Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

2006/ősz

INGYENES

ISKOLABEMUTATÓ
Bemutatkozik a Kodály Zoltán Gimnázium

DIÁKPORTRÉ
A bezedeki pennás

FÓKUSZBAN
Tóth Attila nevelőtanár

HAJNÓCZY NAPOK 2006

fotó: Antal István

Köszöntő a KREDENC szerzőinek, olvasóinak

A jó dolgok gyakran a véletleneken múlnak. Egy ilyen szerencsés véletlen tette lehetővé, hogy a Hajnóczy József Kollégium bekapcsolódhatott a HÍD-programba. A HÍD egy betűszó, amely a hírlapolvasó diákokra utal. Olyan érdeklődő fiatalokra, akik nemcsak felületesen akarnak tájékozódni a világ dolgairól, hanem meg akarják érteni a jelenségek, történések mögötti összefüggéseket.

Sőt, nemcsak olvasói, hanem készítői szeretnének lenni egy olyan folyóiratnak, amelyet a hozzájuk hasonló középiskolás diákoknak írnak.

A KREDENC olvasója tehát egy olyan kiadványt tart a kezében, amelyben amatőr újságíró-palánták első próbálkozásai olvashatók. A Kredenc azt bizonyítja, hogy a szerencse önmagában nem elég egy jó ötlet megvalósításához. Ahhoz kellenek még vállalkozó kedvű, kreatív közreműködők, elhivatott pedagógusok és önzetlen szakértő segítők, akik egyengetik a fiatal HÍD-asok első lépéseit.

Köszönet nekik, és köszönet a HÍD-program szervezőinek, szakmai irányítóinak, akik nem kevés anyagi ráfordítással (ingyenes képzési anyaggal és ugyancsak ingyenesen küldött újságokkal, folyóiratokkal) támogatják a Hajnóczy József Kollégium mindhárom tagozatáról verbuválódott „szerkesztőbizottságot".

Azt kívánom, hogy a kezdeti lendület sokáig megmaradjon, és a sokat emlegetett szerencse se pártoljon el az alkotóközösségtől!

Dr. Barna Viktor
a Hajnóczy József Kollégium igazgatója

HAJNÓCZY
KOLLÉGIUM
P É C S

Kredenc tartalom

PROGRAMAJÁNLÓ 4-6
Válogatás a Hajnóczy Napok programjaiból

IZÉ 7
Kábítószerekről, drogokról...

ISKOLABEMUTATÓ 8-9
Bemutatkozik a Kodály Zoltán Gimnázium

DIÁKPORTRÉ 10
A bezedeki pennás

FÓKUSZBAN 11
Bemutatjuk Tóth Attila nevelőtanárt a Kodály Zoltán úti tagintézményből.

ÉRDEKES 12
Földünk és környezetünk: A Galaxis

FILM 13
Akkor és most.
Filmajánló: Egy bolond százat csinál

DIVAT 14
Mi szerint követjük a divatot?

ZENE 15
Náksi vs. Brunner

KÖNYV 16
Daniel Defoe - Robinson Crusoe

HUMOR 17
Chuck Norris- és anyósviccek

OLVASÓI VÉLEMÉNYEK 18
Igy készült a Kredenc, segítőink írták

HAJNÓCZY NAPOK 2006

Türr úti tagintézmény programjai:

Ki mit tud?

A vetélkedőre olyan kollégista diákok jelentkezését várjuk, akik szeretnék megmutatni tehetségüket zene, ének, tánc, színjátszás területén, vagy olyan kategóriában, amire eddig nem is gondoltunk. A hangulatot a fellépők biztosítják, akik közül a legjobbak jutalomban részesülnek.
A rendezvényre november 23-án 17 órától kerül sor.

Házimuzsika

Az idei évben is megrendezésre kerül az évek óta hagyományosan visszatérő program, a Házimuzsika. A rendezvényen a Művészeti Szakközépiskola kollégista diákjai lépnek fel különböző műfajú zeneszámokkal. Várható népzene, fúvós zene, zongorajáték, szólóének. A komolyzenétől a könnyűzenéig minden megtalálható az előadók repertoárjában.
A program a társalgóban november 20-án 20 órakor látható.

Ételkészítés a kalóriák tükrében

Minden évben nagy sikert arat a kollégiumban a finom és egészséges ételek elkészítése és kóstolgatása. A diákok nagy izgalommal főzik meg, és tálalják fel az általuk választott ínycsiklandó ételeket. Idén is az egészségen lesz a hangsúly: az alkalmi szakácsok salátákat készítenek, amit aztán a szokásos kereteken belül az ebédlőben közösen fogyasztanak el, megízlelve egymás főztjét is.
Az ételkészítés november15-én 17^{30} órakor lesz.

Könyvtári vetélkedő

Az épület könyvtárában egy izgalmas vetélkedő várható. Megmutathatjátok könyvtári jártasságotokat, és hogy mennyire szívesen forgatjátok a könyveket. A feladatok színesek, érdekesek, a nyeremények a témához kapcsolódóak lesznek. 4-5 fős csapatok jelentkezését várjuk!
A vetélkedő november 20-án 17^{30} órakor indul.

Olasz-spanyol est

Ezt a mediterrán hangulatú estét olasz és spanyol tagozatos diákok szervezik. Várható zene, tánc, riport, előadás, játék. Közben mondókákon, verseken keresztül mindenki elsajátíthat néhány szót ezekből a nyelvekből.
Az est november 23-án 18^{30} órától az épület társalgójában lesz.

Kodály úti tagintézmény programjai:

Magyar táncház

A magyar néptánc alapjaival ismerkedhetnek meg az érdeklődők néhány tájegység, mint például Szatmár, Somogy, Székelyföld, Szék táncain keresztül. Rövid ízelítőt kaphatnak a különböző népi hangszerek, valamint népviseletek bemutatásából is. A táncházat Takács Tünde és Oláh Krisztián vezeti, a talpalávaló muzsikáról Maruzsenszki Endre és barátai gondoskodnak.
A november 15-én 20 órakor kezdődő programnak az épület aulája ad helyet.

Alkotóest

A Kodály Zoltán úti tagintézmény alkotóestet szervez alkotóműhelyének kreatív munkáiból.
A legjobb alkotásokat díjazzuk. Mindenkit sok szeretettel várunk.
A kiállítás megnyitója november 13-án 17 órakor kezdődik a kollégium könyvtárában.

Folkloriáda

A program idén ír táncházzal jelentkezik a tagintézmény aulájából. A műsorban az ír kultúrával zenén és táncon keresztül ismerkedhettek meg. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!
A folkloriáda november 14-én 18^{30} órakor indul.

Latin táncklub

Mindenkit nagyon sok szeretettel várunk latin táncestünkre! A táncbemutató után, amely a latin táncfajtákból ad ízelítőt, lehetőséged nyílik a salsa gyakorlására!
A program november 22-én 19 órakor kezdődik.

Múzeumi séta

A program keretében látogatást lehet tenni a Régészeti Múzeum restaurátor műhelyében. Ha szeretnétek végigkísérni a régészeti leletek útját a feltárástól a kiállításig, akkor gyertek velünk és vegyetek részt programunkon.
Indulás november 21-én 14 órakor a Kodály kollégium portájától.

Puskin téri tagintézmény programjai:

Bagoly-sarok

Dr. Bertók Rózsa filozófus, egyetemi docens (PTE BTK Filozófia Tanszék) tart előadást „Költészet és gondolkodás" címmel az épület 93-as teremben. Mindenkit szeretettel várunk, akit az irodalom és a filozófia izgalmas határterületei, illetve viszonyai érdekelnek. Az érettségire készülőknek különösen hasznos lehet!
Az előadás november 14-én 16 órakor kezdődik.

Helytörténeti vetélkedő

A vállalkozó kedvű elsős kollégisták négyfős csapatokban mérhetik össze tudásukat városunk múltjából és jelenéből. A vetélkedő egy tesztből, valamint vetített képek felismeréséből áll. A győztesek a témával kapcsolatos értékes nyereményben részesülnek, de egy résztvevőt sem engedünk el üres kézzel!
A vetélkedő november 13-án 17 órakor a 83-as termében zajlik.

Íjászat

Melyikünknek ne lenne ismerős a „A magyarok nyilaitól ments meg, Uram, minket!" fohász? De akár a hun-, a perzsa-, a mongol- vagy a török hadsereg íjász egységeire, akár az angolok legendás botíjára is gondolunk, az íj keletkezese még ezeknél is régebbre nyúlik vissza. Ez az egyszerűnek tűnő, nemes szerkezetű fegyver nemzeteket felemelő és romlásba döntő történelmi szereppel bír, ősi múlttal rendelkezik.
November 20-án 14-órától az épület tornatermében (immár második éve) várjuk azokat, akik kipróbálnák ezt a csodálatos eszközt és megméretnék saját tudásukat rajta.

Játékos ügyességi vetélkedő

Vetélkedőnk immár nyolc évre tekint vissza, amely több év során a vidámságot megtartva egyre inkább a tényleges ügyességet igénylő, embert próbáló feladatokká alakult. Minden évben új ötletekkel kedveskedünk a résztvevőknek. A „nedves" feladatokat a Nevelési Központ uszodájában teljesítjük, a szárazabb próbáknak az „A" épület aulája ad helyet A kétnapos rendezvény első napjára vizes-, második napjára szárazföldi (LOVAGI TORNA) feladatokat kapnak a próbatevők. Címszavakban az idei feladatokról:

- Uszoda (1. nap),
- „a hétfejű sárkány" kaszabolása,
- királylány-kiszabadítás várfok megmászással,
- átkelés a sárkányok völgye feletti függőhídon,
- menekülés a fekete özvegy hálójából,
- bajvívás, stb.

Karaoke-show

A karaoke pár éve meghódította az egész világot. Az elmúlt évben kollégiumunkat is elérte ez az „őrület". Az épület ebédlőjében sokan kipróbálták énektudásukat, előadói képességüket. A szép számú közönség nagyon jól szórakozott a „sztárjelöltek" produkcióján.
Gyere te is a „Megasztár válogatójára" november 22-én (18^{00}-21^{00})!

Mentőshow

A rendezvényre az Országos Mentőszolgálat egy mentő gépkocsit bocsát rendelkezésünkre, amelyben megtekinthetők a mindennapi munka során használatos mentéstechnikai eszközök. A mentős kollégák egy rögtönzött bemutatót tartanak, amely során vállalkozó kedvű kollégistákon mutatják be a szakma néhány csínját.
Mindenkit szeretettel várunk a rendezvényre, amely november 21-én 14^{30} órakor kezdődik.

A hagyományos Hajnóczy Napok programjaira nemcsak kollégistáinkat, hanem a város fiataljait is várjuk.

Minden héten kedd 19 órától a Pécsi Ifjúsági Ház Billentyű kávézója ad helyet a kollégiumunk és az IH közös rendezvényének. A filmklub látogatása ingyenes.
A vetítéseket Sajgó Gábor (a Puskin téri tagozat nevelőtanára) vezeti fel.

Ebben a rovatban a számotokra érdekesebb, titeket érintő témákról, problémákról olvashattok. Az első ilyen téma a kábítósze-rekről és drogokról szól.

Mit is érdemes tudni?

Először is tisztázzuk a „drog" szó fogalmát, ami alatt lényegében a szervezetet átalakító, tudatmódosító hatású anyagot értünk.
Nos a drogok, illetve kábítószerek átalakítják testedet és annak működését (lefogysz, vagy éppenséggel meghízol), megváltoztatják lelki világodat, gondolataidat (befordult leszel, nem törődsz senkivel, a gondolataid az egekben járnak – még akkor is, ha éppen nem vagy valamilyen szer hatása alatt). Egy-egy szer használatának a legfőbb célja a kellő hatás, élvezet elérése. Ám ezeknek komoly mellékhatásaik vannak, főleg ha az illető éppen a leszokás időszakában van. Mik ezek a mellékhatások? Kettőt már megemlítettem, amelyek használatkor, ill. leszokáskor jelentkeznek; a testi, ún. fizikai függőség, valamint a lelki függőség. Ezek mellett megemlíthető a harmadik legfőbb mellékhatás, az erős magatartászavar, amely igazából a szer iránti vágyódást tükrözi.
Lényegében ez lenne, amit általánosságban tudnotok kell a drogokról és kábítószerekről. A következő számban a fajtákat és hatásaikat nézzük meg. Addig is jó olvasást kívánok!

Érdekes!
Az ember már az írott történelem kezdetekor használt drogokat különböző okok miatt, például a sámánok jövőbelátásra és gyógyászati célokra alkalmazták ezeket.

Ha a droggal kapcsolatos tapasztalataidat meg szeretnéd osztani az újságolvasókkal akkor írj az ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu címre IZÉ megjelöléssel.

Koós Marcell

izé
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Kredenc – 2006/ősz

Bemutatkozik a Kodály Zoltán Gimnázium

„Ez a suli olyan, mint egy nagy család...”

Az iskola története:

1973-ban kezdődött az iskola építése, egy év múlva adták át az épületet, és szeptemberben megkezdődött a tanítás a Dobó István utcai gimnázium három – egy ének-zene tagozatos és két általános – osztályában.
1982. december 16-án, a zeneszerző születésének 100. évfordulója alkalmából az iskola felvette a Kodály Zoltán Gimnázium nevet. Később a tagozatok így alakultak: évfolyamonként egy ének-zene tagozatos, két általános tantervű és két magyar-olasz két tanítási nyelvű osztály.
1992-ben az egyik általános tantervű osztály helyett humán tagozatos osztály indult emelt magyar irodalom és történelem óraszámmal. A Református Gimnázium épületének átadásáig itt kaptak helyet a református tagozat osztályai az évfolyam hatodik osztályaként.
1998-ban az érettségizett tanulók részére pénzügyi ügyintéző és számviteli ügyintéző osztályok indultak.
2001-ben indult el a spanyol-magyar két tanítási nyelvű oktatás, és 2004-ben bejegyzésre kerül a Kétnyelvű Oktatásért a Kodály Zoltán

Gimnáziumban Alapítvány. Fő célja az olasz, illetve a spanyol nyelv és kultúra mélyebb megismerésének támogatása.

Jelenleg a következő tagozatok működnek az iskolában:
- ének-zene speciális tantervű osztály,
- emelt tantervű humán osztály,
- általános tantervű osztály,
- magyar-olasz két tanítási nyelvű osztály,
- magyar-spanyol két tanítási nyelvű osztály.

A szakközépiskolai szekcióban két osztályban folyik pénzügyi-számviteli ügyintéző képzés.

Kodály Zoltán Gimnázium

Ez a Dobó István utcai suli sok diáknak ad lehetőséget a tanulásra és a fejlődésre a következő területeken: ének, humán, olasz nyelv, spanyol nyelv, és működik általános tantervű osztály is.

A spanyolosoknak számos lehetőséget biztosítanak, hogy megismerjék Spanyolországot és továbbfejlesszék nyelvtudásukat. A nyelvi előkészítő után három diák elutazhat Madridba, a további években pedig négyen pénzjutalomban részesülnek. Mindez csak tanulás kérdése. Az olasz tagozaton megszerzett magyar-olasz kétnyelvű érettségi egyenértékű az Olaszországban megszerzett érettségivel, ami szabad beiratkozást jelent az olasz egyetemekre. Akik rendszeresen járnak az iskola kórusába, sok fellépésre kell számítaniuk. Nyáron Olaszországba utaztak el, ahol megmutathatták, mit is tudnak.

Liszkai Etelka

Megkérdeztünk néhány kodályos tanulót, miért választották ezt az iskolát, és miért szeretnek idejárni.

Petrétei Kornél (12. évfolyam, spanyol tagozat)
- A spanyol miatt választottam a sulit, de a társaság is jó!

Orosz Alíz (12. évfolyam, általános tagozat)
- Mert csak jót hallottam róla, és közel van.

Quispe Aldo Lorenzo (12. évfolyam, spanyol tagozat)
- Azért választottam ezt az iskolát, mert megtetszett a spanyol kultúra és az oktatás.

Benedek Bettina, Morvai Eszter (9. évfolyam, általános tagozat)
- Mert sok jót hallottunk róla, és a nyílt napon nagyon megtetszett. Jó osztályunk van és jó közösséggé fejlődtünk. Szép, kulturált hely.

Rajnai Zsófia (9 évfolyam, általános tagozat)
- Egy barátnőm ajánlotta ezt a helyet. Azt mondta, „ez a suli olyan, mint egy nagy család”, és színvonalas is. Szeretem a tanáraimat és a barátaimat.

Bárány Gerda, Tóth Boglárka

A bezedeki pennás

Sziasztok! Ez a rovat minden hónapban egy irodalmi művet, vagy művészeti alkotást s annak szerzőjét fogja bemutatni.. Ha van olyan téma, amelyről többet szeretnétek tudni és kapcsolódik a rovathoz, írjatok bátran az: **ibolya91@freemail.hu** e-mail címre.
E havi művészünk, a mindössze 15 éves, Bezedeken élő tehetséges költő jelölt, ifj. Kresz Antal, akinek egyik művét be is mutatjuk nektek:

Ü.J.N.

Ülök.
Ülök s nézem az eget.
Miként borul,
S miként borítja szívemre a bánatkoszorút.

Ülök.
Ülök és semmire sem emlékszem.
Semmire, mely se jó, se rossz.
De a semmi elmúlik és jön a gonosz.

Jön.
Jön a valóság.
Elém tárul s megmutatja mi az igazság
S elmondja, miként ver át a világ.

Nézem.
Nézem őt, kit szeretek e világban.
De mit érek vele, ha ő elmegy és nincs velem?
Akkor inkább fekszem a sírban, mi eltemet.

Nézem.
Nézem az égből a világot búsan
Látom őt s megjegyzem, mint gyerek anyja szavát.
De ő nem jön már hozzám el, soha többé már.

Mert én nem leszek ott,
ha ő vár.

- Mióta írsz verseket?
Kb. 2 éve.
- Mi késztetett ara, hogy elkezd?
Ez jó kérdés nyolcadikra megszerettem az irodalmat. Ady, József Attila, Radnóti és Juhász Gyula költészete nyitotta fel a szemem.
-Hova jártál általános iskolába?
A lippói Gárdonyi Géza Általános Iskolába. Ált. suliban és most is aktívan részt veszek a suli által megrendezett területi német versmondó versenyeken.
-Összesen kb. hány verset írtál eddig?
Hát, kb. 40-et.
Mennyi idő alatt írsz meg egy verset?
Ez változó, az ihlettől függ.

- És mikor kapsz ihletet?
Az jön, mint derült égből a villámcsapás.
- A mostani versed címe elég furcsa: "Ü.J.N.". Mit akartál kifejezni vele?
Ennek szerkezeti szempontból van jelentősége, az első 2 versszak ü-vel, az utolsó kettő n-nel, és a középső j-vel kezdődik.
- Mi a vers témája?
Amikor ezt a verset írtam, elsős voltam itt a kollégiumban. Éppen borongós hangulatom volt és ezt akartam kifejezni.
- Gondoltál már arra, hogy más témájú verseket is írsz?
Igen, de szerelmi költészetem van jelenleg kibontakozóban.
- Mit csinálsz versírás mellett?
Immáron 4 éve német néptáncolok. Emellett a közelben rendezett bálok "táncos lábú fenegyereke" vagyok. Néha biziklizek az "aranyvillámon". Kertészkedni is szoktam, és mindenféle zenét kedvelek. Kedvenceim az olds és a dance, de a mulatós zenéket sem vetem meg. Néha énekelek is, és szeretem a fárasztó poénokat.
- Mit szeretnél elérni a verseiddel?
Azt szeretném elérni, hogy ha meghalok, tovább éljek a verseimben, tehát ne felejtsenek el.

Rigó Ibolya

Üdv mindenkinek!

Ennek a rovatnak a címe Fókuszban. Mint a cím is árulkodik, itt egy személyről (főleg kollégiumi és iskolai tanárokról, nevelőtanárokról) próbálunk meg többet megtudni, mint amit a mindennapok során elárulnak magukról. Valójában kik is ők? Azok, akik állandóan itt vannak velünk és próbálnak némi kis észt tölteni üres buksinkba. Legtöbbjüknek még a vezetéknevét sem tudjuk, sőt van, akinek a keresztnevét sem, csak egy ráragadt becenevet. E rovat célja, hogy ne csak mint tanárokat hanem, mint embereket is megismerjük őket.

Minden hónapban más-más tanárt mutatunk be. Ez a hónap Tóth Attiláé (Attila báé), aki a Hajnóczy Kollégium Kodály Zoltán úti tagintézményének testnevelő tanára.

Kedvenc étel: Anyukám főztje
Kedvenc ital: (visszakérdez: alkoholos v. alkoholmentes) tej, sör, vbk
Zene: Aktuális slágerek
Film: Blöff, Valami Amerika
Kor: 31
Testvérek: Van egy bátyja
Kedvenc szín: Világoskék
Kedvenc sportoló: Stefan Lövgren, Talan Pusanbajev (kézilabdázók)

Miért pont testnevelő tanár lett?
Mindig is izgága gyerek voltam, érdekelt a sport és ráadásul sport tagozatos általános iskolába jártam.

Melyik suliba és milyen szakra járt gimnáziumba?
A Széchenyibe jártam távközlés-technikai szakra, ahol különösen támogatták a kézilabdázókat.

Ezzel a szakmával hova mehetett volna el dolgozni?
A MATÁV-hoz, de különösebben sosem vonzott a műszaki pálya. Sokáig még a nevét sem tudtam kimondani, ezért is döntöttem úgy, hogy főiskolán másnak tanulok, és ekkor jött az ötlet, hogy tanár leszek.

Az iskola elvégzése után azonnal itt Pécsen, a mi koleszunkban vállalt állást?
Nem, a suli után, a sport révén sikerült kijutnom Németországba közel 2,5 évig. Hazaköltözésem után Szombathelyen tanítottam és csak azután jöttem ide a Kodály kollégiumba, és immár harmadik éve dolgozom itt.

Miért nem iskolába ment tanítani?
Telített volt a pálya, és itt sikerült állást szereznem, de nem bántam meg, mert így közvetlenebb kapcsolatot lehet kialakítani a diákokkal.

A kollégiumi tanítás mellett szokott e még sporttal foglalkozni?
Jelenleg is kézilabdázok Szigetváron az NBI/B-s csapatban, emellett a főiskolán 2 évig fallabdáztam és most is szívesen eljárok néha.

Van példaképe?
Magyarországon rengeteg kiváló sportoló van, ezért inkább nem nevezek meg senkit.

Hogy ha visszamehetne az időben, van valami, amit másképp tenne?
Igen, kihagynám a katonaságot. Akkor előbb kezdhettem volna a főiskolát, előbb juthattam volna ki külföldre, és most talán teljesen más mederben folyna az életem…

Mi az, amiben kiemelkedik a többi ember közül?
Magasságban.

Esetleg tudna mondani belső tulajdonságot is?
Érzékenyebb vagyok, mint az átlagemberek.

A sport mellett marad ideje a családjára?
Nőtlen vagyok és nincs gyermekem.

Van barátnője?
Jelenleg nincs párkapcsolatom.

Szokott szórakozóhelyekre járni?
Igen, alkalomadtán.

Diszkóba?
Nem, abból már kinőttem, az Apollóba járok.

A főzéssel nem szoktak problémái lenni?
Külföldi tartózkodásom alatt kezdő szinten elsajátítottam a szakácsmesterség fortélyait. Úgyhogy a virsli nem akadály, sőt még tortát is sütöttem már.

Hamvas Diána, Rigó Ibolya, Mijin Kitti

Földünk és környezetünk: A Galaxis

Általánosságban elmondható, hogy a Világegyetem csillagokból és űrből áll. A csillagok nem tetszőlegesen vannak elszórva az űrben, hanem hatalmas csillagszigetekbe csoportosulnak, galaxisokat alkotnak.

Az éjszakai égbolt csillagai, beleértve a Napot is, a mi Galaxisunkhoz, a Tejútrendszerhez tartoznak. Tejútnak nevezzük azt az ezüst színű sávot, amelyet az éjszakai égbolton látunk átívelni. Ha látcsővel vagy távcsővel szemléljük ezt a sávot, akkor kiderül, hogy összezsúfolódott csillagok milliárdjaiból áll. Mi azonban ténylegesen a Galaxisnak csak egy szeletét vagy metszetét látjuk. Maga a Galaxis hatalmas korong, amely a közepén kidudorodik. Ezt a kidudorodást nevezzük magnak. A mag belsejébe nem lehet belátni, mert sűrű porfelhők takarják el előlünk. A korongban a csillagok a magból kiinduló spirálkarok mentén csoportosulnak. Galaxisunk a Világegyetem sok spirális galaxisának egyike. A többihez hasonlóan ez is körbe forog az űrben. Távolról szemlélve olyan látványt nyújt, mint egy lángoló, hegyes szögekkel kivert tűzkerék. A szakemberek a csillagok eloszlásának és mozgásirányuk tanulmányozásával meghatározták a Galaxis néhány spirálkarjának helyét. Rádiótávcsővel megállapították a karokban lévő hidrogén-gázfelhők elhelyezkedését is. Hozzánk legközelebb az Orion-kar, a Perseus-kar és a Sagttarius-kar van. A maghoz közelebb található a Carina-kar, és bizonyították, hogy létezik egy Centaurus-kar is. A karok a névadó csillagképben találhatók.

Galaxisunk mérete: Galaxisunk az átlagosnál valamivel nagyobb galaxisok sorába tartozik. Körülbelül 100 milliárd csillagot tartalmaz, átmérője kb. 100000 fényév. A központi kidudorodás átmérője kb. 15000 fényév, míg maga a korong csak 3000 fényév vastag. A Nap a Galaxis korongjában helyezkedik el az Orion-spirálkaron, a középponttól mintegy 30000 fényévnyire, és 225 millió év – 1 kozmikus év – alatt kerüli meg a Galaxis középpontját. Ahogy a csillagok galaxisokba tömörülnek, úgy maguk a galaxisok is halmazokba csoportosulnak. Galaxisunk a Lokális Csoport nevű halmaz tagja. Ide tartoznak a legközelebbi galaktikus szomszédaink, a Nagy- és a Kis Magellán-felhő, ezek kicsiny, szabálytalan galaxisok. A híres Andromeda-galaxis is a Lokális Csoport tagja. Ez is spirális, de kicsit nagyobb, mint a Galaxis. Észrevehető a különbség van a Galaxis korongja és magja között. A korongban a csillagok viszonylag fiatalok. Nagyon sok fényes kék és kékesfehér csillag van itt. Némelyek együtt alakultak ki, ezeket nyílt halmazokként látjuk. Kiváló példa erre a Taurus (Bika) csillagképében lévő Plejádok (Fiastyúk). A korongban lévő csillagok közötti teret ködök töltik ki, ezek valójában por- és gázfelhők. Ilyen felhőkben születnek a csillagok. A számítások szerint Galaxisunk tömegének egytizede ködökben összpontosul. A gáz- és porfelhők olyan anyagokat is tartalmaznak, amelyek akkor szóródtak szét az űrben, amikor nagy tömegű, szupernóvává vált csillagok szétrobbantak. Ezekben az anyagokban fémek is találhatók, az ilyen felhőkből született csillagok tehát fémeket is tartalmazhatnak. A korong jellegzetes csillagai fiatalok, forrók és nagy mennyiségű fémet tartalmaznak. A csillagászok ezeket első populációs csillagoknak nevezik.

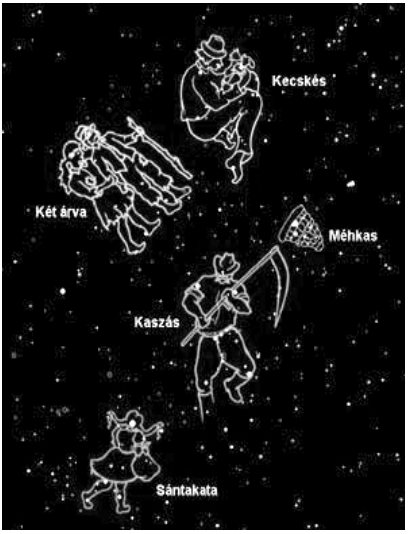

Akinek sokat köszönhet a csillagászat tudománya, Sir Williem Herschel (1738-1822), a csillagászat úttörője, az Uránusz bolygó felfedezője.

László Péter

Akkor és most

Napjainkban nyomon követhetjük a magyar filmek helyét és szerepét a művészetben. Akkor, amikor mindennapjainkat elárasztják a tengeren túlról érkező filmek – főként az USA-ból – akkor a nyugateurópai filmgyártás is háttérbe szorul és ennek következtében a magyar film szinte elveszettnek látszik.

De biztos, hogy ez így van? A magyar filmgyártás reneszánszát éli, és egyre inkább élvezi a közönség bizalmát és szeretetét. Ennek egyik oka az, hogy készülnek modern magyar filmek, amelyek népszerűsége főként a fiatal felnőtt korosztály körében meghatározó. Ugyanakkor néhány, az 1930-as, '40-es, '50-es években készült sikerfilm újraforgatására került sor, amelyek a nézőközönség körében óriási sikereket arattak. Megőrizték a korabeli történet lényegét, és azt aktualizálták mindennapjainkra.

Néhány példa: A '30-as években készült Hippolyt, a lakáj c. filmből készült a Hippolyt c. vígjáték, ami a történetet napjainkba ülteti át. Ily módon fogatták újra az ugyancsak '30-as években készült Meseautó c. filmet, amely szintén óriási sikert aratott. Ebbe a sorba illik bele további két sikerfilm újraforgatása; Az egy szoknya, egy nadrág, valamint Az egy bolond százat csinál, amelyeknek nemcsak a története, hanem az újrakomponált filmzenéje is rövid idő alatt meghódította a filmszerető közönséget.

És akkor most nézzük, miről is szól Az egy bolond százat csinál film napjainkban:

László Dömötör elvált anyakönyvvezető, aki volt feleségétől éppúgy nem tud szabadulni, mint a házasságoktól. Minden erejével próbál újra szerelembe esni és új életet kezdeni, úgy gondolja, hogy Kati, a kolléganője lenne számára az igazi. Dömötör az idegfeszültséget azonban nehezen dolgozza fel, ezért egy szombati napon kissé többet iszik a kelleténél és kezében egy pezsgősüveggel vonatozást kezdeményez a házasságkötő teremben. Pechére a főnöke lép be a terembe és azonnal kirúgja. Dömötör összepakol és elhatározza, hogy máshol folytatja az „ünneplést", de mielőtt távozna, a portás televízióján megpillant egy tudósítást Lázár Norbertről, aki olyan, akár az ikertestvére, és kiderül róla, hogy egy feltörekvő, félvilági producer, ráadásul night clubokat üzemeltet. Illetve üzemeltetett, mert életét veszítette Afrikában…

Szereplők: Gáspár Sándor, Szabó Győző, Gesztesi Károly, Oroszlán Szonja, Mucsi Zoltán, Scherer Péter, Parti Nóra, Bezerédi Zoltán, Ulman Mónika, Badár Sándor, Szerednyey Béla

Dallos Nóra

Mi szerint követjük a divatot?

Egy Hilary Duff, Lindsay Lohan, Mischia Barton a stylistok segítségét kapják a mindennapi divat követéséhez. De egy hétköznapi 16-17 éves tinédzser honnan merítheti az ötleteket? Honnan tudjuk manapság, hogy mi divatos és mi nem?

Egyesek a havonta megjelenő divatújságokból öltözködnek, mint pl.: Cosmopolitan, Joy, Elle, Glamour, stb. Néhányan próbálják a tinisztárokat követni, de mások viszont a saját izésükre hagyatkoznak. A divat egy nagy körforgás, ami így vagy úgy, de mindenkit befolyásol.

Minden évben találkozunk a régi idők stílusjegyeivel, mint például az idei ’70-es évek elejére jellemző kis masnik, pöttyös, csíkos és rombusz kockás mintákkal. Színekben annyiban van változás, hogy a rikító, erős színeket felváltotta a mattosabb pasztellos színek és még minden, ami nőies, mint például a barna, szürke, mély- és méregzöld, pezsgőszín, de a fekete továbbá is örök érvényű divatszín. Még mindig nagy hangsúly van a kiegészítőkön, de a tavalyi divat nagy slágere, a túlzott fülbevalók már nem érvényesülnek és nagyobb hangsúly van a nagy gyöngyös, fagolyós, visszafogottabb színű két soros nyakláncokon és ismét hódítanak az arany-ezüst bevonatú kiegészítők. Az idei év nagy kedvence a boleró minden mennyiségben. Lehet kötött, pamut farmer, de akár bőr is. Kiemeli a nők nőiességét, a csípőt.

Nadrágban a farmer népszerűsége töretlen, de a szabásban változtak a dolgok. A testhezállóbb, alul szűkített, avagy a sima, egyenes szárú, visszafogottabb mintázatú darabok kerültek a polcokra. Cipőkben két véglet van: vagy a lapos sarok vagy az 5 cm-es, de csakis lekerekített orral. A hegyes orrú és törpe sarkoktól lassan búcsút inthetünk.

Már csak az merül fel bennünk, hogy kik és honnan diktálják a divatot. A nagy divatcégeket Franciaországban és Olaszországban találjuk meg, mint például a Chanel, Vogue, Gucci, Dolce&Gabanna, Hugo Boss, Giorgio Armani. De ezektől eltekintve a világ divatfővárosa mégis Párizs.

Szabó Laura

NÁKSI VS. BRUNNER

Náksi Attila (33)

1993-tól dolgozik a magyarországi zeneiparban producerként, zeneszerzőként, DJ-ként, előadóként, lemezkiadói szakemberként. A nevével fémjelzett kiadványokból az elmúlt években több mint 900000 darab fogyott el, amelyeket rangos díjakkal (pl.: elsőként Magyarországon Bravo Arany Otto-díjjal), valamint számos arany- és platinalemezzel díjaztak. 1996-ban megalapította saját cégét, a lemezkiadással, management-tel, produceri és hangfelvételi munkákkal foglalkozó OXIGEN MUSIC-ot.

1996 óta az Oxigen Music-nál 16 album jelent meg dance és house műfajban, köztük válogatássorozatok, valamint szerződtetett művészek produkciói. DJ-ként nyolc mixalbumot készített, amelyekből 7 arany és kettő platinalemez lett. Lemezlovasként folyamatosan játszik az ország legjobb klubjaiban, valamint külföldön.

Brunner Zsolt (27)

Remix-producer, DJ, hangmérnök. Az INFINITY nevű együttes tagjaként vált ismertté 1996-ban. Az Oxigen Music stúdió hangmérnöke, stúdióvezetője, számtalan remixet és felvételt készített. Náksi és Brunner 1998 óta dolgozik közösen DJ-ként, valamint különböző projekteken.

1999 decemberében jelent meg első közös mixalbumuk CLUB SANDWICH címmel a Record Express gondozásában. A CLUB SANDWICH lemezek egytől egyig elérték az aranylemez státust, amely példátlan siker Magyarországon. 2001-ben egy új mix sorozatot is útnak indítottak, amely minden nyáron jelentkezik SUNSHINE címmel. 2004 végétől nem Náksi és Brunner készíti a két sorozat még megjelenő darabjait. A két DJ több mint 50 remixet készített az elmúlt években, hazai és külföldi felvételekből egyaránt. Brunner Zsolt nevéhez fűződik az első interetes bakelitekkel foglalkozó – hanglemezbolt elindítása is.

Hazánk talán leglendületesebb és egyúttal „legelektronikusabb" lemezlovasai összefogtak! A Náksi vs. Brunner-páros DJ Bruckmannal és totpeti-vel kiegészülve ugyanis 2006. október 6-tól Budapest közepén, a Bank Dance Hallban elindította új partisorozatát BANKOMAT ELECTRONIC FRIDAY néven. BANKOMAT ELECTRONIC FRIDAY október 6-tól minden pénteken!

Tóth Alexandra

Daniel Defoe: Robinson Crusoe (1719)

Alig akad olyan ember, aki ne találkozott volna Robinson Crusoe történetével. Ez a regény csaknem 2,5 évszázada jelent meg, de a jelenkorban is megállja a helyét. A regény irodalomtörténeti jelentőségű mű, a világirodalom egyik legszórakoztatóbb és legtöbbet feldolgozott könyve és az ifjúsági irodalom egyik legolvasottabb darabja. Népszerűségét az is mutatja, hogy a történetét azok is jól ismerik, akik még sosem olvasták magát a könyvet.

Nem is gondolnánk, hogy a cselekmény egy igaz történetre nyúlik vissza. Alexander Selkirk matróz hosszú éveket töltött a lakatlan Juan Fernandez-szigeten. A tengerészt büntetésből hagyta itt kapitánya. Selkirk a civilizációtól távol is képes volt emberi, elfogadható körülményeket kialakítani saját maga számára. A különös sorsú matróz történetéről szinte mindenki hallott Angliában. Defoe személyesen is megismerkedett vele. Néhány évvel a személyes találkozás után, az akkor már csaknem 60 éves író papírra vetette művét Robinsonról, az angol polgárról, akit szülei ügyvédnek szánnak. A fiatal fiú azonban kalandvágyát nem képes legyőzni: tengerre száll, de sajnos egy pusztító viharba keveredik, hajótörést szenved, amit a hajó legénységéből egyedül csak ő él túl. Egy lakatlan szigeten 28 évet tölt, újrateremti a civilizációt, meghódítja a természetet, házat épít, vadászgat, földet művel, igába hajtja az állatokat.

A könyv elolvasása után mindenki elgondolkozhat: mit csinálna, hogyan boldogulna egy lakatlan szigeten, ahol teljesen magára van utalva, nincs, akihez hozzászóljon és még a napi szükségleteit is magának kell megteremtenie. A mai kényelmes világunkban természetes, hogy a kenyeret, a dobozos tejet a bolt polcáról vesszük le, nem kell érte megszenvednünk. A regény legfontosabb tanulsága, az író mondanivalója is: tanulj, sajátítsd el korod ismereteit, hogy minden helyzetben megálld a helyed!

Akik szeretik a kalandos és izgalmas történeteket, ezt a könyvet biztos, hogy nem fogják letenni.

Tóth Boglárka

ANYÓSVICCEK

Az anyós nem bízik a vejeiben. Úgy gondolja, nem ártana próbára tenni őket. Először a legidősebb veje, Jenő kútjába veti bele magát, aki gondolkodás nélkül kimenti őt. Másnap a férfi hálából egy Opel Vectrát kap, „Szeretettel: Anyósod" – feliratú cédulával. Ezután megy az anyós Pistához, a második vejéhez, akinél ugyancsak beleugrik a kútba. Pista habozik, de azért egy idő után csak kimenti. Másnap Pista is kap egy kocsit, egy használt rozoga Trabantot. De ez még nem elég az anyósnak, elmegy a legfiatalabb vejéhez is, Bélához. Beveti magát a kútba, de Béla nem menti meg, ezért belefullad a nő. Másnap reggel Béla ablaka alatt egy vadonatúj piros Mercédesz, rajta a címzés: „Köszönettel, szerető apósod"

Egy fiú szalad le az apjához és mondja:
- Az anyósod ki akar ugrani az ablakon!!!
- És én miért kellek oda?
- NEM NYÍLIK AZ ABLAK!!

- De jó színben van, Mama! Modellt állhatna egy kínai festőnek.
- Miért éppen kínainak?
- Mert azok festenek sárkányokat...

Az anyós így szól a vejének:
- Ha annyira utálsz engem, miért van kirakva a képem a kandallótok fölé?
- Csak azért, hogy a gyerekeket elriasszam a tűzzel játszástól!

CHUCK NORRIS

Sok embernek van Superman-es pizsamája! De Supermannek Chuck Norris-os pizsamája van!!!

Chuck Norris gyerekkorában hangyákat égetett össze pusztán 1 nagyító segítségével.... éjjelente.

Chuck Norris nem magát tolja el a földtől fekvőtámasz közben, hanem a földet magától.

Chuck Norris már 10 éve meghalt, de a kaszás nem meri megmondani neki!

Chuck Norrist nem hívják rock koncertre, mert ha beszállna pogózni...

Chuck Norris felügyeli az érettségit. Az összes iskolában. Egyszerre.

Chuck Norrisnak nem kell iránytű, mert hozzáigazodnak a pólusok.

Chuk Norris egyszer bevett egy doboz altatót , egyet pislantott.

Chuck Norris olyan kemény, hogy elhajlik rajta a lézerkard.

Chuck Norris egyszer ütött mellé... azóta kék az ég.

Chuck Norris képes kiinni a boroskólából a bort.

Chuck Norris elszámolt a végtelenig – kétszer

gyűjtötte: Bárány Gerda
grafika: Menyhárt Gábor (Menyus)

Ez az oldal az olvasói véleményeket hivatott összegyűjteni. (Ha van véleményed, írjad meg az ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu címre.) Az első alkalommal megjelenő Kredencnél a feladat megoldhatatlannak tűnt a rovat vezetőjének. Ezért a segítők, oktatók véleményét, érzéseit kérdeztük.
Róluk annyit illik tudni, hogy Panna fényképésznek tanul az 508-asban, Balázs rajztanári diplomára hajt, Tamás és Péter jövőre végez a Jogi Karon.

A pécsi szál

Annál, ha újságot írunk, tényleg már csak az a jobb, ha olvasunk is. A Kredenc egy olvasást és írást egyaránt segítő országos kezdeményezésből született, és itt Pécsen talált magának lelkes fiatalokat, akik most többet írnak és többet olvasnak. Segítenek információt szerezni, és továbbítani, az újságuk pedig szórakoztatni, tájékoztatni fog. Az ilyen újság jó és hasznos, a Kredenc pedig ilyen újság lett, és lesz is.

Radics M. Péter

Cezúra

Egy diákújság születésénél a kevesebb tapasztalatot és az elméleti-szakmai alapokat a tenniakarás, a fiatalos lelkesedés szokta pótolni. A diákok az újságkészítés szakmai alapjai mellett, egymást és magukat is jobban megismerik. Újfajta szerepekben – a szerző, a szerkesztő, a szervező – szerepeiben dolgozhatnak, határidőkkel, feladatokkal, kompromisszumokkal és felelősségvállalással kikövezett úton haladva egy közös cél, az újság létrejötte felé.
És ott a közhely, hogy ha egy újság harmadik száma is gond nélkül elkészül, akkor a lap fennmarad. Ez most a következő cél.
A rövid idő alapján, amit volt szerencsém veletek tölteni, bátran mondhatom: ha így folytatjátok, jövő ilyenkor is kézbe vehetjük a Kredencet.

Mezősi Tamás

Fotós szemmel

Bár az újságírás eddig nem állt hozzám közel, a Kredenc révén szívesen segédkeztem az újság fotós feladatainak megoldásában. A lap hátoldalának (csoportkép) elkészítésénél megismerkedtem a „stábbal", akik nagy lelkesedéssel fogtak az újságkészítésbe. Hogy, hogyan kéne fényképezni kompakt digitális fényképezőgéppel? Az erről tartott előadásom és az azt követő fényképezési gyakorlatom remélem segítséget nyújtott a csapatnak!

Pálvölgyi Panna

Design

A külcsín és a belbecs. Az elkészült tartalomhoz remélem megtaláltam a megfelelő formát. Az egyetemi elfoglaltságaim miatt nem tudtam személyesen több alkalommal részt venni az újságkészítésben, de remélem, hogy ez az egy alkalom is elégnek bizonyult ahhoz, hogy a belbecsnek külcsínt adjak!

Klárik Balázs

Impresszum

Főszerkesztő: Kálecz Rudolf
Lapszerkesztő: Szabó Laura, Dallos Nóra
Olvasószerkesztő: Dallos Nóra
Fotók: Mijin Kitti, Antal István
Grafika: Menyhárt Gábor
Rovatvezetők: Koós Marcell (IZÉ), Kárász Tamara (Iskolabemutató), Rigó Ibolya (Diákportré), Hamvas Diána (Fókuszban), László Péter (Érdekes), Dallos Nóra (Film), Szabó Laura (Divat), Tóth Alexandra (Zene), Tóth Boglárka (Könyv), Bárány Gerda (Humor), Fitus Roland, Váradi Zsolt (Olvasói vélemények)

Szerkesztőség: „Hajnóczy Kollégium – Kredenc"
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Házmester Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

ITT A VÉGE...

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM

NAPOK

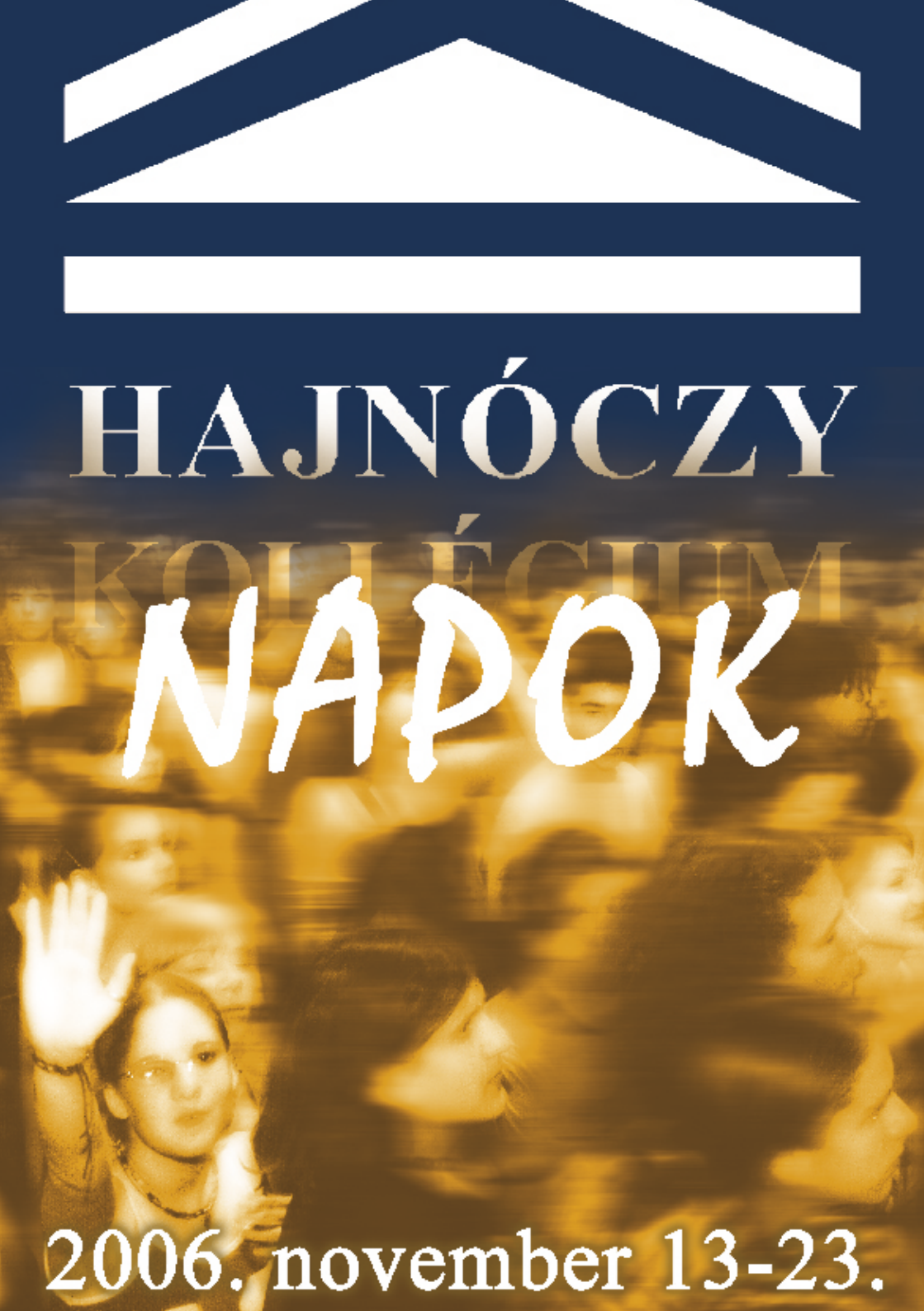

2006. november 13-23.

A
Kredenc
csapat

INGYENES

2007/nyár

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

FÓKUSZBAN
Vásárhelyi Gábor nevelőtanár

EZ VAN
Újból a szecskáztatásról

DIÁKPORTRÉ
Dallos Nóra

ÉRDEKES
A Fekete Halál

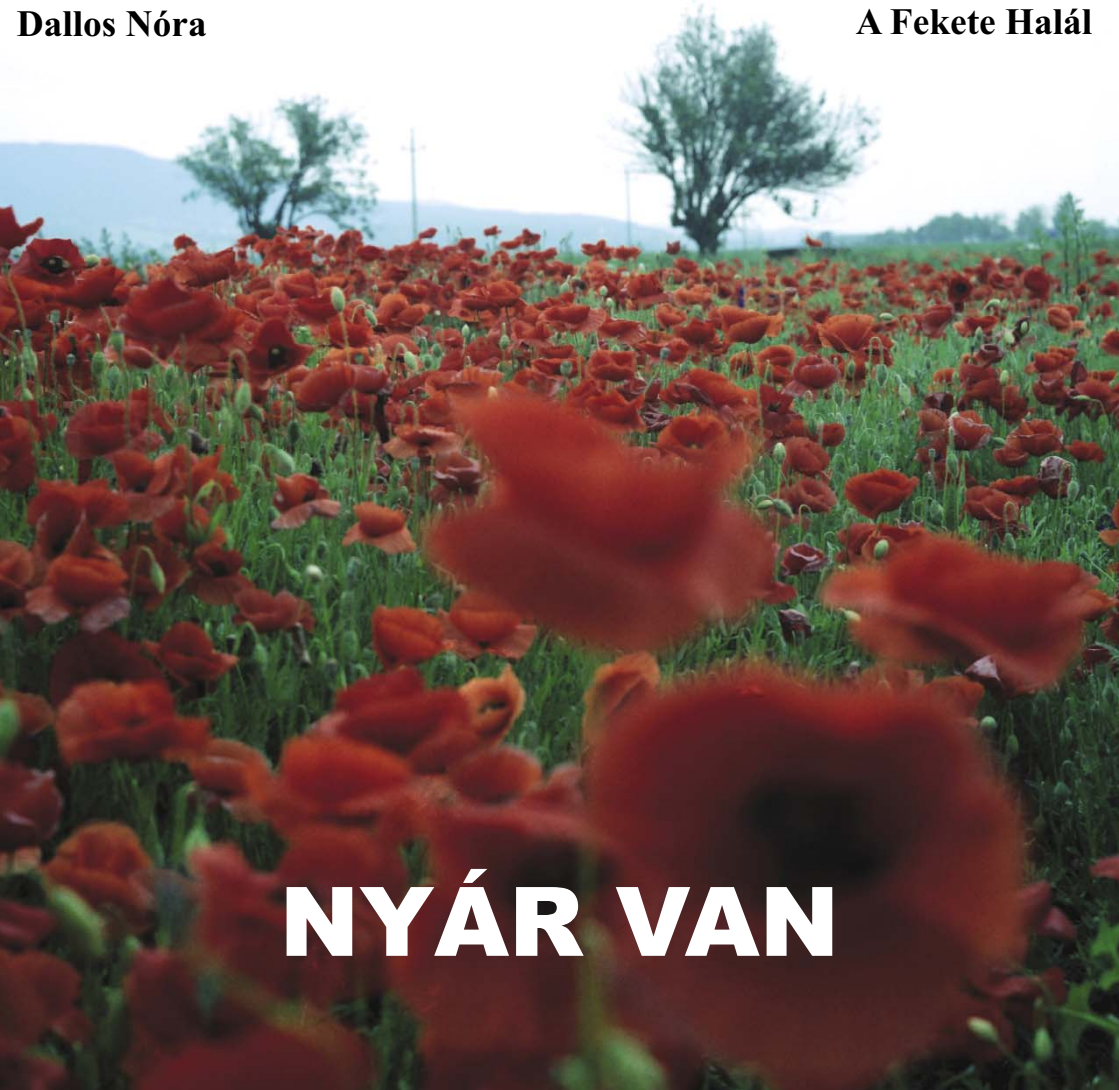

NYÁR VAN

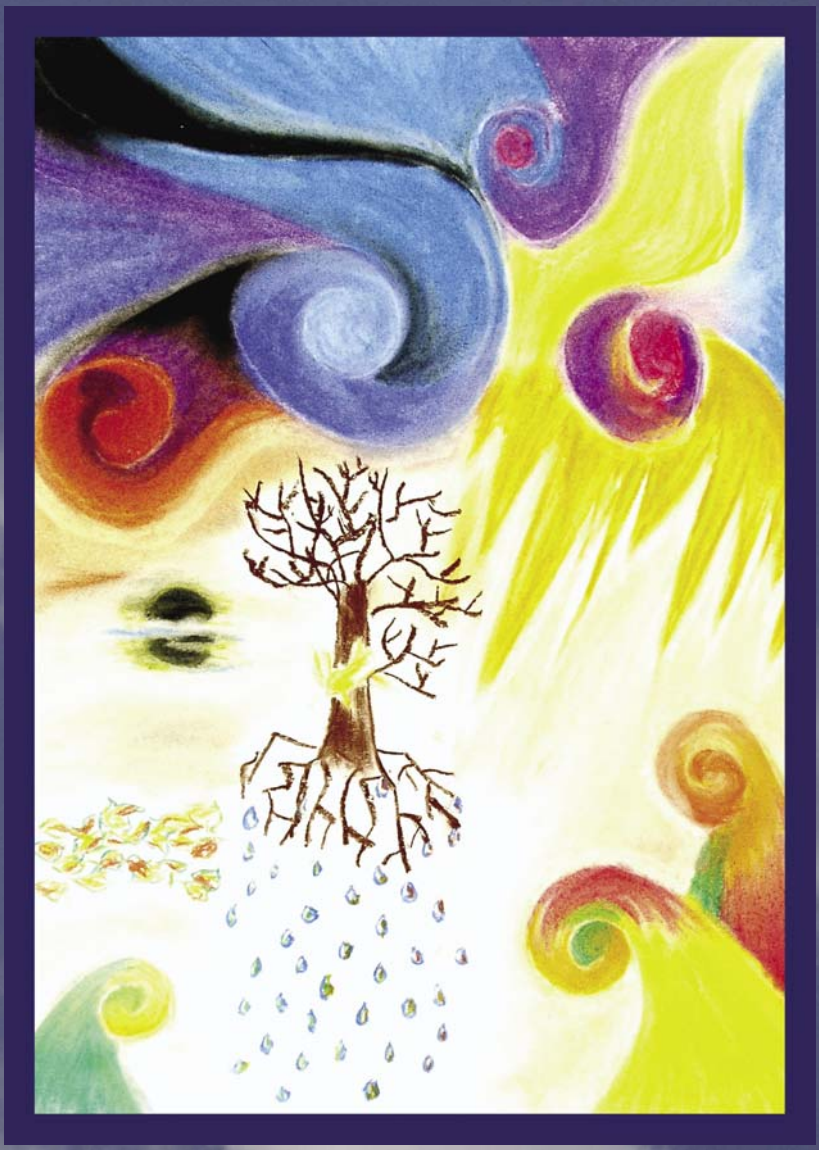

ÁLOMKÉPEK

Szabó Terézia kiállítása
a Merlin Klub Galériában - Pécs, Juhász Gy. u. 2.

Megnyitó: május 17-én 18 órakor

Kredenc

2007/nyár

Elérkeztünk az utolsó számhoz, de reményeink szerint ez nem jelent végleges búcsút az olvasóktól.
Első éves működése során érte néhány esetben kritika lapunkat, de ez nem baj. Sőt így van jól, hiszen ez azt jelenti, hogy van miről beszélni, van Kredenc.
Ezt az újságot nagyrészt a diákok készítették. Nemcsak a jó tanulók, a mindig mindenben élenjárók, hanem bárki közülük, akinek gondolata volt, és szerette volna megosztani másokkal is.
A lányok általában könnyedebb témát választottak: divat, egy jó könyv, film vagy zene. A fiúk olyan kényesebb témához is hozzá mertek nyúlni, mint a drogprobléma, vagy éppen a közvetlen környezetükben történt bűneset. Örültünk ezeknek is, hiszen egy dolog attól még van, mert nem beszélünk róla, vagy esetleg nem veszünk tudomást a létezéséről. Könnyebb túljutni rajtuk, ha megbeszéljük, átbeszéljük, akkor is, ha a beszélgetés konfliktust vagy vitát szül.
Kredenc. Ezt a nevet egy diák találta ki. Találó, mert sok minden belefér, ahogy ebbe az újságba is.
Mindenkinek jó pihenést, feltöltődést, a végzősöknek sikeres érettségi vizsgákat és a jövőre minden jót kíván a Kredenc szerkesztőségének nevében

Szluka Bernadett
főszerkesztő

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

tartalom:

VISSZATEKINTŐ 4-5
Fotók a Hajnóczy Kupáról

DIÁKPORTRÉ 6
Dallos Nóra

FÓKUSZBAN 7
Bemutatjuk Vásárhelyi Gábor nevelőtanárt a Kodály utcai Tagintézményből

ISKOLABEMUTATÓ 8
Bemutatkozik a Zipernowsky Károly MSZKI.

EZ VAN 9
Újból a szecskáztatásról

ZENE 10
Icethunder zenekar

KÖNYV 11
Makkai Sándor: Magyarok csillaga
Emily Brontë: Üvöltő szelek

PROGRAMAJÁNLÓ 12
Juniális

DIVAT 13
Divattippek nyárra

ÉRDEKES 14-15
A Fekete Halál

SZÓRAKOZZ! 16
F3 Fitness Center

HUMOR 17
Humoros kérdések, humoros válaszok

OLVASÓI VÉLEMÉNYEK 18
Vélemények az előző számról

Visszatekintő

A Hajnóczy Kupa képeit Peti József fényképezte

A DÖK új elnöke

A diák-önkormányzat elnöke, a Kredenc című újság film rovatát vezeti, és egyben olvasó-lapszerkesztő de még arra is van ideje, hogy a NESZE újságba is besegítsen. Ő Dallos Nóra, aki a Kodály Zoltán Gimnázium 11. évfolyamának olasz kéttannyelvű tagozatának tanulója.

– Még egyszer szeretnék gratulálni a diák-önkormányzat elnök választásához. Hogy jött ez az ötlet, hogy jelentkezel?

– Igazából nem az én ötletem volt, hanem kollégiumunk egyik nevelője (Erzsi néni) hívta fel rá a figyelmemet, hogy alkalmas lennék a feladatra. Én meg úgy gondoltam, hogy miért ne próbálnám meg.

– Hogy „kampányoltál”?

– Nem állt szándékomban kampányolni, egyszerűen bíztam benne, hogy elég ismerősöm van ahhoz, hogy megfelelő szavazatszámot kapok és így is lett. Kiraktunk a faliújságra egy bemutatkozó szöveget, így mindenki láthatta, hogy kik a jelöltek.

– Hogy kerültél a diák-önkormányzathoz?

– Még kilencedikben a csoportom szavazott meg diák-önkormányzati képviselőnek, és azóta a DÖK-höz tartozom, aztán csak minden ment magától.

– Hogy jött ez az újságírás?

– Már rég óta érdekelt, és ebben az évben lehetőség nyílt az újságírásra. Én pedig kapva kaptam erre a HÍD-program adta lehetőségre. Mivel szeretem a filmeket, így szívesen írok erről a témáról, illetve mindenről, ami adódik.

– Az újságírással később komolyabban is szeretnél foglalkozni, van valami célod vele?

– Nem hivatásszerűen, de hobbi szinten mindenképpen szeretnék vele foglalkozni a továbbiakban is.

– Tudjuk már, hogy mennyire elfoglalt vagy, de hogy bírod ezt a rohanást? Mikor tudsz kicsit kikapcsolódni és magaddal is foglalkozni?

– Elég nehezen, néha nagyon fárasztó ez az állandó rohanás, és épp ezért alig várom a szüneteket, amikor végre sikerül kikapcsolódnom, pihennem, és nem kell semmi miatt sem aggódnom.

– Rengeteg barátod van, de e sok elfoglaltság mellet nem hanyagolod el őket?

– Nem, mert néhány barátommal együtt szerkesztjük a Kredenc újságot. Igazából amire akarunk, mindig tudunk időt szakítani. De a barátaimra mindig van időm.

– A pasikkal hogy állsz?

– Jelenleg nincs senkim, de több fiú barátom van, mint lány, de velük ugyanolyan jól el tudok beszélgetni, mint akármelyik barátnőmmel.

– Tudom, hogy nagy NBA rajongó vagy, de honnan jött ez a szenvedély?

– Igazából olyan társaságban nőttem fel, ahol imádták az NBA-t és kis idő után én is megszerettem, azóta követem az eseményeket és rajongok érte.

Kedvenc étel: Olasz kaják
Kedvenc ital: Gyümölcslevek
Kedvenc színész: Will Smith
Kedvenc Film: Bad Boys II.
Kedvenc zenei stílus: Hip-Hop, R’N’B

Szabó Laura

FÓKUSZBAN

Bemutatjuk kollégiumunk élsportolóját Rovatunkban a közkedvelt Vásárhelyi Gábor tanár urat mutatom be, a Kodály úti kollégium testnevelés tanárát, aki már kiskorától élsportoló akart lenni. Talán a véletlennek köszönhető, de ismét férfi tanár került sorra, hiszen kollégiumunkban 3 férfi tanárból ő a második, akit kiemelünk.

Néhány általános információ:
Kedvenc étel: spenót
Kedvenc ital: ásványvíz
Zene: reggae és rock
Együttes: Tankcsapda, Red Hot Chili Peppers, Manu Chao
Film: Szemtől szembe, Üvegtigris
Focicsapat, játékos: Real Madrid, Iker Casillas
Családi állapota: nős
Kor:35

– Miért pont tesi tanár lett, és mi ösztönözte arra, hogy most egy kollégium nevelő tanára?
– A sport és a gyerekek szeretete. Az egyetem előtt is edzősködtem és közben is. Az óvodásoknak úszást, az alsósoknak pedig focit oktattam. A kollégiumi munka egy lehetőség volt, és ezzel éltem.
– Volt valami súlyos kihágása a suliban, amire nevetve gondol vissza?
– Az első gimnáziumomat otthagytam, mert kémiából megbuktam, de később abból érettségiztem mint választott tantárgy, és sikeresen leérettségiztem. Ezen kívül jó gyerek voltam.
– Milyen viszonyban van a diákokkal? Milyen érzés egy nagy csoportot irányítani?
– Van 1-2 tanuló, akivel sokkal közvetlenebb a kapcsolatom, másokkal már meg kell tartanom a három lépés távolságot. A munkám felelősségteljes, hiszen a mai mozgásszegény környezetben különösen fontosnak tartom a testkultúrát, testnevelést, sportot.
– Van valami különös hobbija? Mit csinál szabadidejében?
– Télen a síelés, sióktatás. A többi időben a futás, foci és vízi sportok, például nagyon szeretem a szörföt. Hobbi szinten mindig is fociztam egyesületben, különböző osztályokban. Mai napig is focizom Véménden kapusként.

Nagyon szép emlékeim vannak még az egyetemi PEAC futballcsapatból.
– Mióta van a kollégiumban?
– Ez az 5. tanév, amióta itt vagyok.
– Az Arany János Tehetséggondozó Programon belül mivel foglalkoznak?
– Heti kétszer 1 órát teremben vagyunk (kosárlabda, és mozgásszükséglet kielégítése). Szerdánként az egyetemre megyünk futni. Szezonálisan strandröpizünk, és a kötelező kollégiumi hétvégéket túrázással színesítjük a Mecsekben. Heti egy alkalommal egy mozgássérült tanulóval gyógytornázunk. Ezen kívül idén először felvételi előkészítőt tartok négy diáknak a továbbtanuláshoz. Ezek a foglalkozások erőnléti, atlétikai edzések.
– A felmenői között volt már sportoló?
– Igen, édesapám. Fiatalon tornázott, később volt egy sportállása a Bp. Spartacusnál, ahol vitorlázott. Később síelni is ő tanított. Az egész sportos életmódomat tőle örököltem.

Kárász Tamara

Zipi, a „műszaki zseni képző”

Ebben a számban a Zipernowsky Károly Műszaki Szakközépiskola kerül bemutatásra.

A kereskedelmi miniszter 1912. évi 29696.sz. rendeletével Fémipari Szakiskola felállítását rendelte el Pécsett. Így alakult meg a mai Zipernowsky Károly nevét 1955-ben felvevő intézmény. Ma műszaki szakközépiskolaként ismerjük. Az iskola oktatásában nagy szerepet játszik az elektrotechnika, mely nagy múltra tekint vissza az iskola történelmében, illetve mára már elengedhetetlenné vált informatika. Az oktatás színvonala magas szintű, tanulói országos szinten érnek el jeles eredményeket a különböző versenyeken. Ezek a tanulók nagy hírnevet szereznek mind a mai napig az iskolának. Az iskola tevékenységei közé tartoznak a különböző felzárkóztató szakkörök, sportolási lehetőségek (kézilabda-csapat, foci-csapat, stb.), illetve műszaki iskola lévén meglepő, hogy az idei tanévben alakult egy diákkórus, mely remélhetően új sikereket hoz az iskolának más szemszögből is. Megkérdeztünk pár tanulót, hogy milyennek találják iskolánkat:

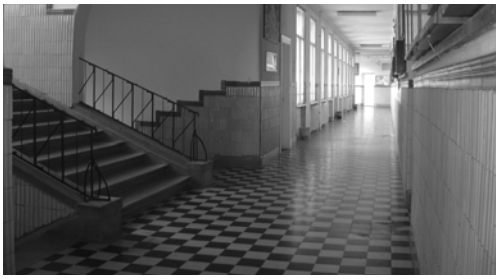

- Miért választottad ezt az iskolát?
Szabó Péter 9. D: Sok jó hallottam róla.
Németh Milán 9. A: Sokan ajánlották, és színvonalas a tanítás.
Naftz Mátyás 11. B: Sokan ajánlották nekem is, mert egyes felsőoktatási intézményekben protekciója van, és természetesen érdekel a szak is.
-Szerinted miért jó a Zipi-be járni?
Kaszó Balázs 11. C: Nagyon jó a légkör, de sajnos nagyon kevés a lány.
Németh Milán 9. A:Közel van a koleszhoz és a belvárosban van.
-Milyennek tartod az iskola felszereltségét? (taneszközök, informatikai eszközök, sporteszközök, stb.)
Naftz Mátyás 11. B: a sporteszközök hiányosak, de az informatikai felszereltség nagyon jó.
- Mit szólsz a suli oktatásának színvonalához?
Kaszó Balázs 11. C: Az iskola és az oktatás színvonala teljesen megfelelő az elvárásaimnak.
Naftz Mátyás 11. B: Eredményesen szerepelünk a szakmai- és szaktárgyi országos versenyeken.
-Milyennek tartod a tanárokat? (felkészültség, humor, kedv, stb.)
Németh Milán 9. A: Jófejek és képzettek, jókat lehet velük beszélgetni.
Naftz Mátyás 11. B: Vannak szigorú tanárok, de a szakmai részéhez kell ez a szigor.

VÉGEZETÜL:
A Zipi volt, a Zipi van, a Zipi lesz!!! ;-)

Ha szecskáztatnak, akkor szecska vagyok!

Nemrég egy vezető politikusnak a kiszolgáltatottak, a kisebbségben levők védelmében mondott – érzelmektől átitatott – beszédében hallottam a következőket: „Ha cigányoznak, akkor cigány vagyok, ha zsidóznak, akkor zsidó!" E szavak értelme: ha valaki erős, vagy többségben van, az még nem jogosítja fel arra, hogy a gyengét, a kisebbséget saját akaratának alávesse, olyanra kényszerítse, amit maga nem tenne meg. (A történelemből sajnos példák sokaságát lehetne hozni, hogy mi lett ennek a magatartásnak a következménye!)

De a beszéd üzent azoknak is, akik tehetnének az ilyen magatartás ellen, de tétlenül nézik azt, sajnálkoznak a történtek felett, de nem avatkoznak közbe azért, hogy a diszkrimináció, az alávetés ne történhessen meg. Ezzel a magatartással további bátorítást adnak az agresszív indulatoknak, a durva, emberi méltóságot és szabadságot sértő cselekmények elkövetőinek.

Nos, az előző „KREDENC" egyik cikke egy hasonló – a szerencsére általánosnak nem mondható – jelenségről ír: a felsőbb-évesek „szecskáztatják" az elsősöket. Az írásból kimerítő „módszertani" leírást is kaptunk arról, hogy milyen eszközökkel lehet a kisebbeket, a számukra új és ismeretlen közegbe érkezőket „megrendszabályozni".

Közel negyedszázados kollégiumi gyakorlatom során magam is megtapasztalhattam ezeket a cselekményeket. Nem egyszer vitatkoztam azokkal, akik szerint a közösségbe kerülésnek és a csoport általi elfogadásnak vannak különféle rituáléi, amit egy szóval beavatásnak nevezhetünk. Kétségtelen, hogy a közösség teljes jogú tagjává csak az válhat, aki elfogadja annak rögzített és íratlan szabályait. Ezek a szabályok azonban nem lehetnek a durva, a megalázó fellépést igazoló „hagyományok". Vajon hol van a határa a jópofa beugratásnak, és hol kezdődnek az emberi méltóságot sértő cselekedetek? A cikkből is kiderül, hogy mindenkinek más-más az ingerküszöbe, és aktuálisan az is változhat.

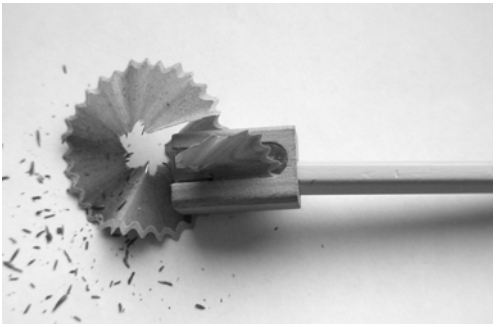

Igazgatóként azt a felfogást képviselem, hogy a „hatalomnak" (amely esetünkben a kollégium vezetése és nevelőtestülete) egyértelműen ki kell állni a kisebbség, a gyengék, vagyis az elsősök mellett. Olyan szabályokat kell alkotnunk, amelyek segítik a beilleszkedésüket a közösségbe, és korlátoznak minden olyan magatartást, amely potenciálisan sértheti a „szecskák" jogait. A felnőttek felelőssége emellett az is, hogy ezeket a szabályokat (pl. Házirend) konzekvensen be is tartassák.

Magánemberként ennél sarkosabban fogalmazok: semmilyen indokkal sem engedhetjük meg, hogy az állatvilág kegyetlen törvényeit alkalmazza bárki is, aki önmagát feljogosítva érzi a gyengék alávetésére, megalázására, alantas ösztöneinek kiélésére (ld. Legyek ura). Azt az „indoklást" sem tudom elfogadni, hogy „elsős koromban velem is ez történt". Egyszer véget kell vetni a visszafelé-mutogatásnak! Mi lenne, ha a gyengének ítélt gyermekeket ma is kitennék a Taigetoszra?!

És még egy megjegyzés. A „szecskák" (és szüleik) felelőssége is nagy. Már a beköltözéskor kérjük, hogy bármilyen sérelem éri az elsősöket, azonnal jelezni kell a csoportvezetőnek vagy bármelyik nevelőtanárnak. (A szecskáztatók „bátorsága" ugyanis csak addig terjed, hogy a nevelők távollétében, az éjszaka homályában mernek erősek lenni.) A kollégium ugyanis csak akkor tudja megvédeni a gyengéket, ha ők (vagy szüleik) időben szólnak. Akkor viszont minden törvényes eszközzel kiállunk mellettük.

Mert ha szecskáztatnak, akkor mi is szecskák vagyunk!

Dr. Barna Viktor
kollégiumigazgató

Menekülj, itt jön a Jégvihar

A minap interjút készítettem a Pokolgép előzenekarával,az Icethunder zenekarral.
Most róluk tudhattok meg néhány érdekes dolgot.

Icethunder

-Mikor alakult meg a zenekar?
Az első felállás 2005. szeptemberében volt, de hivatalosan 2006. szeptemberében.
Kik a zenekar tagjai?
Jenák Ildikó - gitár, vokál
Sághy Éva - basszusgitár
Sághy Kata - ének
Schroth Roland - billentyű
Valentai Attila - dob

-Hol és mikor volt az első fellépésetek?
2005. december. 2-án a Janus Gimnázium rock-buliján.

-Hol és milyen sűrűn szoktatok gyakorolni?
A Légszeszgyár utcai 2-4 nevezetű próbateremben általában hétvégén és péntekenként. A nagyobb koncertek előtt pedig beiktatunk még pár próbát.
-Essen pár szó a műfajról! Milyen stílusban játszotok?
Gótikus elemekkel tarkított dallamos metál. Ilyen...Icethunder.
-Ki írja a dalokat?
Az alapvázlatot Ildi szolgáltatja, és mindenki hozzáadja a gondolatait, dallamokat, szövegeket, vagy amit kigondolt. Szóval közös munka.
-Kitől ered a név?
Három éve még a jelenlegi felállás előtt született, és a jégvillám szó rossz fordításából származik. A legelső szintisünk találta ki: Eiler Viktória.

-Hol lesz a legközelebbi fellépésetek?
Szerbiában Batinán, a Nemzetközi Motoros Találkozón, és a pécsváradi Ifjúsági Fesztiválon júliusban.
-Mik a terveitek a jövőre nézve?
Komolyan szeretnénk a zenéléssel foglalkozni. Nagy zenészekkel zenélni a londoni Wembley stadionban.
-Szerintetek milyen a jó közönség?
Ha kiabálják a dalszövegeket, és tombolnak rá. Ha látjuk, hogy tetszik nekik, amit csinálunk.
-Hogy küzditek le a lámpalázat?
Ebben a felállásban tíz koncertünk volt eddig. Az ötödik fellépés után már alig volt lámpalázunk. A színpadon fölspannolt állapotban vagyunk, olyankor nem izgulunk. Mivel nagyon szeretjük, amit csinálunk, már nem jelent akkora problémát a lámpaláz.
-Mit csináltok, ha éppen nem zenéltek?
Csütörtökönként tánclépésekkel kapcsolatos tanácsokat adunk a Tiborcban,
főként latin táncból. Attila számítástechnikával foglalkozik, két évig egy számítástechnikai boltban dolgozott. Roland szabadidejében is zenél és táncol.
Ildi is művészettel foglalatoskodik: zenél és táncol. Bár igazából mindennel szívesen foglalkozik, ami érdekli.

Ha többet akartok megtudni a zenekarról, Ha többet akartok megtudni a zenekarról, keressétek meg a www.icethunder.hu weboldalt

Tóth Alexandra

A Kredenc nyári számában két különböző stílusú könyvet mutatok be. Ha esetleg kedvet kaptok a nyári szünetben az olvasáshoz, ez a két könyv biztos tartalmas szórakozást ígér majd mindenkinek.

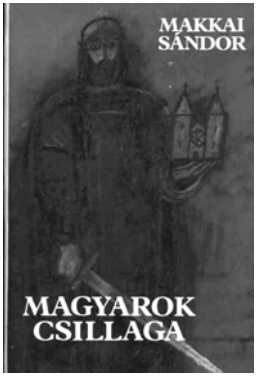

Makkai Sándor: Magyarok csillaga

Államalapító királyunk alakja szinte folyamatosan jelen van irodalmunkban. Személyisége foglalkoztatta a harmincas évek nagytudású, történelmi felkészültségű és érdeklődésű íróját, Makkai Sándort is. A mű olvasása során személyes közelségbe kerülhettek a történelem olyan nagy alakjaival és eseményeivel, amelyeket eddig csak a történelemkönyvekből ismerhettetek, és ezeket most más oldaláról is bemutatja a szerző. 1937-ben írta meg félig történelmi, félig kitalált történeten alapuló könyvét, a Magyarok csillagát. A regény cselekménye 990-es évek közepén kezdődik és azokat a válságos éveket követi végig, amikor a kereszténységgel szembeszegülő pogány csapatok somogyi Koppány vezetésével még egy utolsó kísérletet tettek a kereszténység, az államalapítás ellen. A romantikus hangvételű, sodró cselekményű regényben a két főszereplő, a fiatal István (Vajk) és anyja, a fiáért bizonytalan kimenetelű cselszövéseket is vállaló gyönyörű Sarolt mellett, valódi történelmi személyek és kitalált szereplők elevenednek meg.
A messzi múltat felidéző regény legfőbb erénye, hogy felkelti az érdeklődést a történelem iránt és talán ti is rájöttök, hogy a történelem óra nem is olyan unalmas.

Emily Brontë: Üvöltő szelek

A történet színhelye egy jokshire-i tanya, a Szeles domb, az Earshaw család fészke. A gazda egy este talált gyereket hozott magával, Heathcliff-et. A fekete hajú árva gyermek és a ház leánygyereke, Catherine között szerelem színezte barátság alakult ki. Az apa halála után Catherine bátyja, Hindley neveli tovább őket, aki béres sorba taszítja a betolakodót. Heathcliff nem bírja sokáig ezt az életet, s mikor úgy érzi, hogy szerelme is elfordul tőle, megszökik. Catherine férjhez megy a környék legelőkelőbb birtokosának, Lintonnak szelíd fiához, Edgárdhoz. Jó néhány év múlva Heathcliff gazdag és művelt férfiként tér vissza, s nyomban nekilát, hogy bosszútervét megvalósítsa, először a Szeles dombot szerzi meg az őt annyira gyűlölő Hindleytől. Ördögi praktikákkal az apák és anyák vélt vagy valóságos vétkeit az új generációkon akarja megbosszulni, s eközben még saját fiát is feláldozza...
A regény újdonsága, hogy a vad romantikus témát realista eszközökkel kezeli, s a látomás és valóság olyan szerves vegyületét állítja elő, ami a modern regény egyik mintája lett. Mindenkinek ajánlom, aki szereti a szerelmes történeteket, de vágyik a különlegességre, a mítoszra, és néha a borzongásra.

Tóth Bogi

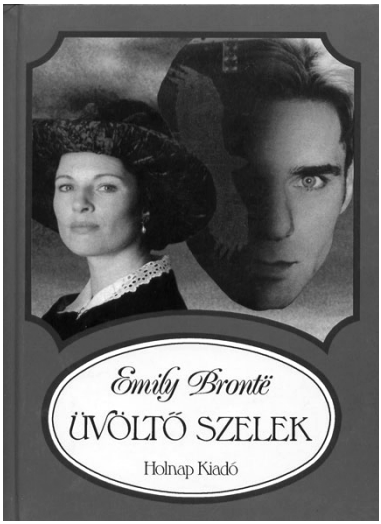

Diákok figyelem!

Idén, immár 2. alkalommal megrendezésre kerül, a Kodály Tagozaton, május 31-én, csütörtökön a Juniális nap, melyen számos érdekes sportrendezvény, és este disco vár titeket. A pontos program előre ki lesz küldve, a meghívókkal együtt mindhárom tagintézménybe. További meghívók ingyenesen igényelhetők. A kollégisták, ha szeretnének, hozhatnak magukkal valakit a programra. A rendezvény két főszervezőjét, Kerner Ágnest (a Kodály kollégiumi DÖK elnökét) és Káltai Alexandrát (a DÖK elnökhelyettesét) kérdeztük a várva várt nappal kapcsolatban.

– Milyen célból került tavaly megrendezésre ez a program?

–A tanév végén, a tanítás már nem volt olyan szigorú. Gondoltuk fel kéne dobni a hangulatot, és így szerveztünk egy jó bulit. Mivel június volt, a Juniális nevet adtuk neki (ez az idén május 31-én lesz).

– Mivel indul a program?

– Tavaly a latin táncosok nyitották meg a műsort. Idén is valami hasonlót tervezünk. Persze nagyobb szabásút, de hogy mi, az legyen meglepetés

– Milyen programok lesznek?

– Mindenképpen lesz kinti strandröpi, foci, ping-pong, szkander, ügyességi játékok. Tavaly volt mézes-, tejszínhabos uborkaevés és almakievő verseny, de vizipisztolyos versenyre is kaptunk javaslatot. Mindezek mellett természetesen büfé is fog működni.

– Tavaly hányan vettek részt rajta?

– Délután 2-től este10-ig tartott, de ez lehet, hogy az idén több lesz. Az elején még nem voltak olyan sokan, főleg a suli miatt. De a végére már teltház volt. Ami azt illeti nem számítottunk ennyi vendére, de ennek csak örültünk

– Az esti discoról mit tudhatunk?

– Tavaly egy DJ-team biztosította a hangosítást, a zenét a discora és az előtte levő karaokeet-t is. Valószínűleg ez az idén sem lesz másképp.

– Fényképek készülnek majd?

– Természetesen igen. A tavalyi Juniális képei megtekinthetők a www.bebesoft.hu honlap partysite/ galéria/ képek oldalán, és az idei évre is tervezünk fényképezést.

– Nehéz volt megszervezni?

– Nem, mivel rugalmasak a diákönkormányzat tagjai és a tanárok is segítettek a felszerelések beszerzésében. De a program létrehozásában és megszervezésében a DÖK csapata vett részt.

– Milyen nyeremények várhatók?

– Főleg csokit és gyümölcsöket lehet nyerni.

– Kiknek ajánljátok, hogy jöjjön el a műsorra?

– Mindenkit sok szeretettel várunk, aki szeret sportolni, vicces játékokban részt venni, szívesen lenne együtt a többiekkel, vagy csak szeretne egy jót bulizni az esti discoban. Ne feledjétek, hogy ingyenes meghívó igénylése után, minden kollégista magával hozhat valakit! Gyertek minél többen!

Rigó Ibolya

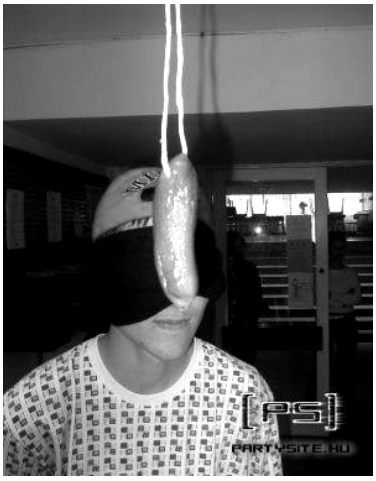

Divattippek nyárra

Már csak két hónapot kell kihúznunk és vége a sulinak, de mielőtt ez megtörténne, ne felejtsünk el azon gondolkodni, hogy miben is szeretnék mutatkozni a strandokon, Balaton parton illetve tengerpartokon. Nem szabad az utolsó pillanatokra hagyni a fürdőruha vásárlást, hiszen kapkodva nem megyünk semmire. Pláne, hogy idén már más a trend mint tavaly, hiszen a 2006-os nyári kollekcióban az volt a lényeg, hogy „minél kisebb annál jobb", de idén ez máshogy van.

Egyrészesek:
A 80-as évekre emlékeztetnek minket ezek a darabok. Előnyük, hogy takarnak és formáznak, de mégis szexinek érezheted magad bennük. A pántnélküliek épp annyira kényelmesek, mint a nyakba köthetőek. A csípőre engedett és derékban nyitott szabás mindenkinek jól áll. Ha kicsit extrém és merész akarsz lenni válaszd a mélyen, majdnem hasig dekoltált darabokat.

Kétrészesek:
Valamikor a kilencvenes évek vége felé rövid időre divatba jöttek a trikó-bugyi kombinációs fürdőruhák. Ez amolyan átmenet az egyrészesek és a bikinik között. Nagy előnyük, hogy rendkívül kényelmesek, és napozáshoz bátran feltűrhetjük őket, amit az egyrészesek esetében nehéz megtenni.

Bikini:
Az idei év legdivatosabb bikini színei a fekete-fehér, piros, bordó, khaki, barna, rózsaszín, és persze az arany sem maradhat el. 2007-re már tényleg mindenféle kombinációval, fazonnal találkozhatunk a piacon, csak győzzünk választani közülük.

Végeztél a napozással, fürdőzéssel, de megéheztél. Kapj magadra valamit! Ápol és eltakar egy kis lepelszerű fürdőköpeny, ami még a leégéstől is véd. A legkülönfélébb színekben és fazonokban kaphatóak. Az elegánstól a lazáig. Így akár egy bárba is bátran beülhetsz koktélozni, mielőtt átöltözöl az esti bulira.
Gondoskodtál arról, hogy milyen fürdőruhád legyen, de arról még nem, hogyan védd a bőrödet a káros napsugarak ellen.

Néhány jó tanács:
1. Ismerd meg bőrtípusodat és védekezz megfelelően. Legyél óvatos az első néhány alkalommal. Hagyd bőrödet fokozatosan hozzászokni a napsütéshez!
2. Ne tartózkodj a napon délelőtt 11 és délután 3 óra között. A nap sugarai gyengébbek kora reggel és késő délután.
3. Az önbarnító krémek nagyszerű kozmetikai termékek, ugyanakkor egyáltalán nem biztosítanak fényvédelmet! Az általuk elért „barnaság" nem állítja meg az UV sugarakat.
4. Győződj meg arról, hogy fényvédő krémed UVA, és UVB szűrőt is tartalmaz. Az UVA sugarak nem „égetik" a bőrt, de a mélyebb rétegekbe hatolva jelentős károkat okoznak. Az UVB sugarak - melyek dél körül a legerősebbek - felelnek a leégésért.
5. Ha leégsz - különösen, ha hólyagos égésről van szó -, késedelem nélkül keress fel egy orvost. Egy ilyen komoly bőrsérülés orvosi felügyeletet igényel.

Szabó Laura

A Fekete Halál

Néhány év leforgása alatt Európa lakosságának, legalább egynegyede eltűnt a föld színéről. A Fekete Halál dühöngése idején élők közül sokan azt hitték, eljött a világ vége.

A valamikor „Nagy Dögvész„ vagy „Fekete Halál„ néven nevezett szörnyű betegség nagy pánikot keltve söpört végig Európán, és senki sem érezhette magát biztonságban tőle. Iszonyatos fejfájás, verítékezés és hidegrázás voltak a tünetei. De valami megkülönböztette a pestises betegséget a csak magas lázban szenvedőktől: a hónalján, a nyakán, és esetleg a lágyékán gennyel teli duzzanatok, bubók támadtak. Kezdetben rózsaszínűek voltak, azután bíborra, majd feketére változtak, s narancsnagyságúra is földuzzadhattak.

Szörnyű kínhalál várt az áldozatokra.
A pestis eléri Európát. Az első európai pestise megbetegedésekről 1347-ből vannak adataink. Ez év októberében 12 olasz hajó tért vissza a Fekete-tengerről, s állt be a sziciliai Messina kikötőjébe. A legénység és az utasok „betegségtől csonttá soványodva, holtan hevertek vagy haldokoltak a fedélzeten. Egykori szemtanúknak fogalmuk sem volt róla, miért. A rejtély mára megoldódott: a hajókon nem csak emberek voltak, hanem patkányok is, ahogy szinte minden más hajón.

Amikor a hajók elérték úticéljukat, a hajós patkányok elkeveredtek a szárazföldiekkel, elkapták tőlük a halálos pestisbaktériummal fertőzött bolháikat és felvitték a hajóra. A bolhák szívták a patkányok vérét, és pestisessé tették őket. Amikor a patkányok kezdtek pusztulni, a bolhák új vérellátókat kerestek, s találtak az emberekben. Megfertőződött tehát a hajó legénysége is. A Messinába érkező hajókon valószínűleg voltak még élő fertőzött patkányok, s azok a hajóról távozva behurcolták a kórt a szárazföldre. A mocskos, túlzsúfolt európai kikötővárosok remek élőhelynek bizonyultak a patkányok és a bolhák számára.

A patkányok pusztulása után a fertőzött bolhák áttelepültek Messina lakóira. Így történt, hogy a halálos pestissel fertőzött bolhák, a patkányok közvetítésével emberek millióit pusztították el, hozták rájuk a „Fekete Halált .
Tömegsírok: Hetek, hónapok alatt annyian meghaltak, hogy hatalmas közös sírgödröket kellett ásni nekik, de azok is csakhamar beteltek, és sok áldozat ott maradt, ahol a halál érte. A pestis először alighanem az 1330-as években, Közép-Ázsiában ütötte fel a fejét. Keleten, Kínában és Indiában pusztított, nyugat felé a Közel-Keleten és Észak-Afrikán át terjedt tovább, s jutott el Európába. Egyes területek, mint például Skandinávia, teljesen elnéptelenedtek. A Grönlandon letelepedő norvégoknak írmagjuk sem maradt. Gazdag, szegény, öreg, fiatal, mindenki meghalt. A papok között még hevesebben pusztított, mert ők sok időt töltöttek a betegekkel. Bizonyos területek viszont, például az olaszországi Milánó környéke, egészen jól átvészelték a járványt. Mivel nem ismerték a betegség valódi okát, nem tudták kezelni sem. Az orvosok a legképtelenebb gyógymódokat alkalmazták.
Az egyik például tízéves melaszból, földarabolt kígyóból, borból, és hatvan más összetevőből álló készítményt írt elő. A másik szerint a betegnek először jobb, majd a bal oldalán kellett aludnia. De semmi sem segített. Sokan a valláshoz fordultak segítségért, mert úgy vélték: Isten a bűnös világot akarta büntetni ezzel a betegséggel. Egyesek csatlakoztak a magukat nyilvánosan szöges bőrkorbáccsal ostorozó flagellánsook meneteihez, mások elmenekültek vagy bezárkóztak. A halál közelsége láttán sokan az élvezetekben kerestek vígaszt. A kiszámíthatatlanság különösen rejtélyessé tette ezt a kórt. Hogy lehet az, hogy az egyik városban a lakosságnak csupán a tizede pusztul el, a másikban meg a fele? Ma már tudjuk, hogy egyszerre háromféle pestis pusztított: a bubópestis volt a leggyakoribb, de a két másik válfaja még ennél is veszedelmesebb volt.
Az egyik a tüdőpestis, akkor fejlődött ki, ha a pestisbaktérium a tüdőbe hatolt. Aki belélegezte a tüsszentéssel a köhögéssel levegőbe jutott baktériumokat, nyomban megfertőződött, a kór tehát roppant gyorsan terjedt, és könyörtelenül, rövid idő alatt ölt. Ha valakit bolha csípett meg, annak gyorsan a vérébe kerültek a pestisbaktériumok, s néhány óra múlva már halott volt. Az áldozatok gyanútlanul lefeküdtek, és nem ébredtek fel többé. Ezt a változatot ma vérmérgezéses pestisnek ismerjük.

A pestis visszatér: 1351-re véget ért a Fekete Halál első nagy rohama. Froissart középkori történetíró szerint a világ lakosságának egyharmada pusztult bele, s a legújabb kutatások megerősítik becsléseit. Szinte bizonyos, hogy Európában legalább egynegyed volt a halálozási arány. A Fekete Halál eltávozott, de csak egy időre. 1361-ben, 1369-ben és később meglehetős rendszerességgel vissza-visszatért, egészen a 15. század végéig. Később egyre ritkábban ütötte fel a fejét. Angliában 1665-ben volt az utolsó nagy járvány: ekkor 100000 embernek vette el az életét. A pestis máig sem távozott el tőlünk. A 19. század végén Ázsiában megint felbukkant, és egyedül Indiában 6 millió áldozatot szedett, s a közelmúltban, 1995-ben újra itt pusztított.

László Péter

F3 Fitness Center

Ebben a számban a pécsi Munkácsy utcában található fitness-központ kerül bemutatásra. Ez a centrum Kelet-Európa egyik legelismertebb edzőhelye. Sok elismeréssel büszkélkedhet.

Manapság elvárja az ember, hogy legyen egy olyan edzőhely, ahol jól felszerelt eszközökkel le lehessen vezetni a felesleges energiát, „eldobni a testsúlyfelesleget". A rendszeres testedzés a testi és lelki egyensúly helyreállításának, rehabilitálásának és fenntartásának egyik fontos eszköze. Az F3 kiváló felszereltségével, illetve edző-programjaival nyújt erre lehetőséget. Az intézmény vezetője dr. univ. Hoffmann Zsolt, aki mindent megtesz azért hogy fejlessze a helyet, illetve hogy kielégítse a vendégek igényét. A centrumban minden megtalálható, ami a fitnesshez elengedhetetlen, sőt még a wellness jellemzői is megtalálhatóak. Ezek mellett a harmadik „alappillére" az Indoor Cycling, mely a kerékpáros edzést foglalja magába. Tulajdonképpen az F3 ezt jelzi nekünk már a nevében, sőt az erő, állóképesség, hajlékonyság meglétét is tükrözi. A felszereltséget illetően, mint már említettem, kiemelkedően felszerelt hely Magyarországon.

Megtalálhatóak itt a különböző kondi-gépek, Kardió-gépek -melyek magukba foglalják a taposógépeket, a futópadokat-, illetve megtalálhatóak a spinning (zenés állókerékpáros edzés) program nélkülözhetetlen tartozékai a kerékpárok. A kínálatok közé tartozik még az aerobic is, mely talán elengedhetetlen egy ilyen jó helyen. A wellness-t erősítő tevékenységek közé tartozik a szauna, masszázs, illetve a termoakupresszúrás masszázságyak, sőt a szolárium, melynél kiemelten közlendő, hogy most érkezett meg az új álló szolárium, mely sok érdekességet kínál, s talán egy új korszakot nyít a „szolizás világában".

Mindezek mellett a centrum rendelkezik egy úgynevezett Fitt-Bárral, mely mindenféle egészséges italokat, turmixokat kínál a vendégeknek. Ha már a kínálatnál tartunk, mindenképp említésre méltó a különböző fitness-ruha kínálat, sportszerek, illetve a több neves gyártótól származó jól bevált táplálék-kiegészítő termékcsaládok, melyek folyamatosan bővülő kínálattal várják a vásárlókat. Ha meg akarsz győződni személyesen a különböző akciókról és mindenről, amiről említés esett, akkor gyere el Pécs belvárosba, a Munkácsy utca 33-ban található fitness-központba és fedezd fel magadban a bajnokot!!! Illetve ha interneten akarsz érdeklődni, akkor látogass el a www.fitnesspecs.hu-ra.

ifj. Kresz Antal

– Miért jár a mazsola a szilvával?
– ???
– Mert kikosarazta a kajszicsajszi.

– Miért rúgták ki a takarítónőt?
– ???
– Mert rossz klór volt rossz helyen.

– Hogy hívják a hajléktalan monitort?
– ???
– Katódsugár-csöves.

– Mire jó a bikini?
– ???
– Elválasztja a húsrészleget a tejrészlegtől.

A 80-as években:
Két srác beszáll a liftbe. Kérdi az egyik:
– Első emelet?
– Nem, Beatrice.

– Mi a közös a fényképezőgépben és az óvszerben?
– ???
– Mind a kettő a pillanatot kapja el.

– Hogy hívják a netező Mekkmestert?
– ???
– Chat-Elek.

– Mért volt szegény Petőfi?
– Mert sokat költött.

Kovács táviratot kap a felesége vidéki rokonaitól:
"Anyósod nagyon beteg. Az orvosok már feladták."
Kovács válaszol:
"Remélem, nem a mi címünkre."

Kovácsékat kirámolja egy betörő. A rendőrök idejében elkapják, beviszik a sittre. Fél óra múlva Kovács beállít az őrsre. Azt mondja az ügyeletes tisztnek:
– Elnézést. Beszélni akarok azzal a betörővel, akit most elkaptak.
– Miért akar vele beszélni? – kérdi a rendőr.
– Azért, mert hajnal 3-kor úgy osont be, hogy a feleségem nem ébredt fel. Érdekel a technikája.

Pistikét a suliról faggatja a szomszéd néni:
– És melyik a kedvenc tárgyad az iskolában?
– A csengő.

Templom ajtaján tábla áll: "Ha megbántad bűneidet, akkor lépj beljebb!"
Alatta női kézírással: "Ha nem, hívj fel: 06/70/123-4567!"

Japán tudósok megállapították, hogy a hideg sör rákkeltő hatású!
Ugyanis amikor ráöntötték egy alvó rákra, az rögtön felébredt.

– Mi lesz a szőke nő és a rendőr gyerekéből?
– ???
– Jó vicc...

– Te Jóska, fogtál ma már valamit a pontyon kívül?
– Hogyne, egy jókora csukát.
– És mekkora volt?
– Túl nagy, úgyhogy visszadobtam.
– Visszadobtad? Hogy-hogy?
– Igen, 43-as volt, az én lábam meg 40-es.

Két rendőr barchobázik:
– Személy?
– Igen.
– Fémből van?
– Igen.
– Rákérdezhetek?
Plébános.

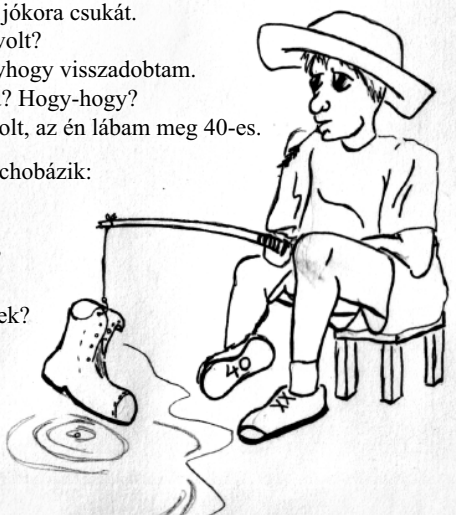

összeállította: **ifj. Kresz Antal**
grafika: **Menyhárt Gábor (Menyus)**

olvasói vélemények

Ez az oldal az olvasói véleményeket hivatott összegyűjteni. Ha van véleményed, írd meg az **ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu** címre.

Jó ötlet volt az EZ VAN rovatban a szecskáztatásról írni. Tetszett!
Kata

Jók az illusztrációk az IZÉ rovatba.
Angéla

Érdekes egy csapat ez a Virág zenekar.
Attila

Jó megoldás volt, hogy egyszerre két könyvet mutattak be a könyv rovatban.
Anita

Oda kéne figyelni a globális felmelegedésre. Jó az érdekes rovat.
Klára

Fárasztóak a viccek.
Gábor

Jók a képek a humor rovatban.
Zoli

Meglepő a címlap.
Andi

Nagyon tanulságos volt a Film rovat.
Bea

Túl hosszú az EZ VAN rovat.
Réka

Mikor lesz a következő szám?
Rita

Segített a Szórakozz! rovat. Köszi.
Anett

Hova tűntél Pennás?
Laura

Jó az a Saloon Pizzéria!!
Sanyi

Hosszú az Iskolabemutató.
Karcsi

Kíváncsi lennék a Szabó Teri képeire.
Nóri

Jók a képek az EZ VAN rovatban.
Orsi

Lehetne több rendőrös vicc is.
Márk

Jó a címlap.
Brigi

A zene rovat tök jó, szabadon kezeli a riportalanyokat és így is fogalmaz.
Zozo

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett, Kálecz Rudolf,
Lapszerkesztő: Szabó Laura, Dallos Nóra
Olvasószerkesztő: Dallos Nóra
Fotók: Peti József, Kálecz Rudolf
Grafika: Menyhárt Gábor, Klárik Balázs
Rovatvezetők: ifj Kresz Antal (Szórakozz!), ifj Kresz Antal (Iskolabemutató), Rigó Ibolya (Programajánló), Kárász Tamara (Fókuszban), László Péter (Érdekes), Tóth Alexandra (Zene), Tóth Boglárka (Könyv), Szabó Laura (Divat), Ifj. Kresz Antal (Humor), Dallos Nóra (Olvasói vélemények)

Szerkesztőség: „Hajnóczy Kollégium – Kredenc”
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Tett-Hely

Ifjúsági Információs és Tanácsadó Központ

Minden, amit tudni akarsz:

– ifjúsági kezdeményezésről (Euro-26, Hostel kártya)
– nyári táborokról
– ifjúsági programokról
– pályázatokról
– hazai- és nemzetközi önkéntességről

Irodai szolgáltatások:

– internet
– olvasói sarok
– fénymásolás
– faxolás
– fűzés
– szkennelés

Gyere a Pécsi Extrém Központba

www.peex.hu

Ha problémád van, de nincs kivel megosztanod, tanácsadóink meghallhatnak, és segítenek, csak hívd a 72/211-134-es számot.

Baranya Ifjúságáért Kht.
7621 Pécs, Széchenyi tér 9.
tel: 72/211-134
fax: 72/211-132

tetthely@tetthely.ngo.hu
www.tetthely.net

Iretthunder

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

2007/ősz

FÓKUSZBAN
Oláh Krisztián nevelőtanár

MAGUNKRÓL
Az Arany János Program

KI MIT TUD?
Vetélkedő a régióban élő kollégistáknak

ÉRDEKES
A farkasember

MIKULÁSVÁRÓ

Kredenc játék

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

határidő: dec. 19.

Fényképezd le magad ezeken a helyeken, és küldd be a következő e-mail címre : ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu. A legjobb válogatás **5000 Ft** jutalomban részesül!

Sziasztok!

Nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy pár szót szóljak kollégiumi újságunkról.
Mint azt tavalyi olvasóink már jól tudják, a Kredenc negyedévente jelenik meg temérdek fontos információval a diákok számára. Hiszen ezt az újságot diákok írják, diákoknak. Minden számban a középpontba helyezünk egy témát, melyről a viccek, rejtvények, érdekességek, zene-és filmbemutatók mellett részletesebben is beszámolunk.

Aktuális témánk a Leőwey Klára Gimnáziumban működő Arany János Tehetséggondozó Program (AJTP) bemutatása. Ez a program lehetőséget ad arra, hogy a rosszabb családi háttérrel rendelkező diákok is sikeresen leérettségizhessenek, nyelvvizsgát tehessenek, és, hogy megfelelő tudást szerezzenek egy komolyabb felsőoktatási intézménybe (egyetemre, főiskolára) való bekerülésre. Erről részletesen a 4. oldalon olvashattok.

Remélem felkeltettem az érdeklődéseteket, és azok is rendszeres olvasóinkká válnak, akik eddig nem kísérték figyelemmel diáklapunkat.

Rigó Ibolya
rovatvezető

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett, Petik Róbert
Lapszerkesztő: Vörös Vivien
Olvasószerkesztő: Bárány Gerda
Fotók: Menyhárt Gábor, Petik Róbert
Grafika: Menyhárt Gábor
Rovatvezetők:
Rigó Ibolya (Vezércikk, Mi magunk), Hepe Dániel, Koós Marcell(Fókuszban), Währing Réka(Diákportré, Visszatekintő, Divat), Vörös Vivien(Visszatekintő, Divat), Finta Viktória(Ünnepek), Szíjártó Anna, Bognár Adrienn(Film), Muskát Leila(Érdekes,Majdnem), Liszkai Etelka(Érdekes), Hunyadi Ágnes(Majdnem), Tóth Boglárka (Könyv), Menyhárt Gábor(Humor), Simon Ibolya(Zene)

Szerkesztőség: „Hajnóczy Kollégium – Kredenc"
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2007/ősz

tartalom:

MI MAGUNK 4
Arany János Program

FÓKUSZBAN 5
Bemutatjuk Oláh Krisztián nevelőtanárt a Kodály utcai Tagintézményből

DIÁKPORTRÉ 6
Muskát Leila

VISSZATEKINTŐ 7
Gólyanap a Türr utcai Tagintézményben

ÜNNEPEK 8-9
Szent Miklós és a Mikulás

KÖNYV 10
Gárdonyi Géza: A láthatatlan ember
Harun Yahya: Az evolúciós csalás

DIVAT 11
Farmert mindenkinek!

ÉRDEKES 12-13
A farkasember
A víz

PROGRAMAJÁNLÓ 14
Hajnóczy Napok

MAJDNEM 15
Muskát Leila
Hunyadi Ágnes

ZENE 16
Stampedli együttes

HUMOR 17
Viccek

FILM 18
Filmek, TV, mozi

Mi magunk...

AZ ARANY JÁNOS PROGRAM

Gondolom, sokan hallottatok már a Leőwey Klára Gimnáziumban működő Arany János Tehetséggondozó Programról (AJTP), de kevesen tudjátok, hogy ez pontosan mit is jelent. Ebben a cikkben erről szeretnénk felvilágosítást nyújtani.
Ez a program azon kistelepülésen élő tehetséges diákok számára alakult, akik az állam által meghatározott okokból, hátrányos helyzetűnek számítanak. A program lehetőséget ad arra, hogy ezek a jóképességű, tehetséges diákok, jó érettségit tehessenek, mellyel felvételt nyerhetnek egy felsőoktatási intézménybe (főiskolára, egyetemre).

A Leőwey Klára Gimnázium minden évben 1 osztályt indít 35 fővel. Ezek a diákok 5 év alatt jutnak el az érettségiig. A nebulók számára kötelező a kollégium, hiszen az iskola a Kodály Zoltán úti tagintézménnyel közösen összedolgozva végzi a tanulók oktatását. Az első év (nulladik) előkészítő év. Itt a tanárok a szintrehozásra helyezik a hangsúlyt, hogy a későbbiekbendinamikusantudjanakelőrehaladni a tananyaggal. Ezen kívül emelt óraszámban tanulnak angolt és számítástechnikát is. Ebben az évben, a kollégiumban, kötelező részt venni hetente 2-szer, 2 tanórán. Illetve, hogy a kollégisták kondíciója is megfelelő legyen, minden héten van egy választott testnevelési foglalkozás. Ez lehet: úszás, konditerem, futás, foci és kosárlabda is.

Másodiktól ötödikig az iskolai tanterv, a heti 2 tanulásmódszertan órát leszámítva, megegyezik az általános tantervű osztályokéval. Továbbá a heti 2 önismeret kivételével, a második évtől, a kollégiumban is elmaradnak a délutáni órák. A testnevelő foglalkozásokon fakultatívan, ekkor is részt lehet venni.

A diákoknak a harmadik év végére le kell tenniük a 7 modulos ECDL számítástechnikai vizsgát, és az 5 év alatt, angolból, legalább közép- de inkább felsőfokú nyelvvizsgát kell tenniük. A nyelvvizsga után lehetőséget kapnak arra is, hogy jogosítványt szerezhessenek. Az autósiskola 30 óráját fizetik.

A programot számos kirándulás is tarkítja. Az öt év alatt minden hónapban egyszer„bentmaradós hétvége" van, ami azt jelenti, hogy havonta egy hétvégén a diákok nem mennek haza, hanem részt vesznek egy kiránduláson, ahol számos hazai látványosságot tekinthetnek meg.

Külföldi utazásokra is van lehetőség. Harmadikban egy hétre Olaszországba utazhatnak a világot látni kívánó tanulók. Itt megcsodálhatják Firenze, Velence, Milano és Róma nevezetességeit. Negyedikben pedig két hétre Angliába mehetnek, ahol családoknál helyezik el őket, ezzel is elősegítve az utazás eredeti célját: a nyelvtanulást. Itt, miközben az angolt anyanyelvként beszélő emberek közt élnek, gyönyörködhetnek az ottani építészeti csodákban, és művészeti alkotásokban.

Bízom benne, hogy a programmal kapcsolatos minden kérdésetekre választ adtam, és ha még nem jártok gimnáziumba vagy szakközépiskolába, meghoztam a kedveteket a jelentkezéshez.

Rigó Ibolya

ARANY JÁNOS ÉS OLÁH KRISZTIÁN

Ez a második év, hogy a Hajnóczy Kollégium nevelőtestületéhez tartozik, s idén új környezet, új kihívás, sőt új feladat várta. Idei első számunkban Oláh Krisztián tanár úrral ismerkedhettek meg, aki az Arany János Tehetséggondozó Program (továbbiakban AJTP, ill. Program) egyik segítő nevelője.

Egy rövid bemutatkozást, ha kérhetnénk!

1998-ban végeztem a Janus Pannonius Tudomány Egyetem (ma már Pécsi TE.) természettudományi karán, fizika szakon. Nyolc éve vagyok házas, feleségem kecskeméti, én dabasi vagyok, így logikus, hogy Pécsett élünk. (mosolyog a maga megszokott módján- szerk.) Kis kertes családi házban lakunk, fent a Cserkúti-szőlőhegyen. 17 éve rendszeresen néptáncolok, így természetesen érdeklődési körömhöz tartozik a magyar népi kultúra, de nyitott vagyok más népek kultúrája iránt is. Feleségemmel jelenleg is a Pannónia Táncegyüttes aktív táncosai vagyunk. Persze érdekelnek a fizika, a történelem, az irodalom és a filmművészet érdekességei is.

Új környezet, új kihívás? Mennyire más ez, mint a Puskin téri tagintézmény?

Más arculata van az egésznek, mivel itt többségben vannak a lányok, de a feladataim hasonlóak. Segédkezem a számítástechnika teremben, fizika korrepetálást tartok, ha szükséges, szóval lényegében ugyanaz, de mégis egészen más.

Ahogy idekerült egyből egy – mondhatni – nagy feladat borult a nyakába; az AJTP egyik segítő tanára lett. Lényegében bemutatná a Programot?

Egy hónapja vagyok itt, így 0. évesnek mondhatom magam a Programban, bár 2 évet már foglalkoztam AJTP-s diákokkal az Ormánság területén, mely ilyen szempontból hátrányos helyzetű kistérségnek számít. A legfőbb feladata, célja a tehetséggondozás mellet természetesen, a közösségépítés, amely leginkább a Program kollégiumi részére vonatkozik. Mindemellett fontos a szaktárgyi felzárkóztatás, a felvételire való felkészítés valamint a művészeti nevelés. Havonta egyszer kell egy hétvégét bent tölteni, ilyenkor kulturális programokon vesznek részt, illetve kirándulásokra mennek el a részt vevő diákok.

Hányan lehetnek a diákok?

Egy csoport átlag létszáma 30 főre tehető, s mivel 5 évfolyam van – 0.-4.-ig – kb. 150 tanuló vesz részt.

Mint segítő milyen tevékenységeket lát el?

Annak ellenére, hogy nincs csoportom a közösségépítéssel foglalatoskodom, például táncházszervezésével, melyet minden héten hétfőn megrendezek, azért, hogy a tanulók megismerjék a magyar mozgáskultúrát. És mint már mondtam, fizika korrepetálást is tartok.

Mennyire látja sikeresnek a Programot?

Én azt hiszem, az összes lehetőséget, melyet nyújt, a résztvevők maximálisan kihasználják. Talán egyetlen gond, hogy a Programot igénylők számához képest kevesen kerülnek be.

Köszönjük szépen és további sok sikert a munkájában!

Én köszönöm.

Hepe Dánel, Koós Marcell

AZ ÚJ ROVATSZERKESZTŐNK

A MAJDNEM és az ÉRDEKES című rovatokat szerkeszti és még van ideje egy kis versírásra is. Ő *Muskát Leila*, aki a Kodály Zoltán Gimnázium 9. évfolyamának humán tantervű tagozatának tanulója. Vele fogok most beszélgetni a versírásról és saját magáról.

Hogy jutott eszedbe, hogy verseket írj?

Mivel nagyon szeretek olvasni, szívesen kipróbáltam volna magamat én is, mint író vagy költő.

-Mi motivál a versírásban? Mióta írsz verseket?

Verseket már több éve elkezdtem írni. Motivációt a mindennapi életeseményei adnak.

-A versírással egy időben gondoltad ki ezt az AMATŐR ÍRÓK rovatot vagy már régóta szerettél volna egy ilyet? Mi a terved ezzel a rovattal?

-Ez a rovat fejemben év elején „született" meg, mikor az újságírásra jelentkeztem. Kíváncsi vagyok, hány olyan vállalkozó szellemű diák van a kollégiumokban, aki ilyen formában is ki tudja fejezni a különböző érzelmeit.

-Röviden miről is fog szólni a másik rovatod, az ÉRDEKES?

-Olyan lényekről, jelenségekről melyeknek létezése kétséges.

-Te hiszel-e ezekben a lényekben, jelenségekben? Miért?

-Teljes mértékben. Nekem ez valahogy belülről jön, hogy hinnem kell benne, persze ez hihetetlennek tűnik, de ez számomra egy elfogadott tény. Mint ahogy más hisz Istenben, én úgy hiszek ebben.

-Hogy jött ez az újságírás?

-Mikor megkaptam még nyáron a nevelőnőmtől (Betti nénitől) a levelet, ahol fel voltak sorolva a választható programok rögtön tudtam, hogy hova szeretnék menni, vagyis az újságírásra.

-A tanulás és a versírás mellett mennyi időd van arra, hogy egy kicsit magaddal is foglalkozz?

-Időd arra van, amire fordítasz.

-A jövőben is szeretnél versírással, illetve újságírással foglalkozni?

-Versírással nem hiszem, max. hobbi szinten, újságírással annál inkább.

Kedvenc étel: spagetti
Kedvenc ital: tea, kávé
Kedvenc színész: Jensen Ross Ackles
Kedvenc film, sorozat: Gyilkos cápák, Viasztestek, Odaát
Kedvenc zenei stílus: Rock, Hip-Hop

Währing Réka

GÓLYANAPI VISSZAEMLÉKEZÉS

Először is szeretnénk köszönetet mondani a tanárainknak és negyedikes társainak, hogy egy ilyen jó Gólyahetet szerveztek nekünk.

A *Gólyahét* első programja a kisvonatozás volt, ami különösen jó volt, hiszen nemcsak „körbeautóztuk" a várost, hanem közben fontos és új információkat tudhattunk meg Pécs városunkról (második otthonunkról). A második programban a pécsi Terrárium néhány állata szerepelt, amit el is hoztak nekünk és meg is ismerhettük őket kicsit közelebbről.

Úgy gondoljuk, hogy erre a programra minden lány kissé félősen ment le, (kivéve a merészeket és bevállalósokat) hiszen a cuki teknős és vadászgörény mellett ott szerepelt a kígyó is. A kígyó, az a kígyó, ami mindenki rémálmában szerepel , eljött hozzánk, hogy „megmutassa" magát, hogy nem is olyan félelmetes, amit a műsor végére mi is megtudhattunk. Tehát ez a rendezvény nagyon frappáns ötlet volt

a kollégiumtól. A következő programunk a sütés volt. A gyümölcstorta és a gofri szerepelt az „étlapon". Mindenki részt vehetett az elkészítésben és a végeredmény megízlelésében is. Nagyon jól sikerültek a sütemények. Köszönet a segítségért! A gólya napok ötödik programja a táncház volt. Jó zenére, ritmusra tanulhattunk

meg különböző táncokat ezen az estén. Mindenkinek nagyon tetszett és megpróbáltuk a profi táncosokat követni, akinek nagyon tetszett a lelkesedésünk. Ha egy kicsit ügyes-bajosan is, de azért nagy lelkesedéssel próbálkoztunk ezzel a kis táncikálással.

A szecskaavatót helyettesítette egy tréfás vetélkedő, amit nagyon élveztünk, hiszen a vicces feladatok közben észre se vettük, hogy ez most egy szívatás akar lenni (köszönet a negyedikeseknek ezért).

Ezúton gratulálunk a helyezetteknek!
Nagyon ügyesek voltak!

Elérkeztünk utolsó programunkhoz a „végleges" avatáshoz, amit a negyedikesek egy rövid kollégiumi bevezetővel kezdtek Hajnóczy József életéről, aztán következett egy-két szép vers , majd a mi „fogadalmunkkal" fejeződött be a rendezvény. Nagy meglepetésünkre még ajándékkal is kedvesekedtek...

Köszönjük!!!

Vörös Vivien és Währing Réka

Szent Miklós és a Mikulás

Bizonyára mindnyájan ismeritek a történetet. Tudjátok, Szent Miklós püspökét. Ha esetleg nem, akkor egy kis betekintést nyerhettek, azzal, ha elolvassátok ezt.

Három férjhez menés elött álló lány azon vitatkozott egy este, hogy melyikük adja el magát rabszolgának, hogy tudjon segíteni a családon, és hogy a másik férjhez tudjon menni. Ekkor ért a nyitott ablak alá Miklós püspök, és meghallotta az alkut. Visszasietett a templomba, és egy marék aranyat kötött keszkenőbe, és bedobta az ablakon. A lányok azt hitték csoda történt. Majd egy év múlva ugyanebben az időben még egy keszkenő aranyat dobott be a második lánynak. Kisiettek, mert lépteket hallottak az ablak alól, s akkor látták, hogy egy piros ruhás öregember siet el a sötétben. Harmadik évben ezen a napon nagyon hideg volt, és bepalánkolva találta az ablakot. Ekkor felmászott a sziklaoldalban épült ház tetejére, és a nyitott tűzhely kéményén dobta be az aranyat. A legkisebb lány éppen ekkor tette harisnyáját a kandalló szerű tűzhelybe száradni, és az pont beleesett. Az ismeretlen jótevőről kezdték azt hinni, a hóborította Taurus hegyről-mivel mindig ilyenkor télen történtek ezek a csodák-hogy maga a Tél-Apó jön el ezekkel az ajándékokkal.

Szent Miklós püspökről:

Krisztus után 245-ben, kis-ázsiai Anatóliában, Patara városában született, egy gazdag család gyermekeként.Patara városában nagy járvány tört ki, és mint kisgyermek, árvaságra jutott. Ezért a szüleitől örökölt hatalmas vagyonával Patara érsekéhez, (aki apja testvére volt,) a város kolostorába költözött. Anatólia fővárosában, Myra városban legendás körülmények között Püspökké választották (52 évig volt püspök).Vagyonát a gyerekek és az emberek megsegítésére fordította.

Hagyományok:

Úgy gondolom, hogy mindenhol egy kis szokásos műsor zajlik otthon ebben az időszakban. Kis zsibongás, cipőtisztogatás, ilyesmi. Persze, mi már ugye ilyeneket nem teszünk. (Elnézést a kivételeknek.) De ha megnézzük kistestvérinket, vagy kinézünk az ablakon, sok kis zsibongó gyermeksereget látva eszünkbe jutnak a régi szép emlékek, amik talán nem is olyan jelentősek, de mi úgy érezzük, hogy egy világmegváltás volt. És mikor eljön a reggel, a kis topánkákban lévő édesség köti le mindenki figyelmét Ez az anyukák nem olyan kellemes, mert akkor jön az, hogy: „És a reggelivel mi lesz?" De hát akkor már kit érdekel, ugye?

Légy most segítség Szent Miklós minekünk,
Kik nepedet és téged tisztelünk,
Légy te Szent Miklós tanuló ifjaknak
Mi segedelmünk.

Az kik tanóságra nevedbe adatnak

És tanóságot nagyon gyakorolnak,
Bűnt te nevedben eltávoztassanak
szent Miklós püspök.

Szegény embernek három szűz leánya,
Kiket akar vala gonosz bűnre adni,
Ő szüzességek megmaradott vala
Te kencsed mia.

Nagyon téged kiáltanak és téged tisztelnek,
Kiket vizeknek habjai fenyegetnek,
Kik drágaságba hozzád evöltenek:
Segítség leszel nekik.

Egy-két szó Adventről:

Az advent a karácsonyra várás ideje, ami Szent András apostol ünnepétől, azaz november 30-tól december 24-ig tart. Ennek az ünnepnek az eredete az 5-6. századra nyúlik vissza.

Az advent jelképe az adventi koszorú, amit először Hamburgban készítettek.

„Ó szent magány, szép csönd, ó szűz nemesség,
Szívem adventje, hófehér roráte,
Ó áldott angelusz, ó tiszta áve!"
/Juhász Gyula/

Luca nap

Ünnepe: december 13. az év legrövidebb napja.”Szent Lucának híres napja a napot rövidre szabja.”
Ehhez a naphoz az ország minden részében sok-sok hagyomány, babona társul.

Luca

Lucát jöttem köszönteni,
adjanak egy kicsit hörpinteni,
vagy egy pohár pálinkát,
vagy egy pohár borocskát,
mind a kettőt meginnám.

Tyúkok, ludak tojjanak,
malacos legyen a disznójuk,
borjas legyen a tehén.
Amennyi szekér széna, szalma,
annyi legyen a lányuk kérője

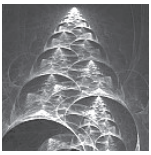

Ki mikor ünnepli a karácsonyt?

Különféle keresztény egyházak különböző dátumokon ünneplik: a katolikusok és a reformátusok december 25-én, a görög keleti ortodox, a szíriai és az etióp egyházak január 6-ikán, az örmények pedig január 18-ikán. S ma már a volt kommunista országokban is szabadon ünnepelhető, hivatalos ünneppé vált.

December 24.
Karácsony vigíliája
Hagyományosan ezen a napon állítjuk fel a karácsonyfát, és ezen az estén ajándékozzák meg egymást a családtagok Magyarországon. Az ajándékozás szokásának eredete bizonyos elméletek szerint a Napkeleti Bölcsek történetére vezethető vissza, akik a csecsemő Jézusnak ajándékokkal hódoltak Betlehemben. Karácsony megünneplése a kereszténység terjedésével az egész világon szokássá vált, bár vannak természetesen különbségek az egyes országok hagyományai között.

Karácsonyi népszokások

Regölés

A regölés a téli napforduló ősi, pogánykori szokása. Férfiak jártak házról-házra és bőség, termékenységvarázsló rigmusokkal köszöntötték a háziakat. Általában karácsony másnapján, 26-án került rá sor. A néprajzkutatók a regölés dallam és prozódiai sajátosságaiban finnugor eredetet mutatnak ki (a kutatás szerint a sámánénekkel van összefüggésben). Különféle népi hangszerekkel (duda, dob, csengő...) is kísérték a regölést, a szereplők kifordított bárányból bundát viseltek. A regösök a házhoz való megérkezéskor a házigazdától engedélyt kérnek, hogy elmondhassák az éneket, ezután beköszöntőt mondanak, majd gyakori a csodaszarvas legenda valamely változatának elmondása, ezután következnek a jókívánságok a háziaknak és az adománykérés. Állandó szövegrész a refrén: „ Haj, regö rejtem, azt is megengedte az a nagyúristen.”

Finta Viktória

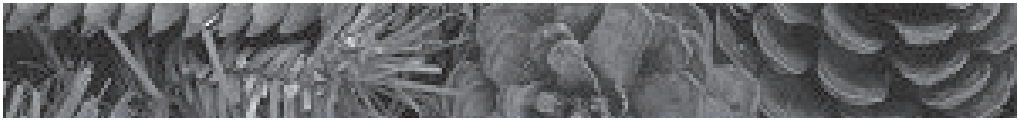

Ebben a számban ismét két különböző stílusú könyvet mutatok be nektek, hogyha esetleg a sok tanulás mellett kedvet kapnátok az olvasáshoz, mindenki megtalálja a hozzá legközelebb álló olvasmányt.

Gárdonyi Géza: A láthatatlan ember

Az 1902-ben megjelent *„A láthatatlan ember"* című művét Gárdonyi Géza a legkedvesebb alkotásának tekintette. Az író több éven keresztül készülődött a megírására: történelmi forrásmunkákat tanulmányozott a hódítások koráról, a hun birodalom történetéről, Attila temetéséről, s mikor kint járt az 1900. évi párizsi világkiállításon, a catalaunumi síkon is körül tekintett.

Gárdonyi Géza

A regény hőse egy művelt, érzékeny görög ifjú, aki tragikus végű szerelmének történetét meséli el, miként hagyta el szülőföldjét, s szökött a hunok közé, vállalva a rabszolgaságot, s megaláztatásokat, hogy szerelme Emőke közelében lehessen. S bár lassanként rájön, hogy az előkelő hun leány nem őt, hanem Attila fejedelmet szereti, odaadó rajongása nem csökken. A két fiatal szerelme a cselekmény központja, mely köré Gárdonyi a népvándorlások korának eseményeit sűríti, a hunok életének bemutatásával, a catalaunumi csata leírásával, s Attila jellemrajzával.

Írta: Tóth Boglárka

Harun Yahya: Az evolúciós csalás

Az evolúciós csalás, Adnan Oktar műve, aki *Harun Yahya* írói álnév alatt publikálja írásait. Ahogyan a címe is mutatja ez a könyv Charles Darwin elméletét cáfolja meg.

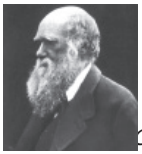

Charles Darwin

Azt az elméletet, amelyet az iskolákban, tudományos forrásokban és a médiában úgy tüntetnek fel, mintha bizonyított tény volna, ezért nagyon sok ember helyénvalónak fogadja el. Pedig a paleontológia, a genetika, a biokémia és más tudományágak, melyek napjainkban egyre fejlettebbek, ellentmondanak az evolúciónak. Az egyetlen ok amiért mégis ennyire védelmezik és ráerőltetik az emberekre az a materialista filozófiával való kapcsolata. Ez a könyv érthetően mutatja be az evolúciós elméletet védelmező tudósok egy részének előítéleteit, és sok képet tartalmaz, amelyek megkönnyítik a tudományos szöveg megértését. Akik szeretnék megtudni, hogyan született az élet a Földön, és valójában hogyan lettek az emberek, azoknak feltétlenül el kell olvasniuk ezt a könyvet.

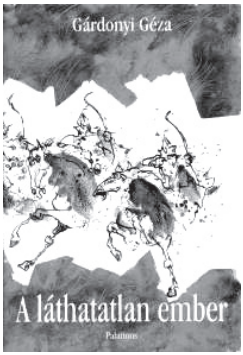

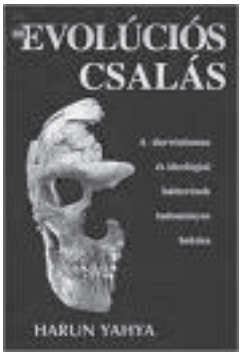

FARMERT MINDENKINEK!

2007. őszi trend

Valószínűleg bármelyik divattervező örömkönnyeket hullatna, ha azáltala megálmodott ruhadarab akár csak feleannyira lenne sikeres, mint a Levi Strauss által 150 éve kitalált farmer. Idén ősszel menőbb, mint valaha!
Természetesen rengeteg variációját láthattuk a farmernak – egyebek között a boldog (rémséges – a nem kívánt törlendő) emlékezető márványfarmert is –, de ezek túlnyomórészt csak egy-egy szezon erejéig voltak felkapottak. Az elmúlt években visszatértek a hímzett nadrágok is, de ez a díszítés az idei divatban már inkább csak a zseben található, és nem színes, hanem inkább egyszínű, nem kirívó.
Ami a farmer színét illeti, 2007 őszén a leginkább sötét, újjáéled a fekete és a mély indigókék farmerek divatja (hurrá, slankít!). A farmer is követi az aktuális színtrendet, amelyben inkább a sötét színek dominálnak. Egy sötét farmerhez istenien mutat egy színes felső, mondjuk éppen farmerkabáttal.
Kicsit vicces azt leírni, hogy „új" a fazon, hiszen a magas derékszabás is menő volt már egyszer (anyukánk, nagynénénk sokat tudna mesélni a 20-25 évvel ezelőtti és most ismét feljövőben lévő holmikról). Tehát most ősszel a divattervezők kivonták a forgalomból a csípőnadrágokat, és úgy látszik, minél magasabb a farmer dereka, annál divatosabb – csakúgy, mint a szövetnadrágok esetében. Ez annyiban jobb, hogy szinte minden alakon pompásan mutat, és szép kerek feneket „csinál". Itt csupán a nadrág szárára kell ügyelnünk, mert sajnos a csőszárú darabok csak vékony, formás lábon mutatnak jól. Akinek kicsit erősebb a combja vagy a vádlija, az válasszon egyenes szabású farmert, de még jobb, ha a háromnegyedeset magas szárú csizmával. Nyugodtan elővehetjük a szekrény aljából a miniszoknyát és a farmerruhát is, vagy a rövid dzsekit, és bátran viseljük őket élénk, ütős színű kiegészítőkkel, sálakkal, harisnyákkal. Idén is bármikor és bárhol megjelenhetünk farmerben, csak figyeljünk oda, mert mostanság nem divat a slampos, nyúzott megjelenés. Tipp: 2007 őszén nem a tornacipő a legjobb választás a farmerhez. Legyünk kicsit nőiesebbek, és válasszunk egyet a trendi bokacsizmák közül!

Vörös Vivien és Wäring Réka

A FARKASEMBER

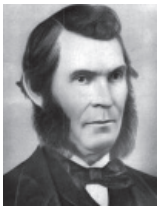

Ez a lény gyakran horrorfilmek főszereplője. Ezek azonban már a cifrább változatok, hisz az igazi farkasemberekről több ezer éve keringenek legendák.

A farkasembereket hol gúnyosan, hol pedig véresen komolyan említik meg. Régen sokakat, akiket farkasembereknek hittek, kivégeztek; ritkább esetben bolondokházába zártak.1598-ban a franciaországi Caude közelében egy tizenöt éves fiú borzalmasan megcsonkított, vérben úszó holttestére bukkantak. A farkaspár, aki éppen a holttestet lakmározta, a bozótba menekült a közeledő emberek elől. A férfiak üldözőbe vették őket. Egy bokor alatt egy félmeztelen, ápolatlan, borzas szakállú, hosszú hajú emberre bukkantak, akinek véres karmai közt emberi húscafatok lógtak. A szánalmas Jacques Rollet-en a kannibalizmus átka ült. Amikor a parasztok rátaláltak, éppen a fiú holttestének darabjait marcangolta. Senki sem tudja, voltak-e jelen farkasok, vagy csak a felbőszült férfiak képzeletében öltöttek testet. Az azonban bizonyos, hogy Rollet farkasnak hitte magát, és téveszméje hatására több embert is megölt és felfalt. Halálra ítélték, de a párizsi feljebbviteli bíróság könyörületességből megváltoztatta ítéletét, s élete hátralevő napjait bolondokházában töltötte el. A XVII. század elején is történt egy szomorú eset. Jean Grenier mindössze tizenhárom éves volt, amikor farkasemberré változott. A gyengeelméjű fiúnak előreugró szája volt, szemfogai alsó ajka fölé értek. Egy este megtámadott egy kislányt, aki éppen a juhokra vigyázott. A kislány azt hitte, farkas, és pásztorbotjával elkergette. Miután megbizonyosodtak róla, hogy ő volt a támadó, a fiút Bordeaux-ban bíróság elé állították. Beismerte, hogy már több gyereket ölt és evett meg.

A vizsgálat során kiderült, hogy minden eltűnt gyereket Jean Grenier ette meg, s nem volt kétséges, hogy a fiú farkasnak hitte magát.

A legtöbb ember képzeletében a farkasember egy szőrös és kegyetlen emberszörny, aki felegyenesedve, két lábon jár, habzik a szája és vicsorog, s nagy piszkossárga farkasfogát csattogtatja. Akik kevésbé járatosak a témában, hajlamosak összekeverni a farkasembert és a lycanthrop beteget. A lycanthrop elmebeteg ember, aki azt hiszi magáról, hogy alakja, hangja, viselkedése olyan, mint a farkasé, valójában azonban semmilyen fizikai átalakuláson nem ment át. A XV., XVI. században az a nézet terjedt el, hogy a farkasember irhája befelé nő, és sok lycanthrop beteg is ezt a magyarázatot adja arra, hogy miért néz ki úgy, mint egy ember, ha igazából farkas is. A farkasember viszont hagyományosan olyan ember, aki mágikus erő vagy természetes hajlam révén azzal a képességgel bír, hogy farkassá változtassa magát, annak minden tulajdonságát felvegye. A farkasembernek állítólag csak két tulajdonsága marad emberi: a hangja és a szeme. Minden egyéb tekintetben az átváltozás után a farkasember állattá válik, szőrös irhája, karmai olyanok, mint a farkasé.

A hagyomány szerint a farkasembernek három fő típusa van. Az első az örökletes farkasember. Akaratlan betegsége a családjában valami borzalmas átok következtében generációról generációra öröklődik. A második az önkéntes farkasember. Őt romlottsága vezeti, hogy a fekete mágia szertartásaiban mindenféle szörnyű varázslattal, varázsitallal, kenőcsökkel, övekkel, állatbőrökkel és ördögimádó himnuszokkal elérje az áhított metamorfózist. A harmadik a jóakaratú farkasember. A középkorban úgy vélték, hogy az ember szörnyeteggé való átalakulása egészen mindennapos dolog. Napjainkban is vannak olyan tudósok, akik nem utasítják vissza teljes egészében annak lehetőségét, hogy létezhetett farkasember. Ésszerű volna feltételezni, hogy a szájhagyomány fennmaradhatott, ha semmiféle valós alapja nincs, csupán a képzelet szüleménye? Ha teljesen ostoba a metamorfózis örök hite, vajon a tanultdoktorok és tudósok miért szenteltek minden korban olyan sok időt a tanulmányozásának?

Muskát Leila

A VÍZ

Földünk 71 százaléka víz, ebből 97 százalék sós és CSAK 2,5 százalék édes, melynek nagy része jégbe fagyva található. Ezért a víz bolygónk egyik leggyakoribb, de legértékesebb eleme is.

Sokan szennyezik és pazarolják, míg a világ egyes részein szárazság uralkodik. Ezekben az országokban törvények szólnak a víz megengedett mennyiségének használatáról, és aki ezeket nem tartja be, komoly büntetésekre számíthat. Ugyanitt harcok folynak érte, mert kincsként tekintenek rá.

A víznek testünkben is fontos szerepe van, pl. az oxigén, a szén-dioxid, a vitaminok, a hormonok, stb. szállítása, de emésztőnedvként is szolgál. Naponta legalább 2 liter vizet kellene meginnunk ahhoz, hogy szerveink „normálisan" működjenek.

Figyelnünk kell arra, hogy milyen minőségű vizet iszunk, mert a benne található nehézfémek (ólom, cink, stb.) daganatos megbetegedéseket okozhatnak, ha felhalmozódnak szervezetünkben. Ezzel foglalkozó tudósok feltételezik, hogy azért hal meg évente több millió ember, mert a testükbe került szennyezett víz súlyos betegségeket okozott.

Még az a víz is tartalmazhat káros anyagokat, amelyik megfelel az összes előírásnak!

A víz szennyezése

Naponta kerül egyre több szennyeződés vizeinkbe, pl. szennyvíz, amit víztisztító üzemek só és magas hőmérséklet segítségével tisztítanak, de így sem tudják az összeset megszabadítani a sok mocsoktól, úgyhogy inkább beleengedik az élővizekbe, például a Dunába.. Ez kihat nemcsak a folyóban élő állatok és növények életére, de a parton élő fákra, a halakkal, rákokkal, kagylókkal táplálkozó madarakra és ragadozókra és a vízből ivó többi állatra is. Emlékezzünk csak a tiszai cián-szennyeződésre! Rengeteg élőlény pusztult el.

A víztisztításban dolgozó emberek úgy gondolják, hogy a mostani szennyvíztisztítás helyett a már más fejlettebb országokban jól bevált láposítást kellene alkalmazni. Ez természetes úton tisztítja a szennyvizeket a növények szárán élő baktériumok segítségével.

Úgy látszik, az emberek csak most kezdik megérteni a víz fontosságát, mert ez nem megújuló forrásunk.

Vigyázzatok rá!

Liszkai Etelka

Ártér a Dunán

	12. Hétfő	13. Kedd	14. Szerda	15. csütörtök
Kodály	16.00 **Előadás** a dohányzás káros hatásairól	16.30 Komolyzenei **vetélkedő**	15.00 **Pécsi séta** és Kodály-szobor koszorúzása	17.00 "Kodály Zoltán" történeti **vetélkedő**
	16.00 Klajkó Dóra **fotókiállításának** megnyitója		16.30 Beszélgetés **Bertók Lászlóval**	20.00 Magyar **táncház**
			19.00 Görög **táncház**	
Puskin	16.30 Megnyitó és **koszorúzás** (aula)		16.00 Ügyességi **vetélkedő** (aula)	15.00 "Gyere **lefényképezünk**" (77)
	17.00 Városismereti **vetélkedő** (93)	20.00 Ügyességi **vetélkedő** - uszodai program		16.30 **Streetball**-kupa (tornaterem)
	18.00 Bagolysarok: Filozófia és globalizáció c. **előadás**			
Türr	20.00 **Teaház**. Beszélgetés Köles Ferenccel és Matta Lóránttal	19.00 Mandulavirág **hastáncc**soport bemutatója és tánctanítás.	17.00 "Emberkereskedelem Magyarországon" c. **előadás**	
	Litera-Túra indítása			
	Gyűjtsd a perceket, **fuss** a Hajnóczy Napokon dupla percekért			

	19. Hétfő	20. Kedd	21. Szerda	22. Csütörtök
Kodály			19.30 Mánfai György fotóművész **diaporáma** bemutatója	12.30 Látogatás a **Zsolnay-gyár**ban
				19.00 "70-es évek" **giccsparty** és Disco
Puskin	**17.00 Íjászat** verseny (tornaterem)	**16.00 "KÉP-SZÖVEG"** Bemutatkozik a Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kara **Játék** csokiajándékokért. (93)	**20.00 Filmklub** NYÓCKER c. film (étterem)	
	19.00 Hajnóczy Diákszínpad **"Körhinta"** c. előadása	18.00 **Karaoke**-show (étterem)		
Türr	17.30 Könyvtári **vetélkedő**	17.00 **"Moldvai csángók"** - képes beszámoló	18.00 Latin táncbemutató és **tánctanítás**	A könyvválasztás **eredménye**
		19.00 **Filmklub**: Szerelmes hangjegyek c. film vetítése		Arany János irodalmi **vetélkedő** 1. forduló

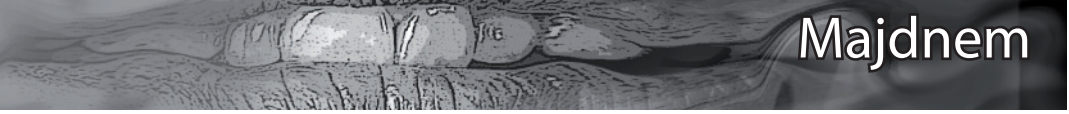

Majdnem

Egy pillanat

T. A.-nak

Nincs más hátra
csak egy pillanat, és minden véget ér,
minden utolsó szó jogán mesél,
hisz most végleg búcsúzunk.

Sirálylelkünknek utolszor szövi ketrecét a pók,
utolszor szolgálunk zsákmányul neki,
holnaptól sebünket nem simogatja nyelvhegyi
Egy villanás és elveszünk.

Most sima még a víztükör,
de mindjárt vége már,
az örvény mélye vár,
elnyel, és minden hiába volt.

Remegett a kéz,
földre hullt a kard,
nem húzza már mélyebbre a kart,
kiontotta vérünk a végső pillanat.

Lelkünk a fényben árnyék után nyúl,
hiába már, egy perc még és elveszünk,
magunkhoz kötnénk sivár életünk,
de nincs mihez, hisz nem vagyunk.

Csend,
egy pillanat alatt minden véget ért,
minden az utolsó szó jogán mesélt,
és lehunyta két szemét.

Hunyadi Ágnes

A drog káros szenvedély,
Sokat szenvedsz egy új életért.
Ha kipróbálod a kábítószert,
Azt hiszed mennyei hely,
Ahová magadon kívül jutsz el.
Tested, lelked nem fogad el.
A leszokás nagyon nagy dolog,
S lehet, hogy te nem bírod.
De segít orvosod, rokonod, barátod,
S az új életet megtalálod.

A drog halált okoz,
Mégis mindenkit vonz.
Elfog, és nem enged el,
Többé már nem menekülhetsz el.
Gondold végig, hogy mit tettél,
Mert káros volt, amit ettél.
Tégy érte bármit,
Nem fogod megbánni.
Az életed mindennél többet ér,
S másokon is segíthetnél.

Muskát Leila

Kedves Kredenc Olvasók!

Örömmel értesítünk titeket hogy, megjelent egy új rovat.
A címe: *Majdnem*
Itt lehetőségetek van, arra hogy, a saját verseiteket, novelláitokat megmutassátok.
(csak saját versek, novellák lehetnek).
A legjobb alkotások bekerülnek az újságba.
A műveket erre az e-mail címre várjuk: hogyanka@freemail.hu

Fábos Dorottya

A STAMPEDLI EGYÜTTES

Mostani számunkba a profik világába betörni készülő Stampedli együttesről tudhatunk meg egy-két infót. A fiúk tehetségüket több koncerten is bemutathatták (legutóbb a Kárpátia vendégei voltak).
De kik is ezek a fiúk? Nos ebben Geiger Gergő lesz segítségünkre, aki bemutatja a zenekar tagjait:

-Ez így van, akkor kezdem Virág Rudolffal és Létai Mátéval, Gályer Bertalannal, Rózsa Csabával, Schuczerhofen Dénessel, Halász Károllyal, illetve jó magamat bemutatom.

-Hogyan lett a zenekar?
-A zenekar eleinte egy poén volt csak később vált komollyá a dolog.
-Téged mi ihletett a zenéléshez?
-Amióta az eszemet tudom, azóta rockot hallgatok. Talán ez befolyásolt abban, hogy már gyerekkorom óta zenélni szerettem volna egy együttesben.
-Rock és a metál stílusában játszotok, miért?
-Megválaszolni nem nagyon tudom, esetleg talán mert nekünk ez jön be.
-Mit szeretnétek elérni?
- Elérni? Mi csak szeretünk zenélni az pedig, hogy ez másoknak is tetszik számunkra hihetetlenül klassz érzés.
Azt hiszem egyszere ennyi ízelítő elég is. Azok, akik többet szeretnének tudni róluk azok a www.Stampedliuw.hu címen találnak további infókat.

Simon Ibolya

Két barátnő beszélget:
- Tudod, mi van a férjed és én közöttem?
- Nem!
- Tulajdonképpen már csak te!

A nászéjszakán az asszonyka vallomást tesz:
- Tudod, Zsiga, nekem már volt dolgom férfival.
- Nem probléma. Nekem is.

Két barát beszélget:
- Mi a különbség egy nő meg egy teve között?
- Fogalmam sincs.
A barát elhúzza a száját, és így válaszol:
- Na, te sem lehetsz valami válogatós!

Így szól a férj a feleségéhez:
- Tíz évvel fiatalabbnak érzem magam, amikor reggelente megborotválkozom.
Mire a feleség:
- Nem borotválkoznál meg néha inkább lefekvés előtt?

Drágám - sóhajt az újdonsült feleség -, egyszerűen csodálatos voltál! A mai volt a legszebb valamennyi nászéjszakám közül.

Egy kisfiú jegy nélkül utazik a buszon, megszólítja az ellenőr:
- Fiacskám, te nem vagy még hat éves?
- Még csak öt múltam.
- És mikor töltöd be a hatot?
- Majd ha leszállok a buszról.

Nők egymás közt:
- Mit jelent, ha egy férfi az ágyadban fekszik, levegőért kapkod, és a neved rebegi?
- ???
- Nem szorítod rá elég erősen a párnát.

Gyere fel hozzám, van néhány jó lemezem.
- És megígéred, hogy csak lemezt hallgatunk?
- Rendben.
- És ha nem tetszenek a lemezeid?
- Az más. Akkor szépen felveszed a ruhád, és hazamész.

Ki törte be az ablakot?
- Én, de az anyósom a hibás, mert amikor hozzávágtam a tányért, félreugrott.

Micimackó besétál a henteshez és megkérdezi:
- Sonka van?
- Természetesen.
Micimackó felugrik a pultra, előránt egy géppisztolyt, és lekaszabolja az ott lévőket.
- Ezt Malackáért!!!!

Két légy sétál Robinson fején. Egyszer csak megszólal az egyik:
-Én most elmegyek! Majd Pénteken találkozunk.

összeállította és rajzolta: Menyhárt Gábor (Menyus)

FILMEK, TV, Mozi

Három szó, mely összekapcsolódik. De mit is jelentenek számunkra? Ezt nehéz megmondani.
A TV valakinek csak egy „doboz" a nappaliban, egy modern árucikk, ami majdnem mindenhol jelen van. Valakinek egy kicsi plusz, egy alkalmi unaloműzés, vagy információszerzés. Néha bekapcsolni vasalás közben, vagy amikor fáradtak vagyunk bármi máshoz. Valakinek viszont meghatározó az életében. Vannak ilyen TV-függők. Egész nap csak ülni, és bámulni a képernyőt. Kívülről fújni az összes sorozatot. Megnézni mindent. Reggeltől estig, estétől reggelig. Aztán persze ott vannak a sportrajongók. És nem csak férfiak, nők is. Akik egyetlen egy meccset, vagy Forma 1-es futamot nem hagynak ki. Akik étel és ital mellett, vagy anélkül szurkolnak végig, gyöngyöző homlokkal és összeszorított kézzel drukkolnak kedvenceiknek. Néha jó érzés odaülni melléjük, és együtt örülni egy-egy gól miatt, vagy egy-egy megszerzett pontnál. Látni a boldogságot arcukon. Néha viszont már alig várjuk,

Jelenet az Agyő, nagy Ő! című filmből

hogy vége legyen, és ránk figyeljenek. Nem hiányozhatnak a sorból a szappanoperakedvelők sem. Nők, akik nap mint nap követik nyomon hőseik életét. Túlbonyolított, kibogozhatatlan szerelmi szálak, családi háborúk, ármány és szenvedély, gyűlölet és hazugság. Spanyol, argentin, olasz, francia, magyar sorozatok.

Sokan, akik nem akarnak otthon ülni, elmennek moziba. Beülnek egy adásra, esetleg kettőre. Helyük biztosan lesz, hiszen manapság sajnos ritka a teltház. Vesznek egy adag kukoricát, egy pohár Colát, és beülnek valamire. A végén pedig kijönnek. Közben pedig egy utazást tesznek. Az óriási képernyő, a magával ragadó történet, a hangok, effektek, jelenetek elrepítik egy más világba. És így elfelejtik egy kis időre saját világukat. Aztán mikor vége, hirtelen kizökkennek belőle.

És ott vannak a filmek. A kezdetleges fekete-fehér némák, a mesék, vagy a modern, gépesített, fantasztikus filmek. Ez is emberfüggő. Némelyikünk még felnőtt fejjel is odavan a mesékért. Valakik a régi filmeket szeretik, valakik a sci-fiket, vagy az akciókat. Sokan, mint például én is, a romantikus filmeket, vagy a drámákat kedveljük leginkább. Esténként ülni a meleg szobában, egy doboz papírzsepivel, és érzelegni.
Sajnos nem vagyok elég jártas az új filmekben. Sokszor hallok innen-onnan, vagy látok egy reklámot az éppen megjelenőkről, de sokszor lemaradok róluk. Tudok pár októberben bemutatásra kerülő, vagy került filmet, mint például a Felkoppintva, a Csillagpor, a Sicko, A Bourne-ultimátum vagy A másik én. De A kaptár 3. része, a Teljes pusztulás is nemrég jelent meg. Egyesek szerint Milla Jovovich, a filmbeli Alice, aki a hetedik hónapban jár, nagyon jót alakít. Mások szerint viszont nem a legjobb filmje. De ezt is mindenkinek magának kell eldöntenie. Októberben egy új magyar film is a vászonra került, mégpedig A Nap utcai fiúk. A történet 1956. októberét idézi nekünk, amikor három diák, Juli, Totya és Gábor részt vesz a városi tüntetéseken, és a forradalmi eseményekben. Novemberben is bemutatnak két filmet, az Agyő, nagy Ő!-t és A kabalapasit. Az elsőben Ben Stiller alakítja a főszerepet, és édesapja játssza filmbéli édesapját is. A kabalapasiban Jessica Alba egy magányos hajadon, akinek a pingvinimádata már fehérneműjére is kihat.

Szíjártó Anna, Bognár Adrienn

Kredenc szerkesztőség

A szerkesztőség elérhetősége:

ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu

KI MIT TUD

kollégista középiskolásoknak

további információk:
www.hajnoczykoll-pecs.sulinet.hu

INGYENES

2007/tavasz

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

FÓKUSZBAN
Komjáthy Gabriella tanárnő

ISKOLABEMUTATÓ
Babits Mihály Gimnázium

EZ VAN
A szecskáztatásról

IZÉ
A fűről

DIVAT
VISSZA A MÚLTBA

Ska-Pécs (Ska-p tribute band) 2. születésnapi buli!

április 07. - PÉCS
Ifjúsági Ház 20h
vendég: eSKAbbe
afterparty: Toxic Club

további koncertek:
március 10.
- Budapest - Vöröslyuk
március 24.
- Bonyhád
május 26.
- Balassagyarmat
július 12.
- Rockmaraton (Pécs – Malomvölgy)

Gyermekkorom (emlék) tárgyai

Pálvölgyi Panna fotókiállítása
a Zrínyi Söröző̈ben

03.14 - 05.17-ig

Megnyitó:
03.14-én 18 órakor
a Dutar együttes
közreműködésével

Kredenc

2007/tavasz

tartalom:

EZ VAN	**4-5**
Szecskáztatás a kollégiumban	
DIÁKPORTRÉ	**6**
Szabó Terézia	
FÓKUSZBAN	**7**
Bemutatjuk Komjáthy Gabriella tanárnőt a Türr utcai Tagintézményből	
ISKOLABEMUTATÓ	**8-9**
Bemutatkozik a Babits Mihály Gimnázium	
IZÉ	**10**
A fűről	
ZENE	**11**
Virágpor zenekar	
KÖNYV	**12**
Karl May: Winnetou Janikovszky Éva: Aranyeső	
FILM	**13**
Amerikai História X	
DIVAT	**14**
Vissza a múltba!	
SZÓRAKOZZ!	**15**
Szórakozási lehetőségek az IH-ban	
ÉRDEKES	**16**
A globális felmelegedés	
HUMOR	**17**
Humoros kérdések, humoros válaszok	
OLVASÓI VÉLEMÉNYEK	**18**
Vélemények az előző számról	

BÚCSÚZUNK

2006. december 31-én elhunyt Kovács Béla kollégánk, barátunk, a „Fater".Temetésén sok százan búcsúztunk Tőle.
1992-től dolgozott kollégiumunkban, 1999-től a Puskin téri Tagintézmény vezető helyetteseként. Embersége, közvetlensége miatt ismerték és szerették a gyerekek és a kollégák.
Bár csak 57 évet élt, biztos vagyok benne, hogy örökre köztünk marad.

Horváth Balázs
tagintézmény-vezető

TAVASZVÁRÁS

Szinte közhelynek számít az a gondolat, hogy a jó dolgok megtapasztalásához át kell néha élnünk a rosszat.
Nem éreznénk az édes ízt édesnek, ha nem kóstolnánk a keserűt. Nem foghatnánk fel a szépet, az értékeset, ha nem találkoznánk csúnyával, értéktelennel. A rossz dolgoknak köszönhetjük a jót.
Az idei évben elmarad a tavaszvárás.

Szluka Bernadett
főszerkesztő

HAJNÓCZY
KOLLÉGIUM
P É C S

SZECSKÁZTATÁS A KOLLÉGIUMBAN

Középiskolás életünk azon időszaka, amikor azt kell tennünk, amit a „nagyok" akarnak. Elfuthatunk, ellenkezhetünk, de ez az év arról szól, hogy alkalmazkodjunk a többiekhez és tagjai legyünk egy közösségnek.

Mégis, miken kell végigmennünk ehhez és mennyit kell ezért elviselnünk? Pár példa, amit nap mint nap csinálnak:
Van egy **párnázás**nak nevezett módszer, amikor az idősebbek párnával verik az elsősöket. Ennek sajnos van hátránya: a párna szétszakadhat és ellepi a toll a szobát.

illusztráció

A **Forma–1** már kicsit vadabb a párnázáshoz képest Este az emeleti folyosót fellocsolják vízzel és a szecskáknak mezítláb, boxerben kell futniuk körbe a folyosón. Ez versenyre megy, aki nem vigyáz, eleshet a vizes részeken, ami nagyon fájdalmas. Az utolsónak újra kell futnia a vizes pályát.
Borításnak hívják azt, amikor éjszaka, alvás közben az elsősök ágyneműtartóját felemelik, és beborítják a szobalakót az ágy mögé.

illusztráció

Másik módszer a **tankozás**, ami abból áll, hogy a műanyagkukát a felsősök rárakják a szecska fejére, lekapcsolják a villanyt, és utána ütik a kukát. Szerencsére általában kiveszik belőle a szemetet.

illusztráció

Másik feladat a **mászás**, ami abból áll, hogy az egyik WC-ből át kell mászni a másikba a csövek segítségével. Felül, hiszen alul mégiscsak undorító.
A legismertebb az **ágyazás**, amikor a nagyobbak megágyaztatják a szecskákkal a saját ágyukat. Ennek annyira pontosnak kell lennie, hogy a kész ágyon a felsősök végig tudjanak gurítani egy 50 Ft-ost, ha nem sikerül, kezdhetik elölről.
Egy fárasztó feladat, amikor az elsősnek addig kell a felkapcsolt villanyt fújnia, amíg az el nem alszik. Általában csak akkor alszik ki, amikor a negyedikes lekapcsolja. Ez a **„Fújd el a gyertyát"**.
A **buszozás** pedig az, amikor az elsősöknek az ágyneműtartóba kell bemászniuk. A tetejét lecsukják, a bent lévőknek a 2-es busz útvonalát kell mondaniuk a busz hangját utánozva. A megállókhoz érve kis időre kinyithatják az ágy tetejét.
Csempézésnek azt, amikor a folyosón vagy WC-ben a csempéket kell megszámolni oly módon, hogy 1 csempe, 2 csecsempe, 3 csecsecsempe stb. Aki 10-ig el tudott számolni, az megszabadult. A rekordtartó 17 csempe megszámolásával F. J.

illusztráció

A **Kínai vendég**et (Sika Mikát) pedig úgy várják, hogy kapnak a szecskák egy vödröt meg egy gyökérkefét, amivel fel kell mosni a padlót előtte. Végezetül létezik a Balaton, ami főként az iskolában szokás. A felsőbb évfolyamosok az elsős osztályterembe hoznak búvárpipát, búvárszemüveget és békatalpat. Az így beöltözött szecskáknak úgy kell végigmenniük a folyosón, hogy közben azt mondogatják, hogy: Hol a Balaton? Hol a Balaton?

Lássuk az egyik elsőst – aki neve elhallgatását kérte – , hogyan bírja a gyűrődést.

– Milyen rendszeresen szoktak szecskáztatni?

– Havonta néhány alkalommal, de szerencsére nem szoktak veszélyesek lenni a feladatok.

– Csak a 4.-esek szecskáztatnak?

– Főként a 3-4.-esek szoktak, de nem feltétlenül. Általában azok szecskáztatnak, akik nem ismernek közelebbről, vagy nem vagyok velük jóban.

– Melyik szecskáztatási módokat alkalmazzák, vagy alkalmazták nálad a legtöbbet?

– Az ágyazás fordult elő eddig a legtöbbször, ezek mellett az éjszakai borítások is megtörténtek, de ez még az év elején volt.

– Milyen érzést kelt benned; bánt vagy inkább viccesnek tartod a szívatást? Nem ciki esetleg?

– Az adott hangulatomtól függ, és hogy milyen kapcsolatban vagyok az adott szecskáztatóval. Szerintem ez teljesen természetes dolog, ezen mindenkinek át kell esnie.

– Mit gondolsz, szükség van a szecskáztatásra? Ha nem lenne, hiányozna?

– Egyáltalán nem hiányozna, mert néha nyűgnek érzem.

– Szerinted, ha már nem leszel 9.-es, fogsz majd szecskáztatni? Szükségét érzed annak, hogy visszaadd a majdani elsősöknek, amit a mostani „nagyoktól" kaptál?

– Nem feltétlenül, ez is attól függ, hogy milyen kapcsolatban leszek az akkori alanyokkal.

– Szerinted ezek a szecskáztatások zavarják a többi kollégistát?

– Közülük mindenki természetesnek veszi, hiszen már megszokott dolog. Amíg nem fajulnak el, addig a nevelők beavatkozására sincs szükség.

Persze, ezeket lelki traumaként is megélhetjük, de a negyedikesek élvezik a mókát. Mezősi Árpádot, 12.-es tanulót kérdeztem, hogy gondol ő a szecskáztatásra.

– Mennyire használod ki, hogy már „nagy" vagy?

– Teljesen korrekt vagyok velük! Csak azt várom el tőlük, amit egykor nekem mondtak.

– Tehát te is szoktál szecskáztatni?

– Igen, előfordult már.

– Mi alapján választod ki az elsősöket?

– Általában a saját iskolámból, vagy szimpátia szerint. Minél nagyobb arca van, annál esélyesebb a szecskáztatásra.

– Hogyan élted meg a szecskáztatást, amikor elsős voltál?

– Azt pécézik ki, aki az arc. Én megcsináltam, amit kellett.

– Akkor elítélted a szecskáztatást?

– Nem.

– Szükségesnek tartod?

– Igen, bizonyos fokig. A kreatív feladatokat mindenképp, de sérülés és anyagi kár nélkül.

– Szeretsz ágyaztatni?

– Én magamnak ágyazok.

Levonhatjuk tehát azt a következtetést, hogy ez nem egy leányálom! Lehet, hogy azok, akiket most szecskáztatnak, felsősként ők is szecskáztatóvá válnak. Akkor más lesz, hiszen ők röhöghetik ki a kisebbeket. A nevelőknél, szülőknél, tanároknál vajon ez problémaként merül fel? Vagy egyáltalán zavarja őket?
Kezdjük a szülőkkel! Őket zavarja! Próbálnak tenni annak érdekében, hogy ne bántsák a gyermekét.
De a szülő hogyan tud segíteni? Hiszen nem lehet a gyerekével mindig mindenhol. Ha az iskolában, kollégiumban történik, akkor esetleg felhívhatja az igazgatót, osztályfőnököt. De mit tesz az igazgató? Betiltatja? Vagy egyáltalán csinál valamit?
Na és a tanárok? Ők mit tesznek? Hiszen nem is biztos, hogy tudják, hogy a nagyok átlépték azt a bizonyos határt. Milyen fegyelmezési eszköz van a kezükben? Kicsapás, esetleg elnéznek a dolgok felett, vagy pedig próbálják megelőzni a „bajt"?
Mindenki máshogy éli meg a szecskáztatást, és máshogy fogja fel. Sok elsős önként megy a beavatásra. Hát, ahogy érzik... Mint már írtam, a nagyok ezt élvezik. Az elsősök viszont nem!

Kárász Tamara

BALATONI LÁNY

Előző két számunkhoz hasonlóan, a tavaszi lapban is egy új tehetséggel ismerkedhetünk meg. Ő nem más, mint Szabó Terézia. Teri a Balaton partján lakik, és a Kodály Zoltán Gimnáziumba jár olasz-magyar kéttannyelvű szakra. Szabadidejét szívesen tölti képzőművészettel és más, művészettel kapcsolatos elfoglaltságokkal! Éppen ezért faggattam Terit a szenvedélyét illetően!

– Mióta érdekel a képzőművészet, és te mióta foglalkozol vele?
– Már óvodás korom óta foglalkozom a művészetekkel, mert az ovi is ilyen beállítottságú volt.
– Mivel szoktál foglalkozni, amikor éppen nem alkotsz?
– Sok időt szoktam a barátaimmal tölteni, és amikor együtt vagyunk, akkor tudok csak igazán ihletet meríteni, és persze óriási hatással van rám a barátom.
– A festésen és rajzoláson kívül más művészetekben is tevékenykedsz?
– Igen. Nagyon szeretek gobelin-ezni, és gyakran tervezek ruhákat és kiegészítőket is, mivel ez a téma mindig is érdekelt.
– Volt már kiállítás a munkáidból?
– Sajnos még nem, de minden álmom egy saját kiállítás!
– Nyertél már a festményeiddel ill. rajzaiddal?
– Szinte minden alkalommal elismerik a munkáimat, és többször részesültem már könyvjutalomban és egyéb értékes nyereményekben. Sőt, már több alkalommal értem el helyezést iskolai képzőművészeti versenyeken is.
– Milyen témájú képeket szoktál készíteni?
– Teljesen hangulatfüggő, de előnyben részesítem azokat a képeimet, amelyek mindenkiben relatív érzéseket keltenek és lehet rajtuk gondolkodni.
– Van kedvenc művészed, akit a példaképednek is tartasz?
– Raffaello munkáit nagyon kedvelem, de példaképem nem igazán van.
– Tervezed, hogy a képzőművészettel a gimnázium után is foglalkozol? Esetleg ilyen témájú iskolában szeretnéd folytatni a tanulmányaidat?
– Az „alkotást” mindenképpen folytatni szeretném, de az iskolát illetően még nem döntöttem.

Kedvencek:

– Étel: müzlifélék, lasagna
– Ital: narancs
– Zene: Depeche Mode, Korn
– Szín: lila
– Film: Igazából szerelem, a Karib- tenger kalózai I-II (és minden, ami Jonny Depp-es! :-))

Dallos Nóra

A KOLLÉGIUM POLIHISZTORA

Minden számban más-más kollégiumi nevelőt igyekszünk bemutatni. Most Komjáthy Gabriella, Gabi néni került sorra, aki a Türr István utcai Tagintézmény fizika-magyar szakos tanára és a színjátszócsoport vezetője.

– Idén kezdett itt dolgozni. Hogyan érzi itt magát?
– Nagyon jól, de tényleg.
– Hol dolgozott korábban?
– Mánfán, egy hátrányos helyzetű diákok számára létrehozott koedukált kollégiumban.
– Miben volt más ott dolgozni?
– Kevesebb volt a csoportokban lévő diákok száma. Kötöttebb volt a munkaidőm és néhány szülő helyett én jártam pl: szülői értekezletre. Ott tulajdonképpen nem csak nevelő és tanár voltam.
– Miért jött el onnan és miért választotta a mi kollégiumunkat?
– Mert családot alapítottunk a férjemmel.
– Milyen jó és rossz élménye van az új környezettel kapcsolatban?
– Jó élményem: a diákok és a munkatársaim nagyon befogadóak és segítőkészek. Az is jól esik, hogy látom tanításom eredményességét. Rossz élményem: ez nem is rossz, hanem inkább furcsa, hogy a diákoknak ebben az intézményben nincs akkora szabadságuk, vagy hogy ők választhassanak csoportot.
– Mivel foglalkozik szabadidejében?
– Elsősorban az családommal vagyok, de szeretek színházba járni. Tagja vagyok egy színházi egyesületnek, ahol jeleneteket dolgozunk fel.
– Kik a kedvenc színészei?
– Dustin Hoffmann, Udvaros Dorottya, Bozsik Ivett és Gyabronka József.
– Kedvenc színdarab?
– Azok közül, amit olvastam az egyik Shakespeare: „Vízkereszt meg amit akartok” és amit láttam az pedig Kárpáti Péter: „Pályinkás János”
– Milyen színdarabban játszana szívesen?
– Emberi kapcsolatokkal foglalkozó művekben, pl: férfi-nő viszonnyal vagy szülő-gyermek kapcsolattal.
– Melyik szerepet játszaná el?
– Talán egy olyan nőét, aki háttérbe vonul és saját dolgait feladva valósítja meg mások dolgait, problémáit.
– Álomszerep?
– Nincs konkrétan álomszerepem.
– Köszönjük szépen! Reméljük még sokáig láthatjuk köreinkben.

Liszkai Etelka és Németh Boglárka

A TUDÁS BÖLCSŐJE

Ebben a számban Pécs első gyakorló gimnáziumát, a PTE Babits Mihály Gimnázium és Szakközépiskolát mutatom be.

Előzmények:

1967 nyarán adták át a Veress Endre utcában az új gimnázium épületét. Itt a gimnáziumi osztályok mellett zöldség-gyümölcs kereskedelmi, felvásárló és termeltető, földmérő, majd 1968 szeptemberétől postás szakközépiskolai osztályok indultak.

1967-ben Komarov űrhajós ezredesről nevezték el az intézményt. A sajátos munkásövezetben működő iskola szép sikereket ért el gimnáziumi tagozataival (matematika, német, testnevelés) és a szakképzés területén is.

1989-től a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem gyakorló iskolája. Ezzel összefüggésben megkezdődött a profiltisztítás. A földmérő osztályok fokozatosan a pécsi Vegyipari Szakközépiskolába kerültek, évfolyamonként négy gimnáziumi, illetve egy postaforgalmi szakközépiskolai osztályt hoztak létre.

1990-ben új szárnnyal bővült az intézmény. Itt biológia, földrajz és fizika előadótermek, szertárak és nyelvi termek vannak.

1990-ben az egyetem névadójához igazodva a latinos, humán műveltségű **Babits Mihály** nevét vette fel az iskola.

Mi jellemzi a mai Babits Gimnázium és Szakközépiskolát?

Az intézmény élete sokszínű. A jó képességű, tehetséges tanulókat szakmailag és pedagógiailag felkészült tanárok segítik a tanulmányi versenyeken való eredményes szerepléshez és továbbtanuláshoz. Az iskola megkülönböztetett figyelemmel foglalkozik a környezetvédelmi, az egészséges életmódra és családi életre nevelés kérdéseivel. A képzésben kiemelt szerepet tölt be az angol és a német nyelv emelt szintű oktatása. Valamennyi tanuló megtanul számítógépen dolgozni, szöveget szerkeszteni és az interneten ismereteket gyűjteni. Nagy hangsúlyt kap a biológia, a fizika, a matematika tanítása és az általános kommunikációs képességek fejlesztése is. A szertárak – a kor követelményeinek megfelelően – jól ellátottak: három számítástechnika terem, nyelvi labor, könyvtár és az egyetemi hallgatók fogadására alkalmas tanári szobák, 2 tornaterem, üvegház állnak az oktatás szolgálatában.

Tevékeny diákönkormányzati munka, sokféle tanórán kívüli sport- és kulturális program teszi vonzóvá az iskolai életet. Színjátszás, versmondókör, zenekar, kamarakórus, képzőművészeti szakkör kínál hangulatos elfoglaltságot.

Jól érzi itt magát tanár és diák egyaránt.

A következetes tehetséggondozás nyomán szép tanulmányi versenysikerek, teljesített nyelvvizsgák, és jó egyetemi felvételi jellemzi munkánkat. Közös érdekünk, hogy minél több tanulni vágyó tehetséges diákunk jusson be az egyetemre.

Gazdag a tanórán kívüli kulturális és sportélet az iskolában. Jól képzett szakvezetők irányítják az egyetemi hallgatók tanítási gyakorlatait.

Fontos szerepet vállalt az iskola a tanárképzés megújításában. Alkotó munkaközösségek, publikáló és tudományos fokozaton dolgozó tanárok vannak a testületben. Tartalmas külkapcsolatai vannak angol, német és francia nyelvterületen levő intézményekkel, szervezetekkel. Igyekszik vállalkozó szellemű gazdálkodást folytatni. Alapítványai hasznosan segítik a diákok és tanárok munkáját.

(Részletek dr. Litkei József: Az alapítás 35. évfordulójára írásából)

Az iskola igazgatójával, Muráth Ferenccel készítettünk riportot, aki készségesen válaszolt kérdéseinkre.

– Ön hova járt középiskolába?

– Én Leöwey-be jártam. A Leöwey-nek a német nemzetiségi tagozatára jártam.

– Ön pécsi?

– Nem, én mágocsi vagyok. 4 évig a pécsi Nagy Lajos Gimnázium kollégiumában laktam.

– És azután hol folytatta tanulmányait?

– 1964-ben érettségiztem. Ezután a szegedi József Attila Tudományegyetemre, azon belül német-történelem szakra jártam. Egyetemi tanulmányaim során a lipcsei és a greifswaldi egyetemeken részképzésen vettem részt.

– Hogyan került végül is a Babits Mihály Gimnáziumba?

– 1969-ben kerültem vissza Pécsre. Két iskolában tanítottam: a Belvárosiban és a Leöwey-ben. Egy év után az akkori Komarov igazgatónője meghívására jöttem ide. 1970 ősze óta vagyok az iskolában.

–Milyen előnyei vannak a gyakorlóiskolának?

A gyakorló gimnáziumnak vannak előnyei és hátrányai is. Előnyei: sok a jelentkező az iskolába, valamint erős egyetemi háttér. Hátrányai: sok váltás a hallgatók miatt és ezt megérzik a diákok is, néha nem árt nekik besegíteni. Az országban körülbelül harminc gyakorlóiskola van, a miénk ’89–’90-ben lépett be közéjük, de bármelyik nagy múltú gyakorlóiskolával felveszi a versenyt, nincs szégyenkezni valónk.

– Végül, mi vár még változtatásra az iskolában és nekünk diákoknak miben kellene változnunk?

– Praktikusabbnak, gyakorlatiasabbnak kellene lennünk, túl sok az elmélet. Még jobban be kell vennünk a tanításba az adott technikai eszközöket. Bár jól felszereltek vagyunk, nem használjuk ki teljesen. A diákoknak nagyon jól meg kéne tanulni az idegen nyelveket már a középiskolában. Tudatosabban kellene élniük, sok a dohányzás, rossz az étkezési szokás, kevés a mozgás. Keveset vannak a szabad levegőn, nem igazán környezettudatos ez a mai fiatalság. Sok a rongálás, szemetelés. Ez a város a világörökség része, nagy értékekkel rendelkezik, meg kellene becsülnünk, büszkék lehetünk városunkra, Pécsre.

Diákvélemények az iskoláról:

– Mikó Alexandra 12.C: Szerintem nagyon jó a nyelvoktatás az iskolában.

– Schott Imre 9.A: Idén kezdtem, de máris rengeteg haverra tettem szert a suliban.

– Kniesz Bence 12.C: Az iskola modern, minden teremben van projektor, tévé, az infótermek is korszerűek. Különben meg jó a hangulat, sok barátom van itt.

Kedves Richárd

A FŰRŐL

A drogokat többféle szempont szerint csoportosíthatjuk. A legtöbbször könnyű- és kemény drogokra osztjuk ketté. A könnyűekhez sorolható a marihuána és a hasis. A kemény drog fogalma pedig egyértelműen megegyezik a kábítószerek komolyabb és veszélyesebb fajtáival. Magyarországon, mint a világ legtöbb országában, minden kábítószer tiltott szernek minősül, használata, forgalmazása bűncselekménynek számít, és a törvény súlyosan bünteti. Egyedül a marihuána-fogyasztók esnek enyhébb elbírálás alá, mivel kis mennyiséggel történő „lebukás" esetén általában nem alkalmaznak rendőrségi eljárást, csak néhány hónapos úgynevezett elterelést.

Ebben a számban részletesebben a marihuánával, közismertebb nevén a „fű"-vel foglalkozunk, ugyanis ezzel találkozhattok a leggyakrabban, ami nem véletlen. Könnyen beszerezhető, viszonylag olcsó, természetes anyag. Főleg a fiatalok körében elterjedt, de idősebbek is használják.
Nem szeretnénk untatni titeket, ezért inkább olyan dolgokat próbálok írni, ami sokkal valóságosabb annál, minthogy „a drog rossz" (mondjuk az), meg hogy „ilyen-olyan bajod lesz tőle". Ugyanakkor senkit sem szeretnénk arra buzdítani, hogy próbálja ki, és nem szeretnénk a fű mellett érvelni sem.
A füvet, mint a többi cuccot, grammra árulják.

illusztráció

Egy gramm ára minőségtől függően 1000–2500 HUF között mozog. A minőség függ a származási helytől és a „termesztő" szakértelmétől is. A leggyakrabban dohánnyal összekeverve, cigaretta formájában fogyasztják, ugyanakkor sokféle egyéb, kifejezetten erre a célra kifejlesztett fogyasztási forma ismert. Szokták pipázni, vízipipázni is. A legkreatívabb viszont a Valami Amerika című filmben is látott sütemény, aminek az a lényege, hogy a füvet vajban párolják, ezáltal a hatóanyaga (THC) kioldódik a vajba, és a sütemény készítésekor ezt használják fel.
Számos hátránya van a gyakori használatnak, pl. károsodik a tüdőd, életszemléleted gyökeresen megváltozhat, nem olcsó, sokkal fáradékonyabb leszel. Ezek a hosszabb távú hatások. És miről ismerni meg a „betépett" embert? Vörös szemek, tág pupillák, zavart tekintet, feltételezhetően jó hangulat. Más drogokkal keverve fokozódik a hatás. Ha a társaságodban valaki éppen a „zöld" hatása alatt van, akkor figyelni kell arra, hogy mindig legyen elég folyadék kéznél, mert kiszáradás is előfordulhat, meg jó ha van valami csoki vagy cukor is, mert ha bármi komolyabb probléma lenne, akkor ezek nyugtatják az idegrendszert.

illusztráció

Szóval attól függetlenül, hogy ehhez a szerhez viszonylag könnyen hozzá lehet jutni, semmiképpen sem buzdítalak titeket arra, hogy kipróbáljátok, mert komoly lélektani hatásai lehetnek.

Mezősi Árpád

A „VIRÁG” LEGJOBB ZENEKARA

Az utóbbi időben rendesen megszaporodott itthon az amatőr zenekarok száma. Még a legkisebb falvaknak is megvan a maguk „bandája”, ahogy a Pécstől nem messze lévő helynek, Kárásznak is a „Virágpor” nevű, nemrégen alakult „banda”.

A zenekarról és még pár dologról kérdeztem meg Császár Gergőt, a formáció gitáros-mindenesét.

– Mikor alakult meg a zenekar?

– A teljes felállás 2006. június 10-én, de már előbb is történtek próbálkozások. Azokról inkább ne beszéljünk…

– Kik a tagok?

– Ez változó. Pogi és én alapítottuk, de Csabi is stabilnak mondható már. Minden próbán csatlakoznak páran hozzánk más és más hangszerekkel. Igazából így hárman vagyunk a Virágpor. Na, meg a méhecskék.

– Léptetek-e már fel, és ha igen, hol és milyen sikerekkel?

– Egyelőre csak Kárászon próbálunk, mert nem vagyunk még olyan szinten, hogy élvezni lehessen zenénket, hacsak nincsenek olyan arcok, akik szívesen hallgatják ezt a „művészi zajongást”.

– Mesélj a próbákról!

– Általában nálam gyakorolunk egy WC-méretű helyen, egyébként meg ahol tudunk. Legtöbbször ezek a próbák átmennek őrült dzsemmelésbe, ami inkább zavaró hangoskodásnak mondható.

– Saját dalaitok vannak?

– Úgy szokott lenni, hogy viszek egy alapötletet gitáron, amihez mindenki hozzáteszi a saját témáit, de próbákon is születnek számok. Szóval, már van egy pár.

– Mesélj a szövegekről!

– Az én hibáim. Inkább versek.

– A tagokról még nem esett szó. Mesélj róluk!

– Pogi (Papp Máté) basszusozik. Van egy csodálatos, dinókkal egyidős csehszlovák basszusgitárja, Jolánka. Fülöp Csabi kezeli a dobot, egy szép kék szerkón. Én pedig majdnem felesleges vagyok. Csak néha pengetek egy-egy hangot egy Ibanezen, meg van egy ugyanilyen márkájú akusztikus gitárom. De a nádihegedű is szóba jöhet.

– Ki énekel?

– Hát igen… Elvileg én lennék a szerencsés nyertes, de a hangom… Szóval az még alakul, pedig szöveg van egy rakás.

– Milyen műfaj áll hozzátok legközelebb, mi a stílusotok?

– Ez még nem alakult ki teljesen, hiszen nemrég kezdtük. De nem is szeretnénk magunkat besorolni sehová. De ha nagyon muszáj, talán pszichedelikus rock, alternatív-szerű. Inkább hatásokról beszélhetünk, főként a Queens of the Stone Age, ők a minden, ezen kívül a Rolling Stones, Kyuss, Mars Volta, Tool, P.O.D., Sabbath. A magyarok közül pedig A Kispál és a Borz, Korai Öröm, Hiperkarma, Mood. De ennél sokkal több mindent hallgatunk. A goától kezdve a dzsesszen át a drum & bassig mindent. Viszont a reggae és a ska jöhet minden mennyiségben. Főleg a dzsemmelésnél. És van egy pár reggae és ska-punk számunk is.

– És végül mik a terveitek a jövőre nézve?

– Egyelőre fellépegetni, nótákat írni, Győzikével egy közös számot, ilyesmi. Talpon maradni.

Tóth Alexandra

Karl May: Winnetou

Érdekes és fordulatos olvasmányt ajánlok figyelmetekbe ebben a számban, a hajdanában világszerte divatos német kalandregényírónak, Karl May-nek legismertebb és legjobb könyvét. Hősének, a legeszményibb indiánnak a neve – Winnetou – immár fogalommá lett akárcsak e könyv sápadtarcú hőseinek neve: Old Shatterhand, Old Death… Szép vadászatokkal, izgalmas vágtákkal és indián csatákkal fonódtak össze ezek a nevek. Karl May páratlan fantáziájú író. A regény olvasása közben senkinek sem jutna eszébe, hogy az író csak késő öregkorában jutott el indiánregényeinek helyszínére. Karl May a legtitokzatosabb írók egyike. Életének, sorsának legfontosabb körülményeit még ma sem látjuk tisztán, regényeinek példátlan sikerére ma sincs magyarázat. Életének kerek hetven esztendeje alatt temérdek könyvvel szórakoztatta olvasóit. Ezek közül mégis a Winnetou a legidőtállóbb és legsikeresebb. Ajánlom nektek, hogy legyetek ti is részesei Winnetou és Old Shatterhand eseményekben gazdag és nagy barátságának

Tóth Boglárka

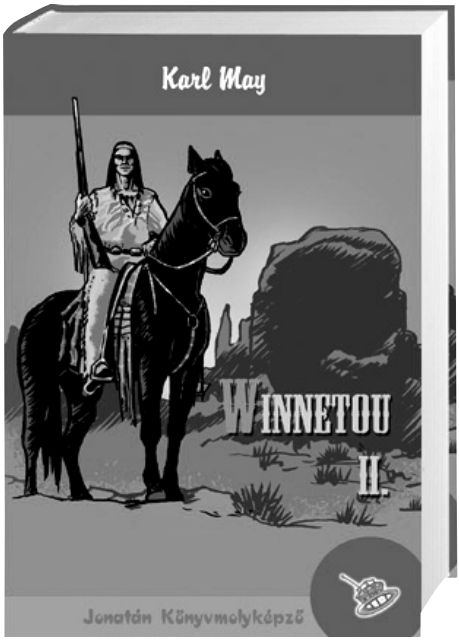

Janikovszky Éva: Aranyeső

Egy önmagát kereső fiatal lányról szól, Burián Ágiról. Nem vették fel az egyetemre, ezért beiratkozik egy ápolónői képzésre. Először nem sok kedvvel indul neki, majd rájön, milyen jó érzés másokon segíteni, barátokat szerez és összeismerkedik élete nagy szerelmével. A regény több mint 40 éve íródott. Nagyon sok minden megváltozott azóta: a belváros, a divat, az árak. De a legfontosabb nem változott. Nem változott a pályaválasztás buktatókkal teli, gyakran csalódásokat tartogató útja. Ma is gyakran éljük át a fájó ütközést, amellyel a jövőről szőtt illúziók a valósággal szembesülnek. A könyv szereplői ugyanúgy éreznek és viselkednek, mint a mai fiatalok. A könyv olvasása közben rájövünk: a nagyszüleink is voltak olyan fiatalok, mint mi.

Tóth Boglárka

Korunk szégyene a rasszizmus

A faji megkülönböztetést nagyon hitelesen és megdöbbentő módon mutatja be az **Amerikai História X** című film, Edward Norton főszereplésével. A történet korunk Amerikájában játszódik, és egy olyan skinhead férfiról szól, aki elvakult nézetei miatt börtönbe kényszerült, mert brutális módon meggyilkolt 2 négert. Öccse, ugyanúgy, mint bátyja, tagja volt egy neonáci szervezetnek. A börtönévek, viszont megváltoztatták főszereplőnket…

Sajnos napjainkban újra előtérbe került az emberi kapcsolatok, a társadalmat mérgező szörnyűség, a rasszizmus. De nézzük, hogy egyáltalán mit is ír erről az Idegen Szavak és Kifejezések Szótára: „fasiszta fajelmélet; tudománytalan elmélet, amely a különböző emberfajták, népek között magasabb és alacsonyabb rendűeket különböztet meg.” Tagadhatatlan, hogy a történelem legszörnyűbb rasszista ideológiáját és az ehhez kapcsolódó embertelen tetteket a II. világháborús náci Németországhoz és annak tébolyult vezetőihez köthetjük. Történelmi tanulmányainkból tudjuk jól, hogy az ún. fajelmélet, a náci felsőbbrendűség nevében mennyi ártatlan zsidót és cigányt, és egyéb más nemzetiségű embert végeztek ki, pusztítottak el a koncentrációs táborokban. Ezekre a tettekre soha nem lehet bocsánat.
Az ember hitte és remélte, hogy a rasszizmust egyszer és mindenkorra el lehet törölni, meg lehet szüntetni.
Sajnálattal kell azonban megállapítanunk, hogy különböző megjelenési formákban, de ma is létezik a származás, a bőrszín szerinti megkülönböztetés, diszkrimináció.
Elég, ha arra gondolunk, hogy az USA-ban a mai napig előfordulnak olyan támadások – akár verbálisan, akár fizikálisan –, amelyek főként a négerek ellen irányulnak, vagy éppen a különböző színes bőrű bevándorlók ellen. Az amerikai társadalomban jelenleg is ritkaságnak számít akár egy színes bőrű politikus is. Mindemellett elkeserítő az is, hogy vannak egyes államai az USA-nak, ahol még mindig hallathatja hangját a hírhedt Kuklux Klán.
A rasszista megnyilvánulások azonban Európában sem ritkák. Elég, ha megemlítjük például a török bevándorlók elleni gyűlölködést Németországban, vagy emlékezzünk a Párizsban lezajlott zavargásokra, amelyek egyik kiváltó oka az idegengyűlöletből fakadó társadalmi és az azzal együtt járó szociális problémák megléte volt.
Sajnálatos módon Magyarországon is fellelhető bizonyos rasszizmus. Nem véletlen, hogy például a sportpályákon szigorú rendelkezéseket kellett hozni e jelenség visszaszorítása érdekében.
Összegezve: én úgy gondolom, hogy az emberi kapcsolatainkat nem szabad, hogy meghatározza valamely ember származása, vallása, vagy bőrszíne. Ha elfogadjuk a másik embert olyannak amilyen, tiszteljük a kultúráját és hagyományait, és ő ugyanígy áll hozzánk, akkor biztosra vehető, hogy hosszú távra szóló, értékes barátságokat és kapcsolatokat tudunk kialakítani.

Dallos Nóra

VISSZA A MÚLTBA!

Lassan vége a télnek – vagyis reméljük. A természet lassan életre kel, lecseréli téli külsejét és ismét pompázni fog a tavasz színeiben. Az évszak közeledésével mi is töprengünk azon, hogy új darabokra kellene szert tennünk, elgondolkozunk, hogy idén mi lesz trendi, felvehetjük – e a tavalyi ruháinkat, cipőinket.

Fölösleges ezen idegesíteni magunkat, mert mindenkinek megvan a saját stílusa, és ha az nem passzol az aktuális divathoz, az még nem bűn. Új évezredet élünk, de a stylistok többsége még mindig az előző évezredből merít ihletet, hiszen minden, ami a ’60-, ’70-, ’80, ’90-es évekre emlékeztet, az csak jó lehet. Már több éve hódít a retro-őrület, igaz minden évben egy kicsit máshogy. Tavaly ilyenkor mindenki a kis balerinacipőkért volt oda csíkos, pöttyös, ezüst, arany, fekete, fehér, kis masnis, nagy masnis formában. Na idén ez annyiban változott, hogy némelyik nyitott orrú, szintetikus, avagy farmer anyagból készültek el.

A tavalyi egyenes szárú nadrágokat most a szűkszárú fazonok váltották fel, amik nagyon jól mutatnak egy sportcipővel vagy egy balerinacipővel, de egy magas sarkú lekerekített szandival is. De ha nem elég extrém nekünk ez a fazon, akkor a piacon találhatunk kövekkel, gyöngyökkel díszített és különleges hímzésű farmerokat is. Ezek a díszítések a sima egyszerű felsőinket is extrémmé varázsolják.
Na de a nagy váltás a divatvilágban az eltűnő köldök, hiszen eddig még mi lányok télen is kilógó hassal jártunk. Talán ez nem is olyan rossz, hogy eltűnik az a néhány centiméter. Ezekkel a hosszú, széles csípőjű-derékrészű topokkal ki lehet emelni a nőies csípők vonalát és emellett védjük a derekunkat és veséinket. Ezeket a hosszú felsőket feldobhatjuk vastag övekkel, amik így darázsderekat adnak külsőnknek, vagy pedig egy vékony kis övvel, ez pluszt nyújthat a ruhánknak.

Érdekesség…
A divatnak van egy teljesen másik oldala ez a grunge stílus, ami a ’90-es években terjedt el. Ennek a divatirányzatnak az akkori jegyei: kockás favágóing, hozzá kitaposott bakancs, esetleg szakadt tornacsuka és szakadt farmer volt, de napjainkban a lényege az, hogy bátran hordjuk ruháinkat bármilyen ruhadarabbal együtt, például lábszárvédőt, szoknyát farmer fölé, de a ’90-es években és napjainkban egy és ugyan az volt a cél, önmagunkat adjuk és érezzük jól magunkat a bőrünkben!

Szabó Laura

AZ IFJÚSÁGI HÁZ

Pécs a fiatalság számára a szórakozási lehetőségek széles palettáját kínálja. Alternatívákban bővelkedik az Ifjúsági Ház is, amely mindenki számára biztosít elfoglaltságot, korosztálytól függetlenül.

Az IH-át azért hozták létre, hogy az ifjúság kulturális igényeit mind magasabb színvonalon tudja kielégíteni, már több mint 30 éve. A legnehezebb talán nem is az odaadó munka fáradalmai, hanem egy olyan „eszközt" találni, amelynek segítségével az utcákon tengődő fiatalokat becsalják köreikbe. Sokan zártkörű társaságnak tekintik ezt a helyet, és nem igazán merészkednek be, annak ellenére, hogy itt megtalálnák a számukra megfelelő programokat.

IH Könyvtár

Közel 22 ezres kötetanyaggal várja a látogatókat, ahol szinte minden korosztály megtalálja a számára érdekes olvasnivalót, az iskolai feladatokhoz szükséges segítséget, ismeretterjesztő folyóiratokat és magazinokat is bújhatnak. Az éves tagdíj diákoknak 500 Ft. A szerdai nap kivételével minden hétköznap, 10.00–12.00-ig, majd 13.00–18.00-ig áll nyitva számotokra.
internetezési lehetőség a gépházban, óránként 100 Ft-ért.

IH Metronóm Jazz Klub

Egy igényes dzsesszzenét bemutató klub. A nagyobb zenekarok mellett helyet kapnak az ifjú tehetségek is, akik korosztályuk igényeit is próbálják kielégíteni.

Billentyű Filmklub

Heti rendszerességgel, keddenként este 7-től ingyenes filmvetítések.

Start Klub

A helyi és környékbeli amatőr zenekarok megnyilvánulását elősegítő Rockzenei Klub, a bemutatkozásra óriási lehetőséget nyújt, mindenki számára ingyenes.

IH Galéria

Március: Gyerekfotósok
Április: Mánfai György – „Magyar etűd"
Május: Osztrák Fotográfiai Társaság
Június: Bagossy Levente színházi díszlettervei

Az IH márciusi programjai:

BILLENTYŰ

13-án 19.00 IH Billentyű Filmklub – Alan Parker: Madárka
20-án 19.00 IH Billentyű Filmklub – Jött egy busz....
21-én 20.00 IH Metronóm Jazz Klub – Magyar Jazz Quartet koncert
27-én 19.00 IH Billentyű Filmklub – Matthieu Kassovitz: Gyűlölet

SZÍNHÁZTEREM

22-től 25-ig Francia Színjátszó Fesztivál
31-én DALRJADA koncert

BATTA DEM 2007

Pécsi Nemzetközi Reggae Fesztivál 2007. március
15-én
18.00 Megnyitó
20.00-ig Roots Kompakt / akusztikus reggae /
20.00-tól High Grade Sound System, Re-G, Ladánybene 27, Zaga Sound System.
16-án
14.00-től 20.00-ig Az Emberség Erejével Alapítvány fóruma, Raszta Egyetem /Menelik Prof./
20.00-tól Shasamane, Kool Runnings, Riddin Colony, Paso Roots Rockers, Ganja Massive, Benjahman, Dj Primo.
17-én
14.00-tól 20.00 Reggae-Ska zenekarok tehetségkutató verseny – A döntő
20.00-tól Love Alliance, Zagastic, Irie Maffia, General Levy, Irie Maffia Sound System.

Bántó István

A GLOBÁLIS FELMELEGEDÉS

A globális felmelegedés egy olyan folyamat, amelyet az üvegházhatás okoz. Az üvegházhatás úgy működik, mint egy nagy fóliasátor. A légkör szennyeződései, a felhők és a vízgőz megkötik a hőt és nem engedik, hogy a Föld a már „felesleges" energiát kisugározza az űrbe. Ennek következtében elkezdenek olvadni a jégtáblák és az alábbiak történhetnek.

A század végére 1,5–6 C° átlag hőmérséklet-emelkedés várható súlyos következményekkel. Az óceánok vízszintje kb.1m-t emelkedhet, emellett felmelegedhet és savassága is nőhet a Föld vízkészletének. A hideg víz több CO_2-t tud elnyelni, mint a meleg. Ma ez a mennyiség kb. 25 t naponta. Ez rengeteg és ráadásul a sarkvidékek felett is 4-5 km vastagságú CO_2-felhő látható az űrből.

Eltolódhatnak az éghajlati sávok annyira, hogy Magyarországon nem is fogják ismerni a hó fogalmát.(Idén is alig láthattuk.) Az időjárás szélsőségessé válhat, ami heves viharokkal, esőzésekkel, valamint hirtelen nagy szárazsággal jár. Mivel megváltozik az éghajlat, más lesz a mezőgazdaság, a megélhetés. Tudósok szerint tömeges népvándorláshoz vezethet. De nemcsak emberek ezrei veszhetnek oda, hanem az állatok is veszélyben vannak. Főleg a jegesmedvék és a költöző madarak.

Japánban sok az iparváros, ezért ez az egyik legtöbb szennyező anyagot kibocsátó hely a Földön. Hogy ezt megelőzzék, vagy legalább csökkentsék a CO_2-kibocsátást, fontolgatják a szén-dioxid adó bevezetését.

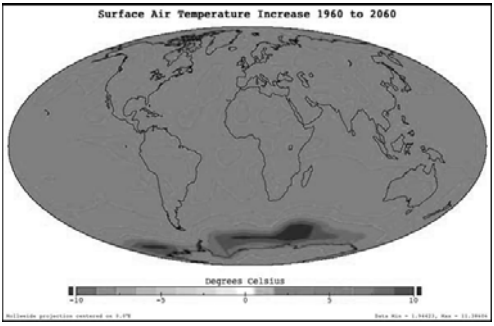

A tudósok egy csoportja úgy véli, hogy a globális felmelegedés természetes folyamat, míg a másik azt gondolja, hogy megelőzhető, pl. szelektív hulladékgyűjtéssel és kevesebb környezetszennyezéssel.

Liszkai Etelka

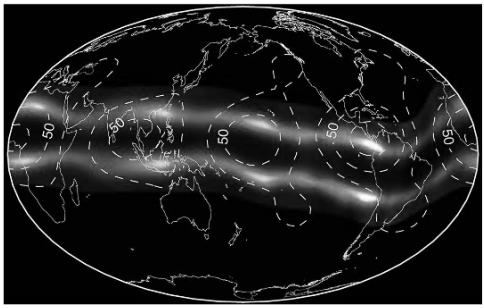

Hogy hívják?

– Azt a kádat, amiben a mama fürdik?
– Anyukád!
– A ferdeszemű mesehőst?
– Ja-Pán Péter.
– A szerencsés zsidót?
– Mákosmetélt.

– Hogyan döntötték el a nepáliak, hogy mi legyen az országuk neve?
– Megbeszélték, hogy bármi lehet, csak ne Pál legyen!

– Hány férfivicc létezik?
– Egy sem. Mind igaz.

– Ottó, etté'?
– Nem, kettő!

– Milyen zaj van a konditeremben?
– Fitt nesz.

– Miért nem lehet az okosnak megsimogatni a fejét?
– Mert vág az esze!

– Mi a hasonlóság a selyemfiú és a kenguru között?
– Mindkettő a farkára támaszkodik, ha üres az erszénye.

– Mi lesz, ha kihal a női nem?
– Globális felmelegedés.

Kisgyerek kérdi az apjától
– Apu, te még növésben vagy?
– Ugyan dehogy. Miből gondolod?
– Mert úgy látom, a fejed búbja már túlnőtt a hajadon.

– Ki az állatok diszkósa?
– A technosbéka.

Repülőgépen alváshoz készülnek az utasok, de egyiküknek baja van, így hívja a légikísérőt:
– Bocsánat, de kicsit kényelmetlen az ülés!
– Semmi baj, – mondja a stewardess – mindjárt hozok egy párnát.
Később megint problémázni kezd a nyűgös utas
– Ne haragudjon, de ezek a lámpák nagyon zavaróak!
Kicsit később a lámpák kialszanak. Hamarosan megint a hívógomb felé nyúl a renitens utas, de ekkor megszólal a szomszédja
– Nem tudom, mivel van megint baja, de legyen szíves, a hajtóművek zaját ne említse meg nekik.

– Mi lesz a kaméleonnal hogy ha belerakjuk a sütőbe?
– ???
– Beleolvad a környezetébe.

– Mi a legbrutálisabb udvarlás?
– Ha egy autós ráhajt a nőre.

összeállította: **ifj. Kresz Antal**
grafika: **Menyhárt Gábor (Menyus)**

olvasói vélemények

Ez az oldal az olvasói véleményeket hivatott összegyűjteni. Ha van véleményed, írd meg az **ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu** címre.

Tök jó, hogy nincsenek felesleges idegen szavak.
Rita

Kár, hogy a téli számból kimaradt a divat rovat!
Rudi

Miért nincsenek dolgozatokból kivágott orbitális baromságok?
Krisz

Túl hosszú az EZ VAN rovtat!
Béla

Nagyon szép a fotó a Diákportré rovatban!
Gabi

Kamu az illusztráció az EZ VAN rovatban!
Tamara

Miért nincs több szőke nős vicc?
Peti

Tetszett a kép az Érdekes rovatban és a cikk is jó volt!
Dorka

Jó volt a grafika a Humor rovatban!
Zizi

A könyvajánlóban még soha nem csalódtam!
Kati

Kár, hogy ilyen ritkán jelenik meg az újság!
Jani

Jó, hogy olvashatok a kollégiumi filmklubról!
Lilla

Király a sok kép a Visszatekintő rovatban!
Attila

Nagyon profi a címlap.
Fecó

Korrekt a tájékoztatást ad az újság a betöréses lopásról.
Tibi

Hiányolom a sport rovatot.
Vera

Több színes oldalt és sok fotót kéne a lapban megjelentetni.
Zsóka

Miért nem folytatódott a drogos rovat?
Lilla

Sok az elírás, a helyesírási hiba a lapban.
Győző

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett, Kálecz Rudolf,
Lapszerkesztő: Szabó Laura, Dallos Nóra
Olvasószerkesztő: Dallos Nóra
Fotók: Kálecz Rudolf
Grafika: Menyhárt Gábor, Klárik Balázs
Rovatvezetők: Bántó István (Szórakozz!), Kárász Tamara (EZ VAN), Kedves Richárd (Iskolabemutató), Rigó Ibolya (Diákportré), Liszkai Etelka (Fókuszban), László Péter (Érdekes), Dallos Nóra (Film), Tóth Alexandra (Zene), Tóth Boglárka (Könyv), Szabó Laura (Divat), Ifj. Kresz Antal (Humor), Dallos Nóra (Olvasói vélemények)

Szerkesztőség: „Hajnóczy Kollégium – Kredenc”
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

*SALOON*PIZZÉRIA

PÉCS, VADÁSZ U. (LEDINA)

NYITVA: 10.00-22.00

ÉTTEREM ÉS INGYENES HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
(RENDELÉS MINDENNAP 11.00-22.00-IG)

PIZZÁK, OLASZ TÉSZTAÉTELEK

TEL.: 247-247

2500 forint feletti rendelés esetén 2 literes Coca Colát adunk ajándékba!
Étkezési utalványt elfogadunk.

Pécsi Diákfilmfesztivál

általános és középiskolások részére

8.

IFJÚSÁGI HÁZ

2007. április 27.

15 órától

Kísérő koncertek 19 órától

Wanted
Icethunder

www.diakfilmfesztival.hu

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

2007/tél

INGYENES

- **ISKOLABEMUTATÓ**
  Leőwey Klára Gimnázium
- **DIÁKPORTRÉ**
  Ciubuc Malvina
- **FÓKUSZBAN**
  Domján Attila nevelőtanár

HAJNÓCZY NAPOK KÉPEKBEN

Pécsi Diákfilmfesztivál

általános és középiskolások részére

beadási határidő: 2007.03

www.diakfilmfesztival.hu

Egy HÍD-tag gondolatai

Az olvasó egy olyan lap második számát tartja a kezében, amelynek az ötletét egy országos programba való bekapcsolódás adta. Ez a program a HÍD.

Visszatekintve a kezdetekre lelkes diákok jutnak eszembe, akik olvasásra adták fejüket. Aztán megjelentek azok a kíváncsi kollégisták, akik nemcsak olvasni, hanem írni is akartak.

Egy foglalkozáson jutott eszembe, látva a fiúk és a lányok együttműködését, az érdeklődést és jókedvet az arcokon, hogy a HÍD nekünk tanároknak és a diákoknak is többet adott, mint egy újabb kötelezettséget, többet, mint az olvasás és az írás örömét. A találkozásokról van szó, a „hídról", ami felépült közénk, és ürügyet és lehetőséget biztosított a rendszeres összejövetelekre, a közös programokra és az együttgondolkodásra.

Minden héten várakozással telve gyűjtöm össze kis lánycsapatomat, hogy elinduljunk a fiúkhoz a város másik végébe, ahol tapasztalatokat szerezhetünk fotózásról, tördelésről, számítógépes programok használatáról, és egyéb – az újságkészítéshez elengedhetetlen – technikai eszközök kezeléséről. Mindig tanulok a diákok cikkeiből, ötleteiből és a beszélgetésekből. Megtudom, hogy mit gondolnak a világ dolgairól, hogyan látják magukat, egymást, a tanárokat és környezetüket.

Ezekért a dolgokért érdemes a távolságot leküzdve szerdánként elindulni ezen a nemrég épült, de reményeim szerint elég stabil „hídon".

Szluka Bernadett
főszerkesztő

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Kredenc

2007/tél

tartalom:

VISSZATEKINTŐ 4-5
Fotók a Hajnóczy Napok programjaiból

EZ VAN 6-8
Csoportos rablás a Puskin téren

FÓKUSZBAN 9
Bemutatjuk Domján Attila nevelőtanárt a Puskin téri tagintézményből.

ISKOLABEMUTATÓ 10-11
Bemutatkozik a Leőwey Klára Gimnázium

DIÁKPORTRÉ 12
Ciubuc Malvina

ÉRDEKES 13
A génmanipulációról

FILM 14
Gondolatok egy filmklubról
Filmajánló: Gwyneth Paltrow filmjei

ZENE 15
Huber Péter és zenekara

KÖNYV 16
Charlotte Bronté: Jane Eyre

HUMOR 17
Hogy hívják- és más viccek

OLVASÓI VÉLEMÉNYEK 18
Vélemények az első számról

Visszatekintő

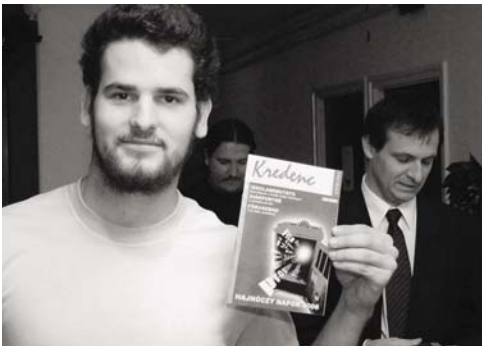

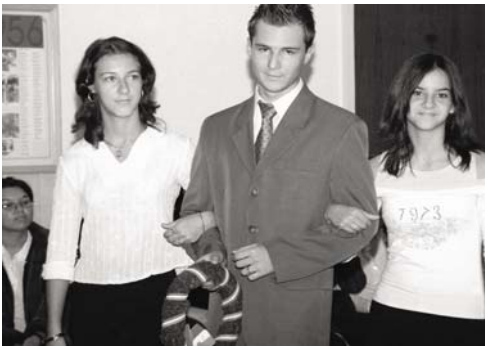

Visszatekintő

Csoportos rablás a Puskin tagozaton

tényfeltáró riport

2006. november 6-án, hétfőn este elfogták és őrizetbe vették a rendőrök azt a négy diákot, akik a Hajnóczy Kollégium Puskin téri tagozatán csoportos rablást követtek el. A „nagyfiúk" vasárnap este az egyik alsóbb évfolyamos szoba három lakóját megfenyegették. Néhány órával később egy másik szobában jelentek meg, ahol értékes műszaki cikkeket tulajdonítottak el. Egy fiút megvertek, a másik kettő félelmében minden pénzét átadta.
A tényszerű tájékoztatáshoz megkérdeztük kollégiumunk tagozatvetetőit és egy sértettet. A cikk írója nem szeretné felszaggatni a két hónapja történt események sebeit, célja tanulságul szolgálni a fiataloknak, hogy hasonló esetben miként cselekedjenek.

Első riportalanyunk Horváth Balázs tagozatvezető

Hogy érintette Önt tagozatvezetőként és magánemberként ez az eset?

Nagyon kellemetlenül érintett mind a két szempontból, hiszen szeptember óta vagyok e tagintézmény vezetője. Friss vezetőként rengeteg problémával kellett megküzdenem, de az új kihívásokkal mindig szívesen foglalkozom. Magánemberként átéltem én is az érintettek lelki állapotát, hiszen együtt mentünk a rendőrségre megtenni a feljelentést.

A rendőrségi intézkedéssel kapcsolatban mit tapasztalt?

Lassú ügymenetet tapasztaltam, tehát 4-5 órát üldögéltünk és vártunk, mire a gyerekeket meghallgatták. Bent nagyon részletes kérdéseket tettek fel. Ugyanakkor az ott dolgozó emberek igyekeztek minél gyorsabban eljárni, hisz' az előkerült információkból tudtak dolgozni, csak ezek alapján voltak képesek előre lépni az ügyben. Mint a krimikben, az utolsó pillanatban indult el az akció a megoldás érdekében.

Kollégiumi szinten hány embert érintett ez az eset?

Közvetlenül a négy elkövetőt, a hét sértettet, közvetetten a tagozatvezető-helyettest is, és természetesen engem.

Terveznek szigorításokat a kollégium felvételi kérelmeinek elbírálásában?

Természetesen ez egy logikus lépés lenne tőlünk, ugyanakkor a magasabb szintű jogszabályok ezt nem teszik lehetővé számunkra. Kötelességünk a következő tanévre felvenni minden jelentkező diákot, egyetlen indokunk csak a helyhiány lehet.

A médiák milyen mértékben adták vissza a kívülállóknak a történéseket?

Szeretném leszögezni elsőként, hogy mi személy szerint nem értesítettük a médiát erről az esetről. A rendőrség hivatalos honlapján megjelent híranyag, némi kritikával, elfogadható tartalommal bír. Sok diákot megkérdeztünk erről az esetről, ezekről a fiúkról, akik azt mondták, hogy nem is ismerték nagyon az elkövetőket. Az interneten is megjelentek erre vonatkozó hírek, valamint a helyi újságokban is, de érdekes módon a cikk írói a mai napig nem kerestek meg minket, talán még a kollégium területén sem jártak. Kiemelném, hogy bizonyos médiák személyesen vagy telefonon megkerestek minket az esettel kapcsolatban. Ezt tartom én korrekt munkának.

A hetekkel megtörtént rablás óta történtek hasonló esetek a kollégiumban? Volt visszajelzés a diákok felől?

A gyerekek panaszkodtak bizonyos szintű piszkálódásokra és kisebb mértékű lopásokra. A fent említett eset minősített bűncselekmény volt,

vagyis az elkövetők és az áldozatok jelen voltak, erőszakot alkalmazva tulajdonítottak el értékeket. Remélem több, ehhez hasonló eset nem fordul elő.

Van levonható tanulság vagy bármiféle jó tanács, amivel a kollégium ilyenkor tud szolgálni?

Ez egy nagyon érdekes dolog, hogy mit tud egy kollégium ilyen helyzetben, ilyen körülmények között tenni és mondani. Nekem egy belső vizsgálatot kellett lefolytatnom az intézményben, mind a nevelők munkájában, mind a kollégium egész működésében. A nevelőknek egy külön értekezletet tartottunk, ahol megbeszéltük az eset tanulságait, néhány pontban módosítottuk a belső működési szabályzatunkat. Többek között ilyen a vasárnapi ügyelet, amelyben csak egy nevelő felügyelt, ezen változtattunk, hiszen ezentúl az éjszakások nem este 10 órára, hanem 9-re jönnek munkájukat elvégezni, vagyis a takarodótól így már három nevelő ügyel, nem csak egy. A kollégáim önerőből és önszorgalomból kitolták az éjszakai szolgálati idejüket éjfélig. Igazából nekünk a legmegnyugtatóbb az lenne, ha minden éjszaka két nevelő tudna ügyelni szintenként. Sajnos erre a szűkös anyagi lehetőségeink miatt nincs módunk. Ennek ellenére igyekszünk elkerülni a jövőben a hasonló eseteket. A csoportvezetők foglalkozásaikon igyekeztek megbeszélni a gyerekekkel a történéseket.

(illusztráció)

Az esetről Kelemen Sándor tagozatvezető-helyettest is megkérdeztük.

Önt hogy érintette az eset?

Én csak másnap értesültem az esetről, természetesen mély döbbenettel vettem tudomásul. Felelős személyként igyekeztem a történteket kideríteni, a szülőket értesíteni és a rendőrséggel kapcsolatos, hivatalos feladatokat elvégezni. Később az intézményben álltam a sarat, amíg kedves vezető kollégám a diákokkal a rendőrségen töltötte a napot.

Az érintett kollégisták szülei hogyan fogadták a hírt?

A szülők abszolút partnerként kezeltek. Úgy kerestek meg, hogy hallottam-e az esetről, illetve én is úgy kerestem meg őket, hogy ismernek-e minden egyes részletet. A történések felelősségét nem a kollégiumban dolgozó nevelők hibájaként könyvelték el. Mihamarabbi megoldást akartak elérni, teljes mértékben együttműködve velünk.

Egy nevelő kérdését közvetítve: „Már évek óta vagyok nevelő ebben a kollégiumban. Jó öt éve még elképzelhetetlen volt az, hogy folyamatosan lopásokra panaszkodjanak a diákok, nem volt hasonló problémánk. Évről évre ez a tendencia, hogy a lopások száma növekszik. Mit tehet a tendencia megfordulásért a kollégium?”

A nevelőtanárok ezentúl még több időt fordítanak a felügyeletükre bízott gyerekekre, csoportfoglalkozásokon beszélik meg, hogy mire kell vigyázniuk. Nagyon oda kell figyelni ezekre a dolgokra. Kettőn áll a vásár: olyan gyereknek kell lenni, aki lopni akar, és olyannak, aki kicsit hanyag, nem figyel oda a nyitva hagyott szekrényre és szobaajtóra. Húzó tényező a dologban a szülői háttér, hisz’ ettől is nagyban függ, hogy tesz-e ilyet a gyerek. A kollégium a sajátos helyzeténél fogva korlátozott nevelési eszközökkel rendelkezik. Optimistaként azt gondolom, hogy ez a folyamat megállítható és javítható, a szülők, tanárok és a nevelők együttműködésével.

Egy érintett kollégista beszámolója következik.

Kérlek, meséld el, hogy mi történt veled pontosan!

Este jöttem vissza a kollégiumba, amikor pár nem kollégista fiú leszólított az utcán a kollégium előtti téren és cigarettát kért tőlem. Ketten körülvettek és átkutattak. A pénztárcámat elvették, kivettek valamennyi pénzt belőle. Erre én visszavettem

tőlük, megütöttek.
Bejöttem a kollégiumba, elmentem fürödni, majd készülődtem a lefekvéshez. Fél tíz után szobatársaim telefonáltak a folyosón. A négy elkövető személy feljött a lépcsőn, belekötöttek a szobatársaimba. Ezután az egyikük bejelentette, hogy neki 500 Ft kell, és felszólította az egyik fiút, hogy adjon neki. Szobatársam odaadta a pénzt, eközben én az ágyamban feküdtem. Kint bántalmazták a másik szobatársamat. Bejöttek mindannyian és bezárták az ajtót, rólam lerántották a takarót, az egyikük megütött és pénzt követelt. Megkérdeztem, hogy mire kell a pénz, és miért adjak neki, de erre ő letámadott, hogy semmi közöm nincs hozzá. Több mint 13000 forintot vittek el tőlünk. A többiektől mobiltelefont és más műszaki értékeket is eltulajdonítottak. A nyakamról megpróbálták letépni az arany nyakláncomat, de ez nem sikerült. Ezután távoztak a szobából. Miután elmentek, belülről bezártuk az ajtót, féltünk, hisz' megfenyegettek, ezért nem is szóltunk a nevelőnek. Nem tudtuk, hogy mihez kezdjünk. Reggel felhívtam édesapámat, az ő tanácsára elmentem a rendőrségre. Délután tanúként és feljelentőként megjelentem újra a rendőrségen a kollégium vezetőjével. Több mint 10 órát töltöttünk aznap ott.

(illusztráció)

Hogy élted meg ezt az időszakot?

Aznap (vasárnap) én nem tudtam aludni, nagyon kellemetlen és fárasztó volt. Alig két óra alvás után csak ültem az ágyamon reggelig.

Mondd el nekünk, hogy ilyenkor mi folyik a rendőrségen, hiszen sok fiatal nem tud ezekről a dolgokról, nincs személyes tapasztalatuk.

(illusztráció)

Bementünk a rendőrségre, megijedtem, hogy hová kerültem, tanácstalan voltam. Ezután beirányítottak minket egy terembe, ahol több rendőr volt. Részletesen kihallgattak minket, majd felvették a jegyzőkönyvet. Orvoshoz küldtek minket a látlelet miatt. A szituációt korrekten kezelték és segítőkészek voltak. A tanúvallomás után késő este értünk vissza a kollégiumba.

Az eltulajdonított értékeiteket visszakapjátok?

Az értékeinket most még nem kaptuk vissza, a rendőrségen ez úgy működik, hogy a tárgyalás után megtérítik a károunkat, mivel az elkövetőket megtalálták és elfogták.

Mit tanácsolnál más fiataloknak? Mit tegyenek ilyen esetben?

Szerintem azonnal szólni kell a szülőknek és a nevelőknek. Természetesen ilyenkor mindenki fél és kétségbe van esve, a következményekre gondol, fél a fenyegetettségtől. De csak így lehet megoldani.

Bántó István

„Jó reggelt a fiataluraknak!!!”

Bizonyára e mondatból már tudjátok egy páran, hogy ebben a számban ki a FÓKUSZBAN rovat szereplője, bemutatottja. Igen: Domján Attila tanár úr, aki a Puskin téri tagozat egyik nevelője. A kollégiumban a sakkszakkört vezeti. Ő volt az egyik szervezője a Hajnóczy Napok ügyességi vetélkedőjének. Minden kollégista a jókedvéről, segítőkészségéről ismeri. Szeret viccelődni, de néha a szigora is megtalálja a rendetlenkedőket.
Szeretném, ha a másik két tagozat diákjai is megismernék a Puskin tagozaton összevonás óta 10 éve dolgozó, a zipiseket, illetve a „felnőtteket” kupáló tanár urat!

Kor: Koromnál és súlyomnál kicsit kevesebbnek érzem magam. (nevet)
Családi állapot: Nős vagyok, két „gyermek” apja.
Testvérek: Egy húgom van, aki szintén pedagógus, mint a családom legtöbb tagja.
Kedvenc étel: A dobogó három helye kevés volna, mert több kedvencem is van. A magyaros csípős ételeket kedvelem (pacalpörkölt, szalontüdő, vadas és a halászlé, stb.). Nem vetem meg a főzelékeket és a leveseket sem. Magam is több ételt főzök.
Ital: Csak jó borokat iszom, így a sajátomat is, főként az édes csemege, illetve félédes borokat fogyasztom, viszont a szárazat nem nagyon kedvelem.
Film: Nincs kedvencem, de a vidámabb hangvételű filmek, és a jó akciófilmek is le tudnak kötni, ha pihentebb vagyok a fajsúlyosabb filmeket nézem.
Zene: LGT, Dire Straits, Benkó, Armstrong, Flashdance stb. Általában minden zenét meghallgatok, kivéve a „műmagyar” nótákat.
Sport: Vízilabda (fiatalabb koromban versenyszerűen úsztam a Pécsi Dózsában).

Hova járt középiskolába, illetve felsőfokon milyen szakon tanult?
A Marekba jártam Mohácsra és itt növénytermesztést és állattenyésztést tanultam. Hozzátenném, itt töltöttem el életem tán legszebb négy évét kollégistaként. Felsőfokon biológia-technikai, pedagógiai szakon végeztem, illetve közoktatás-vezetői végzettségem is van.
A suli elvégzése után milyen területen dolgozott?
Három évig Taszáron tanítottam, majd nevelőként dolgoztam egy büntetés-végrehajtási intézetben, Sopronkőhidán, és immáron 22 éve kollégiumi nevelőként tevékenykedek – mindig a nevelés volt számomra a kihívás.

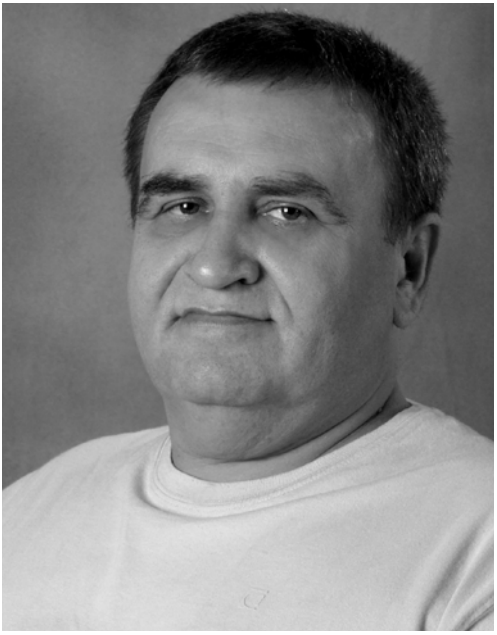

A „munka” mellett mivel tölti a szabadidejét, mi a hobbija?
Szeretek horgászni és anno főiskolás koromban gyűjtöttem a magyar őshonos vadhalakat (elmúlt). Emellett kerti munkával töltöm a szabadidőmet, és nagyon büszke vagyok arra, hogy pár gyümölcsfa kivételével minden fámat saját magam szemeztem és oltottam, biogyümölcsöt fogyasztok róluk. Családi házamban minden építési és szerelési munkát magam végzek el (igaz egyszer volt kint tv-szerelő).
Ki a példaképe?
Először is az Édesapám. Másrészt olyan személyek, akik sok téren példát mutatnak, akiket – mivel például a mai napig együtt dolgozunk – nem neveznék meg. Egyikőjük gondolata, melyet nagyra tartok: „Minden olyan tudás bennünk van, amivel csodát tudunk létrehozni a kollégiumban, csak akarnunk és tennünk kell érte”. Szeretek olyan munkát végezni, amelyben az ötlettől a végrehajtásig a teljes alkotási folyamatban részt vehetek.
Hitvallásomnak mondhatnám, hogy az emberben elsősorban a jót kell észrevenni. Másrészt pedig az, hogy az utolsó pillanatig és azután is megbocsátó legyek. Pozitív légkörben a kedvezőtlen döntések betartatása könnyebb „és még a dolgok is jobban mennek”.

ifj. Kresz Antal

Meghitt, összetartó iskola

Leőwey Klára Gimnázium

A nagy múltú iskola Pécs belvárosában, a Szent István téren áll. A gimnázium 1907-ben leányiskolaként indult, 37 tanulóval. Leőwey Klára nevét 1950-ben vette fel.

A gimnázium jelenlegi igazgatója dr. Szolcsányi Jánosné, aki 1970 óta tanít a Leőwey-ben. 1983-ban pedagógiai igazgatóhelyettesnek nevezték ki és 1991-től igazgatója a híres gimnáziumnak. Vele készítettem riportot.

Mit szól ahhoz, hogy Baranya megye ezt az iskolát tartja a legjobbnak?
Arra nagyon büszke vagyok, hogy ebben a 36 évben, amióta az iskolában vagyok, mindenféle megmérettetésben a legjobbak voltunk. Azt nem tudom, hogy jelenleg a legjobbak vagyunk-e, de azt igen, hogy iskolánkban kiváló tanárok és tehetséges diákok vannak, és a számoknál sokkal fontosabbnak tartom azt, hogy az itt eltöltött négy vagy öt tartalmas év után a tanulóink elég muníciót kapnak a további életükhöz.
Mi az, amin változtatni szeretne az iskola működését illetően?
Ezalatt a pár év alatt, amióta itt vagyok, sokat változtak maguk a gyerekek. A tartózkodó, a tanárokat minden helyzetben tisztelő magatartásból mostanra egy felszabadult társsá, partnerré váltak diákjaink a tanítás folyamatában. Nagyon szeretném azt, hogy kicsit fegyelmezettebben, nagyobb felelősséggel végeznék munkájukat, feladataikat. Azon is szeretnék változtatni, hogy jobban a társaim legyenek, és jól oldják meg a konfliktusaikat. Sokkal több kihívás van az életükben, mint amikor idekerültem, tehát nehezebb a gyerekek élete és igyekszünk erre felkészíteni őket. Tehát kicsit nagyobb fegyelem, kevesebb cigaretta, kicsit kevésbé zűrös kirándulások, ugyanakkor oldottabb, az életre jobban felkészültebb diákokat szeretnék.
Kérem, mondjon pár szót a tanórán kívüli programokról!
Ezek éppúgy fontos részei a személyiség fejlődésének, mint a délelőtti tanulás. Nagyon fontos, hogy mindenki találjon olyan formát, ahol jól érezheti magát és megmutathatja a tehetségét. Minden iskolánkban tanított nyelvből van színjátszó csoport, amely nagyon fontos, mert a nyelv eszközzé válik és nem csak cél. Van három kórus, tánccsoport, művelődési kör, újságírók, szakkörök, ahol tudományos munkát folytatnak a diákok és vannak sportfoglalkozások is. Szinte mindenkinek személyre szóló meghívót küldünk szakköreinkre.

Milyen az összhang a kollégium és az iskola között az Arany János Programon belül?
A Kodály Zoltán úti tagozattal együtt pályáztunk hat évvel ezelőtt erre a programra és nagyon fontos, hogy együttműködjünk, hiszen közösen sikeresebben oldhatjuk meg a tartalmi- és személyiségfejlesztéssel kapcsolatos programjainkat. Persze ennek vannak hivatalos részei is. Minden hónapban találkozunk, minden osztályról beszélgetünk, vannak gazdasági intézkedések is, (zeneiskola, autóvezetési tanfolyam, stb.). Minden területen egymásba fonódunk. Ha jó van, azt is megosztjuk, ha baj van, azt is. Együtt örülünk a sikereknek.
Melyek azok az esemény az iskolán belül, amire Ön a legszívesebben emlékszik vissza?

Nem is tudom, hol kezdjem a sorát! Nagyon emlékezetesek a szalagavatók, amikor ott vagyunk a sportcsarnokba, a jubileumi műsor, a szecskaavatók, vagy a ballagások, hol sírva, hol nevetve, tehát hogy mindig közösen, együtt vagyunk egymással. Nagyon sok ilyen élményem volt, és boldogan rakosgatom el, mert ez az amire az ember mindig emlékezni fog. Nagy sikerekre emlékszem szívesen, olyanokra, amikor mélypontról sikerült tanítványainkat fölsegítenünk, hogy boldog felnőttek legyenek, hiszen ez a tizennégytől-tizennyolc éves korig tartó időszak egy nagyon nehéz korszak a gyerekek életében, keresik önmagukat.
Az emberi sikerekre vagyok a legbüszkébb. Még mindig nagyon várom a szalagavató műsorát, ahol érezzük, hogy együtt van a Leőwey. És amit nem igazán várok, az a ballagás, mert mindig sírós. Nehéz a négy év utáni szakítás.

Jelenleg a következő osztályok működnek az iskolában:
– általános tantervű osztály (egy évfolyamon 3 osztály)
– német nemzetiségi osztály (egy évfolyamon 2 osztály)
– hátrányos helyzetűek Arany János Tehetséggondozó Programja (egy évfolyamon 1 osztály)
– magyar-francia két tanítási nyelvű osztály (egy évfolyamon 1 osztály)
– nyelvi előkészítő osztály (angol- és német csoport)
Az iskolába 1295 tanuló jár. Ebből 512 általános tagozatra, 238 nemzetiségi németre, 151 A. J. T. P.-ra, 187 magyar-francia osztályokba és 115 tanuló előkészítő osztályba. Az iskolában lehetőség nyílik német, angol, spanyol, olasz, francia nyelvek tanulására.
Tanárok létszáma: 100 fő.

1948. június 30-án az iskolát államosították. 1950. augusztus 21-én vette fel a gimnázium az 1848/49-es forradalom és szabadságharc jeles nőalakjának, Leőwey Klárának a nevét. Egymás után indultak a tagozatok (pl. a német nemzetiségi 1956-ban, a biológia 1965-ben, francia 1969-ben, az angol 1970-ben), de olyan diákkörök is működtek, pl. irodalmi szakkör, amelyeknek a vendégei között volt Németh László, Kodály Zoltán is.
1981-től fokozatosan bővültek az iskola külföldi testvériskolai kapcsolatai. A meglévők mellett (Székely Mikó Kollégium – Sepsiszentgyörgy, Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és Gimnázium – Kassa) új kapcsolatok szövődtek grazi, müncheni, fellbachi, ickingi, oulxi középiskolákkal.
Az 1999/2000-es tanévben az iskola bekapcsolódott az Oktatási Minisztérium által meghirdetett országos Arany János Tehetséggondozó Programba, amelynek célja a hátrányos helyzetű, tehetséges, kistérségekben élő tanulók felkészítés az egyetemi-főiskolai tanulmányokra. Az elmélyült, közös munka tanár és diák között megmutatkozik a kiváló versenyeredményekben, továbbtanulási mutatókban.

A diákok véleménye az iskoláról:
Gyurkó Eszter 9. *e (német nemzetiségi tagozat)*
Azért választottam ezt az iskolát, mert eddig is magas szinten tanultam a német nyelvet, nem akartam abbahagyni és a nővérem is itt tanul. Az osztályom pedig egy nagyon jó, belevaló kis csapat.
Kárász Hermina 9. b (általános tantervű tagozat)
Engem nagyon érdekel a biológia, és itt magas színvonalon tanulhatom. Főként ezért jöttem ide. Ezenkívül meghitt az iskola légköre és összetartó az osztályom.
Orsós Krisztián 9. a (Arany J. T. Program)
Én a tanárok javaslatára jelöltem meg ezt az iskolát, és nem csalódtam! Az osztályközösségünk nagyon jó, mert mindenki egyetért mindenkivel.
Orsós Zsolt 10. a (Arany J. T. Program)
Részben azért jöttem erre a tagozatra, mert nem döntöttem el, hogy mi szeretnék lenni és részben azért, mert ez a tagozat sok előnnyel jár. Az iskolában nagy összetartás van, az osztályom pedig nagyon együttérző.

Kárász Tamara

Sziasztok!

A tél felfedezettje a mindössze 18 éves Romániából családjával Magyarországra költöző Ciubuc Malvina, aki azon kívül, hogy igen tehetségesen rajzol, elképesztő gyorsasággal és pontossággal, anyanyelvi szinten tanulta meg, a sokak szerint, egyik legnehezebbnek tartott nyelvet, a magyart, 4 és fél év alatt. Na de ne haladjunk ennyire előre az időben, kezdjük az elején.

Miért jöttél el Romániából és miért pont Pécsre?
A családom nagy része itt él. Pécsre pedig két okból: itt van művészeti iskola és lakhelyemhez is közel van. (Babarc)
Már tudtál magyarul, amikor idejöttél?
Nem, a köszönésen kívül csak pár szót tudtam. Kézzel–lábbal mutogattunk, hogy megértsük egymást. Most visszagondolva, biztos vicces lehettem.
Hogy sikerült végül beilleszkedned? Az osztálytársaid gondolom segítettek ebben?
Igen. Az első évben nehéz volt, mert akkor kezdtem el tanulni a nyelvet, de az osztálytársaim és a tanáraim nagyon sokat segítettek.
Gyakran mész vissza Romániába?
Majdnem minden évben.
Nem bántad meg, hogy eljöttél, nem hiányzik a régi környezet?
Nem, egyáltalán nem, minden országban új és érdekes dolgokat lehet tanulni, új tradíciókat, embereket megismerni.
Mikor és miért kezdtél el a rajzolással foglalkozni?
Ötéves voltam, amikor a madarak megtetszettek és elkezdtem lerajzolni őket, azóta foglalkozom vele.
Művészeti általános iskolába jártál?
Igen, ötödikben kezdtem járni a Nagybányai Művészeti Iskolába, ahol rajzot, festészetet és szobrászatot tanultam.
Sokat foglalkozol rajzolással, és művészeti iskolába is jársz. Később is ezzel szeretnél majd foglalkozni?
Mindenképpen ezen a pályán szeretnék továbbtanulni, és

ha minden összejön, elhelyezkedni is.
Az alkotásaid gyakran jelennek meg kiállításokon, (most az iskoládban van tárlatod). Felkérésre készíted őket, vagy válogatás alapján kerülnek be?
Igen, eddig több csoportos kiállításom volt és kettő egyéni is. Általános iskolában Ama Rozália festőművész tanárom szervezte meg, idén pedig Horváth M. Zoltán festőművész, rajztanárom segítségével volt rá lehetőségem.
Melyik témákat kedveled jobban?
Mindig azt szeretem, amivel éppen foglalkozunk.
Honnan merítesz ihletet?
A nyári kirándulások alatt feltöltődöm, évközben pedig szűkebb és tágabb környezetem (család, barátok) segít ebben.
Mi a célod a műveiddel?
Szeretném kifejezni az érzéseimet és a gondolataimat, és ezt másokkal is megosztani.
A rajzoláson kívül mással is foglalkozol?
Sajnos az időm nem engedi, de szívesen foglalkoznék sporttal és énekléssel. Majd ha meglesz az érettségim, talán beteljesedik egy régi álmom, hogy fitnesz- és társastánc stúdiót nyitok, de addig még sok idő van hátra.

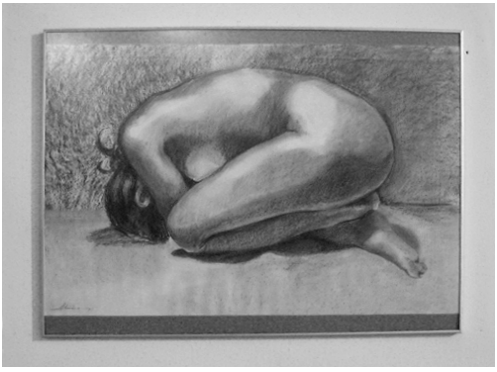

Kedvenc
Étel: A vegetáriánus ételek (nem vagyok az)
Ital: 100%-os narancslé, ásványvíz
Zene: A régi stílusú zenék
Film: történelmi filmek
Szín: sárga, zöld
Időtöltés: sport, éneklés
Iskola: Pécsi Művészeti Szakközépiskola

Mijin Kitti

Génmanipuláció

Ha a génmanipulációról esik szó, a mi korosztályunk nagy része inkább átkapcsol egy másik csatornára „nekünk való” témát keresve. Vagy ha épp valamelyik újság ír róla, csak továbblapozunk. Én is így voltam ezzel, amíg egy előadást végig nem hallgattam erről a témáról. Azóta rengeteg anyagot is gyűjtöttem erről.

Igaz, hogy ez a mi környezetünk, de az már nem igaz, hogy csak a mi életterünk, hisz’ a következő generációk jövője is a mi felelősségünk, és oda kell rá figyelnünk. Arra is figyelnünk kell, ki mit és miért tesz a saját meggazdagodása érdekében

(multik) és milyen következményei lehetnek.

Már Magyarországon is forgalomban vannak génkezelt növények, pedig igazán nincs is egyértelműen bizonyítva, hogy nem káros az emberi szervezetre, sőt rá sem kell írniuk a százalékos mutatót (0,9%-ig). Igaz az is, hogy vannak előnyei, például, hogy a világ sűrűn lakott területein az élelmiszerszükséglet pár éven belül megkétszereződik, 2050-re megháromszorozódik. Ezt a növekedést a nehéz helyzetben levő mezőgazdaság hagyományos termesztési eszközeivel nem képes követni. A keresztezés a fejlesztésnek meglehetősen lassú módja, csak egy szűkre szabott génállományra korlátozódik. Ezt a génállományt a növényi-biotechnológia fejlődése nagymértékben kibővítette, és ezzel lehetővé vált meghatározott gének bevitele a legfontosabb terményekbe.

A 68 éves Pusztai Árpád a skóciai Rowett Intézet munkatársa, aki burgonyakísérleteinek eredményeiből azt a következtetést vonta le, hogy a genetikailag megváltoztatott burgonya veszélyes lehet a kísérleti patkányok szervezetére. Ezzel pedig nem más hangzott el egy komoly kutató szájából, mint a sok találgatás után az első kísérleti bizonyítéka annak, hogy génmanipulált növények károsak lehetnek az állatok és – ebből levezetve – az emberek egészségére. A 35 éve az intézetben dolgozó kutatótól adataival együtt azonnal elvették a kísérlet vezetését, sőt a programot, amely egyébként csak szeptemberben járt volna le, megszüntették.

Hol termesztik a GM-okat?

2003-ban mintegy 68 millió hektáron termesztettek genetikailag módosított (GM) növényt a világon. Ebből Európa részesedése durván 100 000 hektár. A GM növények 99%-át 6 országban termesztik: az Egyesült Államokban (63%), Argentínában (21%), Kanadában (6%), Brazíliában (4%), Kínában (4%) és Dél-Afrikában (1%). A három legfőbb termesztett GM növény a szója, a kukorica és a gyapot.

Mi mit tehetünk?

Felemelhetjük a hangunkat, hogy igenis több támogatottságot kapjanak a GM hatásait kutató tudósok, és eredményeiket gyorsan publikálhassák.

Bárány Gerda

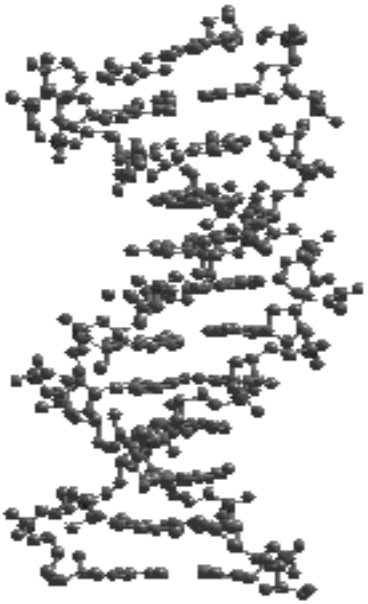

Gondolatok egy filmklubról…

Felmerülhet bennetek a kérdés mint olvasókban, hogy miért foglalkozunk a filmklubokkal, amikor néhány perces buszozás után a pláza vagy más mozik által biztosított kényelemben, kiváló hang- és képminőségben élvezhetjük a világ filmgyártásának remekeit. Mindebből hiányzik jó néhány dolog, amit csak a filmklub adhat.
A meghirdetett filmekre azonos érdeklődésű diákok jönnek el, vannak, akik azért, mert rosszat hallottak róla és vannak, akik ennek az ellenkezője miatt, de az biztos, hogy az itt lévőkben él a film iránti kíváncsiság. A film után jólesik gondolatot cserélni egymással a látottakról. Ezek a gondolatok szinte mindig túlmutatnak az adott filmen és nagyon sokszor a világunkról, az életünkről szólnak.
Igaz, hogy nálunk nincsenek kényelmes székek, mint a mozik termeiben, nincs pattogatott kukorica és kóla, de ezzel szemben vannak barátok és filmkedvelők.
Minden hónapban gondosan próbáljuk kiválasztani azokat a témákat vagy színészeket, amelyekről a filmek szólnak. Válogathatunk magyar és külföldi filmek között sok-sok szempont alapján, de sajnos nem tudjuk idevarázsolni az éppen „number-one" külföldi sikerfilmeket.
Mindezektől függetlenül látogassatok el hozzánk, figyeljétek a filmklub programjait. Jelenleg kollégiumainkban két filmklub működik, az egyik a Türr utcai kollégiumban a másik pedig az Ifjúsági Házban.

A Hajnóczy Kollégium filmklubjának januári programja

Gwyneth Paltrow sikerfilmjei

- Nő kétszer
- Szerelmes Shakespeare
- Szépremények
- Bizonyítás

Ezek közül a Szépremények című filmet emelném ki, érdemes megnézni!!

Ez az alkotás Dickens klasszikus művének (az 1860-61 között íródott Szép remények című könyv alapján) mai környezetbe helyezett története a pórias, a társadalom szélén élők Floridája és a

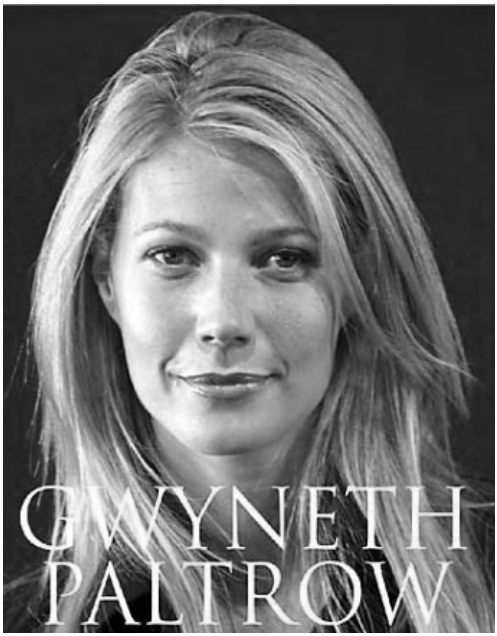

művészi, csillogó, különc New Yorkja között játszódik.
Finn Bell, a könyvbeli Pip már kisgyermekként mereng el nap mint nap a természet festői szépségében és szebbnél szebb rajzokat, grafikákat készít. Ám az egyik ilyen magányos kiránduláson egy szökött fegyenc, Lustigal ragadja meg hajánál fogva, segítséget követelve, és ez örökre megváltoztatta a nyolcéves srác életét. Évekkel később találkozik egy gazdag, idős és szeszélyes hölggyel – aki kertészként alkalmazza –, és annak gyönyörű unokahúgával, Estellával. A fiatalok már az első találkozásuk során különös vonzalmat éreztek egymás iránt, de mégis megfoghatatlanul távol és mégis oly közelien gyengédek egymáshoz, hogy ez a kettősség végigkíséri a fiatalok életét. Az évek telnek – múlnak, s nagyon úgy nézett ki, hogy a kis Finn tehetsége elveszik, míg egyszer csak feltűnik egy kövér, szakállas ügyvéd a fényes New Yorkból, kiállítást, pénzt és hatalmat kínál neki. Csak a film végén derül ki, hogy ki is volt a nagy jótevője és felfedezője, amikor is az ő karjaiban hal meg.
Szereplők: Gwyneth Paltrow, Robert De Niro, Anna Bancroft, Ethan Hawke

Dallos Nóra

Zene, zene, zene…

Mai világunkban már nem megyünk el szó nélkül az új zenei irányzatok, új együttesek mellett. A Hajnóczy Kollégium megismerkedhetett egy hasonló cipőben járó „bandával". Emiatt beszélgettem Huber Péterrel az együttes múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

A Hajnóczy Kollégium „Hajnóczy Napok" rendezvénysorozatán az együtteseddel felléptél a Puskin téri épület ebédlőjében és ott nagy sikert arattatok. Kérlek, mutasd be a zenekart!

Így van, köszönöm neked és azoknak, akik megtiszteltek azzal, hogy meghallgatták sok hónap fáradozásokkal teli munkáját, bár a koncert szólóprodukcióként zajlott, a zenekar nélkül nem sikerült volna ekkora sikert aratni. A zenekar neve: Huber Péter és az A.Ö.K.
Csapatom tagjai: Komlósi András, Németh Balázs (zenei vezető), Komlóczi Zoltán, Dobos Gergő, Tombor Nándor.

Milyen zenét is játszotok?

Pop-rock műfajban tevékenykedünk, és szívből remélem, hogy ez nem az országban megszokott „gyorsfogyasztási cikkekre" szakosodott iparág.

Mi lenne az a legnagyobb siker, aminek örülnél?

Ebből szeretnék megélni, de nem vágyom arra, hogy ha kiteszem a lábam az utcára, aláírásokért rohannának le, tehát meg szeretnék maradni, ha úgy tetszik, egyszerű földi esendőnek a zenekarral együtt (akiket nagyon szeretek).

Ha jól tudom, ez a bemutatókoncert az első CD-teknek?

Igen, sikerült (nem kis nehézségek árán) összehozni első lemezünket „Igaz szó" címmel.

Jövőre ugyanitt?

Amennyiben erre van igény, akkor mindenképpen ellátogatok a zenekarommal. Remélem így lesz.

Huber Péter 1988. június 7- én látta meg a napvilágot Pécs városában. Pillanatnyilag Mohácson él, és a pécsi Kodály Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola ének-zene tagozatos tanulója. Két évig volt kollégista a Puskin téren, ahol többször megmutatta gitártudását, kreatív hangszerelését, dalszövegírási képességét. Zenéinek szerzője – az Invokációt leszámítva – , hangszerelője, énekese, gitárosa. 2005- ben két versmegzenésítési verseny eredményes résztvevője volt, amely verseny üdvöskéi hallhatók a most megjelent korongon is. 7 éve gitározik és ír dalokat 7 műfajban.

Komlóczi Zoltán

az igaz szó

A tetted így jó,
Megköt a béklyó
Nincsen már szép szó
Megvolt a végszó.

Az igazak rázzák,
A hazugok rágják
A tiltott szavak szavát
És meghallják életüknek zaját:

Csak az igaz szó
Vigasztaló
Mire vársz?
Csak a becsület
Marad veled
Hozzám állsz!

Charlotte Bronté: Jane Eyre

Ebben a számban Charlotte Bronté egyik híres regényét a Jane Eyre-t fogom bemutatni. Remélem, sokan kedvet kapnak majd az elolvasásához. Írója Charlotte Bronté Yorkshire lápos, dombos, völgyes, vadvirágos tájain nevelkedett két testvérével: Anna és Emily Brontéval, akik szintén írónők voltak. Ebből a tájból merített ihletet első regényéhez, a Jane Eyre-hez. Káprázatos sikereket ért el vele a maga korában is.
Mindazoknak tudom ajánlani Charlotte Bronté lebilincselő regényét, akik szeretik a romantikát, a kalandokat és a titokzatos történeteket.

A címszereplő Jane egy szegény árvalány, aki nem ismerte a szüleit. Tízéves koráig nagynénje neveli őt, aki nem érti, nem szereti a lányt. Meg akar szabadulni tőle, ezért beadja a lowoodi árvaházba, ahol a rossz körülmények ellenére szabadabban élhet és tanulhat. Nyolc lowoodi év után tanítói diplomát szerezve, jelentkezik nevelőnőnek egy gazdag birtokos, Rochester vidéki angol kastélyába. Jane még nem sejti, hogy mennyi izgalom, kaland vár rá, amikor átlépi a ház küszöbét. Egymásba

szeretnek Mr. Rochesterrel, a ház urával, aki számos próbatétel után feleségül kéri. A házasság meghiúsul. A két ember számos gyötrelem után találkozik újra.

Az író egy önálló gondolkodású, öntudatos, minden szépre és jóra fogékony, minden cselekedetben becsületes fiatal nőt mutat be. A romantika realista ábrázolással párosul. A mai olvasót nem a romantikus cselekmény, hanem a finom jellemábrázolás, pompás stílus és szerkesztés bűvöli el e klasszikus regényben, amely máig írójának legnépszerűbb műve.
Ajánlom ezt a könyvet midazoknak, akik szeretik a különleges szerelmi történeteket, akik kíváncsiak egy angol birtokos kastélyára, az abban zajlló társasági élet felszínességére és egy váratlan, szörnyű, de egyben szomorú titokra is. Érdemes elolvasni, jó szórakozást ígér mindenkinek. A regény alapján négy film is készült. Leghíresebb ezek közül a Franco Zeffireli által rendezett angol-olasz-francia filmdráma, amely a vad, uralkodótípusú Rochester, és a csúnyácska, de erős karakterrel, önálló véleménnyel, lelki finomságokkal rendelkező Jane egymásra találásának története.

Tóth Boglárka

Hogy hívják...

– a feledékeny indiánt?
– ???
– Asszem.

– a lyukas terminátort?
– ???
– Likvidátor.

– a beképzelt festőt?
– ???
– Van Gőgh.

– a jamaikai földművest?
– ???
– Paraszta.

– a szellemek felvonulását?
– Démonstráció.

– Drakula hűtőjét?
– ???
– Vérfagyasztó

– Mi történik a romantikus fiatalemberrel a sínek között?
– ???
– Elragadja a hév.

– Hogy mondjuk angolul, hogy csak a Timber-tóban?
– ???
– Just in Timberlake!

– Melyik Drakula kedvenc lova?
– ???
– A telivér.

– Miért van a szőke nőn bugyi?
– ???
– Hogy melegítse a bokáját.

– Mi a sajt–terrorszervezet neve?
– ???
– FETA.

– Melyik állaté a legboldogabb élet?
– ???
– Juhéééé!

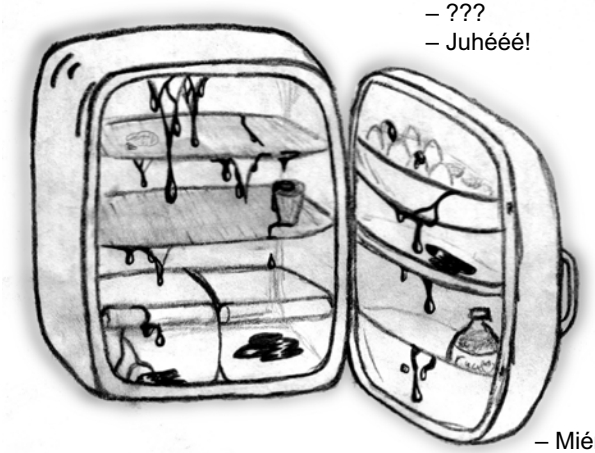

– Mi a különbség Michael Jackson és a Beatles között?
– ???
–A Beatles már szétesett.

– Hogy öli meg a szőke nő a kanárit?
– Kidobja az ablakon.
– És a vakondot?
– Elássa a kertben.

– Hogy mondjuk másképp, hogy Lisa csak egy van?
– ???
– Mono Lisa

– Honnan tudja az indián, hogy kiapadt a folyó?
– ???
– Porzik az út a kenu alatt.

– Miért okosabbak a delfinek az embereknél?
– Mert a delfinnek csak három órájába telik, mire megtanítja az embert, hogy álljon a medence szélére és dobáljon be neki halat.

összeállította: **ifj. Kresz Antal**
grafika: **Menyhárt Gábor (Menyus)**

olvasói vélemények

Ez az oldal az olvasói véleményeket hivatott összegyűjteni. Ha van véleményed, írjad meg az **ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu** címre.

Pennás ne írj verseket!
Toti

A csapatfénykép tetszett!
Betti

A bringás képen jól lett elkapva a pillanat, látszik, hogy a fotós régóta foglalkozik a fotózással.
Dóri

A bicajos kép olyan, mint ha egy márkát reklámoznának.
Teri

A Chuck Norrisos poénok lejártak, de a grafika egész jó.
Fercsi

Várom az IZÉ rovat folytatását, szerintem a drogos téma mindig aktuális.
Gege

A divat az egy relatív dolog, nem kéne általánosítani.
Lacika

Túl snassz a kép és a szöveg a Zene rovatnál.
Iringó

Az Érdekes rovat nem túl érdekes.
Rezső

Tetszett az U.J.N. verscím.
Magdi

A filmes rovat tök jó. Biztosan jó filmek lehetnek! Pozitív dolog, hogy a magyar filmeket előtérbe helyezi.
Tóni

Alapjában jó az újság, de van miben fejlődni.
Éva

Aranyos a borító, jobban kéne látszania a rovatoknak.
Allegra

A Hajnóczy Napok nagyon jól illusztrált, tömör és érdekes.
Zsolti

Az újság kinézete és szerkezete a Pécsi Estre emlékeztet.
Lala

Király a Hajnóczy Napok plakátja.
Mari

Az Iskolabemutatóban kevés a riport.
Zozo

Szívesen olvasnék más filmklubról is. Jó lenne, ha nem a Billentyű Filmklub programja, hanem valamelyik kollégiumi filmklub filmjeinek vetítési dátuma szerepelne a következő számokban.
Ákos

Több illusztrációt, fotót kéne a cikkekhez mellékelni.
Poti

Impresszum

Főszerkesztő: Kálecz Rudolf, Szluka Bernadett
Lapszerkesztő: Szabó Laura, Dallos Nóra
Olvasószerkesztő: Dallos Nóra
Fotók: Mijin Kitti, Antal István
Grafika: Menyhárt Gábor, Klárik Balázs
Rovatvezetők: Bántó István (Ez van), Kárász Tamara (Iskolabemutató), Rigó Ibolya (Diákportré), Hamvas Diána (Fókuszban), László Péter (Érdekes), Dallos Nóra (Film), Tóth Alexandra (Zene), Tóth Boglárka (Könyv), Ifj. Kresz Antal (Humor), Fitus Roland, Váradi Zsolt (Olvasói vélemények)

Szerkesztőség: „Hajnóczy Kollégium – Kredenc”
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kenesei Mirkó

Fotógrafikái

A megnyitón zenél az alterEGO

Otthont ad a Zrínyi söröző

2007. Január 12 Péntek

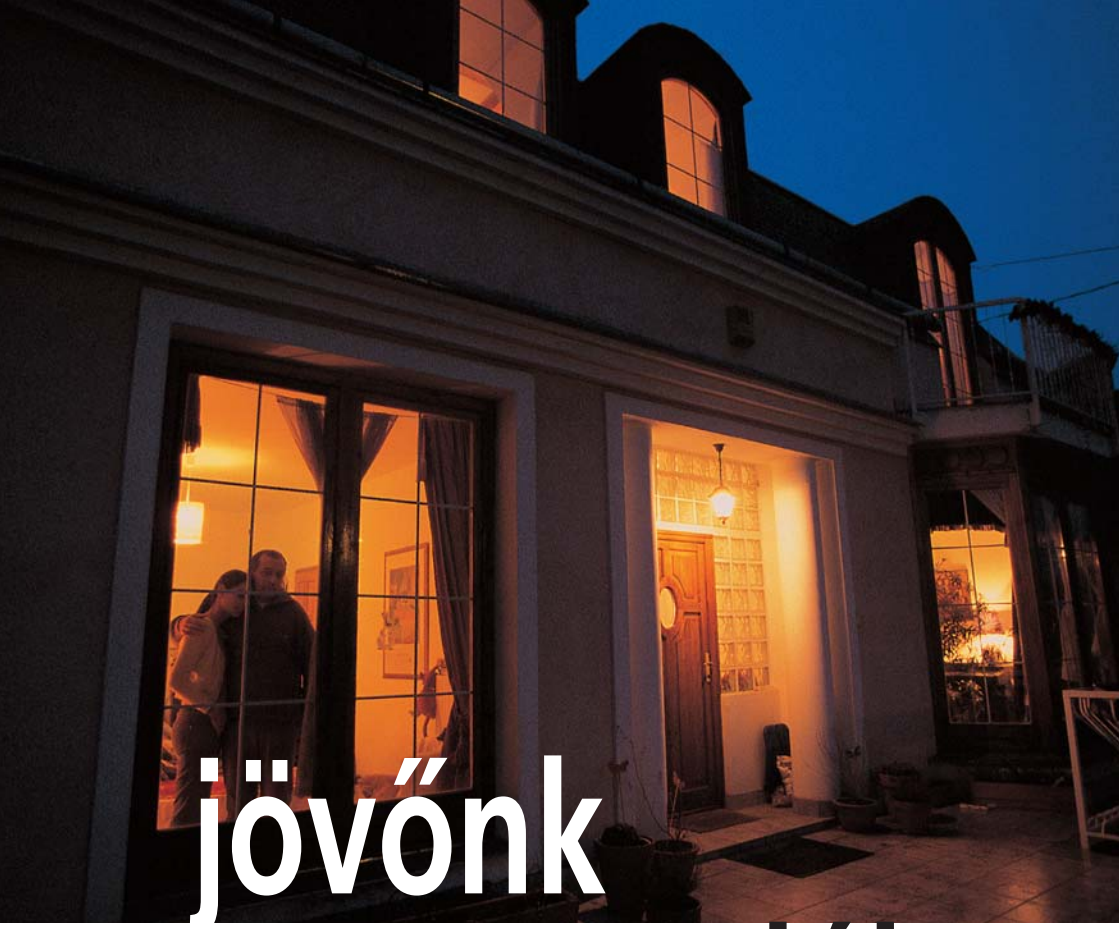

jövőnk energiája

Paksi Atomerőmű Zrt.

www.atomeromu.hu

2008

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

különszám

IRODALMI ALKOTÁSOK
Versek, novellák

KI MIT TUD
A rendezvénysorozatról

KÉPZŐMŰVÉSZET
Grafikák, festmények, szőttesek

VIZUÁLIS TECHNIKÁK
Fotó, fotómontázs

„Ki mit tud? Somogyban"

„Ki mit tud? Somogyban"

Szekszárd

Kedves Olvasóink!

Kollégiumi újságunk különszáma a „KI MIT TUD” verseny eseményeihez kapcsolódik. Intézményünk az Oktatásért Közalapítvány pályázatán nyerte el a lehetőséget egy regionális kollégiumi „KI MIT TUD” megrendezésére. Az első – megyei – fordulók Szekszárdon, Siófokon és Pécsett zajlottak. Akik győztesen kerültek ki a megmérettetésből, március 28-án képviselhetik kollégiumukat a Dél-dunántúli Régió döntőjén, ahonnan a legtehetségesebbeknek lehetősége lesz továbbjutniuk az országos fordulóra.

A hagyományos „KI MIT TUD”-októl ez a verseny abban különbözik, hogy nemcsak azok kapnak lehetőséget a szereplésre, akik előadói képességekkel rendelkeznek, hanem azok is, akik esetleg íróasztaluk mellett hozzák létre alkotásaikat. Így a különböző előadói kategóriák – vers- és prózamondás, színjátszás, ének, tánc, hangszer, egyéb – mellett a szervezők alkotói kategóriákban is lehetőséget adtak a bemutatkozásra. A versenyművek képzőművészet, film-fotó és irodalmi művek témakörökben érkeztek. Ebben az újságban a legjobbakból találhattok egy válogatást. Sajnos, arra nincs lehetőség, hogy minden helyezést elért alkotás teljes terjedelmében bekerüljön a lapba, de igyekeztünk a változatosságra törekedve kis ízelítőt adni.

Az alkotói kategória elbírálását egy hattagú bizottság végezte. A képzőművészeti alkotásokat Dr. Romváry Ferenc művészettörténész és G. Molnár Judit, a Művészetek Háza nyugalmazott igazgatója, a filmeket Rehák Róbert rajztanár, filmfesztivál szervező, a fotókat Kálecz Rudolf médiatanár, az irodalmi alkotásokat pedig Szilágyi Eszter Anna színházi rendező, költő és Litter Adrienn magyartanár bírálta. Döntésük eredményét megtaláljátok az újságunkban.

Minden lelkes alkotót és előadót arra bíztatunk, hogy továbbra is foglalkozzanak a hozzájuk közel álló tevékenységgel, függetlenül a helyezésektől, hogy a művek, produkciók létrehozásában még sokszor átélhessék az alkotás örömét. Mert ettől lehet több egy intézmény mint diákszálló, ettől lehet az együtt munkálkodó, alkotó diákok közössége: kollégium.

Szluka Bernadett

Kredenc

2008/különszám

tartalom:

VIZUÁLIS TECHNIKÁK 4-6
Fotók, fotómontázsok

KÉPZŐMŰVÉSZET 7-11
Szőttesek, grafikák, festmények

IRODALMI ALKOTÁSOK 12-18
Versek, prózák

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Lapszerkesztő: Mezei József
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Vizuális technikák

A „Vizuális technikák” kategória helyezettjei

1. **Klajkó Dóra** – fotó (Hajnóczy Kollégium, Pécs)
2. **Pártos Rebeka** – fotó (Ciszterci Nevelési Központ Kollégiuma, Pécs)
3. **Csonka Veronika** – fotó (Zichy Mihály Iparművészeti, Ruhaipari Szakképző Iskola és Kollégium, Kaposvár)
4. **Pirisa Tímea** – fotó (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
5. **Álló Henrietta** – fotó (Apáczai Nevelési Központ, Pécs)
6. **Gyenis Tamás** – fotó (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
7. **A Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiumának filmes alkotócsoportja,** Bonyhád

különdíj

A „legsokoldalúbb alkotó”
Varga Josip – fotó, videó, festmény, szobor (Rózsa Ferenc Kollégium, Szekszárd)

Klajkó Dóra

Pártos Rebeka

Pártos Rebeka

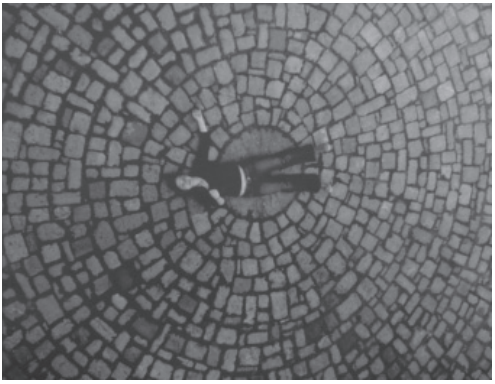

Pártos Rebeka

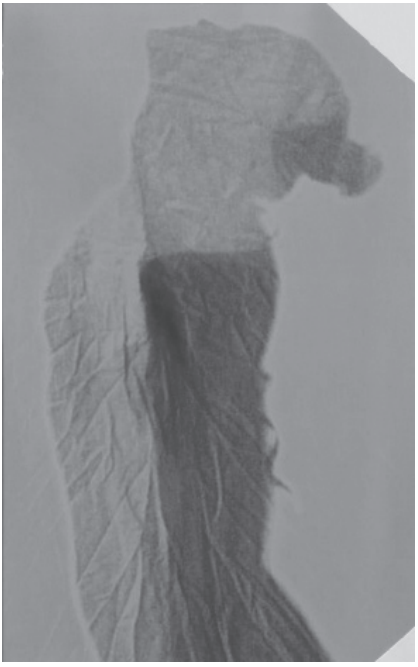

Csonka Veronika

Csonka Veronika

Vizuális technikák

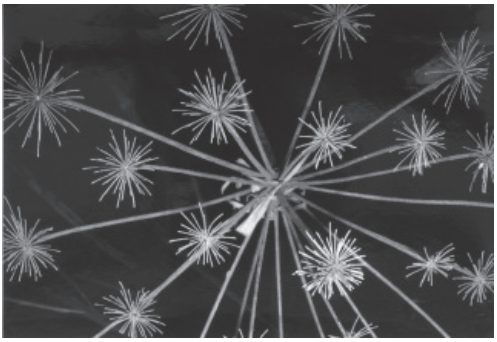

Pirisa Tamás

Pirisa Tamás

Álló Henrietta

Álló Henrietta

Gyenis Tamás

Gyenis Tamás

A „Képzőművészet” kategória helyezettjei

1. **Hegedűs Attila** – rajz, grafika (Boglári Kollégium, Balatonboglár)
2. **Szemerei Janka** – szőttes (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
2. **Kuti Emese** – szőttes (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
2. **Tóth Zsófia Eszter** – szőttes (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
3. **Papp Dóra** – festmény (Nagyváthy János Középiskola, Szakiskola és Kollégium, Csurgó)
4. **Kondi Rita** – rajz, grafika (Zichy Mihály Iparművészeti, Ruhaipari Szakképző Iskola és Kollégium, Kaposvár)
5. **Preszecsán Hajnalka** – festmény (Hajnóczy József Kollégium, Pécs)
6. **Tóth Zsófia** – rajz (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
7. **Andrész Anett** – festmény (Zichy Mihály Iparművészeti, Ruhaipari Szakképző Iskola és Kollégium, Kaposvár)
8. **Pető Katalin** – festmény (Hajnóczy József Kollégium, Pécs)
9. **Pintér Cecilia** – szobor, grafika (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
10. **Péter Anikó** – grafika (Ciszterci Nevelési Központ Kollégiuma, Pécs)
11. **Ruszó Nóra** – rajz (Klebersberg Kuno Középiskolai Kollégium, Kaposvár)

különdíj

A Hajnóczy Kollégium különdíját nyerte:
Kincses Andrea – szobor (Hajnóczy József Kollégium, Pécs)

Hegedűs Attila

Szemerei Janka

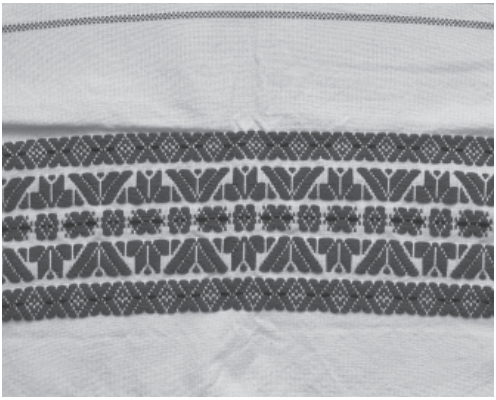

Szemerei Janka

Kuti Emese

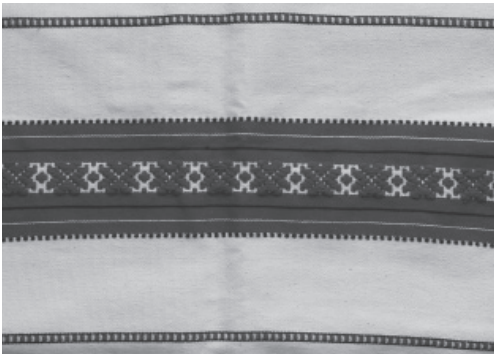

Tóth Zsófia Eszter

Tóth Zsófia Eszter

Papp Dóra

Papp Dóra

Kondi Rita

Kondi Rita

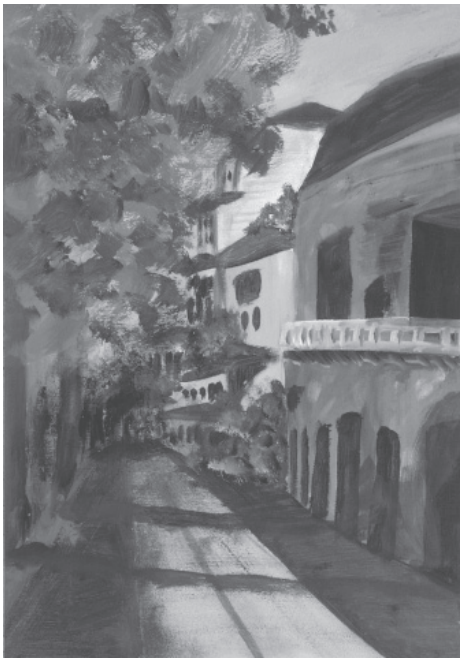

Preszecsán Hajnalka

Tóth Zsófia

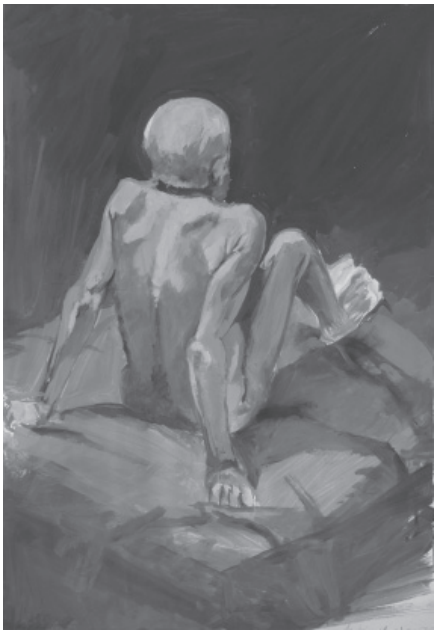

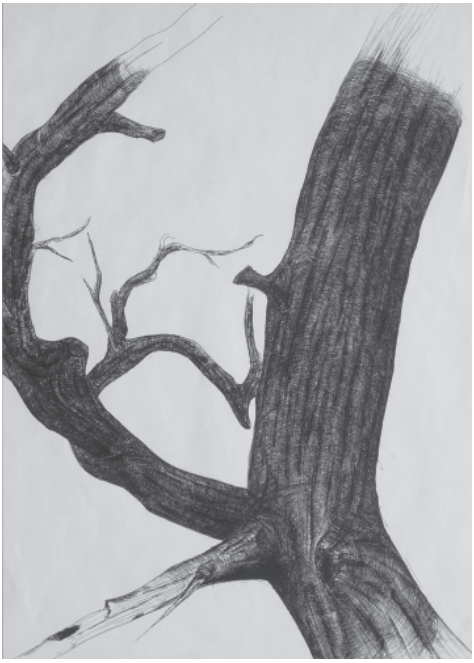

Pintér Cecilia

Pető Katalin

Péter Anikó

Ruszó Nóra

„Irodalmi alkotások” kategória helyezettjei

1. **Pfeifer Henrietta** – próza (Hajnóczy József Kollégium, Pécs)
2. **Bodnár Árpád** – próza (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
3. **Szabó Zoltán** – vers (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
4. **Hansel Zsuzsannna** – vers (Ciszterci Nevelési Központ Kollégiuma, Pécs)
5. **Horváth András** – próza (Vasút a Gyermekekért Alapítvány Kollégiuma, Kaposvár)
6. **Hunyadi Ágnes** – vers (Hajnóczy József Kollégium, Pécs)
7. **Maisch Patrícia** – próza (Ciszterci Nevelési Központ Kollégiuma, Pécs)
8. **Regényi Júlia** – dráma (Ciszterci Nevelési Központ Kollégiuma, Pécs)
9. **Nagy Nóra** – vers (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
10. **Tóth Zsófia Eszter** – vers (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium Kollégiuma, Bonyhád)
11. **Palancsa Bianka** – vers (Klebersberg Kuno Kollégium, Csurgó)

Pfeifer Henrietta: Az alkotó

„Fellángolt, s újra leapadt,
A szerelem újra rám talált.
Szívem, mi akkor szétszakadt,
Rád egész eddig hiába várt”

Ó, ez milyen szép. És emellett nagyon kedves is. Egész életemben oda voltam a jó kis világfájdalmas versekért, csak az a gond, hogy lassan őrültnek fognak nyilvánítani, annyit tömtem már ilyenekkel a (nem) túl terebélyes befogadóképességű fejecskémet.
No de sebaj, a szépérzéket a versek nagymértékben fejlesztik és tudvalevő, hogy ez fontos dolog, és ebben a régies, XVIII. századot idéző kávézóban rendkívül meghitt és zamatos dolog olvasgatni.
Hihetetlenül nyugodt, felfordulástól mentes hely, még a teának is más íze van, a levegőnek fénye lett, a lélegzetnek pedig színe, amint beléptem ide. Nem épp egy hagyományos kis „iszoda” ez, itt minden mértékben tiltott a cigaretta, az asztalokon verseskötetek hevernek, a falak kopottasak: antik bordó és szerelmes narancs színvilágban teljesednek ki. Sötétedéskor kis olajlámpások világítanak fejünk felett, s igazán ámulatba ejtő, ahogy a magas gyertyák az asztal közepén gyenge fényt lehelnek a megviselt papírlapokra, melyeken a költészet maga foglal kötetlen sorokat.
Az idő folyton csak rohan, siet valahová, amellyel a művészek is próbálnak lépést tartani. Kiemelik a pillanatokat, megállítanak az önfeledt sprintelésben.
Amint belépsz egy terembe, ahol szép tájképek, csendéletek, portrék tündökölnek, kellemesen lassú, nyugodt világba csöppensz. Az emberek suttognak, susognak, az érzéseiket, képről való benyomásaikat próbálják átadni egymásnak.
De minek? Miért?
Hiszen ha megfog egy kép, igazán elvarázsol, akkor eggyé válsz vele, benne élsz tovább. Laksz a rozoga fakunyhóban, fürdesz a sekély tavacskában, almát szedsz a fáról. Benne vagy a képben, de csak te látod magad, olyan vagy, mint egy láthatatlan árnyék éjjel a falon, tudod, hogy ott vagy, de más nem pillanthat meg.
S ha a kép Te vagy, miért árulnád el magad?
S amikor mások próbálnak rávenni arra, hogy hidd el, amit ők látnak a képben, az a valóság, a jó és az igaz. Hiszel nekik?
Ne higgy, hisz’ minden egyes embernek mást jelent egy szín, ecsetvonás, fodor vagy virág. S ezért nem jó, ha másokra hallgatsz, ha átveszed a gondolatmenetét, fájdalmát, benyomásait valaki mástól. Dönts magad, hallgass a belső megérzéseidre, ezt megoszthatod, de nem árulhatod el.
Éppen ezért, te se próbálj meg mást befolyásolni, fogadd el azt, amit ő gondol, hadd lakjon ő is benne az alkotásban….Érezhesse át, amit Én is, Te is, Ő is, és mindenki más is.
Engedd, hogy szárnyaljon a fantáziája, amely rengetegszer szinte megváltást okoz egy-egy rosszabb napon, amikor úgy érzi az ember, hogy nincs tovább… Ne vedd el tőle a reményt… Az alkotó nem ezt akarta…

• • • • • • • • •

Bodnár Árpád: Isteni tenyerem

Tenyeremben a földgömb. Megforgatom, s találomra egy pontba bökök.
– A fenébe, megint a földrengés jut Japánra!
– szavamra megreng a Föld Japánban. Az öntött-beton utak megnyílnak, pusztul a világ, halnak az emberek.
– Szegény teremtmények, azt hiszik, ők a hibásak, pedig ez a fránya földgömb…
Újabb forgatás, újabb áldozatok.
– Mexikó! Hmm? Mi legyen? Jégvihar? Kánikula? Sáskahad? Cunami? Ózonlyuk? Tornádó? Igen ez lesz az! Tornádó.
– Ez az! Pusztuljon a férgese!
– Hát te meg mit szólsz bele?! Te, angyal! Vagy te is szeretnél lekerülni?
– Nem nem. Elnézést! Elnézést!
– De tudod mit? Igazad van. Hulljon a férgese! – s meggyújtottam a földet.
– S a Föld lángba borulá, s az Úr látá, hogy ez meleget ád, s az Úr örülé. Szólnak majd a túlélők krónikái. – gondoltam dicsőn magamra.
– Ha meg nem maradnak túlélők, hát teremtek túlélőt. Jól van eleget égett. – fojtom el a lángokat. Nem égett át teljesen, csak a külseje kapott oda. Lefújom a hamut, a szennyet.
– Majd csinálok másikat. – dobtam el a makettet unottan.
– Unom már ezt a játékot. Marika, játsszunk inkább papás-mamást!

• • • • • • • • •

Szabó Zoltán: Isten és a pszichiáter

Bebújt az ajtón,
Csak előbb bekukucskált félve,
Nem mintha – persze –
Bármitől is félne.
Csak a játék kedvéért,
Mégis,
Nehogy lépteitől
Mennydörögjön az ég is.

Lopva körbenéz,
Egyszer, kétszer, na még párszor,
„Ne félj” – gondolja –
Meghallgat, bárminek is látszol.

– Jöjjön be! – szól a doktor
Megráncosodott már a sok
Októl, és okozattól.
Belép hát a páciens,
Nyomában nagy fényözön,
A doki arcán pedig csak
Az örök közöny.

– Üljön le, kérem!
Mondja a cifrátlan képű
– Napot, doktor! – köszön
A mennyei fényű.

És elkezdődne az ismert történet,
Hogy gyerekkoromban láttam törpéket,
Fogócskáztam, bújócskáztam,
Mindenfelé ellófráltam.
Ha sírtam, anyám, a drága jó,
Mindig karjába vett,
Ha a tévé előtt elaludtam,
Szépen ágyamba tett.

De biz’ nem volt,
S nem is lesz soha,
Kivel játszhatott volna,
Hisz’ az élet még fent is mostoha.
– Szóval, hogy elüssem egy kicsit az időt,
Mely még örökebb nálam is… –
De itt abba marad apró monológja
S kifolyik még a könnye is.

– Bűnös vagyok, bevallom én
Nyíltan,
Kikiáltom, minden éjjel,
Harcot-harcra vívtam.
Özönvizet bocsátottam,
Milliókat öltem,
A játék kedvéért, lávát
Indítottam mozgásnak a földben.

A doki arcán persze,
Még mindig ül a közöny.
S Isten könnyei folyton folynak,
A padlón, a csiszolt kövön.

Zsebkendőt nyújt felé az orvos,
Ki is fújja orrát,
A falra tekint,
Hogy megnézze az órát.
Menne már, de nem lehet,
Még nem mesélt eleget.

– Pedig én próbáltam jó lenni,
E satnya népnek megfelelni,
Vizet adtam először, és ételt,
Szerszámot, mit az agyuk
Még el sem képzelt.
S mit kapok én érte?
Mondja mit?
Egy-két imádkozó nagymamit?
Na jó elfogadom!
Írtak rólam egy könyvet.
De ez mind,
Semmi többet.

A doki persze fel se pillant,
Az egy óra már majdnem el is illant,
A füzetében a karikatúra meglapulva,
Kicsit kezdetleges,
Kicsit durva.
– Az bezzeg sose volt elég jó,
Amit adtam, de ha büntettem,
Azt mindig visszakaptam.
Elegem van egyszerűen, elegem,
Illés is elvitte a szekerem,
Gyalog kellett jöjjek,
Pedig én vagyok a főnök,
Mindig is én voltam,
Nem feküdtem más előtt
Én sose holtan.
Most meg attól félnek, eljön hamar
Az „apokalipszis”,
Gondolom maga is ebben hisz?!
De mi vagyok én?!
Engem már elfelejtenek?!
Haragomtól kettétörnek a legnagyobb hegyek!

A doki persze fel se pillant,
Az egy óra már el is illant,
Kész van hát a karikatúra.

– Kérem Mister Jahve,
Majd postázom a számlát,
És legközelebb vigye lejjebb a hangját!

– Persze doktor, elnézést is kérek,
Csak mostanában kétségek közt élek.

• • • • • • • • •

Hansel Zsuzsanna: Szállni vágytam

(Álom)
Felhők alá szálltam hallgatag,
néztem a szelíd vállú dombokat,
s az erdők lombjait.
Tiszta a táj, fénylőn sírna még,
szürke leplet borít rá az ég,
s kitárja szárnyait.

(Tovább)
Úgy zuhanok lefelé, mint a bölcs nap:
az alkony párája köröttem fölcsap,
s mint véres tengert ha színezne a festő,
lehull a virág, sikolt a veres tő,
összetörik a táj, mint csendes fájdalom,
az éjjel suttog, hogy nincsen irgalom,
s ezüst a lét mint egykor volt a táj.
Lélegzem, mint a fuldokló, hiába fáj.

(A konok)
Elszálltál, mint egy angyal, s hiába várok,
nem hív magaslat, de közel a völgy s az árok,
rémülve zuhanok.

Konokul csattog szárnyam, hiába verdes,
a föld az otthonom, de szívem az égre lelkes,
repülni nem tudok.

Mint ember, ki csak a lelkében madár,
s csak az elindító, repítő hangra vár,
kutatlak téged.

Ezerarcú, gyönyörű kincs az égbolt
s hiába hallom hangod: „Elég volt,
ha repülsz, véged.”

(Végdallam)
Halott ma az eskü s hallgatok,
A föld alattam tombol összetörve.
Véresek szárnyaim, úgy fáj.
És zokogva szállok körbe, körbe, körbe…

• • • • • • • • •

Horváth András: Magyar rémmese (részlet)

I. szín

Hol volt! Hol? Nem volt! No ölég az hozzá, hogy volt. Az üveghegyen is, de bizony még az üvegvisszaváltón is túl, a kooperációs-tenger és a zöldközi henger között ahol még a fura farkú malac is kúrt. Azért ez volt ám a világ vége, de egy bizonyos: onnan már látszott. Volt egyszer egy szociálisan hátrányos helyzetű ember. Vagy ahogy a mesékben klasszikusan emlegetik, szegényember, akit még az ágy sem húzott…
Az a fajta ember volt, akiben a Magyar Sakk Szövetség megtalálta a kabaláját, de nem a fehér királyt, hanem a sötét parasztot. Hát, hogy vagy hogy nem, most igen vagy nem? De a lényeg, aminek lényege lényegében lényegtelen, hogy a szegényember eladósodott a megszorítások miatt. Hiába dolgozott hát kéjt pap alá téve. Egész nap lábszárvédőt árult a kígyóknak, másodállásként pedig tortát hegesztett a kertben, mégsem tudta egyetlen fiát, Bármi Áront eltartani se ő, se az állam. Pedig az állam alatt értette XIV. Lajost, a szám és az orrom alatti részt és a vizsgatételt közgazdaságtanból. De mint ahogy ez csak is a mesékbe lenni szokott, az állam itt is megtartotta, amit ígért, ha pénzt ígért, azt is megtartotta. Sej nem volt hát mit tenni hajj, el kellett küldenie szegény embernek egy üvegszem fiát, Bármi Áront, cseresznyét próbálni… öö szerencsét lóbálni, azaz próbálni.
Elindult hát a fények útján, elvitte az álmok furcsa hangját. Ment, mendegélt, egyszer csak fotel. Ott megpihent, majd tovább állt, és útnak eredt megint. Kisvártatva találkozott egy csapat újpestivel...
Áron: – Hát ti kik vagytok?
Újpestiek: – Mi a szurkolók vagyunk. Te is nekünk szurkolsz?
Áron: – Szurkolnék én nektek is, de sajnos olyan szegények vagyunk, hogy még szurokra sem telik, pedig istenetekre mondom, kikenném az egész falat faló fa lót is!
Újpestiek: – Ej bizony testvérem, mi tudunk neked segíteni, de hogy megháláld megelőlegezett bizalmunkat, felelj nekünk egy kérdésünkre, igazolván ezzel, hogy helyén van szíved. Mondd hát, melyik szebb szín, a lila, avagy a zöld?
Mesélő: Bármi Áron egy pillanatig elgondolkozott, majd így felelt:
Áron: – A zöld a legszebb szín, a legszebb a világon, szebb, mint a kék és szebb, mint az álom. Mert zöld az alma, zöld a lámpa, zöld, mindenki ezt kívánja, a barátnőm is zöld szemű, de a legzöldebb a fű.
Mesélő: Nosza, az újpestieknek sem kellett több, elkezdték hát üldözni heted hét hat áron túl, pedig még a Sarki Rablóban is akcióban voltak az árak, főhősünket pedig, mint azt tudjuk, nem Hat Áronnak, hanem Bármi Áronnak hívták. Üldözték egészen Fegyencvárosig, ööö… akarom mondani Ferencvárosig. Ott aztán ismét csak feltűnt előtte egy csapat szurkoló, akik feltették szintén a már ismerős kérdést:
Fradisták: – Lila, avagy ződ?
Mesélő: Szegény ember fia tanulván az előző hibájából, most emígyen felel, gyorsan, hiszen nyomában loholtak az üldözői:
Fradisták: – Lila!
Mesélő: No, több se kellett a fiúnak, úgy hiányzott ez az egész neki, mint lufiárusnak a nyílzápor, immár onnan és amonnan is menekülni volt muszáj. De még csak ha a boci száját értenénk Mú száj alatt.

• • • • • • • • •

Hunyadi Ágnes: Monológ

Hamletnek

Egyedül vagyok
Fázom. Fáj.
Árnyak kísértenek régóta már.

Lázas rémképek.
Görcsös remegés.
Egyedüli társam a nem múló rettegés.

Félúton elakadt sóhajok.
Derékbatört álmok.
Nem tudom mire, de egyre csak várok.

Bennragadt könnyek.
Némás visító szavak.
Nem tudom, miért kergetek még csalfa vágyakat.
Miért beszélek,
Mikor senki nem figyel?
Miért sírok, mikor senki nem ölel?

Úgy érzem, Egyedül vagyok.
Fázom és fáj.
S árnyak sem kísértenek régóta már.

• • • • • • • • •

Maisch Patrícia: A nyugalom csendje (részlet)

Pszt! Figyelj csak! Gyere, guggolj ide mellém! Hallod ezt? Hogyhogy nem? Ez neked csak a város zaja? Zavarnak az autók dudáló hangjai, s elképzeled, ahogy a rengeteg szmog bemocskolja az utcákat. Az emberek állandó rohanásban vannak, neked sincs időd itt görnyedni mellettem. Tudom, a legtöbb ember – ha csend veszi is körül – csak erre tud koncentrálni. Sietni. De ha megkérdem, hová és miért, nem tudsz rá válaszolni te sem. De most pár pillanatot szakíts rám, kérlek, mert ez itt nem akármilyen csend! A nyugalom csendje. Azt gondolod, hogy olyan nem is létezik? Hogyne létezne, szerintem biztosan ismered. De ha nem, hát várj, megmutatom!
Csukd be a szemed! Nem ér lesni! Ne félj, nem fog fájni. Most ne törődj azzal, hogy hol vagy, hogy mi minden elintéznivalód van még. Egyszerűen csak képzeld el, hogy üldögélsz egymagadban, a gondolataidban merengsz, de a külvilágot teljesen kizárod. Ugye, már nem is észleled a nyüzsgő világ zörejeit? Kinyithatod a szemed, nézz körül! Látod? A mozgalmas és nyugtalan város hirtelenjében eltűnt és egy gyönyörű rét látványa terül eléd. Egy hatalmas rózsaszín tulipán hajlong melletted, ahogy néha-néha megérinti a tavaszi levegő. Nézd, szerintem az a pompázatos lepke épp téged szemelt ki. Szárnyacskáin a szivárvány minden színe megjelenik, s tiszteleg a kikelet előtt. Még biztosan nagyon fiatal, kissé ingatagon hágja keresztül magát az apró légörvényeken. Hajkurásznod felesleges – hisz' ezt te is tudod. A pillangó, akárcsak a boldogság, akkor ereszkedik rád, ha csendben megvárod, míg rádtalál. Hidd el, hamarabb meglel, mint várnád. Pár pillanat, s válladon helyezkedik el egy időre, aztán tovaszáll. Emléke mégis mindig veled marad.
Érzed ezt az illatot? Nem, ez nem a nyugalom illata… a virágoké. Oly selymesen ölel át, mintha minden lélegzetvétel egy-egy kényeztető simogatás volna. Látom, belepirultál… mosolyogsz, és ismét lehunyod a szemed. Élvezed a nyugalmat. Pedig a hangjaira még nem is figyeltél fel! Próbáld csak! Nem olyan nehéz. A lágy szellő hajad fürtjeibe kap, a madarak mintha csak neked dalolnának. Hátraveted magad a fűben, noha az álló helyzetben is térdig ér. Karjaidból párnát fonva fejed alá most egy újabb szépség tárul eléd. A nagy kékségben a fehér csodáktól várod, hogy fabrikáljanak neked valami lenyűgözőt. De ez így magában csodás. Órákat töltesz el így, fürkészve a képzeleted előtt megelevenülő alakokat. Ezek néha félelmetesek, gonoszak, esetleg visszataszítóak, de legtöbbjük mégis elkápráztat kedvességével és bűbájával. Eközben a kék tenger lassan sötétre vált, a fehér csodákat is felváltják az egymás után kigyúló sárga lámpások. A füled mellett néhány tücsök ciripel. Mintha egy vihar közelegne, bár minden bizonnyal messze van még. Néha egy-egy villám fényezi ki a tájat, aztán halk morajlás hallatszik. A szél megrezgeti a füvet. Susogás hangja libben tova az imitt-amott felreppenő madárkákkal. Már nincs benned kétség. Tudod, hogy nem vagy idegen helyen, hiszen minden olyan ismerős. Most már visszatérhetsz a mezőről! Itt guggolsz ismét mellettem. Lassanként újra hallani véled a robogó város minden zaját. Kicsit mintha elszomorodtál volna. Még visszamennél szívesen, el is felejtetted mennyi mindent félbehagytál, ami eddig oly fontosnak tűnt. Nem sietsz. Az előbb még örömben úszó arcod hirtelen mintha csalódottá vált volna. Ne aggódj, ez nem csupán egy kósza látomás volt. Ott voltál, és mindig ott is leszel. Ide bármikor visszatalálsz, hiszen ez az élet. A nyugalom csendje pedig benned él.

• • • • • • • • •

Regényi Júlia: A karmester (részlet)

Karmester: *(vállat von)* Lepke-készség… *(a nő visszatér, észrevétlenül megáll a betegszoba bejáratánál és hallgatja a karmestert)* Fogalmam sincs, hogy jutott eszembe ez a kifejezés… Nem létezik? Az igazán nem zavar, de hogy nem tudom, mit jelent, az már annál inkább… Vegyük számba a további gondolataimat ezzel kapcsolatban! Lepke-készség: kész lenni a lepkeként való szárnyalásra, átsuhanni minden felett, engedni az új széliránynak, de a fő: vedd könnyedén az életet! Akkor ez valami „carpe diem", vagy száll-ide száll-oda „nihilizmus", vagy… tánc… lepketánc… lepketánc a láng körül… lepke-tánc, halál-tánc, lepke-készség: halál-készség. Szent ég! Még rámfogják, hogy szuicid gondolataim vannak. Na nem! Akkor… lepke, lepkeszárny, lebegés… fű… drog. Á, dehogyis! Napsütés, csillogás, szín: vigyél színt az életedbe! Ccc… Mit játszom én asszociációs játékot magammal! Ebből elég! Még az kéne, hogy meghalljon egy erre kószáló pszichológus! *(észreveszi a nőt)* Maga biztosan pszichológus!

Nő: *(álmodozva)* Nem.

Karmester: – Akkor pszichiáter. Még rosszabb!

Nő: – Nem, de Maga nagyon… Ön költő?

Karmester: – Nem, kérem.

Nő: – Hát akkor?

Karmester: – Azt hiszem ez most nem lényeges.

Nő: – Nem. Tényleg nem… Verseket szokott írni?

Karmester: – Ez meg hogy jut eszébe?

Nő: – Azt hiszem, ez most nem lényeges. Szóval?

Karmester: – Hát egyébként nem, de mérhetetlen unalmamban született egy rímes förmedvényem.

Nő: – Felolvasná?

Karmester: – Kérem! Ha nincs jobb dolga?! *(a párnája alól előveszi)*
Néhány ember sok másikkal szemben ül,
Duruzsolás, melybe néha csend vegyül,
Dallamfoszlány, hangolás és hangzavar,
Csend, sötétség, pár lépés, fény, tapsvihar.
Varázspálca legyintése,
Szárnyas hangok keringése,
Dob döngés, bőgő búgása
Rézfúvósok harsogása,
Harmóniák fonódása,
Hanghullámok ringatása.

Nézd, hogy teremt a sok művész!
Elől irányít a bűvész.
Csendet varázsol és rendet,
Csodát ad az embereknek:
Zenét: a szabadság rendjét,
S szívükbe a béke csendjét.

Nő: – A szabadság rendje? Hogy jön ez a zenéhez?
Karmester: – Ez a zene maga. A zene definíciója. Gondoljon bele! A zene szabad. Dinamikailag változatos. Ha az alapritmus egyenletessége érdekében kiküszöbölnénk a kis lassításokat, a nagy lendületeket, vagy nem lenne hangosítás, halkítás, a zene gépzenévé, robottá változna. Az emberek unnák. Elveszítené a lényegét és szinte fölöslegessé válna. Ám ha a szólamok nem alkalmazkodnának egymáshoz, ha elcsúsznának a ritmusok, szétesne a muzsika. A szép zene elviselhetetlen káosszá változna. Ezt elkerülendő kell egy ember, aki elöl kalimpál és rendszert visz a hangok szabadságába.

.....

Nagy Nóra: Folt

Hát ez lett, nézz körül,
ezt ő csinálta.
Romon rom és tűzben
tűz,
mert villámai lesújtottak.

Igen, így volt
elmesélem.
Régen még kéklett a fű
az égi réten.

Minden fénylett,
a Nap ragyogott,
a mező zöldellt,
amit az Isten rajzolt.

Rajzolt Ő erdőt
sok állattal,
rajzolt folyót
vitorlással.

De vétett egy hibát,
amikor tollat vett kezébe,
rajzolt vele embert,
ezzel örökké téve.

De néha megfolyt tolla
gonosz foltot ejtve,
és az ember már ekkor
bűneit tervelte.
A gonosz tollvonal
átfolyt másra is.
Isten hiába radírozta,
az folyt továbbra is.
Egyre nagyobb folt lett,
elterjedt a rajzán.
Isten haragudott,
ez volt az a villám.

Hát ez történt, látod.
De Isten nem adta fel,
mert fekete papírján
maradt egy hely.

Hófehér és tiszta,
érintetlen terület,
és ő újrakezdte
a remekművet.

Most gyere velem,
mutatok valamit.
A tűzből hamu lesz,
Nem minden haldoklik.

Sodord le a hamut,
találsz egy virágot.
Ez isten jele, látod?
Újrakezdte a világot.

. . . . . .

Palancsa Bianka: Könny

Fénylik a szem, arc,
Minden szava halk,
Oly élénk és szép,
Elhal a beszéd.
Búból születik,
Mosoly ünnepli,
Bánatban kérik,
Fájdalmakat enyhít,
Szemeket szépít,
Ajkakon fénylik.
Minél gyönyörűbb,
Szív annál könnyűbb.
Lépked a bőrön,
Selyemként töröl,
Hangja hüppögés,
S néha nevetés.
Ezüst, gyémánt,
gyöngy,
Ebből lesz a könny.
Cseppen a szemből,
Csillan a fénytől,
Csordul az ajkra,
Meghal a csókban.

. . . . . .

Tóth Zsófia Eszter: Rózsafüzér (versciklus) (részlet)

Tenyerembe feküdt az Isten.
Kacagtam: csiklandott nagyon.
Mégsem adtam volna neked.
Így most aludni hagyom.

Álmai után kezemen ébredt.
Ó, megnőtt hirtelen.
S egy röpke pillanat múlva
Ültem istentenyeren.

Lelkébe néztem ekkor,
Önmagamat láttam:
Táncoltam két lélekként
Istennel egy párban.

Csiklandós kis istentenyér:
Eldobott ő is engem.
Bosszúból én mégis tegnap
Tenyerembe vettem.

Ott ringatom neked mától
Élő boldogságnak.
Tenyeremben szunnyad az Isten.
Őrzöm neked másnap.

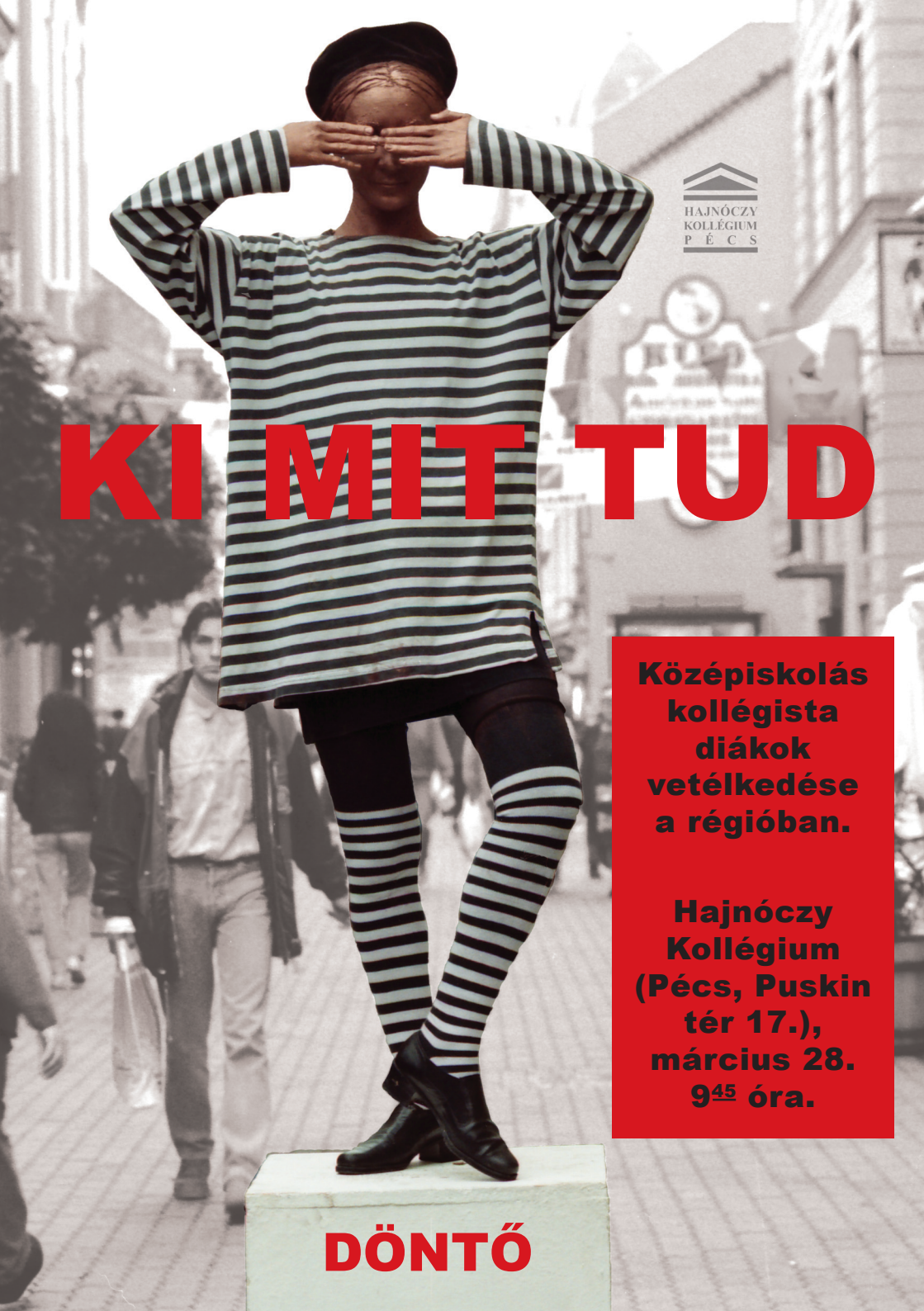

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

KI MIT TUD

Középiskolás kollégista diákok vetélkedése a régióban.

Hajnóczy Kollégium (Pécs, Puskin tér 17.), március 28. $9^{\underline{45}}$ óra.

DÖNTŐ

INGYENES

2008/tavasz

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

MAJDNEM
Muskát Leila
Rigó Ibolya
Klajkó Dóra

FÓKUSZBAN
Beszélgetés egy volt drogfogyasztóval

MI MAGUNK
A Puskin téri tagintézmény

ROSSZ ADAGOLÁS

Sziasztok!

Sajnálattal kell közölnöm, hogy diákújságunknak az idei tanévben ez az utolsó száma. Közeleg a nyár és ezzel együtt az évvége. Vannak, akik az érettségire készülnek, és vannak, akik csak szimplán szeretnék a legjobbat kihozni az eddigi jegyeikből, de olyanok is akadnak, akik még e szép idő ellenére is csak ugyanarra tudnak gondolni, mégpedig az „anyagra". Igen, a drogosokra gondolok. Ebben az utolsó számban egy, a napjainkban leginkább előtérbe kerülő, égető problémára szeretnénk felhívni a figyelmeteket. Ez a probléma a drog. Egyre gyakrabban halljuk tévében, rádióban, az iskolában, olvassuk újságokban, hogy milyen káros hatásai vannak ezen tudatmódosító szereknek. Mindezek ellenére egyre több drogfogyasztó van a fiatalok körében. Azért, hogy ez megváltozzon, vagy legalább pontosabb képet kapjatok a drogfogyasztás következményeiről, a legtöbb rovatunk témája ehhez kapcsolódik. Egy olyan lányt is megkérdeztünk a témával kapcsolatban, aki mindezt átélte. Ő a saját tapasztalatait osztja meg velünk, hogy sorstársainak megmutassa, hogy ebből a helyzetből is ki lehet mászni, és új életet lehet kezdeni. Mindezek mellett természetesen rendszeres rovatainkat is megtaláljátok újságunkban. Remélem, ebben a számban is sok hasznos információt találtok.

Rigó Ibolya

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Lapszerkesztő: Vörös Vivien
Olvasószerkesztő: Bárány Gerda
Rovatvezetők:
Rigó Ibolya (Vezércikk, Fókuszban, Majdnem), Koós Marcell (Mi magunk, Humor), Tóth Boglárka (Könyv), Vörös Vivien (Divat), Währing Réka (Divat), Bárány Gerda (Érdekes), Muskát Leila (Érdekes, Majdnem), Liszkai Etelka (Érdekes), Simon Ibolya (Zene), Bognár Adrienn (Film)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2008/tavasz

tartalom:

MI MAGUNK 4
Bemutatkozik a Puskin téri tagintézmény

VISSZATEKINTŐ 5
Egy országos vizsgálatról

MI MAGUNK – extra 6-7
Az „Ellenszer" programról
Közlekedési szakkör a Puskin téren

FÓKUSZBAN 8-9
Beszélgetés egy volt drogfogyasztóval

KÖNYV 10
Böszörményi Géza: Gergő és az álomfogók
Charlotte Brontë: Villete

DIVAT 11
Szenvedélybeteg celebek

ÉRDEKES 12-13
Köztünk élnek…
Wendigo

MAJDNEM 14
Muskát Leila
Rigó Ibolya
Klajkó Dóra

ÉRDEKES 15
A kezdetektől (egy kis drogtörténelem)

ZENE 16
Zsupos Zsolt

FILM 17
Kábítószer a filmekben

HUMOR 18
Viccek

A „FIÚKÓTER”

Az idei utolsó számunkban a Puskin téri tagintézmény életébe nyújtunk betekintést.

Ahogy az a címből is látható, meg persze ti is tudjátok, a mi épületünket csak fiúkból lakják, így talán a három rész közül ez a leghangosabb. Mit is mondhatnánk? Létszámot tekintve kb. 400-an lakjuk a volt katonai kollégium épületét. Maga a kollégium két részre oszlik: egy északi szárnyra és egy déli szárnyra. Önálló tornateremmel rendelkezünk és az emellett található konditeremben a srácok véraláfutásosra szokták szorítani a súlyzókat. Az udvaron külön van kosár-, valamint kézilabda- és focipálya is. A szobák többnyire 4 ágyasak, de Északon akadnak 6 ágyasak is. Minden szinten külön tévéző van.
A kollégium felszereltségére nem lehet panaszunk, hisz’ mindenki megtalálja, amit szeretne: saját könyvtár széles választékkal, számítástechnikai terem, hírlapolvasó (ahol végleges formát ölt az, amit most a kezedben tartasz), filmvágó terem, közlekedési terem, stb.
A tanár urak teljes mértékben felkészültek, és a középiskolai tanulmányok minden terén tudnak segíteni (mint például matematika, fizika, történelem, angol). A választható szakkörök, foglalkozások keretein belül lehetőség van megismerkedni a fotóművészettel, az újságírással, különböző informatikai megoldásokkal (például weblapok készítése, programozó szakkör). Laci bácsi filmklubjai segítenek eligazodni a történelem bonyolult szálai közt, még ha e filmek témái inkább a II. világháború körül forognak is.Akit viszont a Föld természeti csodái érdekelnek, az megtalálja helyét Kálecz tanár úr „Világ videón” szakkörén minden csütörtökön. A sportok szerelmeseinek ajánljuk a hétfőnként tartandó íjász szakkört, valamint a ping-pong foglalkozásokat, ezek mellett természetesen egyénileg lehet kosarazni, illetve focizni kinn a pályákon. Domján Attila tanár úr vezetésével sakk-szakkör is működik, ahol rendszeresen házibajnokságot is szerveznek.
A Puskin téren megrendezett programok legtöbbjében mi más, mint a sport játszhatná a főszerepet. A DÖK Focikupán számos csapat képviselteti magát, illetve a nálunk megrendezett Hajnóczy Kupán a város más oktatási intézményeiből is szerepelnek csapatok kosárlabda és kézilabda kategóriákban. Természetesen a Hajnóczy Napok rendezvénysorozat több állomása is nálunk folyik. Március 11-én rendeztük meg a kollégium történetében elsőnek számító Nőnapi Bált, amely elég jó hangulatúra sikeredett. (Reméljük, lányok tetszett, és jövőre is meglephetünk titeket valamivel.)

A diákönkormányzat kéthetente tart ülést, megvitatva a csoportok problémáit, felvetéseit, valamint a két félév közt megrendezendő Diákközgyűlésen válaszol a tanulók kérdéseire. Amennyiben szeretnétek többet megtudni a tagintézményünkről, gyertek el, hiszen a fiúk mindig örülnek, ha lányokat látnak az épületben!

Koós Marcell

Egy országos vizsgálatról

A Hajnóczy József Kollégium (az akkor még működő Hajnóczy Ifjúsági Egyesület nyertes pályázata nyomán, a Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztériumtól kapott támogatással) 2004 tavaszán szociológiai felmérést végzett a középiskolai kollégiumokban lakó fiatalok körében. A vizsgálat célja a középiskolás kollégista diákok egészségi állapotát befolyásoló – köztük kiemelten a drogfogyasztással kapcsolatos – szokásoknak, véleményeknek, beállítódásoknak megismerése volt.

A kutatás tudományos hátterét a Fact Alkalmazott Társadalomtudományi Kutatások Intézete biztosította, ott állították össze a kérdőíveket, az Intézetben végezték el az adatok összesítését, és a záró tanulmányt is ők írták. A szociológusok munkáját – a speciális kollégiumi szempontok megjelenítésével – kollégiumunk részéről dr. Barna Viktor segítette.

A kutatásban az alábbi kérdésekre kerestünk válaszokat:
– A középiskolai kollégiumokban élő fiatalok mely csoportjai a leginkább veszélyeztetettek a drogfogyasztás szempontjából?
– Melyek azok a tényezők, amelyek leginkább befolyásolják a diákokat abban, hogy az illegális kábítószerek felé forduljanak?
– A fiatalok véleménye szerint milyen indítékok állnak a kábítószer-fogyasztás hátterében?
– A diákok e csoportja milyen információkkal rendelkezik a drogokról és a drogfogyasztásról?

illusztráció

A vizsgálatban az ország 22 középiskolai kollégiumából közel 3500 diák vett részt.

A KUTATÁS LEGFONTOSABB EREDMÉNYEI

• A diákok több mint háromnegyede egészségi állapotát átlagosnak ítélte.
• A megkérdezett kollégisták közel fele dohányzik. Egynegyedük rendszeres, egyötödük alkalmi dohányosnak minősítette magát.
• A diákok háromnegyede alkalmi alkoholfogyasztó, rendszeresen 5,1%-uk fogyaszt alkoholt. A diákok 56,1%-a már több alkalommal is volt részeg.
• A megkérdezett fiatalok több mint egyharmada gondolt már arra, hogy kipróbáljon valamilyen illegális kábítószert.
• A tanulók 37,8%-ának kínáltak már életében kábítószert. Az esetek döntő többségében az illegális drogot kínáló személy a diák ismerőse vagy barátja volt.
• A megkérdezett kollégisták közel háromnegyede egyáltalán nem fogyasztott még illegális kábítószert. Egyszer kipróbálta, de azóta nem használt tiltott drogot 14,7%-uk, alkalmanként egytizedük fogyaszt illegális kábítószert, rendszeresen 34 fő.
• A válaszadók egynegyede fogyasztott már marihuánát életében egy vagy több alkalommal. A tanulók több mint egytizede számolt be visszaélésszerű gyógyszerhasználatról, illetve nyugtató, altató vagy más kábító hatású gyógyszer és alkohol egyidejűleg történő fogyasztásáról.
• Az illegális drogokat fogyasztók elsősorban barátaiktól, ismerőseiktől veszik vagy kapják a kábítószert.

A kutatásról készült tanulmány teljes szövege a részletes adatokkal és a következtetésekkel a http://www.hajnoczy-koll.sulinet.hu/palyazat/drog2004/index.html weboldalon olvasható.

Dr. BarnaViktor

Nemrég fejeződött be a Hajnóczy Kollégiumban a rendőrség által tartott „Ellenszer" c. program. Ennek kapcsán beszélgetek Bertáné Wingert Erzsébet r. századossal a tapasztalatairól.

– Mi az „Ellenszer" program és mi a célja?
– A Rendőrség kifejlesztett egy 8 alkalomból álló programot, ennek a neve „Ellenszer". Ez a név tulajdonképpen a program célját is kifejezi: Ellenszerrel a szer ellen, azaz a drogok ellen.

– Melyik korosztálynak készült a program?
– A program a 10. és 11. évfolyamos fiatalokat célozza meg, teljesen mindegy, hogy gimnáziumban, szakközépiskolában vagy szakmunkásképző iskolában tanulnak.

– Hogyan és milyen keretek között került megtartásra a kollégistáknak?
– A program nem hagyományos előadás formában, hanem interaktívan zajlott. A gyerekekkel „körbeülünk" és egy beszélgetés során az adott témával kapcsolatban minden résztvevő elmondta a véleményét.

– Milyen témákat érintettek a beszélgetések során?
– Témáink között szerepelt a XXI. század rendőrsége, a devianciák, a fiatalkorú bűnözés, a médiákban, reklámokban, filmekben, számítógépes játékokban látható agresszió szerepe és hatása. Szó volt a drogok, kábítószerek hatásairól, a hozzászokásról, a függőség kialakulásáról és a drogfogyasztás következményeiről. Alkalmanként 1-1 filmet is megnéztünk a témához kapcsolódóan, amit a gyerekek nagyon élveztek, aztán megbeszéltük, miről is volt szó a filmben.

– Miért tartja fontosnak a rendőrség, hogy ebben a formában kapcsolatot tartson a fiatalokkal?
– Azért, hogy kapjanak a kamaszok hasznos információkat, tanácsokat azzal kapcsolatban, hogy különbséget tudjanak tenni diákcsíny és bűncselekmény között, illetve, hogy ne váljanak bűnelkövetővé vagy bűncselekmény áldozatává, ezzel emelve a fiatalok biztonságát.

Kelemen Sándor

Bemutatkozik a Puskin téri tagintézmény Közlekedési szakköre

Tóth Miklós tanár úrral beszélgettünk a közel hat éve alakult szakkör működéséről, céljairól, jövőjéről.

„A terem, amelyben a foglalkozás folyik, kezdetben egy üres helyiség volt asztalokkal és székekkel felszerelve, azóta viszont fejlesztettük infrastruktúránkat. Ez főleg pályázatok útján sikerült. Hosszú idő után hozzánk is eljutott az informatika, így már internettel is rendelkezünk. A szakkör két legfőbb célkitűzése, hogy felkészítsük tanulóinkat a korszerű és biztonságos közlekedésre, valamint a közlekedési kultúra, morál javítása. Programunk igen sokrétű: olyan információkhoz jutnak a tanulók, amelyek egy jogosítvány megszerzéséhez szükségesek, mint például műszaki ismeretek, vezetéstechnikai alapismeretek, elméleti képzés. Ezek mellett megismerkedhetnek a közlekedési, műszaki ismereteken kívül az aktuális műszaki megoldásokkal, tehát összehasonlítást végzünk a régebbi, illetve a mai technikák közt, ezenkívül gépjárművek alkatrészeinek, menetdinamikai tulajdonságainak bemutatására is van lehetőségünk. Megismerik a járművek mozgástörvényeit, hogy hogyan közlekedjünk gyalogosan, kerékpárral, motorkerékpárral, illetve a szubjektív emberi tényezőket, pl. mit jelent az, ha valaki alkohol hatása alatt van, hogyan változnak a reflexek, stb. Jelenleg van egy ún. szerelvényfalunk is, ahol az autók elektromos berendezései – lámpák, kapcsolók – vannak felszerelve, amit nemcsak vizuálisan, hanem manuálisan is megvizsgálhatnak a diákok, akár egy izzócserét is végrehajtva rajtuk. A szakkör továbbá ezen gyakorlati lehetőségeivel biztosít szakmai segítséget, például a műszaki szakközépiskolákba járóknak.”

Érdemes jelentkezni a szakkörre, hisz’ rengeteg gyakorlási lehetőséget kínál.

„Különböző KRESZ-oktató CD-ink vannak, valamint az internet segítségével is fel lehet készülni. Kooperációs kapcsolatunk van a Baranya Autósiskolával is, amely a kollégium rendezvényeit rendszeresen támogatja. Minden évben benevezünk a Baranya Megyei Közlekedésbiztonsági Tanács által meghirdetett vetélkedőkre, ahol tavaly egyik tanulónk sikeresen szerepelt.”

A szakkör természetesen a későbbiekben még szeretne fejlődni.

„Most három számítógépünk van internettel, de van még két asztal, amelyekre szeretném, ha kerülnének gépek. Ez lenne tulajdonképpen egy megvalósításra váró feladat, és talán az előbb említett szerelvényfal korszerűsítése.”

Megkértük a szakkör egyik oszlopos tagját, Varga Viktort, hogy meséljen a foglalkozás kínálta lehetőségekről, élményeiről.

„Egyrészt felkészít a vizsgákra és minden egyébre, amely a jogosítvány megszerzéséhez szükséges, másrészt viszont jó szórakozás is, mivel az előadások remekek, amit a tanár úr tanít. Emellett a szakkör résztvevői jó százalékban teszik le a KRESZ-vizsgákat, ezért ajánlom mindenkinek, aki szeretné sikeresen megszerezni az elméleti vizsgát. A tanterem felszereltsége kiváló, az internet sokat segít a felkészülésben.” (Természetesen Viktor hozzátette: szeretné, ha lányok is járnának – szerk.)

Koós Marcell, Hepe Dániel

Van kiút…

Mostani számunkban egy olyan lánnyal készítettünk riportot, aki testközelből ismerhette meg a drogfogyasztás káros következményeit. Reni 25 éves. 14 évesen kezdett el alkoholt fogyasztani, aztán jöttek a különböző kábítószerek és drogok 6 éven keresztül. Marihuánával kezdte 2,5 évig, aztán jött az amfetamin. Segítséggel sikerült leszoknia, és immár 4,5 éve tiszta. A mai napig jár egy közösségbe, ahol szenvedélybetegek jönnek össze.

– Miért kezdtél el drogokat fogyasztani?
– Ezen nagyon sokat gondolkodtam, kb. 1,5 éve jöttem rá. Azt hiszem, elégedetlen voltam az életemmel. A szüleim még kiskoromban elváltak. 11 éves voltam, amikor a nevelőapám is elment, akit nagyon szerettem. Mindezért édesanyámat okoltam. Az apakomplexusom a későbbi párkapcsolataimra is kihatottak. Édesapámmal még ma is tartom a kapcsolatot, de ő alkoholista. Szerintem ezek elől a problémák elől menekültem a kábítószerek világába.
– Milyen érzés volt a kábítószerek hatása alatt állni?
– Szerintem a mai napig használnám, ha nem lennének következményei. Olyan érzést adott, ami teljesen más, mint bármely más érzés. De rájöttem, hogy nem akarok börtönbe kerülni, vagy meghalni.
– Hogyan szerezted be a drogot?
– Eleinte csak füveztem, ehhez baráti társaságból kaptam az „anyagot". Aztán jött a zsebpénz, menzapénz, családi pótlék, majd a családi ékszerek és a műszaki cikkek, végül pedig én magam is dílerkedtem. Nemrég kiszámoltam, hogy a 6 év alatt majdnem egy lakás árát költöttem anyagra.
– Hogy tudtál így párkapcsolatot kialakítani?
– Mindig olyanokkal jöttem össze, akik szintén használtak drogot. De ezek nem voltak igazi párkapcsolatok. Vagy azért voltam velük, mert sok „cuccuk" volt, vagy mert sok pénzük, amin lehetett drogot venni. 22 évesen lettem először szerelmes, addig egy szerelmem volt csak, az anyag.

– Úgy tudom a keménydrog használata fájdalmakkal, jár. Te hogyan élted meg ezt az időszakot?
– Az amfetamin kivonja a kálciumot a csontokból. Próbáltam vitaminokkal pótolni, de nem segített. Ropogtak a csontjaim, fájt mindenem. Annyira, hogy néha már járni sem tudtam. Ezt nem tudom szavakkal leírni, de nagyon rossz volt.
– Szenvedtél valamilyen károsodást a drogfogyasztás következtében?
– Szerencsére nem. A vesémmel voltak problémák, de mára már ezek megszűnt. Sok kábítószerfogyasztónál kialakulhat pl. hepatitis a tűhasználat miatt, de én nem használtam tűt.
– A suli hogy ment abban az időszakban?
– Az iskolában mindenért engem „vettek elő". Elküldtek a drogambulanciára, de nem mentem el. Ballagás előtt egy nappal rúgtak ki, még leérettségizni sem tudtam. Később magamtól mentem el a drogambulanciára, és miután kijöttem, pótoltam az érettségit. Azóta is járok iskolába munka mellett.
– Az, hogy tiszta vagy, azt jelenti, hogy már nem is kívánod?
– De igen. Főleg, ha nem sikerül valami, vagy rossz napom volt, de már csak 2-3 havonta jön elő, a régi mindennaposhoz képest ez nagyon jó.
– Mi vett rá arra, hogy segítséget kérj?
– Ennek két oka volt. Az egyik, hogy mikor már rendszeresen használtam amfetamint észrevettem, hogy a barátaim és a családom teljesen elfordultak tőlem. Kollégista voltam, 8 ágyas szobákban laktunk, és mikor egy reggel felkeltem, rádöbbentem, hogy egyedül vagyok a szobában. A másik ok, hogy a szer már nem adott olyan érzést. Tudtam aludni, pedig amfetamin használatkor elvileg pörögnöm kéne, és nem lehetne. A hatás már csak fél órán át hatott, mikor 12 órán keresztül kellett volna. Elvonási tünetek jelentkeztek. Lefogytam 40 kilóra. Elgondolkodtam, hogy akarom-e ezt az egészet, végül pszichiáterhez mentem. Ő mutatott nekem egy intézményt, ahol segítenek a leszokásban.
– Hogyan segítettek?
– Terápiával. Ez egy bentlakásos intézmény volt. Reggeltől estig különböző csoportprogramokon, pl. munkaterápián, takarításon kellett részt vennünk. Nagyon nehezen bírtam. 1,5 hónapig voltam bent, utána abba a segítőközösségbe kezdtem el járni, ahová most is járok.
– Hogy tudtad visszaszedni a kilókat?
– Az amfetamint használók szinte semmit nem esznek, vagy csak minimálisan. Mikor bekerültem a házba 15 kilót felszedtem, hiszen leálltam a szer használatával. Most lelki problémák miatt van egy kis túlsúlyom.
– A munkádban nem hátrány, hogy drogoztál?
– Egy Alapítványnál dolgozom. A volt orvosom a mostani főnököm. Szinte minden terülten dolgozik olyan, aki volt szenvedélybeteg, de erre szükség is van a sok fiatal beteg miatt, akik le akarnak állni a szerrel.
– Van testvéred?
– Igen, van. Vele dolgozom. Ő volt az egyetlen, aki mindig mellettem állt. Ő mondta, ha elmegyek terápiára, mindenben segít nekem. Remélem, tudok neki bizonyítani azzal, hogy leálltam és meg tudom neki köszönni, amit eddig értem tett.
– Édesanyáddal milyen a kapcsolatod?
– Szerencsére már nagyon jó. 1,5 év kellett hozzá, hogy rájöjjek, miért nem bízott meg bennem sokáig. Hiszen megloptam, hazudtam neki, de szerencsére most már minden rendben van.
– Szerinted, miért kezdik ilyen fiatalon a drogfogyasztást?
– Akikkel együtt voltam, mindnek valamilyen súlyos családi problémája volt. Legtöbb esetben valamelyik szülő is szenvedélybeteg volt, például alkoholista.

Rigó Ibolya

A fantasztikus és a romantikus

Itt a tavasz! A jó idő biztosan kicsalogat majd titeket is a szabadba. Ha azonban eleredne az eső, töltsétek hasznosan az időt! E két könyv közül biztosan mindenki megtalálja majd a neki tetszőt.

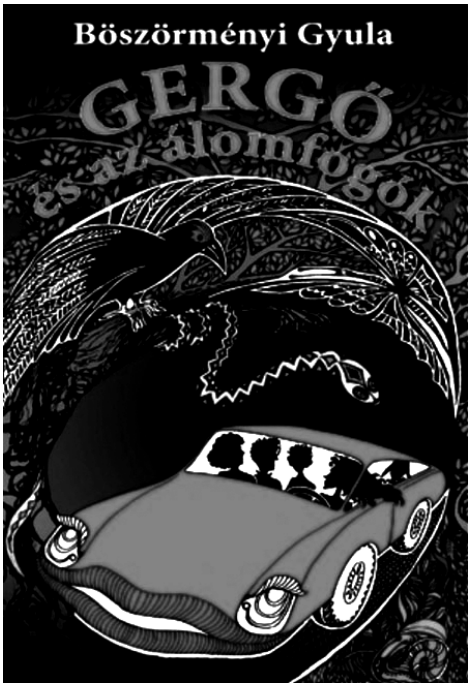

A Gergő és az álomfogók Böszörményi Gyula fantasztikus meseregénye. Sokan nevezhetnék a Harry Potter magyar változatának, de tény, hogy ez a könyv is igényes, remek szórakozást nyújt majd minden meseszerető embernek. A regény főszereplője a félárva Gergő, aki édesanyjával és mostohaapjával él egy budapesti panelben. Családja nem mindennapi. Például Réti Boglárka, Gergő anyja, imád a virágokkal beszélgetni. A fiú teljesen átlagos szeretne lenni, azonban ez nem sikerülhet neki, mert egy különleges képességgel rendelkezik: sámánnak született. Eleinte nem akar erről tudomást venni, habár rengeteg jel árulkodik róla. Például fél a vihartól, van egy saját álomállata, ráadásul burokban született. Gergő életébe akkor köszönt be a változás, amikor az egész család meghívást kap a Vajákosok, Táltosok, Énekmondók, Sámánok és Egyéb Révülők Találkozójára. A főszereplő irtózik az utazástól, azonban még nem sejtheti, hogy mennyi kaland és megpróbáltatás vár rá a Sámánok völgyében... Ha tetszett az első rész olvassátok el a többit is! Biztosan nem fogjátok megunni!

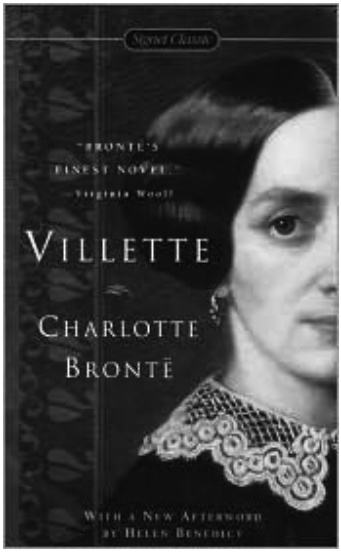

A Villete, Charlotte Brontë romantikus, utolsóként megjelent regénye. Főszereplője a csendes, szerény Lucy Snowe, akinek élete tele van megpróbáltatásokkal. Szülei korán meghalnak, támasz nélkül marad, így hamar rá kell jönnie, hogy ebben a világban csakis önmagára számíthat. Végső elkeseredésében szülőhazájából, Angliából, mindössze a hajójegyre elegendő pénzzel az öreg kontinensre, Franciaországba utazik. Madame Beck leányiskolájában angoltanárnőként próbál szerencsét. Az iskola ódon falai közt egyre több furcsa dolog történik, ráadásul a főszereplőnek meg kell szoknia a franciák homlokegyenest más temperamentumát. Annyit elárulhatok, hogy a végén minden jóra fordul: megismerkedik élete nagy szerelmével és sok barátot is szerez. Lucy Snowe figurájában, a szerzőre ismerhetünk, akit állítólag brüsszeli tanulmányai során szerelmi szálak fűztek egy tanárhoz.

Tóth Boglárka

Bárkivel megtörténhet…

A mostani cikkünk nem a divatvilágról fog szólni, hanem a lesüllyedt, drogos, szenvedélybeteg celebekről. Ezzel fel akarjuk hívni mindenki figyelmét arra, hogy mennyire le lehet süllyedni az életben, akár hétköznapi emberek, akár sztárok vagyunk, és hogy milyenné változhatunk egy pár apró kis tablettától.

Mostanában a tévében csak azt lehet látni, hallani, hogy ez a sztár így bepiált, a másik drogelvonón van. Aztán csodálkozunk, hogy egyre több fiatal lesz rabja valamilyen káros szenvedélynek, mert azt hiszik, hogy ha ők is ezt csinálják menők lesznek, mint a sztárok. Talán ennek is köszönhető, hogy megnőtt a drogozó, cigiző, alkoholizáló fiatalok száma.
Erre a problémára már több szervezet (pl.: ENSZ) is felfigyelt, és mindenkit szeretne figyelmeztetni arra, hogy ne kövessük a sztárokat.
A sztárok drogozásai igencsak megemelték a mutatókat… Az ENSZ szerint az olaszok és spanyolok mellett a britek fogyasztják a legtöbb kokaint az EU-ban. 2005 és 2006 között 2-ről 2,4 százalékra nőtt a kokainélvezők száma Angliában és Walesben a 15–64 éves korosztályban.
Pár celebről teszünk említést, hogy meddig alacsonyodtak, és hogy mennyire megváltoztak. Példaként itt van Amy Winehouse aki Grammy-díjas, angol soul-, jazz-, és rhythm and blues-énekesnő és dalszövegíró. Állítólag kiskora óta szenvedett anorexiában, de később kiderült hogy túladagolta magát, ezért kórházba került, és ráadásul kómába esett. Nagy szerencséjére vissza tudták hozni orvosai. Ezek után bejelentkezett egy elvonókúrára, de csak öt napig bírta. Később le is csukták. Kell ennél több?
A másik nagy sztárunk Kate Moss, aki mostanában híres kábítószer- és alkoholfogyasztási botrányai által is. A világ összes vezető bulvármagazinjában negatívan ábrázolják a modellt, nagyon sokan visszamondták a fotózásait.

A Babyshambles nevű brit rockbanda frontembere, Pete Doherty már többször úszta meg a börtönt, annak ellenére, hogy közismert drogfogyasztó. Persze vannak pozitív példák is, akiknek sikerült leszokniuk káros szenvedélyükről. Még nagyon sok sztárról írhatnánk hasonló dolgokat, de nem az a lényeg hogy kiről van szó. A negatív példák bemutatásával azt szeretnénk elérni, hogy mások hibáiból tanuljatok, és ne saját bőrötökön kelljen megtapasztalnotok a kábítószer romboló hatását.

Vörös Vivien, Währing Réka

Köztünk élnek…

...idegen lények, akik messzi-messzi óceánokból telepedtek le a Földközi-tenger partján és más fürdőhelyeken, többek között Magyarországon is. Gyakran veszélyes fajok, amelyek a féktelen terjeszkedés során teljes ökoszisztémákat borítanak fel. Aligha hinné egy nyaraló, hogy a tenger türkizkék vizében idegen fajok sokasága úszkál vele együtt a tenger mélyében.

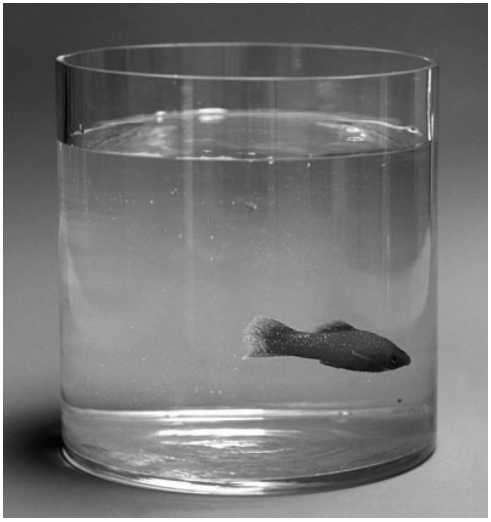

A Földközi-tengerben élő több mint 12 000 faj majdnem egytized része „bevándorló". A Földközi-tenger keleti partjainál 1m nagyságot is elérő medúzák (rhopilema normandica) fenyegetik a fürdőzők nyugalmát. Olaszország fürdőhelyein mérgező algák burjánzanak. Veszélyes ragadozófajok tizedelik az Adriai-tengerben őshonos halfajokat. Az izraeli parton egy halász hálójába halálos mérgű tűzhal és sünhal került, olyan fajok, amelyek otthona az Indiai-óceán. De hogy is kerültek oda? Egy kis részük akváriumokból szabadon engedett hobbiállat vagy növény, de a legtöbbjük potyautasként érkezett úticéljához. Tengerkutatók a tavalyi évben 120 új halfajt fedeztek fel a Földközi-tengerben, legtöbbjük a Vörös-tengerből származik.
Nem jelent kisebb gondot a rákok és puhatestűek fejlődése sem (összesen 200 jövevényfaj). De

nemcsak itt, hanem az egész világon gyarapodott az egzotikus jövevények száma. Az európai rövidfarkú rák ma már nemcsak európai strandokon közlekedik, hanem amerikai, dél-afrikai, ausztráliai és japán tengerpartokon is elég gyakori. A világkörüli útján új tulajdonságokkal gazdagodott. Amerikában például rászokott a japán konyhára (koreai kagylókat fogyaszt a legszívesebben). A természettudósok attól tartanak, hogy ha ez így megy tovább, felborul a fajok közti ökológiai egyensúly, és rengeteg fontos élőlényt az élőhelyéről való kirekesztés, vagy rosszabb esetben a kihalás fenyegeti. A hajók ballasztvize nélkül nem lenne ekkora probléma, de a személyszállító és teherhajók induláskor és érkezéskor is vizet pumpálnak különböző tartályokba, amelyek stabilizálják a hajók fekvését. Ennél a folyamatnál viszont rengeteg élőlény is hajóra kerül, egysejtűektől elkezdve a veszélyes ragadozó halakig. Ameddig nem találnak a kutatók hatékony megoldást, valószínűleg nőni fog az invázió mértéke.
Vannak akik felvetették a „Bioszféra McDonald's-osítását". Ezt a kijelentést egy izraeli tengerkutatónő szószerint értelmezte, arra utalva, hogy a Rhoiplema nomandica igazi ínycsiklandó falat, és fogyasztásra is alkalmas. A rajok sokkal gyorsabban eltűnnének innen, ha mi európaiak is –japán módra– medúzát fogyasztanánk…

Bárány Gerda

Wendigo

Ezt a legendabeli teremtményt sajnos kevésbé ismerik, pedig létezése éppoly rejtélyes, mint a vérfarkasé, vagy a Loch Ness-i szörnyé. Ebben talán a média is benne van, hiszen jóval kevesebb filmet látunk róla, mint a többi „szörnyről", pedig gyakran előfordul az indián mitológiában.
A Wendigo egy olyan kannibál szellem, amely képes megszállni az embereket. A szónak sok változata van, pl. Atchen, Whetigo, stb.
Az első, róla szóló legendák szájhagyomány útján terjedtek a történelem előtti kortól egészen napjainkig. Az első írásos említés a jezsuita misszionárius Paul Le Jeune-tól származik, a XVII. Századból. 1636-ban levelet küldött Rómába, miszerint egy bennszülött nő spirituális transzban figyelmeztette társait, hogy a szomszéd falut meg fogja támadni valami. Ez valóban megtörtént, s az atya szerint egy vérfarkas támadására emlékeztetett.

Azok a kultúrák, amelyekben megtalálható a Wendigo, egyeznek abban, hogy egy ember is átváltozhat ilyen szörnnyé, ha részt vesz kannibalizmusban, vagy ha például álmában megszállja egy Wendigo szelleme. Az átváltozás után erőszakos lesz, s emberi húsra „vágyik". Egy mentális betegség, a Windigo-pszichózis télen jelenik meg, amikor egyes családok a havazás miatt elszigetelődnek és éheznek. A betegségben szenvedőknél először az alábbi tünetek jelentkeznek: gyengülő étvágy, émelygés, hányás és lehangoltság. Később azt hiszik, hogy Wendigo szörnnyé változtak, így viselkedésükben is megváltozik: erőszakosabb, agresszívabb lesz. Ételként tekint a környezetében élőkre. Ugyanakkor a félelem is megjelenik, nehogy kannibállá váljon. Néha öngyilkosságot követnek el, hogy megmentsenek másokat maguktól.

Az egyik leghíresebb eset Swift Runner prémvadásszal történt. 1978 telén a család éhezett, és a legidősebb fiú meghalt. Runner megölte és megette feleségét, majd gyermekeit is, végül ezt bevallotta. Az elemzők szerint a Windigo-pszichózis áldozata volt.
Ezek az esetek azóta csökkennek, hogy az indiánok szorosabb kapcsolatba kerültek a nyugati gondolkodással, és kevesebbet foglalkoznak vidéki, hagyományos életmódjukkal.

Muskát Leila

Muskát Leila:
A drog a pokol egyik kapuja

A drog a pokol egyik kapuja,
Ha belépsz rajta el vagy átkozva.
De ne félj, van rá gyógymód,
Sok szenvedés, s végül meggyógyulsz.
Légy Te példa az embereknek,
Hadd lássák, hogy leszokni nem reménytelen!

A Földön sok ember drogos, sokan is halnak bele,
De Te most példát mutathatsz az embereknek!
Inkább sok gyümölcs és zöldség,
Na meg az egészség!
Hidd el, a leszokás nem könnyű,
De sikerülhet, ha van benned akaraterő!

Rigó Ibolya:
Száguldás...

Az élet egy mocsár,
itt csak elsüllyedek.
Hol a fény, a világ!?
Hadd menjek! Hadd menjek!

Sok az intő beszéd,
társaságom röghöz kötve.
Hol itt az állandó repülés?
Kék, sárga, lila ködbe!

Toronnyá nő az énem,
alig látszik a határ.
Már ugrálva sem érnek el,
tán én vagyok a Megasztár?

Tünedeznek az árnyak,
úgy érzem süllyedek.
Hallik anyám hangja,
visszahúz, felébredek...

Klajkó Dóra fotója

A kezdetektől

A drogokat már a sámánok is fogyasztották vallási szertartásaikon, hogy kábulttá váljanak és így kapcsolatot tudjanak teremteni azokkal, akikkel akartak. De nemcsak a sámánok használták, hanem a dél-amerikai indiánok is, akik ismerték a növények hatásait. A magas hegyekben nem mindig volt elegendő táplálék, és kokacserje levele enyhítette az éhségüket, a tengerszint feletti betegségek kialakulását, csökkentette a fáradságérzetüket. Az indiánok életében a koka ugyanolyan szerepet játszott, mint az európai ember életében az alkohol. Úgy tudták fogyasztani a növényt, hogy nem származott belőle nagyobb káruk. Csak akkor ártott meg nekik, amikor a spanyol hódítók bányamunkára fogták őket és élelem helyett kokát kaptak, hogy jobban bírják a nehéz fizikai munkát.

között Kína és Nagy Britannia háborúztak érte. Később, 1806-ban ezt felváltotta a morfium, amitől elsősorban azok az orvosok váltak függővé, akik könnyen hozzáfértek. 1874-ben előállították a morfium kémiai változatát, a heroint, amit köhögés- és fájdalomcsillapításra szántak. Megpróbálták ezzel a szerrel leszoktatni a morfiumfüggőket, de hamar rájöttek, hogy ez erősebb, és csak még nagyobb mértékű függőséget okoz. 1924-ben betiltották a heroin előállítását az USA-ban, de az emberek nem hagytak fel a használatával. Már lovaiknak is adták, hogy a versenyeken jobban teljesítsenek, de ez csak a szegény állatok pusztulásához vezetett.

A Föld más területén is találunk hasonlókat. A Tibetben élők kenderrel gyógyították a reumát, állatharapást, skorpiócsípést, görcsöt, hasmenést, gyulladást, leprát, kolerát, megfázást és

Azonban nem csak a koka létezett mint kábítószer. Már i.e. 4000-ben felismerték, hogy a máknak is vannak olyan hatásai, amelyek csökkentik az éhségérzetet és kábulttá tesznek. Ez az ópium. Dél-Babilóniában ezt kábítószerként tartották számon. Kínában nagy éhínségek idején használták, és vallási ceremóniákon a füstjétől váltak kábulttá az emberek. Sok kultúra fájdalomcsillapítóként használta. 1840 és 1842

galandfélgeket is. A kender India történetében is szerepel, mikor is Síva és Párvati a kender hatása alatt helyrehozták az elrontott házasságukat. A történelem jó példája annak, hogy a drogoknak mennyi előnyük lenne, ha az emberek nem mohón, az extázis elérése miatt fogyasztanák, hanem eredeti rendeltetésüknek megfelelően.

Liszkai Etelka

Zsolti, a zenész

Most egy régi ismerősömmel szeretném megismertetni a Kredenc olvasóit, Zsupos Zsolttal, aki már régen a zene nagy híve, rajongója.

– Minek köszönhetően kezdtél el zenével foglalkozni?
– Mindig is vonzott a zene, illetve nagy hatással vannak rám a a régebbi, nagy zenekarok.
– Te milyen műfajban játszol?
– Leginkább a pop-rock zenei ágakat részesítem előnyben.
– Mióta játszol és milyen hangszeren?
– Tizennégy éves korom óta játszom gitáron, szintetizátoron (főleg ezen), és szájharmonikán is.
– Fellépéseken mióta szerepelsz?
– Huszonegy-huszonkét éves korom óta lépek fel rendszeresen.
– Az igaz, hogy magadtól tanultál meg zenélni?
– Igen, igaz. Az öcsémmel együtt tanultunk gitározni hallás után.
– Valamilyen hangfelvételed (cd, klip) van?
– Kazettám van már, de klipet még nem csináltam. Nagyon szeretném, ha egyszer majd eljuthatnék odáig.
– Ha jól tudom most egyedül játszol. Volt olyan időszak, amikor együtt zenéltél valakivel?
– Mindig is egyedül játszottam. Viszont ha néhanéha szükségem van rá, akkor besegítenek a barátaim.
– Most nem a zenélésből élsz. Szeretnéd majd, ha valamikor elsődleges kereseti forrásod lehetne a zene? Szívesen foglalkoznál ezzel mondjuk, főállásban is, vagy hobbi marad mindig?
– Természetesen szeretném ezt csinálni elsődlegesen, de jelenleg a megélhetésem a munkahelyemtől függ, ezért kevesebb időt tudok szakítani saját számaim megírására, fellépések vállalására.
– Megosztanád velünk a jövőbeli terveid?
– Zeneileg tovább szeretném képezni magamat. A latin zenei stílust is kedvelem, így célom, hogy ebben is otthon legyek. Illetve a jövőbeli terveim között áll a külföldön való fellépés is.
– Meg vagy elégedve eddigi pályafutásoddal?
– Hát….tulajdonképpen igen is, meg nem is. Mivel a zene kikapcsol, feltölt, és jó kereseti lehetőség, így elégedett lehetek. Viszont művészi szempontból többre vágyom.

Zsolti köszöni nekünk, hogy mindezt megoszthatta velünk, és reméli, a felkérések a jövőben majd csak szaporodnak, hiszen mint elmondta nekem, szívesen fellép házibulikban is.

Simon Ibolya

Ami még Hollywoodot sem hagyja hidegen…

Természetesen a filmes világot is megihlette a tudatmódosító szerek használata. Így a mostani ajánlónkban olyan alkotásokat mutatunk be, amelyek a droggal foglalkoznak**.**

Kezdjük talán az egyik legismertebbel, az Egy kosaras naplójával. A film Jim Caroll költő életrajzi könyvéből készült 1995-ben. A férfi, akit a filmben Leonardo di Caprio alakít, New Yorkban került kapcsolatba a szerekkel. Utcagyerek volt, akit iskolájában tehetséges kosárlabdázónak tekintettek és nagy jövő állhatott volna előtte. Ám egy napon vagánységból kipróbálja a drogot, és onnantól kezdve a rabjává válik.

A Rekviem egy álomért 2000-ben került a mozikba. Négy ember sorsát követi figyelemmel. Harry (Jared Leto) és Tyrone (Marlon Wayans) barátok. Meg szeretnének gazdagodni, ezért úgy döntenek, drogdílerek lesznek. Marion és Harry boldog szerelmespárként élnek. A lány azonban elkezdi árulni a testét, hogy pénzt és drogot szerezzen barátjának, és mivel ő is függő lesz, saját magának is. Egy napon aztán Harry édesanyja megtalálja az anyagot lakásukban és megkóstolja. Mialatt Harry a kórházban fekszik, mert vénái elfertőződtek és Marion prostituált lesz, addig Sara, az anya egy elmegyógyintézetben arra vár, hogy szerepet kapjon egy szappanoperában.

Egy felmérés szerint a második legnépszerűbb ilyen témájú film a Trainspotting. Az Ewan McGregor által megformált Mark Renton a történet főhőse. Saját és barátai életét követhetjük nyomon. Skócia nem túl előkelő társadalmi csoportjához tartoznak, és életüket a szenvedélyek határozzák meg. Megrázó jelenetekből jut bőven a nézőknek. Egy csecsemő, aki szinte teljesen elkékülve fekszik az ágyban, hallucinációk és sok megrendítő, néha már-már gyomorforgató esemény. Váratlan fordulat akkor következik be, amikor Mark Londonba kerül, hogy megvalósítsa célját, azaz leszokjon a drogról. De vajon sikerül-e neki?

2001-ben készült el a Betépve, amelynek főszereplője egy George Jung nevű férfi. Kezdetben még csak kis mértékben használja a szert, ám börtönbe kerül, ahol ott van az alvilági élet színe-java. Szabadulása után az egyik legnagyobb kolumbiai kokainkereskedő ügyfele és egyben bizalmasa is lesz. Nagyszerű színészek játsszák a főszerepet, például Johnny Depp és Penélope Cruz.

Ezeken kívül van még számos ilyen jellegű film, amelyek ugyan nem kerültek be ebbe az ismertetőbe, de hasonlóan érdekesek. Azok se essenek kétségbe, akik esetleg nem szeretik az amerikai szuperprodukciókat, hiszen vegyes a kínálat. Bátran válogassatok közülük, garantáltan élmény lesz megnézni őket!

Bognár Adrienn

Srácok, kinek van a legnagyobb lába???

Ír tánc
– Hogyan keletkezett az ír néptánc?
– ???
Túl sok volt a Guinness és kevés az illemhely.

Horgászat
Egy öregember álldogál az esőben egy kocsma előtt. Egy bot van a kezében, azon egy madzag, amit belelógat egy tócsába. Arra megy egy férfi, csodálkozva nézi az öreget, majd megszólítja:
– Mondja, mit csinál itt?
– Horgászom – feleli az idős férfi.
A fiatalember megsajnálja, behívja a kocsmába egy sörre. Üldögélnek egy-egy korsó sör mellett, a fiatal kérdezi az öregtől:
– És mondja, hány halat fogott már?
– Eddig hetet, maga a nyolcadik.

Gyerekjáték
A kis Julikához átjönnek a barátai játszani. Papás-mamást játszanak a gyerekszobában, de Juli anyjának feltűnik, hogy az ő kislánya csak üldögél a konyhában egyedül.
– Hát te, miért nem játszol a többiekkel? - kérdi Julikától az anyja.
– Játszom én, csak összevesztem a férjemmel, és most hazaköltöztem a mamámhoz.

Kannibál asszony
Mibe halt bele a kannibál asszony?
– ???
Szájára vette a falu.

Lakodalom
– Ki az, aki minden lakodalmat fél szemmel néz?
– ???
– A videós.

Vágyálom
Drágám, tudod mi az álmom? Milyen jó lenne, ha én lennék a Föld, te meg a Hold!
– Igen, édesem? Azt szeretnéd, ha mindig csak körülötted forgolódnék?
– Nem. Azt, hogyha több ezer kilométerre lennél tőlem.

Sötétben
– Józsi, te sosem voltál a sötétben ilyen szenvedélyes, mint most! Hogy lehet ez?
– Úgy, hogy nem Józsi vagyok, hanem Béla.

Gyónás
Egy lány elmegy a paphoz gyónni:
– Vétkeztem, atyám, mégpedig a hiúság bűnébe estem. Naponta többször is megbámulom magam a tükörben, és azt mondom magamnak, hogy milyen gyönyörű vagyok.
A pap erre felnéz, majd azt mondja:
Lányom, ez nem bűn, hanem inkább tévedés.

Házassági tanácsadó
Házassági tanácsadó a feleségnek:
– A férje azon panaszkodik, hogy kutya élete van maga mellett!
– Ez így is van – mondja az asszony. – A férjem állandóan sáros lábbal jön be a lakásba, mindenért morog, ha éhes, csak elvakkantja magát, majd betelepszik a kedvenc fotelembe.

Matematika
– Apu, magyarázd el, mik azok a negatív számok!
– Rendben, figyelj kisfiam: ha egy buszon tízen ülnek és tizenöten leszállnak, akkor még öt embernek kell felszállnia, hogy ne legyen rajta senki...

ALTERNATÍVA
a Te helyed!
Pécs Plaza
Nyitvatartás:
minden nap 13.00 - 21.00

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium hivatalos lapja

2008/tél

FÓKUSZBAN
Sinku Zita nevelőtanár

MI MAGUNK
A Türr István úti tagintézmény

MAJDNEM
Hunyadi Ágnes versei

DIÁKPORTRÉ
Hoffman Eszter

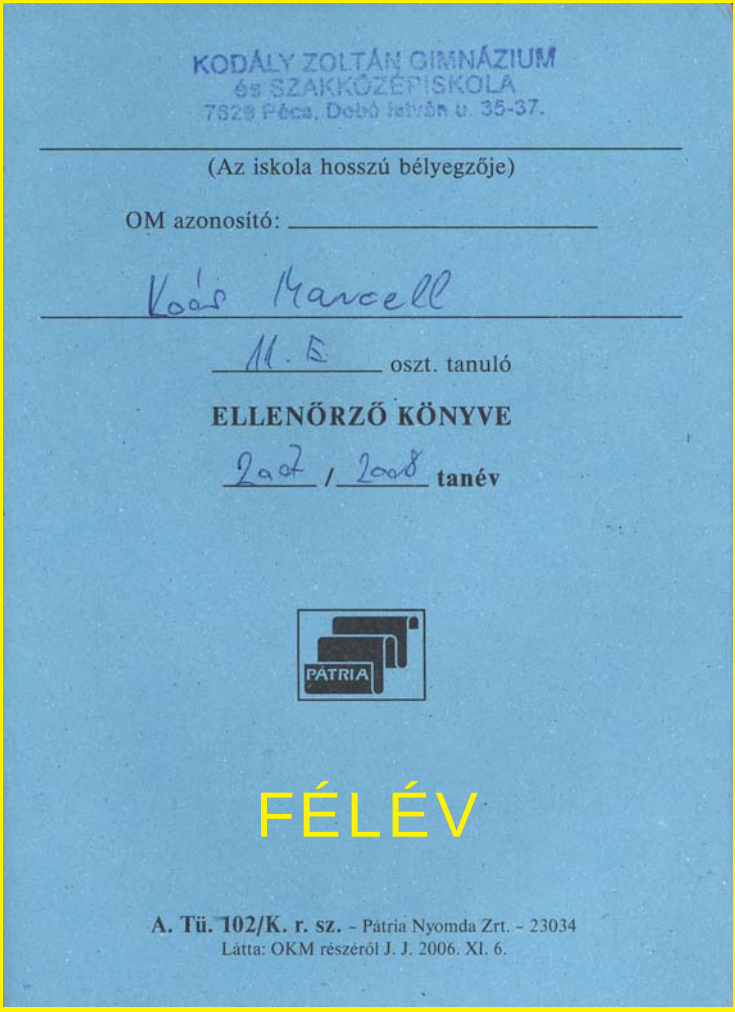

Kredenc

2008/tél

Sziasztok!

Eltelt egy újabb év. Reményekkel és fogadalmakkal telve átléptünk az új, a 2008-as évbe. Mi is megpróbálunk eleget tenni olvasóink elvárásainak, és mindig aktuális, érdekes felvetéseket boncolgató témákat feldolgozni, illetve esetleges kérdéseitekre választ adni diákújságunkon keresztül. Legalább olyan magas színvonalon, mint tavaly, de ha tudjuk, megpróbáljuk fokozni ezt. Mostani számunkban például Skóciába, a hírhedt Loch Ness-i szörny nyomába eredtünk, és többek között Nostradamusról is megtudhatunk néhány érdekességet. Mindezek mellett természetesen írunk még zenéről, filmekről, viccekről, ünnepekről, na és persze: fiúk figyelem! – a Valentin–napról is. Remélem mindenki talál olyan témát, amely felkelti az érdeklődését.
Ezúton szeretném az egész HÍD-csapat nevében megköszönni Petik Róbert tanár úr segítségét és támogatását, aki ez idáig oszlopos tagja volt a szerkesztőségnek, de sajnos különböző okok miatt kilépett az újságírói csapatunkból.

Rigó Ibolya

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett, Petik Róbert
Lapszerkesztő: Vörös Vivien
Olvasószerkesztő: Bárány Gerda
Fotók: Menyhárt Gábor, Petik Róbert
Grafika: Menyhárt Gábor
Rovatvezetők:
Rigó Ibolya (Vezércikk, Mi magunk), Hepe Dániel, Koós Marcell (Fókuszban), Währing Réka (Diákportré, Visszatekintő, Divat), Vörös Vivien (Visszatekintő, Divat), Finta Viktória (Ünnepek), Szíjártó Anna, Bognár Adrienn (Film), Muskát Leila (Érdekes, Majdnem), Liszkai Etelka (Érdekes), Hunyadi Ágnes (Majdnem), Tóth Boglárka (Könyv), Menyhárt Gábor (Humor), Simon Ibolya (Zene)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

tartalom:

MI MAGUNK 4
Bemutatkozik a Türr I. úti tagintézmény

FÓKUSZBAN 5
Bemutatjuk Sinku Zita nevelőtanárt a Türr I. úti tagintézményből

DIÁKPORTRÉ 6
Hoffmann Eszter

FILM 7
Battle Royale – „Van rosszabb az iskolánál!"

FILM 8
A nagy rajzfilm-körkép

ÜNNEPEK 9
Valentin nap, Farsang

KÖNYV 10
Gárdonyi Géza: Isten rabjai
Arthur Golden: Egy gésa emlékiratai

DIVAT 11
Tavaszi divat 2008

ÉRDEKES 12-13
Egy rejtélyes jósról
Amerika felfedezése

VISSZATEKINTŐ 14
Mivel jár a lustaság

MAJDNEM 15
Hunyadi Ágnes versei

ZENE 16
Lemezek lovagja

HUMOR 17
Viccek

ÉRDEKES 18
A Loch Ness-i szörny (ek)

Mi magunk...

Ebben a számunkban a kollégiumunk Türr István utcai tagintézménye kerül bemutatásra, ahol mi a harmadik évünket töltjük.

Épületünkben kb. 200 lány lakik, akik pécsi gimnáziumokba és szakközépiskolákba járnak. Jelenleg nyolc nevelőtanár dolgozik itt, és minden nevelőnek van egy külön csoportja, amely átlagosan 25 fővel működik. Nevelőink nagyon kitesznek magukért, ott segítenek, ahol csak tudnak. Vállalnak matematika, irodalom, nyelvtan, fizika, biológia, angol és német korrepetálást, felkészítést. Ezek, és a csoportfoglalkozások mellett többféle foglalkozás közül lehet választani, ilyen az aerobik, modern tánc, érettségi, kisérettségi felkészítés magyarból, matematikából, családi életre felkészítő tanfolyam, drámakör, diákönkormányzat, Hírlapíró Diákok, képességfejlesztő foglalkozás és színházbarátok köre. A diákönkormányzatban minden csoportnak van legalább egy képviselője, a tagok szerkesztik épületünk saját újságját, a Neszét, mindig aktuális témákkal. Minden évben megrendezik a Fórumot, ahol elmondhatjuk problémáinkat és válaszokat, megoldási lehetőségeket kapunk az intézmény vezetésétől.
A kollégium felszereltsége megfelelő számunkra, gazdag kínálattal rendelkező könyvtárunk van, kubhelyiségünk, számítógépterem internet-hozzáféréssel, tévészobák, zongorák, orvosi ellátás. Szobáink nagyrészt négyágyasak, illetve néhány ötágyas is van.
Mint minden évben, idén is a gólyanapi programok kerültek előtérbe az első hónapban. Ezt követi a Hajnóczy Napok, ami két hétig tartó színes programot kínál mindhárom épületben. De vannak hosszabb ideig tartó vetélkedők is, mint a Literatúra. A versenyben el kell olvasni egy könyvet – ebben az évben Patrick Süskind Parfüm című regényét, amit előzetesen mi választottunk ki több lehetőség közül. A vetélkedő lényege, hogy több fordulóban válaszolnunk kell a könyvvel kapcsolatos kérdésekre. Hagyományos versenyeink egyike az irodalmi vetélkedő, amely idén Arany János élete körül forog, valamint létezik a versmondó verseny, helyesírási verseny, ping-pong bajnokság, Hajnóczy Kupa, amin a többi tagintézménnyel közösen vehetünk részt a Puskin téren. Mi minden évben igyekszünk ezek közül több vetélkedőn is részt venni. A zenét kedvelőknek a házimuzsikát, a színházat kedvelőknek a drámacsoport bemutatkozását, az egészségre vágyóknak az egészségnapokat, és a kis háziasszonyoknak a közös sütéseket, főzéseket tudjuk ajánlani. Minden évben a negyedikesek ballagásával fejeződnek be a programsorozatok. Megkérdeztünk néhány elsős kollégistát, hogy miért szeretnek itt lakni. A megkérdezettek közül Vivi és Réka örök barátságot kötöttek, és együtt tudnak tanulni az osztálytársával, Dzseni önállóbb lett és megtanult karkötőt készíteni, Dominika jobban be tudja osztani szabadidejét, Alexandra a matematika korrepetálásoknak köszönhetően javított, Bea örül, hogy nem kell messze mennie, ha könyvet szeretne kölcsönözni.

A következő számban a Puskin téri tagintézmény bemutatásával folytatjuk.

Bárány Gerda, Liszkai Etelka

Sinku Zita

– Egy kicsit beszéljen magáról!
– Pécsen végeztem az általános iskolától kezdve mindent. A Bánkiban kezdtem, ott jártam emelt szintű testnevelésre, de ez a tornaszakosztály megszűnt, így végül átkerültem az Egyetem utcába. Onnan meg a Széchenyi István Gimnáziumba mentem, és ott végeztem humán tagozaton. Aztán jött az egyetem, ahol 2004-ben végeztem a Természettudományi Kar testnevelő szakán. Sikerült elhelyezkednem Görcsönyben, ott voltam napközis nevelő, majd mielőtt eljöttem volna az utolsó évben, kaptam egy ötödikes osztályt. Nekik tesit tanítottam, de továbbra is maradtam napközis nevelő. Utána különböző okok miatt eljöttem és sikerült ezt az állást betölteni. Most végzek egy főiskolát Kaposváron, ez tanulásban akadályozottak pedagógiája, másoddiplomás képzés. Most van az utolsó félévem, most fogok államvizsgázni. Ez lényegében gyógypedagógia. Olyan gyerekekkel foglalkozunk, akiknek nehezebb írniuk, olvasniuk, esetleg magatartás-, viselkedészavaraik vannak. Illetve még a tesi szakon kívül sikerült szereznem úszóedzői képesítést.
– Miért pont ide?
– Hát a mai világban nagyon nehéz
– főleg tanárként – elhelyezkedni. Beadtam a pályázataimat, hol jöttek visszajelzések, hol nem. Végül egy ismerősöm szólt, és az ő segítségével kerültem ide.
– Csoportja van?
– Igen, jelen pillanatban 25-en vagyunk a csoportban. Az összetétel úgy néz ki, hogy a kodályosok vannak többségben.
Ezen kívül a kollégiumban a modern táncot tartom a lányoknak kedden és csütörtökön 7-tól 8-ig.
– Erre van valami képesítése?
– Nem, nem vagyok tánctanár, ez csak egy hobbi. Görcsönyben is tanítottam táncot délutánonként.
– Hogy tetszik ez a kollégiumi élet?
– Tetszik, teljesen más, mint az iskolában tanítani, más a korosztály is, mert Görcsönyben inkább általános iskolások voltak, de azért itt már komolyabbak a lányok. Nem akkora a korkülönbség, így rugalmasan is meg lehet oldani dolgokat, azért megvan ennek az előnye és hátránya is.
– És milyen a kollégákkal a viszony?
– Egészen jó. Tényleg szimpatikus mindenki, segítőkész, segítenek mindenben, hogyha elakadok, vagy kérdezek bármit. Egyszóval jól kijövök mindenkivel. Bár én vagyok itt a legfiatalabb, de nem érezteti senki, hogy én ilyen kis kezdő vagyok, nem oktatnak ki, ha kritika ér, akkor azt én építő kritikának veszem, és elfogadom, illetve mérlegelem.
– Tervezi, hogy itt marad?
– Tervezem igen, el tudnám képzelni magam itt hosszabb távon is.
– Itt megöregedni?
– Akár, bár azt azért hozzáteszem, mivel a kollégiumban délelőtt nem vagytok benn, akkor kicsit unalmas, tehát ez egy olyan munka, hogy délután jövök, és estig itt vagyok. Ez még egy kicsit furcsa, meg kell szokni, de így három hónap után talán sikerül.
– Magánéletéről elárulna valamit?
– Amit így lehet tudni rólam, hogy párkapcsolatban élek. Szeretek sétálni, főleg a természetben járni, zenét hallgatni, barátokkal lenni, táncolni, de kiemelkedő hobbim nincs. Sok mindent kipróbáltam, úsztam, kézilabdáztam, tornáztam (szertorna). Ja, és van egy kutyám.
– Milyen fajta, neve, hány éves a kutyus?
– Vizsla, Gyurmának hívják és öthónapos. Most beszoktatáson van, tanítom. Azon vagyok, hogy az alapdolgokat megtanulja.
– Köszönjük szépen!
– Nincs mit!

Koós Marcell, Hepe Dániel

A klarinétművész

Az idei rovatunkban Hoffman Eszterről tudhatunk meg pár dolgot, aki a Pécsi Művészeti Szakközépiskolába jár. Klarinétozik, számos versenyt nyert meg, Olaszországban második, a győri országos versenyen pedig harmadik helyezést ért el.

–A zenélés már azelőtt hobbid volt, mielőtt az iskolába jelentkeztél?
– Igen. Már másodikos koromtól kezdve klarinétozok.
– Miért kezdtél el zenével foglalkozni?
– Leginkább apa volt a fő motiváció, ő is klarinétozik. Amikor először beiratkoztam zeneiskolába, furulyázni kezdtem, aztán áttértem a klarinétra, mert apukám abban tudott segíteni.
– Más hangszeren is játszol a klarinéton kívül?
– Igen, zongorázok is. Az kötelező mindenkinek az iskolában.
– Melyik hangszeren nehezebb játszani?
– Nem lehet összehasonlítani, mivel zongorával csak négy éve foglalkozom, és mivel a klarinét a fő hangszerem, ezért azt annyira nem is veszem komolyan. De nagyon szeretek zongorázni is.
– Egy versenyre általában mennyit szoktál gyakorolni?
– Napi 4 és 6 óra között, főleg hétvégenként, mert hétközben az iskola mellett nehéz időt szakítani a folyamatos gyakorlásra.
– Milyen versenyeken vettél részt eddig, és milyen sikerrel?
– Voltam kisebb regionális versenyeken, tavaly pedig Olaszországban 2. helyezést értem el egy nemzetközi versenyen. Győrben az országos versenyen 3. lettem. Az iskolánkban minden évben megrendezik a Rotary Club jótékonysági koncertjét. Ennek az alapítványnak a célja a tehetséges tanulók támogatása, és a tavalyi évben én is részt vettem ezen, és elnyertem a díjat.
– Külföldre szoktatok járni?
– Igen, tavaly voltunk Olaszországban, Németországban, áprilisban pedig Szlovéniába készülünk.
– Mennyi időd van a tanulás mellet más dolgokra is?
– Nem sok, mert általában este nyolcig iskolában vagyok, mivel nálunk délután is vannak órák, illetve gyakorolni is szoktunk az iskolában. Reggel már 5 - fél 6 felé felkelek és fél 7-kor már az iskolában vagyok. Ilyenkor kicsit gyakorolok, majd kezdődnek az óráim. Délután vannak a szakmai tárgyak, és utána bent szoktam maradni még gyakorolni az iskolában. Este, amikor beérek a kollégiumba már nagyon fáradt vagyok, de még tanulnom kell másnapra. Sajnos, meg is látszik a jegyeimen, hogy nincs annyi időm tanulni.
– A nyarakat is gyakorlással töltöd?
– Nem, nekem nagy szükségem van arra, hogy tartsak egy kis szünetet, hogy feltöltődhessek.
– Milyen hobbid van még a zenélésen kívül?
– Szeretek zenét hallgatni, olvasni, kirándulni, biciklizni, és persze koncertekre járni.
– Később is szeretnél foglalkozni a zenéléssel, és ha igen, akkor milyen komolyan?
– Igen, külföldre, Németországba szeretnék menni, és ott is zenélni szeretnék. De előtte szeretnék még elvégezni itt egy főiskolát.
– Milyen távolabbi célod van?
– Klarinétművész szeretnék lenni.

Köszönöm szépen a beszélgetést, és további sok sikert kívánok.

Fábos Dorottya

Battle Royale – „Van rosszabb az iskolánál!”

A Battle Royale című film egy azonos című regény adaptációja, külföldön kultikus örökzöldnek számít már. Takami Kósun nagy port kavart regénye alapján készült.

A sztori nagyrészt igazodik a könyvhöz. Egy olyan „világban”, vagyis inkább keleti köztársaságban játszódik, ahol a diktatúra az emberek teljes életét befolyásolja és irányítja. Az ország védelmének érdekében, a 68-as Program keretein belül időközönként kiválasztanak egy érettségi előtt álló osztályt. A nem túl szerencsés nebulókat egy lezárt szigetre teszik ki, ahol tájékoztatják őket: a játék egyszerű.

A cél: a 42 fő gyilkolja le egymást, aki túléli, szabadon távozhat a szigetről. Különböző fegyvereket véletlenszerűen osztanak ki, az élmény emelése érdekében. Van aki gránátot kap, van aki géppisztolyt, uzit, ciánkapszulát, vadászkést, baltát, GPRS-t, íjat... és még sorolhatnánk. Természetesen a jutalom nem olyan egetverő, mint egy Big Brother fődíja.

A nemzet érdekeinek figyelembevétele miatt végzett kísérletről a tv-ben is beszámolnak és komoly tanulmányokat végeznek a gyermekek pszichológiai viselkedéséről. Ezt mind az ország és az egység növeléséért. A film enyhén szólva is véres és brutális. Nem egy hardcore horror, de lényegretörőek az effektek. A film eseményei mögött észrevehetjük, milyen nemzeteszményt akarnak velünk érzékeltetni: a totális diktatúrát, amely elnyomja az embereket. A nemzet teljes agymosása. A kisorsolt diákok szülei csak két dolgot tehetnek, mikor megtudják, gyermekük az áldott program szerencsés úttörője lett: belenyugodnak, vagy meghalnak (természetesen, ebben az ügynökök segítenek). A regényben inkább ezt az eseményhorizontot követetjük nyomon.

Ez a köztársaság magát a tökéletesen működő, fejlett birodalomnak tartja, az amerikaiakat pedig a fő ellenségnek, ugyanis ők az imperialista szörnyetegek. Az imperializmus fő jele pedig a rockzene. Az ázsiai köztársaság iparát tekintve valóban fejlett, és nagy bevételei vannak. Természetesen mocskos ügyletek árán ilyen virágzó. A vezetőség valójában csak egy csapat színészből áll, a háttérből érkeznek a parancsok. Az embereket a félelem uralja, nem kérdeznek, nem szólnak és nem beszélnek semmiről.

Ez a film is tehetetlenségről szól. Az emberi természet alantas dolgai igazán felszínre törnek. Kiben bízhatok? Ki szállt be a játékba? Kivel kössek szövetséget? Ki hazudik? Ki a barátom? Mi legyen a stratégiám, ha életben akarok maradni? Nagyon leegyszerűsítve ezek a kérdések nap mint nap megjelenhetnek az életünkben. A Battle Royale nemcsak egy újabb tini horror, hanem egy kicsit mélyebb gondolatokat is erősen kifejező „műalkotás”. Az ázsiai kultúra kedvelőinek értékes, hisz’a keleti eszme félelmei nagyrészt a Battle Royalban öltenek alakot. A könyvet is érdemes beszerezni és elolvasni. Nálunk DVD-n kapható a film extrákkal az interneten.

Bántó István

Frakktól a Mézengúzik, avagy a nagy rajzfilm-körkép

Mindenki ezeken nő fel, így mindenkit érint ez a téma. Ki így, ki úgy a gyermekkor után is kapcsolatban áll velük. A gyerekek érdeklődve bámulják a képernyőt, hisz' mindegyikben valami újjal találkoznak, szüleiket pedig visszarepíti gyermekkorukba. Az utóbbi évtizedekben hatalmas fejlődésen mentek keresztül a rajzfilmek. Legyen az témában, a grafikában, a színvilágban vagy bármi másban. Tekintsük át tehát ezt a fejlődéstörténetet!

Frakk, Futrinka utca, Mirr-Murr, A kockásfülű nyúl, Süsü, Pom-Pom, Vízipók, csodapók, Kisvakond, Az erdő kapitánya, Vuk... Csak néhány cím a régmúlt nagyjai közül. Pár évvel ezelőtt mindenkit ámulatba ejtettek, mára azonban eltűnt ez az érzés. Hová tűntek az igazi mesék? A Disney klasszikusai? Aladdin a repülő csodaszőnyegével, Micimackó a barátaival, Kis hableány, Dumbó, Oroszlánkirály és a többi? Azok a mesék, amelyeknek még volt mondanivalójuk. Ma már nem ez a menő. Mégis vannak, akik imádják őket. Akik nem a „piff-puff", „öljünk meg mindenkit", „rémítsük halálra a gyerekeket" meséket szeretik. Ez persze megint az egyének ízlésétől függ, de ez így van jól.

Azért napjainkban is léteznek aranyos, kedves és szép rajzfilmek. A Shrek–trilógia például napjaink egyik legnépszerűbb alkotása. A legkisebbektől a legnagyobbakig mindenki izgalommal kísérte figyelemmel a zöld lény kalandos történetét.

A Jégkorszak nagydumás, idegesítő, mégis imádnivaló Sidje ma is sok embert vonz a tévé elé.

Vagy nemrég mutatták be a Mézengúz című rajzfilmet, amely egy méhecske életét mutatja be. Kilenc nap alatt végigjárja az iskolákat, lediplomázik, majd menekülve a szürke hétköznapok elől elindul felfedezni a nagyvilágot. Odakinn azonban nem könnyű a méhek élete...

Néhány ajánlat a legnépszerűbbek közül:

Rém rom, Nagyon vadon, Táncoló talpak, L?ecsó. Ezek ugyan nem a legaktuálisabbak, de mindenkinek érdemes megnéznie! Néha sokkal több mondanivalója lehet egy mesének, mint azt gondolnánk.

Azért vannak, akik képesek túlzásokba esni. Egyik este úgy döntöttem, bekapcsolom a tévét a mesecsatornán, hadd időzzek egy kicsit ebben a csodás világban. Hamar elvette a kedvem ettől a dologtól az, amit a képernyő bal alsó sarkában láttam. Megdöbbenve álltam, hiszen egy karika a 18-as számmal figyelmeztetett arra, hogy amit most (főműsor időben) gyerekek ezrei néznek, csak nagykorúak számára ajánlott! Elgondolkodtató, hogy milyen az, amikor egy mesét csak a felnőttek nézhetnek meg. Jó, persze, kellenek az olyan mesék is, de figyelhetnének arra, hogy hány kiskorú, pici gyerek nézheti őket. Érdemes figyelni a japán rajzfigurák feltörését is.

Mindent egybevetve, a meséknek sosem lesz végük. Amíg világ a világ mindig lesz rájuk szükség, mindig újabbakat és újabbakat fogunk alkotni. Elvégre meséből sosem elég.

Bognár Adrienn, Szíjártó Anna

Valentin-nap

Nem is tudom, mit gondoljak erről az ünnepről. Ha tényleg van kivel eltölteni, akkor az nagyon jó tud lenni. Közös programok, személyre szóló ajándékokkal. Ez így van jól. De ha ezen a napon kedvesek tudunk lenni egymással, máskor ez miért nincs így? Drukkolok mindenkinek, hogy jól teljen ez a nap. Ja, és aki egyedül tölti ezt az ünnepet, az ne szomorkodjon...

Egyesek szerint a Valentin-napot a virágárusok találták ki, hogy legyen egy évben egyszer nekik is valami ünnep és bevétel. Nem is gondolnánk arra, hogy ennek már régebbi hagyománya van, és nem csak a virágárusok ravaszságához kötődik.
A legenda szerint Valentin egy pap volt és egy római templomban élt a III. században. Ebben az időben második Claudius császár uralkodott. Úgy vélte, hogy a nőtlen katonák jobbak a házasoknál. Ezért betiltotta házasságot. Viszont Valentin megsajnálta a szerelmes párokat, és titokban összeadta őket. Mikor erről a császár tudomást szerzett, megölte Valentint 269. február 14-én.
Egy másik történet szerint Valentint azért ölték meg, mert keresztény foglyokat szabadított ki a római börtönökből. Miután őt is elfogták, szerelmes lett a börtönőr lányába. Mielőtt meghalt, megírta szerelmes levelét, amelyet így írt alá: a te Valentinod.
Mint más ünnepnek is, így ennek is vannak népi hiedelmei, babonái:

- Ha a lányok Bálint-nap előtti éjfélkor a temetőbe mennek, meglátják leendő férjüket.
- Ha egy lány egy kilenc magvas almát eszik, és ennek a magvait beleszórja egy férfi zsebébe, akkor az beleszeret.
- Süssünk tésztát, fűszerezzük meg saját és kedvesünk hajszálaival, és miután kész, fogyasszuk el. (Na neee!)

Farsang

Farsang, azaz móka, kacagás és persze bőséges evés-ivás. Ha ezt a szót meghalljuk, akkor már giccsbe átmenő díszes jelmezek és nagy bulik jutnak eszünkbe.
Már a XVII. században is tartottak ilyen ünnepet, bár akkor még azt hitték, hogy az ördögnek szánt mulatság. Még jó, hogy azóta változtak efelől a nézeteink.
A farsang évszázadok óta tartó, évenként ismétlődő ünnepsorozat, amely a vízkereszt napjától a húsvétot megelőző negyvennapos nagyböjt kezdetéig tart. Vidámsággal kezdődik, és böjttel ér véget. A farsang a tél búcsúztatása és a tavaszvárás ünnepe. Különböző népszokások jellemzik. Ilyenek a kormozás, busójárás, téltemetés, vagyis a tél, a gonosz jelképének elűzésére használt módszerek.

Drégely László: Farsangi bál

A zenészek muzsikálnak,
Fürge lábak táncot járnak,
Járja Sára, meg a párja,
Víg a kedvük Itt a bálba'
Táncol a bohóc, huszár, medve,
Sanyi manó Mek-mek kecske,
Mazsola is vígan járja,
Böbe baba lett a párja,
Sürög-forog a sok népség,
Reggelig tart a vendégség

Finta Viktória

Gárdonyi Géza: Isten rabjai

Gárdonyi egyik legismertebb és méltán népszerű regénye az 1900-as évek elején íródott. A mű egy szegény kertész családban nevelkedett fiú, János életén keresztül mutatja be az apácák és a szerzetesek elhivatott életét, és a tatárjárás utáni Magyarországot.

A történet azzal kezdődik, hogy Jancsit és az édesanyját királyi parancs értelmében a Nyulak szigetére (a mai Margitszigetre) rendelik. A feladatuk az, hogy az akkor épülő kolostor kertjét gondozzák. Nagy a sürgés-forgás, hiszen tudták, hogy itt fog élni a király lánya is, a gyönyörű Margit. Margit még meg sem született, amikor édesanyja Istennek ajánlja, megköszönve ezzel neki, hogy a magyar nép túlélte a tatárok támadását. A királylányt kétéves korától már apácák nevelik. Tíz éves lehetett, amikor a kolostorba költözik. Ekkor Jancsi élete gyökeresen megváltozott. A családja azt a parancsot kapja, hogy Jancsinak szerzetesnek, édesanyjának pedig apácának kell lennie. A főhős ettől kezdve a közeli monostorban él, megismerkedik a férfikolostorok belső világának különös, furcsa, ridegen szigorú szokásaival. Majd Jancsi fráter életébe beköszönt egy, az ő világukban tiltott dolog, a szerelem, ráadásul álmainak vágya egy elérhetetlen lány: Margit…..

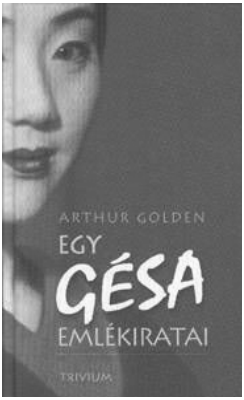

Arthur Golden: Egy Gésa emlékiratai

Arthur Golden világszerte népszerű regénye 1997-ben jelent meg. A történet 1929 és 1956 között játszódik. A könyv óriási sikert aratott, és 2005-ben Zhang Ziyi főszereplésével a filmvásznat is meghódította. A film a 2006-os Oscar-díjak közül hat kategóriában kapott jelölést, amelyekből hármat el is nyert.

A történet hősnője Csijó, aki Japánban egy kis halászfaluban született, átlagos szülők második gyermekeként. Azonban volt egy különleges tulajdonsága: a szeme szürkéskék volt, ami ellenállhatatlanul vonzóvá tette őt a japán férfiak számára. Erre egy gazdag halkereskedő Tanaka úr is rájött, aki megvásárolta Csijót és testvérét az őket szegénységben nevelő szüleitől. A kislány egy kiotói okijába, azaz gésa-neveldébe került, testvérétől teljesen elkülönítve. A hely sajátos keveréke egy szigorú leányiskolának és egy bordélyháznak, ahol a lány furcsa etikett szerint kénytelen élni. A hősnő szenvedései itt sem érnek véget, mert az okija idősebb gésája, Hatszumomo vetélytársat lát benne, és minden eszközzel igyekszik megakadályozni, hogy Csijóból igazi gésa lehessen. Szerencsére egy másik gésa Mameha a szárnyai alá veszi, így Csijó neki köszönheti, hogy híres és anyagilag elismert nő lett belőle, új életében a Szajuri nevet viseli….
A könyv szerzője Arthur Golden New York-i professzor, szakterülete a kínai és japán kultúra. De a regény nem készülhetett volna el egy „belső" szövetséges nélkül, aki Mineko Ivaszaki egykori gésa volt. A nő beavatta a professzort a gésák titkos belső világába, ám cserébe azt kérte az írótól, hogy ferdítse el úgy a történetet, hogy ne lehessen ráismerni. Ez azonban nem történt meg, sőt a regény köszönetnyilvánításában név szerint is említi Ivaszakit, aki ennek következtében több halálos fenyegetést is kapott. A hagyomány szerint ugyanis a gésáknak nem szabadott feltárni titkaikat a kívülállók előtt. Az ex-gésa ezért beperelte Goldent, majd később megírta élettörténetét, ami szintén nagy sikerű könyv lett.

Tóth Boglárka

Tavaszi divat 2008

Hamarosan itt a tavasz. Ezt mindenféleképpen érezhetjük magunkon, az időjáráson, és persze az újra meg újra (évszakonként) megújuló divaton is. Lássuk tehát milyen lesz az idei tavaszi divat.
A 2007-es divat már a múlté… 2008-ban az összhang és az elegancia dominál. Most viszafogottabb, elegánsabb, de színekben gazdag az idei divat.
Újra előkerülnek a tiszta, határozott minták és a nőies fazonú ruhák.

Aki igazán divatos szeretne lenni, bővítse ki ruhatárát idén egy légies, könnyed, trapézszabású ruhával. Ezek a ruhák kihívóak, főleg az élénkebb színűek. A tavaszi mintadivat a pöttyös.

Tavasszal a legfontosabb a réteges öltözködés, hiszen reggel és este hűvös az idő, míg napközben, ha süt a nap, meleg van. Ez azt jelenti, hogy a tavasz legfontosabb divatcikke a kabát. Divatos a hosszított, derékon övvel megköthető fazonú viselet.
A nadrágoknál a farmer örök darab, sosem megy ki a divatból. Idén a ceruzafazon a divatos.
Hosszúságban nincs kimondott trend, a hosszú, a rövid és a kettő közti átmenetek is hordhatóak.
Szoknyában a hagymafazon még mindig hódít, és persze az extramini is.
A harisnyáknál az élénk, rikító színek már nem annyira menők és a necc is háttérbe szorult.
Az idei tavasz slágere inkább a romantikus, pasztellszínű, esetleg csipke harisnya.

A balerinacipők mindent elárasztottak, nem mehetünk el mellette szó nélkül. Ennek a kis kerekorrú, lapos sarkú lábbelinek rengeteg fajtája kapható. A legegyszerűbb kis feketétől egészen a strasszos, flitteres, gyöngyös, vagy éppen hímzett darabokig. A minta és színválaszték határtalan.
A tervezőknek a romantika és a szerelem volt az ideáljuk, minden nagy kollekcióban látunk csodás, nőies ruhákat, főleg finom árnyalatokban: krémes, gyümölcsös színek uralják a palettát. A leheletkönnyű anyagokból szabott romantikus tunikákat a tavaly viselt farmer-bermudákhoz is felvehetjük. Ezekkel a laza szabású nadrágokat és sortokat is kiegészíthetjük.
Az időtálló kombináció fekete-fehér sikerének titka, hogy azt mutat, amit akarunk: a hangsúlyos minták elleplezik a súlyfelesleget, kiegyensúlyozzák az alkati aránytalanságokat, és hihetetlenül elegánssá teszik a megjelenésünket. Játékosan csábos, ugyanakkor fiatalító is: garantáltan örök darab lesz, évekig viselni fogjuk!
Egy selyemstóla vagy tüll alsószoknya bármelyik fekete-fehér ruhát kisestélyivé varázsolja. A szirmokkal vagy rózsákkal telehintett ruhák minden esti alkalmat csábítóvá varázsolnak.
A pasztellszínű ruhák nappali viseletnek is ajánlhatók, farmerrel vagy vászonnadrággal. A nagyobb virágmotívumok szólófelsőkön mutatnak igazán, érdemes egyszínű aljakkal párosítani őket. A legszebb ékszer egy igazi virágból készült hajdísz.

Egy rejtélyes jósról

Nostradamus 1503. december 14-én született Franciaországban. Eredeti neve Michel de Nostredame. Dolgozott udvari orvosként, csillagász-asztrológusként, de jóslatairól vált híressé.

Nostradamus katolikus nevelést kapott. Kiskorában nagyapja mutatta meg neki a csillagképeket, amelyekkel később is sokat foglalkozott és szívesen beszélt róluk másoknak. Franciaország legnevesebb egyetemére járt Montpellierben. Öt év kemény tanulás után megkapta a legalsó orvosi fokozatot és ezek után vállalta, hogy segít a pestisben szenvedő betegeknek. Mivel akkor még gyógyítani nem tudták, a feladata az volt, hogy megerősítse a betegek testét és lelkileg támogassa őket, valamint higiéniai tanácsokat adott a város vezetőinek a kór visszaszorítására. Saját magának is védőruhát kellett hordania, ami egy olajokba és gyógyporokba mártott bokáig érő csuhából, egy széles karimájú kalapból és egy madárcsőrt formázó, a szemnyílást üveggel fedő álarcból állt, amelyben fertőtlenítő hatású növényrészek voltak.

Ennek az öltözéknek hála Nostradamus nem kapta el a betegséget és a közösségben nagy tiszteletnek örvendhetett.
Később megszerezte a doktori címet, majd megnősült és két gyermeke született, de hamar véget ért a boldogsága, mert egy betegség, amellyel szemben nem tehetett semmit, elragadta a családját. Az 1540-es években újra megnősült és megjelent két könyve, amelyben a pestisjárvány tapasztalatait fejti ki. Jósolni abban az időben kezdett, mikor letelepedett Solonban. Néha megszűnt körülötte a világ és látomásai voltak emberekről, eseményekről. Ezeket komolyan vette és lelkesen le is jegyezte őket. A próféciák című műve vers formájában tartalmazta a jövendöléseket. Nostradamus beszélt az álmairól, ami nem volt túl bölcs dolog, mert a katolikus egyház nem nézte jó szemmel a jövőbe látást.
A jós híre hamar eljutott a királyhoz, majd Nostradamus el is utazott a királyi udvarba. Ott megjósolta, hogy a király mindhárom gyermeke uralkodni fog. Ez így is lett. 1566-ban halt meg, hat gyermeket hagyva maga után.
Akadnak, akik szerint mások meghamisították a jóslatokat, de bőven vannak azok is, akik hisznek abban, hogy megjósolta a francia forradalmat, Napóleon és Hitler hatalmát, mindkét világháborút, a holdraszállást, de még Diana hercegnő halálát is. (Valamint megemlíti a leendő pápákat és a harmadik világháborút.)

Liszkai Etelka

Amerika felfedezése

Amerika felfedezése alatt azt érti ma az ember, hogy ki látta meg először az amerikai kontinenst: európai tengerész, vagy ázsiai civilizáción át közelítve más.
Még ha ma köztudott is, hogy már a vikingek pontosan 1000-ben egy Leif Eriksson nevű hajóssal amerikai földre léptek, mégis általánosságban ismert a felfedező neve: Kolumbusz Kristóf és az 1492-es dátum. De ez is vita tárgya.

A Velencei Egyetem történészprofesszora, Ruggero Marino szerint nem felel meg a valóságnak az, hogy Kolumbusz 1492-ben fedezte fel Amerikát. Marino professzor egy XVI. századi oszmán térképet tart állításai egyik bizonyítékának. A térkép úgy ismert a történészek előtt, mint a Piri Reis térkép, nevét az oszmán flotta egyik admirálisáról kapta, aki 1513-ban szerkesztette meg azt, jobbára a Kolumbusz által is használt térkép alapján. Ami azonban igazán érdekessé teszi a térképet, hogy a következő megjegyzéssel látták el az Amerika partjait jelző részeket: „Ezeket a partokat egy Kolumbusz nevű genovai fedezte fel, az arab-éra 890. évében". Az arab naptár szerinti viszont a 890. év dátuma az 1485–86. évet jelöli. A történelemkönyvekbe beépült Giovanni Caboto és az olasz Amerigo Vespucci neve is, akik Amerikát, már mint önálló kontinenst említik. Egy kínai térképgyűjtő olyan ősi térképmásolatra bukkant, ami szerinte bizonyítja azokat a sokat vitatott elméleteket, amelyek szerint egy kínai felfedező jutott el elsőként Amerikába és hajózta körbe a világot. A gyűjtő – név szerint Liu Gang – a kínai Xinhua hírügynökségnek azt nyilatkozta, hogy ez a térkép alátámasztja azt a nemrég napvilágot látott elméletet, amely megnyirbálná Kolumbusz dicsőségét. A térkép szerint a kínaiak Zheng He vezetésével 70 évvel megelőzték az európai felfedezőt, és olyan területeket is feltérképeztek, mint a déli sarkvidék és Kanada északi része. A térképen 1763. szerepel dátumként, azonban azt is egyértelműen jelölték, hogy az eredeti 1418-ban készült – ez egybeesik Zheng He 1405 és 1432 közötti utazásaival. Liu 2001-ben 500 dollárért vásárolta meg a térképet egy másik gyűjtőtől Sanghajban. Fontosságára azonban csak akkor eszmélt rá, miután elolvasta Gavin Menzies „1421: Az év, amikor Kína felfedezte a világot" című könyvét. Ebben a műben Menzies leírja, hogy a Zheng He admirálisai által megrajzolt térképeket európai térképészek lemásolták, majd a nagy nyugati felfedezők. Zheng He utazásairól készült feljegyzések nagy része eltűnt, egy részét szándékosan semmisítették meg a tilalom miatt, míg jelentős része a pekingi császári palotában az 1420-as években pusztító tűzvésznek esett áldozatul. Liu szerint ezzel együtt is sok feljegyzés létezik még, a kínai tudósok azonban általában figyelmen kívül hagyták azokat, így most legtöbbjük különböző gyűjtemények vagy archívumok mélyén pihen. Érdekesség: a fent említett Leif Erikson Amerikát egyszerűen Vinlandnak nevezte, merthogy erdőt és szőlőt láttak ott. Térképet is készítettek, de hogy ki először? Lehet, hogy ők, lehet, hogy a kínaiak. Vitatkozzanak erről a tudósok, kutatók. Az érdekes számunkra itt, hogy Leif Erikson tanítómestere is vele volt ez úton is, akit Tyklernek azaz Magyarnak hívtak. Ez a Ságában –izlandi írásokban– fel van jegyezve.
Forrás: *http://www.mult-kor.hu*

Bárány Gerda

Mivel jár a lustaság?

A nyár még izgalmas és várakozással teli a leendő elsősök számára. Hiszen az első nap a középiskolában nem olyan, mint az általános iskolában.

Új hely, új környezet, új barátok. Ez a középiskolások első gondolata és egy kicsit félelme is. Felmerül bennünk, hogy vajon megtalálják-e helyüket ebben az új világban. Persze a nyáron még nagy izgalommal várjuk, hogy átlépjük az iskola küszöbét , végül ezzel az izgalommal fog vegyülni a félelem. Én is így voltam ezzel. Aztán ahogy múltak a napok, fokozatosan oldódott fel bennem a félelem. Szerencsére jól kijövök az osztálytársaimmal, s bár a régiek még mindig nagyon hiányoznak, úgy érzem, ez legalább ugyanolyan jó osztály. A tanárok is értik a dolgukat.

Szorgalmasan kezdtem az évet. Mikor megvettük az új tankönyveimet, rögtön olvasgatni kezdtem őket, így hát nem csoda, hogy az első pár jegyem négyesekből és ötösökből állt. Boldog voltam, hogy egy ilyen jó gimnáziumban, mint a Kodály, ezek az első jegyeim. De sajnos, ez csak az év eleji kezdet volt.

Később lustálkodni kezdtem, nem tanultam már olyan sokat, és olyan jól sem. Így becsúszott néhány hármas, kettes, és végül… egyes! Nagyot csalódtam magamban, és úgy éreztem, nincs elég erőm ahhoz, hogy visszaálljak a rendszeres és jó tanulásra.

Sajnos, egyre inkább kezdett eldurvulni a helyzet. Túl sok egyesem és kettesem lett. Úgy döntöttünk, hogy tennünk kell valamit. A nevelőnőm amikor csak teheti kikérdez, és ezzel sokat segít, bár még nem sikerült mindent kijavítanom. Egyedül irodalomból teljesítettem maximálisan. Nem tudom, miért, hiszen a többi tantárgy sem volt unalmas.

Félévkor tehát nem azokat a jegyeket kaptam, amiért idejöttem tanulni. Most sok bepótolnivalóm van, és így sokkal nehezebb, mint amilyen akkor lenne, ha év elejétől folyamatosan tanultam volna. Azt tanácsolom mindenkinek, hogy ne lustuljon el, mert az nagyon rossz hatással van az emberre. A legjobb, ha kitűzünk magunk elé egy célt, amiért küzdünk. Ha ez lebeg a szemünk előtt, talán az év végi bizi még menthető.

Muskát Leila

Hunyadi Ágnes versei

Akrosztichon-féle

Virág az asztalon,
Állandó hervadás.
Most még van, és nincs is már egészen,
Oly egyszerűen, oly gyorsan
Suhan el mellettünk a létezés.

Zihálva rohanunk mindig csak előre
Oly vakon, hogy nem vesszük észre,
Lehagy a múlt és a jelen, de
Távol még a jövő ahhoz, hogy
Álmokat félredobva
Ne menjünk tovább, hogy inkább
Némán kézen fogjunk egy pillanatot,
A fontosat, a szépet, hogy talán
Kézen fogjunk téged.

S egyszerre felébredünk, hogy
Zárt intervallumot rajzolt körénk a teremtés, hogy
Eddig volt, és nem tovább, bár messze még a cél.
Rádöbbenünk, hiába voltunk, a pillanat
Elrepült mellettünk ezernyi cifra képpel.
Törött álmokon ülve sírunk majd akkor, hogy
Elhagyott minden, ami szép volt, ami
Talán kedves lehetett volna:
Te, húgunk és anyánk is.
Elszalasztva hát mindent, amit szerettünk,
Lehunyjuk szemünket mindenkitől elfeledve.

Utóirat
Hamletnek

A függöny lement,
az előadás véget ért.
Eddig gyönyörű lázban égtél,
Rómeóként enyelegtél,
máskor meg Nérót játszottál a színpadon.

Bíróként álltál, de
téged ítéltek el,
Othello voltál Jágók szívével.
Mosolyogtál, sírtál és görcsösen kacagtál,
s volt, hogy Ophéliának udvaroltál.

De vedd már észre, hogy
ez csak egy pillanat,
hogy ők, nem te vagy!

Nézz csak magadra,
mikor a taps elül,
állsz a színfala mögött búsan, egyedül,
mert a közönség csak Tartuffe-re figyel,
s te ott mellette nem vagy senki sem.

S mikor kicsit megpihentél,
mikor a dobogóról lejőve önmagad lehetnél,
akkor is inkább földön ülve, vagy ágyon fekve
ügyelsz alanyra, állítmányra, rímre és ütemre,
hogy érthető legyen, amit mondasz.

De hallgass csak!
Senki sem kérdezett.

S te nem kérdeztél senkit:
Akarsz-e játszani velem?
Hogy ha mindennek vége, ott leszel-e nekem?
Vagy kinevetsz, megcsalsz és félredobsz,
s én megint csak egymagam maradok.

S akkor majd várhatok,
újra és újra csak várhatok, hogy jöjjön valaki,
s a végén egészen mindegy lesz már, csak legyen, aki
lecsókolja arcomról a könnyet,
s akinek vállára lehajthatom esténként a fejem.

S mondom én: csak egy árva levél jön majd
ami elmondja, hogy egyszer van Reneszánsz,
s ideje sietni, amíg tart a lánc,
mert ha az is elszakad,
nem lesz, ami összeköt, nem lesz, ami visszatart.

És elrepülsz anélkül, hogy
lett volna valaki, aki rád figyelt,
lett volna valakid, aki átölel.

Arra figyelmeztet hát ez árva kis levél
-amit remegve írt egy szűzi kéz-,
hogy légy végre önmagad,
mert közeleg az ár, ami máshová ragad,
s a máshol színpadán azt kell játszanod, ami te voltál.

S a papír másik oldalára
utóiratként ez van beleírva:
Élj! Légy boldog, és higgy!
s ha valaha kell majd neked az életem,
csak gyere érte és vidd!

Lemezek lovagja

Igyekszem a „téli" Kredencben a zene egy másik stílusvilágát megismertetni veletek, olvasókkal, mert úgy gondolom, úgy teljes, ha nemcsak együttesekről írok, hanem szóló zenészekről is (persze mindez a változatosság kedvéért, meg a tiétekért).
Így jött a disco a képbe számomra. Bár nem tartozik a kedvenceim közé, de sokan szeretik (ezt bizonyítja a Hajnóczy-napok keretein belül rendezett giccs-party is, ami nagy sikert aratott), így arra jutottam, ez jó választás lenne. Nem is a műfaj lesz a téma, hanem egy személy: Kustra Zsolt, művész nevén: DJ Jimi.

A fiatal Dj tehetségét a 7SINS' CLUB (Siklós és Harkány között) közönsége negyedik éve élvezheti, hiszen minden nagyobb bulit ő vezet fel, és le. Ami egyrészről érthető is, hiszen a Dj saját bevallása szerint jól el tudja találni a közönség ízlését. Jimi a régebbi retró zenéket a mai rap, hip-hop és egyéb zenékkel elektroprogresszív house segítségével szokta keverni.
Jiminek is, mint minden más művésznek, zenésznek van egy célja, amit szeretne elérni. A legtöbb esetben (így most is) a cél az ismertség. Szívesen venné, ha hazai és a világon is ismert DJ-kel emlegetnék együtt.
Megkérdeztem Zsoltit a motivációiról is:
– Miért pont a lemezlovaskodást választottad a sok műfaj közül?
– Mert szeretem, nem lehet egy műfajhoz hasonlítani, ez a stílus egészen eredeti. Ahogyan a ritmus dübörög, valahogyan elragadja magával az embereket. Leírhatatlan az a hangulat, ami a bulikon szokott lenni, mindenki szuperül érzi magát, táncolnak a gyönyörű lányok, a fiúk meg élvezik a látványt. Nem egyszer már szerelem is keletkezett egy-egy átbulizott éjszaka után. Szerintem Dj-nek lenni a világon az egyik legjobb dolog. Ennél jobban nem tudom elmondani.
– Azt hiszem ezt így is jól el tudtad mondani, és pompás indok arra is, hogy miért is csinálod.

Sajnos Zsolti nem szánhat annyi időt a zenélésre mint amennyit szeretne, mivel civilben asztalosként dolgozik egy pécsi cégnél, de minden meglévő szabadidejét a zenének áldozza.
Nos, aki jobban meg szeretné ismerni Jimit, a 7 SINS' Club-ban minden hétvégén megtalálhatja a keverőpult mögött.

Zsupos Ibolya

A lakásavatón a háziasszony elhűlve olvassa az egyik csokron a feliratot: „Nyugodjék békében”. Amikor másnap reklamálva felhívja a virágboltot, a boltos próbálja nyugtatni:
– Elnézést kérünk a hiba miatt, elcseréltük a csokrokat. De képzelje magát a másik fél helyébe, aki a temetésen azt olvassa: „Gratulálunk az új otthonodhoz”.

– Hallom, találtál melót – mondja az egyik munkanélküli a másiknak.
– Ja, ellenőr lettem.
– És mit ellenőrzöl?
– A kukákat, hogy van-e bennük valami ehető.

– Hogy hívják a fázós nyomozókutyát?
– ColdRex.
– Hogy hívják a XXI.századi hajótöröttet?
– Robinson Cursor.

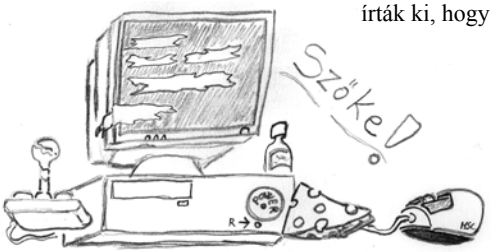

Honnan tudod, hogy szőke nő használta a számítógéped?
– Csupa fehér, hibajavító-festékes a monitor.
– Sajt van az egér előtt.
– Rúzsos a joystick.

Az étteremben három vendég teát rendel. Az egyik a pincér után kiált:
-– Az én teámat feltétlenül tiszta pohárban hozza!
Visszajön a pincér a teákkal:
– Melyikük kérte tiszta pohárban?

Áll a székely a bíróság előtt emberölés vádjával. Megkérdezi tőle a bíró:
– Na, Áron! Hogy is volt az az eset?
– Há, tekintetes bíró úr, az úgy vót, hogy eszem a banánt bicskával. Eldobom a héját. Gyün a román, elcsúszik a héján, oszt zsupsz, pont bele a bicskába! Oszt még hatszó!

Százlábúnak gyereke születik, a doki számol:
...96, 97, 98, 99, 100, 101.... Kisfiú!

Piroska
– Nagymama, miért olyan nagy a szád?
– Nagymama, miért olyan nagy a szemed?
– Nagymama, miért olyan nagy az orrod?
– Jaj Piroska, menj már innen azzal a nagyítóval!

Haladunk a korral...
– Elnézest! Itt lehet kártyával fizetni?
– Persze!
– Tök alsóból tud visszaadni...?

Két szőke nő beszélget a Hősök terén az egyik vezér szobra előtt :
– Milyen jó pasi! És oda is van írva, hogy 975-1023. Csak nem írták ki, hogy Pannon, Vodafone vagy T-Mobil!

Két részeg észreveszi, hogy pont egy buszgarázs előtt álldogálnak.
– Figyelj csak, vigyünk el egy buszt, azzal gyorsan hazajutunk.
– Jó, te menj be, köss el egyet, én meg idekint figyelek.
Eltelik fél óra, az őrködő már türelmetlen. Bemegy a társa után, és látja, hogy az idegesen rohangál a járművek között.
– Te meg mit csinálsz?
– Az istennek sem találok 7-es buszt!
– Hát te teljesen hülye vagy?! Kössünk el egy 9-est, aztán majd gyalogolunk egy saroknyit.

– Halló. Ez a 111-111?
– Nem, ez a 11-11-11.
– Ó elnézést, félretárcsáztam...
– Semmi gond, úgyis csöngött a telefon.

összeállította: Koós Marcell
rajzolta: Menyhárt Gábor (Menyus)

A Loch Ness-i szörny (ek)

Vannak zoológusok, akik határozottan állítják, hogy ezek a szörnyek csak a képzelet szüleményei. Mások kételkednek ebben, hiszen a XX. században 30, eddig teljesen ismeretlen fajt fedeztek fel. Vajon mi az igazság?

Az 1970-es években végzett tudományos kutatások, fényképek, filmek és ultarahangos felvételek alapján arra az eredményre jutottak, hogy „a legendának nincs valóságalapja, de teljes mértékben el sem vethető". Az azóta rögzített több mint 3000 megfigyelés ugyanazt a 3 tulajdonságot mondta el a lényről: kis fej, hosszú, fénylő nyak és óriási test. Látták a vízben, de a parton is.
Felmerült a lehetőség, hogy a szörny valójában egy jura-kori őshüllő, a Plesiosaurus. Ezt hamar elvetették, mert a tudósok szerint a jégkorszakot nem élhették túl. Valamint, ha a szörny kb. 1200 kg súlyú, akkor naponta legalább 120 kg halat kellene elfogyasztania, ilyen állatot a Loch Ness-tó nem képes ellátni hallal. (Viszont van egy gyanú, amely szerint a tó a föld alatt összeköttetésben áll hasonló tavakkal, ahol szintén láttak ilyen lényeket. Ez a halmennyiség viszont már elég lenne.)
1975. december 10-én az angol parlament alsóházában állattani szakértők bemutatták a képviselőknek és a sajtónak a legújabb kutatásokon készített fényképfelvételeiket, amelyek a Loch Ness-tóban készültek. A szörnyeket (mert olykor többet is láttak egyszerre) már nem lehet a legendák közé sorolni. Érdekes módon a szemtanúk mindig pontosan ugyanúgy írják le a lényeket. A jelenségről sokan hiteles, jó minőségű fotókat készítettek, pl. 1972-ben a Rines-csoport és Frank Scare, valamint még sokan mások.
A David Jamaes vezette angol kutatócsoport által készített fényképeket a hadsereg légi felderítő központjában szakértők elemezték. A végső vélemény: „A Ness-tóban eleven, azonosítatlan objektum mozog."
1965-ben Loch Ness kuatatóiroda alakult, a következő években ez szervezte a tó nagy részére kiterjedő figyelőszolgálatot, és 1968-ban dr. Tucker és dr. Braithwaite, 1970-ben pedig az amerikai Robert Loove ultrahangos víz alatti észleléseit. Mind az angol, mind az amerikai expedíció víz alatt szabadon mozgó nagy objektumokat észlelt. 1970-től a dr. Robert Rines vezette, a bostoni Alkalmazott Tudományok Akadémiája által küldött expedíció is kutatott a térségben.
Peter Scott és Robert Rines az ismeretlen állatfajt elnevezte Nessiteras Rhombopteryxnek, vagyis Rombusz uszonyú Ness-i szörnynek.
Sajnos, még mindig nincs elég bizonyíték, hogy ki lehessen jelenteni: a szörny létezik. A jó hír, hogy ellenbizonyíték sincs sok.

Muskát Leila

LILÁK ÉS LIBÁK

KESZTHELYI RÉKA

FOTÓKIÁLLÍTÁSA

ZRÍNYI SÖRÖZŐ GALÉRIA

INGYENES

2008/tél

Kredenc és Nesze

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium lapjainak közös kiadványa

HAJNÓCZY NAPOK 2008

Kedves Kredenc Böngészők!

Csodálatos, hogy sok álmatlan éjszaka és megannyi átdolgozott óra után… és ennyi elég is az „áztatott" szövegből. Szóval ez az idei ELSŐ Kredenc, mely tartalma az elmúlt hetekben zajló Hajnóczy Napok köré csoportosul. Idén is számos eseményben bővelkedett ez a két hetes rendezvény. Természetesen minden programon megpróbáltunk jelen lenni és azok történéseit írásba vagy képekbe megörökíteni. (Persze sajnos terjedelem hiányában nem mindent tudunk közölni, ezért elnézéseteket kérjük.)
A Hajnóczy Napok megnyitójára 2008. 11. 17.-én került sor, amit dr. Barna Viktor igazgató nyitott meg egyik kollégistánktól idézett szavaival. Mind emellett a Gyárvárosi Fúvószenekar előadását és Valler Adrián gitárszólóját is megtekinthették a résztvevők. A Hajnóczy Napok jelentik a három kollégiumnak a legszínvonalasabb rendezvénysorozatát, hiszen itt mindenki megtalálja a számára legmegfelelőbb előadást és a közös programok által sikerül közelebb hozni egymáshoz a három kollégiumot
A mostani szám közös lap a NESZE című újsággal, így már a Kodályosok és mi, Puskin téri fiúk is megismerhetjük a Türrös csajok irományait. Ez is ELSŐként említhető szerkesztőségünk életében. Jó lapozgatást kívánok és remélem, írásaink közt megtaláljátok a nektek legjobbakat!

Koós Marcell

Impresszum

Főszerkesztő: Nagy Eszter
Fotók: Vörös Béla
Rovatvezetők:
Koós Marcell (Vezércikk), Hepe Dániel (Visszatekintő), Bognár Adrienn (Visszatekintő), Tóth Alexandra (Visszatekintő, Érdekes), Fránvó Krisztina (Könyv), Rigó Ibolya (Film), Muskát Leila (Érdekes), Lencsés Kata (Fókuszban)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc 7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2008/tél

tartalom:

VISSZATEKINTŐ	**4**
Robin Hood nyomában	
VISSZATEKINTŐ	**5**
Ír sztepp	
Hopp, hopp, hopp!	
FÓKUSZBAN	**6**
9. Pécsi Diákfilmfesztivál	
FILM + ZENE	**7**
Fogd a pénzt és fuss…	
Nehéz szülés	
KÖNYV	**8**
Rejtő Jenő: Piszkos Fred, a kapitány	
ÉRDEKES	**9**
Szalvétatechnika	
Luca napi szerelmi jóslatok	
ÜNNEP	**10**
Karácsonyi üzenet	
NESZE	**11-18**
A Hajnóczy József Kollégium diáklapja	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Robin Hood nyomában

Az előző esti zápor után, 25-én kedden, nyílzápor sorozta meg a fiúkollégium tornatermét. Az egybegyűltek immáron harmadik alkalommal mérhették össze íjfeszítő erejüket, amire nagy szükségük is volt az öt fordulón át tartó versenyen.

„A mai verseny abban különbözik az eddigiektől, hogy törekedtünk az íjászszervezetek által elfogadott szabályok szerint lebonyolítani. Ezért az előzőekben megszokott egyenes kieséses rendszer helyett, előzetes nevezés alapján, standardpontozást vezettünk be, így mindenki végig versenyzi a köröket. A versenyen használt íjak mind tradicionális darabok, és jó hír, hogy a rendszeresen edzésre járók közül egyre többen lőnek saját íjjal."- mondta el Marcsó Zoltán az íjászkupa szervezője és az íjász szakkör vezetője.

A verseny hangulatára nem lehetett panasz, hiszen a több mint 20 résztvevő ötöde lány volt, s emellett a fiúk is fűtötték egymást a szokásos csipkelődésekkel. Ám ez a „fűtés" nem hatott eléggé a tornateremre, így a hűvös környezetben nem ártott egy kis bemelegítés, próbalövés. Aztán a szokásos köszöntő és „terepismertetés" után bele is lőtték vesszőiket a fiúk/lányok a vadonatúj táblába. A verseny ötfordulós volt, a megszokott feladatok mellett idén új kihívásokkal bővült. Új versenyszámként jelent meg egy lengőcél, valamint a „lóhátról" nyilazás. („De legközelebb a „magaslesről" (értsd: bordásfalról) lövés sem maradhat el" – javasolta az egyik versenyző.)

A sok bíztatás közepette, néha alig lehetett követni, hogy ki, hány pontot is szerzett egy-egy fordulóban. A verseny hangulatában új lendületet hozott, amikor Török Edmond meglőtte a verseny legszebb tízpontos találatát, ami alaposan felélesztette a többieket. Ezután a szilaj pusztai paripa alaposan kifogott a versenyzőkön. Volt, akinek meggyűlt a baja a „ló" magasságával és volt, akin a saját teste fogott ki egyszóval igazi kihívás volt a pacis-lövészet.(És ezek után megnéznénk egy bordásfalasat is.) A lufis lövészethez a tudáson túl némi szerencse is kellet, mert ITT igenis számított a méret!!!

Aztán jött a versengés csúcspontja: a lengőcél. Az igazi csemege, ahol a mozgócélpontra lövöldözés komoly próbára tette versenyzők érzékszerveit. A másfél órás versengés után megszülettek a III. Hajnóczy Íjászkupa eredményei. A lányoknál első helyezést ért el Gurzó Vivien, második lett Kardos Gabriella és harmadikként zárt Darázsi Kriszta. A fiúknál a képzeletbeli dobogó első helyére Antal Tamás emelkedett, őt követte Horváth Tamás, míg a harmadik helyezett Ébert Attila lett.
Izgalmas versengést láthattak azok, akik ellátogattak, viszont én nem elégedtem meg ennyivel és máris, a jövőről kérdeztem a tanár urat. „Természetesen folytatása következik: terveink között szerepel a 3D-s terepíjászat felvétele a szakköri programba. Mindezt pályázati forrásokból tervezzük, de addig is várunk mindenkit hétfőnként az edzéseinken!"

Hepe Dániel

Ír sztepp

A Hajnóczy-napok kínálatában évek óta szerepelnek a különféle táncházak. Idén az írek kultúrájába nyerhettünk betekintést a Kodály Zoltán úti kollégiumban.
Elsősorban a lányok gyülekeztek az aulában. A kezdeti félénkséget az est „koreográfusa" igyekezett legyűrni, több-kevesebb sikerrel. Az alaplépések elsajátítása nem okozott különösebb gondot a társaságnak. Ezzel kezdetét vette a nagy szerda esti tánc.

Az első lépéssor után többen is feladták és elhagyták a parkettet, és a tanácstalanság csak nőtt az arcokon, amikor megszólalt a zene. Ám a hibákat hamar sikerült korrigálni és beindult a hangulat is. Következtek az újabb és újabb elemek, hol párban, hol csoportokban ropták a résztvevők. A szünetben arra is nyílt lehetőség, hogy megismerkedjünk a hangszerekkel.

Egy biztos: mindenki jól érezte magát. Aki nem táncolt, az izgatottan figyelte, mit produkálnak a társai. Hangos kacajokból sem volt hiány, hiszen az olykor előforduló bakikon mindenki jól mulatott.
Egy diáktársam mondatával zárult az este: „Tiszta Megatánc!"

Bognár Adrienn

Hopp, hopp, hopp!

Manapság egyre többen járnak fitness stúdiókba, konditermekbe, ahol érdekes sportokat, edzéseket próbálhatnak ki. Egyre több újdonságot lehet találni a kínálatban, hogy mindenki megtalálja a kedvére valót fittsége érdekében. Íme pár edzésfajta, amelyek nemcsak formában tartanak, hanem még a felesleges energiát, feszültséget (és kilókat) is le lehet velük adni. Az első friss őrület a Bamboo fight. Ezt az edzést két bambuszrúddal végzik rúgásokkal és ütésekkel kombinálva. Nagyon jól megmozgatja a hát- és a váll izmait, ráadásul kitűnő zsírégető is.

Azoknak, akik egész nap nem mozognak, irodákban ülnek, vagy nehéz fizikai munkát végeznek, jól jöhet a stresszoldó Pilates. Ez a torna nem fárasztó, mivel az edzések ülve történnek izmok nyújtásával, ellazításával. Érdemes kipróbálni egy fárasztó nap után, hiszen fejleszti az izmok rugalmasságát és a hajlékonyságot.
A Thai gerit a kicsit energikusabb emberek kedvelik inkább, hiszen az aerobicórákban a karate elemei jelennek meg. Ez jó zsírégető, stresszoldó hatású, kitűnően átmozgatja az egész testet, és javítja az állóképességet is.
A másik fittebb, energikusabb edzés, a Kangoo. Az edzésen résztvevők, egy speciális cipőt viselnek, melyek talpán két hajlított lemez és egy kifeszített szalag található, ami tompítja az ütéseket. Ezt a sportot bárki kipróbálhatja, aki energikus akar maradni, hisz kevésbé veszélyes a gerincre és az izületekre, mint a többi „ugrálós" sport. Jótékony hatásként erősíti a tüdőt, a szívet és az immunrendszert, mivel fokozódik az oxigénellátás. Állóképesség fejlesztés, zsírégetés tekintetében is nagyon hatásos! Szóval, aki egy kis késztetést is érez egy laza vagy egy energikus edzés iránt, kedvére válogathat a jobbnál jobb edzéstervek közt. Aki pedig kipróbálta a Hajnóczy Napon tartott Kangoot tudja, hogy igazat mondok!

Tóth Alexandra

Beszámoló a 9. Pécsi Diákfilmfesztiválról

Idén 9. alkalommal került megrendezésre a Pécsi Diákfilm Fesztivál, amit a Vizuális Nevelésért Alapítvány és a Pécsi Ifjúsági Központ közös rendezvényének tekint. Éppen ezért idén is az Ifjúsági Ház adott otthont immár sokadik alkalommal az országos mozgókép versenynek.

Az egyre népszerűbb eseményre rengetegen jelentkeztek, és nemcsak a Dunántúlról, hanem az ország szinte minden pontjáról és, hogy még jobban elterjedhessen a fesztiválunk híre, jövőre már a határon túli diákok is nevezhetek alkotásaikkal.
A fesztivál, mint eddig is, két részből állt; a november 25-i sajtótájékoztatóból- ahol sok információt megtudhattunk a versenyről és találkozhattunk a zsűri tagjaival is-, és magából a filmfesztiválból, amire november 28-án került sor. Idén kicsit változtattak a pályázat kiírásán, hiszen előre megadott 4 kategóriában lehetett nevezni.

A kategóriák pedig az „első szerelem”, a „zöld”, a „zene” és a „szülőföldünk” volt. Minden kategóriában rengeteg alkotás született, összesen 49 fim versenyzett, és természetesen a zsűri idén is értékes díjakkal jutalmazta a legjobbakat. A díjakat a zsűri elnöke adta át, aki nem volt más, mint Dr. Havasi János, az MTV Határon Túli Szerkesztőség vezetője.

A díjátadás után filmvetítés következett, ami a kategóriagyőztes és különdíjas filmekből lett összeválogatva. Majd az érdeklődök megtekinthettek egy videótechnikai kiállítást is.

A fesztivál zárásaként pedig két koncert következett az Icethunder és a Váradi Jam Factory zenekarok közreműködésével.
A következő filmfesztivál pedig 2009. április 24-én lesz megrendezve, remélhetőleg hasonlóan nagy sikerrel és még több alkotással.

Lencsés Kata

Fogd a pénzt és fuss…
(Take the Money and Run)

Woody Allen neve mindenki számár ismert. A háromszoros Oscar-díjas, zseniális amerikai író, színész, rendező és producer ebben a filmben igazán megcsillogtatta tehetségét. Forgatókönyvíróként, rendezőként, és a főszereplő, Virgil Starkwell bőrébe bújva, színészként, most egyik első filmjével próbálja lenyűgözni a közönséget, hatalmas sikert aratva.

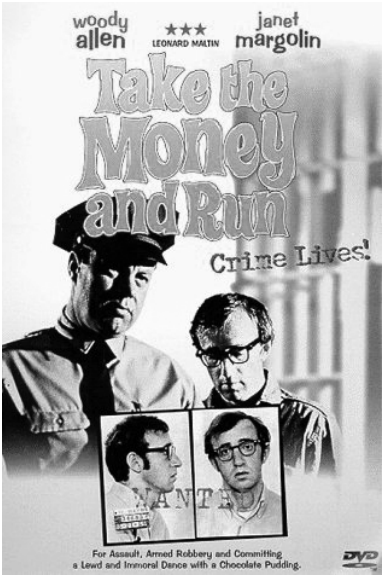

A film egy piti bűnöző életéről szól. Vicces jelenetekkel mutatja be egy olyan srác életét, aki a problémáira való megoldást csak a bűnözésben látja, de pechjére nem sikerült „mesteri fokon" elsajátítania a szakma csínját-bínját. Virgil egy imádnivaló kétbalkezes bankrabló, aki többször is megfordul a börtönben, ahonnan különböző fortélyokkal mindig sikerül kiszabadulnia. Felesége és kisfia még a legnehezebb helyzetekben is kitartanak mellette. Virgil olyannyira hírhedt lesz, hogy minden amerikai államban keresik . Woody sikeresen vászonra vitte az általa megálmodott karaktert, és egy 81 perces moziban nekünk is megmutatta. A New York Times filmkritikusa szerint, „Allen legjobb kabarémonológjainak filmes változata."

Nehéz szülés

A **Guns N'Roses** egy amerikai hard rock együttes, amelyet 1985-ben alapítottak a kaliforniai Los Angelesben. Világszerte hozzávetőlegesen 90 millió albumot adtak el, csak 39 milliót az Egyesült Államokban. 1987-ben jelent meg a kereskedelmileg és kritikailag egyaránt sikeres *Appetite for Destruction* albumuk, amelyből világszerte több mint 26 millió példányt értékesítettek, Amerikában pedig az első lett az albumlistán.
Az együttes zenei stílusa, színpadi munkája és rosszfiú-imázsa az 1980-as évek végén új korszakot hozott a hard rock és heavy metal zene színterén. Bár a klipjeik miatt a glam metal stílusba sorolták őket, élő előadásaik és nyers stílusuk inkább a hagyományos, nyers hard rock együttes benyomását keltették – ezt a látszólagos hitelességet sok rajongójuk tisztelte bennük.
1988-tól 1993-ig világsikert élvezhettek, de Axl összeférhetelensége miatt Izzy 1991-ben távozott. Slash, Duff és Matt lelépett, és megalapította a Velvet Revolvert. Ma az énekes Axl Rose az egyetlen alapító tag a formációban.
Az 1987-es *Appetite for Destruction* album (a kezdeti sikertelenség ellenére) minden idők legjobb rock lemezei közé került, köszönhetően olyan slágereknek, mint a „Welcome To The Jungle", „Paradise City" és a „Sweet Child O'Mine", napjainkra több mint 20 millió példány kelt el belőle.
Az 1988-as *GN'R Lies* albumuk szintén sikeres lett, végleg a szupersztárok sorába emelkedtek. Kábítószeres problémák miatt megváltak Adlertől, helyére Matt Sorum került.
1991-ben jött a dupla album, a *Use Your Illusion*. Az 1993-as *Spaghetti Incident* albumuk kevéssé volt sikeres, és bár hivatalosan nem jelentették be a felbomlást, azóta is tetszhalott a csapat. Sokan (például Slash) saját bandát alakítottak.
Axl Rose és az új felállású GN'R következő albuma, a *Chinese Democracy* 17 év várakozás után végre megjelent a boltokban. Meghallgatni mindenképpen érdemes (legalább egyszer). Ha valakinek tetszik többször is.

Forrás: Wikipédia

Rigó Ibolya

Rejtő Jenő: Piszkos Fred, a kapitány

Rejtő Jenőt nem véletlenül tartják hatalmas írónak a maga nemében. Könyvei abszurd helyzeteinek, lehetetlen szereplőinek és falrengető, főleg szóviccekre és helyzetkomikumra épülő humorának köszönhetően örökre beírta magát a magyar irodalomba. A felsoroltak egyike sem hiányzik az író egyik leghíresebb és legsikeresebb könyvéből, a Piszkos Fred, a kapitányból. Érdekes, hogy ez egy regény-kvartett második tagja, de a könyv akkor is érthető, ha véletlenül nem olvastuk az első részét (Az elveszett cirkáló). Már a regény első mondatai („Uram! A késemért jöttem!") is jelzik, hogy ez a könyv bizony nem az a bizonyos „megszokott". Rögtön megismerkedhetünk a történet egyik főhősével, a kését követelő, pofonairól híres Fülig Jimmy-vel, aki miután kihúzta ritkaságszámba menő kését a Honolulu-Star luxushajó szállásmesterének hátából, tisztességes üzletet köt a sérültet, miszerint vállalja a hajón az általa leütött pincér és a fűtő munkáját. Némelyeknek ezek közül egy foglalatosság is bőven sok, mégis, Jimmy kisebb cseleknek köszönhetően kettővel is boldogul. A hajón találkozik régi ellenségével, Piszkos Freddel (vagy ahogy ő nevezi: Piszok Alfréddel), megismerkedik a Boldogság-szigetek ifjú uralkodójával, St. Anionio de Vicenzo Y Galapagos-szal, belecsöppen egy gyilkosságba, aminek tudtán kívül részben okozója volt, majd a hullával is meggyűlik a baja. Ha mindez nem lenne elég, még személyiséget is cserél az ifjú herceggel pár napra, hogy az életében először és valószínűleg utoljára, szabadon járhasson-kelhessen Szingapúr zsúfolt utcáin, vagy akár az „alvilágban". Persze a herceget sem kell félteni, miután belekötött az alvilág nagyjaiba, és kapott egy pár atyai pofont, ráérez a verekedés csínjára-bínjára, a bűnbarlangok összes népével együtt elindul, hogy megostromolja saját trónját. Azt a trónt, amin tévedésből éppen Fülig Jimmy ül, akinek sikerül fenekestül felforgatnia Boldogság-sziget népének életét esztelen rendeleteivel, megbotránkoztatni az udvar vezetőit, miközben titkolnia kell mindenki előtt kilétét. Nehéz napjairól naplójában olvashatunk, amibe jellegzetes Fülig Jimmy-s helyesírással veti a sorokat (érdemes elolvasni ezeket a feljegyzéseket, mert ebből még a legborzalmasabb helyesíró is meríthet némi önbizalmat). Persze nem hiányozhat a szerelmi szál sem, St. Anionio de Vicenzo Y Galapagos herceg megtalálja élete szerelmét az alvilági lázadók vezetőnője személyében, akiért bármire képes lenne, kivéve igazi érzelmei bevallására. Közben az is kiderül, hogy Piszkos Fred szintén a történet pozitív szereplője, hiába próbálkozik Jimmy és a kapitány maga ennek ellenkezőjének bebizonyításával.

Ha mindez nem volt elég, hát olvasd el a könyvet, és egy garantált: élvezni fogod!

FránYó Kriszta

Szalvétatechnika

A decoupage szó francia eredetű: jelentése kivágás, szétvágás, darabolás. Ma az egyik legnépszerűbb kreatív hobbi. Nem véletlenül vált ennyire népszerűvé, mivel nem kerül sokba és nagyon egyszerű. A szalvétatechnika segítségével szinte bármilyen felületet díszíthetünk: textilt, fát, hungarocellt, agyagot, viaszt. Ma már az üzletek széles kínálatából választható szalvéta, de használhatunk vékonyabb csomagolópapírokat is.

Az otthon gyártott, vagy vásárolt gipszalapot (vagy bármi mást) először le kell festeni. Ecsettel, szivaccsal stb. dolgozhatunk szabadon szárnyaló fantáziával. Ha a keret megszáradt jöhet a szalvéta. A háromrétegű szalvétának csak a legfelső rétegét használjuk, és ecsettel, decoupage ragasztó segítségével óvatos mozdulatokkal dolgozzuk rá a szalvétát a választott felületre. Vigyázzunk, hogy ne legyen gyűrött, és ne ázzon el túlságosan! Ma már a legtöbb ragasztó lakk is egyben, de külön is választhatunk lakkot és fixálhatjuk vele a munkánkat.

Mindez természetesen még csak a jéghegy csúcsa, de ha egyszer elkezditek nehéz abbahagyni!
A Csináld magad szakkörön készültek az illusztrációk a Hajnóczy Napok alatt.

Tóth Alexandra

Luca napi szerelmi jóslatok

Gondoltátok volna, hogy az adventi időszak a szerelmi jóslatokra is alkalmas? Számos hiedelem kapcsolódott Luca napjához (december 13-hoz). Szent Lucia a 3. és 4. század fordulóján élt Szicília szigetén. A legenda szerint Jézus menyasszonya volt, ezért őt is házasságszerző szentnek tartották.
Luca napi szokás volt a gombóc- vagy derelyefőzés. (Érdemes a konyhában sürgölődni!) A lányok kilenc cédulára felírtak egy-egy fiúnevet, s ezeket a gombócok belsejébe rejtették. Amelyik gombóc először jött fel a főzés során a víz tetejére azt kivették, és a benne lévő cédula elárulta a jövendőbeli párjuk nevét.
Egy másik jóslás szerint kilenc cédulára egy-egy keresztnevet kellett írnia a kíváncsi fiatalnak, amelyeket éjszakára betett a párnája alá. Az elkövetkező napokban minden este ki kellett vennie egy-egy cédulát a párna alól. Amelyik utoljára maradt, az mutatta meg a jövendőbeli nevét.
Ha Luca napra pogácsát sütöttek, egy pogácsába gyűrűt rejtettek. Ha ezt éppen az eladósorban lévő lány találta meg, azt jelentette, hogy rövidesen férjhez megy. Más esetben a lányok tizenkét cédulára ráírtak egy-egy fiúnevet, s ezeket egyesével a tűzbe dobták. Az utolsó papír mutatta meg a vőlegény nevét.
A kocsonyaevéshez is fűződött jóslás. A kocsonyában lévő csontoknak nevet adtak és letették a földre. Majd behívták a kutyát: az éhes háziállat által választott csont megmutatta a leendő férj nevét.
Szerelmi jóslatok szerint, ha az éjféli misére harangozáskor a leány a szobában befelé söpör, megteríti az asztalt, majd utána egy ingben, mezítláb megkerüli háromszor a házat, a szoba ablakán benézve meglátja a leendő urát.

Forrás: internet

Disda Jenő:
Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranymese, áhitat
minden szívet átitat.
Pásztorjátszók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

József Attila:
Karácsony

Legalább húsz fok hideg van,
szelek és emberek énekelnek,
a lombok meghaltak, de született egy ember,
meleg magvető hitünkről
komolyan gondolkodnak a földek,
az uccák biztos szerelemmel
siető szíveket vezetnek,
csak a szomorú szeretet latolgatja,
hogy jó most, ahol nem vágtak ablakot,
fa nélkül is befül az emberektől
de hová teszik majd a muskátlikat?
Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég
s az újszülött rügyező ágakkal
lángot rak a fázó homlokok mögé.

Nagy László
Adjon az Isten

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,
üres vékámba
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az ágyra
hevernem,

kérdésre választ
ő küldjön,
hogy hitem széjjel
ne düljön,
adjon az Isten
fényeket,
temetők helyett
életet -
nekem a kérés
nagy szégyen,
adjon ugyis, ha
nem kérem

Nemes Nagy Ágnes
Karácsony

Fehér föld, szürke ég, a láthatáron
narancsszín fények égtek hűvösen.
Pár varjú szállt fejem felett kerengve
s el nem repültek volna űzve sem.

Csak álltam szürkén, szürke ég alatt.
- S egyszerre, mint gyors, villanó varázs
egy kicsi szó hullott elém: karácsony,
mint koldus kézbe illatos kalács.

Csodáltam. És a számon hála buggyant,
nem láttam többet kósza varjakat:
olyan szelíd volt, mint a gyermek álma,
s olyan meleg volt, mint a nyári nap.

Nesze

A Hajnóczy József Kollégium diáklapja 2008. december

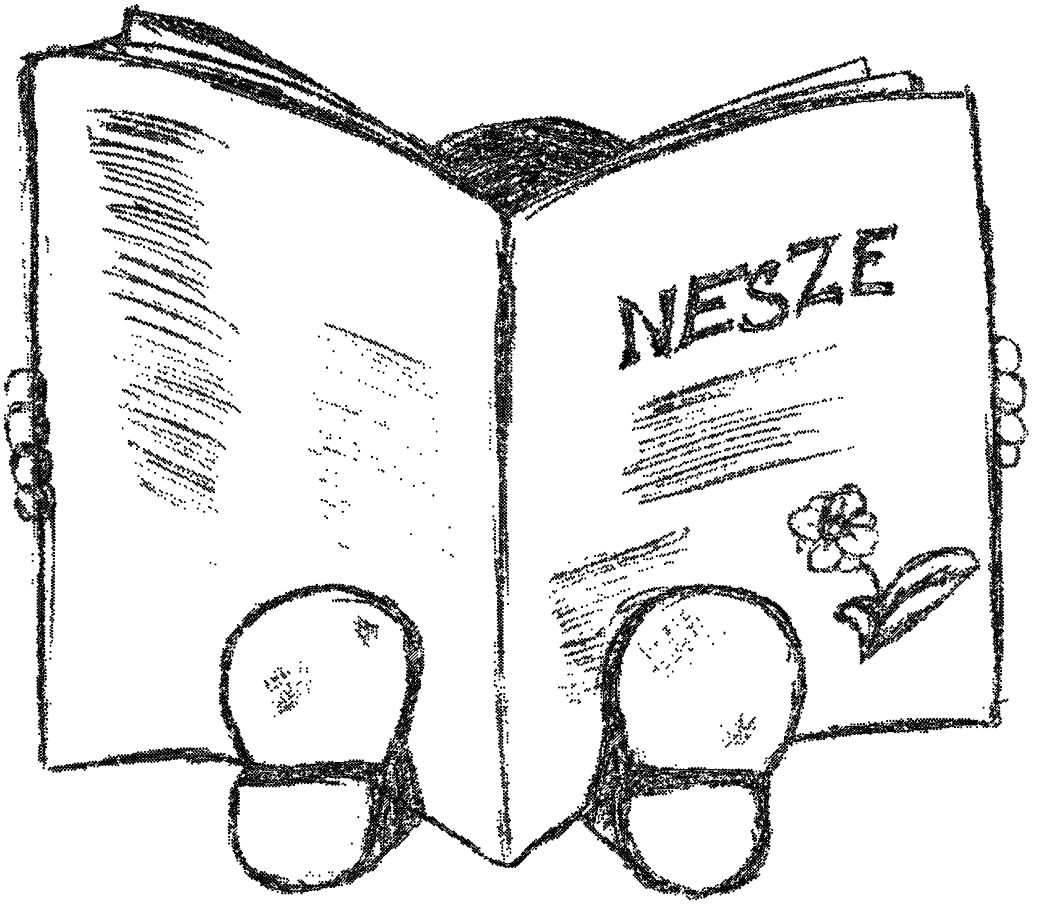

Vendégünk volt Sors Tamás és edzője

Általában összetalálkozunk az iskola folyosóin, akaratlanul is. Egymásra köszönünk, leállunk beszélgetni, csöngetnek, észbe kapunk és mindketten sietünk órára. Suli után megkérdezem tőle: Milyen volt a napod?- Átlagos, válaszolja vállrángatva. Vicces, hogy ezt mondja, hiszen ő a legátlagon-felülibb ember, akit ismerek.

Természetesen Sors Tamásról van szó, akit megismerhettetek egy rövid beszélgetés során a Hajnóczy Kollégium Türr István úti tagintézmény rendezvényén. Tamás a 2008-as Pekingi paraolimpia egyik aranyérmes úszója. 100 méter pillangón ért el első helyezést, valamint egyéni világcsúcsot úszott. Mindez fantasztikusan hangzik, és elismerésre méltó. Ám ha Tamást nekem kellene bemutatnom, akkor valószínűleg azt mondanám: Ő az a srác az évfolyamból, akivel tesi alatt büfézni szoktam, régen együtt úsztunk, szereti a pizzát, és Jóbarátokat szokott nézni. Ha meglátom reggelente, nem az jut eszembe róla hogy „ott egy olimpikon", hanem mosolygok, mert ott van egy jó barátom aki éppen vizes hajjal vigyorog rám a reggeli edzése után.
Ennek ellenére úgy érzem, hogy megérte elvállalni a beszélgetőtárs szerepét az idei Hajnóczy

Napokon, hiszen többen is megismerhették Tamást, mint olimpiai bajnokot. Remélem sokan tudtak példát venni róla, és nem úgy fogták fel ezt az egészet, mint egy újabb kötelező kollégiumi programot. Ilyen eredményhez rendkívüli kitartás és folyamatos kemény munka szükséges. Mindannyian példát vehetnénk róla, mint olimpiai bajnokról, és mint egy átlagos gimnáziumi diákról.

Márton Dorottya

Teaházi élményeim

Mikor jelentkeztem a Hajnóczy Napok teaházi programjára, nem sok fogalmam volt arról, hogy mi is zajlik ilyen helyen, de ez csak fokozta a kíváncsiságomat.

Később szereztem tudomást arról, hogy itt egy színész, nevezetesen Matta Lóránt és egy zongorista Darvas Kristóf fog előadást tartani.

Mikor a színész elkezdte a darabot, nem nagyon értettem belőle szinte semmit, de a végére teljesen megvilágosodott a darab lényege. A darab valójában egy óceánjáró zongorista emberről szól, akiknek nagyságát nem tudja meggátolni szűk élettere sem, s egy barátságról, amelyen nem fog az idő, és nem fog a halál sem. Körülbelül ez volt a lényege a Novecento című drámának.
A jövőt illetően el tudnám képzelni, hogy magamtól ellátogassak egy ilyen típusú monodrámára. A hangulattal, a teával, a Gabi néni és az Ági néni vendégszeretetével együttvéve, szerintem egy nagyon hangulatos est volt.

Vörös Vivien

Ki tud többet Pécsről?

Így elsősként, és nem helybéliként néha igencsak nehéz eligazodni Pécsett. Néha a nevelőinket, osztálytársainkat, vagy felsőbb éves kollégistákat kérünk meg, hogy segítsenek, hogyan is tudunk eljutni oda, ahová szeretnénk.
Mikor nézegettük csoportfoglalkozáson a Hajnóczy napok programját, nevelőink arra hívták fel a figyelmünket, hogy egy kisebb verseny keretében növelhetjük Pécsről szerzett tudásunkat. Négy fős csapatokat alakítottunk, és még a verseny előtt könyvekben, interneten egy kicsit utána jártunk Pécs nevezetességeinek, történelmének.

A verseny a programok megnyitását követően, még aznap a Puskin téri fiú kollégiumban volt. Nem gondoltuk volna, hogy nem is olyan kis versenyről van szó, hiszen 10 csapat jelentkezett. A versenyen többféle feladatban méretettünk meg. Volt tesztlap, pécsi nevezetességek felismerése képről, és egy képzeletbeli városi séta is. A végeredmény nagyon meglepő volt, hiszen az első helyen hárman végeztünk holtversenyben. Nem kis örömünkre, mindhárom csapat a mi Türr István utcai tagintézményünkből került ki. Jutalmul, mi dobogósok, kaptunk egy Pécsről szóló könyvet és oklevelet.
Azt hiszem mindannyian szép emlékként fogunk visszagondolni a verseny pillanataira.

Tumó Borbála

Ismét vetélkedtünk

Szerdán a Hajnóczy napok keretein belül uszodai vetélkedőn vehettek részt az érdeklődők. Az átöltözésnél akadt egy kisebb probléma, tudniillik hogy kb. 30-an kaptunk egy fülkét, amibe be kellett préselni mindenki cuccát. De jó kollégista nem ismer lehetetlent, megcsináltuk

A medencéhez érve láttuk csak meg, hogy mennyi fiú is jelentkezett. Először egy kicsit elpirulva beugrottunk a medencébe, és egyénileg „bemelegítettünk". Utána elkezdődött a nagy küzdelem. 16 csapat volt, de a helyhiány miatt 4 részre osztottak minket.

Az első feladat „vizespóló" volt. Ez nem azt takarta (szerencsére), amire most mindenki gondol, csupán annyit, hogy egy fehér pólóban kellett úszni, majd átadni a következőnek.

A második feladat az volt, hogy ki tud tovább úszni egy levegővel. Ez a fiúknak jobban ment, mivel nekik sokkal nagyobb a tüdejük, mint nekünk.
A harmadik feladat is könnyebb volt a fiúknak, mivel itt az erősségünket tették próbára. Két párba álltunk, és minden pár egyik tagjának a hátán kellet vinnie a társát.
A negyedik feladat volt a legjobb, ugyanis a Nemzeti Bank összes 5 forintosát beleszórták a medencébe, és nekünk ezt kellett összegyűjteni. Testhezálló feladat volt (kollégisták -> pénzgyűjtés!!!).
Egyéni úszóversenyt is rendeztek, az indulók értékes jutalmat (CSOKI) kaptak. :) Ennek ellenére mégis viszonylag kevés induló volt.
A versenyek után kipróbálhattuk a szaunát, majd eredményt hirdettek, és kiosztották a nyereményeket (CSOKI).

Mindent összevetve, nagyon jól éreztük magunkat, és bár a csokik elpusztítása után a sportolásnak nem maradt látható eredménye, jövőre is megyünk!

Gyimóthy Lilla és Krupincza Eszter

Janus Pannonius ravatala

Az egykori püspök földi maradványait október 21-én újratemették. Az újratemetés idején a püspökség szervezésében konferencia foglalkozott a korszakkal. A múzeumok az eseményhez kapcsolódva a reneszánsz év keretében tárlatokat szerveztek, és Mandulafa-programot indítottak. A pécsi Modern Magyar Képtárban Martyn Ferencnek a költő életéről készült tusrajzaiból, a Régészeti Múzeumban a Janus Pannoniushoz köthető leletekből, a Természettudományi Múzeumban a dunántúli mandulafák témában, a Néprajzi Múzeumban pedig néprajzi ábrázolásokból nyílt tárlat.

Újratemetéséhez a pécsi Régészeti Múzeumból a Pécsi Egyházmegyéhez kerültek Janus Pannonius földi maradványai. A költő csontjait Fabényi Júlia, a Baranya Megyei Múzeumi Igazgatóság vezetője adta át Wolf Gyulának, az egyházmegye közgyűjteményi igazgatójának.
A volt pécsi püspököt a bazilikában október 20-án délután felravatalozták, ezt huszonnégy órás virrasztás, szertartások, imádságok követték, ezalatt bárki leróhatta tiszteletét előtte. Másnap ünnepélyes mandulafa-ültetést tartottak az északi városfal mentén Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke, valamint emlékkonferenciát Hiller István kulturális miniszter részvételével.
A püspöki szentmisére és a temetésre délután három órakor került sor a székesegyház altemplomában. Janus Pannoniust Dulánszky Nándor püspök mellett helyezték végső nyugalomra, síremléke Rétfalvi Sándor szobrászművész munkáját dicséri.

Lőrincz Éva

Need 2 CU!
(Randi a chaten)

Már érzed a pillangókat a hasadban, a lüktetést a mellkasban, és csak egy valamire tudsz gondolni, hogy milyen szép színe van, hogy olyan stílusosan ír, hogy értelmes, szókimondó, érzelmes…
Teljesen belezúgtál!
S egyszer csak megjelenik a képernyőn:
Need 2 CU! (Látnom kell téged!)
Tyű, micsoda macsó! Hipp-hopp meg is beszélitek a találkozót, de nem feltűnő, hogy éjjel 11-re fixáljátok a meeting-et egy elhagyatott parkban….
A megbeszélt időben és helyen ott ülsz a penészes padon, s egy rusnya, elhízott 200 kilós állat megragad, éééés…. Ezt nem írhatom le sajnos, kissé perverz és pajzán.

Utána még te sajnáltatod magadat? Ilyen buta vagy?

Talán extrém a példa, kissé túlzás, de érzékelhető a tanulság. Lehet, hogy máskor használnod kellene a fejedet is, nem csak a klaviatúrát. Hogyan lehetne megértetni veled, hogy az életed nem játék?
Persze vannak sokkal veszélyesebb dolgok is, de akármennyire úgy tűnik, hogy a chat-es ismerkedés olcsó gyerekjáték, attól még sokba kerülhet a kis tévedésed. Ennél talán még a társkereső is jobb, de nem hinném, hogy bármelyikőtőknek szüksége lenne rá a boldoguláshoz.
Végül csak annyit tennék hozzá, nehogy azt képzelje valaki, hogy az iwiw, myVip, hotDog, barátikör, teveklub jobb.
Csak igényesebben álcázott az átverés. Chio zacskóba öltöztetett tescós chips.

Pfeifer Henrietta

Fiú és lány közötti barátság

Köztudott dolog, hogy az ember társas lény. Ismerkedik, barátokat szerez, mindegy hogy azonos, vagy éppen ellenkező neműeket. Az én véleményem szerint nem létezik fiú és lány között barátság. Talán egy ideig igen. Van úgy, hogy elég egy pillantás, hogy onnantól kezdve megváltozzanak az érzések mindkettejükben.

Van úgy, hogy elég, ha a másik elkezd valami különösen furát érezni a másik iránt, és onnantól kezdve szinte eszeveszetten kihasznál minden alkalmat, hogy érezze a másik közelségét, csakhogy hallja a hangját, hogy megérinthesse „véletlenül". Eleinte kapásból rávágják, hogy szó sincs semmiféle komolyabb dologról, de egy idő után elgondolkoznak. Egy bizonyos idő elteltével biztos, hogy eljön az a nap, amikor tisztázzák egymás előtt, hogy ki mit érez, és dönteniük kell, hogy miképpen folytassák. Csendben meghúzódik a háttérben, mindig számíthatunk rá, amíg egyszer rá nem jövünk: Ő az, akivel minden jó. Egyszerűen olyannak fogad el, amilyenek valóban vagyunk. Hiszen legjobb barátként ismer minket.

Meggyőződésem szerint, a valódi barátság egy olyan építmény, mely egy erős alapon, és négy szilárd pilléren nyugszik. Az erős alap a bizalom, mert e nélkül nincs barátság. A négy pillér pedig a következő: közös pontok, a „bajban terem" próbája, az idő tényezője, a kölcsönösség tartóoszlopa. Mit jelenthet ez fiú és lány között? Mindenki fantáziájára bízom.

Természetesen ez nem jelenti azt, hogy nem létezik néha, őszinte barátság minden mellékzönge nélkül, de szerintem a természet nem véletlenül teremtette a nőt és a férfit egy párnak. Nagyon tetszik nekem Arisztotelész gondolata: „ A barátság, egy lélek, mely két testben lakózik.

Szanyi Fruzsina

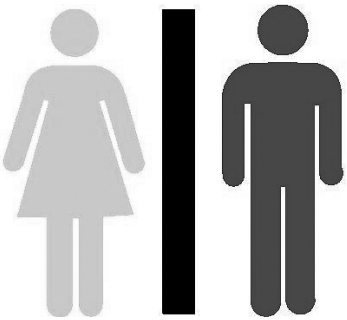

A csavargásról, a csavargókról…

Szerintem a csavargás egy életforma, mivel köztudott, hogy rengeteg ember él csavargóként szerte a világban. Vannak, akik saját maguknak választják ezt az életformát, és vannak, akik önhibájukon kívül kerültek az utcákra.

azt lehet hallani, rádión, TV-n keresztül, hogy mennyi munkahelyről kell elküldeni embereket a gazdasági-válság miatt. Vannak köztük olyanok is, akik elvesztették családjukat, tönkrement a házasságuk, eladósodtak, és még számtalan hasonló ok, vagy indok miatt váltak csavargókká. Szerintem, sem elítélni, sem bántani nem lehet,

Akik maguknak választják ezt a stílust, arra jó példaként szolgálnak véleményem, (tudomásom) szerint a ’70-s évek hippijei, napjainkban, pedig a csövesek. Akik maguk választják ezt az életet, olyan emberek lehetnek, akik nem bírják elviselni a kötöttségeket, az azzal járó felelősséget nem tudják, vagy nem akarják vállalni. Őket nem teszik boldoggá a hétköznapi dolgok, mint más embereket. Nem az a céljuk, hogy családjuk, lakásuk, „normális” életük, egzisztenciájuk legyen. Vannak, akik önhibájukon kívül váltak csavargóvá, hajléktalanokká, nem lehet tudni, hogy milyen oknál fogva kerültek az utcára. Vannak köztük, akik eleve nincstelenek voltak, és még mindig azok, de vannak olyanok is, akiket elküldtek a munkahelyükről, mint pl. napjainkban is csak

és nem is szabad őket, mert senki sem tudja, mit hoz számára a holnap, vagy a holnapután, ebben a bizonytalan világban. Ha segíteni nem tudunk, senkinek sem kell beléjük rúgni még egyet. Mert sajnos nem arra szabad csak gondolni, hogy jobb vagy könnyebb életünk lesz, hanem arra, hogy egyre nagyobb gondokkal és problémákkal kell megküzdeni. Ezért bárkiből válhat csavargó, még abból is, aki még gondolni sem mert rá, hogy egyszer ő is egy lesz a sok közül.
Véleményem szerint nem lehet könnyű, és nem is lehet jó, csavargónak lenni, de néha lehet hogy nincs más választás és a szükség kötelez…

Kubatov Beáta

Mit jelent Magyarországon Celebnek lenni?

Nemrég indult egy műsor, egy kereskedelmi csatornán, Celeb vagyok, ments ki innen! –címel. Magyarország „celebjeit", -vagy kinek, ahogy tetszik, médiaszemélyiségeit, elvitték egy argentínai őserdőbe, ahol különféle próbákat kellett kiállniuk. Korábban is láthattunk már ilyen műsort, csak abban civilek szerepeltek. Kétség sem férhet hozzá, hogy Magyarországon rengeteg ember nézi ezeket a műsorokat, hiszen a televízióban ez a színvonal.

Most térjünk rá arra, kik számítanak sztárnak, celebnek ebben az országban!?

Ha egy híres, férfi énekes elválik, akkor az exfeleség minimum hetekig van a pletykalapok címlapján, vagy éppen főzőműsorban szerepel, és sztárt formálnak belőle. Egy Magyarországra vándorolt bennszülött, megtanulja a nyelvünket és számunkra vicces kiejtéssel énekli, akkor már persze saját számokat is csinál, sőt saját műsort vezet, és ő is celebnek számít.

Tudni kell különbséget tenni híresség és botrányhős celeb közt. Rengeteg értékes ember van Magyarországon, akik megérdemelnék a figyelmet, és lehet, hogy őket nem is ismerjük. Ők nincsenek benne hetente a pletykalapokban, nem szerepelnek valóságshowk-ban, ők azok a sztárok, akik valójában megdolgoznak a sikerükért és nem „beházasodnak" a sztárságba. Talán őket kellene mutatni, az ő életüket kellene mintának állítani az emberek elé, hogy nicsak így is lehet élni.

Dallos Vanda

Tartalom:

Vendégünk volt Sors Tamás és edzője
Teaházi élményeim
Ki tud többet Pécsről?
Ismét vetélkedtünk
Janus Pannónius ravatala
Need 2 Cu - Randi a chat-en
Fiú és lány barátság
A csavargásról, a csavargókról
Mit jelent Magyarországon Celebnek lenni?

Munkatársak:

Dallos Vanda
Gyimóthy Lilla
Krupincza Eszter
Lőrincz Éva
Márton Dorottya
Pfeifer Henrietta
Rapp Judit
Szanyi Fruzsina
Tumó Borbála
Vörös Vivien

Vizuális Nevelésért
VNA
Alapítvány

GALÉRIA

PIROS

KESZTHELYI RÉKA
KOLLÁR ÁKOS
PÁLVÖLGYI PANNA

KIÁLLÍTÁSA

PÉCS, ZRÍNYI U. 6.

2008
Kollégiumi Karácsony

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2009/ősz

FÓKUSZBAN
Lencse Máté, nevelőtanár

VISSZATEKINTŐ
Hajnóczy Napok 2009

KÖRKÉRDÉS
Diáktársainkat kérdeztük

DIÁKHITEL MELLÉKLET
Diákhitel diákhittel

HITELES GONDOLATOK

Hajnóczy
Napok
2009

Kredenc

2009/ősz

Kedves Kollégisták!

Sajnos, már megint vége a nyárnak. Jó esetben mindenki kipihente a tavalyi év fáradalmait, és újult erővel áll a tanév kihívásai elé. Ez az idei első számunk. Természetesen ebben az évben is megrendezésre kerültek a Hajnóczy-napok. Ez a három kollégiumi tagintézmény közös kulturális rendezvénysorozata. Immár hagyománynak számít az újság történetében, hogy részletesen beszámolunk az itteni eseményekről, mindemellett az őszi számunkban a Diákhitellel is bővebben foglalkozunk. Ez nagyrészt az egyetem vagy főiskola előtt álló végzős kollégistáinkat érinti, hiszen így reális képet kaphatnak a Diákhitel előnyeiről és hátrányairól. Igyekeztünk tényszerűen bemutatni az ebben rejlő lehetőséget az esetleges hiteligényléssel járó felelősséggel együtt. Reméljük, ez segítségére lesz idei ballagóinknak, még akkor is, ha most úgy érzik, ez az esemény nagyon távol van tőlük. Fő témáink mellett természetesen megmaradtak állandó rovataink is, így kedvetekre szemezgethettek a viccek, filmek, riportok, vagy más érdekesebbnél érdekesebb írások között.

Rigó Ibolya

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Fotók: Czuszor Józsefné, Vörös Béla
Címlap: Kálecz Rudolf
Rovatvezetők:
Rigó Ibolya (Diákhitel melléklet), Rajczi Gábor (Visszatekintő), Sepovics Anita (Fókuszban), Bagó Júlia (Pro/Kontra, Film), Bárány Gerda (Egészség), Liszkai Etelka (Egészség, Szórakozás), Baumholzer Veronika (Szórakozás, Így írunk mi), Bogdán Sándor (Így írunk mi), Szarvas Eszter (Zene), Bogdán Melinda, Kalányos Szabina (Körkérdés), Tóth Boglárka (Könyv)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
kredenc09@freemail.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

tartalom:

VISSZATEKINTŐ	**4**
Hajnóczy Napok 2009	
FÓKUSZBAN	**5**
Beszélgetés Lencse Máté nevelőtanárral	
PRO / KONTRA	**6**
A csoki	
EGÉSZSÉG	**7**
Az egészséges étkezésről	
ÍGY ÍRUNK MI	**8**
Patyi Virág novellái	
ZENE	**9**
A LID zenekar	
KÖRKÉRDÉS	**10-11**
Kollégistáink válaszolták	
KÖNYV	**12**
Ernest Hemingway Búcsú a fegyverektől	
SZÓRAKOZÁS	**13**
Vicces fejtörők	
FILM	**14**
Másnaposok	
MELLÉKLET	
A Diákhitelről	

Hajnóczy Napok 2009

Mint eddig minden évben, idén is megrendezték a Hajnóczy Napokat, ami kollégiumunk hagyományos kéthetes rendezvénye, és immár 14. alkalommal örvendezteti meg a kollégistákat.

A kihagyhatatlan programok közül mindenki szabadon válogathatott. A programsorozat november 9-én kezdődött. Minden diák hatalmas érdeklődéssel várta az izgalmas napokat.
A rendezvény előnyeit az élvezte igazán, aki megpróbált mindig, mindenhol jelen lenni. A személyes élmények emlékké, az új ismerősök barátokká, a játékban való szereplés pedig örömmé vált. Így volt ez mindenkivel, aki megpróbálta magát csak egy kicsit is jól érezni.

Az uszodai versenyen a csapatjáték és a hangulat hozzájárult ahhoz, hogy igazán jól érezzük magunkat. Persze, a jutalom sem maradt el! A csoki mindenkinek jólesett a fárasztó, de sikeres munka után. Hazaérkezéskor nem kellett altatni bennünket!
A horvát táncbemutatón a zene nagyon érdekes és jó volt. Ha valaki nem akart táncolni, csak hallgatta a zenét, és nézte a táncolókat, akik alig fértek el az aulában. Meglepően sokan jöttek el erre a programra, és sikerességét az is mutatta, hogy milyen sokáig tartott.
A lövészeten szép eredmények születtek. Elsősorban pisztollyal próbálkozhattak a diákok, ezt mindenki nagyon élvezte. Majd megpróbálhatták tudásukat légpuskával is.
A céltábla egy mosolygós száj volt, aminek hiányzott néhány foga. A fog találata esetén két pontot kapott a lövész, de ha a fekete részt találta el, akkor mínusz pontot kapott.

Három lövési esélye volt mindenkinek. A légpuskás verseny után az íjászverseny kezdődött, melynek végén a holtversenyben küzdő diákok harcolhatták ki maguknak a helyezéseket. Az első helyezést Ébert Attila érte el. Kiosztották a „Legvadabb Amazon” címet is, amit Kardos Gabriella kapott.
Hétfőn este Teaház várta sok szeretettel a diákokat a 30Y frontemberével, Beck Zoltánnal. A kollégium előtt várakozó diákok tömege megdöbbentette a szervezőt is. Nagy volt az érdeklődés a zeneművész iránt. A teremben összegyűlő diákok többsége egy kellemes teázásra ment le. Sok érdekes kérdés hangzott el a zenészek felé, például: Mikor volt az első nagy szerelmük? Mennyit tudnak foglalkozni a magánéletükkel? Mennyi időt tudnak szakítani a rajongókra?

Sok más érdekes rendezvény, beszélgetés, játék várta a kollégium lakóit az említetteken kívül is. Volt latin táncbemutató, filmvetítés, kreatív foglalkozás, önvédelmi bemutató, koncert, a hagyományos programok mellett helyet kaptak újak is. És ne feledkezzünk el arról a napról sem, ahol lehetőséget kaptunk újságunk bemutatására, és ennek a lapszámnak egy részét közönség előtt szerkesztettük meg.
Reméljük, mindenki jól érezte magát ebben a két hétben, és már alig várja a jövő év újabb kihívásokkal teli napjait!

Bogdán Melinda, Bagó Júlia, Rajczi Gábor

Bemutatjuk Lencse Mátét, az új éjszakás nevelőnket

Lencse Máté tanár úr az idei tanév szeptemberétől dolgozik kollégiumukban, a Kodály utcai tagintézményben éjszakás nevelőként. Őt kérdezgettük olyan dolgokról, ami érdekelheti a kollégistákat vele kapcsolatban.

- Érdekelne, hogy miért ezt a pályát választotta a tanár úr.

- Miután jelentkeztem az egyetemre, a filmszak mellett pedagógiát tanultam, és fokozatosan ez került előtérbe. Megszerettem a pedagógusi munkát, és itt szeretnék tovább dolgozni.

- Mi a hobbija?

- Az olvasás és a tenisz.

-A középiskolai pályája alatt nyert valamilyen díjat?

-A középiskolában nem voltam mintadiák, úgyhogy nem igazán. Néha indultam történelemből egy-két versenyen, pályázaton, de nem sok sikerrel. Meg aztán filmezni is elkezdtünk pár barátommal, de akkor sem ömlöttek a díjak.

- Mi a véleménye a kollégiumunkról és az itt lakókról?

- Alapvetően pozitív kép alakult ki bennem mind a kollégiumról, mind a kollégistákról. De jobban inkább csak a négy szoba lakóit ismerem, akik hozzám tartoznak, velük jól kijövök, legalábbis, én így érzem.

- Nem fárasztó az éjszakázás?

- Az első héten elég rossz volt, és tartottam is tőle, hogy nem fog ez menni, de mostanra teljesen belerázódtam.

- Hogyan változtatta meg az életét napirendjének megváltozása?

- Szerencsére az egyetemen már nincsen sok kurzusom, úgyhogy nem kell hosszú órákat végigülnöm azután, hogy hatkor keltem. Többnyire otthonról el tudom intézni a dolgokat, amiket az egyetemmel kapcsolatban csinálok. Ilyen a konferenciaszervezés, szakdolgozat írása, illetve szakirodalmak olvasása, így ha fáradtabb vagyok egy-egy éjszaka után, könnyebb a helyzetem azoknál, akik nappal is dolgoznak, mert bármikor le tudok feküdni pihenni. Egyszóval nem különösebben változtatta meg a hétköznapjaimat a kollégiumi munka.

- Említette, hogy filmszakos. Milyen filmeket szeret?

Kissé válogatós lettem az évek során, ami lehet hogy nagyképűen hangzik, de egyszerűen így alakult. Ettől még persze megnézem az Amerikai pitét és röhögök rajta, vagy szeretem a Die Hard meg a Halálos fegyver filmeket, de nem ezek a kedvenceim. A rendezők, akiket talán a legjobban szeretek, a teljesség igénye nélkül: Friedrich Wilhelm Murnau, Jean Renoir, Roberto Rosselini, Vittorio De Sica, Francois Truffaut, Ingmar Bergman, Michelangelo Antonioni, Mike Leigh, Veit Helmer, magyarok közül: Huszárik Zoltán, Kardos Ferenc, Tarr Béla, Török Ferenc. Hát, ez egy kicsit sok név lett.

- Mik a tervei a jövőben?

- A jövőbeni célokra már válaszoltam részben, vagyis, hogy nem akarok lemondani a pedagógusi pályáról. Terveim szerint a diploma megszerzése után az egyetemen PhD-képzésben szeretnék részt venni, ami még három év. Közben szeretnék tanítani az egyetemen, és ha azzal is végeztem, majd meglátjuk mi lesz, de ezen a pályán szeretnék maradni. Most, hogy kezdek megismerkedni a kollégium életével (sosem laktam kollégiumban, most is albérletben élek Pécsen), ezt sem zárnám ki későbbi munkahelyeim közül.

- Köszönjük, hogy válaszolt kérdéseinkre.

Sepovics Anita

A csoki

A csoki pozitív és negatív tulajdonságai mellett egyszemélyben érvelek, mivel ez az a táplálék, ami ellentmondásokat ébreszt egyetlen emberben is.

Pro

A csoki, mint bizonyára sokan tudjátok, egészséges is lehet. Ősi kultikus táplálék, ami tele van antioxidánsokkal (több van benne, mint a zöld teában). Ez megakadályozza a koleszterin lerakódását az erekben, és lassítja az öregedési folyamatokat. A csoki fő alapanyaga a kakaó. Az ebben található flavonoidok segítenek a daganatos, valamint a szív- és érrendszeri betegségek kivédésében. Megerősíti az immunrendszert, jó stresszoldó. Test- és arcpakolóként is alkalmazzák, mivel ásványi anyagokat és koffeint tartalmaz. Egy kutatás szerint, havi 3 tábla csokoládé 1 évvel hosszabbítja az életet. Sok helyen lehet arról olvasni, hogy a csoki boldogsághormonokat tartalmaz, illetve elősegíti azok termelődését, felszabadulását, de egyes kutatások kimutatták, hogy a csoki illata is pozitív gondolatokat ébreszt. És még finom is. Hmmm…

Kontra

Gondolom azt is tudjátok, bőven akad rossz tulajdonsága is. Ez elsősorban azoknak nem valami jó hír, akik nem szeretik az étcsokit. Pedig ebben található csak meg az a nyersanyag elegendő mennyiségben, ami a csokoládé jó tulajdonságait adja. Szóval, a fehér- és tejcsokiban található tej csökkenti ezek felszívódását, ezért ezek nem túl egészségesek. Ezen kívül túlzott fogyasztás esetén az előbb felsorolt dolgok ellenkezőjét váltja ki, és elhízáshoz vezethet. Sok szénhidrátot és zsírt, esetleg ópium származékokat is tartalmazhat. Allergiás reakciókat válthat ki, ami akár halálos kimenetelű is lehet. Vannak emberek, akik függők lesznek tőle, ezeket chokolistáknak hívják. A betegségek elleni küzdelemben (szív- és érrendszeri megbetegedések, depresszió) nem a leghatékonyabb módszer, de ők ezzel általtják magukat. Szóval, lehetőleg étcsokit fogyasszatok, de azt is mértékkel!

Bagó Júlia

A következő ismertetőkben olyan táplálékokat ajánlunk nektek, amiket talán kevesen ismertek, pedig nagyon egészségesek és finomak. Felhasználhatók a mindennapos étkezésben, és jól helyettesítenek más, egészségtelenebb élelmiszereket.

A nyírfacukor

Fehér, édes, kristályos szénhidrát. Sokan tudjátok már, hogy ez bizony a cukor.
Azonban létezik ennek egy olyan formája is, amely nem a megszokott tulajdonságokkal bír. Ezt a cukorfajtát eleinte a nyírfa kérgéből vonták ki. Innen kapta a nevét is: nyírfacukor. Ma már azonban teljesen más, gazdaságosabb eljárással készül. Külsőre és ízre teljesen megegyezik a répacukorral, viszont ez nem okoz fogszuvasodást és nem táplálja a szájban lévő baktériumokat. Elősegíti az emésztést és 40%-kal kevesebb kalóriát, illetve 75%-kal kevesebb szénhidrátot tartalmaz, mint a hagyományos cukor. Csökkenti a test inzulinszükségletét, így az inzulin-injekciók szükségességét is cukorbetegség esetében. Mivel nem táplálja a gombákat (ezt házilag élesztővel ki lehet próbálni), ezért Candida fertőzés ellen tökéletes. Emellett segíti a kalcium és a B-vitaminok felszívódását, lúgosít és méregtelenít, fokozza a kollagén termelést, csökkentheti a csontritkulás kialakulását és súlyosbodását. Rendkívül egészséges, egyetlen hátulütője, talán, csak az ára.

Liszkai Etelka

A szőlőmagolaj

Az utóbbi évtizedekben jóformán feledésbe merült, pedig a szőlőmagolajat már évszázadok óta ismerik, és előszeretettel alkalmazzák a szépségápolásban.
A hidegen sajtolt szőlőmagolaj úgy készül, hogy a szőlő kipréselése után megmaradt törkölyből szétválasztják a magokat, amelyet megszárítanak. Ezután mechanikus úton kipréselik belőle az olajat.
Számtalan betegség megelőzésében igen fontos szerepet játszik. Természetes E-vitamin tartalma könnyen felszívódik a szervezetben. Megvédi az érrendszert a meszesedéstől, erősíti a vérereket és a hajszálerek falait, ezáltal is csökkentve a trombózisveszélyt, mivel sok telítetlen zsírsavat, antioxidánst, linolsavat, E-vitamint, klorofilt tartalmaz. Javítja a látást, megelőzheti a szürke hályog kialakulását. Agyér-elmeszesedésben szenvedők emlékezetét javíthatja.
Testmasszázsnál és arcmasszírozásnál is alkalmazható. Masszírozás alatt jól felszívódnak a bőrt regeneráló alkotórészek az olajból. Külsőleg szépít, mivel a bőr felső rétegeit ellátja vitaminnal, ezáltal feszesíti a bőrt, és az öregedési folyamatokat is lassítja.

Bárány Gerda

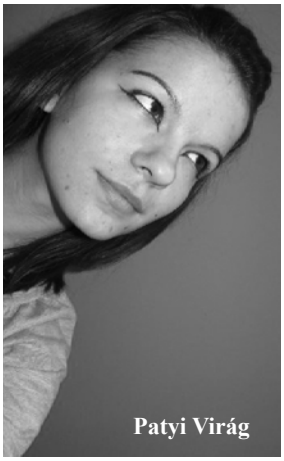
Patyi Virág

A novellák szerzőjét **Patyi Virág**ot szeretnénk bemutatni az olvasóknak.
- *Mikor kezdtél el írni?*
- Úgy öt évvel ezelőtt írtam az első novellámat, de az óta is csak hobbi szinten írok.
- *Minek a hatására kezdtél el írni?*
- Egyszer összevesztem az egyik legjobb barátnőmmel, és el akartam neki mondani, hogy mit gondolok a barátságunkról. Erről írtam az első novellámat.
- *Meddig tart, míg megírsz egy novellát?*
- Változó ideig szokott tartani. Van, amikor órákon át írom őket de ha éppen úgy van, akkor fél óra is elég hozzá. Ez a hangulatomtól függ.
- *Miből nyersz ihletet?*
- Mindig a hangulatomtól függően fejezem ki az érzéseimet, gondolataimat. Egy bizonyos ponton már nem tudok másoknak beszélni az érzelmeimről, és akkor inkább papírra vetem őket. Ha rosszul érzem magam, ha honvágyam, és ha szerelmi bánatom van.
- *Mik a terveid a jövőben az írásaiddal?*
- Van olyan álmom is, hogy majd egyszer író lesz belőlem, de most csak meg szeretném mutatni az embereknek azt, hogy mit tudok.

Baumholczer Veronika

Tavasz

Gyászos, borús felhők
úsztak a téli égbolton.
A levegő egyhelyben
vesztegelt, dacosan,
fullasztóan. A fák fagyos
ágai között jeges szél
futkosott. A haldokló füvön
keményen taposott a kevély
tél. A föld mélyén megbúvó
magvak a jelre vártak.
Feszült csend vette körül
a természetet. Aztán az ég
vészjóslóan megdördült.
Halálhörgés volt ez. Egy
napsugár döfte át a szürke
és nehéz fellegeket. Enyhe
tavaszi szellő suhant át a
tájon. A fák fellélegeztek,
a fű kizöldült, és a rejtőző
magvak csírába szökkentek
a tavasz lovagjának jöttére.
Tudod mi ebben az igazán
szép? Te vagy a Tavasz.

Hadd legyek a titkod

Vihar rázta a kopasz fák ágait. Az ablak üvegén dühösen dübörgött az eső. Villámok szórták égi szikráikat. Jeges szél rohant a házak között. A természet tombolt. De a lány nem rettent meg. Haját tépte a szél, ruháját az eső áztatta, és a hideg már a csontjáig ért. De mindebből semmit nem érzett. Rohant, hogy még utolérje. Az utcán előtte feltűnt egy alak. Szíve összeszorult, lelke megremegett, a levegő kiszorult lassan a tüdejéből, de nem állt meg. Szaladt az ismeretlen felé. Felvillant benne, hogy talán mégsem ő az, de tudta, ki áll előtte. Az alak megtorpant. Nem tett felé egy lépést sem, de megvárta, míg a lány odaér.
Csurom víz volt, alig állt a lábán, de amikor utolérte, szó nélkül a nyakába ugrott és könnyekre fakadt. Egy percig így álltak, összeölelkezve. Aztán a fiú lassan eltolta magától a karjaiban tartott kedvest, és mélyen a szemébe nézett.
- Te is tudod, hogy így kell lennie. - szólt, és hangja fagyosabb és dühösebb volt, mint a körülöttük tomboló vihar. A lány némán zokogva bólintott, aztán megcsókolta a fiút, majd egy lépéssel hátrébb lépett, és kissé rekedt hangon megszólalt:
- De ne beszélj rólam senkinek. Hadd legyek én a te titkod.
A fiú bólintott, és mondott volna még valamit, de a lány csendre intette, mondván így könnyebb lesz nekik, aztán a vihar ölelésében eltűnt a fiú szeme elől. Sosem látták többé egymást, de úgy lett, ahogy lennie kellett. A lány titkát a fiú magával vitte a sírba.

Melléklet a Diákhitelről

- Rigó Ibolya -

Diákhitel - Még ez is?

Diákhitel diákhittel

Érettségizők! Ez a cikk nektek szól. Bizonyára sokan elgondolkodtatok már rajta, hogy s mint folytatódik tovább az élet a sikeres érettségi után. Szinte biztosra veszem, hogy nagyrészt a felsőoktatás felé kacsintgattok. Mindenki tudja, hogy a továbbtanulás bizony költségekkel jár. Van, aki szülői támogatással szerzi meg a diplomát, van, aki dolgozni kezd iskola mellett, ösztöndíjakat pályáz meg, és olyan is akad, aki Diákhitelhez folyamodik. Kérdőívek segítségével utánajártunk az ismereteiteknek, és megtudtuk, hogy a végzős diákok nagy része, de még az egyetemisták közül is sokan nagyon keveset tudnak a Diákhitelről (a kérdőív eredményei mellékletünk utolsó oldalán olvashatók).

Célunk ezzel a cikkel, hogy hiteles információkkal szolgáljunk ezzel kapcsolatban.

A Diákhitelt azoknak találták ki, akik másképp nem tudnák fedezni tanulmányaikat. Tévhit, hogy ezt állami pénzből finanszírozzák. Valójában a hitelek forrását a pénz- és tőkepiacról szerzik be.

Először biztosan mindenkiben az a kérdés vetődik fel, hogy jogosult-e a hitel igénylésére. Valószínűleg nem vagytok még negyven évesek, így ha felsőoktatási intézmény ben tanultok tovább, akkor a válasz, igen.

A másik fontos kérdés, hogy milyen összeget kérhettek. A pénzt – ami államilag finanszírozott képzésben maximum havi 40 ezer forintot, költségtérítésesen maximum 50 ezer forintot jelent – havonta, vagy szemeszterenként kapja meg a hitelkérő. 10 szemeszterre lehet felvenni, de ha a képzési idő ezt meghaladja, akkor annak végéig folyósítható.

A Diákhitel megoldást ad arra az esetre is, ha valaki nem tudja előre befizetni a költségtérítés összegét. A felsőoktatási intézménynél lehetőség van kérni a költségtérítés Diákhitelből történő levonását, így a beiratkozás egy fillér előzetes befizetése nélkül megtehető.

És most elérkeztünk a Diákhitel legkellemetlenebb részéhez, a törlesztéshez. De még ne szaladjatok el, meglátjátok, ez is teljesíthető. A törlesztést csak a tanulói jogviszony megszűnése után, de legkésőbb a 40. életév betöltését követő 4. hónapban kell elkezdeni.

A kezdő törlesztőrészletek nagysága változik, de mindig a minimálbér összegéhez igazodik. Jelenleg az államilag finanszírozott képzésben végzett diákok a minimálbér 6%-át, azok a költségtérítéses tanulók, akik a maximális 50 ezer forintot igényelték, a minimálbér 8%-át fizetik. A törlesztés megkezdését követő második évben a törlesztőrészlet alapja a két évvel korábbi havi átlagjövedelem, ennek 6, illetve 8 százalékát kell törleszteni. A legújabb kormányrendelet-módosítás alapján igényelni lehet a törlesztőrészlet mérséklését.

Ha pedig közben meggazdagodtok, előtörlesztésre is van lehetőség, mégpedig díjmentesen. A diákhitel kamata változó. De ne ijedjetek meg: a kamat nem éri el más banki hiteleknek még a felét sem.

Talán még mindig úgy érzitek, hogy nehezen érthető számotokra ez a sok információ, segítségképpen képriportban beszámolunk Diák Etele kalandjáról a Diákhitellel.

DIÁK HITEL

Deák Etele Diákhitele

- Képriport -

1991. június 20-án megszületik Deák Etele.

2009-től a PTE kommunikáció szakján folytatja tanulmányait.

Tanulmányai megkezdésétől kezdve Diákhitelt igényel költségeinek fedezésére, havi 40.000 Ft-ot.

2012-ben mesterszakon folytatja, és kihasználja a Diákhitel maximális, 10 féléves időkeretét.

2014-ben végez és munkába áll. Bruttó bére havi 200.000 Ft.
Az első két évben a törlesztőrészlet havi 5.700, majd 6.000 Ft, az előző évek minimálbérének 6%-a.

Bére évente 15%-kal emelkedik. A törlesztés a következő években 12.000, majd 13.800 Ft lesz, minden évben két évvel korábbi bérének 6%-a.

A kedvező részletek megengedik, hogy 3 év múlva előtörlesszen havi 20.000 Ft-ot, és párhuzamosan lakáshitelre is futja, amiből megveheti álmai házát.

Hamarosan megnősül, de ez nem feltétele a Diákhitelnek!

Hogy mindezt honnan tudjuk?

http://www.diakhitel.hu/hitelkalkulator.php

Kérdések és válaszok

14 kérdésből álló kérdőívünket 35 végzős középiskolással és 15 felsőoktatási intézményben tanulóval töltettük ki.
Az alábbiakban diagramok segítségével megpróbáljuk értékelni mini felmérésünk legfontosabb eredményeit. Fontos különbség látszik abban, hogy melyik korosztály szerzett már információt egyáltalán a Diákhitel létezéséről. A felsőoktatásban szinte kivétel nélkül biztosan tudnak létezéséről, a másik korosztály némileg bizonytalanabb.

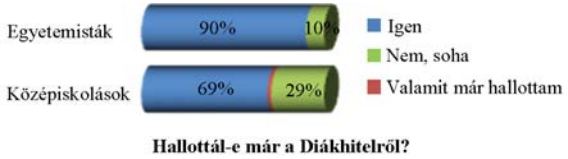

Hallottál-e már a Diákhitelről?

Érdekelt bennünket, hogy vajon milyen elképzeléseitek vannak jövendő tanulmányaitok anyagi fedezéséről. A szülői támogatás mellett nagyon sokan a munkavállalásban látják a megoldást, 9% akar élni a Diákhitel lehetőségével.

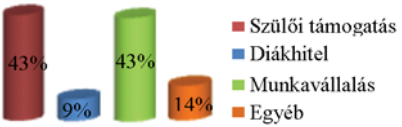

Miből tervezed tanulmányaid fedezését?

Több kérdés vizsgálta, hogy ki mennyire van tisztában a Diákhitel jellemzőivel. A középiskolások majdnem fele gondolja azt, hogy a hitelt csak költségtérítésre lehet felhasználni, és van, aki azt hiszi, hogy albérlet fedezésére. Az egyetemisták közül a megkérdezettek mindegyike helyesen tudja, hogy bármire felhasználható az igényelt összeg.

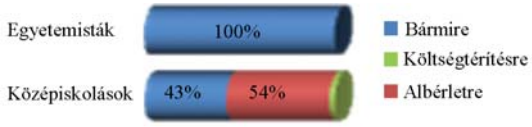

Mire költhető a Diákhitel?

Sok kérdés volt, ahol a két korosztály hasonló eredménnyel teljesített, de két esetben a felsőoktatás hallgatói nagyobb tájékozottságot mutattak: egyrészt tudnak az előtörlesztés lehetőségéről, másrészt tudják, hogy havonta vagy öt hónapra egy összegben lehet hozzájutni az igényelt összeghez.

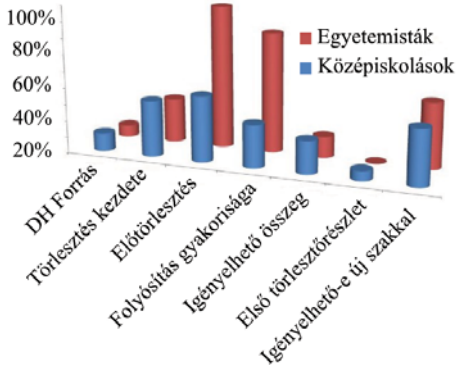

Bemutatjuk a LID zenekart

A minap találkoztam a LID nevű zenekarral, s egy nagyon vicces beszélgetésben volt részem… Kérdéseimre May Dávid és Zsoldos Dávid válaszolt.

- Mikor alakult az együttesetek?
- Tavaly óta zenélünk együtt, 2008 telén jött össze a csapat.
- Honnan jött a nevetek?
- Pongi kiírta msn-re, hogy valaki segítsen nekünk nevet adni, és az egyik ismerőse kiírta: „life is death". Ennek a rövidítése lett, aminek szintén önálló jelentése van.
- Mi vezetett a közös zenélésre?
- Közös a zenei ízlésünk, és egy suliba járunk. Pongit (Pongrácz Dániel) egy HeMoD koncerten ismertem meg. Dávidot pedig akkor, amikor a suliba kerültem. Bejött az osztályba…
- Ki írja a szövegeket?
- Többnyire én, de Pongi is csinál piszkozatokat, amiket én feljavítok.
- Mennyit szoktatok gyakorolni?
- Rendszeresen heti két órát.
- A szöveget vagy a zenét írjátok meg előbb?
- Többnyire az a jellemző, hogy a zenét.
- Milyen stílusban zenéltek?
- Garázspunk, skatepunk, californiai punk.
- Hol és/hogyan tanultatok meg zenélni, és mennyi ideje csináljátok?
- Magunktól tanultuk. Dávid három éve dobol, én pedig több mint három éve gitározok, Pongi pedig két évvel ezelőtt kezdte.
- Milyen hangulatúak a próbák?
- Amikor Pongi elfelejti a számot, szinte ölhetnékem támad. Na, persze, nem komolyan.
- Van-e valamilyen tervetek a jövőre nézve, és meddig szeretnétek együtt zenélni?
- A tervünk, hogy felvegyünk egy öt-hat számot tartalmazó demót, és ameddig tudunk, együtt zenéljünk. Legalábbis, amíg egy iskolába járunk, addig biztosan megmarad az együttes.
- Mik lesztek, ha „nagyok" lesztek?
- Felnőttek. Gazdagok (szépek már vagyunk). Zenészek (jó lenne, ebből megélni).
- Mit csinálnátok, ha nem zenélhetnétek többet?
- Bicikliznék. De milyen kérdés már ez? Akkor is zenélnék tovább!
- Kinek mondanátok köszönetet?
- Köszönet apunak, anyunak, a szponzorainknak, meg a zenekar többi tagjának.
- Meg a barátnőmnek.
- Mindannyiunk szüleinek.

Szarvas Eszter

Megkérdeztünk (Bogdán Melinda, Kalányos Szabina) néhány diákot arról, hogy érzik magukat a kollégiumban és milyen élményeket gyűjtöttek eddig?

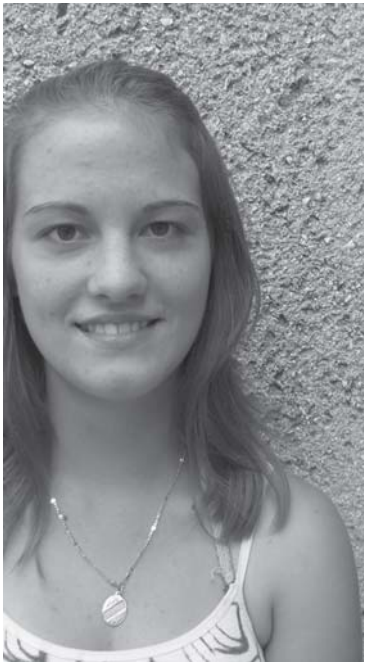

Horváth Katalin 10/A

Kata nagyon szeret röplabdázni. Tavaly év elején ezért egy pár osztálytársával ki is alakítottak egy röpicsapatot. De ez nem volt ám ilyen egyszerű. A testnevelés órák alkalmával vált világossá számukra, hogy kik az esélyesek a csapatba jutásra. Néha vita és kisebb konfliktus alakult ki a kiválasztott lányok között, de ha meccsről volt szó, minden alkalommal tiszta lapot nyitottak. Kata sok új emberrel ismerkedett meg a röplabdának köszönhetően, ami neki nagyon jó, hiszen emberközpontú személyiség. A csapat alakulása óta sok versenyen részt vettek, többkevesebb sikerrel. Nemrég azonban az említett viszályok miatt egy új csapatot hoztak létre. Nagyon szeretnek játszani, ezért ha valakit érdekel a röplabdázás, nyugodtan érdeklődjön Katánál és csapattársainál.

Pásztor Hedvig 13/A

Hédi kérdésünkön kicsit elgondolkozott. Aztán egyszer csak azt mondta: „a Hajnóczy-napok!" Talán ezek a napok voltak a legemlékezetesebbek számára.
A Puskin-téri karaoke nagyon tetszett neki. A Türr utcai tagintézményben tartott könyvtári vetélkedők, finom sütik is szép emlékeket idéznek fel benne. Na, és persze a felejthetetlen „kóter buli", amin mindenki részt vett.
Állítása szerint az akkori évfolyam számára volt megszervezve az egyik legjobb Hajnóczy napok programsorozat. „Két héten keresztül ismerkedni új arcokkal, barátokkal, barátnőkkel, egyszerűen csoda jó volt. Remélem mindenkinek nagyon jól fog eltelni a tanévből ez a két hete, és ők is ugyanolyan jól érzik majd magukat, ahogyan én!"–mondta.

Péczka Dávid 11/A

Visszaemlékezése alapján első szép emléke a szobájával, illetve a szobatársaival kapcsolatos volt. A kezdeti nehézségek után belerázódtak a kollégista életbe. Voltak hétköznapi esték, melyeken (természetesen nem túlzottan) kissé „elszaladt velük a ló". De szerinte, ez hozzátartozik a kollégista élethez. Örül annak, hogy ilyen osztályközösségbe került, azt mondja, nagyon jól megértik egymást. Persze ezek a délutánok és esték nem gátolták őket abban, hogy minden erejüket a tanulásra fordítsák.
Egy ilyen estén ismerkedett meg a Rókus-domb rejtelmeivel, és belekóstolt az olimpikonok életébe is. Ez annyit jelent, hogy a felsőbb évesek próbára tették Dávidod és barátait. Persze a csajozást sem hagyhatta ki, ez nem lenne rá jellemző…
Mindezeket összegezve nagyon jól érzi magát ebben a felülmúlhatatlan társaságban. Ezek az élmények mostanra egyre csak bővülnek, és ő mindegyikre szívesen emlékszik vissza.

Szauter András Gábor 9/A

András beköltözéskor kicsit félve, ámde mégis nagy kíváncsisággal lépett be az épület ajtaján. Hatalmas izgatottsággal várta az első pár napot, hetet.
A felsőbb éves fiúk könyörületet nem ismerve gondolták ki a hosszú nyári szünet alatt a felavató feladatot. Kedden este egy hadicsapatnak mondható tömeg az újak szobáját vette célba. A rövid ismerkedés és bemutatkozás után kezdetét vette a „könyörtelen" feladatok hada, amibe beletartozott a lámpafújás és a csempeszámolás is. Nagyon jól érezte magát az avatáson. Ezek után már elmondhatja magáról, hogy igazi „hajnóczys". A múlt nyáron még gondolni sem mert arra, hogy a kollégiumban egy ilyen jó társasággal fog megismerkedni.

Egy háborús, szerelmes regény

Ernest Hemingway Búcsú a fegyverektől című művét szeretném figyelmetekbe ajánlani, amelyben egyszerre megtalálható a kaland és a szerelem, így biztos vagyok benne, hogy mindkét nem tetszését elnyeri majd.

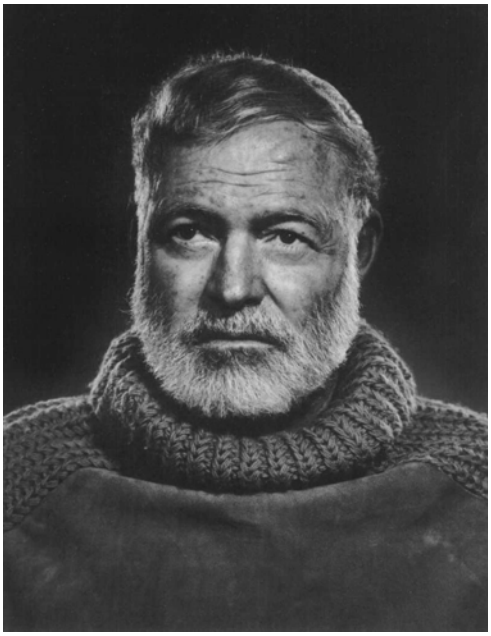

Hemingway számára ez a regény hozta meg a világhírt. Óriási sikert aratott: a megjelenését követő négy hónap alatt nyolcvanezer példány kelt el az első amerikai kiadásból. Kétszer is megfilmesítették. 1934-ben magyar fordításban is megjelent. Műfaját tekintve a háborús regények közé tartozik, vagyis egyike azoknak a szépirodalmi feldolgozásoknak, melyek az első világháború értelmét vagy értelmetlenségét firtatták, valamint a „régi Európa" véres pusztulásának és értékei látványos csődjének a tragikus tanulságait igyekeztek levonni. Hemingway élete semmivel sem kevésbé kalandos, mint írott történetei. Korai háborús tapasztalatai és kalandjai adták a regény témavilágát.

Az író önként jelentkezett az olasz hadseregbe, mentősként vett részt a harcokban, s akárcsak regénye hőse, megsebesült. A kórházban ismerkedett meg Agnes von Kurowsky nővérrel. Nyolc évig tartott a szerelmük. Róla mintázta Catherine Barkley regénybeli alakját.
A regény főhőse Henry hadnagy, aki amerikai állampolgár önként csatlakozik a háborúhoz, de később rájön, hogy más oldalai is vannak az embertelen öldöklésnek, nem csak a hazaszeretet, és belefásul ebbe az életmódba. A könyv csúcspontja, amikor beismeri tévedését, és elbúcsúzik fegyvereitől. A háború kórságait rendkívül érzékletesen, mégis tényszerűen mutatja be az író. Nem hiányzik persze a szerelmi szál sem a történetből. Amikor Henry megsebesül, találkozik az igaz szerelemmel, Chaterine nővér személyében. Olyan ember a főszereplő, aki sokáig sodródik az eseményekkel, majd elérkezik egy olyan ponthoz, amiből visszatalál önmagához. A végén történik még valami, amiért érdemes végigolvasni, de senki ne várjon „happyendet". A mű fordulatokban és eseményekben gazdag, így gyorsan olvasható, ha elkezditek, meglátjátok, nem fogjátok tudni letenni!

Tóth Boglárka Virág

Mi honnan van?

A tanár magyaráz:

- Az araboktól vannak a számaink, a kínaiaktól a porcelán, a naptár a rómaiaktól. Valaki tud még ilyen példát mondani?

Pistike jelentkezik.

- Tanár úr, nekünk a poharak a sarki kocsmából, a tányérok az étteremből, ahol a mama dolgozik, a bor a szomszéd pincéjéből, paprika a hátsó szomszéd kertjéből, a kisöcsém, pedig a postástól.

Egy skótvicc:

Egy angol családot meglátogat egy skót. Azt mondja a vendéglátó házigazda:

- Múlt heti leveledben, melyben bejelentetted, hogy meglátogatsz, azt írtad, hogy egy kövér pulykát is hozol ajándékba.

- Igen - rebegi a skót -, de közben a pulyka meggyógyult.

Törd a fejed!

1. Egy farmergazdaságban négy fekete és három tarka tehén öt nap alatt összesen annyi tejet ad, amennyit három fekete és öt tarka tehén adna négy nap alatt. Melyik tehén tejel jobban, és hányszor több tejet ad naponta, mint a másik?

2. Folytasd a sort! Melyik szó való a kérdőjel helyére?

siker, este, adoma, gázgyár, táska…

a) róka
b) szappan
c) fátyol
d) penge
e) kosár

3. Az apa 59 éves, a fia 11. Hány év múlva lesz az apa háromszor annyi idős, mint a fia?

4. Péter tegnapelőtt 17 éves volt, jövőre 20 éves lesz. Hogyan lehetséges ez?

5. Ha este hétkor felhúzod a csörgőórát reggel nyolcra, hány órát fogsz aludni

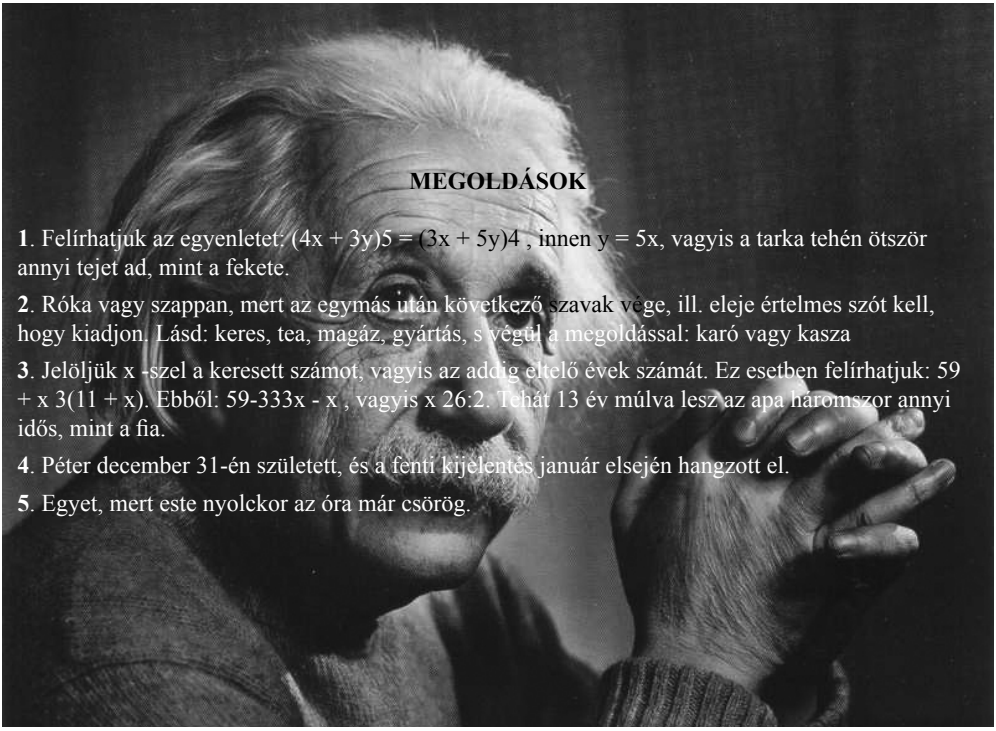

MEGOLDÁSOK

1. Felírhatjuk az egyenletet: $(4x + 3y)5 = (3x + 5y)4$, innen $y = 5x$, vagyis a tarka tehén ötször annyi tejet ad, mint a fekete.

2. Róka vagy szappan, mert az egymás után következő szavak vége, ill. eleje értelmes szót kell, hogy kiadjon. Lásd: keres, tea, magáz, gyártás, s végül a megoldással: karó vagy kasza

3. Jelöljük x -szel a keresett számot, vagyis az addig eltelő évek számát. Ez esetben felírhatjuk: $59 + x = 3(11 + x)$. Ebből: $59-333x - x$, vagyis $x = 26:2$. Tehát 13 év múlva lesz az apa háromszor annyi idős, mint a fia.

4. Péter december 31-én született, és a fenti kijelentés január elsején hangzott el.

5. Egyet, mert este nyolckor az óra már csörög.

Egy fergeteges vígjáték

Nemrégen láthattuk a mozikban a Másnaposok című filmet. A filmmel kapcsolatos élményeimet szeretném megosztani veletek.

A történet alapjában véve nagyon ötletes és vicces, a szereplőgárda egyszerűen tökéletes, a rendező, Tod Phillips, tapasztalt, és nem „gyenge" filmek állnak a háta mögött. Ő rendezte a Cool túra, a Balek suli, a Starsky és Hutch és a Sulihuligánok című filmeket is. A zenék passzolnak, a poénok: … aki látta, annak egyértelműen ez az év vígjátéka. Véleményem szerint mostanában nem igen akad olyan film a mozikban, aminek a nézése közben az első perctől az utolsóig sírva nevetek, és a körülöttem lévő emberek is ugyanezt teszik. Nem nagyon volt az utóbbi időben ilyen remekmű a mozikban, amire minden ember, akiről tudok, egyöntetűen azt mondta volna, hogy na igen, ez már valami. Ez a film éppen ilyen. Persze nem tökéletes, de minden mondat, poén a helyén van, a színészekről nem is beszélve. Főszereplői Bradley Cooper, Zach Galifianakis és Ed Helms. Érdekesség, hogy a szereplőgárdában megtalálható Mike Tyson is, aki önmagát alakítja. Olyan sok fordulattal lepik meg a nézőt ebben a filmben, mintha nem is vígjátékot, hanem krimit néznének. A film folytatásának az előkészületei már megkezdődtek, így talán hamarosan élvezhetjük a Másnaposok 2. részét is. És most tekintsünk bele kicsit a történetbe is, amelyet 100 percig élvezhetnek a nézők. A Las Vegasba tartó legénybúcsúzós brigád négy főből áll. A vőlegény, a laza tanító bácsi, a barátnője által megfélemlített fogorvos és a menyasszony testvére. A „húzós" este után nehézkesen ébrednek az eléggé legyalázott luxuslakosztályukban. Egy idő után, mikor megfelelőképpen magukhoz térnek, észreveszik, hogy a vőlegény eltűnt, és eléggé nyomtalanul. Természetesen a jegygyűrűnek is kalandos az útja, és nem éppen a menyasszony ujján köt ki. Nyakukon az esküvő, egy tigris bájolog a fürdőszobában, a szekrényben meg egy pöttöm baba. Miután így felmérték a terepet, egyéni akcióba kezdenek. Lépésről lépésre kerülnek mindig egyre nagyobb bajba. A lényeg, hogy meg kell találniuk a vőlegényt, mielőtt az esküvő elkezdődne… A végét meg úgysem mondom el, mert vagy láttad, vagy meg fogod nézni.

Bagó Júlia

ALTERNATÍVA
a Te helyed!
Pécs Plaza
Nyitvatartás:
minden nap 13.00 - 21.00

Kredenc felhívás

Kérdésed van? Esetleg problémád? Nem tudsz róla senkivel se beszélni? Újságunk - szakemberek segítségével - megválaszolja kérdéseid. Bármely egészségügyi, tanulmányi, lelki vagy kollégiumi gondoddal hozzánk fordulhatsz.

Kérdéseiteket, problémáitokat folyamatosan elküldheted (akár névtelenül) a kredenc09@freemail.hu címre.

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Kollégium diáklapja

2009/tavasz

UTCAKÉP – graffiti

FÚJHATJUK – pro/kontra

FUTÓBOLONDOK? – parkour

UGRÓISKOLA – deszka, bmx

KINEK FALAZUNK?

„Ez zseniális!
Nálam ez az egy játszik!”
Réz András

Kredenc

2009/tavasz

Rendhagyó impresszum

(Dr. Barna Viktor – igazgató)

Az újságok, folyóiratok impresszumai általában a kiadvánnyal kapcsolatos legfontosabb információkat tartalmazzák: kik a szerkesztők, hol nyomtatják a lapot, hány példányban jelenik meg és ki a felelős kiadó.

A mostani lapszám azonban kivétel. A Hajnóczy József Kollégium diáklapja, a „KREDENC" nemrég komoly sikert ért el a Diák- és Ifjúsági Újságírók Egyesületének „Címlap + Arc" című pályázatán. Megelőzve budapesti és vidéki elit gimnáziumok diáklapjait, a középiskolai kategóriában első díjat nyert.

Ezen a rendezvényen a felelős kiadónak is volt szerencséje részt venni, és azóta nem kis büszkeséggel idézgetjük a zsűri elnöke, Réz András – kicsit talán túlzó – méltatását, amit „kémeink" hallottak az értékelés során: „Zseniális! Nálam ez az egy játszik!".

Ezúton is gratulálok mindazoknak, akiknek ebben a sikerben részük volt. Köszönöm Nagy Eszter tanárnőnek és Kálecz Rudolf tanár úrnak az eredményes háttértámogatást.

A rendhagyó impresszum pedig végződjön azoknak a kollégistáknak a nevével, akik közvetlen részesei voltak az eredményes szereplésnek:

Hepe Dániel
Koós Marcell
Rigó Ibolya

Impresszum

Főszerkesztő: Nagy Eszter
Rovatvezetők:
Koós Marcell (Kontra, Programajánló), Hepe Dániel (Diákportré, Film), Bognár Adrienn (Fókuszban), Tóth Alexandra (Film), Fányó Krisztina (Fókuszban), Rigó Ibolya (Érdekes), Muskát Leila (Érdekes), Nesznera Nóra (Pro), Zsupos Ibolya (Zene)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
ujsag@hajnoczy-koll.sulinet.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

tartalom:

MI MAGUNK 4-5
Dél-dunántúli Kollégiumok Regionális Szakmai Konferenciája
Diákszem – regionális kollégiumi diáktalálkozó

FÓKUSZBAN 6-7
Utcakép
Tanárinterjú

PRO/KONTRA 8
Graffiti

DIÁKPORTRÉ 9
Az élet két keréken

ÉRDEKES 10-11
Ugróiskola
Futóbolondok

DIVAT 12
Deszkás divat

ZENE 13
A nagyharsányi beatbox

FILM 14-15
B13
Yamakasi

PROGRAMAJÁNLÓ 16
A tekercs forog tovább

MAJDNEM 17
Predáts Nikolett természetfotói

HUMOR 18
Falfirkák, híres mondások

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Dél-dunántúli Kollégiumok Regionális Szakmai Konferenciája

Pécs, 2009. április 3-4-5.

A pécsi Hajnóczy József Kollégium az Oktatásért Közalapítvány KollOKA XIII pályázatán egy regionális kollégiumi szakmai konferencia megrendezésére nyert támogatást.

A konferencia időpontja: 2009. április 03–05.
Helyszíne: a Hajnóczy József Kollégium Türr István utcai Tagintézménye lesz.

Számtalan országos szinten szervezett szakmai fórumon (konferencián, képzési programon) vettünk részt, ahol azt tapasztaltuk, hogy a résztvevők köre szinte mindig ugyanaz.
A szakmai tapasztalatok cseréjére, az új információkra, a kollégák és a kollégiumok közötti párbeszédre azonban igényünk és szükségünk lenne.
Ezért gondoltunk arra, hogy szervezünk a régióban Pécsett egy mindenki számára elérhető, tartalmas programot.

A konferencián a következő programokat kívánjuk megvalósítani:

– A plenáris előadásokon a kollégiumi szakma aktuális kérdéseiről, a továbblépés irányairól, a várható/bekövetkezett szabályozási változásokról lesz szó.

Módszertani bemutató foglalkozások: a Hajnóczy József Kollégium tanulóinak bevonásával öt olyan bemutató foglalkozás tartását vállalja, amelyek a Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramjának helyi megvalósításához adhatnak segítséget

– A szekciófoglalkozásokon sajátos kollégiumi problémákról beszélgethetnek az érdeklődő pedagógusok.

A konferenciáról kiadvány készül. A kiadvány egyrészt a programról készült szakmai összefoglalót tartalmazza, másrészt egy DVD-t, amelyen az előadások videóval felvett anyaga kerül rögzítésre.

A kiadványt megküldjük minden részvevőnek, ill. azoknak a kollégiumoknak, amelyek nem tudták magukat képviseltetni a rendezvényen.
A konferencia zárásaként egy nyilatkozatot szeretnénk elfogadtatni, amely kinyilvánítja a régióban működő kollégiumok szakmai együttműködésének, a Kollégium Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség keretein belül kiépülő térségi kapcsolatok erősítésének szándékát.

Hiszünk abban, hogy a kollégiumok közötti regionális együttműködésnek a jövőben fontos szerepe lehet abban, hogy a velünk szemben támasztott társadalmi és szakmai követelményeknek – egymást segítve – képesek leszünk sikeresebben megfelelni. Ebben megerősít bennünket az is, hogy az Oktatásért Közalapítvány támogatásra érdemesnek találta kezdeményezésünket és a Kollégiumok Szakmai és Érdekvédelmi Szövetsége vezetése is ügyünk mellé állt.

Reméljük, hogy a régió kollégiumainak vezetői és nevelőtanárai minél nagyobb létszámmal képviselik intézményeiket a rendezvényen!

„Diákszem”

Középiskolai kollégisták dél-dunántúli regionális találkozója és versenye.

Pécs 2010. Ez a dátum egyre gyakrabban tűnik fel mindenhol. Az ok: ebben az évben lesz városunk Európa kulturális fővárosa. A felvezető programsorozat részeként 2009 áprilisában kollégiumunk Kodály Zoltán úti tagozata regionális diáktalálkozót szervez. Lesz verseny, kulturális programok és persze ismerkedés, barátkozás rogyásig.
A versenyben résztvevő csapatok a nevezés feltételeként és előzetes feladatként a „Kollégiumunk a mi szemünkkel” címmel a saját kollégiumukról papír alapú képes és szöveges bemutatkozó anyagokat készítenek, meghatározott méretben, paraványra kihelyezhető formában, amit március közepéig a nevezéssel együtt eljuttatnak a rendezőkhöz.

Program:

Első nap (péntek)

1. A tanulók és kísérőik fogadása, regisztrációja, elhelyezése (Büfé-ebéd)
2. Megnyitó
3. Pécs nevezetességeinek, legfőképp a Világörökség kiválasztott helyszíneinek meglátogatása, közben digitális fényképek készítése.
   Ezeket a képeket felhasználva a háromfős csapatok számítógép és a megfelelő számítógépes programok segítségével fotómontázsokat készítenek. Ez bizonyos értelemben művészet is, és nem csupán egyszerű, computerrel végzett munka, hiszen tükrözi gondolatvilágukat, megcsillanthatják fantáziájukat, kreativitásukat.
4. Az elkészült munkákat az aulában paravánok, illetve kivetítő segítségével kiállításra kerülnek. A bemutatással mindenki megismerheti a csapatok alkotásait. A zsűri elbírálja, értékeli a fotomontázsokat A legötletesebb munkák ünnepélyes keretek között kerülnek díjazásra a másnapi ünnepélyes eredményhirdetés során..
5. Közös vacsora
6. Tanulók zenés-táncos ismerkedési, barátkozási estje
7. Szakmai találkozó, kötetlen beszélgetés és vendéglátás a kísérő tanároknak

Második nap (szombat)

1. Közös reggeli
2. Műveltségi vetélkedő a résztvevő csapatok számára (Pécs kulturális főváros nevezetességei, illetve Pécs és a világörökség.)
   A vetélkedő előzetes felkészülést igényel a játékosoktól. Ehhez előre megadott témakörökben és megadott könyvekből kell felkészülni (a felkészülést elősegítendő).
3. Ünnepélyes eredményhirdetés, jutalmak, díjak átadása (A diákokat a vetélkedőn elért eredményeikért könyvutalványokkal díjazzák)
4. A vendéglátók rövid műsora a vendégek tiszteletére
5. A kísérő tanárok elégedettségi véleménynyilvánítása, kérdőív kitöltése alapján, ennek feldolgozása
6. A rendezvény zárása (A résztvevő csapatok a találkozó zárásakor visszakapják bemutatkozó anyagaikat, hogy hazatérve saját kollégiumukat díszíthessék velük.)
7. Közös ebéd

További információ:
www.hajnoczy-koll.sulinet.hu/diakszem

Utcakép

Graffiti. Van, aki nem tudja, mit jelent a szó? Ha erre a kérdésre esetleg igen a válasz, akkor most leleplezzük, mit is takar a sokat sejtető név.

Sokan azt hiszik, hogy a lázadó hippi-korszak szüleménye, pedig keletkezése sokkal korábbra tehető. Anno az ókori görögök, majd a mindent lemásoló rómaiak által használt feliratok, alakok voltak, amelyekkel sírok és romos épületek falait díszítették. Az 1960-as években jött újra divatba, és népszerűsége azóta is töretlen. A szó eredeti jelentése görögül felirat, de a mai köznyelvben már a falfirkával egyenértékű.

Van, aki még nem látott graffitit? Na, erre már biztos nem a válasz, hiszen a vasúti kocsiktól kezdve a buszmegállókon és garázsokon át a frissen mázolt házfalig bárhol megtalálhatóak a névtelen és homályba rejtőző művészek alkotásai. A falfirkák rekordsebességgel születnek, egyik napról a másikra azt látjuk, hogy a jól ismert okkersárga házfalat már színes mázolmányok csoportjai borítják. A graffiti erősen megosztja az embereket: egyesek elítélik, vandalizmusnak tartják, míg mások dicsőítik, művészetnek tartják. A hatóságok viszont büntetik, és akit rajtakapnak a közterület megrongálásán, az borsos pénzbüntetésre számíthat. Viszont akkor hol hozhatnák a világ tudomására tehetségüket ezek az önjelölt és névtelen művészek? Több városban, köztük néhány magyarországiban is megjelent az a kezdeményezés, hogy a közterületek megóvása végett nyilvános graffiti kiállításokat szerveztek. Itt az ifjú alkotók nyugodtan, nappali világosságnál készíthették el remekműveiket, amit aztán a nagyérdemű közönség meg is csodálhatott.

Sajnálatos módon azonban a képek rongálók és vandálok áldozataivá váltak. Így a legtöbb lelkes graffitisnek maradt az illegális falfirkálás.

A falfirkákat többféle szempontból is lehet csoportosítani: milyen eszközökkel készült, milyen üzenetet közvetít, hányan készítették. A külső szemlélődő azonban a leggyakrabban szövegekre és rajzokra osztja a graffitiket. A szövegeknek is van több formája. Az egyik az egyszerű írott vagy nyomtatott betűkkel felfirkált, jól ismert „Jucus, szeretlek!" vagy „Géza, hozz 2 kiló kenyeret!" kaliberű feliratok, ami, méltán háborítják fel az embereket, hiszen az ilyenfajta üzenetek átadására találták fel az egyiptomiak a papírt. A másik szövegfajta az úgynevezett bomba, ami szintén percek alatt elkészíthető, viszont betűi sokkal több munkát és kreativitást igényelnek. A rajzoknál, minő meglepetés, ugyanez a két kategória áll fenn: a szimpla, pár vonalas rajzok, pálcikaemberkék, amik egy óvodásnak sem jelentenének túl nagy kihívást, és az igazi, színes, többalakos művészképek. Utóbbi kategória tagjai azok, amit az emberek leginkább elfogadnak, főleg, ha nem az ő frissen meszelt házfalukon van.

Egy szó mint száz, a graffitisek örökké jelen lesznek, örökké megosztják a tömegeket, és örökké harcolni fognak más graffitis bandákkal, a hatóságokkal, és az emberekkel művészetük elfogadtatásáért.

Frányó Krisztina

A következő interjú apropóját egy rajzóra szolgáltatta, amelyen a graffitikkel foglalkoztunk. Lukács Katalint, a Leőwey Klára Gimnázium rajztanárát faggattam.

Miért tartotta fontosnak, hogy órákon foglalkozzunk a graffitivel?
Ha visszaemlékszel a rajzóráinkra, sokszor kerültek elő kortárs képzőművészeti alkotások; sokat láttatok, és többször beszélgettünk is ezekről, hangsúlyozva, hogy ez a „mi művészetünk". A graffiti is a ma jelensége (bár már régóta jelen van), művészi ága pedig ugyanígy a mai kor művészete. Köztük élünk nap mint nap, találkozunk velük az utcán.

Hogyan definiálná a graffitit?
Nem tudom, hogy lehet-e, kell-e pontosan definiálni. Közlés, önkifejezés, ábrázolás – sajátos formában.

Mikor kezdődött az érdeklődése és milyen szintű?
Még a főiskolán az egyik csoporttársam a graffiti-jelenségből írta a diplomamunkáját, akkor kezdtünk el közösen graffitiket gyűjteni fényképezőgéppel. Azóta nem gyűjtöm, de szoktam figyelni a feliratokat; ma már az interneten is rengeteg információt és olyan művészi graffitiket is lehet találni, amit az utcán ritkábban.
Mi az a határ, amelyen túl rongálásnak tekinti?
Ami nem szépít, hanem csúfít, de mindenkinél más a „határ". Nem zavar, ha a pályaudvarok mellett rajzolnak, akár a régebbi vonatokat kívülről, nagyobb falfelületeket fújják, de ha a belvárosokban a frissen felújított házfalakat vagy a köztéri szobrokat, buszokat firkálják, azt szerintem minden ember (kivéve talán, aki készíti) rongálásnak tekinti. Én is.

Szokott-e graffitiket készíteni?
Nem, sosem próbáltam, azért ez leginkább a fiatalok szórakozása. Ez a fajta alkotási vágy sosem volt bennem, inkább az aprólékosabb, elmélyültebb munkát szeretem.

Van kedvenc alkotása?
Nem szoktam kategorikusan kedvenceket választani semmiből, de legjobban a street artosok munkáit szeretem. Pécsen is egyre többet látni matricákat és fújt sablonokat szinte mindenfelé – néha nagyon viccesek.

Mit gondol, hogyan viszonyulnak az emberek a graffitihez?
A legtöbben talán egyértelműen rongálásnak gondolják, mert csak az összefirkált házfalakat látják. A tagelőket és a firkálókat a diákok is egyöntetűen elutasították. A pályaudvar melletti falakat talán jobban elfogadják az emberek, könnyebben hozzászoknak.

Mi a véleménye a közterületeken található graffitikről?
Nem vagyok „szakértő", csak egyszerű érdeklődő. Tetszik – nem tetszik…

Bognár Adrienn

Pro / Kontra

A falfirkák, vagy más néven graffitik legjellemzőbb előfordulási helye a köztereken lévő falfelület.
Sokan úgy gondolják, hogy ez a fiatalok körében nagyon rossz szokás, de azon kevesek közé tartozom én is, akiknek tetszenek ezek a feliratok és képek, színesen vagy akár feketén is.
Az nem számít, hogy nem értjük ezeknek a firkáknak a jelentéseit, de be kell vallani, hogy jól mutatnak az üres falakon. Én érdekesnek is találom őket, mert azok a fiatalok, akik ezeket csinálják, lehet, hogy a saját életüket is ábrázolni próbálják valamilyen szinten.
Én azt gondolom, hogy ezt fel lehet fogni egyfajta művészetnek is. Valaki ehhez ért, és szereti csinálni. Páran egyszerűen profik ebben. Néha az utcán sétálva elgondolkozom azon, hogy ez egy sima falfirka vagy egy festmény-e? Nekem például kimondottan csak a nagy méretű, színes képek és írások tetszenek. Nem kell utálni azokat, akik olyan helyeken készítik ezeket, ahol tényleg senkit nem zavarnak, ellentétben azokkal, akik a házak falára firkálnak.
Véleményem szerint léteznek olyan graffitisek is, akik szívüket-lelküket beleadva szenvednek a képeiken. Őket meg is becsülöm, hiszen egyben szórakoztatják is az embereket, még talán jobb kedvre is derítik őket. Szóval egy szó mint száz, a falfirkáknak is vannak előnyei.

Nesznera Nóra

Annak ellenére, hogy nem teszem le mellette a voksom, elismerem, hisz' valamilyen szinten művészetnek tekinthetjük. De csak a jó küllem és ízlésesség határán belül. Mégis miért nem szeretjük? Miért ellenezzük (illetve ellenzem.)?Az, hogy valami természetesen (értsd: nem mesterségesen) elromlik, benne van a pakliban, viszont szándékosan rondítani azt: hülyeség. Felesleges. Rombolunk, ezzel csúfítva el a szépet, jót. A nem minőségi graffiti ezt teszi. Csak egy példa: néhány éve sok pénzből, igényesen felújított panelház. Pár hete vettem észre, hogy meg van „firkantva" az oldala, ráadásul értelme nincs a rajznak. Felháborít, mert anno azt gondoltam, a renovált házakat legalább hagyják. Tévedtem: szánalmas dolog az, hogy magasról tesznek arra, amit más helyrehozott, felépített. Ami nem az enyém, azt könnyű összemocskolni. A firkák mellett ugyanígy kiemelendő a tényleges rongálás is, amikor utcai köztárgyak „esnek áldozatul". A másik? Az igényesség. Ha teszek valamit, legalább érdemlegesen tegyem. Legyenek szívesek a kedves rajztudásukat szemléltetők, hogy ne különböző testtájékokat jelentessenek meg mint „alkotást", hanem vegyék a fáradságot és találjanak ki valamit. Senki nem kíváncsi arra, hogy ki szereti Marit, pölö. Ja! És nehogy már a KÖZ épülete legyen az, amit feltétlenül össze kell fújkálni, plíz.
Mindenesetre a graffiti jó, ha szépen művelik és értelmeset, érdemeset alkotnak.

Koós Marcell

Az élet két keréken

Az élet két keréken. Gondolhatunk motorozásra, vagy biciklizésre. Ebben a cikkünkben a bringázásról lesz szó. Ennek a sportnak rengeteg követője van, példaként Bali Dániel, aki a Kodály Zoltán Gimnázium tanulója. Már nagyon régóta híve a biciklizésnek és számos sikert ért el a vele, ráadásul saját stílusa mellett minden más biciklis stílust egyaránt tisztel. Ebben a cikkben őt fogom faggatni az eddigi pályafutásáról.

Mióta biciklizel?
Hét éve csinálom, de nem önszántamból kezdtem el: eleinte a barátaim bíztattak, hogy biciklizzek. Az a bicikli, amivel kezdtem, az még mindig megvan, de az első „pro bike”-omat 12 évesen kaptam meg. A mostani biciklim pedig egy merevvázas szimplavillás bringa.

Milyen biciklis stílus híve vagy?
Én kimondottan a DH, azaz Down Hill stílus híve vagyok: ez alatt azt kell érteni, hogy egy kijáratlan erdős szakaszt kiszalagoznak, és ott kell mindenfajta sérülés nélkül lejutni a célig. Természetes az első győz, bár már lejutni is győzelem.

Milyen sikereket értél el eddig ebben a Down Hill-es bringázásban?
Nem nyerhet mindig az ember. Volt, amikor nem értem el helyezést, de a hét év alatt önfejűségem miatt ötször lettem első helyezett és többször második, harmadik.

Hol szerezted az első helyezésért járó díjaid?
Ötből háromszor Sopronban, ahol amúgy is nagyon szeretek lenni, a másik kettőt lakóhelyemen, ahol akkoriban még rendeztek versenyeket. Sajnos egy váratlan balesett miatt nem rendeznek több versenyt, már csak gyakorlásra lehet használni a pályát.

Volt már baleseted a biciklizés miatt?
Igen szenvedtem már el több kisebb sérülést, de az egyik versenyem egy csigolyatöréssel végződött. Azt követően másfél évig feküdtem ágyban, de ennek ellenére se hagytam abba. Felépültem és ugyanúgy bicikliztem tovább, mint azelőtt.

Hol szoktál gyakorolni és mennyit?
Rendszeresen bringázom minden nap, időjárástól függetlenül. Lakóhelyemen van egy DH-pálya, ami nagyon sokáig országos “4. helyezéses terep” volt. Versenyeket már nem rendeznek a fent említett baleset miatt, de gyakorlásra kiváló lehetőséget biztosít. Pár barátommal kezünkbe vettük a pálya irányítását és saját, egyénileg kialakított szakaszokat készítettünk, amelyek alkalmas a gyakorlásra.

Mik a jövőbeli terveid a bringázással kapcsolatban?
Szeretném még nagyon sokáig folytatni a biciklizést. Nemcsak a sikerek miatt, hanem nagyon sok jó és kellemes élménnyel és rengeteg baráttal gazdagodtam a hét év alatt, és nagyon szeretem ezt az életformát.

Köszönöm az együttműködést!

Hepe Dániel

Ugróiskola

Mostani lapunk témája a graffiti és az extrém sportok köré csoportosul. Egyre gyakrabban fordul elő, hogy a városban sétálva az amerikai mozikból már jól ismert utcakép tárul a szemünk elé. Görkoris, gördeszkás srácok egymással versengve, minden alkalmas helyet kihasználva gyakorolnak, miközben a háttérben egy graffiti remekmű körvonalai látszódnak. Úgy döntöttünk megkérdezünk egy srácot ennek a hobbinak a fortélyairól, és ezt megosztjuk veletek is. Interjúalanyunk a város 17 éves fenegyereke, Joco.

Mióta gördeszkázol?
3 éve kaptam meg életem első deszkáját, azóta napi 2-3 órát gyakorlok.
Miért kezdted el?
Osztálykiránduláson voltunk Budapesten. A Hősök terén deszkázott egy csomó arc és ez nagyon megtetszett. Ekkor gondoltam rá először, hogy milyen jó lenne, ha én is csinálnám. Születésnapomra megkaptam az első gördeszkámat, ami egy KillerLoop volt.
Hol szoktál gyakorolni?
Apám csinált egy csövet, azon tanultam meg csúszkálni. Az óvodában is lehet délután ugrálni, mert elég sima a talaj és nem akad el minden kavicsban a kerék, de innen néha a szomszédok elzavarnak. A gyógyszertárnál is jó a terep, de oda csak 5 után lehet menni, mert kijön a gyógyszertáros és elhajt. Kertvárosban az Árpád sulihoz is lementünk, mikor nem volt tanítás és a portás épp nyaralt valahol. Néha a Skate parkba is ki szoktunk menni, és ha találunk jó spotokat, akkor ott is deszkázunk.
Spotokat?
Olyan helyeket, ahol lehet gyakorolni. Például egy korlát, egy padka, egy pad vagy egy lépcső…
Nehéz volt megtanulni deszkázni?
Annyira nem, mint gondolják. Eleinte nehéz, de utána folyamatosan jött minden.
Volt már valamilyen sérülésed emiatt?
Törésem igazából még nem, de voltak zúzódásaim és egy nyílt sebem. A sípcsontomat borogatnom kellett sokáig, mert mindig nekicsapódott a deszka, ezen kívül volt több apró sérülésem is.
Sokan űzik ezt a sportot?
Igen. A mi környékünkön csak hárman, de a városban nagyon sokan vannak.
Szoktál versenyekre járni?
Még nem, mert túl erős a mezőny, de ha elég jónak érzem magam megpróbálom.
Mit javasolsz a bátor kezdőknek?
Azt, hogy ne vegyenek rossz deszkát, mert az könnyen törik és balesetveszélyes, inkább szánjanak rá egy kicsit többet és vegyenek egy rendeset. Jah, és részegen csak akkor deszkázzanak, ha szeretik a sebeket…

Rigó Ibolya

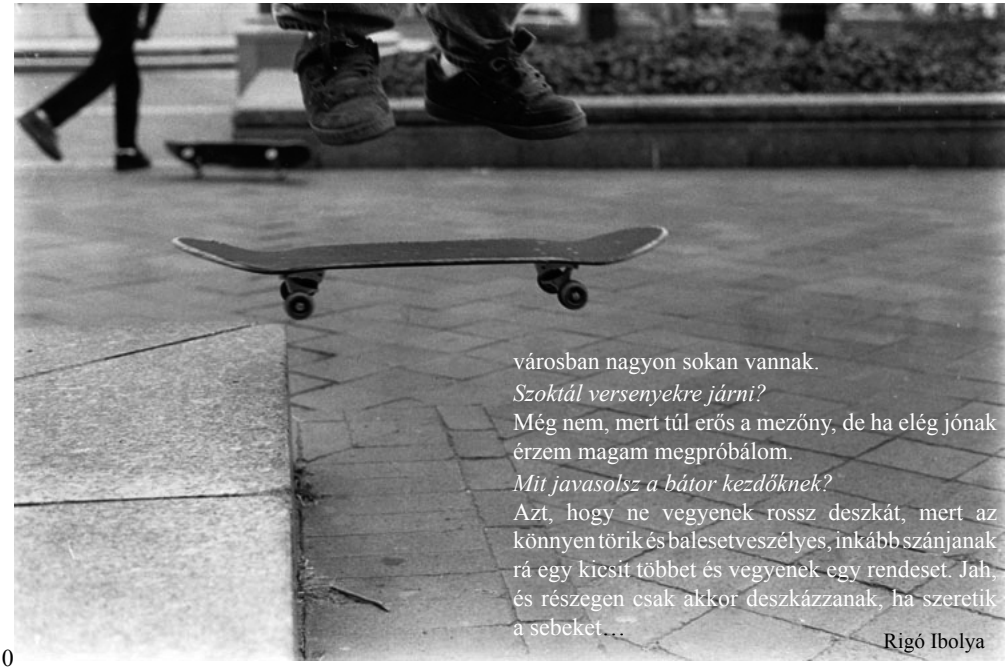

Futóbolondok

Parkour

Ennek az akadályfutásnak az a lényege, hogy a versenyzők, a traceurok átjussanak különböző akadályokon – amelyek lehetnek természetesek, vagy mesterségesek – lényeg, hogy minél látványosabb legyen az akció. (A traceur szó egyébként a szűz hóban új nyomot hagyó síelőt jelenti) A sport fő jellemzője a kecsesség és a szerénység, nem pedig a nyers erő. Itt is szükség van önfegyelemre és a félelem leküzdésére. Ennek a sportnak Luc Berson: Yamakasi – Les samouraïs des temps modernes (Modern idők szamurájai) filmje hozta meg az ismertséget. A yamakasi szó jelentése: erős férfi, erős lélekkel és testtel. Ez kell ahhoz, hogy valaki ebben a mozgásformában megállja a helyét.
Két létrehozója, és legfőbb képviselője Sébastien Foucan és David Belle.

És most egy kis életrajz:
Sébastien Foucan a parkour filozófiájának fejlesztője. Kitalált egy strukturális gyakorlatot a tanulók számára. Kitalálta, és elnevezte a Parkour mozgásokat, mint pl.: The Art of Displocement, Tic Tac, Precision Leap, 360 Leap, Cat Leap, Wall Jump, Reverse, Flowing Leap. Ő lett a fő szóvivője a parkournek. Rendszeresen találkozik az angol parkour csapatokkal, hogy megossza velük a tudását. Találkozott az angol sportminiszterrel annak érdekében, hogy a parkour nagyobb figyelmet kapjon. Két parkour-szervezetet is létrehozott Franciaországban Yamakasi és Nemzeti Parkour Szervezet néven.

David Belle az, akit általában a parkour elnevezésű extrém sport „ feltalálójaként” emlegetünk édesapja és Sébastien Foucan mellett. Néhány évvel azután találkozott Foucannal, hogy Párizsba költöztek. Még néhány fiatallal együtt megalapították a Yamakasi klánt.

Véleményem szerint ez egy nagyon látványos, és figyelemre méltó sport. Igazán megérdemlik a tiszteletet ennek művelői, mert nem hiszem, hogy ezt akárki meg tudná csinálni.

Akinek egyszer lesz rá lehetősége és mersze, annak ajánlom figyelmébe. Ha pedig kipróbálni nem is merjük, nézzük szájtátva ezeket a hihetetlen mutatványokat a filmeken, vagy az interneten.

Muskát Leila

Deszkás divat

Deszkásoknak is van egy meghatározott öltözködési stílusuk.

Jelenleg két főirányzat különböztethető meg: a hip-hop és a heavy metál stílus. Ebből következik, hogyha két deszkás összetalálkozik, akkor meg tudják állapítani, ki melyik stílusirányzatot követi. Ezenbelül az öltözködés összefügg a deszka mintázatával is. Mert ez egyáltalán nem mindegy. A ruhák leginkább lazák, hogy minél egyszerűbb és könnyebb legyen bennük mozogni sport közben. (Bár a heavy metálosok inkább szűkebb pólóban és nadrágban nyomják, mint a hip-hoposok.) A deszkásoknak is fontos, hogy stílusosak legyenek és hogy az emberek lássák, milyen irányzatot követnek.

Egy deszkás, amikor deszkát vásárol, akkor figyelembe veszi azt, hogy az adott márka melyik világhírű csapat mellett áll, illetve hogy ő melyik versenyző vagy csapat deszkázási stílusával szimpatizál. A hip-hop stílust képviselik a legtöbben a deszkások közül.
Ez az irányzat már több éve jelen van és még mindig nem ment ki a divatból. Sőt egyre inkább divatosabb lesz a break-es stílussal együtt. A deszkások ruháját legegyszerűbben így írhatjuk le: bő szárú gatya, sportcipő, laza póló és kapucnis nagyzsebes pulcsik, na meg a deszka… Hihetlen sok márkanév, lógó és grafika létezik ebben a stílusirányzatban. Ezek közül is a legismertebbeket sorolom csak: DC, Baker, Firm, Mystery, Zero, Ecko, Emerica, Habitat és az Alien Workshop. De mostanában már egyre jobban megjelenik a deszkás stílusirányzat a két fő sportcégnél is. A Nike, Converse és az Adidas is egyre jobban próbálja a deszkásokat is csábítani termékeik felé. Az utóbbi években nagy sikerrel.

Währing Réka

A nagyharsányi beatbox

Szájdob vagy más néven beatbox 1970-ben jött létre New Yorkban, a hip-hop kultúra részeként. A zenei hangokat a szájjal, ajkakkal, nyelvvel, hangszálakkal idézik elő. A dob hangzása mellett ide tartozik még a kürt, húros hangszerek, énekhangok és a keverőpultok hangutánzása is. Az első beatbox világbajnokság 2005-ben került megrendezésre.

Most azonban egy nagyharsányi srácról, Orsós Józsefről olvashattok, aki maga is rabja ennek a műfajnak. Ez a rajongás 4 éve kezdődött nála, amikor többen jelezték neki, milyen jó hangja van. Így elkezdett énekelni, majd beatboxolni és két éve rappelni. Elmondása szerint elsősorban azért csinálja, mert a zene feldobja, felpörgeti.

Mikor döntötted el, hogy beatbox-olni fogsz?
Amikor először hallottam, akkor csak úgy néztem. A haverok mondták, hogy nézzem meg a neten. Első hallás után eldöntöttem, ezt akarom csinálni.
Hogyan sajátítottad el?
Haverok mutatnak ezt-azt, de általában hallgatni szoktam ilyen felvételeket, és ezeket próbálom visszaadni, de még szeretném a tudásomat kicsit fejleszteni.
Van példaképed?
Igen, Caramel.
Miért pont ő?
Mert abban a stílusban, amit ő képvisel én is otthon érzem magam. Ezt próbálom megragadni.
Mit szólnak az emberek, amikor megtudják, hogy te ilyet is tudsz? Sok csajnak imponál ez?
Sokszor mikor bemutatnak valakinek/valakiknek, akkor magamban abban reménykedem, nehogy megemlítsék, mert utána rögtön bemutatót kérnek, aztán hitetlenkednek, csodálkoznak. Olyan is volt, amikor azt hitték kamuzok és megkérdezték, hol a lejátszó. Hát igen, sok csajnak ez bejön. Volt is már olyan eset, amikor egy lány emiatt volt velem, ez utólag derült ki. Nem esett valami jól.
Szoktál valahol fellépni, van valamilyen bandád?
Igen, van egy bandám, aminek a neve: 6 lövetű konyhakés. Három barátommal csinálom ezt. Nyáron készülünk kiadni első albumunkat, viszont eddig még nem igazán léptünk fel sehol.
Az albumra saját szerzeményeket készítetek?
Igen.
Mi lesz az album címe?
Talán az egyik számom címe: Te vagy az első lány.

Zsupos Ibolya

B13, a bűnös negyed

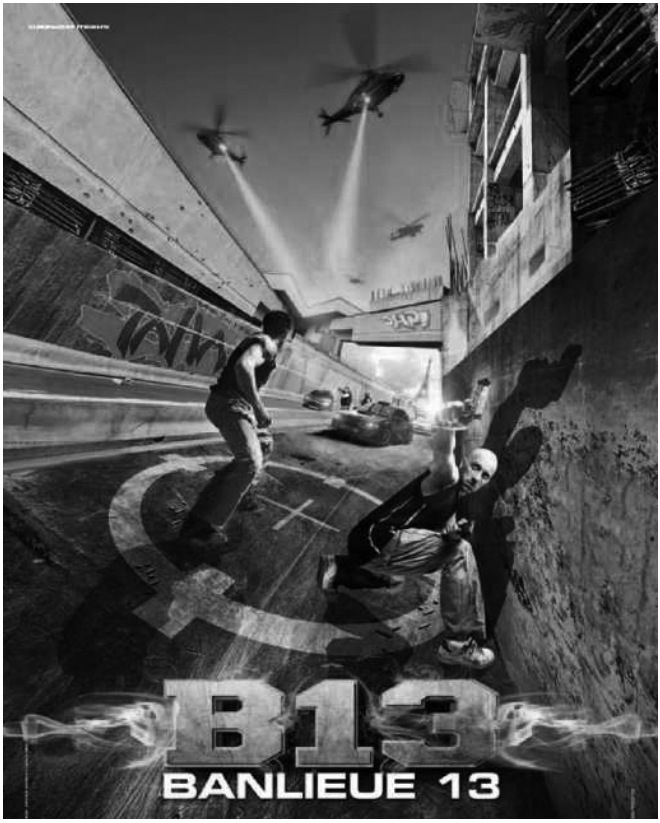

rendezte:
Pierre Morel
írta:
Luc Besson

2010, Párizs. A kormány elrendelte, hogy a gettóvárosok köré börtönfalat emeljenek. Törvények, szabályok, jogok, ezek mind ismeretlen szavak az ottani emberek életében. Az utcákat bandák uralják, és aki nem hal meg elsőre, az nyer egy kis haladékot. Egy speciális feladattal bíznak meg a Rendőrség elit alakulatához tartozó Damien nevű rendőrt, aki mestere a beépülésnek és a harcművészeteknek. A kormány ezúttal eddigi legnehezebb küldetésével bízza meg a fiatal tapasztalt rendőrt: a B13 egyik legerősebb bandája eltulajdonított egy tömegpusztító fegyvert. Feladata, hogy bejusson a negyedbe és hatástalanítsa ezt a bombát. A rendőrnek szövetséget kell kötnie az ottani gyerekkel, Leitoval, aki ugyanettől a bandától szeretné a kishúgát megmenteni, és ő az az ember, aki a legkisebb odúját is ismeri a B13-nak. A film legnagyobb kérdése, hogy kinek az érdeke felrobbantani ezt a negyedet?

A film végén kiderül, hogy maga a kormány rendelte el, és véleményük szerint ha nem is demokratikus a cselekedetük, de a B13-t le kell söpörni a föld színéről.

A filmben kiváló „parkour" jeleneteket láthatunk, ami tulajdonképpen egy extrém-sport irányzat, szabadfordításban utcai rohanásnak is lehet fordítani. A film főszereplője Leito, aki a legkiválóbb ember ebben a sportban. Ennek a sportnak a lényege tulajdonképpen az, hogy a fiatalok nagyon ruganyosan, és ügyesen ugrálnak, másznak át különböző utcai akadályokon, épületeken, falakon, kerítéseken, háztetőkön. A filmet mindenkinek csak ajánlani tudom, aki szereti az akciót és a sci-fi-t, a harcművészetek széles skáláját, és persze nem utolsósorban a parkour-ködés látványos mutatványait.

Hepe Dániel

Yamakasi
– A modern idők szamurájai

A Luc Besson szponzorálta film a Taxi-sorozat jól bevált receptjét követi: végy egy szimpla sztorit, turbózd fel akciókkal, némi humorral és jó zenékkel, s az eredmény: kasszasiker.
A film sztorija valóban nem túl bonyolult: a fiatal srácokból álló banda hobbiból minden magasabb épületet megmászik, ami csak eléjük kerül. Mindezt – nagyon felelősségteljesen – hajnalban teszik, hogy a kiskrapekok nehogy utánozzák őket. Persze azok akkor is kipróbálják a „szamurájkodást", és az egyikükről kiderül egy baleset után, hogy nagyon beteg és szívátültetésre van szüksége. Ami persze sok pénzbe kerül.
Így a címben emlegetett modern szamurájok átmennek Robin Hoodba, és összelopják a pénzt a kishavernak (a cél szentesíti az eszközt alapon. Azért erről lehetne vitatkozni) . A tohonya, tehetetlen francia rendőrök (ahogy azt a Taxiból már megszokhattuk) azonban mindenáron el akarják kapni őket, mivel a lopás bűn.
Ami elviszi a filmet, azok a jól megkomponált, izgalmas, lenyűgöző ugrálós-menekülős-mászkálós akciók elég sűrűn adagolva. (Bár a film a B13 akciójeleneteivel összehasonlítva alulmarad…) A filmről sok mindent elmond, hogy egy idő után az ember már csak ezeket a képsorokat várja, hiszen a sztori semmi izgalmat nem tartogat. Azt hiszem nem lövök le nagy poént, ha ezek után leírom, hogy természetesen a pénz összejön, kissrác megmenekül, a rendőrök pedig rághatják a kefét.
Miközben a srácok hihetetlen ruganyossággal jutnák át minden megmászható és átugorható akadályon, pörgős zene dobja fel még jobban az akciókat. Talán ez az egyik legjobb dolog az egész filmben…
Összességében egy péntek este jól elszórakozhat rajta az ember, de egyszerre is mindent elmond, nem vágyunk ismétlésre.

Tóth Alexandra

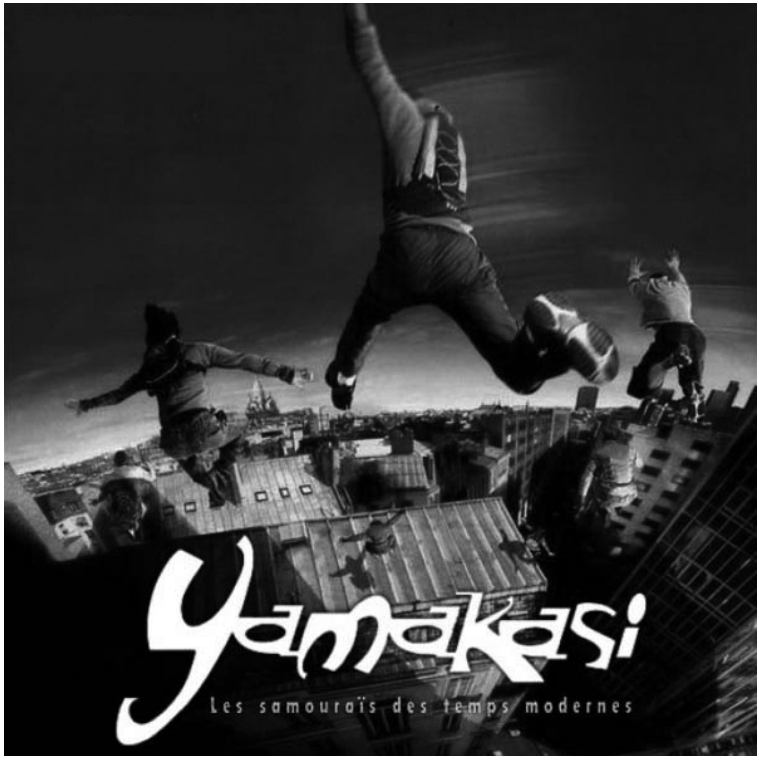

A tekercs forog tovább

A mai magyar filmipar bővelkedik kiváló művekben. Ifjú alkotók produkciói jelennek meg évről évre, és legtöbbjük különböző szemléken, fesztiválokon sikert is ér el – vagy legalább megemlítik a filmkészítők nevét. Szükség van ezekre a szakmai eseményekre, hisz' ezeken kiderülhet, ki(k) az igazi tehetség(ek). A sok közül egy ilyen rendezvény a Pécsi Diákfilmfesztivál.

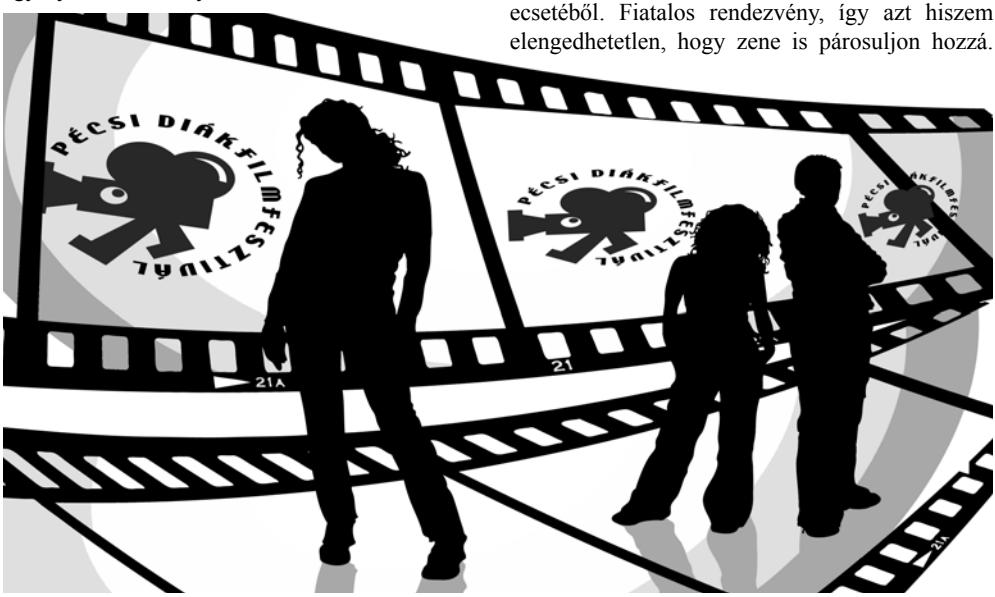

Az idén jubiláló filmes találkozó (az első összejövetel 2000-ben volt) nagy hangsúlyt fektet az amatőr, diák filmalkotók munkáinak megtekintésére és mindemellett versenyeztetésére. A kezdetek óta bármely témában lehetett versenyezni, az alkotó maga döntötte el, mi az, amit lefilmez egészen a tavalyi, kilencedik fesztiválig. Az elmúlt alkalommal ugyanis a szervezők egy tematikus pályázatot hirdettek meg, amely az elváráson felül teljesített, vallják az ötletgazdák a fesztivál honlapján, a Visszatekintésben. (www.diakfilmfesztival.hu – az érdeklődők kedvéért) És igazuk is volt, mert az alkotások többsége megérdemelten kapta meg méltó elismerését. Igazodtak az adott kategóriákhoz és legfőbbképp a témák „hátteréből" boncolgattak, az átvitt értelem dominált. Élvezhető műveket láthattunk.

Persze a komoly megmérettetéssel párhuzamosan kiváló szórakozási lehetőséget is kínál a program. A díjátadás után vetítik a kategóriadíjas filmeket, valamint bemutatásra kerülnek a zsűri által jobbnak vélt alkotások is. A vetítés megtekintése után lehetőség van „letámadni" a zsűrit, illetve szakembereket és megvitatni a szakmai kérdéseket. A programhoz (legalábbis mióta én kapcsolatba kerültem vele) mindig társult valami kiállítás többnyire fiatal alkotók fényképtekercseiből, vagy ecsetéből. Fiatalos rendezvény, így azt hiszem elengedhetetlen, hogy zene is párosuljon hozzá. És ezt a szervező Vizuális Nevelésért Alapítvány célként is tűzi ki. Középiskolás zenekarokat keresnek, és a délután-este zárásaként az ő produkcióikat hallgathatja a közönség.

Most egy kis személyes: A fent említett szerveződés által léphetett színpadra tavaly a zenekar, amiben játszom. Nyilván örvendetes volt, már csak azért is, mert először játszottunk más helyen. Örültünk, mert kívülállók is megismerhették a zenekart, sajtótájékoztatón is részt vehettünk. Ugyanakkor ez a megismerés nemcsak nekünk járt, hanem a filmalkotóknak is, őket is figyelemmel kísérték. Ezért csak azt tudom mondani, hogy érdemes próbálkozni, „kis pénz, kis foci" alapon minden bejöhet. (Jelentkezési határidő: 2009. március 30. További infók: www.diakfilmfesztival.hu)

Koós Marcell

Fotókiállítás

Predáts Nikolett természetfotóiból nyílt kiállítás a kollégium Türr utcai Tagintézményében március 9-én.

A kiállítást a kollégiumi fotószakkör vezetője Rehák Róbert tanár úr nyitotta meg. Közreműködött Waller Adrián gitáron.

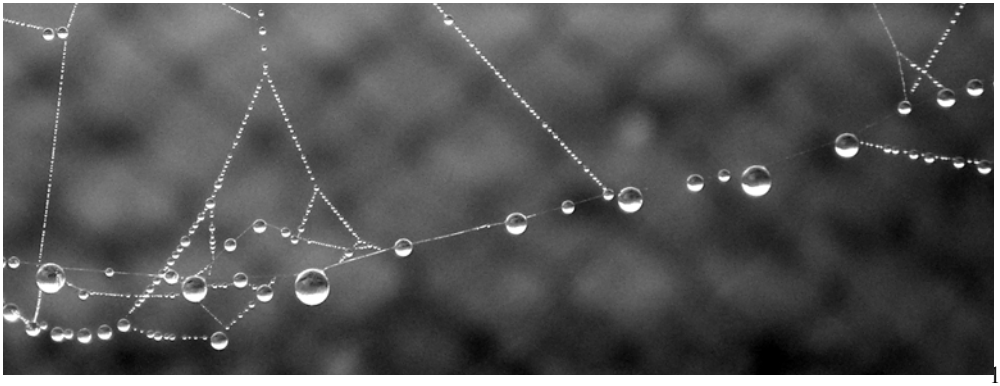

Falfirkák, híres mondások

A graffiti azoknak való akik nem tudnak könyvet írni.

A falvédőről menet közben lelépni tilos!

A férfi jutalma a nő. A nő jutalma a tudat, hogy ő a jutalom.

A holnap érdeklődés hiányában elmarad.

A horoszkópom azt mondta, hogy a sors ujja rám fog mutatni. Sajnos ez a középső ujja volt.

A jók korán halnak.

A lét határozza meg a tudatot. Ha megiszod a lét a tudatod elszáll.

A lift nem működik, kérjük használják a felvonót.

A mókus egy olyan patkány akinek jó a reklámja.

A nő a sátán korbácsa. De néha a korbács is jólesik.

A pénz beszél. Azt mondja: viszlát.

A számítógép megbízhatatlan de az ember még inkább.

A szegények ellen könnyebb háborúzni mint a szegénység ellen.

A vízcsapból víz folyik, a gázcsapból gáz. Akkor mi jön a tűzcsapból?

A vulkán nem hunyt ki csak pihen.

A zsiráf az élet legmagasabb formája.

Aki tanul az buta, aki nem az az is marad.

Andersen meghalt. Nincs mese.

Arra ébredtem, hogy rettenetesen álmos vagyok.

Az életet csak hátratekintve lehet megérteni de élni előre nézve kell.

Azért vagyok a világon, hogy másokon segítsek. De a többiek miért vannak?

Állítsátok meg a Földet, ki akarok szállni.

Bocsánat, hogy élek. Többet nem fordul elő.

Bombaszakértő vagyok. Ha futni lát, próbáljon velem lépést tartani.

Cikizni nem mindig egészségesebb mint cigizni.

Eddig jó, mondta a zuhanó optimista a második emeletnél.

Egy nő annyi idős amennyinek kinéz.

Imádok a falra írni – te hülye, ez egy ajtó.

Itt nyugszom én, olvasod te. Olvasnám én, nyugodnál te.

Kérjük a hölgyeket, hogy a bár területén ne legyen gyerekük.

Kérjük álljon az ajtó elé mert a vezetőt zavarja a szabad kilátás.

Kérjük ne etessék az állatokat. Ha van megfelelő élelmük adják a szolgálatban levő gondozónak.

Kérjük utolsó embert aki elhagyja az országot kapcsolja le a villanyt.

Két ember között a legrövidebb út egy mosoly.

Miért mindig a horkolók alszanak el előbb?

– Lehet, hogy az alkohol az ember legnagyobb ellensége, de a Biblia azt mondja, szeresd az ellenségeidet. /Frank Sinatra/

– Fogalmam sem volt, milyen az igazi boldogság, amíg meg nem nősültem. Akkor viszont már túl késő volt. /Max Kauffmann/

Hajnóczy József Kollégium
Kodály Zoltán úti Tagintézménye
Pécs

f o t ó z á s
montázskészítés
játékos vetélkedő
diákfilmfesztivál
rock-koncertek

www.hajnoczy-koll.sulinet.hu

REGIONÁLIS KOLLÉGIUMI DIÁKTALÁLKOZÓ

PÉCS, 2009.

április 24-25.

KINEK FALAZUNK?

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2010/ősz

PRO/KONTRA
Az Internet-függőségről

VISSZATEKINTŐ
Gólyatáborban voltunk

AKTUÁLIS
A diákhitelről

FEELING
„Lelki-müzli”

INTERNET-FÜGGŐSÉG

Gyermek és Ifjúsági Centrum
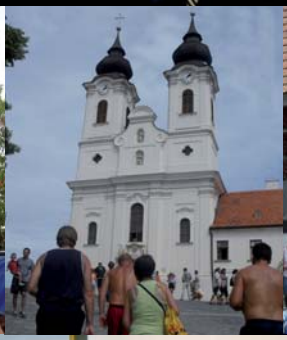

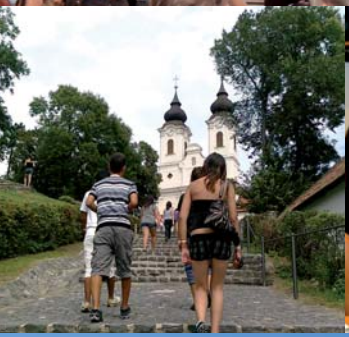

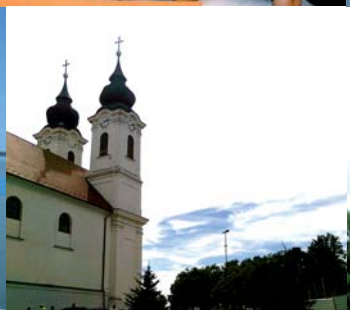

ENGLAND

Az élethez szükségünk van táplálékra, folyadékra, társasági lények révén kapcsolatokra, és úgy látszik, hogy a mostani generációnak ugyanígy szüksége van az Internetre a túléléshez. A Kredenc e havi számának fő témája a mindenki által imádott Internet.

A gimnazista diák a hetedik órája után hazamegy, jobb esetben eszik és a szobájába érve bekapcsolja a számítógépét, illetve -előző napi hosszas „msn-ezés" után- a még meleg monitort, és élvezi a világháló kínálta lehetőségeket. A kedves szülők pedig nem győzik finanszírozni a gyermekük által választott, használt kapcsolatteremtési módszert, ami megéri, mert sokkal jobb biztonságban tudni a fiunkat/lányunkat benn a meleg családi fészekben a gép előtt ülve, minthogy olyan veszélyes dolgokat tegyen, hogy kimozdul a lakásból a nyári kánikulában, illetve az év bármely részében. Nyilvánvaló, hogy (ahogy a reklámok is alátámasztják) párkeresésre is az erre szolgáló oldalak a legkedvezőbbek, hiszen mégis egészen más élményt jelent egy vadidegen emberrel randizni, -akivel már legalább egy hónapja beszélek msn-en és iwiw-en is bejelöltem- mint személyesen megismerkedni valakivel, akit mondjuk, már láttam élőben, és nem egy közösségi portálon lévő képe alapján ítélem meg:"jaaaaaaaj, de helyes"-nek. Emellett teljesen hasztalan dolognak találom mindennap megnézni a Napot, az eget vagy egyáltalán a szobámat kívülről. Hiszen ha szeretném, neten is láthatom őket. Természetesen a gép előtt töltött átlagos 7-8 óra-amíg elintézem a fontos dolgokat- és a telefonon való „facebookozás" élménye mellett nincs szükségem sem barátok személyes látogatására, tanulásra, illetőleg semmiféle testmozgásra sem.

A témáról elolvashatjátok kollégista társaitok véleményeit is a Körkérdés és a Pro/kontra rovatban. Ezen kívül találhattok érdekességeket új rovatunkban: a Feelingben. A Visszatekintőben pedig élménybeszámolót kapunk a legfiatalabb diákjaink táboráról is. Jó szórakozást kívánok az újsághoz!

Baumholczer Veronika

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Fotók: Czuczor Józsefné
Címlap: Kálecz Rudolf
Tördelő: Hegedüs Kata
Rovatok: Heller Petra (Visszatekintő),Windischmann Dávid (Fókuszban), Bagó Júlia (Pro/Kontra), Egészség (Rapp Judit), Könyv (Baumholzer Veronika), Humor (Szigeti Nikolett), Körkérdés (Kalányos Szabina), Érdekes (Szarvas Eszter, Tatai Réka), Divat (Bogdán Melinda), Film (Bagó Júlia), Feeling (Bogdán Melinda, Laszlóczki Eszter), Aktuális (Baumholzer Veronika, Laszlóczki Eszter)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.
info@hajnoczy-koll.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor

Kredenc

2010/ősz

tartalom:

VISSZATEKINTŐ	**4**
Gólyatábor	
FÓKUSZBAN	**5**
Mi a függőség?	
PRO/KONTRA	**6**
Az Internet-függőségről	
EGÉSZSÉG	**7**
Miért fontos a sport?	
KÖNYV	**8**
J. R. Ward: Éjsötét Szerető	
HUMOR	**9**
Viccek	
KÖRKÉRDÉS	**10**
Vélemények az Internetfüggőségről	
ÉRDEKES	**10-11**
A pálmalevelekről; Hobbim, a fotózás	
DIVAT	**12**
Őszi divat	
FILM	**13**
Büszkeség és balítélet	
FEELING	**14-15**
A barátságról és a pasikról	
AKTUÁLIS	**16**
Diákhitel	
ZENE	**17**
Az E.C.H.O. zenekar	
PORTRÉ	**17**
Bemutatjuk nevelőnket	
AKTUÁLIS	**18**
Újra a Diákhitelről	

A 2010-es Zánkai Gólyatábor Hogy is volt?

Mindenki várta azt a pillanatot, a kollégium felé jövet, amikor megismeri új osztálytársait. 11-re kellett megérkeznünk a kollégium elé, de csúszás miatt csak 11:30-kor indultunk el. Amikor eljött az idő, hogy felszálljunk a buszokra, búcsút vettünk szüleinktől, barátainktól. Nagy izgalommal vártuk az utazást.

Az utazás nagy része eseménytelenül zajlott, hiszen nem ismertük diáktársainkat. Három óra elteltével Siófokra érkeztünk, és ott egy kicsit pihentünk. Egy kis várakozás után utunk tovább folytatódott, mivel a másik busz „kicsit" eltévedt. Végül öt óra elteltével megérkeztünk Zánkára. A táj és a minket körülvevő erdőség igazán szép és nyugodt volt. Miután nagyjából elrendeztük holminkat, csoportosan elindultunk az AJTP tábor megnyitójára, ahol ismertették velünk a program tudnivalóit.

Eltelt az első esténk együtt. Az idő sajnos másnapra nem kedvezett a fürdőzésnek, viszont annál jobban megismerhettük egymást. Hogy szó essen a kajáról… a boltban finom volt. Estére már javult az idő, így ellátogathattunk a táncházba, ami nagyon szórakoztató volt. A harmadik napon mi lányok, Adél tanárnő vezetésével, lesétáltunk a kikötőhöz. A nap további részében sajnos esett az eső, viszont az este kárpótolt minket, mivel ellátogattunk a Greff.E.T.-be, ami egy disco volt. Ez a kis kikapcsolódás mindenkinek nagyon bejött. A következő nap délelőttjén, egy sportnapon vettünk részt. A fiúk és a lányok is 3. helyezést értek el fociban. Délután pedig ellátogattunk Tihanyba. Megcsodálhattuk a Tihanyi-apátságot. Nagyon élveztük az ottani kirándulást. Visszafelé komppal mentünk, és ami igazán szép látvány volt, az Közép-Európa legnagyobb tavának hullámzása, a Balatoné.

Még időnk se volt, hogy kiheverjük a fáradságokat, már el is érkezett a karaoke ideje. A hangulat a tetőfokára hágott a sok énekes hallatán. Nyertest nem igazán lehetett választani, mivel mindenki remekül teljesített.

Elérkezett hát az utolsó előtti nap. Délelőtt lemehettünk a Balatonra fürdeni, aminek mindenki örült, hiszen nem mindig volt lehetőség. Ebédre vissza kellett mennünk, de nem voltunk szomorúak, mert utána visszaértünk koncertre. Sajnos, a vacsora miatt ott kellett hagynunk a műsort, de mire végeztünk, a cipőnket le se vehettük, már indultunk vissza a további koncertre.

A következő nap augusztus 20-a volt, és kíváncsian vártuk az esti tűzijátékot. Erre a napra a társaság nagy része kiismerte a másikat, élvezte a másik jelenlétét, és igazán jól összebarátkoztunk.

Elérkezett végül az utolsó nap, a csomagolás ideje. Bánkódott a társaság nagy része, de bennünk volt az a tudat, hogy hamarosan látjuk még egymást.

Összességében a társaság szívesen emlékezik vissza a Zánkai táborra, mindenkinek élmény volt az a hét. Boldogok lehetünk, hogy mi is ebbe a programba kerülhettünk, és ekkora lehetőséget kaptunk arra, hogy jól megismerhessük osztályunkat.

Heller Petra
Kő Zsófia
Tatai Réka

Internet-függőség

A XXI. századot gyakran emlegetik a számítógépek és az Internet világának. Emberek milliói használják manapság a világhálót különböző dolgokra más-más helyeken. Munkában, vásárláskor, beszélgetésekkor, hivatalos ügyek intézésekor. Ezek után felmerül a kérdés, hogy ki számít függőnek, illetve hogy hol van az a bizonyos arany közép út?!.

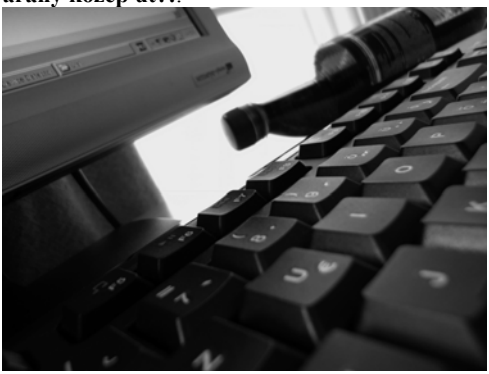

Az elmúlt 30 év során az Internet szinte mindenkihez eljutott. Teljesen kiszolgálja az embereket, mivel az internetes szolgáltatások az élet majdnem minden területére kiterjednek.

Mit nevezünk túlzott használatnak, azaz függőségnek? Dr. Jerald J. Block amerikai pszichiáter szerint az illető hajlamos lehet elveszíteni az időérzékét, elhanyagolhatja alapvető igényeit. A pszichiáterek az Internet-függőséget különböző stádiumokba sorolják. Az első az, hogy az ember alig várja, hogy oda üljön a gépe elé, a dolgozó felhasználó akár túlórát is vállalhat, hogy internetezhessen. A második fázis az, hogy az illető fáradttá, levertté, akár ingerültté, dühössé válhat. Előfordulhat, hogy ezek miatt nem tudja elvégezni pontosan a napi feladatait. Ezek után már ott tart a személy, hogy a családi kasszát is megvékonyíthatja, hogy szenvedélyét komfortosabbá tegye. Amikor az illető rájön, hogy eltávolodtak tőle a barátai és a családtagjai, megpróbál kilábalni ebből az egészből, elszakadni az Internettől. Ez egy nagyon nehéz feladat, és sajnos az estek többségében visszaesés következhet be.

Az American Journal of Psychiatry című amerikai szaklap nem véletlenül érvel amellett, hogy az Internet-függőséget hivatalosan is nyilvánítsák mentális zavarrá. Egyelőre azonban még nem tisztázott, hogy pontosan mi tekinthető függőségnek, vagyis mi az a határ, amitől már egészségtelen Internet-használatról beszélhetünk.

A függőséget a szakértők 3 alapcsoportba tagolják. Az első és a második a játékok és a szexualitással kapcsolatos oldalak túlzott használata. A harmadik pedig az e-mail és az azonnali üzenetküldő programok túlzottan magas időtartalmú használata. Fizikai jelei is lehetnek a betegségnek. Elhízáshoz vagy túlzott fogyáshoz vezethet, mivel az illető a gépe előtt megéhezik és a helyett, hogy felkelne és enne, elkezd inkább nassolni. Aki túlzottan fogyni kezd, az már annyira belefeledkezhet az Internetbe, arra se gondol, hogy egyen bármit is. A vázrendszer károsodhat, derék- és hátfájdalmak jelentkezhetnek. Ez a szenvedély is ugyanolyan káros az emberre, mint bármely más függőség.

Bár Magyarországon még nem foglalkoztak ezzel a függőséggel, más országban ez már szinte népbetegséggé vált (Kína, Dél-Korea, Amerika). Természetesen ebből is ki lehet gyógyulni különböző kezelések segítségével.

Windischmann Dávid

Az Internet-használatról

Mindenki szeret netezni. Van, aki csak néha nézelődik, vagy valami ilyesmi, de bizony akad olyan is, aki függő lesz, és minden szabadidejét szörfözéssel tölti, csak nem a jó értelemben. Gondolj csak bele, te mennyit ülsz a gép előtt? Egy nap, egy héten…?

Na, most elmondom nektek mik az internetezés hátulütői. Először is, ha sokat ülsz a szerkentyűd előtt, romlik a szemed. Komolyan. Öregkorodra majd csak nézel a 20 dioptriás szemüveged mögül, hogy mér' is van ez? Aztán meg ott van az is, hogy csomó adatodat leszedik, felrakják, meg felhasználják ellened olyanok, akiknek nem kellene, és lesz belőle a nagy bonyodalom. Gondoltál már arra, hogy mennyi értékes időt pazarolsz el arra, hogy teljesen felesleges dolgokkal foglalkozz a gépen? És mennyi minden mást csinálhatnál helyette. Az emberekkel meg már csak itt csacsogunk, filmeket itt nézünk, meg ha valamit keresünk, csak beírjuk a „gugiba", aztán meg éljük a felgyorsított életünket tovább. Szóval, nem olvasunk könyveket, nem megyünk moziba a barátokkal, mindenki éli csak a saját kis világát. Ilyen a világ. Már nem beszélhetünk a személyes találkozás varázsáról. Ha tetszeni akarok valakinek, nem megyek el új göncöt venni, nem csináltatok új frizurát, hanem frissítem a profilomat. Ez a helyzet, és kész. És csomó mindent elhiszel, ami a neten van, pedig rengeteg csacskaságot, valótlan dolgot felraknak, és teljesen elveszted a realitásérzékedet. Végérvényesen magadnak való leszel, mert csak játszol, játszol és játszol, és mindez azért, mert nem tudod abbahagyni. Na, erről próbáljon leszokni az, aki ilyen, mielőtt rossz vége lesz ennek az egésznek.

„Az első televíziókészülék piacra dobását is a világ tapsa övezte, de néhány vészmadárnak torkán akadtak a képcsövek: a színházat, a könyvet, az élő beszédet siratták, és nem győzték átkozni a villogó doboz előtt eltöltött pótcselekvő órákat."

Bagó Júlia

Az Internet kultúrákat, országokat, embereket, barátokat, családokat köt össze, még akkor is, ha több száz, ezer km távolságra vannak is egymástól. Az Interneten kapcsolatot lehet tartani a messze élő rokonokkal, a nap bármely percében megbeszélhetjük velük gondolatainkat, problémáinkat, de még az örömmel teli híreket is közölhetjük velük.

Nem csak beszélni tudunk velük, hanem videofonálni is a megfelelő számítógépes tartozékokkal felszerelkezve. Így nem csak halljuk, de láthatjuk is őket. Az Internet olyan, mint egy nagy lexikon. Szinte mindent megtalálhatunk rajta, csak a megfelelő helyen és módon kell keresni. Segítségével meg tudjuk írni a házi feladatot, a kutatási munkánkhoz anyagot tudunk gyűjteni. Meg tudjuk hallgatni aktuális kedvenc zenénket, le is tudjuk tölteni, vagy ha épp nem ismerjük az előadót, meg is tudjuk keresni. Különböző oldalak segítségével még a kedvenc magyar együttesünkkel is fel tudjuk venni a kapcsolatot, megfelelő nyelvi tudással rendelkezve a külföldiekkel is, s hasznos információkat tudhatunk meg róluk.

Vannak olyan különböző közösségi oldalak is, melyeken keresztül rég nem látott ismerősökkel fel tudjuk venni a kapcsolatot, sőt még új emberekkel is meg tudunk ismerkedni.

Szarvas Eszter

A sport jelentősége

„A motiváció elindít, a megszokás mozgásban tart!”

A sport fontos szerepet játszik minden ember életében. Azáltal, hogy valaki rendszeresen mozog, több mindenre lesz képes szellemileg és fizikailag egyaránt. Ha az ember olyan sportot űz, amit szeret, és van is rá ideje, észrevehetően javul a teljesítménye és a koncentrációképessége. Több ember úgy érzi, nincs ideje, vagy éppen energiája a sporthoz. Véleményem szerint minden embernek arra van ideje, amire időt akar szánni.

A legtöbb embert csak szellemi kimerültsége tartja vissza a sporttól, amivel a felgyülemlett feszültséget és a fölösleges energiáját is levezethetné. Jó hatással lenne rá, hiszen nem csak fizikailag hat szervezetünkre, hanem a szellemet is felfrissíti. Rájöhetne mire képes; javulna önkontrollja, fegyelme, hangulata és ez nem csak rá, hanem környezetére is pozitív hatással lenne. Tehát a rendszeres testmozgás következtében javulna az életminősége, nagyobb lenne a hajlékonysága, javulna a reakció – és cselekvési ideje, jobb lenne az alvása és a hangulata, valamint esztétikusabb a megjelenése. Ezeken felül javulna a szív-, ér- illetve légzőrendszeri mutatója.

Mindenkinek meg kell találnia a személyiségéhez legjobban illő sportágat és ebben minél több sikert elérni. A siker tovább hajtja az embert, hogy még többet bizonyítson, esetleg még jobb eredményeket érjen el.

Ha a rendszeres testmozgást már gyermekkorban elkezdik, ez az igény végigkövetheti életüket. A gyermekekkel is meg kell szerettetni a rendszeres testmozgást, amit elérhet rendszeres kirándulásokkal, kerékpározással, labdázással, esetleg futással.

A mostani gyermekek legtöbbje tévézéssel, számítógépezéssel, videózással és playstation játékokkal üti el idejét, ahelyett, hogy mozogna, sportolna valamit. Emiatt is van az, hogy a 80%-uk túlsúlyos. Nagyon fontos az is, hogy legyen példa előttük mind a család, mind a tanárok, mind az orvosok részéről. A felnőtteknek hetente minimum háromszor kellene valamilyen testmozgást végezniük, míg a gyermekeknek ajánlott időtartam naponta minimum húsz perc. A rendszeres testmozgásnak az elhízás megelőzésében nagy szerepe van, hiszen a testsúlyt abszolút optimalizálni tudja, de más betegségekre is jó hatással van. A magas vérnyomásra, a cukorbetegség egyes típusára, a csontritkulásra és számos ízületi betegségre is kedvezően hat, de főleg a depresszióra.

Tehát éljünk egészségesen, sportoljunk, így szebb, nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb és talán hosszabb életben is reménykedhetünk. Klentze müncheni professzor mondta: „Nem az a lényeg, hogy milyen hosszú lesz életünk, hanem hogy milyen lesz hosszú életünk.”

Rapp Judit

Az Apáczai Kupa-megyei atlétikaversenyen elért helyezések:

I. helyezett:
Kósa Petra, Kocsis Zsófia, Bessenyei Zsófia, Hengerics Bence,

II. helyezett:
Kósa Petra, Grécs Daniella, Vasic Tihana, Kocsis Zsófia, Tóth István, Sallai Zoltán, Závogy Csaba

III. helyezett:
Guziczki Cordula Azucséna, Bucher Bettina, Gere Mónika, Győri Dávid, Garas Bence

Összesítve a Türr I. úti és Puskin téri tagintézmény 2. helyezést, a Kodály úti tagintézmény pedig 3. helyezést ért el a csapatversenyben.

Ezúton gratulálunk a résztvevőknek, és a nyerteseknek!

J. R. Ward: Fekete Tőr Testvériség 1. Éjsötét Szerető

Mindenki olvasott, látott vagy legalábbis már hallott legalább egy vámpíros történetet életében. A Twilight óta nagyon megoszlanak a vélemények a vérszívókról, habár a megjelenése óta bizonyosan népszerűbbek lettek, főleg a mi korosztályunkban. De sajnos, azóta kicsit háttérbe szorultak a legendás Ann Rice és a Laurell K. Hamilton történetek. Most egy olyan regényt szeretnék bemutatni, ami (szerintem) vetekszik rengeteg vámpírosvéres sztorival és végre kiszabadít minket a megszokott romantikus: „ember vagyok, beleszeretek egy vámpírba, aki a véremre pályázik" történetből, ami már amúgy is lerágott csont.

A Fekete Tőr Testvériség első részében megismerkedhetünk a vámpír társadalom királyával -aki rangját mit sem becsülve csak a harcnak él-, az utolsó tisztavérű egyeddel a Földön, Wrath-al. Ez persze azt is jelenti, hogy az övé a megtiszteltetés, hogy vezesse a fajtársai védelme érdekében megalapított Fekete Tőr Testvériséget, valamint az első kötet főszereplőjeként bepillantást nyerhetünk fájdalommal és harccal teli életébe.

A testvériség nem egészen hat taggal büszkélkedhet, így hát jogosan tehetjük fel magunkban a kérdést, hogy megfelelően tudják-e elvégezni feladatukat a jelentős erőfölénnyel rendelkező Alantasokkal szemben. Nem kell megijedni, a sorozat minden egyes kötetében tanúi lehetünk annak, hogy rendkívüli erővel rendelkeznek a harcosok. Nemcsak az erejük természetfeletti…., mármint, mit is érne egy vámpíros sztori isteni pasi főszereplők nélkül? Valóban az első kötetben szereplő Wrath is ebbe a kategóriába tartozik. A másik főszereplő egy fiatal lány, Beth, aki közel az átváltozáshoz tudja meg, hogy a történet elején szereplő vámpír édesapja kéri fel Wrath-ot arra, hogy segítsen neki átváltozni. Sajnos megismerkedésük rosszul indul, miután Betht a munkájából hazavezető úton megpróbálják megerőszakolni, ám okos, erős nő lévén el tud menekülni, de nagyon rémült, és megijed a férfitól, aki az éjszaka közepén állít be hozzá. Nem árulok el nagy titkot, ha elmondom, hogy a harc mellett a kettejük kapcsolata áll a történet középpontjában. Wrath vezeti be a lányt ebbe az ijesztő világba, amitől a lány ugyan megijed, de az oly sok magányban töltött év után rátaláló szerelem elfeledteti vele félelmeit. Kapcsolatuk egyre szorosabbá válik, az egymás iránt táplált érzelmek és szexuális vágy miatt is.

Aki szeretne az írónő szemszögéből megismerkedni a természetfelettivel, akkor az mindenképpen olvassa el! A romantikus hangulat miatt főleg a lányoknak ajánlanám, de persze nem szeretnék elhatárolódni, végül is, a fiúk is találhatnak benne kedvükre valót. Akárhogy is, az érzelmek felvonultatása és az erősen erotikus jelleg miatt nagyon átható lesz a történet. Az írónő humora és a romantikus szálakkal párhuzamosan futó izgalmas harc csak hab a tortán.

De felhívnám a figyelmeteket arra, hogy amint belemerültök a történetbe, nem tudjátok letenni, megfertőzi a lelketeket, a tudatalattitokat, függővé váltok, és mikor már teljesen a rabjai lesztek, elárul titeket, és szembesülnötök kell azzal a ténnyel, hogy a tizedik kötet végére értetek.

Baumholczer Veronika

Mosdó

Móricka bekiabál órán:
-Tanárnő, kimennék a mosdóba!
-Kisfiam, talán „elnézést, kimehetek a mosdóba?”
-De én kérdeztem előbb!

Szellemek

A tanító néni azt meséli a gyerekeknek, hogy a szellemek mindenütt ott vannak.
- Az iskolában is? –kérdi az egyik kisfiú
- Igen ott is.
- Az édességboltban is? –kérdi az egyik kislány.
- Igen ott is. –feleli a tanító néni.
- És otthon a kamránkban is? –kérdi Móricka.
-Igen ott is.
- He-he, nekünk nincs is kamránk.

Móricka

Móricka az iskolában már az első héten beszerez egy pár rossz jegyet. Egyik reggel odamegy a tanító nénihez:
-Tanító néni, nem akarom fenyegetni, de apukám azt mondta, ha nem viszek haza jobb jegyeket, akkor hamarosan nagy verés lesz.

100

Pistikét felszólítja a tanár történelem órán:
- Nevezz meg 3 olyan dolgot, ami 100 évvel ezelőtt nem volt!
Pistike gondolkodik:
- Nem volt még atombomba.
- Helyes. –mondja a tanár.
- Aztán nem létezett még számítógép sem.
- Helyes, és mi a harmadik?
- Én.

Összeadás

A tanító néni kérdi Pistikétől:
- Ha van 150 forintod és kérsz még apukádtól 200 forintot, akkor mennyi pénzed lesz?
- 150 Ft.
- Kisfiam, te nem ismered az összeadást.
- A tanító néni meg nem ismeri az apukámat.

Lecke

- Apu, megcsinálnád helyettem a matek leckémet?
- Nem kisfiam, az nem lenne helyes.
- De legalább megpróbálhatnád.

Válogatta: Szigeti Nikolett

Kollégistákat kérdeztünk

Milyen gyakran internetezel? Szerinted mik az előnyei és hátrányai?

Kovácsevics Izabella:
Ha van rá lehetőségem, szívesen használom.
Előnye: Sok minden megtalálható az Interneten.
Hátránya: Nem egészséges, hogy az emberek többsége a nap 24 órájából 26-ot a számítógép előtt tölt.

Végh Stella:
Szinte minden időmet ott töltöm.
Előnye: A világon mindent megtalálok rajta.
Hátránya: A Web-fordítók nem reálisan működnek és a sok gépezés károsítja a szemet.

Illés László:
Minden nap használom az Internetet.
Előnye: Tudom tartani a kapcsolatot a szeretteimmel.
Hátránya: Nem „jut" elég idő a tanulásra.

Készítette: Kalányos Szabina

A titokzatos pálmalevelek

„Az univerzumban minden kapcsolatban áll mindennel, a levegő, a molekulák, minden rezeg. Ami ezeknek a leveleknek az írása során történt, az kapcsolatfelvétel volt ezekkel az átlag ember számára ismeretlen elemekkel. Jeleiket az idős emberek még ma is le tudják jegyezni." Így vélekedik ez indiai tanító a pálmalevelekről.

Hogy ez valójában hogy is történik, azt nem tudhatjuk, de azt igen, hogy valamilyen titokzatos módon rengeteg embernek megtalálhatjuk a pálmalevelét kortól, nemtől, vallási hovatartozástól és lakhelytől függetlenül, amelyen az életének fontosabb mozzanati vannak lejegyezve.

A pálmaleveleket több száz éve írták indiai bölcsek (egyesek szerint szent emberek), s vannak köztük olyan levelek is, amelyek több mint kétezer évesek. Ezeknek a létezését az UNESCO elismeri, s egy részét védetté nyilvánította. A leveleket vers formájában jegyezték le ősi tamír nyelven. Ennek a bonyolult kódrendszernek az olvasását már 6 éves korban elkezdik tanulni a levél olvasóinak a gyermekei, mivel a levél olvasása apáról fiúra száll. Nemcsak olvasni nem olvashatja akárki, de még keresni sem szabad a nem kijelölt embereknek, ugyanis a levélnek vannak kutatói, s ez a „szakma" is apáról fiúra száll. Az írásokat kisebb-nagyobb könyvtárakban őrzik Indiában, többségét titkos helyeken. Ezekbe a titkos könyvtárakba csak a levelek kutatói léphetnek be. Az enyészet miatt nyolcszáz évente újra írják őket.

A pálmalevelek világhírűek, s semmi akadálya annak, hogy megkeressük a sajátunkat. Magyarországon Oszter Tamás a pálmalevelek nagykövete, akivel ha felvesszük a kapcsolatot, segít, hogy megtaláljuk a sajátunkat, hisz annyi bizonyos, hogy körülbelül száztíz-millió ma is élő embernek létezik a pálmalevele, s ki tudja, lehet, hogy a miénk is közte van.

Szarvas Eszter

Tatai Réka a fotózásról

Most egy kicsit be szeretném mutatni a hobbimat, vagyis a fotózást. Egy ideje kezdtem el képeket készíteni, és nagyon elragadott magával. Bármit ki lehet hozni a képekből, és pont ezért tetszik. Itt elengedhetem a fantáziámat, amiből van bőven. Szeretek még képeket szerkeszteni. Néhányat kiválogattam a fotóim közül, amit szívesen bemutatnék.

Egy őszi délután

Egy park, egy régi lámpa és egy őszi délután, ami igazán teljessé teszi ezt a képet. Ezek adják meg a kép hangulatát.

Gyufácska

Egy meghajlott gyufácska.

Mesés kertünk

Szemcsék

Nem is gondolná az ember, hogy mi mindenre nem jó egy kollégiumi sötétítőfüggöny.

Őszi divat

A forró nyarat követően elkezdődött a hidegebb évszakunk, az ősz. Ilyenkor elővesszük a szekrény mélyéből a melegebb pulcsikat, kötött kardigánokat. Az időjárás bolondozásai miatt néha nehéz feladatnak minősül a megfelelő öltözködés, mivel van, amikor melegebb és van, amikor hűvösebb van egy nap folyamán.

Ebben az évszakban az emberek sötétebb ruhákat hordanak, ezek az ősz színei. Törekszünk a kényelmesebb, lezserebb darabok viseletére, amelyek egyben melegek és csinosak is. Ilyenek például a közkedvelt hosszú karbók és dzsekik. A barna, a szürke, a fekete és a khaki színek kerülnek most előtérbe. Ennek hatására

„láthatjuk” az őszt.

A fiatalok körében elterjedt a párducminta. Egyre több az ilyen holmi, gondoljunk a kiegészítőkre és csizmákra. Lassan minden buliban láthatunk ilyeneket, amelyek segítenek feldobni a hangulatot. Szóval hódít a vadító leopárd, a bódító bordó, a barokk and roll, a tetőtől talpig teveszín és a mintamix (csíkos a pöttyössel, esetleg virágossal).

A mostani őszben visszatért stílus a pöttyös és virágos minták, amiket nyugodt szívvel hordjunk, hiszen most igazán divatossá váltak. Mielőtt azt gondolnánk, hogy bárki is kinevetne minket ezeknek a mintáknak láttán, gyorsan gondoljunk bele, hogy a divat nem monoton. Vagyis ez csupán annyit takar, hogy ha nekünk tetszik és meg vagyunk elégedve, akkor ne mások ítélkezzenek felettünk. A bátorság az egyént tükrözi.

A rövidnadrágokat, sajnos, felváltja a hosszú farmer, illetve szövetnadrág. Tapasztalatok szerint a nők számára némelykor a nadrágvásárlás igencsak bonyolult feladatnak tűnik. Minden alkatnak megvan a megfelelő fazon, de válogatás közben nem mindig találjuk meg a számunkra megfelelőt. Néhányaknak nincs sok ideje ilyesmire fordítani időt, és ennek köszönhetően elkapkodja a választást. Ez sok mindenkivel megesik. Igaz, hogy a megfelelő nadrág választása sokat segíthet a megjelenésünkön, de akár rosszabbá is teheti a külsőnket, mint amilyenek valójában vagyunk.

A divatdiktátorok szerint bátran húzzuk fel az ódivatúnak látszó, ám mégis elegáns és divatos kötött pulcsikat. Jó tanácsokat olvashattok az Joy újság e havi számában.

Bogdán Melinda

Büszkeség és balítélet

A történetet réges-régen Jane Austen írta, aki már saját korában is nagyon híres író volt. A Büszkeség és balítélet az írónő legjelentősebb és legismertebb munkája.

„Szenvedélyes mulatságok, intrika és pletyka, szerelmi incselkedés és féltékeny bosszú története ez, amelyben egy ifjú hölgy mindenki eszén túljár, és tűzön-vízen át megtalálja a boldogságát." Tehát nem csoda, ha rengeteg filmet csináltak belőle az idők során. Én most a legújabb adaptációját mutatnám be.

Ez egy tényleg szép, meg „ari" romantikus film, ami angol humorral van megfűszerezve(én rengeteget nevettem rajta). A történet a 18. századi Angliában játszódik. A Benett család mindennapjait a családi birtokon éli. Jómódúak, bár nem túl gazadagok. Mr. Benett(Donald Sutherland) az apa, akinek a felesége a folyton csacsogó, idegesítő Mrs.Benett. Ő minden áron és minél előbb férjhez akarja adni 5 lánykáját. Szerencsére az öt lány közül legalább kettő normális: Elisabeth (Keira Knightley) és Jane. Így, amikor bált rendeznek a közelben és megismerik újdonsült szomszédjukat és barátait, a két idősebb lány megkedvelteti magát Mr.Bingleyvel. A bálon feltűnik még Bingley barátjaként Mr.Darcy, aki először megveti a Benett családot. Mindenki gazdagnak és dölyfösnek titulálja. Később persze jön a romantikázás Jane és Bingley, Elisabeth és Mr.Darcy között, (akik elvileg nemigen bírják egymást).

Jön bonyolításként a család kedves kuzinja (akit senki nem bír, mert ha Mr.Benett jobblétre szenderül, rá száll a családi vagyon) Mr.Collins, aki tiszteletes, és váratlan házassági ajánlatot tesz Lizinek, de ő elég emberesen visszautasítja. Aztán, hogy ez ne legyen elég, Mr.Bingley váratlanul Londonba utazik, magára hagyva Jane-t, aki összetörte szívét. Elisabeth barátnője hozzámegy Mr.Collinshoz, később meg is látogatja őket. Itt - miért is ne? - összefut Darcy-val. Róla kiderül, hogy bele van esve és - miért ne? - megkéri a kezét. Erre Lizi csak úgy megszokásból, meg azért is, mert ő utálja, elutasítja kérését, és még jól „le is osztja". Na, hogy még jobban összekuszálják a szálakat, a legkisebb Benett lány megszökik egy fiatal és szélhámos katonával, Mr.Wickhammel. Persze Darcy barátunk megint csak be akar vágódni Elizánál, és be akarja bizonyítani, hogy ő nem az, aki, már megváltozott. Tehát elindul, hogy felkeresse a szökevényt, és megmentse a család becsületét. Ez az egész persze még jobban összegabalyodik, mert Darcy-ra többen is pályáznak. A végét nem akarom elmondani, mert ha még nem láttad, és meg akarod nézni, én meg itt elregélem, akkor nagyon nem fogsz örülni, gondolom.

Szóval, ez egy világklasszis, amit 2005-ben készítették el, és 128 perces. A zenéjét Dario Marionelli kreálta és szerintem nagyon eltalálta, illik hozzá, és elég szép is. A szereplőket is szuperül választották, mert nagyszerűen visszaadják a karaktereket és nem utolsó sorban jóképűek és szépek. A rendező Joe Wright (Vágy és vezeklés, A szólista) jól végezte munkáját, mert alkotását négy Oscarra, két Golden Globe-ra és két Európai-film díjra jelölték.

Bagó Júlia

Barát vagy nem barát?

Vajon milyen az igazi barát? Kedves, aranyos, megértő, és olyan személy, akinek mindent elmondhatunk?

A legtöbb szerencsés embernek megadatik az élet egyik legszebb kincse és öröme, mégpedig a barát. Ez a szó tartalmazhatja a barátot, a barátnőt, a lelkitársat, vagy akár még a majdnem már testvért is. Két ember szoros kapcsolata, mely mindennél intimebb és titkosabb. Megosztják egymással a legféltettebb álmaikat, vágyaikat, bánatukat és szerelmüket. Jót, rosszat, cikit és menőt. Jobban ismerik a másik személyt, mint a saját tenyerüket. Ez ritka és kivételes eset, mert mostanság igencsak elvétve látunk két olyan illetőt, akik megfelelnének a „barátok" szónak.

Mert az emberek többsége hajlandó arra, hogy barátnak nevezze azt, akit élete folyamán csak néhányszor látott, egyszer-kétszer beszélt vele, vagy csak csupán kezet fogott a másikkal egy közös ismerős által. Azonnal azt gondolja, hogy ismeri, és rögtön barátnak hívja. Tehát nem túl sok mindenkire mondjuk azt, hogy BARÁT. Pedig ez a szó többet jelent, mint gondolnánk.

Előfordulhat, hogy szükséged lenne valakire, mégsem áll melletted senki, és akiről a legkevésbé gondolnád, hogy megvigasztal, vagy megbeszélné veled a dolgaid, ő megy először hozzád, hogy megkérdezze, mi történt. Nos, ezzel a szóval bánjunk óvatosan, mert nem mindig az az igazi és helyes, amit gondolunk. Néha ott van az orrunk előtt egy barátnak nevezhető társ, mégsem vesszük figyelembe.

De lehet, hogy szerencséd van, és találtál egy ilyent… Őt jól becsüld meg, mert ha elveszíted, akkor többet nem találsz még egy hozzá hasonlót. Vigyázz rá, és soha ne engedd el. Mert egy igaz barát mindig mindenhol jelen és veled van.

Bogdán Melinda

A pasik, mint rágógumik?!

Sokáig nem tudtam eldönteni, hogy miről is írjam ezt a cikket. Mivel a „pasik" téma már ősidőktől kezdve addig, amíg el nem jő a világvége, minden létező nő életében az egyik legfontosabb szerepet tölti be, így hát ezt választottam.

Gondoljunk csak bele… Már az óvodában is biztos volt mindnyájunknak egy „Pistikéje", aki húzogatta a hajunkat, télen leráncigálta rólunk a kabátot, vagy pedig homokot tett a bugyinkba. Aztán jött az általános iskola, ahol még csak kergetőztünk, ezeket követték a szerelmes levelek, utána jöttek az egyhetes járások, hivatalos nyelven komolytalan kapcsolatnak, vagy pedig diák-szerelemnek nevezném. Mindezek után következtek a gimis románcok, nyári kalandok, melyeket szívünk örökre megőriz. Hadd ne folytassam tovább, hiszen én még csak eddig tapasztaltam…

Tehát… Térjünk csak vissza szépen a címhez, ahhoz a fenomenális, különleges, mélyen elgondolkodtató és nem mellesleg finom dologhoz, amit rágóguminak nevezünk.
A minap a barátnőimmel a buszon esett meg az a „bizonyos" dolog, amit jelenleg próbálok kifejteni nektek. Igyekszem mindkét nem számára érdekessé tenni ezt a témát. A srácoknak azért, hogy rávilágítsak arra, hogy mi csajok, hogyan is látjuk őket, nektek pedig nőtársaim, segítek összefoglalni mindazt, amit már születésetek óta nem tudtok százszázalékosan megfogalmazni.

Vágjunk csak bele a közepébe és tabuk nélkül vesézzük ki ezt a témát!

Minden úgy kezdődött, hogy egy szép, napos délutánon ültünk a barátnőimmel a buszon, amikor megszületett a legnagyobb bölcsesség arról, amit valaha hallottatok, és persze, ki más kreálta volna, mint mi? Nagyban röhögcséltünk és egyszer csak felszállt a buszra a barátnőm aktuális „nagy Ője". A poén az, hogy sajnos, én nem vettem ezt észre, és mint mindig, fennhangon folytattam tovább, hogy szerintem mennyire „gáz", hogy egy jelentéktelen kis incidens óta szinte átnéz a barátnőmön. Ezen kívül szebbnél szebb jelzőkkel illettem. Persze a barátnőim már megállás nélkül rugdosták a lábamat, és a fejükkel biccentettek a hátam mögé.

Na, ekkor jött a hirtelen rádöbbenés, hogy az a szép szál fiatalember konkrétan mögöttem áll. Gyorsan, hogy eltereljem a témát, elkezdtem összevissza habogni - történetesen a barátnőmre néztem, aki épp rágózott - így a rágógumiról szövegeltem nekik…

Végül is, összehoztuk ezt a kis ízelítőt, hogy milyenek is valójában a férfiak, és lám, milyen igaz!

„A pasik olyanok, mint a rágógumik. Van olyan, hogy nem kóstolod meg, mert tudod, hogy nem ízlene; vagy ha mégis, rádöbbensz, hogy íztelen; vagy egy idő után ráunsz, mert elment az íze, és ezek mellett van olyan is, hogy már túl édesnek találod, és kezd elviselhetetlenné válni. Utolsósorban pedig annyira ízlik, hogy nem bírsz tőle megszabadulni."

Még szerencse, hogy nagyon sokféle ízű rágó létezik. Vegyük csak például az eprest. A külseje teljesen elcsavarja a fejed, és tudod, hogy ez kell neked, de aztán mégis csalódást okoz, mert mégsem olyan, mint amilyennek reklámozzák. Jöjjön a mentolos… Én személy szerint nem szeretem a mentolosat, egyszerűen nem tudom elviselni az ízét, de ízlések és pofonok… Nagyon erős személyiség, de idővel ennek is elmegy az íze.

Eljött a citrom ideje. Túl savanyú és nagyon féltékenykedő, aki nem viseli el, hogyha más „ízeket" is kipróbálsz.

Utolsó sorban megemlíteném a dinnyéset, a macsót, akiért mindenki odavan.Még jó, hogy van 25 db-os kiszerelés is.

A végére hagynám a lényeget. Gondoljunk csak arra, hogy talán a fiúk is így gondolnak Ránk, lányokra. Lehet, hogy ez az időszak a kóstolgatásról szól, és arról, hogy minél többet vegyél be egyszerre!

Mindenki igyekszik megtalálni a kedvencét, azaz a másik felét a világban.

Laszlóczki Eszter

Diákhitel

Miután azt hinnénk, hogy az érettségivel túl estünk a nehezén és végre pihenhetnénk, még elénk gördítik életünk legnehezebb feladatát, amit nekünk kell megoldani, ez pedig a tovább tanulás. Persze, ha nincs ötletünk majd a szüleink segítenek - aminek úgyis az lesz a vége, hogy pont az ellenkezője leszek annak, aminek ők szántak. De ha már átestünk a kritikus részen, jelentkeztünk valahova, ahol épphogy súroltuk a ponthatárt és felvettek, szembekerülhetünk még néhány problémával. Csupán alapvető létszükségletekre gondolok, mint hol fogok lakni az egyetemi éveim alatt, vagy hogy miből tartom el magamat.

Jó kezdő löketet adhat nekünk a Diákhitel által öncélokra fordítható anyagi juttatás. Nagy segítséget jelenthet mindenkinek a 10 tanulmányi félévre kapott összeg. Azon kívül, hogy a hitelre jogosultak köre igen széles, hiszen minden

magyar állampolgár - a 40. életévét még be nem töltő, Magyarországon szabad tartózkodási joggal rendelkező egyén - jogosult a diákhitel igénylésére. Könnyen hozzájuthatunk, tekintve, hogy sem kezesre nincs szükségünk, sem pedig jövedelemre illetve egyéb fedezetre. Felvehetjük az összeget egyben, így ha költségtérítéses képzésben veszünk részt, akkor akár 200 000 forinthoz is hozzájuthatunk, ha államilag támogatott képzésben veszünk részt 250 000 forinthoz egy szemeszterben. Havonta, az államilag támogatott képzésben részt vevők 15 ezer, 21 ezer, 25 ezer, 30 ezer maximum 40 ezer forintot vehetnek fel. 2009 óta a Diákhitel további segítséget nyújt az olyan hallgatók számára, akik nehéz helyzetben vannak-, akiknek szülei munkanélküliek, árvák, vagy félárvák és az élő szülőjük álláskereső -azzal, hogy 2 tanulmányi félévben az államilag támogatottak havi 50 000 forintot, a költségtérítéses diákok pedig havi 60 000 forintot igényelhetnek.

A Diákhitel 2001 óta segíti az egyetemisták mindennapjait segítve ezzel minket a mindennapok problémáinak megoldásában (rendszeres étkezések, tisztálkodás, fél szobás lakás stb.). De joggal félhetünk az eladósodástól, főleg, ha mind a 10 szemeszterre felvettük a támogatást. Nem kell kétségbe esni, nem fogjuk éltünk végéig a kamatokat törleszteni, és nem fognak kétes kilétű alakok sem várni minket a házunknál baseballütővel a kezükben.

A törlesztésre is rengeteg módszer, illetve lehetőség akad. Tekintve, hogy 2010-ben hihetetlenül alacsony, 8, 50%-os a kamat, nem hiszem, hogy nehézséget jelentene a hitel visszafizetése a határidőn belül. A törlesztést ráérünk a tanulmányaink befejezése után, illetőleg legkésőbb a 40. életévünk betöltése utáni 4. hónap első napján megkezdeni. A törlesztő részleteket a minimálbér alapján határozzák meg, ami a bér 6%, de a költségtérítésen résztvevők a törlesztési év megkezdése után a minimálbér 8%-val törlesztnek.(A harmadik évtől, pedig a két évvel azelőtti fizetésük 8%-nak ½-ed részével).

Természetesen, akit felvet a pénz, az akármikor törleszthet, akár a tőketartozásból, ezáltal lerövidítve a Diákhitel futamidejét. További segítséget kapunk a törlesztésben, ha gyermekvállalásra adnánk a fejünket, mivel szüneteltethetjük a törlesztési kötelezettséget, ilyenkor a célzott kamattámogatást az állam fizeti ki.

Ezek fényében úgy gondolom mindenkinek (aki jogosult rá!) érdemes igényelni a Diákhitelt. Bár mindenre nem jelent megoldást, de a Diákhitel által nyújtott pénzösszeg jelentősen megnöveli a túlélési esélyünket eme elfajzott, versengéssel teli világban.

Baumholczer Veronika

Bemutatjuk a Kodály úti Kollégium nevelőtanárát

Kollégiumunkba ismét új nevelőtanár érkezett, aki éjszakásként fog nálunk dolgozni. Őt szeretnénk közelebbről megismertetni a kollégistákkal.

- Hogy hívják, és hol lakik?
- Molnár Gyula vagyok, és Pécsen lakom.
- Megkérdezhetem, hogy mennyi idős?
- 25 éves vagyok.
- Hogyan került a kollégiumba?
- Egy ismerősöm által jelentkeztem ide, így lettem itt éjszakás nevelő.
- Tanul még vagy dolgozik valahol?
- Két évvel ezelőtt elvégeztem az egyetemet kommunikáció-történelem szakon. Azóta egy általános iskolában tanítok, ahol egyben osztályfőnök is vagyok. Szóval, ha bárkinek problémája adódik ezen tantárgyakkal, nyugodtan forduljon hozzám segítségért, szívesen segítek.
- Nehéz lehet összehangolni a nevelői tevékenységeket a tanítással. Hogy tudja ezt megoldani?
- Működik együtt. A napi kb. 4 óra alvást leszámítva nem okoz más kellemetlenséget. Viszont eleinte nehéz volt ezt megszokni.
- Hogy tetszik a kollégium, illetve hogyan vélekedik a diákokról, munkatársaikról?
- A kolesz nagyon tetszik. A diákokkal, munkatársakkal eddig nem volt semmi nézeteltérésem. Remélem, ez így is marad!
- Szabadidejében mit tevékenykedik?
- Két éve versenyszerűen triatlonozok, szeretek röplabdázni, (és persze oktatni) ezen kívül foci és bringázás.
- Párkapcsolatban él?
- Igen, de erről nem szeretnék bővebben beszélni.
- Mi az életcélja?
- Nincs konkrét életcélom. Úgy gondolom, 25 évesen ez nem okoz nagy problémát. Jelenleg leginkább csak élni szeretnék.
- Meséljen egy kicsit magáról!
- Hát hol is kezdjem? Az egyetem elvégzése után 18-20 éves diákokat tanítottam, ami meglepően jól működött. Az elmúlt évben egy börtönben tanítottam történelmet. Tanulságos volt, mondhatom. Teljesen más normák uralkodnak ott, mint a külvilágban. Idén sajnos az idő függvénye miatt nem sikerült beiktatnom ezt a napirendembe. Ezen kívül nyitott vagyok az új dolgokra. Ha egy leginkább rám jellemző tulajdonságot kellene említenem, az a türelmesség lenne.
- Meddig marad a kollégiumunkban?
- Ez sajnos nemcsak tőlem függ. Én szeretnék minél több időt itt tölteni.
- Köszönjük szépen az interjút!
- Nagyon szívesen!

Kalányos Szabina

Bemutatjuk az E.C.H.O együttest

- Mikor alakultatok?
- 2009 novemberében. Egy spontán találkozás alapján alakult a banda.
- Hányan vagytok összesen a zenekarban?
- Négyen. Komóczi Richárd (frontember), Hanczik Dávid (dobos), Metsziklai Roland (gitár), Bognár József (dalszöveg és backstage).
- Milyen zenét játszotok?
- Rockot, azon belül light metált.
- A nevetek honnan származik?
- Az echo visszhangot jelent. Azért erre esett a választásunk, mert a közönségnek játszott zenékről visszahallott kommentárok sokasága élteti a zenekart.
- Fellépésetek volt már?
- Persze, hogy volt. A debütáló fellépés a sellyei rock-est keretein belül volt. Ezután pedig fellépések sorozata várt ránk. Főként Sellyén.
- Hol szoktatok gyakorolni és milyen rendszerességgel?
- A gyakorlásra a sellyei művelődési ház nagyszínpadát használjuk. És mivel anyagilag nem vagyunk eleresztve, az erősítéshez szükséges kellékeket is onnan szoktuk elkérni.
- Mik a céljaitok?
- Rengeteg van! Az első és egyben a legfontosabb, hogy nemzetközileg elismertek legyünk. Második a rajongótábor növelése. A harmadik pedig Aranylemez, azt követően pedig platina. A banda álma, hogy pályafutásunk során egy szabadtéri színpadon legalább 40 000 ember előtt zenélhessünk. Felkéréseket szívesen fogadunk.
-Köszönjük szépen a tájékoztatást, reméljük, hamarosan hallhatunk Titeket valahol.

Kalányos Szabina, Szigeti Nikolett

Lucifer tragédiája a Diákhitellel

(Laszlóczki Eszter)

Isten megteremtette az Eget és a Földet. Majd nagy dilemmába esett, midőn kell VALAKI, aki ezt a Földet karbantartja, fejleszti és persze, benépesíti. Rájött, hogy bármely élőlényen, állaton, rovaron kívül az EMBER az, aki mindezt teljesíteni is tudja. De e gondolat után szemrehányó kérdéseket hallott mindenhonnan, hiszen a világ fejlődéséhez szükség van a tanulásra, iskolákra: „Vajon hova vesznek fel minket?" „Vajon elég pontom lesz-e?" „Vajon a szüleim tudják-e finanszírozni a taníttatásomat?"

Ezek hallatán Isten megbotránkozott és elfintorodott az egésztől… Perceket, órákat, napokat törte a fejét ezen a megoldatlan problémán. „Mi lenne, ha mégis találnánk valamit, ami megkönnyítené az emberek életét… Ami csak a diákoknak szól… Persze bárki igényelhetné, de azért diák. Valami hitel féle.. Mondjuk Diák-hitel? Egy próbát megér…

Nem is húzta az időt tovább, megteremtett egy Férfit, Ádámot. Gondolkozott, gondolkozott… Minden élőlénynek kell egy társ, hiszen senki sem szeret magányos lenni. Ádám mellé rendelte Évát, a Nőt.

Lucifer, aki eddig Isten pártján volt, most elfordult tőle. Nagyon nem tetszett neki, hogy Isten csak úgy össze-vissza teremtgetett és egy nap meg is említette ezt neki. Isten csak úgy dörgött és villámlott dühében.

-Rendben Lucifer, tapasztald meg, hogy milyen is a földi világ! – s azzal leküldte őt a két ember közé…

... A Földi Paradicsomban még csak hajnalodik, de két kacarászó fiatal üldögél egy óriási almafa, talán az összes közül a legszebb alatt. Ám hamar abbahagyják a nevetgélést, mert egy fontos téma kerül szóba: Hogyan tovább?

- Már megint az a nyavalyás tanulás!- fintorodik el Lucifer, aki eddig egy bokor mellett ült.
- Akarsz velünk beszélgetni? Mert nálunk a téma a továbbtanulás. Tanulni szeretnénk, mégpedig egyetemen.
- És mégis miből?
- Nem hallottál még a Diákhitelről?- csodálkozott el Éva.
- De. És már a hócipőm is tele van az egésszel, hogy folyton erről a diákos dologról beszéltek!
- Nem akarunk dolgozni az iskola mellett. Szülői támogatásunk meg, ugyebár, nincsen…
- Tehát a Diákhitel lényegében az utolsó megoldásunk. -folytatta Ádám. – Jó pont, hogy nem állami pénzből finanszírozzák, hanem a hitelek forrása a pénz és tőkepiacról származik.
- És csak annyit kell tenned, hogy ne múlj el 40 éves! Hát nem nagyszerű?- lelkendezett Éva, majd titokzatosan mosolyogva hozzábújt Ádámhoz- És felvehetünk ám utána másra is hitelt.

Ádám értetlenül nézett párjára, és tovább hajtogatta a magáét:

- Felvehetünk havonta akár 40 000 forintot is, a költségtérítésesek pedig 50-et, de ha akarjuk, megkaphatjuk egy összegben is egy félévre a hitelt. És képzeld, nemcsak a tanulmányainkra fordíthatjuk.

Erre már Lucifer szeme is felcsillant! Éva és Ádám azonban összenéztek.

- Lucifer… Most állítsd le a gondolatmeneted! Ha részben nem a tanulmányaidra használod, akkor a későbbiekben hogyan fizeted vissza?
- Mivel a felsőoktatási intézménynél lehetőséged van arra, hogy a költségtérítést a diákhitelből vonják le, így a beiratkozásnál egy fillért sem kell fizetned előre. -kacsintott Éva.
- Hajjaj! Ez így nem jó. Most mondjátok azokat az ellenérveket! Nekem itt gyanús valami. - morfondírozott az ördög.
- Jó, akkor jöjjön a törlesztés… Évával már sokat agyaltunk ezen, de szerintünk ez is teljesen korrekt.
- Bizony! – helyeselt Éva. – Csak a tanulói jogviszony megszűnése után, legkésőbb a 40. éved betöltését követő 4. hónapban kell elkezdeni.
- Na, és ha meggazdagodtok addigra? Visszafizethetitek-e az egészet egyszerre?
- Hát hogy a viharba ne?! Méghozzá díjmentesen.
- Na, és a kamatok?- mosolygott kajánul Lucifer.
- A diákhitel kamata változó.

Erre a mondatra összehúzta a száját az ördög.

-De ne izgulj, még a felét sem éri el más banki hiteleknek! -mosolyodott el Ádám.- A kezdő törlesztő-részletek nagysága változik, de mégis igazodik a minimálbéred összegéhez. Azok a diákok, akik az államilag finanszírozott képzésben végeztek a minimálbér 6%-át fizetik, a többiek 8%-át.

- Jaj istenkém! Ne beszéljetek nekem így, halvány lila dunsztom sincs mit hablatyoltok itt össze.
- Várj Lucifer, hogy érthetőbb legyen, lerajzolom ezt az almafát, és ráírom a tényeket.- lelkendezett Éva, és nyomban elő is kapott egy fakérget. Lucifer és Ádám árgus szemekkel figyelték.

TÖRLESZTÉS:
- 40.életévtől a
minimálbér 6%-a
KÖLTSÉG-
TÉRÍTÉSESEKNEK:
50.000Ft
Forrás: NEM
állami pénzből
DÍJMENTES
40.000 Ft
HAVONTA
Lucifer végre megértette a Diákhitel
furfangját. Te is így vagy vele? Ha nem,
akkor látogass el a következő honlapra:
www.diakhitel.hu

Ne harapj rá!

INGYENES

2010/tavasz

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

VISSZATEKINTŐ
Diákparlamenti képzés

DIVAT
A nyári divatról

ÉRDEKES
Bemutatunk egy hajléktalant

KÖRKÉRDÉS
Toleráns vagy?

A TOLERANCIA JEGYÉBEN

Kedves Olvasók!

A mostani számunkból sem maradhatnak ki a már eddig jól megszokott témák. Többek között a Pro/Kontra, Film, Humor, Így írunk mi rovatok. Olvashattok a regionális kollégiumi „Ki mit tud?"-ról, aminek képanyagát a hátsó színes oldalon találjátok, míg a 2.oldalon a Türr I. úton rendezett Egészségnapokról láthattok egy összeállítást. Ezek mellett kiemelném a másság, az előítélet, valamint a tolerancia fogalma köré épülő cikkeket.

Mit értünk „másságon"? Sokan nem tudják mit is jelent e szó. A másság új keletű fogalom. Ez a fogalom a rendszerváltozás első éveiben jobbára csak a hazánkban tartózkodó színes bőrűekre, a lakosságtól elütő megjelenésű és életmódú cigányságra, valamint a sajátosságait olykor magyarsága mellett is hangsúlyozó zsidóságra vonatkozott. Később már más és más csoportokat is ide soroltak. (pl. valamely szekta tagja, az értelmi és testi fogyatékos, a kábítószeres, az alkoholista, a prostituált, a homoszexuális, a bűnöző, a különc). A másság megbélyegzése, az előítélet emberellenes vonás. Minden emberben van idegenkedés más emberekkel szemben, ami talán elkerülhetetlen is. De ez soha nem alakulhat át gyűlölettel párosult előítéletté. Fontos még, hogy említést tegyünk a toleranciáról is. Mit is jelent e szó? Elnézés, engedékenység, kíméletesség, megértés, nagylelkűség, türelem.

Miért van szükségünk toleranciára? Talán, hogy kicsit oldjuk az előítéleteket, tartsuk tiszteletben mások véleményét. Azt hiszem, a tolerancia kétfelől van veszélyeztetve. Egyrészt, ha azt hisszük, hogy valamiféle igazság vagy igazságok birtokában gyakoroljuk ezen erényt, másrészt a türelmet hangsúlyozzuk ilyenkor, azt hogy eltűrünk valamit egy ideig még. Végtére is a tolerancia nem valami maszatos parttalanság, mindent egybemosó mosolygás, vagy figyelmetlen beletörődés. A tolerancia mindig konkrét, ezért fontos megmondani, mire nem vonatkozik, hol vannak a határai. Úgy gondolom, most már mindenkinek van fogalma arról, hogy milyen sokat jelent e két szó. Kívánok mindenkinek jó szórakozást újságunk többi részéhez is.

Sepovics Anita

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Fotók: Czuszor Józsefné, Vörös Béla, Bank Ágnes
Címlap: Kálecz Rudolf
Rovatvezetők:
Tóth Boglárka (Visszatekintő), Baumholzer Veronika (Fókuszban, Egészség, Könyv), Bagó Júlia (Pro/Kontra, Film), Bogdán Sándor (Így írunk mi, Humor, Szórakozás) Bogdán Melinda (Divat, Körkérdés) Rigó Ibolya, (Érdekes)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc
7627 Pécs, Puskin tér 17.
kredenc09@freemail.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2010/tavasz

tartalom:

VISSZATEKINTŐ	**4**
Önismereti foglalkozás	
VISSZATEKINTŐ	**5**
A Diákparlamenti képzésről	
FÓKUSZBAN	**6**
Beszélgetés Majzik Milán nevelőtanárral	
PRO / KONTRA	**7**
Elfogadás, megtagadás?	
EGÉSZSÉG	**8**
Újra a csokiról	
AKTUÁLIS	**9**
Ki mit tud?	
KÖNYV	**10-11**
Emily Brontë: Üvöltő szelek	
ÍGY ÍRUNK MI	**12**
Versek, novellák	
DIVAT	**13**
Mi lesz a nyári divat?	
KÖRKÉRDÉS	**14**
Kollégistákat kérdeztünk	
ÉRDEKES	**15**
Interjú egy hajléktalannal	
FILM	**16**
Forrest Gump	
HUMOR	**17**
Viccek	
SZÓRAKOZÁS	**18**
Sport, Vélemények	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Az önismereti foglalkozás bemutatása

Mint azt már biztosan ti is tudjátok, minden év elején kollégistáinknak választaniuk kell a csoportfoglalkozáson kívül egy, vagy akár több elfoglaltságot, melyet minden héten meg kell tisztelniük jelenlétükkel. Idén Vali néni érkezésével új színfolt jelent meg a lehetőségek széles palettáján: ez az önismereti foglalkozás, amelyet szeretnénk a Kredenc tavaszi számában megismertetni veletek. A témával kapcsolatban Vali néni válaszol kérdéseimre.

– Először is, szeretném megkérdezni, hogy mi a foglalkozás lényege?

– A foglalkozásra járók egy reálisabb önismeretre tesznek szert a sok gyakorlat során, és ez segíti őket a kapcsolatok kialakításában, és ráadásul az iskolában is sikeresebben szerepelhetnek. A foglalkozásokon egy összeszokott csoport vesz részt, akik a gyakorlatok során megismerik egymást, és megtanulják azt, hogy hogyan lehet véleményüket, észrevételeiket a másikkal úgy közölni, hogy az ne legyen számára sértő, bántó.

– Kinek ajánlja ezt a foglalkozást?

– Alapvetően mindenkinek jó, mert a személyiségfejlődés életünk végéig tartó folyamat, tehát mindenki tanulhat belőle. A legtöbbet azonban az újonnan érkező kollégisták profitálhatnak belőle, mert segíti beilleszkedésüket, elfogadásukat.

– Rendelkezik előképzettséggel a témával kapcsolatban?

– Igen. Kommunikáció szakon végeztem az egyetemen, illetve nagyon sok saját élményt adó, több száz órás továbbképzésen vettem részt.

– Tartott már ilyen foglalkozást korábban is?

- Több mint tíz éve kommunikációs készség-, és személyiségfejlesztő foglalkozásokat tartok az Egészségügyi Szakközépiskolában.

– Miért tartja fontosnak, hogy a fiatalok reális énképpel rendelkezzenek?

– Reális önismeret hiányában a sikeres társadalmi szereplés sokkal nehezebb. Ami azt jelenti, hogy az iskolában is sokan kudarcnak vannak kitéve, és kapcsolattartási problémáik is lehetnek. Ők a kudarcot, nehézségeket is kevésbé tudják feldolgozni. Így nehezebben tudnak a kor változó kihívásainak megfelelni. Azt hiszem, mind a konfliktuskezelést, mind a közösségben való munkavégzést tekintve első lépés önmagunk megismerése. Ez az alapja az önbizalomnak. Ha rossz az önismeretünk, nincs önbizalmunk, akkor önmagunkkal is konfliktusban vagyunk.

A témával kapcsolatban Gergics Brigittát, az önismereti foglalkozás egyik oszlopos tagját is megkérdeztem:

– Miért választottad az önismereti foglalkozást?

– Ez tűnt a legszimpatikusabbnak.

– Hasznosnak bizonyult választásod?

– Szerintem igen, úgy érzem segített jobban megismerni magam.

A kérdéseimre Solymosi Mónika és Csingár Eszter is válaszolt. Őket a kíváncsiság hajtotta, amikor jelentkeztek a foglalkozásra, és az elfoglaltság közösségkovácsoló szerepét említették legfőbb előnyként. Reméljük, később is sokan látogatjátok a programot, és bemutatónkkal sikerült felkeltenünk érdeklődéseteket.

Tóth Boglárka Virág

A diákparlamenti felkészítő képzésről

2010. március 22-én rendezték meg a Türr István úti tagintézményben a DÖK képzést, mely eseményen 30 diák vett rész. A program főszervezője és a foglalkozások vezetője Halmos Erzsike tanárnő volt. A képzés célja a diákok jogi tudásának, ismeretének bővítése, illetve gyakorlati feladatok keretében felkészíteni őket a 2010-ben megrendezésre kerülő helyi, térségi és országos diákparlamenten való részvételre.

A képzésben a legfőbb cél a csoportdinamika és a csoportjelenségek fejlesztése, felhasználásukkal az eredményes diákönkormányzati munkához szükséges kulcskompetenciák kialakítása volt. A tréning fejlesztette a vezető készséget, együttműködési és kommunikációs készséget, a pozitív visszajelzés és konstruktív kritika készséget, az aktív hallgatás-, illetve problémamegoldó készséget, valamint a feszültségtűrést és a konfliktuskezelést.

A képzés reggel 8 órakor kezdődött a megnyitóval és a tematika ismertetésével. 9 órakor az Országos Diákparlament funkciójáról, korábbi eredményeiről és a 2007-es Diákparlament ajánlásairól volt szó, majd elkezdődtek a kommunikációs játékok. Először egy gyümölcskörbeadó játékot játszottunk, melynek lényege a fegyelem, a figyelem és a koncentrációs készség volt. Ezután nyomozós játék vette kezdetét, melyben jobban megismerhettük társainkat, több dolgot megtudhattunk a régi és új diákönkormányzati tagokról egyaránt.

Ezt követte a Varázskövek című játék, mely sok gondolkodást és csapatmunkát igényelt. Ez a feladat volt a legnépszerűbb számunkra, mert vicces és gondolkodtató is volt egyben. A Varázskövek feladatot kicsit bonyolítottuk is a végére, hogy még jobban odafigyeljünk egymásra, de ez sem okozott számunkra gondot.

A játékok után gondoltuk, jön a pihenés, de tévedtünk… Címert kellett készítenünk a DÖK-ről, majd el kellett mondanunk miért csináltuk úgy, ahogy. Végre jöhetett az ebéd. Eléggé elfáradtunk a délelőtt folyamán, de délben erőt meríthettünk, és nagy energiával ugrottunk neki a délutánnak.

Az első délutáni programunk a fordított nap programjának megbeszélése volt. Választottunk nevelőket, megbeszéltük és elosztottuk a feladatokat. Miután elkészült a fordított nap programterve, új információkat hallhattunk a városi diákönkormányzatról és a diákparlamentről Mohar András előadásában, aki a Pécsi Ifjúsági Kerekasztal elnöke, a Diákközéletért Alapítvány pécsi képviselője, illetve a Pécsi Városi Diákönkormányzat segítője. Nagyon érdekes dolgokat tudtunk meg a városi DÖK munkásságáról, a Diákparlament létrejöttéről és lebonyolításáról. A nap során több kérdőívet töltöttünk ki, melyeket rögtön utána ki is javítottunk és értékeltünk. Az egész nap vidáman telt el, jobban megismerhettük a diákönkormányzat tagjait.

Reméljük, minden évben megrendezésre kerül a felkészítő tréning, és örülnénk, ha a következőre már a többi tagintézményből is köszönthetnénk diákokat, mert így talán össze tudnánk fogni és sikeresen tudnánk összedolgozni a diákönkormányzatos tagokkal.

Rapp Judit

Bemutatjuk Majzik Milánt

Majzik Milánnal, a Kodály Zoltán utcai kollégium éjszakás nevelő tanárával készítettem interjút. A tanár úr 23 éves és végzős a Bölcsésztudományi kar pedagógus szakán. Kunhegyesen él, de itt Pécsen kollégista.

– Hogyan került a mi kollégiumunkba?
– Az előző félévben szakos tanári gyakorlatomat végeztem, amihez Dancsházi Nagy Ágnes volt a mentorom, és az egyetemen láttam meg a hirdetést. Ez alapján jelentkeztem. De a szerződésem sajnos csak egy tanévre szól.
– Milyennek találja ezt a helyet?
– Nagyon jónak tartom a fiú szobák elosztását. Azért is tetszik annyira ez a megoldás, mert én 14 éves korom óta kollégista vagyok, és voltam olyan helyen, ahol tizenketten voltunk egy szobában. Úgy gondolom, hogy jól karban van tartva a kollégium, és nekem tetszik minden. Habár az aula nem túl előnyös, mert nagyon visszhangzik, és ettől néha az egész kollégium zajosnak hat.
– Hogy érzi magát nálunk?
– Jól, köszönöm. Igazából azt, hogy milyen a munka, a diákok és az én aktuális kedvem is nagyban meghatározza. Kedvelem mind a diákokat, mind a tanárokat. A tanári kar együttműködő és segítőkész, ezért könnyen meg tudom oldani azokat a problémákat, amiket a diákok nagy ritkán okoznak. Szeretek itt dolgozni, mert jó a hangulat, és mindig együtt tanulok azokkal a kollégáimmal, akik szintén egyetemisták. Most sokat kell tanulnom, mert szakdolgozatot készítek a tankönyvekről.
– Milyen is pontosan ez a szakvizsga?
– Tankönyvek minden mennyiségben. Történet, elemzés stb.…
– Van kedvenc filmje?
– Eredetileg filmszakosként indultam az egyetemen, tehát imádom a filmeket. Leginkább a háborús filmekért rajongok. Egyik kedvencem a Forrest Gump.
A könyveket is nagyon szeretem, a kedvencem Daniel Keyes-től a Virágot Algernonnak, ami egy pszichológiai alapú dráma.
– Mivel foglalkozik a szabadidejében?
– Rengeteget sportolok. Futok, fallabdázok, konditerembe járok és régen defendoztam, de sajnos most nem tudom összeegyeztetni a munkámmal. Néha bulizni is eljárok, de nem igazán kedvelem az effajta szórakozást. Szeretek rádiót hallgatni, leginkább az MR2-t vagy a Petőfi rádiót.
– Szereti az állatokat?
– A macskákat ki nem állhatom, viszont a kutyákért oda vagyok. Nekem is van kettő. Mindkettejüket az utcáról fogadtam be.
– Milyen ételeket szeret?
– Mivel sokat sportolom (meg egyébként is) nagyon szeretem a proteindús ételeket. Amit a legjobban szeretek, az a pulyka-, illetve a csirkehús.
– Megkérdezhetem, hogy van-e barátnője?
– Igazából inkább ne. De jó, annyit elárulok, hogy van, és 3 hónapja vagyunk együtt.
– Végül, mivel szeretne foglalkozni később?
– Konkrét tervem még nincs, de a pedagógia terén maradnék. Esetleg valamilyen kollégiumban dolgoznék, de egyelőre az egyetemi évek lezárására koncentrálok.
– Köszönöm, hogy válaszolt a kérdéseimre, tanár úr.
– Nagyon szívesen.

Baumholczer Veronika

Másság és tolerancia

Mindenki szeretne más lenni, különbözni az átlagtól és megmutatni az igazi énjét úgy, hogy közben elfogadják. De ehhez nektek is el kell fogadnotok magatokat és a másikat. Mi megosztjuk a véleményünket veletek…

A tolerancia egy latin eredetű szó, ami türelmességet jelent. Bővebben kifejtve, elfogadni mások véleményét, különböző tulajdonságait. Az emberek általában első ránézésre ítélkeznek, ami azt jelenti, hogy a külső alapján. Biztos vannak olyanok, akiknek jók az első benyomásai, de hát... (nekem nem szoktak). Mindenkinek rá kell ébrednie, hogy ő is válhat előítéletek célpontjává, mert mindenki más és más tulajdonságokkal, értékekkel rendelkezik, mindenkinek más az ízlése. Nekem például biztos más a véleményem egy adott dologról, mint neked. A világ éppen ettől ilyen szép és gazdag. Szóval, tudom, könnyű azt mondani, hogy ne ítélj elsőre, de ez lenne igazán jó. Csak az a baj, hogy elég nehéz megtartani, mert ha nem ismerünk valakit, akkor akaratlanul is kialakítunk magunkban róla egy képet.

Szerintem először próbáljuk a jót feltételezni valakiről, és ha bebizonyítja az ellenkezőjét, csak akkor alkossunk róla teljes véleményt. Biztos vagyok benne, hogy mindenkivel fordult már elő olyan, hogy teljesen mást gondolt az illetőről, mint miután kiderült a valóság. Aztán, ha esetleg rosszat feltételezett, megbánta, mert később nagyon jó barátja lett, vagy valami ilyesmi. Azért írtam az elején, hogy magunkat is el kell tudnunk fogadni ahhoz, hogy másokat megítélhessünk, mert addig, hogy akarunk másokat becsmérelni, vagy magasztalni, amíg magunkat sem ismerjük igazán.

A megfelelő és stabil énkép tehet bennünket alkalmassá arra is, hogy felfedezzük azokat a vonásokat, amelyekben mások vagyunk, mint a többiek, illetve amelyekben ők mások, mint mi. Így könnyebb lesz kialakítani a saját véleményed, elfogadnod másokét és elvegyülni, vagy kilógni a tömegből.

Bagó Júlia

Mivel létezik a másság fogalma, ennek kapcsán megjelenik a tolerancia is. Remélhetően, a legtöbb ember megpróbálja elfogadni a másikat, részvétet érez a másik testi fogyatékossága, különcsége miatt, vagy csak azért, mert az illető ügyetlenebb tűnik a többi embernél a környezetében.

A tolerancia, mint tulajdonság sokszor hasznos (pl. egy öreg hölgynek nagy segítséget jelent, hogyha átsegítjük az úttesten), de nem szabad túlzásba vinni, mert vannak olyan emberek, akik egyedül is meg tudnák oldani a problémáikat. Ha mindenki sajnálja, segíti őket, egy idő után elvárják másoktól a segítséget, s így nem fognak boldogulni egyedül az életben. Vannak olyanok is, akik nem szeretnék, ha másként bánnának velük, mint a többi emberrel, s a túlzott törődés zavarba hozza őket, vagy esetleg rosszul esik nekik, hogy amiatt bánnak így velük, mert nem olyanok, mint a többiek, s úgy gondolják, hogy normális esetben nem is foglalkoznának velük. Ezzel a viselkedéssel, az eltúlzott odafigyeléssel érhetjük el, hogy úgy érezzék, diszkriminálva vannak.

Nem azt mondom, hogy ne legyünk toleránsak egymással, hisz eme tulajdonságunk nagyon fontos, szép és kedves, és ebben a világban nagyon is szükség van az ilyen emberekre, csak azt, hogy figyeljünk oda, hogy hogyan mutatjuk ki az illetőnek, hogy annak az embernek ne legyen sértő, bántó érzése miattunk.

Szarvas Eszter

A csokoládé

Lehet töltött, mogyorós, kerek, hosszú, rövid, töltött, ét, vagy tejes. Mindegy melyiket választjuk, mert amíg nem fogyott el, úgysem tudjuk letenni. De vajon miért szeretjük ennyire a csokoládét és okozhat-e függőséget? Mitől olyan ellenállhatatlan, hogy egyszerűen nem lehet abbahagyni? Nos, többek között ezekre a kérdésekre kaphattok választ az egészséges életmód mostani rovatában.

Csoki történelem

Az azték indiánok hazájában az istenek eledelének nevezték az eredetileg forró, fűszeres italt, amely a papok, varázslók és nemesek kiváltsága volt. E különlegességet csak különleges alkalmakkor fogyasztották, hogy termékenységet és bölcsességet hozzon az emberek számára. Egy Cortez nevű ember 1528-ban hozta el a csokoládét Európába, ahol kolostorba zárva őrizték, szintén csak a kiváltságos emberek eledeleként. A közemberek számára 1700-ban vált elérhetővé. Az ötlet, hogy a csokit tejjel keverjék, Anna angol királynő házi orvosától származik, bizonyos Sir Hans Sloanetól. A kakaópor modern gyártását pedig egy holland tudós, Johannes Van Houten találta ki, lehetővé téve a csokoládé tömegtermelését.

Összetétele

A csokoládé cukor, kakaómassza, kakaóvaj, esetleg kakaópor keveréke. Legalább 35% kakaó szárazanyagot tartalmaz, ebből 18% kakaóvaj és 14% zsírmentes kakaó szárazanyag.
A csokoládé közel 300 ismert vegyületet tartalmaz: serkentőszereket, koffeint és teobromint (a kutyákra életveszélyes, mivel szervezetük nem képes lebontani). Élettanilag fontos összetevői még a magnézium, hisztamin, szerotonin (jókedvet okoz), triptofán, fenil-etil amin és a tiramin.

Jótékony hatása szervezetünkre

A csokinak remek íze mellett sok pozitív hatása van szervezetünkre: lassítja az öregedést, javítja a kedélyállapotot, erősíti a memóriát, segíti a koncentrációt, serkenti az agyműködést, csökkenti a fáradtságot. Amerikában megállapították, hogy az étcsokoládé növeli a szervezet ellenálló képességét a szívbetegségekkel szemben. Valamint boldogsághormonokat termel, ezért is esszük olyan nagy hévvel, amikor mélyponton vagyunk. A kakaóbab nagy antioxidánssal és flavonoid hatással rendelkező növény. Ezek az anyagok többek között értágítók, és csökkentik a vérnyomást.

Okozhat-e függőséget?

Sajnos igen, habár az étcsokoládé egészséges. Viszont a legtöbb ember az agyoncukrozott, édes tejcsokoládét szereti. Táplálkozáskutatók bebizonyították, hogy a túlzásba vitt cukor fogyasztása inkább drogként, semmint táplálékként hat, mivel ugyanazt a biokémiai útvonalat stimulálja az agyban, mint a heroin.

Baumholzer Veronika

Kollégiumi „Ki mit tud?”

Kollégiumunk először 2008-ban nyerte el a Dél-Dunántúli Regionális „Ki mit tud?” megrendezésének jogát. Az idei tanévben az Oktatásért Közalapítvány ismét meghirdette pályázatát, így a kollégiumok közti tehetségkutató verseny elindulhatott első fordulójával, a megyei elődöntővel.

Erre március végén került sor a Puskin téri tagintézményben. Az érdeklődők 46 produkciót tekinthettek meg ének, tánc, vers/próza, zene, színjátszás és egyéb kategóriákban. A jelentkezők lehetőséget kaptak egyéni és csoportos megmérettetésre is. A zsűri tagjai Sólyom Katalin - színművésznő, Tóth Sándor - balettművész, Várnai Ferenc -zeneszerző, népzenekutató és Várnagy Attila - fagottművész voltak

A megyei elődöntőből a regionális döntőbe jutott intézményünkből: Bíró Diána, Mészáros Angéla, Mucsi Enikő, Tölösi Roland, Batánovics Lili és Kerekes Dzsenifer.

A május végére tervezett országos döntőn a zsűri döntése alapján Batánovics Lili és Tölösi Roland képviseli kollégiumunkat. Gratulálunk, és sok sikert kívánunk nekik!

Az elődöntőben intézményünkből a következő diákok szerepeltek:

Patyi Virág - vers/próza
Ignácz Gyula – zene
Andriska Emese – ének
Dallos Vanda – vers, próza
Kincses Előd – ének
Kerekes Dzsenifer – ének
Orsós Tímea – tánc
Tölösi Roland – egyéb
Bíró Diána, Mészáros Angéla – ének
Tóth Anita Fruzsina, Csingár Eszter – hangszeres zene
Guildof Music együttes – hangszeres zene
Kalányos Dávid – hangszeres zene
Hajnóczy Diákszínpad – színjátszás
Mucsi Enikő – ének
Bárdonicsek Nikolett - vers/próza
Ludvig Judit- vers/próza
Pálinkás Csenge – vers/próza
Belák Mária, Fehér Nikolett, Csötönyi Tímea – ének
Orsós Tímea – vers, próza
Hetesi Beatrix Katalin – ének
Batánovics Lili – ének
Belák Mária – ének

összeállította: Szluka Bernadett

Emily Brontë: Üvöltő Szelek

Emily Brontë nem sokkal halála előtt alkotta meg egyetlen regényét. E szerelmi mű valóság, látomás, természet, lélekelemzés, bosszú és beteljesületlen szerelem szövevényes története. Címe, az Üvöltő Szelek (Wuthering Heights).

Emily Jane Brontë 1818. július 30-án született a yorkshire-i Thorntonban, Patrick Brontë és Maria Branwell ötödik gyermekeként a hatból. Emily 1847-ben publikálta az Üvöltő Szeleket, ekkor még három különálló részből állt a regény. Habár először vegyes fogadtatást kapott a mű, később az angol irodalom egyik klasszikusává vált. Sajnos Emily 1848. december 19-én tuberkulózisban elhunyt. Testvére, Charlotte 1850-ben újra kiadta a könyvet egy önálló regényként Emily igazi nevével.

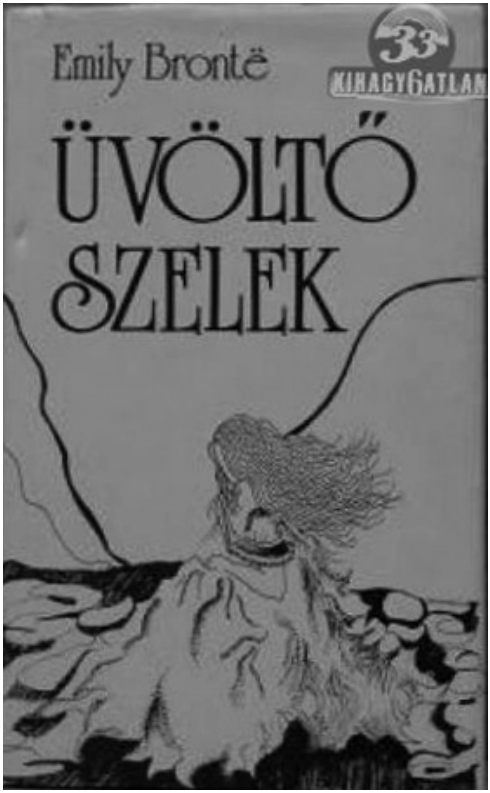

A történet 1801-ben indul, amikor bizonyos Lockwood úr a regény férfi főhősétől, Heathclifftől bérbe veszi Thrushcross Grange-t (Fácános majort). Egy nap Lockwood úr ellátogat Szelesdombra, Heathcliff birtokára. A birtokon eltöltött éjjelen Lockwood úr furcsa hangokat hall, és egy lányszellem alakját véli felfedezni szobájában. Miután távozik a rideg, barátságtalan házból, a megkeseredett emberek társaságából, megbetegszik, és a gazdasszonyt, aki a bérelt birtokán dolgozik, megkéri, hogy szórakoztassa el valamilyen történettel. Nelly, teljes nevén Ellen Dean, Heathcliff úr történetét meséli el.

Nelly édesanyja szobalányként dolgozott Szelesdombon egy Heathcliff nevű birtokosnak és családjának. A családban élő két gyermekkel- a lány neve Catherine, a fiúé Hindley- nevelkedett Nelly, és szoros kapcsolatban éltek egymással. Egy napon az édesapa egy árva fiúgyermekkel érkezett haza egyik útjáról. A gyermek még egészen kicsi volt. Nem volt se neve, se családja, így hát a Heathcliff nevet kapta meg. Az édesapának ő lett a kedvence, ennek okán elhanyagolta két másik vérszerinti gyermekét. Hindley féltékenységből rettenetesen bánt a fiúval. Heathcliff a sok gonoszkodás ellenére sosem sírt vagy mutatta más jelét fájdalmának, sőt kihasználta, hogy megmentője minden kívánságát lesi. Catherinnel viszont rendkívüli kapcsolata volt. A két gyermekben hihetetlen szerelem gyúlt egymás iránt. Catherine egy mindig mosolygós, vidám, ám követelőző és nagyszájú leány volt. Mivel a két fiú nem jött ki egymással Hindleyt kollégiumba küldték, és csak apja temetésén tért vissza, hogy átvegye örökségét, és bosszút álljon Heathcliffen. A történetbe bekapcsolódik még egy család, Lintonék, akiknek fiatal fiuk később feleségül veszi Catherint. Velük egy baleset következtében ismerkednek meg.

A történet nagyon jól bemutatja a két szerelmes hibáit, hiszen Catherine elmondja, hogy mennyire szerelmes Heathcliffbe: „De bizonyára te is sejted, mint mindenki, hogy van vagy kell még lennie valakinek rajtad kívül, akiben te is benne vagy még. Mi végre teremtettem volna,

ha egész valómat magába foglalná az, amit itt látsz? Nagy fájdalmaim az életben Heathcliff fájdalmai voltak; figyeltem és átéreztem őket kezdettől fogva. Életem nagy értelme: ő. Ha mindenki más elpusztulna, és csak ő maradna életben: általa tovább élnék én is! De ha mindenki megmaradna, csak ő pusztulna el, az egész világ idegen lenne számomra, nem érezném magam többé részesének. Linton iránti szerelmem olyan, mint a fa lombja. Az idő, tudom jól, meg fogja változtatni, amit a tél is megváltoztatja a fákat. Heathcliff iránti szerelmem olyan, mint a sziklakéreg a föld alatt; kevés látható örömet nyújt, de nem lehet mással helyettesíteni. Nelly, én Heathcliff vagyok! ", ennek ellenére egy olyan emberhez megy feleségül, akit ha szeret is, de nem szerelmes belé. Edgar Linton, jóllehet gazdagabb, műveltebb és helyesebb, mint Heathcliff, viszont elkényeztetett és nyápic. Heathcliff pedig három évre eltűnik, és visszatérte után csak annak szenteli az életét, hogy megfizessen a sok megaláztatásért, mind Linton, mind pedig az Earnshaw-ok részére.

Ezek után csak az a kérdés, hogy mi fog történni a szerelmesekkel, és a bosszú beteljesedik-e? Habár az írónő lezárja a románcot, a történet folytatódik a gyermekeik életével. A regényt egyébként számtalanszor megfilmesítették, valószínűleg nem véletlenül. Legutóbb 2003-ban készítettek belőle egy zenés filmet modern, 21. századi korba átültetve a központi témát, a szerelem és szenvedély problémáit.

A könyvet olyan embereknek ajánlanám, akik szeretik a bosszúszomjjal, emberi jellemhibákkal rendelkező szereplőket szerepeltető, komoly hangvételű műveket.

Baumholczer Veronika

Bognár József: Mint a tenger

Érzéseim mint a tenger
s én: egy homokszem a fenekén,
Elnyomnak, mélybe taszítanak,
s ettől tönkre megyek én.

Ott rontom el mindig,
hogy tengeremnek reményt adok.
De saját tengerembe fúlni
semmi kép sem akarok!

Bognár József: Levél Katának

Érzésem őszinte szívből jön,
de tiéd sem igazság:
Őszintén szeretsz!?
valaki mást.

S ha véletlen közelemben vagy,
szívem boldogság járja át.
De nem rám figyelsz, keresel,
valaki mást.

Én igazán szeretlek, csodállak!
De szerelmes szíved nem lát,
nem rám figyel. Követ,
valaki mást.

Ha mégis észreveszel,
Néha úgy viselkedsz, hogy bántasz
De én ezért nem haragszom
De a szíved, kérlek, ne add
valaki másnak.

Patyi Virág: Az élet vize

Egyedül voltam a folyó partján. Magányosan, magamba roskadva lógattam lábam a vízbe. A hullámok csendesen csobogva simogatták hűvös érintésükkel bőrömet. Tengerkék kő csillant a víz alatt. A hullámok egy pillanat alatt elmosták fényét, de a nap sugarai újra megtalálták, hogy aranyukkal játszanak rajta. Ezúttal nem egyedül csillogott. Olyan volt, mint egy szempár. Egy mosolygó, reményt adó tengerkék szempár. Csak néztem a szempárt és a fekete felhők eltűntek a fejem felett. A napsugarak melegen csiklandozták a bőröm, és egyre jobb kedvem lett. Még egy mosoly is megjelent a szám sarkában. Aztán a víz a két szempár körül felhabzott, felfröccsent, és egy csodaszép vízi tündér emelkedett ki a hullámok közül. Barna haján csillogó vízcseppek gördültek végig, bőrén apró patakokban futott a víz, és szemei továbbra is tündöklő kéken ragyogtak. Arcán kedves, barátságos mosoly, szemében huncut fény. Lágy, kedves hangon így szólt: „ Ugye nem is olyan nehéz boldognak lenni? „. Megfogta a kezem, és a partról a vízbe vezetett. Azóta négy csodás kő csillog a víz mélyén a nap aranyló sugaraitól. Két kék és két barna kő. És örökké együtt csillognak majd.

Nyári divat

Eljött a mindenki által közkedvelt évszakunk, a nyár! Itt az ideje, hogy szekrényünk mélyére most a téli ruhák kerüljenek, és előszeretettel húzzuk fel a rojtos miniszoknyánkat, a spagettipántos haspólónkat és a strandpapucsunkat!

A jó idő elkezdődtével mindenki a szebbnél szebb és érdekesebbnél érdekesebb ruháját veszi fel. Ezek a darabok kicsik, lengék és színesek. A harsány vonalak segítenek megmutatni az emberek valódi érzését, természetét és a pillanatnyi hangulatunkat.

A tavalyi évben jelentős szerepe volt a citromsárga és lila színeknek. Ez most sem fog nagyon változni, de azért szemmel látható különbség természetesen lesz. Giorgo Armani szerint: „A stílus lényege az, hogy bonyolult üzenetet közöljünk egyszerű módon." A világhírű divattervező minden évben és minden évszakban előáll a legújabb kollekciójával. Ezek mind egyediek és stílusosak.

Nyáron a forró napokon óvatosan kell bánni a sminkkel, hiszen könnyen előfordulhat, hogy elfolyik a csinos kis pofinkon, ami természetesen másoknak nem éppen kedves látvány, és magunkat is csak kellemetlen helyzetbe hozzuk. Ezért javasolják inkább a bronzosító használatát. Ennek köszönhetően gyönyörű, egyenletes és csillogó, vagy matt lesz a bőröd a te választásod szerint. Ha vízálló szempillaspirált használsz, ügyelj arra, hogy ne érintkezzen más krémmel az arcodon, mert úgy gyorsan és csúnyán elkenődhet.

A frizurád sem elhanyagolható. A hosszú, kiengedett, loknis haj csodás. A fiúk többsége odáig van érte. De sajnos nagyon meleg és zavaró, sőt bulikban hátráltató is lehet. Az ilyen haj inkább csendes nyári estéken javasolt. De az összefont vagy kontyba kötött haj sem egy utolsó lehetőség. Különböző rendezvényeken vagy összejöveteleken nem csak szép, hanem előkelő is. Sőt vannak olyanok, akiknek kifejezetten jól áll.

A miniszoknya és a rövid kis póló most is nagyon kedvelt ruhadarab lesz. Persze a rövid sortok is jelen lesznek a divatban. Ezeket inkább a kissé dundibb lányoknak javasolják, de szerintem, ők is bátran hordhatják a szoknyákat. Ha jól áll nekik, még az önbizalmukat is javíthatja. Egy színes harisnya, vagy egy vastagabb öv is sokat segíthet a kívánt hatás elérésében. A lengébb felsők, a denevér ujjú pólók és az ingek igen csak kedvelt darabbá váltak a fiatalok számára. Sokkal kényelmesebb lehet egy ilyen, mint a szűk felsők használata. Rengeteg közül válogathatunk. A virágos, lila a tuti…

És a tutyik… Itt is van bőven választék. A fehértől az aranyig, az egyszerűtől a hihetetlenig, minden ízlésnek megfelelően. Kényelmes, sportos, nőies, vagy csak szimplán tutyis… Alkalmas bulikba, rendezvényekre vagy egyéb eseményekre. A kiscipő mellett igen népszerű a saru. Ebből is lehet válogatni, de talán mégsem alkalmas egy hosszabb sétához, viszont előnyös is lehet egy kerti partihoz vagy strandoláshoz.

Végül is az a lényeg, hogy amit húzunk, az jól álljon és tetsszen nekünk. Így alakul ki a saját divatunk!

Bogdán Melinda

Hogyan viszonyulsz azokhoz az emberekhez, akik különböznek az átlagtól? Mi a véleményed a „másságról”?

Balog Tímea

Véleményem szerint azok, akik „mások”, kitűnnek a közösségből és mindenki számára érthetővé teszik saját helyzetüket. Minden, ami velük kapcsolatosan történik az sajnálatos dolog, de ezen talán néha ők is változtathatnának. Az emberek élete vagy pozitív vagy, negatív értelművé válik. Ezt mindenki saját magának alkotja, és erre már hamar rá kell, hogy jöjjön. Néhány személy, aki ugyanide tartozik, nem tehet arról, hogy milyen. Egy szörnyű baleset vagy egy csúnya gyermekkori rendellenesség megbélyegzi az egész életüket. Ők mégis megtanulnak ezzel élni, és így is tudnak boldogok lenni. Ez egy egészséges embernek néha nem sikerül… irigylésre méltók…
Sohasem bántom meg őket szavakkal vagy tettekkel, amikor látom őket, sajnálatot érzek irántuk.

Kovács Adrienn

Egyáltalán nem ítélem el azokat, akik nem olyanok mint mi, hanem mások, mert van olyan, aki nem sérült szellemileg, csak testileg vagy lelkileg. Közeli hozzátartozóm, mégpedig a húgom, mozgáskorlátozott. Az osztályában ő volt a legjobb tanuló, mégis kiközösítették, ennek köszönhetően magántanuló lett. Nem tehet arról, hogy nem tud a többiekkel hintázni és játszani. Persze ez egy gyermek számára igencsak nehezen felfogható dolog. Szeretne egy olyan életet, ahol elfogadnák úgy, ahogy van, és nem különbözne a többi gyerekektől. Nagyon szeretem, és jó lenne, ha találna egy megfelelő társat az életben.

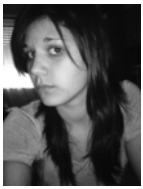

Kovácsevics Izabella

Teljes mértékben elfogadom őket, mert nem tehetnek arról, hogy így születtek vagy az idő múlásával és annak eseményeivel ilyenné váltak. Az utcán sétálva természetesen megnézem őket, mert számomra elég szokatlan a látványuk, de ennek ellenére nem nevetem ki őket és nem teszek rájuk sértő megjegyzéseket. Némely testi vagy lelki fogyatékos véleményem szerint sokkal értelmesebb, érzékenyebb, mint más egészségesnek mondott ember. Az ő látványuk sokszor sajnálatot ébreszt bennem. Ha tehetem, segítem őket, de sajnos erre nem mindig kerül sor. Azokat, akik lenézik és megvetik ezeket az ártatlan személyeket, nem kedvelem, mert ha valaki egy kicsit is különbözik a másiktól, akkor mindjárt rossznak titulálják. Vannak olyanok, akik baleset folytán váltak testileg vagy lelkileg hátrányos helyzetűvé, ami egész életüket végig kíséri.

Milánkovics Dóra

Ez nézőpont kérdése. Én semlegesen állok hozzájuk, nem zavarnak, mert ugyanolyanok mint mi, csak más identitásúak. Egyenjogúaknak tartom őket velünk, mivel ugyanúgy esznek, isznak és lélegeznek, mint mások. A „másba” nem csak az azonos nemhez vonzódást értjük, hanem azokat is, akik testi, lelki vagy szellemi fogyatékkal élnek. Bár az emberek egy része megveti és lenézi őket, nekem mégsincs velük semmilyen problémám. Érdekes személyiségűek, az tény. De ez nem feltétlenül eredendően rossz.

Mozsgai Vivien

A belvárosban gyakran megesik velem, hogy találkozok furábbnál furább emberekkel. Ilyenkor zavarba jövök, nem tudom hirtelen hova nézzek, mit tegyek… Ennek ellenére próbálom nem bámulni őket. Tovább menvén megesik, hogy megjegyzéseket teszek rájuk magamban, de semmiképpen sem úgy, hogy ezt érezzék és hallják. Szívesen segítenék nekik helyzettől függően, bár nyilván nem mindenki áll így hozzájuk. Személyes tapasztalatom, hogy egy testi fogyatékossal beszélgettem, amit egyébként szerintem elég jól kezeltem. Az illető meglehetősen kedves volt. Ezen nem lepődtem meg, hisz mint mondtam, testi fogyatékos volt, nem pedig egy elvetemült illető. Úgy gondolom, hogy a testi vagy lelki fogyatékosságtól eltekintve, bármelyikük lehet normális és kedves ember. Azt sem tartom kizártnak, hogy egyszer majd a szorosabb baráti társaságomba is tartozzon egy olyan személy, aki különbözik tőlünk.

Készítette: Bogdán Melinda

Ne fordulj el!

A pécsi városképhez hozzátartozik, hogy koldusokkal, hajléktalanokkal és szemétben kotorászó emberekkel találkozunk. Az erőszakos koldusoktól általában próbálunk megszabadulni, vagy pár fillért odavetve odébbállni. A hajléktalanokról és a kukázókról viszont az emberek többsége tudomást sem vesz.

Vajon miért tesszük ezt? Hiszen ők is magyar állampolgárok, valamikor közénk tartoztak, csak egy véletlen szerencsétlenség, vagy tragédia folytán kénytelenek voltak önbecsülésüket feladva, a túlélésük érdekében, számunkra alantas

módon szert tenni a betevő falatra. A válság hatására számos család került az utcára, vagy szegényedett el annyira, hogy a szemetesből keresnek olyan kidobott dolgokat, amit pénzzé tehetnek. Ők akkor nem társadalmunk tagjai? Szerintem azok, és ahhoz, hogy számukra kicsit elviselhetőbb legyen ez a kényszerhelyzet, az első lépés, hogy ne nézzük őket levegőnek. Fogadjuk el, hogy nem mind erőszakos, részeges alkoholista, hanem lehet, hogy csak a körülmények áldozatául esett embertársunk. Ehhez a felismeréshez készítettem egy riportot Gyurival. Ő is egy kukázó! Nem az alkohol rabja, és szívesen vállalta, hogy riportalanya legyen most megjelenő lapunknak…

- Miket szokott összeszedni a városban?

- Ha körülnézek a városban, mindenfélét lehet találni. Ruhacikket, meg műszaki cikket, azt el tudjuk vinni a vásárba, ott eladni, abból lesz egy kis pénz.

- A családja nem tud segíteni, hogy erre ne legyen szükség?

- Nincs családom, nem is volt sohase…

- Vannak barátai?

- Egy barátnőm van. Nem Pécsen, hanem Szegeden van. Hamarosan oda is menni fogok.

- Hova tudnak menni a hideg téli éjszakákon?

- Megvan nekem a helyem.

- Maga szerint mi az oka annak, hogy ilyen nagy számban vannak az országban, akik az utcán élnek?

- Nem tudom. Én is szoktam látni. Hogy több helyen ott aludtak az utcán mindenfele. Bent Uránvárosban, meg több helyen is. Nem akarnak bemenni a szállásra, mert szégyellik magukat.

- Itt Pécsett is van ilyen szálláslehetőség?

- A hőerőműnél, a Gabó utcában, meg a Sándor utcában is van egy. De én nem megyek oda, nekem megvan a helyem.

- Nem tudja véletlenül, sokan használják ezeket a helyeket?

- Hát azért szoktak lenni. Szokták mondani a többiek, hogy mennek a szállásra, mikor hideg van.

- Hogyan telnek ilyenkor az ünnepek?

- Hát otthon vagyok én mindig. Nem járok kocsmába egyáltalán, ilyenkor sem.

- Van lehetősége állást találni?

- Persze. Van.

- Mi a foglalkozása?

- Télen nincs. Máskor segédmunkás vagyok Pesten. Alkalom az van. Mindig van olyan hely, ahol lehet mit csinálni.

- Mit vár a jövőtől? Vannak álmai, tervei?

- Hát várom a tavaszt, hogy elmehessek dolgozni, mert most tél van. Most ez van…(Szemetesre mutat!)

- Mit gondol, mit lehetne tenni, hogy az embereknek ne legyenek előítéleteik a hajléktalanokkal, a kukázókkal kapcsolatban?

- Én nem foglalkozok vele. Egyáltalán nem. Nem szabad, nem.

- Ha visszamehetne az időben, csinálna valamit másképp?

- Nem. Nekem megvan a helyem, mindig akad ez-az, és van barátnőm is. Nem kell más.

Rigó Ibolya

Forrest Gump

Ez a mű méltán egyike minden idők legnagyobb filmjeinek. Összesen 6 Oscar-díj, 14 Oscar-jelölés, 3 Golden Globe-díj, 4 Golden Globe-jelölés jellemzi. Azért ezt a filmet választottam bemtatásra, mert lehet, hogy régi, de nagyon jó. Újságunk mostani számában úgy is a másság elfogadása a központi téma, ez meg egy „elfogadós" film.

A Forrest Gump című filmet Winston Groom 1895-ben kiadott könyvéből készítették 1994-ben. Robert Zemeckis - aki olyan filmekben működött még közre, mint a Gothika, Viasztestek, Karácsonyi ének, Polár Expressz, A tíz csapás - a film rendezője.

A történet nagyon szép és szívhez szóló. Azzal kezdődik, hogy Forrest ül egy padon, és leül mellé idegen nő, akivel elkezd beszélgetni a cipőkről. Majd áttér az életére, közben mindig más ül mellé és hallgatja végig a hihetetlen sztorijait. Elmondja mekkora sikereket ért el élete során. Volt ő már futballsztár, háborús hős, válogatott pingpongozó, rákászhajó-kapitány, milliomos és ultramaratoni futó is. Találkozott több amerikai elnökkel is, valamint John Lenonnal és Elvis Prasley-vel. De mindezekkel ő nem dicsekedett, mint más tette volna, hanem csak úgy elmesélte, mint egy átlagos kis történetet, mert képtelen volt felfogni. Azért, mert neki nem ez volt az álma, hanem az, hogy együtt lehessen gyerekkori barátjával és szerelmével, Jennyivel. Életükben mindketten sok megpróbáltatáson mentek keresztül és néha messze sodorta őket egymástól a sors, de a legváratlanabb helyeken és helyzetekben találkoztak. Bár a lányt nem kötötte más Forresthez, mint gyermekkori emlékeik, később mégis egymásra találnak.

Hosszú útjain Forrest új életre szóló barátságokat kötött. A katonaságnál megismerte a rákhalász Bebe-t és Dan hadnagyot, akiktől sok újat megtanult. Mégis, aki legnagyobb hatással volt rá életében, az az édesanyja volt. Mrs. Gump nagyon szerette fiát és mindent megtett érte, hogy normális életet élhessen. Sok bölcsességet tanított, mondott neki, amit ő is sokszor idéz a filmben.

Tom Hanks alakítja Forrest Gumpot, aki nagyszerűen adja elő a sérült fiú szerepét, aki nem teljesen retardált, így a néző még tud vele azonosulni. Kirk Lazarus (Trópusi vihar) szavaival élve: „Sose szabad fullba nyomni a kretént… együtt Tom Hanks. Forrest Gump. Lassú igen. Kretén talán. Járógép a lábán, de Nixon behugyozott tőle és megnyert egy pingpong versenyt. Tehát nem kretén." A film többi szereplője is nagyszerűen alakít: Robin Wright Penn (Pippa Lee négy élete), Gary Sinise (Halálsoron), Sally Field (Apa csak egy van). A film zeneszerzője Alan Silvestri , aki még olyan filmekhez írt soundtrack-et, mint A múmia visszatér, Lara Croft :Tomb Raider, Van Helsing, Hanna Montana – A film.

Szerintem érdemes rákeresni a zenéjére és meghallgatni, mert nagyon jó. A forgatókönyvíró az Oscar-díjas Eric Roth, aki többek között a Benjamin Button különleges életét és A suttogót írta. Szóval érdemes megnézni ezt a filmet, ha még nem láttad, akkor főleg, ha igen, akkor meg nézd meg újra, mert megéri. Itt egy szerintem jó idézet: „Az élet olyan, mint egy doboz csokibonbon, nem tudhatod, hogy mit veszel ki belőle."

Bagó Júlia

A kártyaasztal mellől felpattan az egyik játékos:
- Ezt én nem tűröm tovább! Ez a fickó szemérmetlenül csal!
- Ugyan már, miből gondolod? - kérdik a többiek.
- Abból, hogy folyamatosan más lapokkal játszik, mint amiket leosztok neki!

Két IT szakember beszélget:
- Tegnap megkértem a barátnőm kezét! - meséli az egyik.
- És, igent mondott? - kérdi a másik.
- Nem tudom, még nem válaszolt az email-re.

Óvodában beszélgetnek a gyerekek:
- Neked mi a jeled?
- Vízcsepp.
- Miért?
- Mert mikor anyu hasában voltam, ráesett egy vízcsepp.
- És neked?
- Pillangó.
- Miért?
- Mert mikor anyu hasában voltam rászállt egy pillangó.
A sarokban is ül egy kisgyerek, aki meg sem szólalt egész idő alatt. Megkérdezik tőle is:
- És neked mi a jeled?
- Zoongooooraaaaa!

A sas anyuka megkérdezi a fiókáit, mit szeretnének reggelire.
- Vércsét, vércsét!
Az anyuka elmegy, hoz nekik vércsét. Délben megkérdi, hogy mit szeretnének ebédre?
- Vércsét, vércsét!
Elmegy, hoz nekik egy vércsét.
Este nem kérdezi meg, hogy mit szeretnének, hanem minden szó nélkül elmegy, és hoz egy héját.
- De mi vércsét akarunk! Vércsét!
- Gyerekek, ezt is meg kell enni! A héjában van a legtöbb vitamin!

Két rák sétálgat a tengerparton. Az egyik elővesz egy cigarettát és rágyújt. Mire a másik:
- Megőrültél?! Ettől embert lehet kapni!

A farkas csorda át akar kelni a hídon. Elébük ugrik a nyuszika és így kiált:
- Hét, farkasok! Van köztetek vagány?
- Nincs.
- Akkor mindenki ad egy húszast nekem, a hídőrnek, és tovább mehettek.
Másnap ugyanez történik. Harmadnapra a farkasok tanakodni kezdenek, mert a helyzetet tűrhetetlennek tartják. Ezért kijelölnek három vagányt. Így indulnak útnak.
- Hét, farkasok! Van köztetek vagány?
- Igen! – ugrik elő a három farkas.
- No, medve koma, a vagányoktól ötvenet, a többiektől húszat!

Tevék beszélgetnek:
- Mondd papa, miért van nekünk púpunk?
- Azért kisfiam, mert a sivatagban nagy a meleg és nincsenek kutak. Ebben visszük a tartalék vizet.
- Mondd papa, miért van ilyen nagy patánk?
- Azért kisfiam, mert a homokban csak ezen lehet jól járni.
- És mondd papa, akkor mi a fenét keresünk mi a pécsi állatkertben?

A Szaharában tesztelik a különböző országok kommandósait. A zsűri által meghatározott feladat az, hogy egy elrejtett tevét fel kell kutatni, majd pedig visszahozni. Elindul egy 40 fős amerikai kommandó. Egy fél óra múlva hozzák a tevét.
- Hogy csinálták? - kérdi a zsűrielnök.
- Műholdjaink segítségével hamar megtaláltuk, s már hoztuk is.
Kimegy egy 20 fős orosz kommandó. Egy negyed óra múlva hozzák a tevét.
- S maguk hogy csinálták? - kérdez ismét a zsűri feje.
Csatárláncba álltunk, végigrohantunk a Szaharán, megtaláltuk a tevét, aztán hoztuk.
Kimegy egy 5 fős szerb kommandó. 10 perc múlva hoznak egy kékre-zöldre vert, kiszúrt szemű, eltört lábu, letört agyarú elefántot.
A zsűrielnök el van ájulva a kiváló időeredménytől, de azért megjegyzi:
- Az idő az egyszerűen fergeteges, csak az a szépséghibája a dolognak, hogy ez nem teve, hanem elefánt.
Mire az elefánt:
- Teve vagyok! Teve vagyok!

Egy sport, ami sokak kedvence

Kollégiumunkban működik egy röplabda szakkör, amiben csak lányok vesznek részt, és két állandó csapata van.

Az egyik csapat tagjai felsőbb évesek, a másik másodévesekből áll. A foglalkozást minden héten csütörtökön tartja Vásárhelyi Gábor tanár úr. Ez egy másfél órás edzés, amire az összes csapattag nagyon szívesen jár. Információim szerint az edzéseken a jókedv és a mókázás dominál, de persze mindenki tudja azt is, hogy sokszor komolyan kell dolgozni. A kemény munka eredménye az, hogy a csapat már számtalan díjban részesült.

Tavaly megrendezésre került a Hajnóczy Napok keretében egy röplabda verseny, melyben fiúk és lányok egyaránt részt vehettek. Itt mindenki megmutathatta, hogy mire képes. Rendkívül sok csapat indult, és természetesen mindenki próbálta kihozni magából a maximumot. Bár a csapatok közt elég nagy volt a feszültség, mégis minden rendben ment, és végig játszottuk az egész délutánt. A jókedv itt sem maradhatott el, és a szurkolótábor hatalmas volt. A meccseket a szabályoknak megfelelően pontozták és értékelték. A meccsek csoportbeosztás alapján zajlottak, tekintettel arra, hogy sokan indultak a versenyen. A konfliktusok elkerülése érdekében minden játszmát más vezényelt le. A versenyző csapatok szerint nagyon erős volt a mezőny, s ennek megfelelően a meccsek gyakran kiélezett helyzeteket produkáltak. Bár mindenkit hajtott a vágy a győzelemre, mégis voltak olyanok is, akik azért jöttek, hogy egy jót játszanak, még ha nem is sikerült helyezést elérniük.

Remélem sokan kedvet kaptatok arra, hogy összeálljatok egy csapattá, és a következő alkalommal megmutassátok, mire vagytok képesek. Mindenkinek ajánljuk a foglalkozást, mert ha a győzelem nem is, a jókedv és a vidámság mindig garantált.

Bogdán Sándor

Vélemények

Megkérdeztünk pár kollégistát mi a véleménye az újságról. Íme, az eredmény:

- Sok érdekes és új információt találok benne, aminek kifejezetten örülök. (Luca)
- Szerintem a címe egy kicsit lehangoló, mert egy bútor neve nem illik az újsághoz. (Luca)
- Olyan témák, témakörök szerepelnek benne, melyek érdeklik a közönséget. (Bia)
- Örülök, hogy a művészeteket is magába foglalja, és hogy az aktuális eseményekről is tudósít bennünket. (Bianka)
- Bírom az újságot! (Bianka)
- Hiányolom az újságból, hogy a csoportonkénti tehetségekkel is foglalkozzanak, nagyobb figyelmet fordítsanak rájuk! (Bia)
- Legyen benne még több poénos vicc és sudoku. (Anonymus)
- Szeretném, ha több oldalból állna és kreatívabb lenne, akkor több lenne az olvasók száma. (Szabi)
- Szeretem, mert nyomon követhetem az eseményeket! (Meli)

Ballagás

További képek a www.hajnoczy-koll.hu lap RENDEZVÉNYEK linkjénél.

EURÓPA KULTURÁLIS FŐVÁROSA
2010

EKF PROGRAMOK A FIATALOK SZEMÉVEL

A KÉPÍRÁS – Pécsi Fotószakkör Fiataloknak kiállítása a ZERO Caféban (Pécs, Zrínyi u. 6.)

ápr. 1 – jún. 3.

A Vizuális Nevelésért Alapítvány szervezésében 2009. októbere óta működő szakkör heti rendszerességgel nyújt szakmai ismereteket, szervez gyakorlatokat és fotósétákat a fiatal érdeklődőknek.

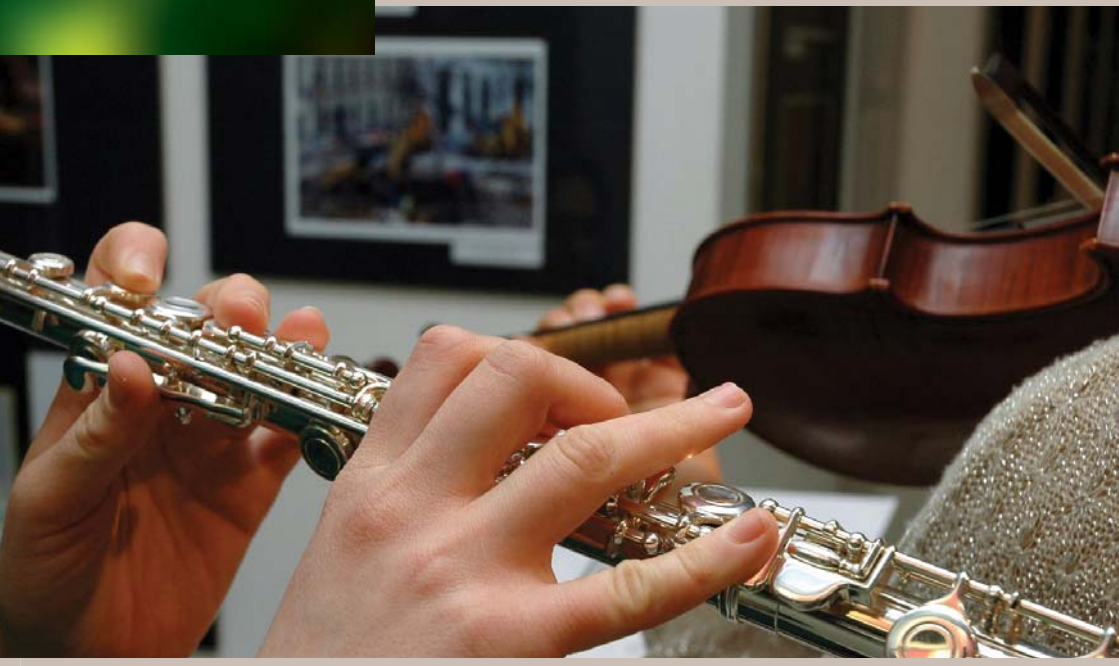

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2010/tél

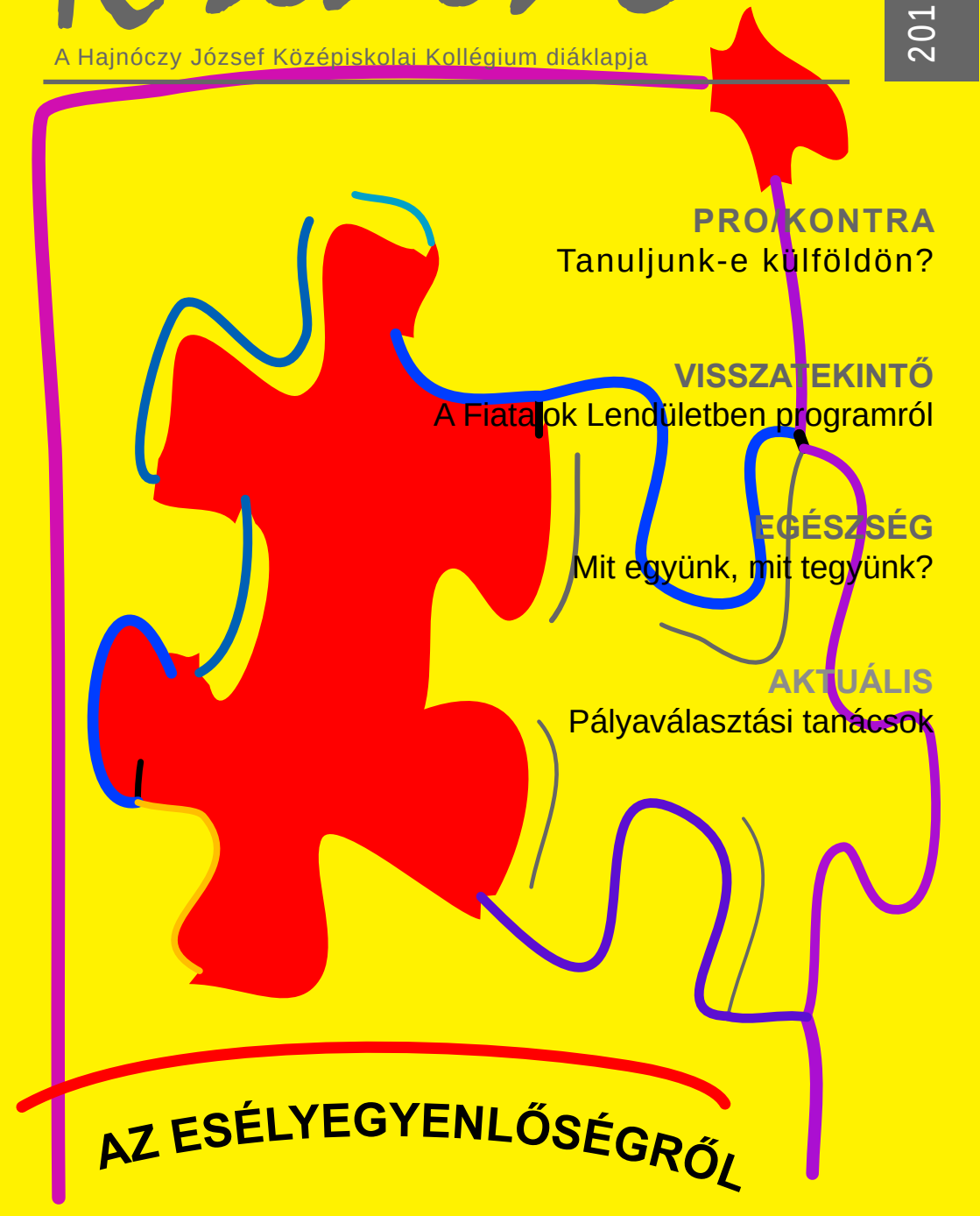

PRO/KONTRA
Tanuljunk-e külföldön?

VISSZATEKINTŐ
A Fiatalok Lendületben programról

EGÉSZSÉG
Mit együnk, mit tegyünk?

AKTUÁLIS
Pályaválasztási tanácsok

AZ ESÉLYEGYENLŐSÉGRŐL

due
GÁNCZER
ORSOLYA
Insomnia

Kedves Olvasók!

Újra eltelt egy félév. Remélem, mindenkinek jó jegyek kerültek a félévi bizonyítványába. Előző számunkban Rigó Ibolya foglalkozott egy mellékletben a Diákhitel kérdésével, amivel a DUE és a Diákhitel Központ által meghirdetett pályázat első díjának nyertese lett. Gratulálunk neki! (A színes oldalon a díjátadó ünnepségről láthattok képeket.)

Mostani számunk középpontjában a Mobilitás Program és az esélyegyenlőség áll. Így mindenki megláthatja, hogy a fogyatékkal élők semmiben sem különböznek tőlünk. A sérült emberek mindig heves vitát folytatnak saját hovatartozásukról. Vannak, akik úgy vélik, hogy a világ legnagyobb létszámú kisebbségét alkotják, míg mások szerint ez nem így van; a fogyatékosság csupán az emberi létezés egy variációja, hiszen megtalálható közöttük minden bőrszín, vallás, életkor, nem, politikai és nemzetiségi háttér, szociális és kulturális indíttatás. Reméljük, lapunk olvasása után mindenki reális képet kap majd ezzel a témával kapcsolatban.

Fő témáink mellett, persze, most sem maradhatnak el a már jól megszokott témák, így az egészség, film, sport, zene és rengeteg más érdekesség is, amiből válogathattok. Jó szórakozást kívánok minden olvasónknak!

Sepovics Anita

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Fotók: Czuszor Józsefné, Vörös Béla
Címlap: Kálecz Rudolf
Rovatvezetők:
Tóth Boglárka (Visszatekintő), Sepovics Anita (Fókuszban), Bagó Júlia (Pro/Kontra, Film), Baumholzer Veronika (Egészség), Liszkai Etelka (Aktuális), Rubint Rita (Könyv, Szórakozás), Bogdán Melinda (Divat) Rigó Ibolya (Körkérdés, Viccek) (Szarvas Eszter (Zene), Bagó Júlia (Film)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium – Kredenc 7627 Pécs, Puskin tér 17.
kredenc09@freemail.hu
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2010/tél

tartalom:

VISSZATEKINTŐ	**4**
Pályaválasztási tanácsok	
FÓKUSZBAN	**5**
Beszélgetés Tóth Szilvia nevelőtanárral	
PRO / KONTRA	**6**
Tanuljunk-e külföldön?	
EGÉSZSÉG	**7**
Tanácsok az egészséges életmódhoz	
AKTUÁLIS	**8-9**
A Mobilitás Program Fiatalok Lendületben Program	
ÍGY ÍRUNK MI	**10-11**
Pfeifer Henriett novellája	
KÖNYV	**12**
Lion Feuchtwanger Balgák bölcsessége	
DIVAT	**13**
A retro	
KÖRKÉRDÉS	**14**
Kollégistáink válaszolták	
ZENE	**15**
A Bléda zenekar	
FILM	**16**
Alice Csodaországban	
HUMOR	**17**
Viccek	
SZÓRAKOZÁS	**18**
Keresztrejtvény pályázat	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Pályaválasztási kérdések

Biztosan mindenki fontolgatja, hogy mihez is kezdjen a középiskola után. Milyen munka lenne az ideális? Vajon a pénz vagy más értékek lesznek inkább fontosak? Érdemes-e egyetemre menni? Kap-e munkát?

És még folytathatnám a sort a leggyakrabban feltett kérdésekkel. Ezekre a kérdésekre nem kaphatunk választ egy idegentől, de talán egy pályaorientációs tanácsadó segíthet jobban megismerni magunkat. Nyirati Judit, aki egy ilyen irodánál dolgozik, meglátogatta Türr utcai tagintézményünket. Hozott néhány önismereti tesztet, amiből kiderül, hogy ki, miben teljesít jól, illetve milyen beállítottságú. Ezek alapján egy ilyen irodában elkezdenek keresni ennek megfelelő foglalkozásokat, és így könnyebb a tesztet kitöltőnek eldönteni, hogy mihez kezdjen a jövőben. Úgy gondolom, a tanácstalanoknak ez nagyon fontos, mert a pályaválasztás felelősség.

Sok esetben az emberek rosszul választanak, ezért sok a kudarcélmény, ami a munka rovására mehet. Ha pedig valaki rosszul végzi a munkáját, azt elbocsátják… Tehát fontos jól választani. Az sem mindegy, hogy egyetemen, főiskolán tanul tovább az illető, vagy csak egyszerűen egy szakmát szerez meg. Jó megélhetést és könnyű elhelyezkedést biztosító szakmát választani nem könnyű, viszont kitanulása nem vesz annyi időt igénybe, mint egy diploma megszerzése. Egy jó diplomával viszont felsőbb körökbe is el lehet helyezkedni, ami jó fizetéssel járhat. Fontos azonban végiggondolni, hogy ki milyen diplomába „fektet be”, ugyanis vannak szinte semmit nem érők, viszont ugyanannyi pénzt és időt igénylők. Azonban ha már valaki az egyetemet, főiskolát választja, akkor érdemes kihasználni a külföldi ösztöndíjakat, hiszen egy önéletrajzban mindenképpen jól mutat a külföldön szerzett tapasztalat, akár tanulás terén is. Arról már nem is beszélve, hogy külföldön lehet legjobban nyelvet tanulni, ami napjainkban elengedhetetlen.

Egy kicsit kanyarodjunk vissza. Az sem mindegy, hogy valaki hol kap munkát. Egy magáncégnél, vagy közszférában? Előbbinél lehet, hogy több fizetésre lehet számítani, utóbbinál viszont biztosabb az állásunk. Az is jó, ha sok baráti kapcsolatra teszünk szert, mert később ez is befolyásolhatja életünket, pályánkat, szerencsénket. Persze nem az ismerőseikre kell építeni a saját jövőnket, hanem saját magunkra.

Ha valakit érdekel, hogy neki mit javasolnak az irodában, akkor ingyenes tanácsadáson vehet részt a Pályaorientációs Tanácsadó Pontban (Pécs, Bázis u.10. Tel. : 72/552-210/243)

Liszkai Etelka

Bemutatjuk Tóth Szilvia tanárnőt

A következő cikkben bemutatjuk Tóth Szilvia tanárnőt, aki a Hajnóczy József Kollégium Kodály Zoltán utcai tagintézményének egyik éjszakás nevelő tanára. Sok érdekes dolgot tudhattok meg róla.

– Mióta dolgozik kollégiumunkban?
– Másfél éve dolgozom éjszakás nevelőként a kollégiumban. Szeretem ezt a munkahelyet, és remélem, még hosszú ideig dolgozhatok közöttetek.
– Hogy érzi magát nálunk?
– Köszönöm nagyon jól. A tavalyi évhez képest érzek fejlődést magamon. Sokak nevét megjegyeztem már, így személyesebb kapcsolatot tudtam kialakítani a lányokkal és fiúkkal egyaránt. Fiatalok között az ember fiatal marad, hogy mondjam: „konzerválódik". A kollégák között néhány barátra is szert tettem, ez különösen fontos számomra.
– Milyen volt megszokni az éjszakázást, a kollégiumi életet?
– Korábban már dolgoztam teljes állásban nevelő tanárként, így ez a munkakör nem volt ismeretlen számomra. Évekig voltam éjszakás egy budapesti kollégiumban, bár ott nem laktak annyian, mint itt, és a feladat is kicsit más volt. Először megijesztett a nagy létszám és az, hogy ketten vagyunk a kolléganőmmel a három emeletre, de hamar hozzászoktam. Bár nem vagyok egy „éjszakai bagoly" típus, alkalmazkodott a szervezetem a pár órás alváshoz.
– Hogy bírja azt, hogy ilyen keveset alszik?
– Először nehezebb volt, de mára már minden rendben megy. Ha tehetem, délutánonként is lepihenek, így újult erővel vághatok neki a következő estének.
– Szereti azt, amit csinál?
– Igen, szeretem azt, amit csinálok. Lassan tíz éve vagyok a pályán, és remélem, tanárként megyek nyugdíjba is. Nekem ez nem munka, hanem hivatás.
– Hol végezte tanulmányait?
– Szombathelyen, a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán végeztem magyar-művelődésszervező szakon, aztán a Budapest Média Intézetben kommunikáció szakon, újságíróként.
– Foglalkozott újságírással?
– Az egyetemen néhány írásom megjelent az internetes lapunkban, máshová nem publikáltam. Amikor Pécsre kerültem, próbálkoztam a Dunántúli Naplónál, de nem válaszoltak a jelentkezésemre. Így hát tanárként sikerült elhelyezkednem.
– Van valamilyen más munkája a kollégiumon kívül?
– A Comenius Szakiskola és Szakközépiskola kommunikáció tanáraként üzleti kommunikációt tanítok, és kommunikációs tréningeket vezetek.
– Mi a hobbija?
– Az éjszakázás miatt a kedvelt időtöltéseim - mozi, színház, hangverseny, koncertek - kicsit háttérbe szorultak, és a nyári fesztiválok idejére, valamint a téli és tavaszi szünetre korlátozódtak. Helyettük inkább olvasok, főleg szépirodalmat. Emellett szívesen kirándulok a barátaimmal, és jókat főzünk, eszünk-iszunk, akárhányszor csak tehetjük. Újabban még festek is, és szintetizátorozni tanulok.
– Mik a tervei a jövőben?
– Szeretnék továbbra is a kollégiumban nevelő lenni, és remélem, a tanári állásomban is számítanak rám. Van egy-két tervem, de ezek még nagyon képlékenyek. Hogy mik ezek? Az hadd maradjon az én titkom.
– Köszönjük szépen az interjút a tanárnőnek!

Sepovics Anita

Tanulás külföldön

Biztosan sokan elgondolkodtatok már rajta milyen lenne, ha kimennétek külföldre tanulni. Mi érveket és ellenérveket kerestünk ebben a témában, hogy segíthessünk nektek a döntésben.

Ahogy az Európa Unióhoz csatlakozott Magyarország, sok tekintetben megváltozott a külföldön való tanulás, a lehetőségek köre kitágult, de még így is körültekintően és megfontoltan kell dönteni. Utána kell nézni, az ottani iskolák szokásainak, elvárásainak, nehogy meglepetés érjen bennünket, mert más országokban eltérhetnek a bizonyítványok, az oktatási rendszer, és egyéb téynezők. Például egy magyar érettségit ugyanúgy kezelnek Angliában, mint az ott elismert hasonló szintű GCSE-t.

Ha külföldi felsőoktatásban szeretnénk részt venni, lehetőség van ösztöndíjak megpályázására, ami igencsak sokban hozzájárulhat a tanulmányok fedezéséhez. A Ploteus (Portal on Learning Opportunities Throughout the European Space) információs rendszer célja, hogy a diákok, szülők, álláskeresők informálódhassanak az európai továbbtanulásról. Ha mindezeknek utánajártunk, akkor nincs más dolog hátra, mint előre! Neki kell veselkedni az ismeretlennek. Meg kell tanulni úgy kezelni a dolgokat, ahogy az adott országban szokás. Át kell venni az ott élők hagyományait a beilleszkedéshez.

Szerintem rengeteg új információt lehet ilyen módon gyűjteni, sőt felbecsülhetetlen mennyiségű élményt, barátot, tapasztalatot szerezhetünk. A nyelvtudásunkat meg száz százalék, hogy javítja ez a kis kiruccanás. Garantálom. Emellett olyan kapcsolatokat tudunk kiépíteni, amik segíthetnek az elkövetkezendő időben az elhelyezkedésben, munkavállalásban. Ha másért nem is, ezekért a dolgokért biztos megéri.

Bagó Júlia

Úgy gondolom, hogy nem minden szempontból jó az, hogy ha elmegyünk külföldre tanulni, hiszen a rendkívüli tanulási lehetőséggel szemben, lehet, hogy érzelmileg nem bírnánk. Ilyenkor az ember szinte teljesen magára van utalva egy ideig, hiszen hiába kerül egy családhoz, akik segíteni próbálnának neki mindenben, ahogy csak tudnak, az nem lenne úgyanaz, mint itthon, hiszen nem ismerjük őket, s nem bízunk meg annyira bennük, s emiatt eleinte nem tudnánk megbeszélni senkivel sem a problémáinkat.

Az iskolában be kellene illeszkednie az új osztályba, s emellett meg kellene szokni egy teljesen új környezetet, és a tanítási rendszert. Mivel valószínűleg a nyelvi tudásunk nem teljes, nem csak a tananyaggal lehetnek problémáink, nehézségeink, hanem az emberekkel való kommunikációban is.

Miután letelik az egy év, és hazajövünk, vissza kellene szoknunk az itteni környezetbe. Ekkor esetleg már az ottani barátok hiányoznának, akiket megismertünk, s mielőtt újra itt járhatnánk iskolába, osztályozó vizsgát kellene tennünk. Tehát folyamatos változásnak vagyunk kitéve egy ilyen helyzetben, ami nagyon sok alkalmazkodást igényel.

Mindemellett mindenkinek magának kell arról dönteni a saját személyiségét ismerve, hogy képes helytállni a hasonló szituációkban, és érdemes mérlegelni mielőtt belemennénk, hogy mit nyerünk vagy veszítünk egy ilyen utazással.

Szarvas Eszter

Mit együnk, mit tegyünk?

Az egészséges életmódhoz természetesen hozzátartozik a testmozgás. Van, aki azért mozog, mert egyszerűen élvezi és van, aki azért, mert fogyni akar. Manapság a lányok többsége inkább csak fogyni szeretne. Az első lépés a legnehezebb: elkezdeni. Viszont ha már elhatároztuk magunkat, már csak néhány megfelelő tornagyakorlatra van szükségünk, attól függően, hogy a testünk melyik részét akarjuk formába hozni.

A kardio edzés nagyon hatékony zsírégető módszer. Ez az edzésfajta egy rövid ideig tartó magas intenzitású erőkifejtő szakaszt, és egy azt követő pihenő szakaszt jelent. Ehhez ajánlott mozgás a futás: egy perces futás teljes erőbedobással, amit egy perces séta követ, kb. 10 és 20 percen keresztül. De ilyenek az úszás, vagy néhány csapatsport is, mint a foci, a kosárlabda, vagy a squash.

Az erősítő edzések az izmokat dolgoztatják meg. A leghatékonyabb, ha minél több izomcsoportot mozgatunk meg. Ezekből egyszerre nem biztos, hogy sokat tudunk elvégezni, ezért az a legjobb, ha fokozatosan növeljük a gyakorlatok számát. A gyakorlatokat érdemes minél kevesebb pihenőszakasszal végezni. Erősítő edzések bemelegítéshez: a fekvőtámasz, felülés, hátsó fekvőtámasz a tricepsz erősítéséhez, csípő-és fenékgyakorlatok (oldalunkon fekszünk és a nyújtott lábunkat emelgetjük). Kardio és erősítő edzéseket is hetente legalább kétszer végezzünk.

Persze az edzések mellett fontos az egészséges étrend is. Sokan tévesen úgy gondolják, hogyha nem esznek sok húst az egészséges, de ez nem így van. Nagyon káros az egészségünkre egy bizonyos ételcsoport kihagyása étrendünkből.

Az egészséges étrend alapjai:(a lényeg az, hogy szervezetünk megfelelő arányban hozzájusson az alapvető tápanyagokhoz)
– Szénhidrát kb. 40-60%: gabonafélék, zöldségek, tészták, gyümölcsök
– Zsír 20-30%: hús, hal, tejtermékek, hüvelyesek, tojás
– Fehérje 10-15%: növényi, és állati olajok, tejtermékek, zsírsavak, húsok, halak, magolajok
Az arányokat úgy értelmezzük, hogy a megszokottól eltérően a hús helyett a zöldség, saláta legyen a főétel, a hús pedig a köret. Ezek mellett fontos a rostok, vitaminok, ásványi anyagok és nyomelemek bevitele:
– Gabonafélék: teljes kiőrlésű magvak és őrleményekből készült tészták és kenyérfélék, barnarizs
– Magvak: dió, mogyoró, len, napraforgómag stb.
– Zöldségek: legalább 5 szezonális zöldség
– Gyümölcsök: legalább 5 szezonális, friss gyümölcs
– Tejtermékek: sovány tejek, joghurtok, túró, kefir
Érdemes naponta húst fogyasztani, de nem sokat, halat hetente 2-3 alkalommal, hüvelyeseket szintén hetente 2-3 alkalommal.

Nehéznek tűnhet betartani az étrendet és mellette edzeni, de nem kell egyszerre bevezetni minden változást. Az a jó, ha fokozatosan haladunk.

Baumholczer Veronika

Az esélyegyenlőség megteremtésére Mobilitás Szolgálat

A Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat a hazai ifjúsági munka 1995-ben alapított módszertani központja. Célja, hogy a fiatalok könnyebben kapcsolódjanak be a társadalmi együttműködésekbe, pontosabban találják meg helyüket a gyorsan változó világban. Az ifjúsági munka legelterjedtebb módszere, a közösségekkel való együttműködés, a fiatalok csoportjaival, szervezeteivel való közös munka. Ezt a munkát koordinálja és fejleszti Magyarországon immár 11 éve a Mobilitás. December 10-én Emberjogi napot szerveztek a NemArt Galériában, ahol különböző programok is várták az érdeklődőket. Egy alapító-tagot kérdeztünk a részletekről.

– Hányan látogatják az ilyen típusú programokat és melyik a legérdeklődőbb korosztály?
– Elég vegyes és változó. De érdeklődő mindig van.
– Akik részt vesznek a programokon, azok ezt inkább aktívan teszik, vagy csak nézelődnek?
– Mindig vannak aktívak és passzívak.
– Mit mutattok az idelátogatóknak?
– Például segítünk nekik megérteni a fogyatékkal élők érzéseit. Megtapasztalhatják, hogy milyen süketnek és vaknak lenni. Kitölthetnek esélyegyenlőségi totót is.
– Ez egy segítési módja a hátrányos helyzetűeknek. Máshogy is támogatjátok őket?
– Igen. Szervezünk jótékonysági rendezvényeket hajléktalanoknak. Ekkor paplanokat, gyertyákat, törölközőket, de mást is gyűjtünk igény szerint.
– Melyik korosztály az, ahonnan a legtöbb önkéntes kikerül?
– Főleg a 17-25 év körüliek, de vannak idősebbek is.
– Hogy érzitek, mennyire lesznek az emberek toleránsabbak egy ilyen programon való részvétel után?
– Ha például valaki tapasztalta már a vakságot, akkor azt hiszem, mindenképpen tolerálni fogja a másik embert, és segítőkészebb lesz.
– Mi a helyzet a külföldi önkénteskedéssel?
– A Fiatalok Lendületben Programmal lehetősége van a fiataloknak külföldi szervezeteknél önként dolgozni. Ezért nem jár pénz, de fizetik a szállást, az utat és némi zsebpénzt, ami azért arra elég, hogy megtömd a hasad.
– Csak Európán belül van erre lehetőség?
– Nem. Vannak fogadó országok Amerikában, Afrikában, de van erről egy hosszú lista…
– Mi a feltétele egy ilyen munkának?
– Egy pályázat megírása és a motiváltság.
– Mennyi ideig lehet külföldön lenni ezzel a programmal?
– Maximum 12 hónapig.
– Köszönjük, hogy válaszoltál kérdéseinkre!

Liszkai Etelka

A Fiatalok Lendületben Programról

Az Európai Unióhoz való csatlakozásunk óta a lehetőségek határtalan tárháza nyílt meg előttük, manapság egyre több alkalmunk van az utazásra, a világ megismerésére. Az Európai Unió nem szűkölködik a pályázatok kiírásában, sok ezek közül a fiatalok utazását, mobilitását támogatja, ilyen például a Youth in Action- Fiatalok Lendületben Program, melynek célja a nem formális nevelési programok támogatása a fiatalok számára.

A Program 2007-től 2013-ig fut. Először a Maastrichti Szerződésben jelent meg a fiatalság, és annak kitüntetett szerepe az Európai Unióban. Egész Európának érdeke, hogy felnőjön egy európai ügyek iránt fogékony, demokratikus eszméket, toleranciát hirdető generáció. 2002-től 2006-ig a Bizottság Ifjúság programja keretében foglalkozott a fiatalsággal, melyet 2007-től a fent említett program követett.

A Fiatalok Lendületben Programnak 5 alprogramja van. A Fiatalok Európáért ifjúsági cseréket és úgynevezett demokrácia projekteket valósít meg. A Comenius programhoz hasonlóan itt is elsősorban cserékre van lehetőség 13-25 éves fiatalok között, amik 6-tól 21 napig terjedhetnek. Az Európai Önkéntes Szolgálat szintén az egyik legnépszerűbb program a fiatalok körében az Erasmus mellett. Olyan fiatalokat céloz meg, akik nem tanulnak, vagy éppen halasztanak egy évet. A lényeg az, hogy önkéntes munkát kell végezni egy nonprofit szervezetnél. Rengeteg lehetőség közül lehet választani, a sporttól a kultúrán át egészen a környezetvédelemig. A fogadó szervezet biztosítja a jelentkezőnek a szállást, az étkezést, a nyelvtanulást és az utazási támogatást, ami az oda-vissza repülőjegyet, valamint az adott településen belüli tömegközlekedést jelenti. Ezen kívül jár még heti zsebpénz is 80-120 euró értékben. A program nem a pénzszerzésről szól, hanem inkább a tapasztalatszerzésről, egy más kultúrában való eligazodásról és a nyelvtanulásról.

A Fiatalok a világban alprogram a szomszédos partner országokra fókuszál. Két régiót céloz meg: Kelet – Európát és a Kaukázust (Örményország, Azerbajdzsán, Fehéroroszország, Grúzia, Moldova, Orosz Föderáció, Ukrajna), Dél - Kelet Európát (Albánia, Bosznia- és Hercegovina, Horvátország, Macedónia, Montenegró, Szerbia). A résztvevőknek egy csapatot kell alkotniuk úgy, hogy egy ország mindenképpen európai uniós legyen. Ezután a vegyes nemzetiségű csapatoknak lehetőségük van utazniuk és szemináriumokon részt venni, melyeken az egymás közötti kapcsolatok előmozdításáról beszélnek.

Az Ifjúságsegítők Támogatása és az Ifjúságpolitikai Együttműködések célja pedig az európai szintű ifjúsági és szakmapolitikai együttműködés előremozdítása. Ezekben a programokban elsősorban ifjúságpolitikai alkotók vesznek részt. Akinek felkeltette az érdeklődését valamelyik program bővebb információkat talál a www.mobilitas.hu oldalon.

Tóth Boglárka

Pfeifer Henriett
A bölcsekről

Melegedni szeretnél? Bújj mellém. Sírni vágysz? Kérd a vállam. Gyűlöletet szítasz? Szítsd ellenem. Szeretetet hiányolsz? Hiányodban találj meg engem. Lényeden lék tátong? Engedd, hadd töltsem be az űrt. Fáradt vagy? Nálam megpihenhetsz. Feszülté tesz a világ? Vezesd le rajtam.

Engedd nyugodtan, hadd fájjon nekem is, kínozzon féltékeny tekintete annak, ki posztodra vagy enyémre tör, nem kell, hogy kimondj bármit, én látni fogom rajtad, csak engedd. Ha bánkódsz, bántson engem is tudatod, ha félsz, ejts félelembe engem is, s ha vársz, várj velem. Lépj közel hozzám, vállald tetteid, nyomorúságod felejtsd el, szerelmet ébressz, ne bosszúvágyat. Részegítsen engem is mámorod, boldogítson közelséged, s ha szemembe nézel, igazán lássam érzéseid.

Kértelek, hogy egy valamit ne engedj soha, kértelek, hogy csak egyet ne; a bizonytalanságot. Kértelek, de nem értettél belőle.

Sírtál a vállamon, melegedtél mellettem, gyűlöletet szíthattál ellenem, másik feled voltam, fáradtságodban ágyat nyújtottam. Egy kérést, csak egyet nem teljesítettél mindezért, most szenvedj, keress, félj, fázz, bosszulj. Már mindhiába a törekvésed, nem leszek már szolgád, ki bármit megtéve neked önámulattól terhes, nem leszek ócska rongybaba, ez kellett neked? Hát tessék, a tied. Ne keress, ne zaklass, már megértettem mit hibáztam, tudom, mi volt a baj, miért ez a kárhozat. Tudom, megtanultam, s igazuk volt. Igazuk volt azoknak, akik segíteni próbáltak, igazuk volt azoknak, akik elrettentettek, igazuk volt azoknak, akik megóvni próbáltak, igazuk volt, de én féltékenységnek hittem törekvésüket.

Sajnos a bölcsességhez vezető út fájdalmas, túl sok a gonosz tapasztalat, melyek szenvedéssel járnak, de meg kell őket érteni, s megfogadni. Mert a tudás addig nem bölcsesség, míg az ember hasznosítani nem tudja tapasztalatait, amelyeket megszerezni a legszebb dolog a kaland kezdetén, s majd hosszú évek után, de a próba végén kínzó és megalázó, borzasztó böjttel járó. Miért kell ennyire fájnia, és egyre jobban kényszerítenie, hogy az ember megtegye?

Egyre hatalmasabb és megbuktatóbb próbák elé miért kell állni?

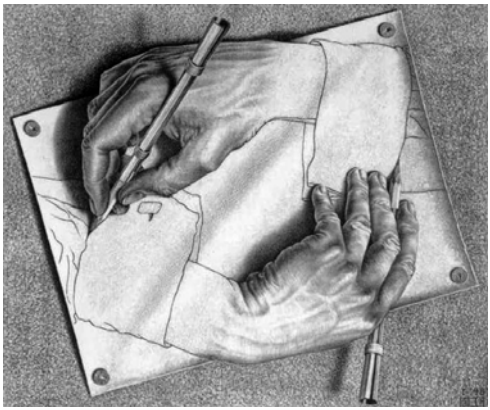

Én félek. De mégis mitől? Egy kamasz hibái nem hibák, hanem próbálkozások. Próbák. Az életre. Aki nem vét el egy-kettőt, soha nem fog úgy élni, mint egy boldog, felnőtt, bölcs ember.

De még is félek. Ugyan, mitől kell?
A boldogság sosem jön magától, tenni mindig kell érte, s ki tudja... a felnőttek is ugyanúgy követnek el olyant, amiről tudják, hogy nem szabad, de mégis megteszik. Pedig ők felnőttek... Miért?

Mert emberek. Nem csak egy gyerek, kamasz hibázhat, hanem egy felnőtt, vagy akár bölcs is.

Mert ez a kettő soha nem jár együtt. A bölcsesség nem korral járó, hanem tapasztalatokkal. Viszont a tapasztalatok nincsenek idő nélkül. Így hát az egész genetika, hogy ki és mikor kezdi el a próbákat, ki és mennyit tanul a sajátjaiból, máséból, vagy csak a hallottakból. S honnan lehet megismerni a bölcseket? Ők nem beszélnek. Hallgatnak, ha az élet nagy dolgairól van szó, mert tudják, hogy azok nem olyan magától értetődőek, mint mi azt hisszük. Csendben maradnak, s várnak. Ki tudja mire, ki tudja miért. Ők csak hallgatnak, s várnak. Nem fecsegnek feleslegesen, csak a legfontosabbakról mondanak egy-egy szót, az igazi problémákban nyújtanak segítséget. Mert tudják, hogy nem kell senkinek a tanács, mert amit meg kell, azt úgyis az ember megteszi ahhoz, hogy később gondtalan, egész élete legyen. Nem emlegetik, hogy ők bölcsek, okosak, ők már tudják, nem. S azt sem, hogy „Ó, neked ezt még meg kell tapasztalnod, még fiatal vagy, nem értheted", nem. Soha, semmikor, semmiért. Nem idegeskednek a világ szörnyűségein, a világ bajain s rútságán, nem. Nem tartanak előadásokat a jóról, életről, Istenről, politikáról, pénzről, akaratról, fájdalomról, környezetről, csillagokról, sorsról, nem. Nem mondják, hogy fuss, menekülj, tarts ki, ne nézz hátra, figyelj, szeress, ölelj, alkoss, nem. Nem mondanak ők semmit.

Akkor mi értelme van létezésüknek? Ha nem segítenek? Semmi. Számodra semmi. „De egy ember jellemét az határozza meg leginkább, hogy mit kezd azokkal az emberekkel, akik számára nem hasznosak."

Ezek után, Te bölcsnek érzed magad?

Balgák bölcsessége

Lion Feuchtwanger Balgák bölcsessége című regényének segítségével szeretném Neked megmutatni, hogy az életrajzi regények is lehetnek legalább olyan érdekesek, mint a fantázia szülöttei.

Az író utolsó műveinek egyike ez a remek, aminek alcíme mutatja igazán, hogy miről, illetve kiről is szól; Jean - Jacques Rousseau halála és megdicsőülése – ez van apróbb betűkkel odagépelve, igen, és érzem, hogy ez ijesztően hangzik, de kérlek olvass tovább egy picit még, hadd meséljem el, nekem miért tetszett. Nem csak Rousseau-ról zengenek itt dicső mondatok ötszáz oldalon át, nem.

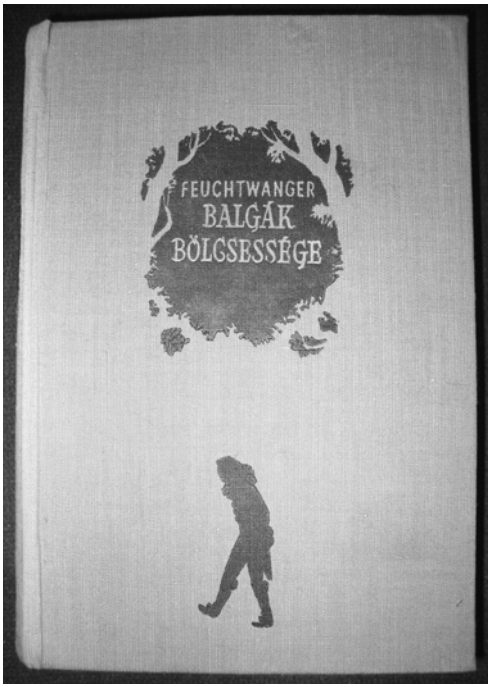

A műnek tulajdonképpen két főszereplője van. Fernand, a tizenhét éves ifjú, a mester nagy csodálója, nemcsak regénybeli barátnőjéhez intézi lelkes szavait, hanem hozzánk is. Az ő segítségével tudunk mi is egyre közelebb férkőzni a filozófushoz, megérteni őt. Amikor Fernand megtudja, hogy kedvenc gondolkodója úgy döntött, az ő édesapját tiszteli meg és késői éveire az ő birtokára költözik, messze a párizsi élet zaklatottságától, határtalanul boldog lesz és a mennyekben érzi magát. Ám hamar rájön, hogy mestere sem olyan, amilyennek megismerte a könyveiből, és felváltva csalódik hol önmagában, hol mesterében. Barátnője, Giselle Párizsba utazik, a királyi udvarba és visszatérvén már nem az a lány, aki elment. Fiatal hölgyként néz szembe gyermekkori társával, aki távolléte alatt már megmártózott a felnőttkor bűneiben. Küszködve próbálják együtt és különállva kibogozni a szerelmi és érdeki szálakat, Fernand, Giselle, Therese –a mester balga felesége- és Nicolas –a pénzsóvár lovász- már összegabalyodtak, és csak Madame Levasseur, a rafinált anyós éberségének köszönhető, hogy Rousseau semmit sem vesz észre a háta mögött dúló harcokból. Ám Nicolas szörnyű cselekedete lerántja a fátylat a tiszteletlenkedésről; Jean-Jacques-t holtan találják ágyában.

A történet ezután azt mutatja be, hogyan élik túl a gondolatok a személyt, aki felszínre hozta őket. Rousseau valóban megdicsőül, de ehhez még hosszú út vezet.
Remélem Neked is segíteni fog a nagy művek mögé látni, megpillantani a közülünk valót a grandiózus eszmék mögött.

Rubint Rita

A retro

„Made in Hungária, minden álmom otthona, mennyi szép és szeszélyes mágia”… ugye mindenkinek ismerősen hangzik ez a pár sor? Ez Fenyő Miklós Made in Hungária című dalából egy kis részlet…

Bármikor meghalljuk ezt a nevet, rögtön eszünkbe jut a piros pöttyös, rakott szoknya, a hatalmas napszemüvegek, az érdekes frizura, na és persze a Csókkirály!

Abban az időben a divat eléggé eltért a maitól. Ritkán, vagy inkább mondhatjuk, hogy soha nem látunk az utcán olyan embert, aki ennek az időszaknak megfelelően öltözködne.
Igaz, hogy most már senki sem viseli ezeket a ruhákat, mégis vannak, akiknek tetszenek. Az akkori érdekes hajviseletet nem is lehet elfeledni. Gondoljatok csak bele… mennyi idő kellett ahhoz, hogy elkészüljön és tartós maradjon? Hiszen tánc közben nem jöhetett csak úgy szét… És a napszemüveg??? –Olyant még szoktunk látni, de mégsem ugyanazt a hatást kelti bennünk, mint akkor, az annak megfelelő öltözékkel. És a szoknya… hmm… sokféle, sokszínű és érdekes, így tudnám jellemezni. Még ma is vannak olyanok talán, akiknek a szekrényük alján ott porosodik, és már rég’ elfeledték azokat az időket!

Vajon a mai divat milyen? Minél csúnyább egy csizma, annál többet ér? Vagy inkább minél magasabb, annál szebb? Az 1970-es évekről azt mondják, hogy ez volt a „mindent lehet” évtized. Természetesen itt is voltak olyanok, akik a ronda cipőkre „buktak”, míg mások a puha, nőies lábbeliket kedvelték. De mindegy is volt, hogy hogyan öltözködtek, mert egyszerűen nem lehetett nem divatosnak lenni. Ekkor fejezték ki az emberek a legjobban az érzésüket, trendjüket. A megdöbbentő öltözék népszerű volt, a punkok ezt egészen a szélsőségekig fejlesztették.

A cipőtervezőkért rajongó ismertebb emberek most Elton John, David Bowie, Kiss és Cher. A vastag talpú cipő még szélsőségesebb formában ismét divatba jött, gyakran 18-20 centiméteres talpakkal. Ezeket régebben is sokszor strasszal, flitterrel, bőrrel és más egyéb anyaggal ékesítették. A cél az eredetiség és az önkifejezés volt, s ezért mindent lehetett. Divatba jöttek a kézzel festett cipőtalpak, sőt olyan is volt, aki aranyhalat tartott levehető cipőtalpában.

A nép másik fele a gazdasági nehézségekre tekintve konzervatív öltözettel „válaszolt”. Ők egyszerű papucsot, vagy szandált hordtak. A természetes megjelenésért rajongtak, abban bízva, hogy ez egy kicsit napfényt hoz az addigi életükbe.

A sokszínűségének köszönhetően a ’70-es évek nagyon emlékezetessé vált az emberek számára. Remélhetőleg mindenki emlékében megmarad, és szívesen gondol vissza erre az időszakra, vagyis a retrora…

Bogdán Melinda

Milyen hatással van rád, hogy Pécs „2010 Európa Kulturális Fővárosa” lett?

Megkérdeztünk néhány kollégistát, arról, hogy hogyan érzik magukat Európa Kulturális Fővárosában, hogyan hat rájuk a változás.

Lassu Ramóna:
Örülök neki, mert javítja a város színvonalát. A sok EKF-felújítás miatt szebb lesz a város arculata. A kulturális programok remélhetőleg nekünk is sok szórakozási lehetőséget biztosítanak majd. Végre Pécsnek is lesz autópályája, aminek köszönhetően, talán a fővárosi befektetők Pécsre is le merik hozni a tőkéjüket. Bízom benne, hogy ezek a programok az év eltelte után is rendszeresek maradnak.

Csillag Bettina:
Annak örülök, hogy kulturális főváros lett, de annak nem, hogy emiatt feltúrták az egész várost. Sok helyen útlezárások gátolják a forgalmat, így nehezítve a közlekedést. Az újítások nagy része tényleg szükséges volt, de a Széchenyi-tér szerintem sokkal szebb volt tavaly ilyenkor, mint mostani „új” változatában. Mindennek ellenére a városnak jót tesz ez a cím, mert turisztikailag sok látogatót vonz Pécsre és vonzáskörzetébe.

Kovács Adrienn:
Szerintem ez előnyt jelent a városnak, mert megszépültek a közterek, és utat nyitottak ahhoz, hogy az emberek megismerhessék Pécset, és annak nevezetességeit. A megnyitóra az ország minden tájáról rengeteg ember érkezett, amely rendkívül pozitív módon hatott rám. Véleményem szerint a programoknak köszönhetően az év során még több turista látogatja meg városunkat, aminek mindannyian csak örülni tudunk. Bízom benne, hogy az ide látogató vendégek értékelik törekvéseinket, s megóvják környezetünk tisztaságát.

Orsós Tünde:
Én nagyon örülök neki, hogy a világ megismerhette városunkat. A színes programkínálat rengeteg lehetőséget kínál a kikapcsolódásra. Nekem tetszik, hogy felújították a várost, néhány híres műemlékünkre már ráfért a renoválás. A Széchenyi-tér jelenlegi állapotában nekem nagyon tetszik, bár felújításának ideje számomra túlságosan elhúzódott, mert megnehezítette a főpályaudvarra történő eljutást. Szerintem 2010 során sok látogató érkezik majd városunkba, de ez a rákövetkező években véleményem szerint meg fog csappanni.

Gáspár Noémi:
Úgy gondolom, hogy a betervezett programoknak köszönhetően Pécs városa fejlődésnek indult. A felújításokban nekem különösen tetszik a „new style”, mert ezáltal színesebbek és forgalmasabbak lettek a pécsi utcák. Észrevételem szerint a turisták nagy örömmel és csodálattal szemlélik az új városképet. Minden erőmmel azon leszek, hogy megóvjam környezetünk jelenlegi állapotát, és remélem, hogy mindenki más is így tesz majd.

Készítette: Bogdán Melinda, Rigó Ibolya

Bemutatjuk a Bléda együttest

Nemrégiben a Bléda nevű zenekarral készítettem interjút, s oly nagy szerencsében volt részem, hogy a banda összes tagja megjelent, s lelkesen válaszoltak kérdéseimre. A fiúk vidámak, viccesek, s nyitott személyiségűek, ezért nagyon jól éreztem magam a társaságukban. A bandatagok: Bán Alex Máté (Tarcsa) dobol, Bánusz Péter ritmusgitározik, Dányi Nagy Tamás (Döge) énekel, és basszusgitározik, Kovács Bence pedig szólógitáron nyomul.

– Mikor alakultatok?

T. : – 2008. október 15-én közös ötlet alapján.

– Miből adódott az ötlet, hogy alapítsatok egy bandát?

T. : – Először osztályszinten akartunk zenekart összehozni, de nem jött össze, s ezért két osztály közös zenekara lett. (A Széchenyi 11.E és a Pollack 12.C osztályaié.)

– Honnan jön a zenekar neve?

T. : – Igazából olyan helyzetbe kerültünk, hogy kb. fél percünk volt kitalálni valamilyen nevet. Gondoltam, legyen valami hun név. Az Attila nagyon sablonnak tűnt, így a hun király bátyjának nevét választottam, akit Blédának hívtak, és Attila valójában nem ölte meg, hanem együtt irányították a Hun Birodalmat Bléda haláláig (nem úgy, mint abban a bizonyos filmben).

– Ki írja a szövegeket?

D.: – Én és Tarcsa, nem erőltetünk semmit, csak akkor írunk dalokat, ha van mondanivalónk. Igyekszünk elkerülni, hogy sablonosak vagy értelmetlenek legyenek a szövegeink.

– A szövegek előbb készülnek el?

T. : – Igen, előbb általában szöveget írunk, és utána egyszer csak kipattan a zene.

– Milyen stílusban zenéltek?

B.: – Nemzeti „punk”, OI!.

– Hány próbátok van egy héten, s általában ezek milyen hangulatban telnek?

D.: – Hetente kb. egy, de szeretném, ha több lenne, mert fontos lenne, hogy jobban összeszokjunk.

T. : – Manapság egyre jobban.

P.: – Mostanában szerencsére fellendült a fejlődés.

– Mit szeretnétek üzenni a zenéteken keresztül?

D.: – Azt, hogy mindenki, ahogy tudja, szolgálja a hazáját teljes erejével, és sose hagyja cserbe.

– Mik a terveitek a jövőre nézve?

D.: – Pár hónapon belül szeretnénk kiadni egy 8-9 számból álló demót.

– Kik a zenész példaképeitek?

B.: Zeneileg: Final war, Vérszerződés. Eszmeileg: Titkolt ellenállás, Vádló bitófák.

– Kik a szponzoraitok?

D.: – Szponzorunk sajnos nincs, saját zsebből kell megoldanunk a próbaterem bérleti díját, meg a többi dolgot.

– Köszönöm, hogy válaszoltatok a kérdéseimre!

T. : – Mi köszönjük!

Szarvas Eszter

Aliz Csodaországban

Van egy hely, melyhez semmi sem fogható. Egy ország, ami tele van csodákkal, rejtéllyel és veszéllyel. Azt mondják csak az éli túl, aki olyan bolond, mint egy kalapos…

Tim Burton, (az Ollókezű Edward,Karácsonyi lidércnyomás, Ed Wood, Az Álmosvölgy legendája, A halott menyasszony, Charlie és a csokigyár, Swenney Todd rendezője) újra összeállt Johnny Deppel, hogy elkészíthessék közösen nyolcadik filmjüket minden idők egyik legkedveltebb történetéből, az Aliz Csodaországban című könyvből, melyet Lewis Caroll írt. A történet, amiről sokan úgy gondolják, hogy gyerekeknek készült, elég sötét. Ehhez hűen ábrázolja a filmen a rendező is a szereplőket és a helyszíneket. Annak ellenére, hogy volt sok más Aliz Csodaországban film, Tim Burton úgy gondolja, nem volt még ilyen verzió, mert az eddigiekben a lány csak vándorolt az őrült karakterekről az őrültebbekre, de nem volt igazi kapcsolat köztük. Ezért változattak részben a történeten, jellemeken, a régebbi ábrázolásokon és a Kalapos jelenlétén. A történet felfrissítését Linda Woolverton végezte, aki a Szépség és a Szörnyeteg írója. A karakterek létrehozása előtt sokat egyeztettek a film készítői. Gondosan választották ki a film szereplőit is. Mia Wasikowska játssza Aliz Kingsley-t, Johnny Depp bújt az Őrült Kalapos bőrébe, Helena Bonham Carter, aki Tim Burton neje, a Vörös Királynő szerepében látható, a Fehér Királynőt pedig Anne Hathaway alakítja. Stephen Fry a Macska, Alan Rickman a Hernyó, Michael Sheen a Fehér Nyúl. Aliz szerepét megkapva Mia Wasikowska maga mögé utasított olyan jelentkezőket, mint Amanda Seyfried, Lindsay Lohan, Dakota Blue Richards. Azt mondják azért kapta meg a szerepet az ausztrál színésznő, mert ő nem egy tipikus hollywoodi sztár, ő őszinte és igazi.

A film bevételével szerintem nem lesz gond, mivel a Disney hatalmas pénzösszeget szánt a forgatásra, ami mindössze 40 napot vett igénybe. A filmet jórészt Angliában forgatták. A 3D-s munkálatok még vissza vannak, ezért a film csak 2010. március 4-től lesz látható a mozikban.

A történet nem teljesen az eredetit követi, mert ha úgy vesszük, a film egy folytatás. A sztori lényege, hogy a 19 éves Aliz egy viktoriánus birtokon részt vesz egy partin, ahol gazdag udvarlója, több száz sznob előtt megkéri a kezét. A lány meglepődik, befut az erdőbe, és ott meglát egy nyulat, akit követve beesik egy sötét lyukba. Itt egy varázslatos világ és annak furcsa élőlényei fogadják. Nem emlékszik rá, de 10 évvel ezelőtt már járt itt. Egyik képtelenség követi a másikat, míg a helyzet már nem is tűnik olyan mesésnek. Találkozik gonosz figurákkal, és őt támogató, régi jó ismerősökkel is. Tudomást szerez a sorsáról és arról, hogy véget kell vetnie a Vörös Királynő rémuralmának. Ebben szerencsére segítségére lesznek a barátai, köztük az Őrült Kalapos is, aki annak köszönheti furcsa kinézetét, hogy megmérgezték. Hogy sikerül-e a terve, az majd kiderül, ha megnézzük a filmet, de én már most sejtem a végét. Mert hát, valljuk be, ez is egy amerikai rendezésű film, bár joggal várhatunk tőle sokat, ha egy ilyen csapat hozta létre. Tim Burton fantasyjait ismerve, a képi világ szebbnél szebb részleteiben gyönyörködhetünk majd. Minderre még az is rásegíthet, hogy a filmzenét Danny Elfman szerezte, aki olyan híres filmekhez komponált még alafestő zenét, mint a Hulk, Chicago, Pókember, Good Will Hunting, de sok Tim Burton filmhez is. Az biztos, hogy érdemes lesz beülni rá a moziba, ugyanis 3D-ben valószínű, hogy nagy durranás lesz.

Bagó Júlia

Magyarórán a tanító néni Józsikát korholja:
– Józsika, a kutyádról írt fogalmazásod szó szerint ugyanaz, mint a testvéredé.
– Igen, tanító néni, mert a kutya is ugyanaz.

A szőke áll a boltban, a kosarát teleteszi uborkával, mikor tele van, visszateszi. Mikor ezt már háromszor megcsinálta, odamegy az őr.
– Mondja, hölgyem, mit csinál?
–Tudja, ma voltam kozmetikusnál, és azt mondta, hogy jót tesz az arcomnak az uborkapakolás ...

Mikor újjászülettem két dolog közül választhattam: vagy ronda leszek, vagy szép és jóképű, de feledékeny...
De hogy mit választottam, arra már nem emlékszem...

Két ügyvezető igazgató beszélget:
– Te fizetsz az embereidnek?
– Én nem.
– Én sem. És bejárnak?
– Be.
– Az enyémek is. Te, nem kéne ezektől belépődíjat szedni?

A rendőr felesége elküldi a férjét a boltba:
– Hozzál margarint, és ha van tojás, akkor hozz tízet!
Hazajön a rendőr tíz margarinnal:

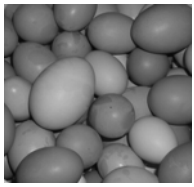

A szerb-magyar gúnyhatáron fekete Mercedes gördül a vámosokhoz, benne erős emberek.
– Hová mennek?
– Enying, izé, Esztergomba, várost nézni, kikapcsolódni.
– Fegyver van maguknál?
– Természetesen nincs.
– Tessék, itt van egy pár.

Haldoklik az öreg Kohn. Mondja a feleségének:
– Asszony, ha meghalok, minden vagyonomat temesd el velem!
Pár nap múlva a temetés után áll a sírnál Kohnné és a barátnője. Azt mondja a barátnő:
– Ugye, nem voltál olyan hülye, hogy minden vagyonát eladtad, vettél egy nagy gyémántot, és betetted abba a kis dobozba az urad mellé!?
– Ó, barátném, én mindig engedelmeskedtem az uramnak. Eladtam minden vagyonát, betettem a számlámra, írtam neki egy csekket, ha beváltja, beváltja, ha nem, nem...

– **A**sszonyom, mondták már magának, hogy Ön a világ legszebb nője?
– Még nem.
– Gondoltam ...

Székely és a fia mennek a szekéren, megszólal a fiú:
– A hátsó kerék ki akar esni, édesapám.
Leszáll az öreg, megnézi a kereket.
– Nem akar az leesni, fiam!
Mennek tovább, megint megszólal a gyerek:
– Le akar esni a hátsó kerék!
Megint leszáll az apja és mondja:
– Dehogy akar az leesni!
Újra elindulnak, de a gyerek még kétszer eljátssza ugyanezt az apjával, mire az kifakad:
– Nem akar az leesni, hogy a jó ég áldjon meg!
– Akarni akar... csak nem engedi a csapszeg!

Gyűjtötte: Rigó Ibolya

REJTVÉNY

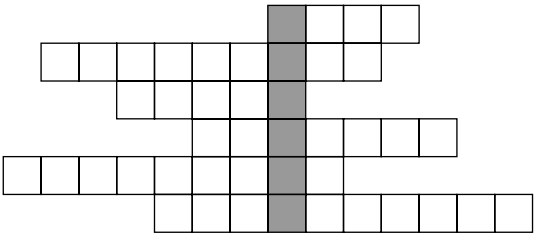

Készítette: Rubint Rita

1. … néni tartja a drámakört minden hétfőn.
2. Zita néni erre a szakkörre várja a karcsúsodni vágyókat.
3. Itt született Hajnóczy József.
4. „Itt nincsenek idegenek, csak … akik még nem találkoztak.”
5. Ebben a mozgalomban vett részt Hajnóczy.
6. Nem csak a forradalom utáni „csend” neve ez a fogalom, mi naponta használjuk.

Megoldás: Ezen az álnéven fordította Martinovics levelét kollégiumunk névadója.

Ha a helyes megfejtést beküldöd a kredenc09@freemail.hu címre, és a szerkesztőség téged sorsol ki, eljuttatjuk hozzád ajándékunkat, és megjelenik a neved a következő lapszámban. A megfejtés mellett tüntesd fel a neved, iskolád, évfolyamod, és hogy kinek a csoportjába tartozol.
Beküldési határidő: március 20.

„1MÁSSAL-HANGZÓ”

zenei tehetségkutató

Felhívás Baranya megyében működő zenekarok számára

Jelentkezz a zenekaroddal az „Együtt Baranya ifjúságáért!” projekt keretében meghirdetett megyei zenei tehetségkutatóra!
Jelentkezés feltételei:

- legalább alapfokú hangszeres zenei tudás
- 12-29 év közötti életkor az összes tagra vonatkozóan
- a zenekar Baranya megyében működjön

További tudnivalók:

- Műfaji megkötés nincs
- Hangzóanyag küldése nem kötelező, de ajánlott
- Nevezési díj nincs

A selejtezők során a minden jelentkező zenekar 15 percnyi lehetőséget kap, hogy a 3 tagú szakmai zsűri előtt élőben mutathassák meg tudásukat.

A pécsi selejtező időpontja: 2010. május 8. Helyszín: ZION
Jelentkezési határidő: 2010. április 16.
A selejtezők első két helyezettje jut tovább a megyei döntőbe.

A tehetségkutató legjobb zenekarai részvételi lehetőséget nyernek az augusztusi EBI Zenész Táborba, ahol a résztvevők szállás – étkezés – szállítás költségeit a program biztosítja. Emellett értékes nyeremények, továbblépési lehetőségek várják a zenekarokat!
Jelentkezési lap és további információ: www.tetthely.net
A jelentkezési lapodat az alábbi elérhetőségek valamelyikére juttasd el: Tett-Hely Ifjúsági Központ (7621 Pécs, Apáca u. 2/1., vagy tetthely@tetthely.net)

DIÁK HITEL

DUE

Oklevél

a Kredenc

újság részére .

A Diákhitel Központ és a DUE által kiírt ***„Hitelesen a Diákhitelről III."***

pályázaton a Kredenc újságírója

I. helyezést ért el.

Budapest, 2009. december 18.

Dr. Vida István
Ügyfélkapcsolati ügyvezető igazgató
Diákhitel Központ

Őri András
Kommunikációs vezető
Diákhitel Központ

A Kredenc felhívása

Kérdésed van? Esetleg problémád? Nem tudsz róla senkivel se beszélni? Újságunk - szakemberek segítségével - megválaszolja kérdéseid. Bármely egészségügyi, tanulmányi, lelki vagy kollégiumi gondoddal hozzánk fordulhatsz.
Kérdéseiteket, problémáitokat folyamatosan elküldheted (akár névtelenül) a kredenc09@freemail.hu címre.

Várjuk továbbá jelentkezésed ugyanezen a címen, ha vers- vagy novellaírással foglalkozol, esetleg grafikákat vagy fényképeket készítesz, és szívesen látnád viszont alkotásodat az újságban.

Kollégiumi Ki Mit Tud 2010

Keressük:
– a kollégiumok legtehetségesebb előadóművészét
– a kollégiumok legjobb művészeti együttesét

Jelentkezési határidő: 2010. február 22.

A pontos kiírás és a jelentkezési lap letölthető a: www.hajnoczy-koll.hu (DOKUMENTUMTÁR – link) honlapról.

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2011/tavasz

FÓKUSZBAN
A szerkesztőség

FEELING
Mennyit hazudunk?

PRO/KONTRA
A kollégiumi életről

AKTUÁLIS
Kollégiumi menza

PORTRÉ
Az új DÖK-elnök

KOLLÉGIUM

Újkolom!

LÉGY
ÖKO-LLÉGISTA!

E havi újságunk központi témája a kollégiumi élet. Kezdetben – legalábbis személyes tapasztalatok alapján – félünk az ismeretlentől, attól, hogy el kell jönnünk otthonról, és bár ez nem egyenlő az elköltözéssel, mégis valamiféle önállóságra kényszerít bennünket, ami – valljuk be – serdülőkorunk küszöbén nem éppen a legüdítőbb dolog. Ez érthető, hiszen senki nem szeretné megosztani másik száz ismeretlennel a fürdőt, élet-halál harcot vívni a meleg vízért, és este órákon át az élet értelmén gondolkodni, miközben várja, hogy az alattuk/felettük lakók befejezzék a röhögést, kártyázást, egy szál fehérneműben való táncolást, és végre álomra hajthassa a fejét.

Gyötrelmeim listájának leírását végeláthatatlanul folytathatnám, de hogy egy okos embert idézzek: „A saját szomorú gyermekkorodra csak te magad vagy kíváncsi, senki más". Szóval, akármennyit is nyavalygunk, péntekenként akármennyire is sietünk haza, úgy gondolom, végső soron szeretünk itt lenni. Mindenképpen meg kell itt említenem az olyan közösségépítő foglalkozásokat, amikor a szobatársainkkal feltűnően jókedvvel és feltűnően hangosan járunk-kelünk az épületben, nagyokat nevetve a semmin, vagy amikor villanyoltás után kiülünk közösen „tanulni", aminek az esetek többségében nagy röhögések, illetve valamilyen katasztrofális jegy az eredménye.

Tehát, ha a dolgok jó oldalát nézzük, nem elküldtek otthonról, hanem függetlenné váltunk, nem vagyunk magányosak, csupán új ismereteket próbálunk kiépíteni számunkra teljesen idegen emberekkel, és soha semmilyen körülmények között nem szenvedünk, csak próbára tesszük kitartásunkat és akaraterőnket. A végén meg persze könnyes szemmel búcsúzunk el az intézménytől, amit éveken át „ideiglenes lakcímünknek" neveztünk, és a közben úgy összeszokott társaságtól.

Baumholczer Veronika

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Munkatársak: Papp Tímea,Szász Csongor,Váron Adél
Tördelő: Hegedüs Kata
Rovatok: Baumholzer Veronika (Fókuszban, Könyv), Bagó Júlia (Pro/Kontra, Film) Szarvas Eszter (Pro/Kontra, Érdekes), Heller Petra (Egészség), Rapp Judit (Egészség, Körkérdés,Portré), Windischmann Dávid (Egészség, Körkérdés,Portré), Tatai Réka (Könyv), Hegedüs Kata (Humor), Csikós Mercédesz (Így írunk mi), Mundi Brigitta (Így írunk mi), Molnár Emese (Portré), Bogdán Melinda (Divat), Tatai Réka (Aktuális), Békási Balázs (Visszatekintő), Sólymosi Mónika, Pesti Mária (Visszatekintő), Laszlóczki Eszter (Feeling), Bognár Erika (Körkérdés), Barna Viktor (Aktuális)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Türr I. u. 2.
hogyanka78@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

Kredenc

2011/tavasz

FÓKUSZBAN 4
A szerkesztőség kulisszái mögött

PRO/KONTRA 5
Kollégium vagy albérlet

EGÉSZSÉG 6
Sportlehetőségek a kollégiumban

KÖNYV 7
Szabó Magda: Abigél

HUMOR/FILM 8
Aranyköpések,
Kisvárosi Rock 'n' roll

ÍGY ÍRUNK MI 9
Két kollégista versei

ÉRDEKES/PORTRÉ
Kollégium régen és most
Bemutatjuk az új DÖK elnököt

DIVAT 11
Tavaszi, nyári divat

AKTUÁLIS 12
A kollégiumi étkezésről

VISSZTEKINTŐ 13
Pályaválasztási hét
Közlekedési szakkör

FEELING/PORTRÉ 14-15
Gondolatok a hazugságról
Egy Pukin téri nevelő

KÖRKÉRDÉS 16-17
Kollégistákat kérdeztünk

AKTUÁLIS 18
Búcsú a Puskin tértől

Tollforgatók, azaz betekintés a kulisszák mögé

Mivel időnként az újságban bemutatunk kollégiumi foglalkozásokat, a legkézenfekvőbb, ha magáról az újságról, illetve az újságot megalkotó csapatról írunk. A 2006-ban létrejött Kredenc azóta új csapattal, új rovatokkal és új olvasókkal bővült.

A Kredenc szerkesztőségét nagyobb részben lányok és kisebb részben fiúk alkotják. Ez természetesen inkább az újság előnyére, mint hátrányára válik. Rengetegszer hirdettük már meg, hogy lehetőségetek van jelentkezni – különösebb képességek vagy elvárások nélkül – a csapatunkhoz, bár az újságkészítés nagy munkával jár. Mindegy, mert mostanra annyira megnőtt a létszámunk, hogy kezd gondot okozni a rovatok, illetve az egyéb feladatok szétosztása, ugyanis túl sokan vagyunk.

Ez persze nem azt jelenti, hogy mindenféle „jöttmentek" alkotnák a csapatunkat, pusztán csak akik jelentkeztek hozzánk, mind alkalmasak eme pozíciók betöltésére. Nem reklám akar lenni, de (és mindenki döntse el magának) személyes tapasztalataim és egyéb visszajelzések alapján leszűrhetjük, hogy igen változatos és aktuális hírekkel, a kollégium diákjait érintő témákkal szolgálunk az évente megjelenő mindhárom számunkban. Ez persze, – ha nagyképűség, ha nem – nekünk, újságíró palántáknak köszönhető.

Ez a foglalkozás – mint a legtöbb – nem csak unaloműzésnek jó. Jó, mert kifejtheted a véleményed olyan dolgokról, amik körülötted vannak.

Jó, mert sok új emberrel ismerkedhetsz meg és köthetsz velük barátságot, ezen kívül pedig lényegesen fejlődik a szókincsed, illetve a kifejezésmódod. Személy szerint az újságban azt szeretem a legjobban, hogy titeket, kollégistákat is szerepeltetünk benne.

A kéthetente tartott foglalkozásainkon (keddenként 17:00-18:30-ig) születnek meg az újság különböző rovatainak témái, magának az újságnak a központi kérdése, aztán hogy ki melyik rovatot kapja, miről írjon cikket. Ebben az a jó, hogy mi magunknak választjuk ki a cikkek témáit, valamint azt is, hogy milyen kérdést járunk körül az adott lapszámban. Ezen felül most már az újságban található képek nagy részét is mi magunk készítjük. Valamint, ha jut rá idő, kapunk egy kis ízelítőt az újságírás szabályaiból, elméleti hátteréből.

Tehát ez a foglalkozás lehetőséget ad megmutatni a kreatívabb oldaladat, (legyen szó fényképezésről, írásról, vagy csak feltűnési viszketegségről) valamint – amikor nem cikkek írásával vagyunk elfoglalva – akkor pályázatokon is részt vehetünk. Lehetőségünk van még sajtófesztiválra menni, ami rendkívül nagy élmény.

De az egészben mégis azt hiszem, az a legjobb (akinek nem inge...), hogy csinálunk valamit, amivel, ha csak egy kicsit is, de felkeltjük mások figyelmét és szórakoztatjuk őket.

Baumholczer Veronika

Kollégiumi élet, otthon, albérlet

Az újságban a kollégiumi élet kapott fő szerepet. Ez eléggé megosztja a véleményeket. Tehát mi is felosztottuk, és most lerántjuk a leplet a véleményünkről meg az igazságról.

Először is a kollégium fő feladatai: szállás és étkezés biztosítása, a tanulmányi munka ellenőrzése és segítése, személyiség fejlesztése, egészséges életmódra nevelés, közösségfejlesztés, önismeret-fejlesztés, a szabadidő hasznos eltöltése, meg minden ilyesmi. Ha belegondolunk, ez annyit jelent, hogy jól érezzük magunkat és foglalkozunk picit a jövőnkkel. Valljuk be, nem luxuskörülmények között élünk, de azért megfelel annak, amiért itt vagyunk. Például feszesítheted a bőröd a kollégium által nyújtott hideg vízzel. Na, nem mintha nem lenne meleg víz. A kaja… hát azért jó néha főtt ételt enni, mert azt mondják, az az egészséges. És ha már az egészségről van szó, sok sportolási programon vehetünk részt, mint például úszás, aerobic, röplabda, kosár. A programok pedig nagyon sokszínűek, főleg a Hajnóczy Napok környékén, de úgy alapból is akad bőven: versenyek, táncház, filmklub. A nevelőink mindent megtesznek azért, hogy jól érezzük magunkat és még a jegyeink is jók legyenek. Ha a tanulásban szükségünk van segítségre, akkor azt a szaktanárok biztosítani tudják, ha ezt nem tudtad eddig, nyugodtan keresd fel őket. A szobák, ha jó helyre kerülsz, sok élményt, barátot biztosítanak. Gondolj bele, ezek életünk nagy napjai. És persze az sem elhanyagolható szempont, hogy nem egyedül vagy pár emberkével, és nem kell havonta fizetned az albérlet díjait. Itt teljesen nyugodtan fürödhetsz órákig, és nem küldik a számlát. Ha gondjaid vannak, több felnőtt segítségét is kérheted. Szóval így is, úgy is jó hely ez, mert kinek nincsenek hibái.

Bagó Júlia

Hogy miért is nem jó kollégiumban élni? Nos, én kaptam ezt a hálás vagy épp hálátlan feladatot, hogy sok diáktársammal alkotott véleményünket megfogalmazzam. Az embernek ilyenkor számtalan dolog jut az eszébe, de ezeket természetesen megfelelő környezetben kell tálalnia, hisz rengetegen olvassák az újságot, s nem szeretné, hogy a nevelői ferde szemmel nézzenek rá.

A kollégiumnak számtalan előnye van, de mint mindennek, ennek is vannak árnyoldalai. Egy hét távol a szülőktől, barátoktól, a biztonságot nyújtó környezettől... Ez nem csak a diáknak, de a szülőknek is eléggé megterhelő, hiszen nem csak lelki, hanem anyagi vonzata is van. A kiadások megnövekednek, s ezt nem mindegyik család tudja zökkenőmentesen bevállalni. No, meg persze vannak olyan diákok, akik több száz kilométerre laknak, s emiatt nem egy hétre, hanem két, három vagy esetleg még ennél is több hétre maradnak a kollégiumban. Róluk ne is beszéljünk, hisz nekik a legnehezebb. Nem csak a távolság rossz, hanem sokszor a pocakba való is. Nem azt mondom, hogy annyira rosszul főznek a kollégiumban, de azért valljuk csak be: „Anyu főztje, az mégis csak anyu főzjte...” Meg ott van még az a kis vagy épp hatalmas probléma, hogy idegen emberekkel van összezárva az ember, akik kis szerencsével később a legjobb barátaink lesznek, de ha nem így van, akkor nem épp kellemes az együttélés. Amíg a kapcsolat kialakul a lakótársak között, addig szerintem mindenki feszélyezve érzi magát, s van olyan is, aki eddig még nem osztotta meg a maga kis birodalmát, s nehezen viseli el, hogy az ő kis privát szférájába ennyien beletömörülnek.

Szarvas Eszter

A kollégiumi sportolási lehetőségekről

A következőkben bemutatjuk a tagintézmények sportolási lehetőségeit.

Elsőként bemutatom, hogy a Kodály úti tagintézménynek milyen sportprogramjai vannak, miért jók ezek az esti kis sportok, hány órát foglalkozunk vele.

Miért is jó ez nekünk? Igazából szerintem mindenkinek kell egy kis mozgás. Aki iskolai vagy csapatszinten nem veszt rész sportban, annak legalább kollégiumi szinten jut valami testmozgás. Nincs válogatás, kötelező. Sokszor úgy van az ember a mozgással, hogy: „én ezt most nem szeretném, nincs kedvem." Itt viszont nincs ilyen választási lehetőség.

Minden nap van valami sportfoglalkozás, kivéve a pénteket, mivel olyankor a diákok hazautaznak. Egy héten minimum egy sporton részt kell venni. Sok közül választhatunk: kondi, ami szinte mindennap van. Hétfőként „rúghatjuk a bőrt", keddenként kosár, vagy éppenséggel aki nem tud, az megtanulhat úszni. Szerdánként, ha az előzőek közül egyik sem nyeri el tetszésünket, elmehet kocogni is akár, csütörtökön meg, aki lemaradt a keddi úszásról, mert mondjuk kosarazni szeretett volna, az bepótolhatja ezen a napon. Sőt, saját focicsapata van a mi kis kollégiumunknak, amivel igen szép helyezéseket is elértünk. Esténként, ha szeretnénk, el tudunk még menni csocsózni, biliárdozni, sakkozni, kártyázni, és nevezetes a pingpongozás, ami igen népszerű a diákok körében.

Nagyon örülök neki, hogy ezeket a sportokat kitalálták nekünk, és ami garantált, hogy senki nem tesped el nálunk.

Heller Petra

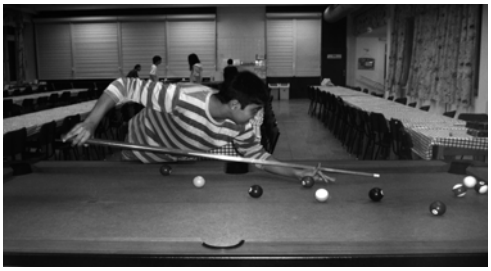

A Türr István úti tagintézményben is több sportolási lehetőség van. Szerdánként 19 órakor Csilla néni tart aerobik foglalkozást, ahol a bemelegítés után ugrálós, erősítő gyakorlatokat végeznek zenére. Keddenként 19 órakor Zita nénivel hullahoppozhatnak és fittballozhatnak az aktívabbak. Mindkét foglalkozás kimerítő tud lenni, de mégis sokan választják ezeket.

Működik még a kollégiumunkban a „Gyűjtsd a perceket!" program. Az a lényege, hogy egész évben, aki futni jár, feliratkozhat egy füzetbe, és mindig be kell mondani, hogy hány percet futott. Év végén összeszámolják a perceket, és a jó helyezést elérők ajándékcsomagot kapnak.

Az alagsorban van külön konditermünk, ahol bárki megtalálja a számára megfelelő sporteszközt. Van futópad, szobabicikli, Leg Magic és taposógép. A konditeremnek van egy külön tükrös része, ahol az aerobik és hullahopp foglalkozások zajlanak.

Tavaly kaptunk egy szaunát is, ahová bárki beülhet. Nagyon szeretik a kollégisták, naponta több diák is használja. Örülünk, hogy ennyi minden van kollégiumunkban, és hogy a sportolni vágyók kedvükre mozoghatnak nap mint nap.

Rapp Judit

A Puskin téri tagintézményben remek sportszerető, győzni akaró és legfőképpen győzni tudó srácok laknak. Az eredmények magukért beszélnek.

Páros biliárd versenyt rendezett a Puskin tér. Izgalmas meccseknek lehettünk szemtanúi. Tíz csapat szerepelt a versenyen, ahol Balogh Martin és Paál Márk szerezték meg az első helyet. Második lett Kőpataki Balázs és Szemes Gábor párosa. Harmadik helyen végezett Garas Bence és Hleba Tamás.

Ugyanitt lábtengó verseny is volt. Itt kilenc csapat nevezett. A győztes Sas Dominik és Hernády Dániel párosa lett. Második helyen végzett Márkvárt Dávid és Beke Péter. Harmadik helyet szerezte meg Kollár Richárd és Domján Ádám, nevelő.

Az ANK Középiskolai Kollégium úszóversenyén Hengerics Bence szerezte meg a 2. helyet 25 méteres hátúszásban.

Windischmann Dávid

Egy „kollégista” lány története
Szabó Magda: Abigél

Az újság témája miatt sokat gondolkodtam, hogy mi is lenne a legaktuálisabb a könyvajánló rovatba. Aztán eszembe jutott egy kislány története, akinek a diákévei merőben hasonlóak a mieinkhez. Úgy gondoltam, hogy a kollégiumi élet témához tökéletesen passzol majd Szabó Magda Abigél című regénye.

Főszereplőnk Vitay Georgina, egy alig 14 éves elkényeztetett kislány, akit édesapja, egy katonai tábornok, hirtelen elhatározásra a Matula Református Gimnázium gondviselésére bíz. A szigorú gimnáziumba való beilleszkedés lehetetlennek tűnik a szeszélyes kislány számára, aki lenézi iskolatársait. Nem meglepő, hogy kezdetben az első számú közellenséggé növi ki magát, nagy magányában és elkeseredésében pedig szökést kísérel meg az intézetből. (Persze, a szökés sikertelen volt, hiszen miért is segítene az univerzum egy rabságban sínylődő kislányon?) A történet több szálon fut, így míg azon izgulunk, hogyan alakul főszereplőnk sorsa, találkozunk Abigél rejtélyével, mely szerint a kertben álló szobor segít megoldani a diákok problémáit, amennyiben ők hozzáfordulnak. Habár Gina végül mégis képes lesz alkalmazkodni, ez nem saját igyekezetének köszönhető, hanem egy tűzeset következményeképpen talál megértésre, és barátkozik meg végül iskolatársaival. Igazi jellemfejlődésre viszont csak akkor kerül sor, amikor édesapja egyik látogatása során elmeséli a lánynak, hogy miért is kell az iskolában laknia.

Elmondja neki, hogy a háborús ellenzékhez tartozik, és semmi esetre sem akarja, hogy ellenségei rátaláljanak leányára. Gina ettől kezdve levetkőzi a csitri szerepét, és önként vállalva a „rabságot” szépen lassan érett, ifjú hölggyé cseperedik.

Ám ahogy a regényekben, a valóságban is sok meglepetést tartogat az élet. Gina udvarlója megpróbálja megszöktetni a lányt börtönéből, ami nem lenne baj, ha a fiú nem a gonosztevőkhöz tartozna. Végül a szöktetés kudarcba fullad, Ginának mégis el kell hagynia az időközben otthonává vált leányiskolát. Horn Mici, egy volt „matulás” diák érkezik a lány megmentésére. A könyv végén pedig lelepleződik Abigél alakja is, de azt már meghagyom meglepetésnek.

Csak dicsérni tudom a regényt, amiben az írónő zseniálisan ötvözi a háború nehézségeit, és a mellette már-már eltörpülő diákélet okozta megpróbáltatásokat. Akárhogy is, nem válnak lényegtelenné vagy gyerekessé Gina problémái, és emellett különleges hangulatot kölcsönöznek a történetnek. Remélem felkeltettem az érdeklődéseteket, és minél többen elolvassátok a regényt. Véleményem szerint nagyon jó könyv, csak ajánlani tudom a Szabó Magda rajongóknak, valamint olyanoknak, akik egy kis időre szeretnének elmerülni egy serdülő lány mindennapi életében.

Baumholczer Veronika

A tanév során folyamatosan gyűjtöttük a kollégisták és a nevelőtanárok aranyköpéseit. Ezeket olvashatjátok most viccek helyett.

Jámborszarvas… jávorfarkas.

Olyan hajat akarok, mint annak a kopasz nőnek van!

Amikor mentem a Tescoba, úgy éreztem magam, mint Pocahontas.

Pécsváradon van még a Pannonhalmi Apátság?

Nyugat Berlin fővárosa mi? Köln?

Nem tudok igét fokozni! Dehogynem: sétál, fut, szalad…

Hasonleső

A teve a sivatag léghajója.

A haben (német birtokolni) tagadása: haben't.

Mint a kaméleon: változtatjuk a helyünket.

Prométeusz partizán volt.

Penelopé sem volt ám egy Szemérmetes Erzsók!

Miért, az írek nem Skóciában laknak?

Én vagyok a ház az úrnál.

Tudjátok, Roobin Hood: aki egyszer Kevin Costner, egyszer Russel Crow, egyszer meg egy róka.

Azok a filterek a ruhámon.

Szemembe fúj a nap.

Sajgó Gábor tanár úr:
„Nagy az Isten állatkertje, de sok benne a pedagógus."
„Tiszta hülye aki nem normális."

Boros Gábor tanár úr:
„Fő a bizalom, de nem árt az ellenőrzés."

Gyűjtötte: Hegedüs Kata

Kisvárosi Rock 'n' Roll

Hetvenes évek. Kinek mi jut eszébe? Bee Gees, Queen, Grease, Abba, The Beatles, AC/DC, Aerosmith, The Rolling Stones, Led Zeppelin vagy Bob Marley?

Ez egy hetvenes években játszódó remek kis angol vígjáték. Adott három, a felnövés küszöbén álló fiú, akik megpróbálnak rájönni, hogy mit is kezdhetnének az életükkel. Ugyanis megunták a soha nem változó szürke hétköznapokat a szürke kisvárosukban. Újra vágynak. A helyen, ahol élnek, megragadt az idő. Ők rájönnek, hogy nem tölthetik, és nem is akarják ott tölteni hátralévő életüket gyármunkásként, semmi életcéllal, bulizással, verekedéssel meg ivással. De sajnos azt már nem tudják, hogy akkor mihez is kezdjenek. Az egyikük, aki nemrégiben kapott állást egy jól menő irodánál, beleszeret a főnök lányába. A lánynak viszont van vőlegénye, aki történetesen a főnök törekvő és beidomított szárnysegédje. A másik fú problémája az, hogy haragszik az apjára, amiért elvált az anyjától, és az is zavarja, hogy nem akar gyármunkásként megöregedni. A harmadik srác amolyan „lúzer" típus, aki összevissza bénázik, de azért mégis csak elboldogul valahogy. Az ő botladozásaikról szól a történet. Szerencsére elég sok vicces, poénos részben bővelkedik és van mondanivalója is. Szóval, annyi benne a lényeg, hogy hogyan jönnek rá, mi is teszi őket igazán boldoggá, és ezt miképp tudják elérni, megvalósítani minden áron.

A színészek csodásan alakítanak (Ralph Fiennes, Emily Watson, Matthew Goode és Ricky Gervais) . A filmkészítők az old's-os stílust is remekül megoldották a ruhákban, díszletben, zenében, meg úgy az egészben. A film kicsit elgondolkodtat, de amúgy könnyed hangulatú, tehát mindenképpen ajánlom.

Bagó Júlia

Mundi Brigitta

Keserű-néma
Piciny lelkemet a magány és a
Félelem járja át, de
Szívdobbanásaim elfedik
Keserű-néma sikolyát.
S a zivatar is halkan, de
Eltemeti zápor könnyeit,
Mert a szerelem-fájdalom
Magával ragadta angyal szárnyait.

Emlék
Emlék-hát nem látjátok? A homályba hív e szó.
Hisz' csak a múlt árnyéka, mi elkísér, s mint hó
Olvad el, hogy magához láncolva éljen
ereitekben, s
Mint méreg lobban lángra, ha hív a messzi
végtelen.

Élet
Az élet, mint egy láncra vert homokszem,
Csak a sors kiszámíthatatlan képzeletére bízva
száll,
Hisz néha csak keringünk a fagyos semmiben, de
Az idő kereke minduntalan forog, soha meg nem
áll.

S a rég elvesztett múltunk olykor ránk kacsint,
Csak bolond az, ki mindig e kopár, s messzi
távolban él,
Mert míg felidézzük sivár emlékeink, a jelen
piciny világa,
Mint halk sóhaj, gyorsan véget ér.

Fény
Csak sodor az ár, és messze repít egy álom,
Szállok én magasan piciny pillangószárnyon.
S a körülölelő fény teljesen magával ragad,
Visszavonhatatlanul… örökké… szívem rabja
marad.

Csikós Mercédesz

Árnyékom
Árnyékom bámulom.

Töprengek, hogyan lehet?
Olyan fájdalmas rá gondolni.

Az árnyékom mily békés.
Csendes, sosem hagy el.
Hűséges, nem hazudik.
Játszhatok vele, bárhová eljön.

A park négy évszakban
Ülsz a parkban, egymagadban.
Hallod zörögni a leveleket,
Hallod csiripelni a verebeket.
Szép barna föld, esőzések sora.
A parkot Ősszel levél takarja.

Esik a hó, minden fehér.
Nagybundát húz a föld, s minden henyél.
Álmot alszik, miként a medve.
Ez a park hideg Télbe'.

Minden zöldell, virág, fa, és fű.
Egyszerűen csodás, gyönyörű.
Életre kél a természet, jól figyeld meg.
Kikelnek gólyák, pintyek, seregélyek.
Ébred a park, itt a Tavasz.

Izzad a Balaton, a part kiszárad.
A parkban meleg árad.
Itt a Nyár, a park már vár.

Ilyen a park négy évszakban.

A kollégiumi élet régen és most

Sok diák hallotta már szüleit önfeledten mesélni azokról az időkről, amikor még fiatalok voltak, s ilyenkor természetesen előkerül a kollégium is, mint beszélgetési téma.

A csajos „csacsorászások", a fiús csínytevések már akkor is megvoltak, s az utóbbiakkal nem kis borsot törtek a nevelők, tanárok orra alá. Ha épp ki akartak lógni a kollégiumból, vagy átszökni a másik nemhez, megoldották, de persze tartottak a lebukástól. Akkor nem volt ilyen nehéz helyzetük, mint most, mivel a mai kollégium modern, sőt szinte mindegyik kamerákkal van felszerelve, s hát meg kell hagyni, ez egy kicsit megnehezíti a mai fiatalok helyzetét, de akárhogy is nézzük, nem kéne a tilosban mászkálni.

Nem azt mondom, hogy az előző nemzedékeknek könnyebb volt a helyzetük mint most, mivel akkor a kollégiumi rendszer sokkal szigorúbb volt, s ebből kifolyólag a nevelők is. Akkoriban kötelező volt a tanulószoba mindenkinek, csak bizonyos átlagnál tanulhattak a diákok a szobájukban. Ez ma is így van egy-két kollégiumban, de van, ahol már másként működik. A diákok tanulhatnak a szobájukban is, de ha rossz a tanulmányi átlaguk, akkor korlátozzák a kimenőjüket.

Persze van valami, ami sosem fog megváltozni a kollégiumokban, van valami, ami évtizedek óta ugyanúgy megy, mégpedig az, hogy tanáraink mindig a segítségünkre sietnek, ha épp arra van szükségünk. Segítenek a leckében, elmagyarázzák azt, amit órák óta próbálunk megérteni, s kibogozzák velünk az összes lehetetlennek tűnő gordiuszi csomót. De nem csak a tanulásban segítenek, bármilyen problémával lehet hozzájuk fordulni, s meg lehet beszélni velük.

Régen meg volt szabva, hogy milyen időközönként járhatnak haza a diákok, hogy egy héten hányszor fürödhetnek, s meddig, és a kimenőt is sokkal szigorúbban osztogatták. Ma már azért sokkal jobb a helyzet. A higiéniai szokásainkat nem szabályozzák, szerencsére.

A lényeg szerintem, hogy akkor is, meg most is megvoltak a kollégiumi élet előnyei, hátrányai, de összegezve, ha így most visszanézem a dolgokat, hiába szidjuk sokat, s néha elegünk van belőle... Kollégiumra mindig is szükség volt, s mindig is szükség lesz, hisz az előnyei sokkal fontosabbak, s jobbak, mint a hátrányai.

Szarvas Eszter

Interjú a DÖK elnökkel

Rapp Judit lett a Diákönkormányzat új elnöke a Türr István úti tagintézményben. A vele készített interjúból megtudhatjuk, hogy ez vajon milyen érzés lehet.

– Melyik suliba jársz?

– 11. évfolyamos vagyok a Radnóti közgazdaság szakán.

– Mióta vagy DÖK tag és mit tevékenykedsz a kollégiumban?

– Bár a kollégiumban csak egy éve, de az iskolában már három éve diákönkormányzati tag vagyok. Tavaly havonta egyszer jártam a Városi Diákönkormányzat gyűlésére és részt vettem az iskolában kétszer is diákönkormányzati táborban. Tagja vagyok a Kredenc szerkesztőségének, valamint több sportrendezvényen is részt veszek a kollégiumban.

– Gondoltad volna, hogy te nyered a választást?

– Nem voltam biztos a dolgomban, de reménykedtem benne. Úgy gondolom a másik jelölt is erős volt, ő is megérdemelte volna, hogy nyerjen. Szeretném megköszönni mindenkinek, aki rám szavazott. Remélem, munkámmal segítségetekre lehetek.

– Milyen érzés diákelnöknek lenni?

– Eddig még nem érzem a súlyát, szerintem semmiben nem más, mint diákönkormányzati tagnak lenni.

– Mondd el pár szóban, hogy mi egy DÖK tag feladata!

– Minden hónapban próbáljuk megszerkeszteni a NESZE kollégiumi lapunkat, amiben az aktuális hírek jelennek meg. Akinek valamilyen problémája, kérdése merülne fel, nyugodtan fordulhat a diákönkormányzat bármely tagjához, igyekszünk segíteni, választ adni. Minden héten 1 órás foglalkozáson veszünk részt, ahol megbeszéljük az aktuális dolgokat.

– További sikeres munkát kívánunk!

Molnár Emese

Tavaszi, nyári divattanácsok

„Tavasz volt, de én a nyarat vártam; a meleget, a patakok hűs vizét. Nyár volt, de én az őszt vártam; a színes leveleket, és a hűvös, száraz levegőt. Ősz volt, de én a telet vártam; a ropogós havat, és a karácsony örömét. Eljött a tél, de én a tavaszt vártam, a rügyfakadást, a nap melegét." *(Linda Dillow)*

Végre a szekrényünk mélyébe vághatjuk a meleg, kötött pulóverjeinket. A tél elmúlt, itt a jó idő. Mindenki ezt várta, azt, hogy felvehessük a már rég hordott sortokat és pólókat. Ennek köszönhetően még iskolába is vidámabban és lelkesebben megyünk, persze ettől függetlenül nem a tananyagon jár az eszünk, hanem a legtöbben már tervezgetjük a hosszabb vakációnkat, rövidebb nyaralásainkat. Ilyenkor szeretünk mindenféle különböző ruhában megjelenni, mintha csak egy divatbemutatón vonulnánk fel. Természetesen a ruhák száma soha sem elegendő, ha minden partin részt veszünk, amin csak tudunk, és ilyenkor jön a nagy kérdés: „Mit is vegyünk fel?"

Vegyük először az iskolát:

Reggelente végre nem kell a nehéz farmerokat és pulcsikat magunkra rángatni, hanem elég csupán beleugranunk a rövidnadrágunkba és magunkra húzni a pólót. Igazán kevesebb időt vesz ez igénybe. Így több idő jut a hajunk megcsinálására, hiszen a meleg idő miatt olyat kell kreálnunk, hogy divatos és mégis kényelmes legyen. Noha nehéz feladatnak tűnik, mégsem megoldhatatlan. Egy fonat vagy egy konty is nézhet ki legalább olyan jól, mint a leengedett egyenes vagy loknis haj.

Most következzen a vásárlás és séta:

Ilyenkor számítanunk kell arra, hogy sokat fogunk gyalogolni. Persze vannak lányok, akik tűsarokban is képesek nagy mennyiségű távot megtenni, de sajnos ezzel a tulajdonsággal nem sokan rendelkeznek. Nekik bizony tutyit, szandált vagy ezekhez hasonló kényelmes lábbelit kell használniuk. Ezek kemény igénybevételekor gondoskodnunk kell arról is, hogy véletlenül se szakadjon el a tipegőnk. Mindezek mellett gyakran hordunk ilyenkor miniszoknyát, illetve pántos vagy pánt nélküli felsőket. Ezeket legfőképp a fiúk veszik célba, nagy örömmel fogadva a látványt.

Délutáni grillezések, barátokkal lógás:

Igazából ilyenkor akármit felhúzhatsz, amiben kényelmesen és jól érzed magad. Valójában ezzel fejezed ki, hogy milyen is vagy belülről. Természetesen ilyenkor is meg lehet jelenni magas sarkúban és miniszoknyában, de a legtöbben mégis a kényelmes sarut, pólót választják. Egy egyberészes, divatos és mégis csinos ruha lehet az ideális választás. Elegáns is és szép is. Kiegészítők hada illik hozzájuk. Szinte bármelyiket is választod, biztos, hogy nagy sikere lesz. Igazi nőnek érezheted magad.

Esti partik, nagy bulik:

Ezek azok, amik tényleg jellemzik egy tizenéves lány és fiú nyarait. Ilyenkor mindenki táncol, táncol, táncol, no meg beszélget. Fel kell készülnünk, hogy az este folyamán melegünk lesz. Ennek legnagyobb kárát a smink láthatja. Két választásunk van: vagy nem teszünk egyáltalán sminket, vagy pedig keveset táncolunk. Csak kényelmesen…

Az okosok véleménye szerint ezt a nyarat a színek mellett a nagy virágok fogják jellemezni. Ruhán, hajban vagy akár cipőn. Ezek jelen voltak a tél folyamán is, így nem lesz nehéz dolgunk. Az egyetlen szempont, amit az eszedbe kell vésned, hogy mindig csinosan és kényelmesen jelenj meg.

Bogdán Melinda

Enni vagy nem enni?

Most egy kínos témát fogok darabokra szedni, mégpedig a kollégiumi menzáról alkotott véleményeket. Mivel a Hajnóczy József Kollégium három tagintézményből áll, így eltérő az étkeztetés mindegyik helyen. A diákok véleménye is ennyire különbözik egymástól. Sok kollégistát kérdeztem meg ebben a témában, mazsolázgassunk most egy kicsit ezek közül.

A Türr István utcai épületből megkérdezett lányok többsége szereti az ottani főztöt. Bár, amit mind a három helyről hallottam, az itt is érvényes. Vagyis, hogy többet is adhatnának abból, ami épp jobban sikerül. Ezzel ki nincs így?! Néha természetesen azért még az ő konyhájukról is kikerül egy-két olyan fogás ami nem arat olyan nagy sikert. De azért mondhatjuk, hogy összességében elégedettek az ételekkel a kollégisták. Év elején volt menüválasztásos lehetőség, de időközben egy szavazás eredményeképpen úgy alakult, hogy áttértek az „egymenüs" rendszerre, ami által jobb lett az ebéd színvonala.

Térjünk át a fiúk konyhájára. A Puskin téri tagintézményből több ismerősöm véleménye is ugyanaz, rövid és egyszerű: tűrhető. Ebben az egy szóban minden benne van. Azért itt is adnak olyan menüt, amihez inkább hozzá sem nyúlnak. A régebbiekhez képest viszont rohamosan javult a helyzet.

A Kodály úti tagintézményben igencsak megoszlanak a vélemények. A többség nem igazán kedveli az ottani ételeket. Íztelenek, nincsenek jól átsütve és sokszor néhány szerencsés ember még ki is fog pont egy olyan adagot, amiben olyan is található, ami nem oda illett volna... Ezek persze elriasztják az embert a jövőre nézve, és csak úgy esznek meg bármit, hogy előtte alaposan átnézik, mi található a tálcán. Nemrég újítást vezettek be, és most már az ebédnél kétféle ételből is lehet választani. Így azért könnyebb eltalálni a diákok ízlését. Viszont akik későn érnek vissza ebédre, azoknak már csak a kevésbé finomabb menü jut. Így teli tállal vissza is viszik, amit elvettek.

Van, amikor eltalálják a fogások és italok ízesítését, de legtöbbször mindig mellényúlnak, és a reggeli teát is ugyanúgy otthagyják a kollégisták, mert annyira nem ízlik nekik. Mindez némi törődéssel könnyen megoldható lenne, mert nem hiszem, hogy aki egyszer jól főz, az másnap már rosszul készítse el ugyanazt. Ezt tudom felhozni azokra a kisebb tárgyakra is, amik az ételekbe kerülnek. Egy kis odafigyeléssel minden megoldható, és ez nem is kerül nagy anyagi befektetésbe.

A diákok viszont pozitívként értékelik, hogy már sokkal jobban figyel a konyhai személyzet az étkezésükre. Persze, az ÁNTSZ szigorú elvárásainak is meg kell felelniük, amiben az étlap változatosságát követelik meg, hogy ilyen korú gyereknek hetente miből mennyit szükséges fogyasztania. Például nem lehet gyakran tésztás étel. Másik dolog, ami nagyon behatárolja a főzési lehetőségeket, az a pénzügyi része. Sajnos kevés pénzből nagyon nehéz mindenki szája íze szerint ételt készíteni.

Az én meglátásom is ugyanaz, amit a kollégisták zöme mondott. Azért ne panaszkodjunk, örüljünk, hogy legalább minden nap friss ételt tesznek elénk. Sok munka van ezzel az étkeztetéssel, becsüljük meg a felnőttek munkáját.

Tatai Réka

„Az légy aki vagy!”

A pályaválasztási témahét bemutatása

Az idei tanév során több „témahét” került megrendezésre a kollégiumban. Többek között környezetvédelemre irányuló témahét, Sokszínű Európa, és január végén rendeztük meg az életpálya építő témahetet. A témaheteken ugyanazt a témát járjuk körül többféle program segítségével.

Hétfőn kollégista társaink a számítógépteremben egy online pályaorientációs tesztet töltöttek ki csoportonként, amelynek segítségével mindenki megtudhatta, hogy milyen pályához van képessége, tehetsége, mi az érdeklődési köre. A szakképzésben lévők pedig választ kaphattak arra, hogy jól választották-e meg a hivatásukat. Kedden a Pályaválasztási Intézetbe látogattunk el, ahol arra is lehetőségünk volt, hogy egy tesztet kitöltsünk, amelyet azonnal kiértékeltek. Nevelőtanárunk, Vali néni tartott számunkra egy érdekes előadást a felsőoktatási felvételi rendszerről és a pontrendszeréről. Szerdán szakképzésen résztvevő diákjaink tartottak az általuk tanult szakmákról bemutatót. Az Egészségügyre járó csecsemőápoló és gyermekgondozó tanulók élőben bemutatták a szakmájukkal járó gyakorlati tevékenységeket, és a résztvevőknek lehetőségük nyílt kézbe venni a gyakorlásra szánt játékbabákat is.

A programsorozatot pályaválasztási forgószínpad zárta. Társasjáték segítségével megtudhattuk, hogy milyen pálya áll hozzánk közel, és ismét újabb teszteket tölthettünk ki. Lehetőséget kaptunk arra is, hogy elmehessünk a Pályaorientációs Intézetbe, ahol személyre szabott tájékoztatást kaptunk. Számunkra a hét tisztázta a pontszámítással kapcsolatos kérdéseket, és rendszerezte az ezzel kapcsolatos tudásunkat. A teszteknek köszönhetően kiderült számunkra, hogy egyikünk szervezőképessége nagyon jó, a másikunk pedig aprólékos munkával kapcsolatban tervezheti jövőjét.

Sólymosi Mónika, Pesti Mária

Közlekedési szakkör a Puskin téri tagintézményben

Mostanság nagy divattá vált a fiatalok körében a vezetés iránti szenvedély, ezért egyre fiatalabban látnak neki a jogosítvány megszerzéséhez. Ez a fiatalok többségének sikerül is, de vannak olyanok is, akiknek külső segítségre van szüksége.

Ebben próbál segíteni Tóth Miklós tanár úr a Puskin téri tagintézményben a közlekedési szakkör keretein belül. A jogosítvánnyal rendelkezőket is szívesen látja, ugyanis ők is szerezhetnek új ismereteket a szakkörön.

A foglalkozás már több éve indult, először csak elméleti oktatás és nyomtatott képek segítségével működött. Az elmúlt években azonban felkerültek a falra a kollégium támogatásával vásárolt plakátok, amik nagyban segítik a működést. Később Tóth Miklós tanár úr jóvoltából rengeteg gépkocsi és motoralkatrész is helyet kapott a teremben, amin elsajátíthatták a szerelés alapjait is a résztvevők. A kollégium jóvoltából a szakkör számítógépekhez jutott, amik lehetővé tették a KRESZ programok futtatását, így a KRESZ-vizsgára készülők számára is nagy segítséget nyújthatnak. A géppark is bővül, egyre több számítógépet helyeznek üzembe, és biztosítják az Internet-elérést is a lehetőségek bővítésére való tekintettel.

Ha kedvet kaptál, hogy jó felszerelés és nagyszerű körülmények között gyakorolj a KRESZ vizsgára, vagy a városi vizsgára szeretnél több információhoz jutni, esetleg csak olyan dologgal szeretnéd tölteni az idődet, amit szeretsz, akkor jelentkezz Tóth Miklós tanár úrnál a Puskin téri kollégiumban! A lehetőség adott, csak rajtad áll, hogy élsz-e vele.

Békásy Balázs

Édes kis hazugságok, avagy vágjunk a dolgok közepébe, őszintén!

„Hazugság? Ugyan már! Én őszinte ember vagyok, nincsen szükségem bármiféle hazugságra is az életemben.”- hangzanak el ezek a mondatok a fejünkben, mikor kérdőre vonnak bennünket az igazunkkal kapcsolatban.

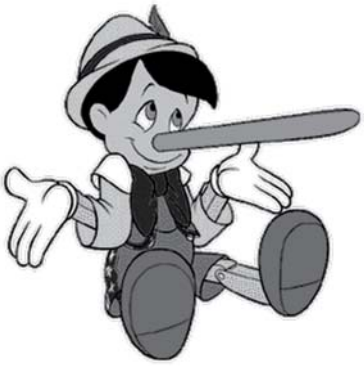

De vajon ezt mi is elhisszük magunknak? Nem vagyunk képesek bevallani a rettegett, de mégis nyilvánvaló igazságot? Véleményem szerint, mindenki hazudik. Mindig, minden körülmények között. Na jó, ez egy kicsit túlzás. De gondoljunk csak bele, volt már olyan nap, hogy ne hazudtuk volna? Nem kell nagyban gondolkodni, nem egyből gigantikus cselszövésekre és FBI-os kémakciókra gondolok, hanem a mindennapos életünkre. Már kiskorunktól kezdve füllentünk. Füllentünk az óvó néninek, hogy nem mi dobtuk bele Pistike nadrágjába a homokot, nem mondjuk meg az igazat, ha kérdezik, hova tűntünk magyar óra után, természetesen nem mondjuk el a szüleinknek, hogy kivel csókolóztunk először, aztán sokszor tévedünk is, és azt a tévedést meséljük el másoknak. De ne felejtsük el, ha valami nem igaz, de nem tudtad, az csak tévedés. De ha tudtad, mi az igaz, de mégis átalakítottad, vagy megváltoztattad, akkor az már rég’ hazugságnak számít.

Az ember úgy van „beprogramozva”, hogy bármi, amit csinál, annak legyen valami oka, magyarázata, ezért is vagyunk a Földön mi a legértelmesebb lények. Milliónyi elcsépelt idézetet, verset, vagy éppen zeneszámot tudnánk felsorolni példaként arra, hogy mi is az a hazugság.

Sokan mondják, hogy a hazug ember rossz ember. Egyszer mindig minden kiderül majd idővel. Az a helyzet, hogy a hazugsághoz minimum két ember kell, ugyanis van, aki hazudik, és van, aki ezt mind el is hiszi neki. Akkor vajon ki is a hibás? És miért tesszük, kinek hazudunk, milyen okból kifolyólag, és ennek mik a következményei? Számtalan kérdés fogalmazódik meg bennünk.

Bűn lenne, ha felsorolnék most minden hazugságot, mert tartom magam ahhoz a tényhez, hogy ahány ember annyi hazugság. Csupán csak én, szerény személyem annyit tehetek, hogy megpróbálom őket csoportosítani.

A hazugságnak nagyon sok fajtája van. Van, amikor rosszindulatból tesszük, vannak tudományos tények, amelyeket- utólag kiderülnek- inkább tudományos hazugságnak lehetne inkább titulálni. Nyilvánvalóan sokszor előfordul velünk, hogy szeretetből hazudtunk, de ami a legrosszabb, szerintem, mindezen dolgok közül, -melyek felett próbálunk elsuhanni- az, amikor saját magunkat csapjuk be…

Pontosan mikor is kezdjük a hazudozást, füllentgetést, eltitkolást? Hogyan ragad ránk már egészen kiskorunkban? Valószínűleg (pont úgy, mint én is) az összes kisgyerek már óvodában betegre hazudja magát, azaz füllenti. De mégis óriási különbség van a gyerekes füllentés a csillámpónikról és a felnőttkori hazudozás között. Ha tetszés szerint kiszínezünk egy emlékezetes szituációt, vagy ha úgy gondoljuk a másik félnek többet ártana az igazság fájó tudása. Mégis, majdnem minden hazugságban van egy apró kis igazság.

Amikor kicsi voltam, halálosan emlékszem, mit tanácsolt a papám, aki nagyon furfangos ember volt. Mindig felnéztem rá, felnézek és fel is fogok nézni. Történt egy fordulópont az életemben, egy átlagos suli utáni délutánon, mikor hüppögve érkeztem haza. Kérte, hogy meséljem el neki, mi történt. Visszakoztam a dolog elől, mert sejtettem, hogy ennek nem „happy end” lesz a vége. Végül addig szekált, hogy elmeséltem neki, könnyeim oka nem más, minthogy a tanító néni csak nekem adott fekete pontot, amikor odapingáltunk a hátsóudvar falára egy aprócska rajzot. Hiába füllentettem, hogy én akkor a homokozónál voltam, megvádolt azzal, hogy hazudok.

Ekkor hatalmas mosoly ült ki drága jó édes papám arcára, és azt mondta: „Kicsikém, ha már hazudsz, akkor hazudj akkorát, hogy az egész világ a lábaid előtt heverjen. Senki nem hiszi el a pitiáner, jelentéktelen és nem valósnak tűnő hazugságokat." Szavai ott lebegnek a szemeim előtt minden olyan helyzetben, mikor már tudom, hogy az igazsággal aligha tudnám megvédeni magamat. Szóval, ha nem akarsz becsapott lenni, csapd be te a rossz embereket!

Na, de milyen lehet a másik oldalon állni? Milyen érzés becsapottnak, átvertnek lenni?

Sokan rágják a fülünket, hogy ne foglalkozzunk olyanokkal, akik hazudnak nekünk, átvernek minket, az a lényeg, hogy te őszinte légy magadhoz! Ez mind kamu duma. Ki ne érezné magát csalódottnak, mikor kiderül, hogy valaki, aki ráadásul egy szerette, átverte őt? Akkor fogalmazódik bennünk újra minden, hogy valóban a szerettem lenne?

Csak magunkba roskadunk, és tömjünk magunkat fagyival, miközben az igaz barátságról és igaz szerelemről nézünk filmeket, szappanoperákat egész álló nap. De tudni kell, hogy az életben mindig lesznek csalódások, mindig lesznek rossz napjaink, amikor azt kívánjuk, bárcsak ne keltünk volna ma fel! Mindig lesznek emberek, akikben csalódunk, akik átvernek minket, de ne feledd, olyanok is lesznek, akikkel te ugyanezt csinálod! A lényeg, hogy vállald fel önmagadat, állj ki a barátaidért, családodért és a saját szavadért. Légy őszinte azzal, aki megérdemli, és el ne felejtsd, pár aprócska füllentés nem a világvége! Viszont ne menjen ki a fejedből, hogy mindig azt kapjuk, amit adunk.

Így végezetül, megosztanék egy hatalmas igazságot: a világon nincs boldog élet szomorúság és csalódottság nélkül.

Laszlóczki Esztrer

Az év nevelőtanára 2009-2010

Bemutatom nektek a Puskin téri kollégium legfiatalabb nevelőtanárát, Nagy Rolandot! Roland már egy éve kollégiumunk nevelője. Nagyon sokat köszönhetünk neki mi diákok! Bátran fordulhatunk hozzá bármivel kapcsolatban. Most pedig karrierjéről, céljairól, a kollégiumban eltöltött idejéről és magánéletéről kérdezem:

– Hogyan lettél a kollégium egyik nevelőtanára?

– Ez a véletlen műve volt igazából. Kaptam egy e-mailt az egyik egyetemi oktatómtól, melyben meghirdették ezt az állást.

– Hogy jössz ki a kollégáiddal? Könnyen elfogadtak annak idején? Nem okozott problémát az, hogy fiatalabb vagy náluk, és ezáltal máshogy kezelsz különböző problémákat?

– Voltak konfliktusaim, de szerencsére voltak nagyon kedves kollégák is, akik sokat segítettek.

– Hogy érzed, nehéz volt elérned, hogy ilyen jó viszonyod legyen a diákokkal?

– Egyáltalán nem volt nehéz, mert amikor ide kerültem, próbáltam mindenkire odafigyelni, mindenkit megismerni. Mindenkivel másfajta pedagógiát kell folytatni. Én nem hiszek az általánosításban.

– Mit szeretsz csinálni a szabadidődben?

– Leggyakrabban olvasok. Herta Müllert ajánlom mindenkinek. Emellett nagyon szeretek utazni és új városokat megismerni.

– Melyik város nyerte el legjobban a tetszésedet?

– Legjobban Mannheimbe vágyom vissza.

– Hol és hogyan képzeled el a jövődet, de legfőképp kivel?

– Németországban szeretnék élni, ha minden jól megy, akkor jövőre már ott leszek. A barátnőmmel képzelem el igazából, de erről nem szeretnék többet elárulni.

– Hogy érzed, elérted azokat a célokat, amiket eddig kitűztél magad elé?

– Eddig, amiket kitűztem magam elé, azokat mind elértem.

– Mi volt a legnagyobb álmod?

– Diploma, és most abban a munkakörben dolgozhatok, amire készültem.

– Köszönöm szépen, hogy válaszoltál a kérdésekre!

– Én köszönöm a lehetőséget!

Windischmann Dávid

Milyen nehézségeid vannak a kollégiumi életben, és mi az, amiért szereted?

Bognár Adrienn

A legnagyobb előnye, hogy megtanulunk alkalmazkodni, toleránsabbak leszünk. Öt emberhez kell igazodni, elfogadni a hibáikat is, és ez sokszor nehezíti a mindennapokat. Az együttélést tekinthetjük egyfajta önismereti tréningnek is, a többiek véleményeiből, reakcióiból megismerjük saját hibáinkat.

Egyedül kell boldogulnunk a hétköznapokban, ezért az önállósodás első lépcsőfokának tartom a kollégiumi életet. Kedvezőbb helyzetben vagyunk, mint a bejárósok, hiszen nem kell naponta pár órát csak az utazással tölteni.

Lehetőségünk van arra, hogy ingyen sportoljunk. Míg mások fizetnek a bérletekért, mi választhatunk az úszás, a futás, a kosárlabda, a foci, a fallabda közül. Esténként biliárdozhatunk, csocsózhatunk a barátainkkal. A bentlakással tehát a társasági életünk is színesebb.

Hátránya, hogy sokan vagyunk. Nincs egy olyan hely, ahol egyedül lehetnénk, ha épp nyugalomra vágyunk. A fürdőszobánál sokat kell várni, gyakran nincs meleg víz. Nem tudjuk a hazai ízeket élvezni, hiszen az itteni menzán étkezünk. A kollégium elszakít a családtól. Sok a kötött program, nehéz beosztani az időnket, ezért gyakran szétszórtak vagyunk. Folyamatos ellenőrzés alatt állunk, így alig van szabadidőnk. A szobán belüli veszekedések néha megnehezítik életünket. Nagy hátránynak tartom a tanulásban azt, hogy 10 órakor lekapcsolják a szobában a villanyokat, és ezért a folyóson kell tanulnunk.

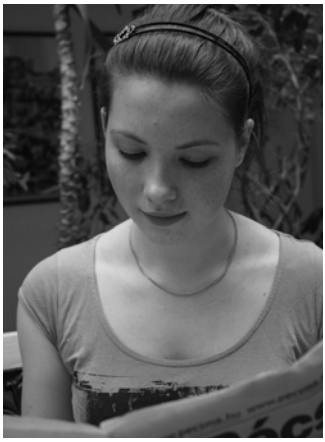

Kő Zsófia

A kedvencem a kollégiumban elsősorban a társaság, de szerintem ezzel nem vagyok egyedül. Jó úgy gondolni a kollégiumra, hogy vannak olyanok, akiket a barátainknak nevezhetünk. És persze, nem maradhatnak ki az esti szabadidők sem, amikor együtt tudunk lenni, beszélgetünk, viccelődünk, vagy épp biliárdozunk, csocsózunk, pingpongozunk. Az tetszik még nagyon a kollégiumban, hogy megtanít az életre. Sok olyan nevelő van, aki bármikor bármiben segít. Az is tetszik, hogy van külön egy csoportvezetőnk. Szeretem a kollégiumot, mert olyan, mint egy nagy család, és mindig örömmel tölt el, amikor együtt vagyunk. Tetszik az is, hogy pontozzák a szobákat, így legalább rend van. A legjobb, hogy van tanulószóba, így mindig fel lehet készülni a dolgozatokra.

Viszont, bár személy szerint nincs semmi bajom a sporttal, szeretek futni, kosarazni, ugrókötelezni, csak azt nem, hogy megmondják, hogy mit, mikor. Azt nem szeretem, hogy közösen van egy hűtőnk. Szinte nincs magánéletünk és ez néha nagyon zavar, de ezt már kezdem megszokni.

Úgy gondolom, hogy nagyon kevés szabadidőnk van. Keveset látom a családomat, és ez néha elszomorít. Túl sokan vagyunk egy szobában. Ez néha megnehezíti az életünket.

Az nem tetszik, hogy 10 órakor lekapcsolják a szobában a villanyt. És az sem, hogy néha rendetlenek mások, és nem tudnak összepakolni maguk után.

Gere Mónika

Hát véleményem szerint lehetne több karaoke, a három kollégiummal együtt sportrendezvények, és két éve ami volt, kollégiumi diszkó, azt meg lehetne ismételni. A Hajnóczy Napok programjain is nagyon sokan megjelennek, és sokan szeretik őket, ezért úgy gondolom több ilyen program szervezésével jobban el tudnák űzni a hétköznapi unalmakat. Számomra egész jó a kollégiumi élet, de persze „mindenhol jó, de a legjobb otthon"

Nagy Sarolta

Szerintem érdekesebbé lehetne tenni a kollégiumi életet még úgy, hogyha a három kollégiummal együtt több közös rendezvényt szerveznénk, pl. karaoke, meg hasonló dolgok… És elődeimtől hallottam, hogy a pár éve megrendezett Kodály-disco nagy sikert aratott, és jó lenne most megismételni, mert én is ott szeretnék lenni. Lehetne kirándulásokat szervezni a Tettyére, aztán lehetne, mondjuk routert beszerelni a kollégiumokba, hogy lehessen fogni a netet laptopról, lehetnének filmvetítések, persze modern filmeket vetítsenek.

214-es szoba

Kamerákra lenne szükség a szobákban, a folyosókon, az illemhelyeken és más közhelyeken. Különböző tv-csatornákon más és más valóságshow műsorokból tanulhat az ember. Ha ezeket a kamerákat felszerelnék itt is, akkor egy hatalmas show műsort lehetne csinálni nálunk. Ki tudja, lehet, hogy nagyobb nézettsége lenne, mint a Barátok köztnek! Ahhoz azonban, hogy a tv-ben lehessen a Puskin tér, tiszta szobák szükségesek.

Tóth Zsolt szerint több rendezvényre van szükség a kollégiumban és esténként discot kellene csinálni, de legfőképpen lányokat kellene költöztetni a kollégiumba. *Sinanovity Sinan* szerint legyen az első emeleten kivilágított mini focipálya, amit mindig lehetne használni, és a nevelő tanárok lámpaoltás után is engednék a játékot! Ez is egy teljesen jó ötlet, hiszen mindenki szereti a futballt és a fölös energiákat le lehetne vezetni. Az energiához viszont fontos a bőséges ennivaló, és az sem árt, ha néha finom is. Nálunk szinte egyik se valósul meg, de reméljük, idővel talán ez is megváltozik! Természetesen vannak elégedett lakók is. *Anonim* azt mondta, hogy „nekem úgy jó minden, ahogy van"!

224-es szoba lakói

Alaposabban és rendszeresebben kéne ellenőrizniük a nevelőtanároknak a szobákat. Naponta kétszer ellenőrzik, ezt a számot havi egyre kellene változtatni. Ezzel azt mindenképpen el lehetne érni, hogy senkitől se vonják meg az esti kimenőt!

Készítette: Bognár Erika, Rapp Judit, Windischmann Dávid

Múlt időben…

Emlékszem, valamikor 1994-ben egy őszi délután néhány barátommal, kollégámmal álltunk a Puskin téri tagintézmény nyugati oldalán levő parkos részen, és egy fácskát ültettünk el. Domján tanár úr hozta azt a tiszafa-hajtást, amit még a kollégium egyik elől-intézményének udvarán álló növényről „vételezett". Mementónak szánta, hogy a majdani kollégisták és tanárok is emlékezzenek vissza az egykori alma máterre. És egy kis „reménysugárnak", hogy hátha újra visszaköltözhetünk a megszokott környezetünkbe.

Sajnos a fácska nem eredt meg. Egy ideig öntöztük, ápoltuk, de a természet már csak ilyen: mindennek megvan a maga helye, ha kiszakítják onnan, nagyon nehezen talál „otthont" magának növény, állat – és az ember is… És a visszaköltözés álma is szertefoszlott, az elhagyott épületet az egyetem vette birtokába.

Szerencsére az emberi természet arra is képes, hogy jobban alkalmazkodjon az új környezethez, és mind a fiúk, mind a nevelőtanárok lassan elfelejtették az egyszer-volt kollégiumi épületet, udvart, négy-öt év múltán már csak a felnőttek emlékeztek – egyre halványabban – a korábbi munkahelyükre. Jómagam is, ha arra jártam, egyre kevésbé érintett meg, hogy négy évig „bentlakásos" nevelő voltam a Jogász utcai „Hotel Kalamárban" – ahogy azt vicces kollégisták emlegették a Zipernowsky kollégiumát.

A Puskin tér lett az otthonunk. Berendeztük magunknak (és persze a tanulóknak), együtt azokkal a „hevesysekkel", akik szintén egy öregecske épületből kerültek a hajdani katonai kollégium felújított korpuszába.

1997-től aztán a Hajnóczy fiú-tagintézménye lettünk, elszakítva az utolsó köldökzsinórokat is a régi anyaintézményektől. Szerencsére „családtagként" vártak bennünket, és pár év múltán már büszkén mondtuk magunkat a Hajnóczy József Kollégium Puskin téri Tagintézményének, az országos hírű kollégium szerves és egyenrangú tagjának.

A „viharos" kilencvenes éveket nem kevésbé mozgalmas ezredforduló követte, de 2005 után úgy tűnt, hogy a türrös és kodályos „lánytestvérekkel" révbe értünk.

A Puskinban kezdődtek a Hajnóczy Napok, ott rendeztük a Hajnóczy Kupát, és számtalan eseményt tudnánk a Puskinhoz kötve felemlíteni.

Öt éve már csak ritkán tudok eljutni oda, kötelességeim máshova szólítottak. Ha arra járok, szívesen nézek ki az udvarra, látom, hogy a tíz-tizenöt éve ültetett fák milyen szépen megnőttek. Csak az a tiszafácska nincs köztük…

A természet körforgását sajnos az emberi szándék időnként megzavarja. A minden szeptemberben újra beköszöntő ősz egyben a Puskin téri kollégium újraéledését is jelenti. Pontosabban csak jelentette…

2011. szeptember 1-jén nagy valószínűséggel már nem üdvözölhetjük egymást a tanári szobákban, nem fogadhatjuk az elsősöket és az „öregeket" az aulában – a házat a fenntartó önkormányzat be kívánja zárni. (Bár a végleges döntés még nem született meg, és tudjuk, a remény hal meg utoljára…)

Domján tanár úr! Kérlek, a biztonság kedvéért most is válassz ki két fát, amelynek a hajtásait a Türr és a Kodály udvarán el tudjuk ültetni…

Barna Viktor
a kollégium igazgatója

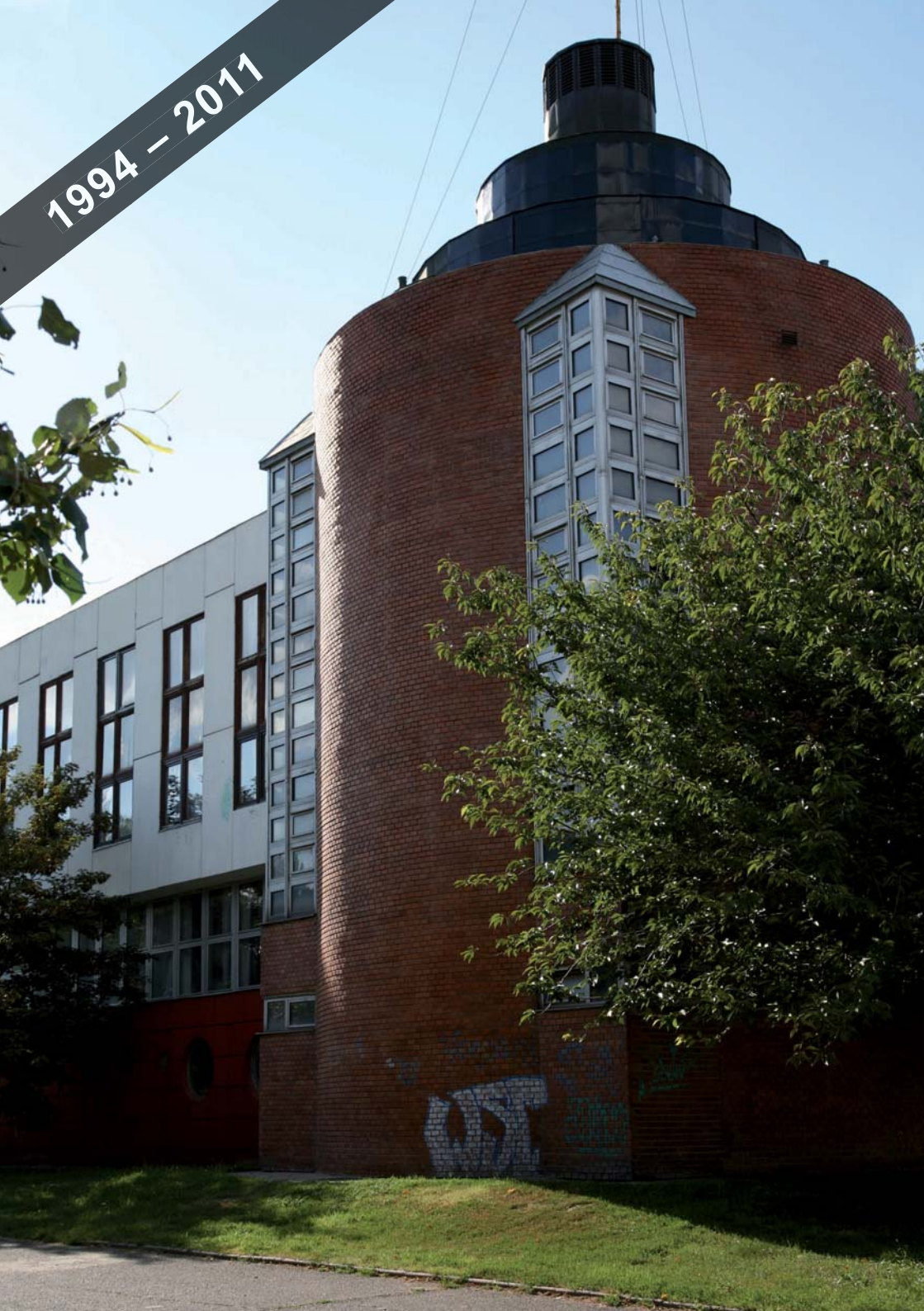
1994 – 2011

INGYENES

2011/tél

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

FEELING
Az olvasásról

VISSZATEKINTŐ
Hajnóczy Napok

PRO/KONTRA
A tehetség fejlesztéséről

PORTRÉ
Bemutatjuk kollégistánkat

Mi is az a tehetség? Vajon kit tartunk mi tehetségesnek? Miben, miért és mitől? Esetleg hogyan lehetnék én is az? Ezernyi kérdés merül fel bennünk ezzel a témával kapcsolatban.

Megpróbáltuk kigyűjteni, összegezni, valamint kifejteni úgy, hogy talán ti is választ kaphattok a bizonytalanságotokra. De egy dolgot tudunk biztosan: amíg világ a világ, mindenkiben ott lapul a tehetség!

Sajnos a gyerekekre sem szabad túl sok mindent ráerőltetnünk, mivel a gyerekkor az mégiscsak gyerekkor, ami akár az egész életünket befolyásolhatja. A kérdéssel kapcsolatban megpróbáltunk érveket és ellenérveket felsorakoztatni a Pro/Kontra rovatunkban, csak rajtad áll, melyik oldalt választod!

A téli lapszámunk témája a tehetség. A világon bármely helyen észreveheted, ha jobban kinyitod a szemed. Persze ne izgulj, ugyanúgy maradtak a régi, szokásos, de kicsit sem elcsépelt és unalmas rovataink, például a film- és könyvbemutatóink.

Utólag pedig tekintsünk vissza, hogy mi történt velünk, tehetséges pécsi kollégistákkal!

Laszlóczki Eszter

Legyél Te is ismerőse a Hajnóczy József Kollégiumnak!

www.facebook.com

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Fotók: Farkas Lucian, Molnár Emese, Bogdán Melinda
Címlap: Kálecz Rudolf
Tördelő: Hegedüs Kata
Rovatok: Windischmann Dávid (Fókuszban), Bagó Júlia, Szarvas Eszter (Pro/Kontra), Heller Petra (Egészség), Tatai Réka (Könyv), Molnár Emese (Portré, Humor), Szanyi Fruzsina (Így írunk mi), Szarvas Eszter (Érdekes), Bogdán Melinda (Divat), Bagó Júlia (Film), Laszlóczki Eszter, Molnár Emese (Feeling), Pesti Mária, Solymosi Mónika (Visszatekintő), Rapp Judit (Körkérdés)

Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Türr I. u. 2.
hogyanka78@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik negyedévenként 400 példányban.

2011/tél

FÓKUSZBAN	**4-5**
A tehetségről	
PRO/KONTRA	**6**
Kell-e fejleszteni?	
EGÉSZSÉG	**7**
A diétáról	
KÖNYV	**8**
Szilvási Lajos: Egymás szemében	
PORTRÉ	**9**
Bemutatunk egy kollégistát	
ÍGY ÍRUNK MI	**10**
Szanyi Fruzsina versei	
ÉRDEKES	**11**
Sebastian Vettel	
DIVAT	**12**
Téli divat	
FILM	**13**
Filmek a tehetségről	
FEELING	**14-15**
A tehetségről és az olvasásról	
VISSZATEKINTŐ	**16**
Hajnóczy Napok	
KÖRKÉRDÉS	**17**
Kollégistákat kérdeztünk	
HUMOR	**18**
Viccek	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

A tehetségről

Mielőtt elolvasnád a cikket, nem szabad elfelejteni, hogy a tehetség nem sok mindenre elég. Megtudhatod, hogy mennyi minden szükséges ahhoz, hogy elérd képességeid csúcsát. A tehetség fogalmának rengeteg különféle meghatározása van. Manapság a Renzulli-féle az elfogadott.

Négy féle összetevőjét emeli ki a tehetségnek: átlag feletti általános képességek, átlagot meghaladó speciális képességek, kreativitás, feladat iránti elkötelezettség.

Az átlag feletti általános képességek közé tartozik például a magas szintű elvont gondolkodás, fejlett anyanyelvi képességek, jó memória, hatékony információfeldolgozási stratégiák. Ezek szerepe természetesen más és más az egyes speciális tehetségterületeken. A speciális képességek adják meg a jellegzetességét a tehetségnek. Ezekből sokféle van, a Gardner-féle csoportosítás általánosan elfogadott. E szerint hét speciális képességcsoport különíthető el: nyelvi, zenei, matematikai-logikai, vizuális-téri, testi-mozgásos, szociális-interperszonális, intraperszonális. A kreativitás is több elemből épül fel: originalitás, flexibilitás, fluencia, problémaérzékenység.

A tehetségre egyebek között éppen az jellemző, hogy problémahelyzetekben új megoldásokat talál, s ez kreatív képességek nélkül elképzelhetetlen. A feladat iránti elkötelezettség olyan személyiségtényezőket foglal magába, amelyek az energiát biztosítják a magas szintű teljesítményhez, a kitartáshoz, az érdeklődés és a versenyszellem fenntartásához. A képességek bármilyen magas szintre is fejlődnek, e háttértényezők fejlettsége nélkül nincs magas szintű teljesítmény.

A képességeken kívül sok elemnek kell megérnie, fejlődnie ahhoz, hogy a szunnyadó tehetségből teljesítményképes, kibontakozott tehetség alakuljon ki. A fejlesztő munkának egyik kritikus pontja, hogy milyen életkorban kezdjük el a speciális tehetségfejlesztést. Az is gondot okozhat, ha túl korán kezdjük ezt a munkát, de az is, ha elszalasztjuk az aktív korszakot a speciális képességterületeken. Óvodás korban megjelenhetnek például a zenei, matematikai, mozgásbeli tehetségek is. Egyéni fejlesztés már ekkor fontos, azonban az óvodáskor „alapozó" korszaknak tekinthető, mivel változhat a gyermek érdeklődési köre. Megfelelő érzelmi fejlődést kell biztosítani a gyerekek számára azzal, hogy „törődünk" velük.

Az iskoláskor természetesen már más lehetőségeket kínál, azonban itt is óvatosan kell eljárnunk. Az úgynevezett speciális osztályok koraiak még ebben az időszakban, hiszen ezekben a kiemelkedő teljesítmény alapja többnyire a magas szintű általános intellektuális képességrendszer, nem pedig a speciális képesség. A felső tagozat (illetve az ennek megfelelő gimnáziumi osztály) már színtere lehet a hatékony speciális tehetségfejlesztésnek. Általában 12-13 éveseknél már megjelenik a speciális tehetség. Ha megtaláltuk a tehetséget, speciális szervezeti formákban kell azt továbbfejleszteni.

A középiskolás kor ad igazán teret a hatékony tehetség-fejlesztéshez. Sokféle szervezeti forma alakult ki ehhez az iskolai gyakorlatban: fakultáció, tagozatok, speciális osztályok. Ezeken egyénnek megfelelő képzést kap az illető. Fontos azonban, hogy a programok ne legyenek túlzóan kötöttek, egyhangúak. Az illető időközben rájöhet, hogy mást szeretne csinálni, más érdekli! Biztosítani kell a változatos, általános képességekhez tartozó elemek fejlesztését. A tehetség kibontakoztatásában a pontot az i-re a felsőoktatásban tudjuk feltenni. Mindezzel természetesen nem fejeződik be a tehetség kibontakozása. Meghatározó, hogy a tanulmányok után milyen munkahelyi feltételeket tudunk biztosítani a tehetség teljesítményképes működéséhez és továbbfejlődéséhez. Fontos, hogy miközben fejlődik az illető különböző ágazatokban (úszás, futball, művészeti ágak) más-más csapatban kell szerepelni, mivel egy idő után, mikor az illető egy speciális osztályba kerül, és végighaladt az addigi fejlődési szakaszokon, jobban lehet fejleszteni az adottságot, ha tehetségének megfelelő iskolán kívüli csapatba kerül.

Ilyen személy például Greksa Krisztián, akit karrierjével és tehetségével kapcsolatban kérdeztem!

− *Mikor kezdtél el boxolni?*

G. K.: − 4 évvel ezelőtt.

− *Heti hány edzésed van?*

G.K.: − Meccstől függ, 3-11 hetente.

− *Melyik a legnagyobb eredményed?*

G.K.: − Több nemzetközi versenyt nyertem Romániában és Magyarországon

− *Mit szeretnél elérni a későbbiekben a sportban?*

G.K.: − Nem csak tőlem függ, de amíg bírom, addig küzdök. Minél feljebb szeretnék haladni a „ranglistán".

− *Mióta laksz kollégiumbm?*

G.K.: − A kollégiumban ez lesz a hatodik évem.

− *Mi a véleményed a tehetségről?*

G.K.: A tehetség egy „ajándék", de tudni kell élni a lehetőséggel. Az illető végighalad ezeken a lépcsőfokokon, de nem biztos még így sem, hogy belőle a világ legjobbja válik, bármit csinál, hiszen egy karriert végig kell kísérnie a nélkülözhetetlen szerencsének. A tehetség csak kiindulópont. − mondja Irving Berlin

A tehetség-fejlesztés

Miért, mi az a tehetség? „A tehetség mögött köznapi szavak rejlenek: szorgalom, szeretet, szerencse, de mindenekelőtt a kitartás." Sokféle elmélet, vélemény van. Van olyan, aki azt állítja, hogy tehetségesnek egyszerűen születni kell, de mások azon a véleményen vannak, hogy sok gyakorlás és kitartás árán bárkiből bármi lehet.

Mégis hogyan, mikor, miről dönthetjük el valakiről, hogy tehetséges? És ha valaki az, még nem jelent feltétlenül hírességet, elismertséget, karriert, meg sikeres életet. Aztán van olyan, hogy valaki híres lesz, és feje tetejére áll az élete. Nem tud normálisan élni, mert mindenhova követi valaki a kétméteres objektívű, tükörreflexes fényképezőjével. És mi van a gyerekekkel? Hogyan hat rájuk ez az egész?

Egy kisfiú, vagy kislány hogyan jön rá, hogy mit kéne csinálnia, vagy miben tehetséges? A szülők tukmálják rájuk a gyerekkori álmaikat, vagy ténylegesen ráéreznek, mi is lenne jó nekik. Aztán mint a nagy tehetségkutatókban…"Jaj most juttassuk tovább, vagy ne?" Ez mindig is nagy dilemma volt. Mert a gyerek, az gyerek, és nem akarják neki a felnőttek életét, mert gyorsan felnő, és nem lesz kiskölyök, nem játszik eleget a gyerekszobában, meg a játszótéren, hanem csillogvillog a színpadon, vagy a tévében. 13 éves korában már úgy viselkedik és néz ki, akár egy húsz éves. De ha valaki ezt választja, az tanuljon is meg ezzel együtt élni. Ezzel jár. Előbb válik felnőtté. Legalább azt csinálja, amit szeret, és esetleg sikeres, gazdag és elismert lesz, és szeretik. És ha tovább jut, vagy sikerül a meghallgatása, vagy megnyer egy versenyt, valóra válik az álma. Ő lesz a sok kis gyerkőc példaképe, a mama büszkesége és a papa kis herceg(nő)e. Az egész suli a lábai előtt hever majd, és ezt nagy valószínűséggel élvezi is, kivéve, ha nem egy beteges, „vámpír akarok lenni személy". És piszkos kis pletykákat egy 8 évesről aligha tudnak kreálni, vagy vájkálni a sötét múltjában. Szóval nem látom be, hogy miért ne élhetne egy gyerek efféle nagyvilági életet, ha őt ez teszi boldoggá.

Sok szülő rengeteg különórára járatja a gyerekét, hogy minél több mindenhez értsen, minél több mindent tudjon. Olykor viszont a gyermek nem szereti azokat a dolgokat, melyekre a szülők beíratják. Ez a probléma rendszerint sokszor megoldódik, hisz szól a szüleinek, s azok átíratják valami másra, amihez épp a gyereknek kedve van. De gyakran, sajnos, ez a helyzet nem rendeződik, mivel a kis kölyök nem mer szólni. Sok szülőn lehet látni, hogy mennyire büszke csemetéjére, hogy az éppen arra a külön órára jár, amelyet ő elképzelt neki. A szülők gyakran többet várnak el gyermeküktől, mint amire az képes, s emiatt sok esetben megszidják. Ennek köszönhetően megfelelési kényszer alakul ki bennük, ami, sajnos, felnőtt korában is elkísérheti.

Vannak olyan gyermekek is, akik nagyon tehetségesek egy bizonyos dologban, viszont éppen azt nem szeretik csinálni. Közben mindenkitől azt hallják, hogy „mennyire tehetséges", hogy „nem szabad abbahagynia". Emiatt folytatja az önfejlesztést, a különórákra járást, de nem okoz neki örömet.

Szerintem, nem szabad, hogy másokra hallgassunk. Lehet, hogy nem vagyunk tehetségesek abban a dologban, amit épp csinálni szeretnénk, viszont hatalmas örömet okoz nekünk, felvidít bennünket. Nem mindenkinek lehet akkora szerencséje, hogy éppen abban a dologban a legjobb, amit csinál, de szerencsére erre is vannak kivételek, s szerintem az a legfontosabb, hogy higgyünk abban, s szeressük, amit csinálunk.

Bagó Júlia

Szarvas Eszter

A diétával kapcsolatosan

A diéta szó gyógy-élelmezést jelent, vagyis a szervezet megváltozott állapotához (pl. betegséghez) igazodó táplálást, táplálkozást. Sokan összekeverik a diétát a fogyókúrával, pedig nagy az eltérés a két fogalom között.

A fogyókúra és a diéta között az a legfőbb különbség, hogy amíg az előbbi a testsúly csökkentésére irányuló huzamosabb eljárás, addig az utóbbi az étrendünk kialakítását jelöli. A diéta nem fogyókúrát, nem az étel megvonását jelenti. A diéta nem tiltja az ételt, hanem előírja, hogy miket kell enni ahhoz, hogy egészségesek legyünk. A diétával, betegek és egészségesek élelmezésével foglalkozó diplomás táplálkozástudományi szakember a dietetikus.

A diéta lehet:

Vércsoport diéta: Azon az elgondoláson alapul, hogy a vércsoportnak megfelelő életmód szintén előnyökkel járhat. Az elmélet szerint a vércsoportokkal együtt olyan különféle anyagcseretípusok alakultak ki, melyek segítségével az emberek képessé váltak a megváltozott életkörülményekhez való alkalmazkodásra. A különböző anyagcseretípusok genetikai információi még ma is hatással vannak életünkre.

Ha csak olyan táplálékot fogyasztunk, mely vércsoportunknak és anyagcserénknek megfelel, megerősíthetjük immunrendszerünket, elkerülhetjük a betegségeket, sőt a meglévőkből akár ki is lehet gyógyulni.

Mediterrán diéta: Segítségével szenvedés nélkül szabadulhatunk meg a felesleges kilóinktól. A mediterrán diéta nem egy fogyókúrás módszer, ami bizonyos ideig tart, ez egy új életforma. Ehhez a diétához naponta legalább ötadagnyi zöldség és gyümölcs, valamint teljes kiőrlésű gabonaféleségek, dió, főtt tészta durumbúzából, olívaolaj, rizs, vörösbor, tengeri hal. Ezek mellett kisebb mennyiségben fogyaszthatók sovány tejtermékek és szárnyasok. A táplálkozás alapja az előbb felsoroltak bőséges fogyasztása. Az ételek készítésekor csak olívaolajat lehet használni, a többi zsiradékot teljesen mellőzni kell.

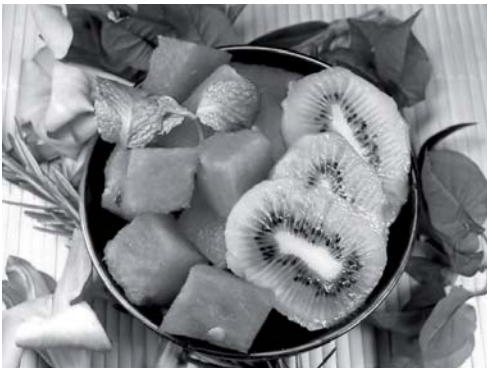

Az édességek, mint a csoki vagy sütemény, hetente két alkalommal megengedhető. És persze mérsékelt mennyiségben naponta lehet inni vörösbort. Mindezek mellett nélkülözhetetlen a rendszeres testmozgás. Egy héten legalább háromszor mozogjunk valamit. Ezzel a diétával nem adjuk le gyorsan a kilókat. Ugyan a módszer lassú, de a végén biztos, hogy lefogyunk.

Érdekesség: Mi az öt nagyon fontos elem, amit tartalmaznia kell egy diétának, hogy megfelelő legyen egyáltalán a fogyókúrázó számára?

1. A fogyókúra nem alapulhat éhezésen.
2. A diétának meg kell mondania milyen ételeket fogyaszthatsz és melyeket kerüld.
3. A folyadékfogyasztás kérdése.
4. A jó diéta megmutatja a helyes adagolását is az élelmiszereknek.
5. A fogyókúra programnak rá kell vezetnie a fogyókúrázót a mozgás elkezdésére.

Egymás szemében

Ebben a lapszámban Szilvási Lajos Egymás szemében című regényét fogom bemutatni. A könyvvel kicsit bepillanthatunk az 1975-ös év környéki fiatalság életébe.

Két tizenhét éves pesti diák Attila, és Tamara naplóbejegyzéseiből áll a mű. A kettőjük közötti viszonyról és a körülöttük mozgó világról írnak a naplójukban minden egyes nap. Attila naplóbejegyzésével kezdődik a könyv, utána Tamara folytatja az ő szemszögéből.

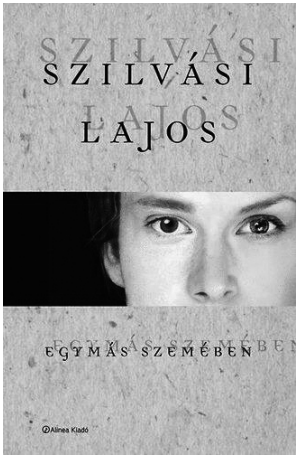

Tamara, a „jó testű szőke", akinek már volt dolga jó pár sráccal, bár nem minden az, aminek látszik. Bátyjával és sógornőjével él, mert szülei már kiskorában meghaltak egy autóbalesetben. Attila, a szeplős srác igencsak nehezen nyílik meg bárkinek és nem bízik meg az emberekben. Nemrég költöztek Pestre, addig Tarhósréven éltek. Attila egy pesti gimnáziumban kezdte az évet, ahol évfolyamtársa lett Tamarának.

Egy iskolai rendezvényen szúrta ki Tamara Attilát magának, már akkor eldöntötte, hogy neki ez a fiú kell. A lány próbált róla minél több információt megtudni és kapcsolatba kerülni vele. Kiderült, hogy mind a ketten ugyanazon a lakótelepen élnek. Miután megtörtént az első csók, Attila nem akarta folytatni Tamarával, mert annyi rossz pletyka keringett a lányról.

Majd egyre többet tud meg a fiú a lányról, sok időt töltenek együtt. Viszont Digó, a lány egyik fiú ismerőse ezalatt Tamarára nyomul, és próbálja Attilától elvenni. Digó igencsak pénzes családból származik, így azt hiszi, hogy bárkit és bármit megkaphat. Nem éppen a lányok kedvence, főleg a nyomulós stílusa az, ami elriasztja a őket. Tamara próbálja lerázni a fiút, de ő erőszakosan, hazudozással próbálja magához csalni a lányt. Attila és Digó között izzik a levegő, ami egy kisebb verekedésben is megmutatkozik.

Elérkezik a nyári szünet, amikor két hétig Attila építőtáborban vesz részt. Ez is csak erősíti kapcsolatukat a lánnyal, bár sok más is történik Attila távolléte alatt. Digó kihasználja az alkalmat, mert a lány barátja végre nincs a közelben. Persze a könyv rejteget még meglepetéseket, amikre az olvasók nem is számítanának, de épp emiatt érdekes ez a történet. Sok bonyodalmon megy keresztül a két tinédzser.

Azért ez az egyik kedvenc regénym, mert egy igazán érdekes, nem megszokott történetet ír le az író. Mielőtt elkezdtem a könyvet olvasni, nem igazán érdekelt ez az időtöltés, de ez a mű igazán megszerettette velem az olvasást. Legfőképpen az tetszik benne, hogy két tinédzserről szól a történet. Ugyanazokkal a gondokkal küszködtek 35 évvel ezelőtt is, mint most mi a 21. században. Az pedig még érdekesebbé teszi, hogy naplóbejegyzésekből áll, és mindig elolvashatjuk a másik fél véleményét is.

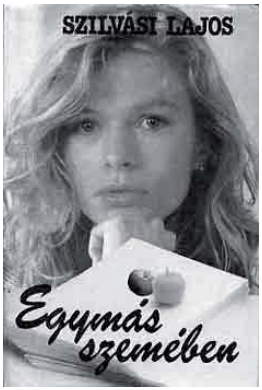

Tatai Réka

Fruzsi, a mi költőnk

A világot járva akárhol találhatunk tehetséges embereket. Sőt! Mindenki tehetséges, csak más-más területen. A tehetségeket nem szabad elhanyagolni, hagyni, hogy ne ismerje meg a környezetük az alkotásaikat. Számomra meglepetést okozott, amikor tudomást szereztem arról, hogy egy kollégista társam verseket ír már évek óta. Szanyi Fruzsinával, a Kodály Zoltán Gimnázium 11. osztályos diákjával készítettem interjút.

− *Mióta írsz verseket?*
− Ez nálam úgy kezdődött, hogy jött valami, ami megfogalmazódott bennem, és leírtam. Mondhatni már kiskorom óta foglalkozom írással, csak a régebbiek nincsenek meg, csak az újabbak, amik már ki vannak forrva rendes versformába. Komolyabban 11 éves korom óta írok.

− *Ez újdonság számomra, pedig már 3. éve ugyanabba a csoportba járunk. Mi késztetett a versírásra?*
− Saját magamnak szoktam írogatni, ami bennem van, az érzéseimről, bár nem mindig tudom magam kifejezni élőbeszédben, ezért szoktam leírni.

− *Milyen témájú verseket írsz?*
− Igazából ez hangulatomtól szokott függeni. Általában komoly, elgondolkodtató verseket, amik olykor a világról szólnak, máskor pedig csupán szimpla érzésekről, hogy emberek mit éreznek. Ezeket próbálom megfogalmazni rímekbe szedve.

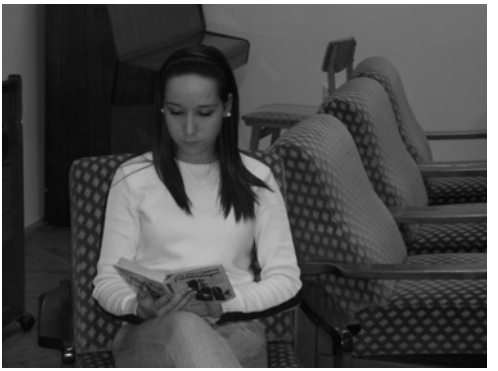

− *Szoktál verseket olvasni?*
− Igen. Nagyon szeretem Radnóti és József Attila verseit. Otthon is van sok könyvem, bár mostanában nincs elég időm, de régebben nagyon sokat szoktam olvasni őket, mert elgondolkodtatóak a verseik. Érdekel, hogy mit is gondolhattak. A magam példáján próbálom megfejteni, hogy mit is érezhettek.

− *Milyen témájú verseket szoktál olvasni?*
− Mindent szeretek, de igazából az érzelmesebb, negatívabb hangvételű verseket szeretem, amik elgondolkodtatják az embereket arról, hogy mi is lehetett régen, pl. a háborús versek, hogy igenis tenni kell a hazáért, mert más nem tud, csak mi magyarok.

− *Gondolom, irodalom órán aktívan közreműködsz verselemzéskor.*
− Igen. Csak vannak dolgok, amikben néha elakadok, és a tanár nem mindig segít nekem benne, de nagyon szeretem az irodalom órákat, mert nagyon érdekes. A versek a lélekvilággal foglalkoznak, hiszen azért írnak az emberek, hogy kifejezzék magukat, és ez engem nagyon érdekel.

− *Versmondó versenyekre szoktál járni?*
− Amióta itt vagyok Pécsen, nem szoktam menni, mert nincs elég időm. Régen jártam iskolaira, de országoson még nem voltam.

− *Ha szerveznének egy versenyt, ahova saját verssel is lehetne nevezni, szívesen részt vennél benne?*
− Igen. Akár kíváncsiságból is, hogy a velem egykorú fiatalok milyen verseket írhatnak. Nagyon érdekes, hogy abból a sok mára már kialakult versből milyen sok fajtát tudunk mi is kreálni,

− *Mit üzensz a fiataloknak a versírással kapcsolatban?*
− Azoknak javaslom, akik nagyon csendes emberek, akik nem tudják magukat élő szóban kifejezni, de mégis ezernyi fontos gondolat jár a fejükben. Nagyon fontos, hogy leírják ezeket, és ilyen formán megosszák a társadalom többi tagjával.
- Köszönöm szépen a beszélgetést!

Molnár Emese

Szanyi Fruzsina

Fájdalom

Meddig tart még kínom gyöngye?!
Miért kerget a szerencse ellentéte?!
Hol van már a jó és a gondtalanság?!
Elkísér a bánat életem végéig?!
Amerre nézek gyűlölet és szánalom…
Tiszta, iható víz is mérgezett lesz,
még az égbolt is beborul felettem.
Már a föld sem bír el nehézkes hátán,
Hát ha így legyen, én elmegyek!

S majdan
Ki veszve hajt a sírba,
romba dől célja felé az útja.

Hitet kapott minden földön futó
s csak mi halunk el, mint utazók.

Érzelmek ezrét gyártottuk,
és ím utódainkkal továbbítottunk.

S csak ki holt lelkek vagyunk,
eltávozunk mind szótlanul.

Sötét köd

Fekete köd honol mindenhol
Levegőt venni sehol sem tudok, sehol!
Nem látok semerre, sehova
Futni sem tudok, semerre, sehova sem.

Kínoz a vakság, tétlenség,
Fekete könny árad mindkét szememből
hangom még magam sem hallom
félelem az, ami csak tovább honol.

fekete tó tükrén mégis látom magam
Az a patak, melyben halál dagad
ha beleiszom, sötét komorság ömlik belém
S szavak és a képek megszűnnek örökké.

Égben élő csillagok,
Halljátok meg kiáltásom,
Sírhatok itt keservesen,
míg el nem hagy saját lelkem.

S akár kérhetek, könyöröghetek,
segítséget sehonnan sem remélhetek,
Egyszer mindent a fekete köd lenyel,
egyszer úgyis a fekete halál öl meg.

Szerelem…mely csupán egy érzelem!
Élet… minden ember kötelessége!
halál… ami egyzser bekövetkezik!
Boldogság… amire törekedj életed végéig!

Még ha esne is az eső vagy dörögne az ég,
akár eshet is a hó vagy a dér,
lehet akkora köd, hogy nem látok,
nekem mindegy, ha vacognom kell a hidegtől,
vagy izzadok a hőségtől. Nem érdekel ez mind, ha
te velem vagy.

Sebastian Vettel

Ha meghallom azt a szót, hogy tehetség, rögtön Sebastian Vettel neve jut az eszembe. Tudom, hogy sokaknak már a könyökükön jön ki, de hát mit tehetnék, nagy Forma 1-es rajongó révén egy kicsit önző vagyok, hisz a kedvenc pilótámról írok, aki nemrégiben megnyerte az autóversenyek egyik legrangosabbikát.

Bizony ennek a 23 éves csupa szív, mindig vidám „suhancnak" sikerült az, amiről mások csak álmodni mernek. Ő lett a F1 világbajnoka, s ez nem volt elég neki, hisz ő lett a világ legfiatalabb pole pozícióját megszerző versenyző, a legfiatalabb futamgyőztes, s a Formula 1 történetének legfiatalabb világbajnoka. Az utóbbi rangos címet a 2008-as világbajnoktól, Lewis Hamiltontól szerezte meg.

Sebastian 1987. július 3-án született Heppenheimben, s szinte előbb tanult meg vezetni, mint járni, hisz kb. 3-4 éves korában már gokartot kapott. Az első versenyére 7 éves korában került sor, s már akkor is kitűnt a többi gyermek közül rendkívüli tehetségével, hisz tíz éves korában már egy profi csapatnál versenyzett, s ekkor nem csak győzelmeinek, de kitűnő eredményeinek is köszönhetően bekerült a Red Bull tehetségkutató programjába, s ezután nem volt megállás.

15 éves korában megnyerte a gokartosok ifi Európai bajnokságát, majd 2002-ben 6. helyet szerzett a felnőtt versenyzők között. A Red Bull 2003-ban felkarolta, s nem kevés energiát s pénzt fektetett Vettel tehetségébe, melynek mint láthatjuk, meg is lett az eredménye, mivel a BMW-sorozat ezüstérmese lett, s két évvel később ezt meg is nyerte.

De mindez nem volt elég a csupán 17 éves fiúnak, hisz nem sokkal később a Formula 3-as sorozatban versenyzett, s rögtön az 5. helyen zárt. A nagy kitörési lehetőséget, hogy a legnagyobban közé kerülhessen, 2006-ban kapta, mivel beugróként a Török Nagydíjon mutathatta meg először a tehetségét a Formula 1-ben. Ennek köszönhetően a BMW tesztpilótája lett, s végre éles versenyeken is részt vehetett, melyeken olyan bravúrosan teljesített, hogy ő lett minden idők legfiatalabb pontszerzője.

Ezután visszatért a Red Bull csapatához (ahol jelenleg is versenyez) a Magyar Nagydíjon. Tavaly a második helyig jutott, idén viszont, mint már tudjuk, nyert a Forma 1 történelmének egyik legizgalmasabb idényében. Hiszen ebben az évben volt fent is, lent is. Rengeteg dráma volt körülötte, hisz hat futammal a vége előtt belerohant Buttonba, két futammal a vége előtt pedig egy motorhiba miatt Dél-Kóreában úgy tűnt, végleg el kell búcsúznia a világbajnoki címtől. De ez még nem volt elég, mivel rajta kívül még hárman voltak esélyesek a bajnoki címre: Fernando Alonso, Lewis Hamilton, Jenson Button. A világbajnoki cím sorsa az utolsó futamon dőlt el, s már tudjuk, hogy kihez került.

Szerintem példát lehetne venni a kitartásáról, s arról, hogy nem adta fel a reményt, amikor mások már rég összeomlottak volna. Hisz ahhoz, hogy elérjük céljainkat, álmainkat nem csak tehetség, de rengeteg kitartás is szükséges.

Szarvas Eszter

Téli divat

„A divat kegyetlen úr, utadba áll, hogy ne tudd meglátni az örök értékűt.” (A. Renoir)

Belegondoltál már, hogy mikor és milyen ruhában fogsz férjhez menni? Csak mert a lányok nagytöbbsége arról álmodozik, hogy meleg, kellemes időben fogja kimondani az életre szóló „igen”- t. De mi történik, ha valaki télen ünnepelné élete legszebb napját. Egyedinek és ötletesnek tartaná, míg mások idiótának néznék és helytelenül ítélnék el. Na, ez az a ruha (*képen*), amely télen is megállná a helyét. Elegáns és gyönyörű. Biztosítja a meleget számodra, míg tart a ceremónia. Olyan hercegnő érzetet kelt, de mégis mai. Egyszerűen csodálatra méltó és ámulatba ejtő. Ilyen ruha minden lány álma.

Csizmát vásárolni szinte minden évben kötelező, ami főleg a csajokat érinti. Válogathatunk könnyed őszi kiscsizmákból és hosszú szárú, magas sarkúakból. A kemény télen, mint tudjuk, nem a legjobb választás a kiscsizma. Bizony ilyenkor elő kell venni a melegebb lábbelijeinket. A csúszós, jeges utakon nem könnyű egy magas sarkúban tipegni, ezért a járásunk megkönnyebbítésére inkább vásároljunk lapos sarkú lépegetőt. Ezek közt is lehet találni a mának megfelelő huszonegyedik századi csizmákat, de némely helyen felbukkannak a „retrónak” tűnő, divatból már kiment feelingűek is. Így mindenkinek az ízlése megtalálható és elérhető.

Íme, egy kiscsizma *(képen)*, amely − használója szerint − az őszi időkre a legjobb választás. Könnyen hordhatja mindenféle nadrágjához és akár még különféle alkalmakra is megállja a helyét. Könnyen tisztítható és tárolható. A szekrényben kis helyet foglal el, így elhelyezése sem jelent gondot. A hátul fűző egyedivé és csinosabbá varázsolja a hatást.

De az őszt követi a tél. Muszáj a bundás, meleg dolgokra gondolnunk. Előnyös a kicsit laposabb csizmák használata, mivel könnyen elcsúszhatunk és megsebesíthetjük magunkat. Legfontosabb szempont a kényelem, aztán a divat. A belül bundás csizmák segítenek elviselni a tél nehezebb és nem ritkán hidegebb napjait. Mindenféle stílusban megkaphatjuk már.

A leghidegebb évszakból nem maradhat ki a sapka és a sál sem. Az érdekestől az egyediig minden van. Ezek fontosak, hogy meg tudjuk őrizni a hajunk szépségét és testünk egészségét. Igaz a sapkától hajunk elektromossá válhat, de ez mégis elenyészik az egészségünk védelme mellett. A bundás kabátokat is elővesszük a szekrényünk mélyéből. Mindenki megtalálja a számára megfelelőt… hosszabbat, rövidebbet, melegebbet. A lényeg, hogy szolgálja a célját, mégpedig a meleget. Legyen divatos, de egyszerű, vagy egyedi és csinos… Mindegy, csak szívesen használd, és érezd magad jól benne.

Bogdán Melinda

A tornászlány, a csúnya lány és a harcművészet bajnoka,
azaz tehetségek filmen

Az újság mostani témája a tehetség. Nehezen tudtam választani az ilyen témájú filmek sokasága közül, ezért úgy fabrikáltam össze őket. Lehet válogatni: van romantikus, van akciódús meg vicces, és van elgondolkodtató. Remélem, mindenki talál kedvére valót. Próbáltam olyanokat keresni, amik nem annyira közismertek, de színvonalukat tekintve kifogástalanok.

Talajfogás

Ez igaziból egy sportfilm, de szerintem simán elmegy egy jó vígjátéknak is. A film főszereplője Haley Graham, a lázadó egykori tornászlány. Nem igazán kedveli a szabályokat, szóval a saját útján jár. Amikor meggyűlik a baja a törvénnyel, olyan büntetést szabnak ki rá, ami számára a dutyinál is sokkal rosszabb. Mivel egy őstehetség volt, csak abbahagyta a sportot, beíratják egy szigorú tornászakadémiára. Az edzője megpróbálja „betörni", aminek ő az elején igencsak ellenáll. Aztán később persze rájön, hogy barátokkal az oldalán, sok gyakorlással és azzal, ha betartja a szabályokat, rendbe jön minden, és mindemellett maradhat önmaga. Nagyon vicces, tanulságos, és a színészek is kiválóak, szóval tessék megnézni. (Mindkét nemnek javaslom.)

200 Pounds Beauty

A történet főszereplője egy koreai lány, akinek gyönyörű hangja van, de van egy kis gond vele. Ami nem is túl kicsi. Hannah nagyon kövér és csúnya, ezért a koncertjein ő csak a színfalak mögül énekel, miközben egy szép, de tehetségtelen nőcske ugrál a színpadon. Van még egy nagy problémája. Szerelmes az ügynökébe, de úgy gondolja, hogy nála még véletlenül sincs esélye. Amikor megszégyenítik, betelik nála a pohár, és bevonul a kórházba, hogy átalakíttassa magát. A műtét után megváltozik az élete, gyönyörű és sikeres lesz, de elveszíti a régi énjét. Vajon sikerül elcsábítania szerelmét és helyrehozni azt, amit elrontott? Vagy minden másképp alakul? Nagyon kis aranyos film, de tényleg. Picit más, mint a rózsaszín ködfelhőbe borított hollywoodi sztorik, szerintem érdemes rászánni egy kis időt.

Ip man

A wing chun az egyik leghatásosabb harcművészet Kínában, amit egy apáca fejlesztett ki, amikor szemtanúja volt egy daru és egy kígyó harcának. Aztán a tudása nemzedékről nemzedékre szállt, bár nem nagyon híresztelték. Így jutott el a 19. században egy Ip man nevű fickóhoz, aki az egész világon híressé tette (többek között Bruce Lee mestere is ő volt). Na, a film róla szól. Arról, hogy egy ember hogyan próbálja felszabadítani a maga módján egész Kínát a japán megszállás alól. Bár ez nem vígjáték, de azért akad vicces rész és csetepaté is bőven. A kritika pozitívan nyilatkozik a filmről. Szóval, aki kedveli az ilyesmit, annak szívből ajánlom. A főszereplő, Donnie Yen számos más filmben is szerepel Jackie Chan és Jet Li oldalán. Nagyon tehetséges, és a film ettől borzasztóan látványos lesz.

Bagó Júlia

Új év… Új esélyek?

December 31. reggel, vagyis beszéljünk inkább délről, mikor kiugrunk az ágyból, akárcsak Micimackó hajnalban... Boldogan ébredünk fel, hogy ez nem egy szokásos nap lesz. Történni fog valami, ugyanis történnie kell! Hiszen ez az év utolsó napja!

Bizony ám… Az év utolsó napja! Van, akinek sokat jelent, persze van, akit meg sem hat, konkrétan nem érdekli. Sokak viszont az új reményt látják, a tiszta lappal indulást. De vannak olyanok is (az elkeseredettek), akik félnek, vagyis rettegnek az újtól.

Új álmok, új fogadalmak, új emberek, új helyek, új év. Csupa-csupa új. Az év utolsó napja, talán az utolsó lehetőség arra, hogy őszintén megbánjuk, felidézzük, átgondoljuk az emlékek sokaságát.

Biztos vagyok benne, hogy ha titokban is, még akkor is, ha senkinek nem árulod el,te is tettél fogadalmat!

1. Megfogadom, hogy mindent betartok, amit most meg fogok fogadni.
2. Megfogadom, hogy nem leszek gonosz, és nem fogok kihasználni senkit.
3. Megfogadom, hogy a következő évben tanulok!
4. Megfogadom, hogy lefogyok, és nem mindig csak holnap.
5. Megfogadom, hogy amit mostantól a Tescoban veszek, kétszer annyiért adom el.
6. Senkit sem fogok megbántani… DIREKT!
7. Megígérem, hogy jövőre szorgalmasabb leszek.... Most már biztosan bemegyek hétfőn is a suliba.
8. Jövőre –ígérem- elkezdek edzeni.. Na jó, ezt lehet, passzolom. Lusta vagyok, de büszke vagyok rá.
9. Következő szilveszterig legalább 365 buliba megyek el.
10. Ami biztosan bejön: Idén sem mászom meg a Mount Everestet .
11. Többet fogok hódítani, mint tavaly, azaz legalább 1000-szer.
12.Megfogadom, hogy ezentúl rendes gyerek leszek, és szó nélkül rendet rakok.
13. Türelmesebb leszek az értetlenkedő emberekkel.
14. Többször teszek rendet az íróasztalomon. Félévenként fogok porszívózni is, akár.
15. Ritkábban szórakoztatom a barátaimat a favicceimmel.
16. Meggyőzőbben nevetek a tanárok viccein.
17. Nem fogok annyit facebookozni, mint 2010-ben.
18. Jobban viselem a kritikát.
19. Többet nem öntök magamra semmit.
20. Ha kárt teszek, igyekszem rendbe hozni.

Végezetül a legfontosabb, hogy azt kívánom, hogy jövőre ne kelljen azt kívánnom, amit tavaly kívántam! És persze, hogy a 2011 is legyen tele drámákkal, családdal, érzelmekkel, szerelmekkel, csalódásokkal és persze barátokkal!

Laszlóczki Eszter

Olvass az olvasásról!

„Az ember különféle szerszámai között kétségkívül a könyv a legbámulatraméltóbb. A többi mind testének a meghosszabbítása. A mikroszkóp, a távcső a látásé, a telefon a hangé, aztán itt van az eke és a kard, ami az emberi kar meghosszabbítása. Ám a könyv egészen más: a könyv az emlékezet és a képzelet meghosszabbítása." (J. L. Borges)

Mi a jó az olvasásban?

Ha megkérdeznénk az embereket arról, hogy szoktak-e olvasni, azt válaszolná többségük, hogy nem. Pedig mindenki szokott! Ezt a félreértést az „olvasás" szó többféleképp értelmezhetősége okozza. Az olvasás hallatára a könyvek, regények, novellák jutnak általában az eszünkbe és nem az újságok, hirdetések, hivatalos levelek.

Az olvasásnak több formája létezik. De valójában mi számít olvasásnak?

Olvasásnak számít, ha valaki a kedvenc hetilapjából elolvas egy cikket, vagy jobb esetben végigolvassa a lapot. Olvasás az, amikor irodalomórán a tanár felszólít egy diákot, hogy olvassa fel Radnóti életrajzát. Jó esetben olyan nebulóra esik a választása, aki tud olvasni… Ha mégsem ilyen szerencsés, akkor rájöhet, hogy a fiatal nem fordít kellő időt az olvasás gyakorlására.

És az is olvasás, ha valaki elolvas egy használati utasítást?

Igen és nem! Igen, mivel tartalmilag azonos szavak szöveggé alkotott egyvelegét „olvassa".

Nem, mert az olvasásnak azt a varázslatos, lefoglaló, érzelmeket kiváltó hatását nem hozza ki az olvasóból.

Az utóbbi évek olvasásszociológiai felmérései lesújtó eredményeket hoztak. A XXI. századi társadalom egyre kisebb része olvas rendszeresen. Az iskoláskorú gyerekek mind nagyobb hányada küzd olvasási nehézségekkel. Folyamatosan és drasztikusan emelkedik a diszlexiás és egyéb kommunikációs nehézségekkel küzdő gyerekek tábora.

Vannak hátrányai, negatívumai az olvasásnak?

Ha jobban belegondolunk… Rontja a látást, drágák a könyvek. De előnye több van! Új ismeretekhez juttat, bővíthetjük a fantáziavilágunkat, kikapcsolódhatunk, és még tanulhatunk is belőlük!

A felnőtteknek nem jut elég idejük saját magukra, de ha mégis akad egy szabad órájuk, akkor inkább beesnek az ágyba és alszanak egy kicsit. Nincs energiájuk olvasni, bár köztudott, az olvasás segít elfelejteni a napi gondokat, kikapcsol.

A fiataloknál más a helyzet. Ők általában véve lustaságból nem olvasnak. Érthető, hogy az iskolai kötelező olvasmányokat nem olvassák el, mivel a kötelező dolgok teljesítése mindig is „nehezebb" volt. Persze kivételek mindig vannak! Néhány kötelező olvasmány nem is olyan borzalmas; gondoljunk itt A Pál utcai fiúkra.

Miért nem úgy tekintünk az olvasásra, mint egy egyszerűen megkapható boldogságforrásra, és veszünk kézbe egy érdekes könyvet?

Molnár Emese

Emlékezés a Hajnóczy napokra

Idén 15. alkalommal került megrendezésre a Hajnóczy Napok a három tagintézmény közös részvételével. A Sokszínű Európa elnevezést egy pályázathoz kapcsolódóan kapta, így a programokban is fellelhetjük az ezzel kapcsolatos témákat. Ebben az évben november 22-től december 2-ig tartott a rendezvénysorozat.

Hétfőn (november 22.) 16 órakor megrendezésre került a Megnyitó a Puskin téri tagintézményben, amivel kezdetét vette a két héten keresztül tartó programsorozat. Elindult a tablókészítés, ahol az európai országok fotóinak montázsából csináltunk kiállítást. Az Ahány ház, annyi szokás programon megismerkedhettünk az európai nemzetek kommunikációs kultúrájával. Ezen felül bepillantást nyerhettünk az európai divat kialakulásába is.

Teaház is várta az érdeklődő kollégistákat, szép számmal részt is vettek rajta. Két alkalommal ismerkedhettünk a néppek kultúrájával, elsőként az angol-francia, majd az olasz-spanyol jellegzetességekbe nyertünk bepillantást, és mindkettőn remek volt a hangulat. Tréfás vetélkedőn is részt vehettünk, amely a Valahol Európában címet viselte.

Ezen kívül további szórakoztató perceket kínált a „Bemutatkozik a Kredenc" vetélkedő. A helytörténeti vetélkedőn az első éves kollégisták játékos vetélkedő formájában mutathatták meg tudásukat új lakóhelyükről. Először egy tesztet töltöttek ki a várossal kapcsolatban.

Aki korcsolyázni szeretett volna, azt is megtehette. Aki pihentető kikapcsolódásra vágyott annak megfelelő választásnak bizonyult a filmvetítés, amin megnézhettük a Levelek Júliának és az Európa természeti csodái című filmeket, vagy a színházi előadás, ahol Csehov művét a Rózsáim pompásan virágzanak című darabot láthattuk, illetve aki kíváncsi volt, betekinthetett a kulisszák mögé is.

A Képírás Fotószakkör portréfotózásra várt mindenkit, aki képet szeretett volna saját magáról. A Mad Bones zenekar bemutatkozó rock koncertje a Puskin téri tagintézményben szórakoztatta a zenekedvelőket. A Kodály úti tagintézményben megrendezett táncházban horvát népviseletet és táncokat mutattak be. Az Európa cirkusz nevéhez méltóan európai országok akrobata híresség eit vonultatta fel a nézők és a résztvevők nagy derültségére. Összességében a fellépők ügyesek, szórakoztatóak voltak. A közel száz résztvevő gördülékeny szereplését tizenkét diák és kilenc segítő tanár irányította. A Bagoly-sarok a Hajnóczy Napok egyik hagyományos rendezvénye a Puskin téri tagozaton. Az idei rendezvényen a Kreatív Írás szakkör tagjai mutatták be írásaikat.

A záró program a karaoke volt, ami a megszokott jó hangulatban telt. Reméljük jövőre is ilyen jó programok lesznek. Sok szeretettel várjuk a következő alkalommal is a kedves érdeklődő kollégistáinkat.

Pesti Elza Mária,
Solymosi Mónika

Hogy tetszett a karaoke?

Megkérdeztük kollégista társainkat, hogy nekik hogy tetszett az idei tanévben megrendezett karaoke. A következő válaszokat kaptuk:

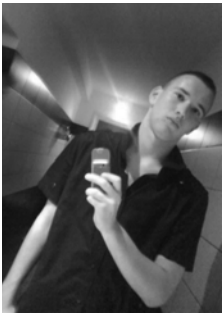

Rumi Roland

Én énekeltem is a karaoken. Parádés volt az emberek előtt állni, nagyon tomboltunk. Úgy gondoltam, ha kihagyom ezt a szereplést, nagyon sokáig ezt fogom bánni. Felemelő érzés volt elsőnek lenni, nagyon örülök neki. Így, hogy elsők lettünk bármikor énekelnék még egyet. Legközelebb is szeretnék részt venni karaoke rendezvényen, ha lesz máskor is, ott a helyem!

Békásy Balázs

Voltam már máshol is karaoken, de ez sokkal jobb volt, mint az eddigiek. Volt pár furcsa énekes, de sok nagyon tehetséges fellépő is. Ha máskor is lesz, nagyon szívesen elmegyek. Jó lenne, ha többször rendeznének ilyen estéket, mert így a három kollégium együtt tud „bulizni" egy jót.

Szabó Lejla

Nagyon nagy buli volt a karaoke. Sokat énekeltünk nézőként is. Ebben az évben csak versenyen kívül énekeltem, de jövőre biztosan nevezek majd. Többször is lehetne karaoke, mert sok ember volt most is, és véleményem szerint mindenki jól érezte magát. Az idei volt az eddigi legjobb. Reméljük, hogy hamarosan újra megrendezik.

Kovács Péter

Nagyon jó volt a karaoke, ez volt az idei legjobb, felejthetetlen! Nagy számban voltak jelentkezők, volt egy-két gyengébb is, de amúgy jó volt. Az elején kevesen voltak, de a végére tele lett az ebédlő, és az „énekesek" is megbátorodtak.

Készítette: Rapp Judit

Egyszer a Halálnak Chuck Norris közeli élménye volt.

Chuck Norris egyszer bement a Burger King-be, Mc-menüt kért… és kapott!!!

Két szőke újságot olvas.
Egyszer csak az egyik megszólal: Te, létezik az, hogy egy ragadozó késsel gyilkol?
- Dehogyis! Hogyan létezne már?
- Pedig itt ez áll: „Leszúrta a menyét… “

Két csecsemő beszélget.
- Szia. Te fiú vagy, vagy lány?
- Fiú.
- Honnan tudod?
- Ha kimegy a nővér, megmutatom.
A nővér elhagyja a termet, a kisbaba felrántja a takarót
- Látod? Kék a zoknim.

- Katona! Fel tud váltani egy ezrest?
- Persze haver!
- Katona! Így nem beszélünk egy tiszttel. Tehát, fel tudja váltani, vagy nem?
- Nem uram.

A részeges találkozik a rendőrrel.
Odakiabál neki: - Hülye rendőr, hülye rendőr!
A rendőr nem akarja komolyan venni, visszakiabál:
- Hülye részeg, hülye részeg!
Mire a részeg:
- De én holnapra kialszom.

- Na kisfiam, milyen lett a bizonyítványod?
- Katonás.
- Az meg milyen???
- Egy, kettő, egy, kettő…

Jön egy nő a dokihoz, kékre zöldre verve, a doki felkiált: Istenem, mi történt magával?
A nő mondja: Akárhányszor hazajön az uram részegen, annyiszor megver.
Hm… -mondja az orvos - tudok erre egy teljesen biztos és hatásos szert.
- Ezután amikor hazajön az ura részegen, vegyen egy csésze kamillateát, és öblítse a torkát, alaposon öblítse...
2 hét múlva jön ugyanaz a nő a dokihoz, kisimulva, virágzóan néz ki, és megköszöni a csodaszert az orvosnak.
- Doktor Úr, csodálatos, amit javasolt, képzelje el, jön az uram holt részegen, én meg öblítem, csak öblítem a torkom, ő meg nem bánt engem…
- No látja, egyszerűen csak kussolni kell…

-Kisfiacskám, mi akarsz lenni, ha nagy leszel?
- Katona.
- De hisz a harctéren bármikor megölhetnek.
- Ugyan?! Ki ölne meg a harctéren?
- Hát az ellenség.
- Akkor ellenség akarok lenni.

Hogy osztályozzák a férfiak a ruháikat?
- Nagyon koszos; koszos; és koszos, de még hordható.

Az egérke és az elefánt találkozik:
- Hány éves vagy te, elefánt, hogy ilyen nagyra nőttél?
- Kettő.
- Én is - mondja az egérke - csak két hétig beteg voltam.

Válogatta: Molnár Emese

KERÜLJ KÖZELEBB

A Képírás Fotószakkör csoportos kiállítása

MEGHÍVÓ

VNA Galéria − ZERO Cafe (Pécs, Zrínyi u. 6.)
A kiállítás megtekinthető: december 16 – február 9.

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2011-12/téli

EGÉSZSÉG
A dohányzásról

ÍGY ÍRUNK MI
Egy kollégista versei

FEELING
A Való Világról

AKTUÁLIS
Hajnóczy Napok

PRO/KONTRA
Család vagy kollégium?

KAP-CSO-LA-TOK

Akár újoncként, akár már veteránként, igazán nehéz visszaszokni a tanév „normális” kerékvágásába, de talán fél év alatt mindenkinek sikerült valamennyire. És mi más is hiányozhatna ahhoz, hogy teljes legyen a tanév, mint az utánozhatatlan, hatalmas rajongótáborral rendelkező Kredenc. (Ez a kollégiumi újság neve...) Első számunkban az emberi kapcsolatokat helyeztük mikroszkóp alá. Jó szórakozást kívánok az újsághoz!

Alapjában véve mindenki tudja, hogy egy másik emberhez milyen kapcsolat fűzi, gondolok itt a „Látod azt a srácot? Vele szoktam egy buszon jönni”-től egészen addig, hogy annyira nem ismerem, hogy beszélgessünk, de annyira igen, hogyha az út közepén fejre esnék, garantáltan lenne visszhangja a kollégiumban. Végzősként megtanultam már, hogy semmit, de semmit nem tudsz eltussolni egy kollégiumban, esetleg ideiglenesen eltitkolni. Tehát akár barátságról, szerelemről vagy egy egyszerű köszönőviszonyról is legyen szó, tudnak róla, mert figyelnek téged, mindenki mindenkit. Ezt az évek során kifejlesztett, hihetetlenül fejlett információs és megfigyelési rendszert a laikusok egyszerűen pletykának hívják. Az egyetlen fegyvered ellene, ha egyszerűen csak nem foglalkozol vele, úgysem tudod, honnan indult.

Biztos minden egyes lakó érezte már azokat a magáról levakarhatatlan tekinteteket, amelyek végigkísérik a lépcsőtől a büféig és vissza. Ez önmagában azt hiszem, egészen megszokható, de igazán idegesítő, amikor éppen a kiszemelt, potenciálisnak számító hímmel/nősténnyel próbálsz bizalmasabb viszonyba kerülni, de az effajta pillantások a romantika gyilkosai tudnak lenni. Természetesen a kollégium nem arra való, hogy fiúzzunk/csajozzunk, hanem csak és kizárólag arra, hogy éjszakákon át virrasztva tanuljunk az egy héttel azelőtt bejelentett, másnapi témazáróra, hiszen „más dolgunk nincs, mint tanulni”... Mindent összevetve azt hiszem, akár a kollégiumban, akár otthon, ugyanolyan problémákba ütközünk, ugyanolyan akadályokkal kell megküzdenünk bármilyen kapcsolatról legyen is szó. A lényeg, ha valami bánt minket, akkor ne gondolkodjunk rajta túl sokat – a kényszerképzetekkel átitatott „elbeszélünk egymás mellett” viták nem igazán célravezetőek – inkább beszéljük meg az illetővel, ha fontos nekünk annyira, hogy egy kis energiát fektetünk a kettőnk között kialakult konfliktusok megoldásába.

Baumholczer Veronika

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Tördelő: Hegedüs Kata
Fotók: Heller Petra, Tatai Réka
Rovatok: Visszatekintő (Tatai Réka, Ilia Anita), Pro-Kontra (Baumholzer Veronika, Bogdán Melinda), Egészség (Solymosi Mónika), Könyv, Portré (Dahn Sophie), Humor (Lengyel Melinda), Körkérdés (Heller Petra), Így írunk mi (Kardos Gabriella), Feeling (Ilia Anita, Tóth Tamás), Sport (Bogdán Erika), Film (Bagó Júlia)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Kredenc

17. szám
2011-12/tél

VISSZATEKINTŐ	**4-5**
Egészségnapok	
PRO/KONTRA	**6**
Család vagy kollégium?	
EGÉSZSÉG	**7**
A dohányzásról	
KÖNYV/PORTRÉ	**8**
Alex Flinn: Beastly/Egy költőről	
FEELING/HUMOR	**9**
A Való Világról/Aranyköpések	
KÖRKÉRDÉS	**10-11**
A kapcsolatokról kérdeztünk	
ÍGY ÍRUNK MI	**12-13**
Kardos Gabriella versei	
FEELING	**14-15**
Egy új kollégista gondolatai/A pénzről	
SPORT	**16**
Egy sportos kollégista	
FILM	**17**
500 nap nyár	
VISSZATEKINTŐ	**18**
Hajnóczy Napok	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Egészséghét

A türrös előadáson picit komolyabb téma került elő „Néma gyilkos” néven.

A tünet nélkül bekövetkező halál okai a koleszterinre voltak egyrészt visszavezethetők Vörös Béla tanár úr bemutatójában.

A rendszeres szűrő-vizsgálatok, még ha ilyen kis apró ellenőrzések-ről esik is csak szó, sokszor súlyosabb következmények-et is megállíthatnak.

Tanácsok, ismerősöktől hallott vagy náluk látott esetek is szóba kerültek.

Egy kisebb ellenőrzést is megejthettünk helyben egészségi állapotunkkal kapcsolatban.

A meghívott tanácsadóval négyszemközt is elbeszélgethettek diákjaink, szemügyre véve mérési eredményeiket.

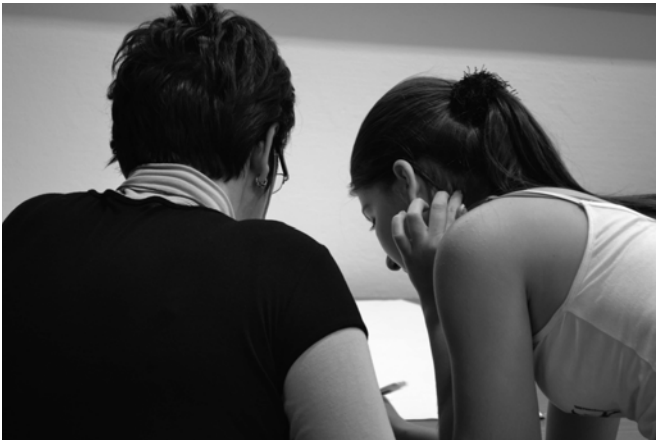

Tatai Réka

Menjek vagy maradjak?

„A család azt jelenti, hogy megosztjuk egymással a hibáinkat, a tökéletlenségeinket és az érzéseinket, miközben nem szűnünk meg szeretni egymást. De még ha szeretet árad belőlünk, akkor sem vagyunk mindig szeretetre méltók. Ha pedig nem vagyunk tökéletesek, lényeges, hogy meg tudjuk bocsátani önmagunknak és másoknak. Azután másnap reggel elölről kezdünk mindent. Olyan folyamat ez, mint a bimbó nyílása. Virágzás, virulás és virágba borulás." (Bernie Siegel)

Mi, kollégisták, mindannyian 14 éves korunkban elszakadunk a családi háztól. Eljövünk a falunkból, városunkból egy olyan idegen környezetbe, ahol több száz diákkal kell együtt élnünk. Itt rengeteg új dolgot kell megtanulnunk, hogy konfliktusmentesen és barátságosan tudjunk alkotni egy közösséget. Sok új dologgal találkozunk, mint például a házirend betartása és a többi személy stílusának elfogadása.

A szülőknek el kell engedniük a szeretett gyermeket ahhoz, hogy elérje kitűzött célját, és megfelelő alapokat sajátítson el a megfelelő iskolában. Ez a hosszas távollét negatív hatással lehet a szülő-gyerek kapcsolatra. A hétvégi programok az osztállyal, vagy barátokkal még jobban megnehezítik a család dolgát. A szülők nagy feladata, hogy elfogadják gyermekük felnőtté válását, és megtanulják kezelni a helyzetet. A diákok számára nem minden esetben annyira megrázkódtató az elszakadás, hiszen kipróbálhatják magukat önálló emberként. A megszokott programok a családban felborulnak és nehéz összehangolni mindezt.

Talán jobb lenne a felnőtté válást egy kicsit odébb tolni, és a szülői védelem és biztonság érzetében tovább maradni. Nagyon hamar meg kell tanulnunk egy hatalmas közösségben élni, ahol felnőtté válunk.

Bogdán Melinda

Nagyon nehéz gyerekként elválni a szüleinktől, elhagyni a szobánkat, megosztani egy újat más emberekkel, bekerülni egy új környezetbe. Mégis – véleményem szerint – sokat segít egy fiatal, érzelmileg és szellemileg fejletlen, éretlen, felelőtlen tinédzsernek, ha kiszakítják az anyagi és érzelmi támaszt jelentő családi kuckóból, hagyják szárnyalni az élet akadályokkal és veszélyekkel teli viharában. Teljesen jó nevelési mód, habár egy 14 éves kislány/kisfiú – természetesen – nem így látja a dolgot.

A kezdeti izgalmakat és félelmeket nem csak az új emberek jelentik, a kollégium felfedezése közben feltűnnek az amúgy apró, de annál lényegesebb különbségek az otthonunk és a kötelező lakóhely között. Itt van például a már önmagában is nehéz feladatot jelentő reggeli felkelés – van, akinek ez jelenti az extrém sportot – , hát még ha nem anyu kelt egy puszival, és a reggeli nem vár a konyhában. Nemcsak az ágyba hozott meleg és iható kávé hiányzik, hanem a kedvesség és az a szeretet, amit édesanyánk mutat, mikor lehúzza rólunk a jó meleg takarót, (ami éjjel a szörnyektől is megvéd) és édes hangján a fülünkbe duruzsolja mintegy 180 decibelen „Kelj fel!!! El fogsz késni!" De ezt pótolja a portás álmos hangja, a hajnalok hajnalán hallható: „Jó reggelt! Hat óra van!"

A viccet félretéve, végzősként tényleg úgy gondolom, az a tény, hogy nem otthon anyuka, apuka pátyolgatása és biztonságot adó kezei alatt cseperedünk fel, rendkívüli önállóságra tanít minket. A szüleink, testvéreink és a tiszta WC-k hiányát pedig kárpótolja a sok-sok barát, akit szerzünk, és a sok-sok élmény, amit az évek során átélünk. Eleinte persze nehéz hozzászokni az új dolgokhoz, a hétvégi ingázásokhoz, de leküzdhető, és ne essünk kétségbe akkor sem, ha az első év végén még mindig könnyeinktől fuldokolva rontunk be otthon a bejárati ajtón. Semmi vész, ez teljesen érthető, mindenki másképp és máskor törődik bele a sorsába, és persze szüleink néha értetlenül, néha mérgesen bólogató feje sem jelent sok segítséget vagy megértést... (Mind tudjuk, hogy jót akarnak, de sajnos a világ legnehezebb nyelve az, amit a tinik beszélnek.)

De ne felejtsétek el, hogy az életben mindenért egyedül kell megküzdenetek!

Baumholczer Veronika

Szívni vagy nem szívni?

Az idei tanévben is megrendezésre került a Környezettudatos- és Egészséghét október 17-től 20-ig. Tesztek, felmérések, előadások és filmvetítés, amik dúsították ezt a négy napot.

Szerdán a társalgóban egy interaktív előadás volt a „Négy néma gyilkos” címmel. Mielőtt tévhitbe esnénk, nem szó szerint értetendő az elnevezés. Az egészségünkkel kapcsolatos betegségekről volt szó, mint pl. magas vérnyomás, cukorbetegség.

A helyszínen lehetett vérnyomást is mérni. Az eredmények egyáltalán nem voltak rosszak. Közben a fiúk egyik nevelőtanára a cigarettáról tartott nekünk előadást, ami nem szokványosan az elrettentést sugallta, hanem próbálta a pozitív oldalát megközelíteni a dolgoknak.

Tudom, „lerágott csontként” kezeljük ezt a témát, de nézzük kicsit másképp. A dohányzást az ember több okból is elkezdheti. Lehetséges, hogy a társainak való megfelelési vágy készteti erre, netán a kíváncsiság és a sablonos „csak még egyszer kipróbálom” gondolattal rágyújt még egyre. Ha családi körben dohányoznak, akkor egy belső vágy fokozódhat az emberben, hogy ő is hasonlóan tegyen. Lényeg az, hogy a környezet nagy mértékben befolyásolhatja az embert a rászokásban. (Persze, ha van valakiben egy olyasfajta ellenérzés, ami motiválja arra, hogy nem érdemes rászokni, netán még kipróbálni sem, akkor szerintem lehetséges ellenállni, bármennyire is úgy tűnik azoknak, akik már elcsábultak, hogy ez nem könnyű dolog.)

Egy felmérés szerint azok a férfiak, akik dohányoznak átlagosan tíz évvel korábban halnak meg, mint akik nem. Azonban az abbahagyása pozitívan befolyásolhatja az illető egészségi állapotát.

A leszokással kapcsolatban pár dolog. A belső elhatározás rendkívül fontos. Amíg ez nincs meg, nem is érdemes nekiállni. Valami okot kellene keresni, ami tovább viszi bennünk ezt a hajlamot, hogy többet ne vegyük a szánkba azt a kis méregszálat. Az élvezet, lehet, hogy megéri, de a szénmonoxid titokban és lassan öl! Tény, hogy aki egyszer dohányos volt, az az is marad. Ne fogadásképpen szokj le, hanem azért, mert le akarod tenni!

Ha már azon vagy, hogy soha többé, azért legyen a zsebedben egy szál. Nem kell elszívni, de ha nálad van, akkor megnyugatásképp szolgál. Senki ne kényszerítsen, a te döntésed legyen!

Ha ezt végigcsinálod, a vérnyomásod és a vérkeringésed megjavul, csökken a véredben a szénmonoxid, megszűnnek a légúti panaszaid, az ízlésed, szaglásod, és a közérzeted is jobb lesz. Nem éri meg? Ha még nem jelentkeztek hasonló tünetek, akkor előbb vagy utóbb fognak.

Persze minden jóban van valami rossz is. Elvonási tünetek még lehetségesek, mint pl.: ingerlékenység, fáradtság, netán súlynövekedés.

De ezeket a negatív dolgokat mind le lehet valahogyan küzdeni. A sok mozgás és az egészséges étkezés sokat segít.

Előbb vagy utóbb mindenki le tud szokni, ne várjátok meg, míg késő lesz.

Solymosi Mónika

Alex Flinn: Beastly – A szörnyszívű

Sokan megijednének, ha egy nap az arcuk helyett a személyiségükkel néznének szembe a tükörben...

Kyle Kingsbury így járt.

Kyle egy olyan fiú, aki mindent megkap, amit akar. Gazdag és jóképű. Olyan életet él, amiről mindenki álmodik.

De egy nap minden megváltozott. Kyle élte felületes kis életét, de ez megbosszulta önmagát. Egy irodalom órai csoporttársa, aki egy (talán nem is olyan) gonosz boszorkány, átkot szórt rá. Szörnyeteggé változtatta. Nem amolyan állattá, hanem egy mutánssá! Két éve van rá, hogy találjon valakit, aki képes belelátni a bensőjébe és beleszeretni tiszta szívéből.

Linda Owens szép, ámde átlagos lány, aki szörnyű körülmények között nevelkedik apjánál. Linda és Kyle egy iskolába járnak. A lány a fiú teljes ellentéte. A fiú népszerű, a lány inkább magányos. A fiú bárkit megkaphat, a lány csak epekedik a fiúért, akit soha nem kaphat meg. Legalábbis eddig azt hitte… De ahogy a fiú megváltozik, a viszonyuk is változik.

Vajon a lánynak sikerül a belső alá látni és felfedezni azt a Kyle-t, akit senki más nem ismert eddig? Vajon Lindának sikerül teljes szívéből beleszeretni a szörnyetegbe?

A könyvnek mindene megvan, amit a mai olvasó ízlése megkíván. Misztikum, valóság és az elhagyhatatlan szerelmi szál, ami miatt az ember sokkal könnyebben beleéli magát a történetbe. Ez a könyv igazából a Szépség és a Szörnyeteg egy mai világba áthelyezett verziója. A klasszikus mese a mai New York Cityben életre kel és valóságosan magával ragad. Sok mindenen elgondolkodtatja az embert. Rávilágít arra, hogy a felszínesség csak felszínes boldogságot tud kreálni. Már az első oldalak annyira bevonják az olvasót ebbe a dimenzióba, hogy szinte lehetetlenné válik letenni ezt a könyvet. Itt minden kis rezzenésnek és szimbólumnak megvan a jelentése. Ahogy a borítón szereplő fehér rózsának is…

A hétkötetes költő sok embertől tanul

Jóképű, intelligens, humoros, halk szavú és karizmatikus. Neked egy magyartanár jutna erről eszedbe? Mert ilyen is létezik. Itt a bizonyíték! Ő Halmai Tamás.

A kis Tomika sok könyv között nőtt fel, hisz édesanyja imádta az olvasást és vele is megkedveltette. Konkrét jövőképe nem volt, csak egy cél, az irodalom! „Ez megalapozta utamat a Nobel díj felé" – mondja nevetve. A pécsi Kodály Zoltán Gimnáziumba járt és Gyulavári László tanár úr „aki, mint az általunk ismert naprendszer legzseniálisabb magyartanára" vezette rá az irodalom édes ízére. A Pécsi Tudományegyetem magyar szakán végzett, amiből következett, hogy tanár lett. Nyolc éven át ezen a pályán tevékenykedett, majd észrevette, hogy a napok történései kezdenek ismétlődni, és ez a monotonitás zavarta. Ekkorra már jelentek meg művei, és továbbiak kiadását is tervezte. Döntenie kellett, irodalom avagy tanítás. Az irodalom nyert, így diákjai sajnálatára a tanítást abbahagyta.

Egy költő akkor válik igazi költővé, – vallja – ha megvan benne három dolog. Ezek a versírás mellett, hogy költőként tekintsenek rá, és hogy meglegyen az a bizonyos költői látásmódja. Sok embertől tanul és sok embert tart nagyra, mind kortársak, mind a klasszikusok közül. Ezek közé sorolta Rilkét, Babitsot, Pilinszkyt, Nemes Nagy Ágnest, a mai írók, költők közül Takács Zsuzsát, Tóth Krisztinát.

Szerinte választás kérdése, hogy egy költő a lelkét is kiadja-e verseiben vagy nem, attól is függ, ki milyen lelki alkat. Nem találja rossznak, ha félreértik a verseit, hiszen az, ha félreértik a verseit, azt jelenti, hogy leültek és foglalkoztak vele. „Minden megértés maga is félreértés, hisz sokfajta olvasat létezik." A kritikákat sem veszi rossz néven, hisz elmondása szerint, dicséretből nem lehet épülni, azt csak meghallgatjuk, örülünk neki és ennyi.

Dahn Sophie

Valóságshow vagy kitaláció?

ValóVilág. Ha ezt a szót mondjuk, akkor biztosan nem az otthonunkra, szeretteinkre gondolunk, hanem a televízióban futó show műsorra. Arra a műsorra, amelyet nap mint nap több millióan követnek nyomon. De vajon miért van ez a hatalmas érdeklődés a show iránt? Talán azért, mert az emberek sajnos a konfliktusokra, veszekedésre fogékonyak, amit a szerkesztők tudnak a legjobban.

Valljuk be, a ValóVilág tele van olyan negatív dolgokkal, amik az embereket izgatják, sőt nem is izgatják, butítják őket. Hiszen amit a tv-ben látunk, hatással van ránk, kihatnak a befolyásolható emberek viselkedésére, pedig ez is csak egy előre megírt forgatókönyv.

A kereskedelmi csatorna, persze, hogy azt nyújtja, amit az emberek látni akarnak. Hiába a csatorna munkatársainak kemény munkája, a nem naiv emberek már nem hiszik el, hogy ez nem kitaláció.

Még így is naponta embertömegeket vonz a képernyők elé ez a műsor, sokszor a felnőttek érdeklődését kelti fel a legjobban, és ez nagyon rossz, hiszen mit hangoztatnak ők állandóan. Azt hangoztatják, hogy legyen sikeres életcélunk, jó munkahelyünk, szép életünk, na, most akkor nézzünk be a szereplők közé. A szereplők nagy része szánalmas, nevetséges figura, és pont nem mutatnak példát nekünk.

Ezért veszélyes egy ilyen műsor, de a baj megelőzhető, ha óvatosak vagyunk, valamint figyelünk arra, hogy mit nézünk.

Tóth Tamás

Aranyköpések

Tanár: – Hát ön hol volt?
Diák: – WC-n, és ha kell, van róla papírom is...

Tanár a diáknak: – Kedves öngyilkos jelölt barátunk, az ereidet azért ne vagdosd fel!

– Epeömléses barátunkat megkérjük, hogy üljön fel!

– Miért nézed azt a padlót? Azt hiszed, hogy majd felhólyagzik a linóleum a tekintetedtől?

– Olyan ritmusérzéked van, mint egy nőstény rinocérosznak...

– Beleragadt a fogad közé egy húscafat? Kellemetlen... Vannak olyan kultúrák, ahol az emberek fogat mosnak!

– Mondjunk egy olyan Istent, aminek a feje ember, a teste állat. Szfinx (???).
– Én?

– Hát ebben van egy kis kínai eredet... tudod, rizs!
– Az nem ide kell...

– Tehát hol is hagytuk abba a matekot BIRKÁCSKÁIM?

Gyűjtötte: Lengyel Melinda

Mely kapcsolatok fontosak számodra?

Hamvas Laura

A kapcsolatok fontossága számomra? Lássuk, mi jut eszembe erről a mondatról. Életem során nagyon sok emberrel találkozom, de közülük nem mindenki fog közel kerülni hozzám. Kevés lesz az, akiben megbízom és tudom, hogy számíthatok rá, és akiket a barátaimnak hívok. Az ő társaságukban követem el azt a sok fiatalkori „rosszaságot" amin a szüleim is valószínűleg túl vannak.

Tóth Tamás

Számomra minden emberi kapcsolat fontos. Nagyon sokat jelent nekem, hogy a szüleimre és sokszor a testvéreimre is támaszkodhatok. Megvan számomra az a bizonyos családi háttér, ami közrejátszik abban, hogy a későbbiekben boldog és sikeres ember lehessek. Szükségem van haverokra is. Azokra az emberekre, akik mindig felvidítanak, ha velük vagyok. Csak a nevetés, valamint a poénok áradata a meghatározó. A haverok viszont nem elegek, minden embernek szüksége van legalább egy barátra. Egy olyan emberre, akivel mindent meg lehet beszélni, aki ott van velünk, amikor már sokan nincsenek, aki kitart mellettünk. Igazi barát nélkül sokan magukba roskadnak.

Számomra a szerelem is egy nagyon fontos kapcsolat. Fontosnak tartom azt, hogy egy ember megtalálja azt a társat, akivel le tudja élni az életét, akit teljes szívéből szeret, és mindent megtenne érte, akire támaszkodhat és akiben megbízhat.

Ezek között az emberi kapcsolatok között nagyon nehéz fontossági sorrendet felállítani. Ami biztos, hogy nagyon fontos egy ember életében, hogy ezen kapcsolatok mind meglegyenek.

Korpás Leontina

Hogy számomra mely kapcsolatok a legfontosabbak? Ez egy nehéz kérdés, ugyanis minden kapcsolat egyformán számít. Elsősorban a családi kapcsolat az, ami számomra sokat jelent. Hiszen a családra kiskorom óta mindig számíthattam és mindig mellettem álltak, támogattak. Ők azok, akiket a legjobban ismerek és szeretek. A baráti kapcsolat fontos, hiszen barátok nélkül nem is szép az élet. Velük lehet sokat nevetni, szórakozni. Az igaz barátok megbíznak egymásban, megértik egymást és megvígasztalják a másikat, ha valami baj éri őket. A szerelmi kapcsolat lehet egyszerre szép, bonyolult és néha fájdalmas is. A kapcsolatok a családdal, a barátokkal, az emberekkel nagyon fontos. Olyan jó, hogy vannak olyan emberek az életben, akikre tudod, hogy számíthatsz, és hogy szeretnek!

Kalló Ferenc

A családomon belül nagyon fontosnak tartom a szüleimmel való kapcsolatomat, hogyha például összeveszek velük, akkor szeretnék minél előbb kibékülni. Főleg, ha anyukámmal veszek össze valamin. Ugyanakkor függetlennek is érzem magam tőlük, amikor a kollégiumban vagyok, nem is szoktam arra gondolni, hogy mi lehet otthon. Négy lánytestvérem van. Lehet, hogy meglepő, de szinte soha nem veszekszünk, persze kisebb viták előfordulnak, de nem szoktunk igazán haragudni egymásra. Nagyon fontosnak tartom a barátokat. Szerintem mindenkinek szüksége van barátra. Rengeteg olyan dolog van, amit másnak igazán nem mondanék el, és ha ő akar valamit elmondani, vagy tanácsot vár, akkor számíthat rám. A haverok is fontosak számomra. Ők azok, akikkel lehet szórakozni és nagyon jól „ellenni", de nem biztos hogy mindig számíthatsz rájuk. A szerelem talán az egyik legfontosabb kapcsolat az ember életében. Jelenleg ilyen téren nincs senkim, de nyitott vagyok, és ha valaki olvasná ezt a pár sort, szívesen várom jelentkezését...

Heller Petra

Kardos Gabriella

A reménytelenek szerelme

A reménytelenek szerelme vagyok én,
haldokló lelkem ül körük kellős közepén.
Egyre szűkül az, mint romlott ér,

s a távolban egy óra metronómja
mutatja szívem vele azonos ütemét.

Rozsdás ő, elhasznált szemét.

A reménytelen magány
vándorcirkusza vagyok én.
Bús életem kenyerére kenne békét,
ha tudna, az őszi szél.

De el nem hagy e harmóniátlan gyötrelem,
még belőlem jól nem lakott.
Élősködik bennem,
pedig tudja; tudja jól, hogy romlott hús vagyok!

Könnyeim bor nedűjeként itatják,
s irányjelző táblák mutatják helyes útját,
de ő mintha direkt: eltéved!

- Tán már részeg, s aludni vágy.

A reménytelen szerelem maga vagyok én.
Haldokló lelkem a kör,

s egyedül ül saját közepén.

bíborkék

olyan vagy nekem, mint a Duna
melletted - mint előtte ülve,
édes vizű habjait vakon szemlélve-
előtörnek belőlem a kusza gondolatok

olyan vagy nekem, mint buszon hül've
- csendben, székein társaságban ülve,
kecsesen és mohón az ablakon kinézve-,
előtörnek belőlem a fájó gondolatok

olyan vagy nekem, mint feküdni a füvön
- tavaszi lágy melegben rajta fekve
a kéklő, vizenyős eget merengőn nézve-
előtörnek belőlem a bonyolult gondolatok

olyan vagy nekem, mint az egyedül séta
- lábam elé bambulva a járdát,
vagy figyelve röptükben a madarak szárnyát-
előtörnek belőlem a legszebb gondolatok

olyan vagy nekem, mint mikor vidám vagyok
melletted az idő csak úgy pereg, szalad
- hát még ha fogad ajkaimba harap -,
mint mikor sűrűn gondolkodok:
csak repül az idő,

mert melletted boldog vagyok.

kerti fák alatt

Most valahogy senki más,
de most valahogy Te sem.
Most valahogy csak Magány,
- bár talán most még Ő sem.

Most valahogy unom ezt,
valahogyan unom azt.
Most meg mintha szeretném,
de ez meg már rég nem az.

Most valahogy kihaltság,
most valahogy sivatag.
Most valahogy csendes szívem,
most valahogy hallgatag.

S leállna a kedvesem gyümölcsfái alatt.

Negliga - tánc

Nem kell száradt falevél
korhadt szívem tengerén
Nem kell száraz rózsató
csókos lelkem jég-egén
Nem kell vastag szeretŏ
barlangomnak vízkövén
Nem kell nékem szép mosoly
kedvességek színterén

Nem kell nékem semmi báj,
meg szórakozás, függőség
Nem kell nékem bíborszáj,
mit ócska vágytól harapnék
Nem kell nékem erős hát,
mit szenvedélytől karmolnék
Nem kell nékem izmos nyak,
mit szerelemből kiszívnék

Nem kell nékem virágcsokor,
hogy hazaérve az várjon
Nem kell nekem szívesen,
s köszönöm se rossz szájon
Nem kell nekem kisgyermek,
kit szeretetből nevelnék
Nem kell nékem semmi társ,
kit folyton, mindig ölelnék

Nem kell nekem rockzene,
mit eddig mindig hallgaték
Nem kell nekem értelem,
s nem kell nekem józan ész
Nem kell nekem érzelem,
nem kell az, hogy szeressen
Nem kell nekem semmi jó
és semmi rossz az életben

Nem kellenek barátok,
nem kell nekem lelki társ
Nem kell nekem aludni,
s nem igénylek mulatást
Nem kell nekem étel sem,
S nem kell nékem ital
Nem kell az, hogy szeressél,
Csak tudd, hogy végig hazudtam.

(József Attila azonos című verséhez)

Keresek valakit,
s tudom is, ki az:
kinek bátorító szavaiban
meglelem a vigaszt,
keresem én azt.

Tele vágyakkal zokog a lelkem,
hisz ilyen emberre még sohase leltem,
- s hogy tán nem is fogok:

zokogok -

Csüggedő szívvel
merengek egyre,
vérző szememmel
nézek a mennybe,
s merengek egyre.

Vércseppek csorognak, ki sem apadnak,
az emberek létükkel a mélybe taszít'nak,
s szívják belőlem Lítiumom.

Búsan így hát hamar megállok,
körülnézek, de senkit se látok,
csak komplex képet a fejemben, mint átkot.

Lelkem hát elröppen keresni valakit
- míg testem a síneken vonatot lassít -,
keresni valakit.

Kerestem én valakit, s nem jött el az:
kinek bátorító szavaiban
meglelem a vigaszt.
Csak a gyorsvonat jött felém.

Egy lélek, két élet

Amikor április vége körül megkaptam a levelet, hogy felvettek a Kodály Zoltán Gimnáziumba, valamint a Hajnóczy József Kollégium Türr István utcai tagintézményébe, örültem, de azért kicsit összeszorult a szívem: tudtam, hogy sok nehézséggel kell majd szembenéznem.

Az első – és talán legnagyobb – kihívás az volt, hogy hogyan fogom tudni egyensúlyba hozni a pécsi életemet az otthoni, már jól megszokottal. Vajon barátságoknak kell megszűnniük emiatt? Kik azok, akik a régi életemben még szerepeltek, de az újban, sajnos, már egyáltalán nincs helyük? Folyton csak ezen járt az eszem az utolsó egy-két hétben. De végül is én akartam ezt, én akartam kirtöni a szürke hétköznapok megszokott rendjéből, és „világot látni", új dolgokat és embereket megismerni. Nyáron állandóan a barátaimmal – na meg a családommal – voltam (bár ez nem meglepő), most pedig hirtelen már csak egy héten pár napot tudok velük tölteni, s egy teljesen más világba csöppentem. Úgy terveztem, hogy hazaérek péntek késő délután, utána leszek egy-két órát a családommal, majd a barátaimmal. Szombat délelőtt tanulok, hogy délután a barátaimmal, este pedig a családommal lehessek. Vasárnap délelőtt pedig szintén tanulok, aztán visszatérek a kollégiumba. Ez az eltervezett rendem már az első héten felborult, mikor a hét közepén való beköltözés miatt bent kellett aludnom az egyik barátnőmnél a hétvégén, tehát nemhogy a családommal, a barátaimmal sem tudtam találkozni akkor. Egy-két kósza telefonhívás, pár kis e-mail, és ennyi…

Amikor vége lett az első másfél hétnek, és végre pénteken hazamehettem, boldogan borultam a szüleim, illetve a barátaim nyakába. De az eltervezett rendem sajnos újból felborult: a sok házi feladat és dolgozat miatt az egész hétvégét szinte megállás nélkül végig kellett tanulnom, aminek nem igazán örültek a hozzám közel álló emberek. Apró veszekedések, nagy kibékülések után végül mindenki megértette: szeretem őket, és mindent megteszek annak érdekében, hogy bár a hetem túlnyomó többségét az otthonomtól 120 km-rel arrébb töltöm, elegendő időt legyek velük.

Ezek után, szépen lassan beleszoktam abba a rendbe, amit már korábban elterveztem. Voltam a hétvégén a családommal, a barátaimmal, és még a tanulnivalókat is kivégeztem.

Inkább fent voltam sokáig, és korán felkeltem, hogy minden(ki)re sor kerüljön, de még egyszer olyan ne legyen, hogy valakit vagy valamit, amit szeretek, el kell, hogy hanyagolni.

Azt is megtanultam, hogy a sorrend: család, barátok, és csak aztán a tanulás, és még a tanuláson belül is bizonyos fontossági sorrendek felállítása szükséges ahhoz, hogy minden a lehető legtökéletesebb legyen. Ahogy William Shakespeare is mondta: „Az, aki tanul s emiatt sok mindent elhanyagol, sohasem lesz szerelmes, és az életben sokkal többet veszít, mint amennyit a tanulással nyerhet!"

Ilia Anita

Egy egzotikus fiú viszonya a pénzhez

Taljebbini Ádám egy 18 éves szír származású fiú. Budapesten él családjával kiskora óta, édesanyja fodrászként dolgozik, édesapja szegény sorsból küzdötte fel magát, üzletemberré vált. Mint a szírek többségének, neki is több testvére van. Néhány országunkban, néhány pedig Törökországban éli életét, távol a család egy részétől. Édesapja nem élt a hitelfelvétel lehetőségével, saját erőből próbált eljutni a „csúcsra", s ez sikerült is neki. Nagy álma volt, hogy utódainak vele ellentétben ne kelljen imádkoznia azért, hogy ma éppen lesz-e étel az asztalon.

Ádám legjobb barátjával – aki jelenleg egy zenekar basszusgitárosa – Amerikába, Kaliforniába szeretne kijutni, ott pedig (még) tovább tanulni, fejlődni, tapasztalatokat szerezni. Leginkább külföldön szeretne zenei téren híres, elismert előadó lenni, s édesapja munkáját továbbvinni.

Ádám tehát énekesnek készül, mellette hobbiszinten gitározik, egy-két kisebb zenekarban is megfordult már. 2011 januárjában jött neki az felismerés, hogy „Apaaa, anyaaa! Én énekes leszek!", mert rájött arra, hogy életcélra van szüksége, hiszen „semmilyen szél nem kedvez annak, aki nem tudja melyik kikötőbe tart". Tehát Ádám jól gondolta, hogy a 18 éves kor felé közeledve szépen, lassan, de biztosan döntenie kell, hogy merre tovább.

Ettől kezdve teljesen nyilvánvaló volt számára, hogy énekes lesz. A zene mindig is elkísérte útján, és fontos szerepet játszott az életében. Először a gitározással kezdte, majd rájött arra, hogy szír származásánál fogva különleges hangi adottságokkal rendelkezik, és megpróbálkozott az énekléssel is. Próbálkozását egyfajta siker követte: később aztán rájött magától is, valamint néhány elismerés hallatán, hogy tehetséges, és komolyabban is szeretne az énekléssel foglalkozni. Egy idő után tudta, hogy gyakorláshoz, a hangja fejlesztéséhez megfelelő segítségre lesz szüksége, ezért jelentkezett a Magyar Hajnal énekstúdióba. 2011 júliusában érkezett a hír, hogy felvették, tökéletes löketet adva neki a zenei karrier elkezdéséhez.

Rockzenét kedvelő emberek, figyelem! Akiknek Ádám felkeltette a figyelmét, azok hamarosan ismét láthatják az egzotikus fiút a színpadon: a közeljövőben valószínű már meg is alakul az első saját zenekara!

Ádámnak a pénzhez való hozzáállása sokaknak első hallásra furcsa lehet, hisz ki az az őrült, aki minden forintját gitárokra áldozza? Nem elég neki egy? De ha jobban belegondolunk, nem is olyan durva a nézőpontja, mint amilyennek elsőre látszik. Ugyan jobban szeret spórolni, mint szórni a pénzt, azonban néhány helyzetben előfordul, hogy mások ezt másként látják. Saját értékrendje szerint állítja be a dolgokat. Ami szerinte lényeges, arra nem sajnálja a pénzt, de ugye, nem mindenkinek ugyanaz a dolog lehet fontos. Leginkább a zenei karrierjéhez szükséges dolgokra áldoz anyagi forrást. Ilyen a gitár és a mikrofon, stb.

Neki(k) jelenleg nincs hitel(ük), de volt már rá példa, hogy fel kellett vennie, természetesen gitárra kellett ez a pénz is. Nem bánta meg a hitel felvételét, ugyanakkor, mivel nem szeret tartozni, a lehető leghamarabb vissza is fizette a felvett kölcsönt.

A pénzügyi kultúrája leginkább a gyűjtésre, illetve a beosztásra összpontosul, amely néha összejön, viszont néha nem, de ettől függetlenül nem adja fel. Sokak számára talány lehet, hogy a pénzhez való hozzáállása a vérében van-e, vagy eltanulta, mint ahogy egy kisgyerek is megtanul beszélni a környezete útján. Ezt sajnos már sosem tudjuk meg... Na, nem baj, legalább lesz min gondolkodnunk szürke hétköznapjaink szabad perceiben.

A pénzre szimpla fizetőeszközként tekint, nem pedig bálványként imádja, ahogy mostanság sajnos elég sok ember teszi. Tisztában van azzal, hogy társadalmunkban nagyon fontos szerepet tölt be, s az embereknek a társadalomban való szerepét határozza meg. Elgondolása szerint tehát közhely, de igaz: a pénz nem boldogít, de jó, ha van. (Hát igen, hiszen az, akinek két milliárdja van, semmivel sem boldogabb, mint akinek egy van!)

Már nem nagyon szeretne semmilyen hitelt felvenni, próbálja saját költségvetésből megoldani az életét. A Diákhitelt elsősorban azoknak ajánlja, akiknek ez az egyetlen esélyük, hogy sikeresek legyenek az életben, folytassák tanulmányaikat, és kontrollálni tudják a saját pénzügyeiket, s vele együtt az életüket.

Ilia Anita

Egy sportoló kollégista társunk

Várszegi Nick 20 éves, a Leőwey Klára Gimnázium diákja és a Hajnóczy József Kollégium Kodály Zoltán úti tagintézmény lakója, aki már régóta sportol. Vele készítettem interjút, hogy megismerjük a sporthoz való viszonyát.

– Mit sportolsz és mióta?

– A legfontosabb sport az életemben a foci, amelyet tíz évesen kezdtem.

– Milyen eredményeket értél el a sportban?

– Az iskolai csapatunk tavaly megrendezett Buzánszky kupán harmadik helyezést ért el. Tavaly a Szirén kupán elsők lettünk fociban. Szintén az iskolában én lettem a gólkirály, így a csapatunk is jó helyezést ért el. Széchenyi kupán először vettem részt a csapattal. A kollégiumban egyénileg csocsóban is részt vettem, amin kétszer első és egyszer második lettem.

– Játszol más csapatban az iskolán kívül?

– Igen, Véménden, ahol egyesületi szinten játszom. Kiváló eredményeimnek köszönhetően az edzőnk kiválasztott engem és csapattársamat egy stuttgarti három napos tornára, ahol remekül éreztük magunkat, rengeteget fociztunk, sok új technikát sajátítottunk el.

– Külföldön jártál?

– Igen, mert édesapám Németországban lakik. Lehetőségem nyílt arra, hogy nyaranként kimenjek hozzá és tovább fejleszthessem tudásomat.

– Van példaképed?

– Persze, Luis Figo. Azért ő, mert szerintem ő a világ legjobb focistája.

– Megtervezed az étrended?

– Nem, mert nem tartom szükségesnek, hiszen egészségesen étkezem. De mérkőzés előtt három órával nem eszem.

– Családodból sportol valaki? Támogatnak a fociban?

– Az öcsém szintén focizik ott, ahol én. Anyukám nagyon büszke rám, és a húgom is mindig örül a megszerzett érmeknek.

– Ha a jövőben lesz családod, ők milyen életmódot fognak folytatni?

– Mindenképpen nagy hangsúlyt fogok fektetni arra, hogy a családom is sportoljon, és az egészséges életmódot folytassák.

–Voltak sérüléseid?

– Az első komolyabb sérülésem részleges és teljes bokaszalag szakadás volt, de kisebb sérüléseim is voltak már.

Nick üzenete olvasóink számára: Sportoljatok rendszeresen, éljetek egészségesen!

– Köszönjük szépen a beszélgetést!

Bogdán Erika

500 nap nyár

„A világon csak két féle ember létezik: van, aki férfi, és van, aki nő."

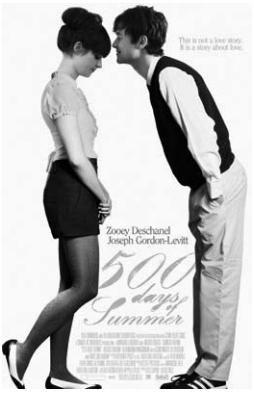

Azt a feladatot kaptam, hogy egy olyan filmről írjak, amiben az emberi kapcsolatokról van szó. Ha csak kicsit is belegondolok, szinte az összes film erről szól. Szerelem, barátság, család, ellenségeskedés… Azért ezt választottam, mert nagyon érdekes és elgondolkodtató a történet. Más szemszögből mutatja be a szerelmet, mint a tipikus amerikai filmek.

A film egy fiú és egy lány megismerkedéséről szól. De! Már az elején szólok, hogy ez nem egy romantikus, vígjátékos sztori. Ezt közlik is velünk már a legelején. Szóval, van egy srác, aki hisz az igaz szerelemben, és úgy gondolja, hogy csak akkor lehet boldog, ha megtalálja azt. Közben a lány nem osztja ezt a nézetet. Egy helyen dolgoznak, és az ifjúnak első látásra lángra lobban a szíve. Aztán párszor találkoznak, és a hölgy is megkedveli Tom-ot (mivel ez a neve). Summer nem akar semmi kötöttséget, tehát megbeszélik, hogy nem lesz semmi komoly, csak jól érzik magukat. Persze a fiú már ekkor is reménykedik, hogy a lány majd meggondolja magát, és boldogan élnek, amíg meg nem halnak. Sokat „ökörködnek", és tényleg úgy tűnik, hogy elég jól megvannak… Aztán jön a csavar, amit nem tárok fel itt a nagyközönségnek.

Amúgy a filmnek van egy furcsasága. Az, hogy a kapcsolatuk fontosabb napjait mutatja be a film, és ezeket nem sorrendben, hanem össze-vissza láthatjuk. Szóval, ez kicsit tényleg szokatlan. Meg néha picit bezavar.

A történetet egyébként elég jónak tartom, és utána is olvastam, hogy mások hogy vannak vele, hát eléggé megoszlanak a vélemények. Sokaknak nem tetszik, talán azért, mert nem értik, de ha valaki átélt már hasonlót, akkor szerintem jobban tudja értékelni a sztorit. Meg amúgy is egy kis fellélegzés a tömeges, szerelmes, ugyanolyan filmek után az, hogy nem tudjuk már meg az első öt percben, hogy mi is lesz itt valójában. És az is fontos, hogy van mondanivalója. Mert a legtöbb szerelmi történet arról szól, hogy az emberek egymásba szeretnek, és úgy mutatják be, hogy akkor már egész hátralevő életükben boldogan élnek együtt, amíg meg nem halnak. De mikor van ez így a valóságban? Na, szóval ez egy teljesen reális film ilyen szempontból. Benne vannak egy kapcsolat örömei, problémái, meg mindenféle ilyesmi. Bemutat pár valódi értéket, meg jól rávilágít pár fontos dologra és nagyon jól meg is van fogalmazva, meg tálalva ez az egész. Valóságos, és van egy pár elég mókás rész is.

A színészek tényleg nagyon jól játszanak, és az is jó, hogy illik hozzájuk a szerep. Summer-t Zooey Deschanel alakítja, Tom-ot Joseph Gordon-Levitt. A rendező elsőfilmes, de igazán jól összehozta. A zenék nagyon el vannak találva, mert remekül passzolnak a film stílusához (van benne pár régi darab). Szóval, szerintem úgy jó az egész, ahogy van. Tényleg kuriózum az ilyen manapság, úgyhogy ajánlom a figyelmetekbe.

Bagó Júlia

Hajnóczy Napok 2011

Ismét megrendezésre került a Hajnóczy Kollégiumban a sok színes programot kínáló Hajnóczy Napok, mely november 21. és 29. között zajlott. Volt mindenféle program a filmnézésen keresztül a vetélkedőkön át a karaoke-ig.

A filmfanatikus emberek természetesen a filmnézéses programokat választották, pl. a Macskajajt. A Macskajaj tömör lényege az volt, hogy ne menjünk hozzá egy olyan emberhez, akit nem szeretünk, mindig kövessük a szívünk útját, és ne érdekeljen, hogy mit mondanak mások, hisz mindig lesz valahogy. Itt szerencsére a vége happy end lett, hiszen mindegyik fiatal ahhoz ment hozzá, akit őszintén szeretett, és még a fiú pénzproblémái is megoldódtak. Voltak olyanok is, akik az Életvonat című film mellett döntöttek, ami zsidókról szólt, akik egy vonattal elmentek Palesztinába, az Ígéret Földjére. Útjukon többször majdnem kiderült, hogy hova tartanak. A végén van, aki eljutott az Ígéret Földjére, van, aki Indiába, és olyan is volt, aki egy kiképzőtáborban kötött ki...

Néhány ember kicsit aktívabbnak, kreatívabbnak érezte magát, s ezért vetélkedőkön vett részt: ilyen volt többek között a Határtalan Európa, vagy a „Kutass és írj!" könyvtári vetélkedő. A Határtalan Európán – a nevéből adódóan – Európával kapcsolatos feladatok voltak: ismerd fel, hogy melyik zászló, hely, zene melyik országhoz tartozik. A legjobb (talán) az volt benne, hogy a végén minden csapat minden tagját jutalmaztak egy Bounty-szelettel, úgyhogy bánhatta, aki nem jött el.

A könyvtári vetélkedőn nagy szerepe volt a könyv(tár)használatnak, az értő olvasásnak és a kreativitásnak. Volt cikkírás idegen szavak felhasználásával, valamint interjúkészítés is, aminek sokan örültek. A vetélkedőn hat csapat vett részt.

A könyvek után érdeklődők számára kedvezett az Tudásközpontba való látogatás, ahol sok érdekes dolgott láthattak a jelentkezők. Ilyen volt például a Kaptár, ami sok százezer Zsolnay kockából állt, valamint egy híres ember emlékeivel megtöltött szoba.

Akik kicsit szerették volna megmozgatni a testüket, azok elmehettek uszodába, ahol játékos feladatok keretein belül mérethették meg magukat. Azok az fiatalok, akik szeretnek pózolni, s nem szenvednek önbizalomhiányban (na, meg a szabadidő hiányában), lemehettek fényképeket csináltatni többek között pár kollégistánkkal.

Az irodalom iránt érdeklődők elmehettek egy filozófiai beszélgetésre is, ahol szó volt versekről, illetve az irodalom és az újság történetéről, és azt a kérdést boncolgatták leginkább, hogy vajon elkülöníthetők-e az irodalom és a filozófia határai? S ebből jött pár kérdés egy irodalomtanártól, melynek megválaszolásánál egy irodalmár s egy filozófus vitatkozott. Néhány ember különösen örült annak, hogy kézbe vehette a XX. század legjelentősebb (magyar) alkotásainak egyikét, a Nyugatot.

Az a program, ami leginkább megmozgatta a diákokat, idén is a Karaoke volt. Először csak hat ember jelentkezett, néhány egyéni és néhány csoportos produkció, majd egy kis idő és bátorítás után többen is megméretették a hangjukat, még ha az nem is volt a legjobb... Végül is veszteni senki sem vesztett semmit, egyszer élünk, mindent ki kell próbálni, mindenki jól szórakozott, és ez a lényeg, a taps pedig mindenkinek kijárt.

Ilia Anita

futónap

megnyitó:
január 24. 17.00

Kredenc tükörben

Hajnóczy Kollégium Galériája

Válogatás az elmúlt hat év Kredenc címlapokból.

INGYENES

2012/nyár

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

ÍZLÉSEK ÉS POFONOK

+ 8 oldal melléklet

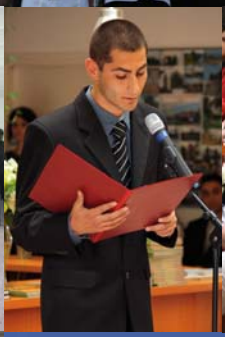

Kredenc

18. szám
2012/nyár

VISSZATEKINTŐ	**4-5**
Változások a kollégiumban	
PRO/KONTRA	**6**
Jó különbözni másoktól?	
EGÉSZSÉG	**7**
Az alkoholizmus betegség	
FILM	**8-9**
Családom és egyéb... / Hachi	
FEELING/HUMOR	**10-11**
Kinek a pap... / Aranyköpések	
KÖRKÉRDÉS/ÍGY ÍRUNK MI	**12-13**
Az ízlésről/ Kardos Gabriella versei	
ÍGY ÍRUNK MI	**14**
Ilia Anita és Petkó Dániel versei	
SPORT	**15**
A kollégiumi focicsapat	
PORTRÉ	**16**
Az időbeosztásról	
AKTUÁLIS	**17**
Lelki szemetesláda	
ZENE	**18**
A SirVive együttes	
MELLÉKLET	**19-26**
Esszépályázat - A többiek és én...	

Ízlések és pofonok

Kis érdekességképpen kezdjük e havi számunkat egy találós kérdéssel: mi lehet az, ami mindenkinek van (esetleg az életkorból fakadóan nem túl fejlett), van, aki beszél róla, van, aki megmutatja, vagy csak eleve látszik rajta, de lehet olyan is, aki bizonytalansága miatt nem büszkélkedik vele... khm, mielőtt bárki félreértené az amúgy cseppet sem kétértelmű magyarázatomat, elárulom, hogy a megfejtés: az ízlés. E szó hallatán az általam megkérdezettek nagy része rögtön pasira, ételre, illetve ruhára asszociált, de valóban kimerülne ennyiben ennek a szónak az értelme? Hála a bajból már oly sokszor kimentő google-nek, sikerült bepillantanom pár, nálam egyértelműen okosabb ember által írt eszmefuttatásba az ízlést illetően. Abban megegyezik a véleményünk, hogy ez egy elég szubjektív dolog, és maga az ízlés segít véleményt formálni bizonyos dolgokról, megkülönböztetve a szépet a csúnyától. (Persze, kinek mi a szép.) Ahogyan mindenből, ebből is alkothatunk egy általános közvéleményt – lásd: „elöl deszka hátul léc" modellek, a mai divat, vagy akár a feszes fenekű, szőke hajú, kigyúrt, kék szemű hercegek – amire az emberek nagy része azt mondja, hogy tetszik. A témával bővebben foglalkozunk az egyetlen, s utánozhatatlan Kredenc nyári számában. Bízom benne, hogy elnyeri a tetszéseteket, mivel sokat dolgoztunk vele, de ha nem, akkor érdektelenségemet az újság aktuális mottójával fejezem ki, és csak annyit tudok írni: Ízlések és pofonok. Jó szórakozást kívánok!

Baumholczer Veronika

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Tördelő: Hegedüs Kata
Fotók: Hajnóczy Kollégium Fotószakkör (Auth Kornél, Kömüves Dániel, Heller Petra, Kalányos Valentin, Kubatov Beáta, Tamicza Dávid, Tatai Réka)
Címlap: Heller Perta (Hajnóczy Kollégium Fotószakkör)
Rovatok: Visszatekintő, Aktuális (Laszlóczki Eszter), Pro/Kontra (Bogdán Melinda, Ilia Anita), Egészség (Solymosi Mónika), Film (Bagó Júlia, Heller Perta), Feeling (Ilia Anita), Humor (Bagó Júlia, Solymosi Mónika), Körkérdés (Basa Bella, Tóth Tamás), Így írunk mi (Kardos Gabriella, Ilia Anita, Petkó Dániel), Sport (Petkó Dániel), Portré (Fajcsi Rebeka, Kóbor Barbara), Zene (Kardos Gabriella)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc, 7633 Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Hajnóczy Kollégiumi változások

Fenekestül felfordult minden… Mondhatja ezt el bárki, aki a Hajnóczy Kollégiumban lakik. Tavaly óta, azaz 2011 nyara után változott meg minden, mikor visszatértünk a nyári vakációnkból.

Előtte egy békés, teljesen nyugodt lánykolesz volt a Türr utcai tagintézmény. Tavaly egy szobában csak négyen laktunk, és volt négy emeletünk, nem kellett nyomorogni a tanulókban és a fürdőkben. Azonban szeptemberben a felső két szintünket elfoglalták a fiúk. Tehát ősztől kezdve a kollégiumunk koedukált lett.

Decemberben költöztem vissza a kollégiumba albérletből, de előtte már lehúztam itt két évet fiúk nélkül. Őszintén szólva eléggé arcon csapott az első pár napban a nagy változás. Először is az, hogy fiúkkal lakunk együtt, mégis szinte egymás szemébe se nézhetünk – biztonsági okokból kifolyólag – mert ugyebár, ez nem egy egyetemi kollégium. Talán a bejárati ajtó, az ebédlő és a dohányzó (ami ugye nincs) a közös.

Mindenki máshogyan éli meg a változásokat… Vannak lányok, akik képesek két órán keresztül „ebédelni” csak azért, hogy legeltethessék a szemüket a 3. emeleti fiúkon, vagy az elsuhanó 4. emeleti focistákon. Abban is mernék fogadni, hogy pár lány képes fél órát „készülődni” egy vacsorához csak azért, mert ki kell sminkelnie magát, túl kell öltöznie a többieket, és természetesen a haját is be kell lőnie. Ezzel ellentétben vannak olyanok, akik simán micimackós pizsamába, nagy szőrös mamusszal ugranak le az esti étkezéshez.

Hogy őszinte legyek, szerintem majdnem minden lányban (az elsősökön kívül) benne van még a tüske. Mégis, miért nyomorgunk hatan egy szobában, amikor a „bevándorlók” négyen vagy hárman vannak, miért kell emeletes ágyakon aludnunk, miközben ők Xboxoznak és lazulnak tömörülés nélkül?

Gondoltam, hogy kifaggatok még pár embert, hogy mi a helyzet, mivel nemcsak a saját véleményemet akartam megjeleníteni

Minket igazából nem nagyon hat meg ez az egész dolog. Bennünk már rég lecsengett a nyár folyamán az, hogy dühösek legyünk, amiért elveszik két emeletünket. Természetesen böki a csőrünket, ha látjuk, hogy a srácok több ebédet vagy vacsorát kapnak. Rossz, hogy a mostani végzősöket az utolsó évükben rakják be hatos szobákba. A legrosszabb talán az, hogy nincs már meg az a hangulat, mint tavaly volt. Nagyon sok diák és nevelő, akik közel álltak hozzánk, elmentek a kollégiumból. Tavaly minden sokkal jobb volt... – válaszol nekem Kömíves Eliza és Jónás Bogi.

Jobban érzem itt magam, mint a régi kollégiumban, mert nem kell fél órát buszozni, hogy eljussak az iskolába és az edzésre. Az egész programunk megváltozott ezzel, mivel időre kell beérnünk a kollégiumba. Sokkal keményebb szabályok vonatkoznak ránk, mint ahogy azt mások gondolják. Az új nevelőtanárok nagyon rendesek, mindenben megpróbálnak segíteni, amiben csak tudnak. A legjobb dolog mégis a büfé! A Puskin téri kollégiumban nem volt büfénk. Jó, hogy lányokkal lakunk, de sajnos a sok

edzés mellett nincsen elég időnk, hogy leüljünk mi is az ebédlőbe, ahogy a többiek. – mondja Princz Gilber, Ivancsics Alex és Tóth Zorán, a 4. emelet (PMFC) lakói.

Sokkal jobb ez a kollégium, mint a másik volt. Szerintem mindenkin látszik annak a hatása, hogy már lányokkal vagyunk. Nem böfögünk nyilvánosan az ebédlőbe és jobban odafigyelünk magunkra. A büfének nagyon örül mindenki. Az rossz, hogy nincs sok közös programunk a lányokkal. (Pedig lehetne!) Ebben a koleszban is ugyanígy vannak összetűzések és nézeteltérések, ahogy a Puskinban is voltak. Nekünk is meg volt/van a véleményünk a 4. emeletiekről, de azért inkább megpróbáljuk elkerülni a konfliktusokat, már nem szóljuk meg őket a kinézetük miatt sem. – nyilatkozza a 3. emeleten lakó Csirke Kristóf és egy névnélküli diák.

Az életben fontos dolog az alkalmazkodás. A kollégium segít minket megtanítani arra, hogy hogyan legyünk toleránsabbak, elnézőbbek és megértőek, ha egy másik társunkról van szó.

Laszlóczki Eszter

Jó különbözni másoktól?

„A stílus az egyetlen olyan igazi luxus, amit bárki megengedhet magának, függetlenül attól, hogy, mennyi pénze van. Ez olyan dolog, ami velünk született, de tanulható, feltéve, ha megvan hozzá az emberben a kellő intelligencia". *(Giorgio Armani)*

Általában, amikor megkérdezik az embereket, hogy egy adott témáról mi a véleményük, a legtöbb felelet így hangzik: „nem érdekel, nincs véleményem erről". De mi van azokkal a kérdésekkel, amik mindannyiunkat foglalkoztatnak? Ezekről alkotjuk meg a saját véleményeinket, amik mellett bátran kiállunk. Minden illető különböző érvekkel, gondolatokkal támasztja alá a teóriáját. Ezek ismertetése a másikkal gyakran konfliktusokba fullad. De akkor mire mondják azt az emberek, hogy jó, ha mindenkinek megvan a saját külön véleménye?

A saját gondolatainkkal megmutathatjuk az egyéniségünket, álláspontunkat. Ha mindenki egyforma lenne, akkor az univerzum együgyűvé és sablonossá válna. A saját ízlésvilág segít elkülönülni a többi embertől, és ezt a sajátos ízlést szeretjük meg a másikban. Az egyforma stílus alkalmazásával monotonná válna az életünk, és mindig ugyan azt tapasztalnánk és látnánk. Ennek elkerülésére alakult ki a mindenki számára egyénileg kialakított életforma. Ez számunkra megfelel, és jól érezzük magunkat benne, ha esetleg ez nem így lenne, könnyen tudunk változtatni rajta.

A saját véleményünk számos helyzetben megegyezik más emberekével is. Ilyen például, hogy ki mit helyez előnybe az életében. Van, aki családcentrikus; van, aki karrierista; és van, aki magányosan, a külvilágtól elzárva él, és így érzi jól magát. Ilyenkor ez emberek úgy gondolják, hogy nincsenek egyedül, és másokra is számíthatnak, ha nézeteiket kell megvédeniük. Ez nem azt jelenti, hogy nincs saját álláspontjuk, hanem azt, hogy hasonló szemszögből látják a dolgokat, és megegyeznek a gondolataik.

Tehát a lényeg, hogy jó, ha az emberek megítélése a dolgokról különbözik, mert így megláthatjuk a másik oldalt is, és felismerhetjük a mi hibáinkat. Így tudunk fejlődni, és így tudjuk kialakítani a környezetünket számunkra megfelelőnek.

Bogdán Melinda

Régen, a Kr.e. 6. században a művelt réteg képviselői megállapították, hogy mindent be lehet bizonyítani, sőt annak az ellenkezőjét is. Ez az állítás, természetesen, erre a témára is érvényes. Először, mikor megkaptam ezt a feladatot, néztem egyet: ugyan, miért lenne jó, ha egyforma gondolkodású, stílusú emberek lennének a környezetemben? Milyen egyhangú és unalmas lenne akkor a világ!

De jobban belegondolva, van jó pár helyzet, amikor bátran kimondhatjuk: jó, ha egy véleményen vagyunk. Szerintem tartós és jelentős emberi kapcsolatokra csak úgy tehetünk szert, ha jó néhány dologról ugyanúgy vélekedünk. Persze, ez nem egyenlő azzal, hogyha megkérdezik, hogy „neked is ez a véleményed erről?", akkor csak bólintasz, mint egy kiskutya. Hiszen ezt a feladatot – mármint önmagunk utánzását – az árnyékunk is tökéletesen meg tudja tenni.

Az a lényeg, hogy mindig önmagunkat adjuk, s megtaláljuk a hozzánk leginkább közel álló embereket. Képzeld csak el, hogy pl. egy tanyán élő, mezőgazdaságban dolgozó férfi udvarol egy üzletasszonynak… Nem valószínű, hogy lenne közös jövőjük. Bár, egy másik példával élve, érdekes szituáció, amikor egy nyolcadikos lány szerelmi viszonyba keveredik egyetemista, vagy már dolgozó fiúval, férfivel. Nem túl jó párosítás, igaz? Mindegyik az élet egy másik oldalát éli, s mindegyik számára más a fontos. Teljesen más életmódot folytatnak: a férfi már lassan apa lehetne, a lány meg még szimplán egy gyermek. De ez talán még – bár nehezen, s nem mindig jól működően – leküzdhető akadály, hiszen a szerelemben a kor nem számít, azoknak, akik igazán szeretik egymást. De később a különbségek felerősödhetnek, és az sem válik javukra, hogy társaságuk nagyon különböző lesz mindig.

Szóval, szerintem fontos, hogy megtaláljuk azokat az embereket, akikkel egy húron pendülünk. S minél jobb kapcsolatot kell kialakítani velük, hogy egyszer majd bátran mondhassuk rájuk: Igen, ő a barátom, barátnőm!

Ilia Anita

Az alkoholizmus betegség

Előző számunkban szó volt a cigarettáról, mint káros, de közkedvelt, egészségkárosító, de a stressz levezetéséhez nélkülözhetetlen (?) „eszközről". Most szintén egy mindennapi dologról szeretnék írni. Az alkohol a mai fiatalságnál igen jelentős szerepet játszik.

Az orvosok, illetve egyéb egészségüggyel foglalatoskodók szenvedélybetegségként írják le. Kitartó fogyasztással nagyon negatív hatása lehet. Lényege testi – lelki függőség, ami az alkohol megvonása esetén elvonási tünetet jelenthet.

Fő hatása, hogy rávesz a fogyasztót arra, hogy olyan mennyiségben igyon, ami károsítja a fizikai egészségét. Talán a legelrettentőbb az, amikor már a fizikai tünetek, betegség megjelenésével küszködnek, de olyankor sajnos, már késő. Májzsugorodás, hasnyálmirigy gyulladás, epilepszia, szexuális zavarok, autoagresszivitás, illetve egyéb kellemetlen betegségek fordulhatnak elő. Ezek tények. Valóban vannak, akik ennyire túlzásba tudnak esni. Talán nem érzik a mértéket. Úgy vélem, tizenévesek körében kisebb számban fordulnak elő alkoholisták. Nagy lelki megterhelés, valami, vagy valaki elvesztése esetén vetemedhet az ember ilyen módszerhez. Más okot nem tudnék elfogadni. Aki egyszer iszik, még nem jelenti azt, hogy utána folyamatosan akar használni ilyesfajta „drogot" (Igen az. Mivel függőséget okozhat a szervezetnek, többszöri alkalom töménytelen használata esetén.)

Az alkoholizmus kezelhető. A kezelés alatt a legfontosabb megvalósítani az alkoholtól való önmegtartóztatást. Az alkoholizmus férfiaknál gyakrabban fordulhat elő. Viszont a női és fiatalkori italozás egyre nagyobb mértékben fedezhető fel. Nőknél az alkoholfogyasztással járó károsodások hamarabb alakulnak ki.

Hogy hogyan lehet valaki alkoholista? Függ a környezeti befolyásoló tényezőktől, attól, hogy milyenek a családi viszonyok, vannak-e a családban rendszeresen fogyasztók, és persze attól is, ha netán rossz környezetbe kerül, mennyire manipulálható az illető.

Visszatérve a kigyógyításra. Ez olyan, mint a dohányzás. Amennyiben a leszoktatni kívánt személy akarata nincs meg, addig hiába a segítő szándék. A fő biztosíték a sikerre a betegségek megelőzése, a beteg akarata az alkoholizmustól való szabadulásra és együttműködése az orvosokkal. Mivel az alkoholbetegek többsége vitaminhiányban szenved ezért különböző vitaminok szedése javasolt.

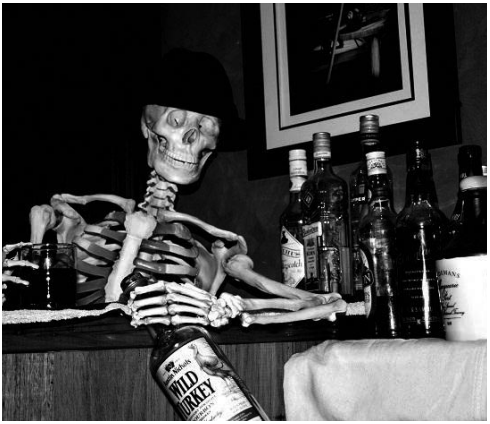

Ezzel a cikkel azt szeretnénk elérni, hogy mértékkel bánjatok az itallal. Sokkal károsabb, mint azt gondolnátok. Lehet, hogy egy hétvégi bulizásnál úgy érzitek, hogy nélkülözhetetlen, de a közérzetjavításban nem csak az segít. Menjetek olyan emberekkel, akikkel akkor is jól érzitek magatokat, ha nem isztok.

Solymosi Mónika

Családom és egyéb állatfajták

Mit csinál egy „normál" angliai család, ha nyomasztónak véli ködös, esős angliai otthonát? Elköltözik Korfura!

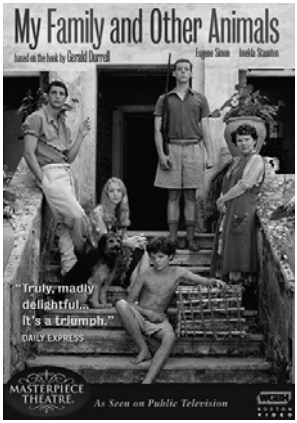

A film egy öttagú, kicsit sem átlagos családról szól, melyben anyuka próbálja irányítani a család kissé rozoga járgányát, a hátul csokit majszoló négy gyerekével. Larry – a legidősebb, mindig rosszkedvű – írói vénával rendelkezik. Leslie a família fegyverszakértője, aki magát a család védelmezőjének képzeli. Aztán jön a szerelmes hajlandóságú, otthon búslakodó Margo és kisöccse Gerry, aki nagy állatrajongó, gyűjtő és lelkes megfigyelő. A mama pedig egy bánatos konyhatündér. Tehát mindenkinek szüksége lenne egy kis éghajlatváltozásra, és egy hirtelen vett ötlettől vezérelve elkötöznek a csodás Görögország egy gyönyörű szigetére, Korfura. Itt megismerkednek az ottani életkörülményekkel, emberekkel, ételekkel, szokásokkal és állatokkal, hála a zoológusnak készülő Gerrynek, aki hazahordja az összes állatot, amit talál. Mindenki hódolhat a saját szenvedélyének, anyuka kuliináris élményekkel gazdagítja családját, Leslie a ház védelmi rendszerét fejleszti tökélyre, és az asztalra valót szerzi be. Larry írással és anyja kioktatásával foglalatoskodik, mialatt Margo elcsavarja a szigeten élő fiúk fejét. Közben életre szóló barátságot kötnek egy helyi férfival Spiroval, aki mindenben a segítségükre van, és a nyakukon marad.

Szóval beilleszkednek az ottani életbe. A kalandok középpontjában mégis a 12 éves Gerry áll, akinek figyelmét a tanulás helyett az élővilág csodái kötik le. Szünet nélkül tanulmányozza a legfurcsább élőlényeket... Köztük a saját családját. Próbálják rávenni arra, hogy tanuljon, kevés sikerrel. Aztán a gyerkőc megismerkedik egy zoológus professzorral, aki osztozik az állatok iránti szenvedélyében, így sikerül valamelyest rábírnia az új ismeretek szerzésére.

Tehát a történet egy kicsit sem szokásos angol család Korfun töltött éveit meséli el, egy állatmániás gyerek szemszögéből (egy felnőtt férfi visszaemlékezéseiből) a második világháború idején. A film Gerard Durell azonos című könyve alapján készült. A könyv önéletrajzi ihletésű és rettentően vicces. Az író némi iróniával és nagyon sok humorral van megáldva. A történetet pedig szuperül vitték vászonra, tehát egy remek kis film jött létre Sherree Folkson keze alatt. A megformáló színészek is tökéletesen visszaadják a szereplők valódi jellemét. A zenét Nicholas Hooper szerezte és tényleg hangulatossá és feledhetetlenné teszi a filmet. A forgatási helyszínről meg szerintem nem kell áradoznom, biztosan mindenki egyetért, ha azt mondom, gyönyörű.

Azért ezt az alkotást választottam, mert ha valahol, itt biztos bemutatják az emberi viselkedés, gondolkodás, ízlés sokszínűségét és mindezt nagyon mulatságos, de normál keretek között. És ahhoz, hogy jól szórakozzunk az emberi hülyeségen, nem biztos, hogy egy érzelgős vagy gusztustalan amerikai csoda a legmegfelelőbb választás. De hát ízlések és pofonok…

Bagó Júlia

Hachi – A leghűségesebb barát

(Figyelem! A filmbemutatóban a végkifejlet is szerepel.)

A történet a világ leghűségesebb kutyáról, és a gazdájáról szól.

Amikor Parker professzor (Richard Gere) egy napon a munkából hazafelé egy gazdátlan kutyakölyköt talál a pályaudvaron, még nem sejti, hogy egy rendkívüli barátság veszi kezdetét…

Parker, mikor leszáll este a szokásos vonatról, hazafelé bandukolva észreveszi, hogy egy ketrecbe zárt jószág van a járdán. Mikor szemügyre veszi a kutyát, felfedezi, hogy a nyakörvén lóg egy fadarab, amin egy japán írásjel van. A professzor tudja, hogy felesége nem enged kutyát a ház közelébe, rossz emlékek miatt, ezért beviszi a ketrecbe zárt állatot a vasútállomásra. Az őr nem enged állatot ott élni, ezért nem marad más választása, haza kell vinnie. A felesége megtudja, hogy kutya van a házban, de később enged férjének.

Pár nappal később Parker elviszi egy japán bácsihoz, aki elmondja, hogy a kutya nyakörvén levő fadarabon az áll: Hachiko, ami azt jelenti, hogy „nyolcadik". A nyolc a japánoknál egy szerencseszám.

Egy nap, mikor a professzor munkába indul, az eb elkíséri őt a vasútállomásig. Mikor megérkezik a vonat, a gazda hazazavarja a kutyát, aki hallgat rá, és elindul. Délután otthonról füleli az érkező vonat hangját, és amint hallja, útnak indul. Parker nagyon megörül mikor a kutyát meglátja, és együtt indulnak haza. És ez éveken keresztül így megy minden nap. Egyszer egy nap, amikor egy darabig a megszokott ütemtervben mennek a dolgok, délután, amikor megérkezik a vonat, Hachi hiába várja gazdáját, ő nem jelenik meg. Parkert a munkahelyén infarktus éri, és már nem lehet visszahozni. Hachi reggelig várja, de ő már nem jön többé. A feleség elmegy a kutyáért és hazaviszi, de a kutya minden áldott nap elmegy a vasútállomáshoz, és várja legjobb barátját, Parkert. A család közben elköltözik, és vinni akarják Hachikot magukkal. El is viszik, de a kutya megszökik, mert hallja a vonat hangját, és várja szeretett gazdáját. A családtagok hiába próbálják hazavonszolni, a kutya soha nem mozdul, mindig várja gazdiját. A kutya megöregszik és elpusztul azon a helyen, ahol várta hű barátját.

Hachi – A leghűségesebb barát egyszerű, de tökéletesen elkészített dráma, amelynél kevés csodálatosabb született a témában. Örökérvényű, igaz mese, amelynél meghatóbbat, szívszorítóbbat és szebbet kevésszer láthat az ember.

Igaz történet alapján készült film.

Heller Petra

Kinek a pap…

„Mindenfajta stílus jó, feltéve, hogy ízléssel alkalmazzuk. Számtalan olyan kifejezés van, amely az egyikben hiba, a másikban szépség.”

(Joseph Joubert)

Megkérdeztem néhány embert, hogy mi jut eszükbe az ízlések és pofonok szófordulatról, amire a többségnek két ember eltérő véleményén alapuló szópárbaj villant be elsőre, de van olyan is, akinek a stílus, illetve az ízlés, és van, akinek az, hogy néhány ember megérdemelne egy-két pofont.

Kinek ne lenne ismerős ez a tipikus párbeszéd, aki ebben a világban éli életét: „Gyere csak, mutatok egy zenét!” „Jó, mutasd csak!”. Meghallgatja. „Hát… ez nekem nagyon nem tetszik!” „Ízlések és pofonok, nekem tetszik, de te csak hallgasd tovább a saját zenéd, s tartsd meg magadnak a stílusod, ha ezt látod jónak.”

Van, aki egy ilyen beszélgetés után stílust vált. Talán azért, mert egy olyan ember mondta neki, hogy nem tetszik – a jelen esetben az ő zenéje– , aki fontos számára, akinek ad a véleményére. De az is lehet, hogy meg akarja változtatni őt, vagyis befolyásolni. S ha valaki meg szeretne változtatni valakit, az nem érdem, hanem szégyen, mert nem szerette önmagát, aki ő valójában, és az meg végképp nem dicséretre méltó, ha az ember úgy válogatja meg a barátait, haverjait, hogy csak a szerinte legjobb stílusú ember jöhet nála számításba. Az is lehet, hogy szimplán csak megvan benne az a megfelelési kényszer, ami annyira sokunkban megtalálható. Nem tudja elfogadni, hogy nem szeretheti őt mindenki. Lehet akármilyen. Lehet rocker, de biztos, hogy van, aki nem szereti a rockot. Válthat ismét stílust, de van, aki azt sem fogja szeretni. És miután már minden utat bejárt, s mindent kipróbált – ami tulajdonképpen nem is nagy hiba, hisz erről szól a kamaszkor – rájön, hogy tulajdonképpen csak egy dolgot felejtett el: önmaga lenni. Hisz hiába próbálhat más lenni, az embereket már csak az is visszataszítja, ha nem önmagát adja, hisz az élet gyorsan elszáll, és mikor kéne önmagát adnia, ha nem itt és most? Az „egyszer élünk” elvű emberek szerint ne féljünk megmutatni önmagunkat. Ne legyünk nagyszájúak, de azért mondjuk ki, s adjunk hangot a véleményünket. Ne vigyünk semmit sem túlzásba, de próbáljunk ki mindent, és keressük a számunkra helyes utat, hisz kit érdekel, hogy valaki mit gondol a barátodról, hogyha neked tetszik, és TE akarsz vele lenni, TE vagy szerelmes belé. Nem másnak kell, hogy tetsszen, hiszen te vagy vele együtt, és ahány ember, annyi lélek, annyi nézőpont, s annyi ízlés.

Van, hogy egyes emberek azért akarnak megfelelni valaki(k)nek, hogy tagjai legyenek egy bizonyos közösségnek. Hisz hogy lehetnének a helyi „menő fiúk-lányok” bandájának tagjai, ha nincs olyan stílusuk, mint nekik, ha nem tízezer forintos ruhákban járnak, és nem lóg ki a szájukból egy cigi, illetve a kezükből az alkohol? Ez a megfelelési kényszer tipikus holtpontjai közé tartozik (sajnos). Érthető az is, hogy az ember keresi az útját, a barátait, s vele együtt a megfelelő társaságot, sok mindent kipróbál, de azért kamaszkor ide vagy oda, nem muszáj minden héten változnia az embernek, akárcsak a divat... Hisz egy idő után már nemhogy mások, de talán saját maga se tudja saját magáról, hogy ki is valójában, hisz a sok változás után talán már semmi idővel nem rendelkezik, amit magára szentelhetne, főleg ha az ember sztár, mint például Lady Gaga, vagy Nicki Minaj. Nekik mondjuk, sajnos, muszáj szinte mindig megújulniuk, hisz az emberek egyik része megunhatja az egyhangúságot, a maradék

pedig az állandó változást. Ezért kellene például a zenészeket leginkább a zenéjükért szeretni, hisz nem ismerjük őket, csak hallottunk róluk, és annyit tudunk az életükről és az állítólagos érzéseikről, tulajdonságaikról, amennyit a lapok írnak. Hisz valahova mindenkinek tartozni kell, senki sem szeretne egyedül maradni a világban, ami nem csoda, hiszen „egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen" (gróf Széchenyi István).

Biztosan sokan ismerjük azoknak az embereknek az életét, akiknek csak egy kívánságuk van: váljanak köddé, levegővé, nézzenek át rajtuk, s ne vegyék észre őket, csak hagyják őket elvegyülni a tömegben. Szerintem ez az életszemlélet sem helyes. Inkább legyen valaki egy egyszerű kis közösség tagja, vagy csak szimplán kezdjen el barátkozni, hisz aki keres, az talál. De ne iszonyodjanak az emberektől, hiszen lehet, hogy a mostani emberek többségére nem lehetne a legjobb barát címkét ráilleszteni, de ott a maradék, illetve a kivételek – amik mindig vannak, csak észre kell vennünk őket. Nem szabad irigykednünk mások életére, akiknek sikerül minden. A menőségre. A barátokra. A pénzre. Hogy őket semmi sem érdekli, nem tanulnak, mégis kitűnő tanulók, más meg csak vesződik minden kis apró dologgal. De nincs értelme irigykedni mások életére, hisz nem érünk el sokat vele, maximum annyit, hogy okozunk pár rossz érzéssel töltött percet / órát / napot / hónapot magunknak, amikor csak egy bizonyos élet után vágyódunk, ahelyett, hogy tennénk azért, hogy a mi életünk legyen irigyelhető. Hisz nem is olyan nehéz, csak elsősorban el kell fogadnod önmagad olyannak, amilyen vagy, meg kell keresned azt, aki tulajdonképpen vagy, az arany középutat, s azokat a barátokat, akik mindig veled tartanak, s a jellemed lehetőleg az alapján „beállítani", hogy úgy viselkedsz másokkal, ahogy szeretnéd, hogy ők bánjanak veled. Hisz ha megdobnak téglával, minek dobnád vissza a téglát? Mutasd meg, hogy jobb és több vagy, mint amilyennek az emberek látnak' Látod? Máris menő vagy. Hisz a menőség tulajdonképpen csak annyit tesz, hogy önmagad vagy, és ezt még szereted is, nem pedig azt, hogy megvetted a legdrágább ruhát a boltban, amit csak találtál.

Ilia Anita

Aranyköpések

A tanév során összegyűjtöttük tanáraink, nevelőink és társaink aranyköpéseit. Íme, az eredmény…

– állopát – az állapot röviditése

– izobár állapot változások – diabetikus állapot változás

– adiobatikus állapotválotozás... (nagyon nem megy nekünk ennek a kiejtése...)

– Nevelő: Na de lányok, a fizika az csendes. – Dehooogy, a testek esnek.

– Vérbeles aszpirin függő.

– Nem bírtam kivenni a kezemből a zsebemet.

– Monikulák... – haladó és forgó mozgást végeznek.

– Gázok állapotváltozása, mindig más testekkel való kölcsönhatás során gyün létre!

– csirkegyilkosság a fizika segítségével, hőelvonás a fejetlen csirke testétől.

Gyűjtötte: Solymosi Mónika

– Ne grimaszkodj!

– Mint egy jóllakott csecsemő rúgkapálsz

– Kingám, te mit mész, mint a menetrendszeri busz?

–Ájjá föl, Zitám, mer' elvesztem a jómodoromat!

– Ha valaki nem vesz levegőt, tudjuk, nem sokáig bírja.

– Nyújtózkodj többet az ég felé 2. félévtől!

– A családtagok jók biológiai kísérletekre.

– Hiába akartam gerendázni, leszedtek onnan, kosaraznom kellett, a fenébe!

– Dávid, vedd le azt a valamit, nincsenek denevérek, hogy összekócolják a fejed!

– Na, mit rajzoltam fel? Nem. Nem a központi temető.

– Bocsánat, a te lábadon állok? – Igen. – Hát akkor húzd el!

– Szikrázik, rakd oda a kezed, nem mered!

– Mit röhögsz itt, mint a fakutyák?

– Melyik vonaglik itt, mint kutya a sajtos zsemlében?

Gyűjtötte: Bagó Júlia

Ért-e már titeket kritika az ízlésetek miatt?

„Ízlések és pofonok" , hallhatjuk életünk során legalább ezerszer ezt a mondatot, mely nem hiába nem kopott el az idő folyamán, ugyanis nagy igazság van benne. E mondat kapcsán nekem egyből a saját ízlés miatt, vagy egyéb más miatt kapott kritikák és bántó megjegyzések jutottak eszembe és ebből indultam ki. Nyilván mindenkit ért már kritika akár az öltözködése, beszédstílusa, nemzetisége vagy éppen a hajszíne miatt, de az sem kizárt, hogy ennél jóval súlyosabb dolgot vágtak a fejéhez.

Szóval ebből a mondatból kiindulva kezdtem beszélgetést néhány diáktársammal, akik hol mertek nevet adni azokhoz a velük megesett eseményekhez, melyeket elmondtak, hol pedig név nélkül meséltek. Az utóbbiak nagy valószínűséggel félnek az esetleges újabb megjegyzésektől, melyeket saját véleményük kinyilatkoztatása miatt kaphatnak. Ez szerintem nem jó, hamarosan ki is fejtem miért.

Detti

Először Dettivel beszélgettem, aki elmondta, hogy tájszólása miatt bizony nem is egyszer érte bántó megjegyzés, de ő azt mondta, hogy nem törődik ezekkel, mert így is őrzi családja erdélyi származását. Rajta kívül még más emberek is megemlítették ezt a témát, és volt még akit nem zavart, hogy szóvá tették neki, hogy nem úgy beszél, mint a többség. Ilyen például *Zoli* is, aki szintén büszkén vállalja alföldi beszédét, és nem akar beleolvadni a tömegbe, sőt úgy érzi, hogy ettől még különleges is. Egyet is értek vele, mert nem mindig az a jó, amit a többség elvár és normálisnak tart, véleményem szerint az egyformaság unalmas is lenne, és a tájszólásos emberek színfoltok a szürke hétköznapokban ezer hasonló beszédstílusú ember hallgatása után.

Visszatérve Dettire, ő egy olyan erdélyi családból származik, mely csupán 20 éve él Magyarországon és sajnos, ezért azt mondták rá, hogy betolakodó. Úgy vélem ez óriási butaság. Már miért lennének ők betolakodók, kérdezem én. Mint jól tudjuk, Magyarország olyan ország, mely egykori önmagával határos, az ő családja pont olyan területen élt, melyet elcsatoltak, nem tehetnek róla, hogy határon kívülre kerültek, ők attól még ugyanolyan magyarok, mint mi, és joguk van itt élni, és ha teszem azt orosz lenne, akkor is ugyanolyan értékű ember, akit nem „betolakodóként" kell kezelni.

Név nélkül

Sajnos olyan emberrel is beszélgettem, aki elmesélte, hogy őt nem az öltözködése miatt szólták meg, hanem azért, mert ruhája is alig volt családja rossz anyagi helyzete miatt, édesapjának nem volt állása, édesanyja pedig gyesen volt. Bár fájtak neki a bántó szavak, végig pozitív volt, tudta, hogy helyzetük jobbra fog fordulni, csupán idő kérdése az egész, és szerencsére így is alakult.

Zsófi, Szasza, Zoli

Zsófival, Szaszával és Zolival is váltottam pár szót, akik elmondták, hogy őket öltözködési stílusuk miatt érte kritika, ám mindhárman egyhangúan azt vallották, hogy ez őket cseppet sem zavarja, mivel a nekik fontos személyek úgy szeretik őket, ahogy vannak, más embernek pedig nem céljuk megfelelni, nekik így jó, viszont az építő kritika szerintük is hasznos és fontos dolog.

Név nélkül még jó pár ember segített e cikknek a létrejöttében. Volt, aki elmondta, hogy gerince nem úgy fejlődött, ahogy kellett volna, ezért púposnak gúnyolták, volt olyan, aki betegség miatt plusz kilókat szedett fel, és ezért sértegették, és volt, akit szőke hajszíne miatt butának bélyegeztek. Sorolhatnám napestig az olyan bántó megjegyzéseket, melyeket emberek olyan dolgokért kaptak és sajnos, kapnak is, amiről nem tehetnek.

Az elején megemlítettem, hogy nem tartom jónak, hogy nem vállalták nevüket, ugyanis úgy gondolom, nem kellene tartaniuk a további megjegyzésektől, bátornak kellene lenniük, fel kellene vállalniuk saját véleményüket, saját magukat. Hiszen akik megjegyzéseket tesznek, azoknak pont az a céljuk, hogy fájdalmat okozzanak, és örülnek, ha látják, hogy elérték céljukat. Nem szabad megadni nekik ezt az örömöt, tilos! Az ember csak úgy lehet boldog, ha nem foglalkozik

a negatív megjegyzésekkel, kritikákkal, hiszen, ha mindent a szívünkre vennék, akkor aztán megállás nélkül bánkódhatnánk feleslegesen. Tapasztalatból mondom, az ilyeneken túl kell lépni, muszáj. Sokmillió ember él a világban, miért lenne bárki letört pár véleménye miatt, ha ott van jóval több, aki úgy szereti őket, ahogy van. Meg kell jegyeznem azt, hogy félreértés ne essék, a kritika nem minden esetben rossz, igenis van jó kritika, az építő kritika, mely az ember számára hasznos, tanulhat belőle.

Úgy érzem, ebben a cikkben fontos volt, hogy nevek is szerepeljenek, hiszen így közelebbi és baráti hangulatú, láthatjátok, hogy nemcsak titeket ér sérelem, nemcsak titeket bántanak, hanem bizony társaitokat is. Valljuk be, mindenki szokott ilyenek miatt rosszkedvű lenni, mert bár túl kell rajtuk lépni, ez azért mégsem egyszerű, ilyenkor sokat segít egy beszélgetés, és máris valamennyivel jobb. Az ember megkönnyebbül, ha kiöntheti a lelkét, és van, aki mellette áll, éppen ezért merjetek egymás felé bizalommal nyitni, még akkor is, ha kicsit kínosnak érzitek.

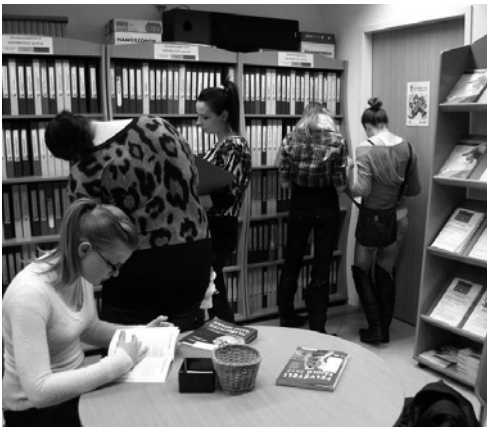

Száz szónak is egy a vége, lehettek alacsonyak, magasak, karcsúak, molettek, fekete hajúak, vörös hajúak, szerbek, sőt litvánok, sportosak, különcök, csendesek, harsányak, jegyezzétek meg, hogy a rosszindulatú megjegyzéseket engedjétek el a fületek mellett, szintúgy a negatív kritikákat, viszont az építőt, ha gondoljátok, fogadjátok meg!

Basa Bella

Kardos Gabriella versi

Felborult mérleg

Határozatlanná tettél,
mint húgot drága testvér,
mikor egy éjszakán erőszak éri,
– s a helyzetet, ha fel is méri,
nem érti: mi történt

Bizonytalanná tettél,
mint felhőt puszta szél,
ha mindenkor csak máshogy kering,
s még jégeső is veri
a gomolygó port az utcákon

Pogánnyá tettél végleg,
mit kínzó szemrebbenésed
átkaként fogtam magamban fel,
pedig hittem: hitem törékeny,
de te megdöntötted azt

Megríkattál nem egyszer,
hiányodtól úgy féltem,
s olyan voltam, mint kislány,
kiben kavarog a magány,
s aznap éjjel alig aludtam el

Smaragdzöld kozmosz

Smaragdzöld, kék, fekete, smaragd
Poéta lettemvoltamvagyok.
Bíbor, köd, bíbor, alkonyat
Halott – érző szülemény vagyok.

Vörös, vörös, fekete, bordó
A vér ömlik mindenhonnan.
Narancs, piros, narancs, forró
tűz gyulladt pitvaromban.

Barna, vajszín, por, vaj
Sivatag-képződmény a lelkem.
Kozmosz-szín, űr, csillagok
Dimenzión-túli látomás lettem.

Rózsaszín, fekete, rózsaszín, fekete
A szerelem mindig csak gyász.
Lila, ibolya, lila tenger
Maga vagyok az alkotás.

Ilia Anita

Út a végtelenbe

Ülök egy kis sötét hajón,
S a szívem néma katlan
De én csak megyek a messzeségbe
Tovább s tovább lankadatlan.
Felnézek az égre, egy aranyló fényre
Hallgatom a fehér madarak játékát,
Mintha csak az egyik azt súgná nekem:
„Ne menj tovább! Várj még, maradj velem!"
Nem tudom, merre, csak mentem
Makacsul, s most meg nem tudom
Hova tovább és hol, merre
Van az a bizonyos hátra és előre…
S hirtelen az egyik pillanatban
Fellobbant előttem a távolban egy tűz,
S így már van, mi újból hajt és űz.
Kicsiny fényei kis reményemnek,
Apró szikrái bennem égnek,
A fény a reményem csak
Még nagyobbra gyullasztja,
De vigyáznom kell rá, mert
A messzeség elhullasztja.

Bármerre nézek...

Bármerre nézek…
Bármerre nézek, körülöttem léptek
s hirtelen ugranak csak be a képek
hogy mennyire éles és mennyire véges
az élet, mikortól a rossz útra lépek
És hiába venném be, már csak későn hatna a méreg.

Hiszen nincs könnyű kiút, ha útvesztőbe érek
És nincsen változàs, akárhogy is kérem
De nincs vér és nincs szenvedés,
Pedig a földi élet nekem már oly kevés.

ennyi volt, ennyire tellett
és ott találtam magam az utcán egy árok mellett
az ég zöld a fű pedig kék
mondd, kell valami ezen kívűl még?
a bal kezemben sör a jobban pedig cigi
nincs munkám pénzem s életem mire az emberek
csak azt mondják nekem :
'hát haver, ez ciki!'
de tudod az élet néha másról is szól
nem csak a buli a pia és a rock n roll
bármerre nézek, nem lelem a kiutat
az útvesztőből, amit oly sok ember kutat.

nincs semmi jó ami körül vesz a rosszban
Miközben bágyadtan fekszem odalennt a koszban
de egy kis idő után megjelenik néhány barát
kik segítenek nekem áttörni az élet nehéz falán
ők tudják a nevem és vele együtt az életem

mivel nincs könnyu kiut ha rossz útra térsz
és nincsen változás akàrhogy is remélsz
nincsen vèr és nincsen szenvedés ...
pedig a földi élet nekünk már oly kevés

Petkó Dániel

Mikor még tavasz volt

Mikor még tavasz volt,
Virágzott a szívem.
Mellettem volt!
Szeretett!

Jött a nyár, csodás volt minden.
Úgy látta az ember nincs gát köztünk,
Mellettem volt!
Szeretett, imádott!!!

És jött az ősz, borús lett minden!
Még néha napján kisütött a nap, és
úgy érezte az ember minden rendben.
Ritkán volt mellettem!
Szerettem! imádtam!

Jött a tél, hó lepett mindent.
Keveset láttam, éreztem elhagy!
Nem tudom, hol tévedtem!
Megcsalt, elhagyott!
Csalódtam! Szeretem!

A mi koleszcsapatunk

Mint tudhatjuk, tavaly év végén a Puskin téri tagintézmény bezárta kapuit. Itt korábban a szabadidős tevékenységek között állandó jelleggel szerepelt a labdarúgás. Számunkra elkerülhetetlen a mozgás. A fiúk többsége mit szeret szabadidejébe csinálni? Hát focizni! Rendszeresen szerepeltünk a Városi Labdarúgó Bajnokságon.

Az idei tanév elején új helyre kerültünk, és nem tudhattuk, hogy idén lesz-e koleszcsapat és lesz-e legalább ez az heti egy sportolási lehetőség. Végül erre a tanévre is összejött egy csapat, és ismét indultunk a városi bajnokságon, így a Türr István úti tagintézménynek lett fiú csapata, ami továbbra is sportolási lehetőséged ad azoknak a srácoknak, akik focizni szeretnek. Tudni kell, hogy a városi bajnokság őszi-tavaszi rendszerben zajlik. Az ősz során vegyesen szerepeltünk: voltak szép győzelmek, de volt olyan, mikor vesztesen hagytuk el a pályát. Egy teljesen új csapattól ez egyáltalán nem rossz, és ennél már csak jobb lehet. A csapatról azt kell tudni, hogy akik pályára lépnek, többsége klubszinten is focizik. Említést kell tennem mindenképpen arról a személyről, akinek köszönhetünk mindent, vagyis Domján Attila tanár úrról. Köszönettel tartozunk neki, hogy veszi fáradságot, és elvisz minket focizni. Meccseinket a Pollack Kollégium betonos pályáin játsszuk.

Kikkel is mérkőzünk hétről hétre? ANK, Gandhi, Refi, Miroslav, Pollack, Nagy Lajos, és végül testvérintézményünkkel, a Kodály úti fiúkkal mértük össze tudásunkat.

Az ősz folyamán három győzelmet zsebeltünk be. Az ANK-t a Gandhit és a Refit sikerült két vállra fektetni. A Pollack, Miroslav, Nagy Lajos Kollégiumtól és a Kodálytól vereséget szenvedtünk. A győzelmeknek örültünk, a vereségeknek viszont nem, de tiszteletben kell tartani, ha az ellenfél jobb.

A csapattagok: Kovács Péter, Borsos Gergely, Nagy Tamás, Kollárics Mátyás, Zsebe Bence, Kubatov Kornél, Békási Balázs, Várda Ákos, Petkó Dániel, Farkas Tamás (aki sajnos már nem tagja a kollégiumnak, így tovább nem áll a rendelkezésünkre.)

Az elmúlt tanév végén egy korszak ért véget, de szeptemberben kezdődött egy új! Alakult egy teljesen új kollégiumi csapat, mely az adott időpontokban próbálja kihozni magából a maximumot. Azáltal, hogy a kollégium csapatában játsszunk nemcsak egyénileg vagyunk fenn a pályán. Rajtunk kívül vannak még a csapathoz tartózó srácok. Arról nem is beszélve, hogy az a személy, aki kollégiumi csapatban pályára lép, a kollégiumot képviseli.

Remélem, ami itt év elején elindult, fenn fog maradni, és évről évre lesz a Türr István úti tagintézménynek futballcsapata. Tavasszal törekedni fogunk a minél jobb szereplésre, és akiktől vereséget szenvedtünk, azoktól igyekszünk revansot venni.

Petkó Dániel

Hogyan osszuk be az időnket?

Sok diáknak gondja akad a napirendjének összeállításával, rengetegen nem tudják összehozni, hogy az iskola és a tanulás mellett a hobbijuk, szabadidős program, szórakozás is beleférjen. Sokszor a valamiről való lemondást választják, amikor kis ügyességgel össze lehet rakni az elfoglaltságokat, hogy mindenre jusson elég idő. Hegedüs Katával beszélgettünk a témáról, aki amellett, hogy példás tanuló, ezeregy dolgot elvállal, csoportok aktív tagja, a Kredenc tördelője, és mindezt szívesen teszi.

– Kata, honnan ered a szorgalmad, kitartásod?

– Igazság szerint, ez magától jön. Már óvodában és általános iskolában is sok mindent csináltam, úgyhogy nem hirtelen jött ez az egész. Kiskoromban megtanultam beosztani az időmet, a tanulást elősegítette, hogy figyeltem órán, illetve ki lehetett használni a lyukas fél órákat. Szerencsére gyors tanuló vagyok.

– Kérlek, mondj pár példát, mivel foglalkoztál!

– Jártam táncolni, zongoraórákra, és természetesen az összes iskolai rendezvény „lelkes" részvevője voltam.

– Hogyan tudod beosztani az idődet, hogy tényleg elég legyen a tanulásra?

– Aránylag egyszerűen. Tudom nagyjából, hogy mennyi idő alatt mennyit tudok megtanulni. Nagyobb dolgozatok előtt több napig készülök, kisebb anyagrészekre osztom be a témákat, így mindre jut időm.

– Milyen fakultációkra jársz?

– Három fakultációra járok, magyarra, történelemre és földrajzra. Idén tavasszal készülök franciából és földrajzból lerakni a középszintű érettségit.

– Manapság mivel foglalkozol iskola mellett?

– A balett továbbra is megmaradt, emellett néptáncolok, és ugyebár a Kredencet tördelem. Franciát és nyelvtant korrepetálok, néha történelmet is. Hétvégi kedvelt szórakozásom pedig a lovaglás.

– Tervezed, hogy ezek közül valamivel később is foglalkozni fogsz?

– A franciát tovább szeretném vinni, és a későbbiekben is szívesen tördelnék egy szerkesztőségében, de elsősorban a jogi pálya és a történelem érdekel.

– Nem érezted még azt, hogy túlvállaltad magad?

– Dehogynem. Rendszeresen túlvállalom magam, de valahogy mindig sikerül megvalósítani, amit elvállalok. Sajnos a tanárok nem mindig veszik figyelembe, hogy a diákoknak más dolguk is van az iskolán kívül.

– Jelenleg részt veszel valami különleges programban?

– Beszélgetésünkkor épp francia cserediákokat várunk Aix-en-provence-ből a francia színjátszó fesztivál keretében. Segítek különféle programokat szervezni az ide látogató diákoknak, de cserediákot sajnos nem tudok fogadni. Emellett a szavalóversenyt és a ballagást fogom konferálni.

– Egy kismadár azt csicseregte, hogy nemrég interjút adtál egy csatornának. Mesélnél róla?

– Engem ért a megtiszteltetés, hogy megnyithattam a Hajnóczy Kollégium Galériájának első kiállítását. Itt járt a Pannon Tv riportere, aki a Galériáról és a Kredencről kérdezett, mivel a kiállítás képeit az újság címlapjaiból válogattuk.

– Szerinted előnyödre válik, hogy ennyi mindennek a részese vagy?

– Úgy gondolom, hogy igen, mivel olyan tapasztalatokra tettem szert eddig, – és remélem lesz még rá lehetőségem – ami a mindennapi élet folyamán is jól jön. Ilyen például a gyors tanulás.

– Van pár terved a jövőre nézve, amit megosztanál velünk?

– Jó lenne kis külföldi tapasztalatot szerezni Franciaországban, vagy francia nyelvterületen, de Skóciába is szívesen ellátogatnék. De elsősorban az egyetem a fontos.

Köszönjük, Kata, az interjút. Kívánjuk, hogy minden sikerüljön, amit elterveztél, és reméljük sok fiatalnak példát mutatsz a kitartásoddal!

Fajcsi Rebeka, Kóbor Barbara

Lelki szemetes láda

„Agyturkász, pszichológus, vagy talán lelki tanácsadó? Mégis mire jó ez nekem? Meg tudom én oldani a saját problémáimat segítség nélkül is, köszönöm.” …. Vagy MÉGSE!

Az emberek szeretnek a saját problémáikról beszélni, kibeszélni magukból a gondjaikat. Mindenkinek szüksége van egy olyan emberre, aki képes átérezni az adott helyzetet, elfogad minket. Aki mindenki gondját-baját megérti, elgondolkodik rajtuk, komolyan veszi, majd tudásához és kompetenciájához mérten tanácsot is ad.

Tudod, milyen, amikor úgy érzed, hogy senki nem ért meg, elítél, vagy éppen nem kíváncsi rád, mert a saját problémája jobban lefoglalja? Általában ilyenkor magunkba roskadunk és csak saját magunkat emésztjük belülről. Sokféle embertípus létezik. Vannak olyanok, akik bárhol, bárkinek képesek beszélni a lelki bajaikról vagy szívügyeikről.

Azonban vannak olyanok is, akik egyáltalán nem mernek beszélni senkivel, pláne nem egy szerettükkel, mert nem akarják, hogy a szerettük aggódjon miattuk, vagy mert úgy érzik, hogy ami velük történik, az senkit sem érdekel.

Az egyik legrosszabb dolog a világon az, amikor magunkba fojtjuk a bánatunkat, amikor magunkba próbálunk lerendezni mindent, végül pedig „ott ragadunk”, és csak azt vesszük észre, hogy körülöttünk már nincsen senki. Nem szabad magunkba fojtani a problémáinkat! Ilyen esetekben a legjobb egy olyan emberrel beszélni, aki kívülálló és akinek teljesen őszintén mesélhetsz az életed apró, de számodra mégis fontos pillanatairól, mert tudod, hogy nem élne vissza azzal, hogy rábízod a titkaidat.

Nem kell egyből arra gondolni, hogy: „na, most akkor leszólítok egy embert az utcáról és kiteregetem neki a szennyest!” Tudd meg, hogy az intézményben ahol tanulsz/laksz, van-e olyan személy, aki külön arra szakosodott, hogy meghallgassa az emberek problémáit.

A mi kollégiumunkban is van rá lehetőséged, hogy kiöntsd egy „idegennek” a szívügyeidet. Az elején talán úgy gondolod, hogy nem is értené, miről zagyválsz, közben fogalmad sincs arról, hogy mennyire át tudja élni a helyzetedet.

A Hajnóczy Kollégium Türr utcai tagintézményében is van egy kedves, fiatal lány, aki valóban kíváncsi a te problémádra, és aki erre szakosodott. Ő sok szeretettel vár téged, ha beszélgetni lenne kedved. A témák kötetlenek. Beszélhetsz arról, hogy milyen érzés, hogy összetörték a szíved, az egyéni szociális problémáidon túl még a továbbtanulást és az élet nagy dolgait is megvitathatod vele. Minden csütörtökön 16:00-tól. Előtte jelentsd be a nevelőtanárodnak, hogy szeretnél vele beszélgetni. Neked már csak az a dolgod, hogy megjelensz a megbeszélt időpontban, hogy kitárd a lelkedet.

Jól jegyezd meg, hogy… a problémáink sosem egyszerűek, de mindig van remény.

Laszlóczki Eszter

A SirVive együttes

A rockzenét játszó SirVive nevű zenekar 2008-ban alakult. Az énekes és gitáros szerepében Jurin Szabolcs foglal helyet, a basszusgitáros Györgyi Donát, a dobok mögött pedig Schubert Máté.

A még nem nagyon ismert banda már pályája elején is több koncerten hajrázott, többek között Pécsen, Villányban, Pécsváradon, de meghívást kaptak már Siklósra, Martonfára, és Mohácsra is. Első fellépésük 2010 decemberében, a pécsi Ifjúsági Házban volt. Nagy álmuk, hogy a zenélésből meg tudjanak élni. De hát, ki ne gondolt volna valaha ilyenre, nem igaz? Szerencsére ők jó úton haladnak céljuk elérésének érdekében. A rockzene műfaja mellett szeretnének valami újat hozni Magyarországra, valami velejében mást, ezért nem teljesen behatárolható dalaik műfaji hovatartozása. Lemezük még nem jelent meg, de nem is tervezik – egyelőre.

– Mi ösztökélt titeket arra, hogy zenéljetek?

– Láttuk híres zenekarok fellépéseit, és belegondoltunk, hogy milyen jó lenne, ha egyszer mi állnánk ott, és minket hallgatna több ezer ember!

– Kitől kaptátok hangszereiteket? Esetleg gyűjtöttetek rá?

– 2008 karácsonyán kaptam a nagymamámtól, és nagyon örültem neki. (Szabolcs)

– A basszusgitáromat most márciusban kaptam szüleimtől, úgyhogy még elég új vagyok a dologban. (Donát)

– A dobot, amit most használok, a nyár elején kaptam szüleimtől. (Máté)

– Sokan mennek a koncertjeitekre? Milyen érzés ennyi ember előtt játszani?

– A legelső fellépésünkön még csak tizenöten voltak, de azóta egyre többen jönnek el a koncertjeinkre.

– Van kedvenc bandátok?

– Egyikünknek sincs kimondottan kedvenc zenekara. Sok bandát szeretünk, mint például a Simple Plan, az All Time Low, a Chiodos vagy Green Day.

– Szabadidőtökben sokat zenéltek?

– Hetente egyszer próbálunk, de szabadidőnkben mindannyian sokat foglalkozunk saját magunk képzésével.

– A zenélésen kívül van még kedvenc hobbitok? Vagy nem jut idő másra?

– Mindhárman focizunk egy egyesületben, de ezen kívül szoktunk még futni is.

– Ki írja a dalszövegeket, és ezek milyen nyelvűek?

– Szabi írja a dalszövegeink túlnyomó részét, de többiek is besegítenek. A szövegek általában angol nyelvűek, de próbálkozunk magyar szövegek írásával is.

– Volt már tagcsere?

– Igen, volt már rá példa. A basszusgitárosainkat sűrűn váltottuk különböző okok miatt. De most úgy látszik, hogy összeáll a banda.

– Csak saját számokat játszotok, vagy van, hogy más előadóktól is?

– Túlnyomó részt saját számokat játszunk, de előfordul, hogy feldolgozásokat is.

– Vonz titeket a hírnév és a gazdagság?

– Kit nem?! Szerintünk mindenki vágyik a hírnévre és a gazdagságra, és arra, hogy abból éljen meg, amit szeret is csinálni.

– Vannak klipjeitek? Ha igen, ezek hol találhatóak meg?

– Klipjeink nincsenek, de videókat találhattok rólunk a Youtube-on.

– Hogyan tudnátok leírni a zenéteket az embereknek?

– Ha megkérdezik tőlünk, hogy milyen zenét játszunk, akkor azt szoktuk mondani, hogy valami újat szeretnénk hozni, és ehhez meg kell hallgatni minket.

– Mit jelent nektek az, hogy siker?

– Azt, hogy sokan figyelnek ránk, és hatással tudunk lenni az emberekre.

A zenekar tagjai más-más korban kezdtek el hangszeren játszani. Szabi négy éve gitározik, tizenegy éves kora óta, Donát fél éve szaggatja a basszusgitár húrokat, és Máté pedig hét éve dobol, kilenc éves kora óta. Ezek az adatok is bizonyítják, hogy sosem késő elkezdeni… :) Úgyhogy, aki kedvet kapott, bátran vágjon bele!

A bandának pedig további sok sikert!

Kardos Gabriella

ESSZÉPÁLYÁZAT – A többiek és én…

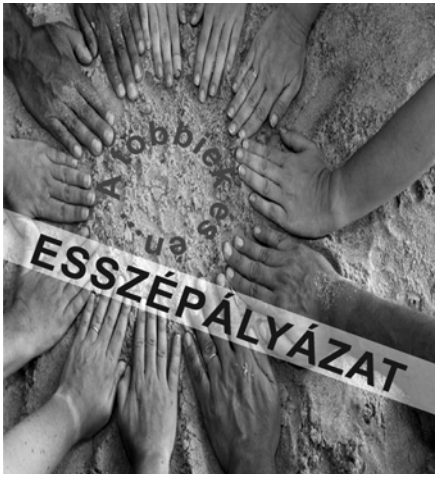

Kollégiumunk 2012. januárjában meghirdetett egy esszéíró pályázatot Egyén és közösség témában. A Filozófiai Teaház vendégei, meghívott előadói sok segítséget nyújtottak az érdeklődőknek.. A pályázatra hét esszé érkezett, melyeknek nagy része a társas kapcsolatok egy kiemelt elemeként kezelte a kollégiumi közösséget. Most a legjobbnak nyilvánított esszéket olvashatjátok. A többi pályázat online újságunkban a *http://hajnoczy-koll.hu/index.php?p=kredenc* weboldalon az „Egyéb" rovatban olvasható.

Szuper Szabina: Egyén és közösség
Az önsegítő csoportok

„Az emberek nem azt várják tőled, hogy igazul – belső igazságod szerint – élj, hanem hogy úgy, ahogy ők elhatározták felőled. Botlásaidat is megbocsátják – sőt, el is várják –, ha egybeesnek az ő elképzeléseikkel. Csak azt nem bocsátják meg, ha szembehelyezkedsz az elvárásaikkal és a magad kedve szerint élsz." *(Rákos Sándor)*

Dolgozatomban a modernizáció és az emberi szabadság kapcsolatát elemzem szociál-pszichológiai nézőpontból, bemutatom az önsegítő csoportot, mint a kirekesztettségből a társadalomba való integráció egyik lehetőségét.

Közösség alatt azokat a társadalmi kapcsolatrendszereket értjük, amelyekben az emberek között létesülő közvetlen kapcsolatok jönnek össze. A közvetlen kapcsolatokra épülő közösségi társadalmakban nem volt jelentősége a magán – és a nyilvános szféra megkülönböztetésének, nem váltak el élesen egymástól a formális és az informális szerepek, az értékek az egész közösség számára mérvadó cselekvési mércék voltak. Az egyén számára csak a deviancia vagy a közösségi rendbe való teljes belesimulás lehetősége között választhatott. Deviancia esetén viszont a biztos exkommunikáció, a fizika megsemmisülés, illetve a legalább annyira kárhozatos „non-person" lét várt az egyénekre.

Modernizáció alatt a közvetlen kapcsolatokra épülő társadalomszerveződés felbomlását értjük, amikor is a társadalmi működés alapelvévé a közvetett kapcsolatrendszerek lesznek. Az egyének közé közvetítések lépnek, így a közösség elveszíti totális társadalomszervező erejét. Az értékek elvesztetik hatalmukat, követésük vagy elutasításuk az egyénektől függ, akiknek többé nem kell számolniuk az exkommunikáció rémével, mivel az értékekhez való egyéni viszonyuk megszabásakor mindig számíthatnak szövetségesekre, társakra. A modernizációs változások következtében a közösségi problematika is életre ébred, hiszen a sokféle közvetett kapcsolatrendszer fogságában vergődő egyén voltaképpen felszabadul.

Szabadsága azonban paradox módon negatív lesz, az egyes függési sémák között választhat anélkül, hogy a sémákat rendező elvek bármelyikébe beleszólhatna. Ki–ki az adott pozíció perspektívájának

foglya lesz, foglaljon helyet a különböző függőségi rendszerek bármelyik pontján is. A társadalmi egész – mind történeti, mind jelen idejű értelemben véve – elhomályosul előtte.

A modernizáció ugyanis felemás: miközben maximális hatékonysággal képes visszaszorítani és a civilizáció bilincseibe verni a külső természet erőit, a belső, emberi természet erői korántsem finomodnak, csiszolódnak és kulturálódnak a kívánt mértékben.

A tradicionális társadalmakban a normálisnak tekintett mintától való eltérés minden formáját szankcionálták: az eltérések nagyobb részét üldözték, átok alá helyezték és pusztították, az eltérések kisebb részét pedig kiemelték a mindennapokból, s a transzcendens ideológia legitimációjául használták fel.

A normálisnak számító mintáktól való eltérésekkel kapcsolatban a pozitív tudományosság jegyében szerveződő stratégiák jelentek meg. E stratégiákat kezdetben az elszigetelés, majd azon belül a rendszeres kezelés jellemezte. A beavatkozás magába foglalta a beavatkozásra feljogosított szervezet létét, a szervezeten belül a beavatkozásra jogosult professzionális beavatkozó szerepét, mellyel szemben a védtelen, kiszolgáltatott, függő helyzetbe kényszerített alany állt, esélytelenül bármiféle alternatíva megfogalmazására vagy megvédelmezésére.

A modern társadalmakban tömegesen önmagukra hagyott egyének között a legkülönfélébb kapcsolódások tarka változatosságát figyelhetjük meg. A társadalmi mozgalmak, klubok, egyesületek, pártok, körök, szövetkezések hallatlan előnye a tradicionális csoporttagsági mintákkal szemben, hogy választhatóak, a bekerülés nem a születés véletlenén, hanem az egyén saját igényén, törekvésén s nem utolsósorban a bekerülés és a bennmaradás érdekében kifejtett tevékenységén múlik. Ezeknek a kapcsolati formáknak a szaporítása fontos társadalmi érdek, hiszen minden egyes tagság újabb és újabb támasz az egyén számára az önmaga és a társadalom egésze irányából érkező, elbizonytalanító jelzésekkel szemben. A szervezetek és csoportok azonban képtelenek a társadalom rendszerszintű működése és az egyén életvilága között tátongó valamennyi szakadék betemetésére.

A modern társadalmak megismerésére hivatott empirikus tudományok a társadalmi patológiák, a legkülönfélébb beilleszkedési zavarok rohamos szaporodásáról adnak hírt, melyet nehéz összeegyeztetni azzal az ismeretünkkel, hogy ugyanakkor rohamosan fejlődnek a társadalmi segítő szervezetek, korrekciós és a nevelő hálózatok, a racionális társadalmi cselekvés legkülönfélébb csoportos műhelyei is. Nyilvánvaló jeleit tapasztalhatjuk annak, hogy az emberek kihátrálnak a közmegegyezés-szerűen értelmesnek tartott cselekvési célok és eszközök világából, elfordulnak az ő jólétüket és érdekeiket pragmatikusan hirdető társadalmi szervezetektől, sőt még a család is veszít népszerűségéből.

A modern társadalmakban élő emberek többsége kétségkívül javarészt abban a tudatban élheti le életét, hogy az értelmes, hasznos és örömökkel teli. Két árat azonban mindenképpen fizetni kell ezért a tudatért. Az egyik ár az, hogy a normalitásnak ki kell jelölni a határait, melyeken sokan óhatatlanul kívül rekednek. A másik ár pedig az a szorongás, hogy bármikor bárki kikerülhet a normalitás határai által övezett zónából, s szaporíthatja a hátrányos helyzetűek, gyengék, sikertelenek, abnormálisak, betegek stb. szomorú seregét.

A mai ember hajlamosabb a bajba jutásra, az értelmesnek, normálisnak, értékesnek tekintett élet keretein való kívülrekedésre, mint bárki korábban. Azt is figyelembe kell venni, hogy a megnyúlt élettartam miatt sokkal többen kényszerülnek együtt élni szenvedéseikkel, bajaikkal, mint valaha. A „baj" metaforikus kifejezés, gyűjtőfogalma lehet az egyéni életvitelt megzavaró eseményeknek. Krónikus egzisztenciális problémákról beszélhetünk, melyek egyaránt jelentkeznek szomatikus, pszichés és szociális síkon. Közös sajátosságuk mindegyik esetben a „bajbajutottság" alig-alig elviselhető lelki terhe, s az ezzel kapcsolatban keletkező kirekesztettség-érzés, elutasítás, leértékelődés.

A kutatók „életuntságnak" nevezik azt a lelki fájdalmat, melyet a magányosan megtapasztalni kénytelen, személyes tragédia kivált az emberben. Az életuntság fájdalmát találjuk azokban is, akik különböző okok miatt megtapasztalják az elutasítást, a kitaszítottságot, azt az érzést, hogy nincs

rájuk szükség, mivel értéktelennek tekintik őket. De ugyanez az életuntság és fájdalom jár át minden olyan kapcsolatot, amelyben az emberek úgy érzik, hogy kevésbé szeretik őket, mint azelőtt. A szívek nyitottak és érzékenyek, de könnyen sebezhetőek és gyorsan erőt vesz rajtuk a kétségbeesés; azután pedig bezárkóznak a félelem gátjai mögé.

Az önsegítő csoportok a 70-es évektől alakultak a fejlett kapitalista társadalmakban, ahol egyre növekvő népi elégedetlenség bontakozott ki a személytelen és hivatásos segítő szervezetek munkájával szemben. Valamennyi változata a személyes részvétel, a felelősségérzet, a kölcsönösség az érzelmi támogatás és a személyiség szociális tartalmú fejlődését állítja középpontjába.

Az első típusba azokat a laza szövetkezéseket sorolhatjuk, amelyek célja az egyénileg átélt traumák, válságok, megkülönböztető tapasztalatok társas térbe emelése révén elérhető egyéni alkalmazkodás szintjének javítása. A bajjal sújtott egyén találkozik sorstársaival, megtapasztalja, hogy bajával nincs egyedül, s ezáltal önismerete tágul, közösségi távlatot nyer.

Ebben a típusban találjuk a különféle krónikus betegségek áldozatait, akik az önsegítő csoportok tagsági státusza révén visszanyerik önbecsülésüket, kezelési technikákat sajátítanak el.

A második típusba azok az önsegítő és kölcsönös segítségnyújtó csoportok tartoznak, amelyek valamilyen viselkedésváltozás, személyiségfejlődési mozzanatot céloznak meg, így lehetővé válik a rehabilitáció.

A harmadik típust azok a csoportok alkotják, ahol az alkalmazkodás és beilleszkedés gondjai egyéni síkon megoldhatatlanok. Manifeszt társadalmi diszkriminációról, kedvezőtlen előítéletekről, sztereotípiákról van ebben az esetben szó. A beilleszkedés és elfogadtatás útja a kollektív önszerveződés és érdekképviselet.

A negyedik típusban találjuk azokat, amelyek a legtöbb rokonságot mutatják társadalmi értékek innovációjára vállalkozó mozgalmakkal. Ezek tételes ideológiával, jövőképpel és normatív világképpel rendelkeznek.

Az egyes csoportokban is az egyenlő személyes részvétel, a mellérendelődésen alapuló szimmetrikus pozicionális viszonyok, a csoportos döntéshozatal és a tagok autonómiájának tisztelete dominál. A pozitívumok sorában elsőként említhetjük a demisztifikációt, melynek következtében a baj elveszíti az egyénbe zárt, titkolni kénytelen voltát.

A csoportok ebben a tekintetben jelentős instrumentális, tanulási folyamatok hordozói lehetnek, hiszen az alternatív észleletek strukturálódnak. Ezekben a csoportokban nagy hatású expresszív funkciók is teljesülnek. Az azonosságtudat pozitív átértékelődését, a személyiségfejlődés reciprocitáson alapuló lehetőségét sorolhatjuk ide. Jelen van még a társas élet sikeres viteléhez tartozó számos készség, melynek sorában említhetjük az őszinte és hiteles kommunikáció képességét, az empátia és tolerancia kifejlődését.

A helyszín közömbössége fontos, mivel a közös találkozások révén a helyszín az együttes élményképzés fontos gócpontjává válhat, saját területté alakulhat. Hasznuk, hogy a szolidaritás és altruizmus csatornái felszakadhatnak, a személyes pozitív identitást tápláló források kitisztulhatnak, a tisztelet, türelem, elfogadás és bizalom erői láthatóvá válhatnak.

Javulhat a légkör és a közérzet, mely jótékony hatást gyakorol a legitimációra is.

Magyarországon a kutatások szerint az évezred küszöbén a diákok egyharmada már kipróbált valamilyen illegális drogot, egyes szakemberek több mint 150 ezer rendszeres kábítószer-fogyasztót feltételeznek, akik közül a függővé vált betegek számát 30-40 ezerre teszik.

Sok tinédzser azért próbálja ki a drogot, mert fél a kiközösítéstől (társai is kipróbálták már!).

Egy 12-14 éves kamasznak már el lehet és el is kell mondani, hogy a kábítószer-fogyasztás és árusítás bűncselekmény, emellett rendkívül veszélyes is, hiszen az egészségkárosító hatás nemcsak azonnal, hanem évek múlva is kialakulhat. Ha a gyermek tisztában van azzal, hogy mi is az a kábítószer és hogy annak használata nem mindig vezet a kívánt kellemes közérzet eléréséhez, hanem komoly veszélyekkel

is járhat, akkor bízhatunk benne, hogy nem fogja kipróbálni és nem szokik rá.

Hazánkban most már szinte valamennyi kábítószer beszerezhető: főleg a pályaudvarok körül, a diszkókban és az éjszakai bárokban árulják, többnyire borsos áron.

A drogfogyasztók kb. 80%-a ún. próbálkozó vagy alkalmi droghasználó. Ők inkább a kíváncsiságon túl egy „beavatási ceremónia" részesei akarnak lenni, nem pedig elsősorban a kábulatot keresik. Ezzel szemben a drogfüggő ember nem tud meglenni a drog által létrehozott „feldobott" állapot nélkül, annak ellenére, hogy többnyire tisztában van a veszélyeivel. E két csoport között vannak a hétvégi droghasználók, akik csak a szórakozáshoz szükséges lazaság eléréséhez használják a drogokat, egyébként – állításuk szerint – nincs szükségük a szerre.

A függőség kialakulása általában több hónapos, rendszeres droghasználat következménye. A lelki függőség azért jön létre, mert a drog használata kellemes közérzetet, eufóriát okoz, a drogfogyasztó ennek elérésére vágyik. Testi függőséget csak bizonyos „kemény drogok" okoznak, melyek a rendszeres használat során beépülnek a szervezet anyagcseréjébe, a kívánt hatás eléréséhez egyre nagyobb adagok bevételére van szükség, a drog hiánya esetén pedig akár életveszélyes elvonási tünetek léphetnek fel.

Nincs olyan tényező, amely egyértelműen meghatározná, hogy kiből lesz „drogos" és kiből nem; csak hajlamosító körülmények vannak:

– sikerélmény hiánya az iskolában és a baráti körben, tanulási nehézségek, kudarcérzés
– agresszív magatartás
– befolyásolhatóság
– a szülőkkel való kapcsolat zavarai, elidegenedés a családtól és a kortársaktól, az érzelmi támogatás és megértés hiánya

Sajnos a társadalom a drogfogyasztást még mindig tabu témaként kezeli, így a rászorulóknak sem olyan könnyű felismerni, hogy segítségre van szükségük. A társadalomban létrehozott formális intézmények úgy tűnik, nem tudják megoldani a különböző függőségekbe menekült emberek problémáját, ezért szükség van informális szervezetekre is, amelyek így hiánypótlóként funkcionálhatnak ezen a területen.

Véleményem szerint az önsegítő csoportok szervezése és a fiatalok számára való elérhetősége nagyon hasznos lenne, nagymértékben segíthetne a különböző függőségektől való elszakadás folyamatát, esetleg preventív szerepet is játszhatna. Tapasztalatom szerint a mai középiskolások nem ismerik ezt az önszerveződési formát, népszerűsítése valószínű nem lenne hiábavaló.

Felhasznált irodalom:
Csepeli György: Szociálpszichológia, 441-450 old. Osiris, 1997
Vital.hu – A drogfogyasztás okairól

Ilia Anita: Szerepjáték

„Mihelyt belép az ember a társas viszonyokba, egy mások által megírt, rendezett s az egyén által kissé átalakított szerepet játszik. Akár otthon, akár a munkahelyén – mindenképpen álarc van rajta. Ha szórakozik, ha „maradandót" alkot, az elképzelt szerep szerint cselekszik, beszél, gondolkodik. Rettenetes a végkövetkeztetés, de igaz." *(Nagy István Attila)*

Amikor egy gyermek megszületik, egyből egy közösségbe kerül, amit nem választhat meg, tehát tőle független. Ez a közösség a család. Ez a közösség folyamatos kölcsönhatásban van az egyénnel, az egyén pedig a közösséggel. A kisgyermeknek már önálló gondolkodása, céljai vannak – még ha csak az is, hogy megszerezze a csokit a felső polcról. Kíváncsi, hisz – tudta nélkül – már sok közösségnek a tagja: kiscsalád, nagycsalád, falu, megye, ország, és szeretné megismerni a környezetét, az embereket, s a kötelességeit. Amikor növekszik, ismét – választása nélkül – a szülők egy új közösségbe „kényszerítik", (bölcsődébe, majd) óvodába. Az utóbbiban ismét – talán már a beleegyezésével – közösségeknek lesz a tagja. Színjátszó kör, Micimackó csoport, s az egész óvoda közössége. Itt megtanul alkalmazkodni

másokhoz: a társaihoz és az óvónénikhez, s talán még az idejét is megtanulja beosztani. Néha döntések elé is kerül, mint pl. hogy elvállalja-e a színjátékban Piroska szerepét, vagy sem, melyhez egy kis bátorság illetve bátorítás is szükséges, amit jó esetben a közösségtől meg is kap.

Miután már megszokta azt, hogy vannak kötelezettségei, és talán még barátai is, máris egy újabb szintre lép. Ekkor a gyermek általános iskolába kerül. Ez idő alatt még több dolgot megtanul. Ahogy az iskola neve is mondja: ÁLTALÁNOS. Ez nem csak az alapinformációk megszerzését jelenti a továbbtanuláshoz, hanem fejlődik szókincse, gondolkodásmódja, s az egész egyénisége. Ebben az időben sok csalódás éri, amit mélyponként és/vagy mérföldkőként érez az életében. Megtanulja, hogy nem mindig ő az első, hogy vannak olyan emberek, akiknek bármit mondasz, az csak rossz lesz, és hiába próbálja megvigasztalni őket vagy segíteni nekik, ők csak gorombán szólnak vissza. Tehát kap egy kis ízelítőt az élet rossz, és remélhetőleg a jó oldalából is. Hiszen itt már mélyebb barátságokat szerezhet, megérheti az első baráti és szerelmi csalódásokat. Megtanulja, hogy mindenhol mást várnak el tőle: mást kell mutatnia otthon, máshogy kell viselkednie a barátai között, és másféle szabályokat kell betartania az iskolában ahhoz, hogy elfogadják, hogy alkalmazkodni tudjon, illetve hogy jól érezze magát. Ez az idő a tipikus „rossz kamasz" korszak, amelyben lázad minden és mindenki ellen, s sokszor nem tudja, mit akar, melyik utat válassza, ki/mi a jó és a rossz, kinek higgyen, s ki az, aki bármit mond, csak a rosszat akarja neki.

Miután túlélte az első csalódásokat és az első örömöket, belép a gimnázium csodálatos, de mások számára talán rideg világába. Sokan rettegnek a középiskola elkezdésétől, többek között azért is, mert el kell hagyniuk több közösséget. A régi iskolájukat, a régi osztályukat, a régi szakköröket, s mindent, amit már megszoktak, vagyis kilépnek a jól megszokott komfortzónájukból. Vannak, akiknek szerencséjük van, és úgy lépnek be egy új közösségbe, hogy abból pár embert már teljesen ismernek – osztálytársak, barátok, esetleg rokonok. De annak, aki pl. kollégiumba megy, annak ez a váltás az elején egy óriási mérföldkő az életében. Hisz nem csak „leváltja"a régi iskoláját, az osztályát, de a hétköznapokra a család lecserélődik a szobatársakra – kiket még nem ismer – az anya lecserélődik a kollégiumi nevelőjére, a barátai pedig szintén otthon maradnak. Ezt a változást van, aki jól éli meg, van, aki rosszul, hisz lehet, hogy egy gyermek nem szeret(ett) otthon lenni, nem voltak barátai, sőt az osztályát, iskoláját sem szerette, és kifejezetten örül a váltásnak, hogy új lapokkal indulhat. De az, aki úgy megy el otthonról, hogy ott hagy egy szerető családot, barátokat, a várost, mindent és mindenkit a hétköznapokra, vagyis a hét, sőt év nagy részére, annak az elején nagyon nehéz. Furcsa, hogy nincs itt a testvér, akivel hülyéskedhet, hogy nem mondhatja el a szüleinek, hogy mi a problémája, nem kérhet tőlük tanácsot, sőt nem is láthatja őket. Van, hogy egy társaságnak teljesen megszűnik a tagja lenni, de jó esetben pl. nem „cseréli" le pl. a barátait, hanem megpróbálja megtartani őket is, és az új barátaival is foglalkozni. A középiskola, a kollégium, és a szoba nagyon fontos a közösségek szempontjából, hisz mindennapi életét legfőképpen ezek a szervezetek határozzák meg. Itt ismét alkalmazkodnia kell, s sok dolgot megtanulnia. Ismét mindenhol mást várnak el. Csak többet és többet, s néha már úgy érzi, hogy nem bírja tovább, de talán valami tovább tartja benne a lelket. Szükséges is számára egy dolog, ami motiválja, pl. hogy be akar kerülni az Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi karára, és pszichológus szeretne lenni. Ezekben az időkben mikor már ő maga is tisztában van azzal, hol mikor s mi a feladata, meg kell tanulnia, hogy hogyan nyújthatja mindig mindenhol a maximumot, s hogy mikor mit jelent az a bizonyos „maximum". Pl. az iskolában elvárják tőle, hogy jól tanuljon, s ekkor sokszor fel kell vennie az „aranyos kislány" imidzsét. A kollégiumban el kell vállalnia több feladatot, pl. hogy szelektíven gyűjti a szemetet és rendszeresen eljár a programokra, amikre kell, s ekkor is felveszi a „szolgáló"/ „alkalmazkodó"/ „törvénytisztelő" ember maszkját.

A szobában mindenki más, ezért sokszor nehéz megtalálni a közös hangot. Van, aki szeret tanulni, van, aki utál, van, aki nem tud táncolni, van olyan is, aki imád, s van, aki irányító és állandóan megszólja minden hibád. Itt erősen fennáll annak a kockázata, hogy észreveszik a maszkod mögött a gyengeséged,

s kihasználnak arra, amire csak lehet, ha nem engeded, pokollá teszik az életed ott és úgy, ahogy csak lehet. A kollégium – s a szoba – tulajdonképpen az élet egyik legnagyobb tanítója, úgyhogy akinek az életéből kimarad az a bizonyos „kollégiumi rész", az sokat veszít szerintem. Itt megtanulja az ember az összetartást, hisz „egynek minden nehéz, többnek semmi sem lehetetlen". Megtanulja a titoktartást – hisz melyik kollégista nem hallotta még azt a bizonyos kifejezést, hogy SZOBATITOK?! Megtanulja beosztani a pénzét, az idejét, az ételét s az italát… mindent. Megtanul alkalmazkodni, hisz nem biztos, hogy azokat a dolgokat mindenki el fogja fogadni, ami számára elengedhetetlen. Megtanítja számodra, hogy minden nap rendet kell raknod, és hogy nem szégyen, ha elfogadod más segítségét, és még lehetne órákig sorolni.

Miután az egyén jelleme erősen fejlődött élete egyik talán legmeghatározóbb szakaszában, ezután ismét új közösségbe kerül. Igen, jön az egyetem. Ez szintén egy szubjektív dolog: van, akinek ez az időszak csak arról szól, hogy buli, cigi, pia, rock n' roll, másnak pedig röviden és tömören csak ennyi jut eszébe az egyetemi évekről: pokol. Itt azok, akik rossz irányba fejlődtek tinédzser éveik során, megkeseríthetik mások életét. Az állandó „szivatások", önzőség, nagyképűség, s a hajnalig tartó mulatozás néha már az ember agyára mehet. Itt lehet, hogy annyira, amennyire csak lehet, megpróbál egy „láthatatlan maszkot" felvenni, és úgy csinálni, mintha nem zavarná őt, hogy a hangoskodás miatt hajnali 3-kor sem tud elaludni, mikor másnap reggel 6-kor kell kelnie, mert zh-t fog írni. Más ember pedig ilyenkor lázad, épp ezek miatt.

Az egyetem tulajdonképpen az utolsó olyan szakasz, amikor még gyermeknek tekintheted önmagad, ezután pedig kikerülsz a nagybetűs ÉLETbe. Van, aki megtorpan, s depresszióba esik, hisz az előbb még egy ártatlan kisgyerek volt, most meg itt áll egy jogi diplomával, huszonegypár évesen, s nem tudja még így sem, hogy mihez kezdjen magával, hisz már a családi fészekből is kirepült rég. Egy idő után belerázódik ebbe az élet nevű furcsa játékba, és felveszi azt a bizonyos „ jó munkásember" szerepet. Egy idő után talál magának párt, mely által új közösséget alapít magának, egy másik családot. Megszületnek a gyermekek, akik később végigjárják ugyanezt az utat. A régi kisgyermek, ki most már felnőtté vált, felveszi a „családanya" szerepét, s hasznosítja mindazt, amit eddigi élete során elsajátított, s tapasztalatait próbálja átadni a gyermekeinek is, férje pedig remélhetőleg támogatja, s segíti őt. Szembesül azzal, hogy itt végképp alkalmazkodnia kell a város, az ország, s az egész Európai Unió szabályaihoz, s kicsit bele is szólhat azokba. Adófizetés, szavazás, gyűlések, parkolás, a gyermekek helyi iskolába járatása, stb. stb. Miután telnek–múlnak az évek, s az ember az ötvenes évei felé közeledik, talán megszületnek az unokái, mely által a családjuk közössége bővül. A hatvanas évei körül felveszi az „aranyos nagymama" szerepét, aki hétvégenként vasárnapi ebédet csinál, és akihez átjönnek az unokák beszélgetni, tévézni, s a nagyi történeteit hallgatni. A nagyszülő már mosolyog mindenen. Azon, hogy süt a nap, vagy ahogy odaszáll az ablak melletti fára egy kismadár, s azon a leginkább, ahogy jókedvvel látogatják őt gyermekei, unokái.

Sajnos az idő múlásával a ráncok is mélyülnek, s sokak esetében bekövetkezik egy új korszak, a betegség korszaka. Ez már sajnos nem maszk, nem lehet levenni, vagy levedleni, mint kígyó a bőrét, sok esetben sajnos nem lehet semmit sem tenni, csak szépen s csendben várni a halál pillanatát. Itt még jobban örül annak, amikor a családtagjai meglátogatják őt, vagy minden kis dolognak, s ki szeretne próbálni mindent, ami csak eszébe jut, amire lehetősége van. El szeretne jutni minden olyan helyre, ahova valaha is el szeretett volna jutni, csak hadd érezhesse még egy kicsit az élet ízét, melyet már alig érez. Ezekben az időkben már dédmama lesz belőle, s ha szerencséje van, akkor még a dédunokáit is láthatja, mely óriási öröm számára. Végiggondolja az életét, leginkább a jó pillanatokat, s néha a rosszakat is, mert az ember 90 évesen már csak mosolyog azon, amikor 9 évesen elesett egy kis kőben és sírt, mert lehorzsolta a térdét. Átgondolja az első csalódásokat, az első örömöket. Az első szerelmeket. Az első napot az óvodában. Az általános iskolában. A középiskolában. A kollégiumban. A szobában. S szépen csendben belép egy új közösségbe, melynek létezésében csak reménykedhetünk, s melyet úgy hívunk, hogy Mennyország.

Kő Zsófia:
A többiek és én…
Egyén és közösség viszonyainak problémái...

Meleg volt. Talán nyár lehetett, vagy ősz eleje. Még mindig látom magam előtt a sok játékot, és még mindig hallom a gyerekzsivajt. Amikor beléptem az óvodába, elveszettenek és magányosnak éreztem magam. Nem tudtam elképzelni, hogy ennyi gyerek hogy tud eljátszani ebben az épületben. Leültem egy kislány mellé, aki éppen rajzolgatott. Sokáig vártam, hátha megszólal, de aztán rájöttem, hogyha szeretnék barátokat találni, nekem kell megtennem az első lépést. Csak egy szó hagyta el a számat: „Szia."

Arra mindannyian emlékszünk, hogy jártunk óvodába. Talán, ha szerencséje van az embernek, még néhány emlékfoszlányra is emlékezhet. De arra, hogy mi az óvoda lényege, arra vagy sokkal később, vagy sohasem jövünk rá. Az óvoda nem csak arról szól, hogy megtanuljuk az iskolai anyag alapjait, hanem bizonyos szempontból a barátság, közösség kialakításának elsajátításáról is szól. Megtanulunk bánni az emberekkel, és elfogadni mások véleményét. Az ember mindig találkozik problémákkal egész élete során. E problémákat többféleképpen kezelhetjük. Egyedül, vagy mások segítségével. Az egyedüllétnek is többféle fajtáját ismerhetjük. Azért vagyunk egyedül, mert eltaszítottuk magunk mellől a barátokat, megbántottuk családtagjainkat, vagy ami még rosszabb, úgy érezzük, hogy nem akarunk másokat terhelni a bajainkkal, és inkább egyedül akarunk azokkal szembenézni, még ha tudatában is vagyunk annak, hogy nem tudjuk elviselni, megoldani őket egyedül, segítség nélkül. De mi, emberek persze meg vagyunk áldva a makacssággal, és a mellette felbukkanó oly gyakori barátsággal. Mivelhogy akiket igazán barátainknak nevezhetünk azokat nem tudjuk „lerázni" holmi szlenges kifogással. Megérzi(k) ha szükség(ünk) van rá(juk), és helyesen próbálnak cselekedni akár a mi nevünkben.

Megfigyelhetjük, hogy az ember egész élete során közösségben tartózkodik, vagy megpróbál saját maga köré olyan közösséget szervezni, amely az ő társasági igényeinek megfelel. Kezdetben az ovis csoporttársak, majd megjelenik a kisiskolai „mindenki a legjobb barátom" időszak. Majd eljönnek a középiskolás évek, amikor az ember megköti életre szóló barátságait, amik meghatározzák későbbi közösségi programjait. Majd jön az egyetem, ahol úgy érzi az ember, hogy nincs mellette senki, de azért mindig jól jön, ha az előadóteremben egy barát rámosolyog. Nem szeretjük egyedül érezni magunkat, mivel sokkal sebezhetőnek, és gyengébbnek érezzük magunkat, holott ennek az ellenkezőjét várják el tőlünk. Talán azért, mert szeretnék azt is látni, hogy valaki egyedül képes megállni a helyét, és igenis nem riad meg a véleménynyilvánítástól, és felvállalja önmagát. Manapság ritkán lehet látni olyan embert, aki döntését felvállalva kiáll társai elé. Lehet ennek az az oka, hogy félünk mások véleményétől,mivel ha elüt mások gondolkodása a mienktől, megérezhetjük az elutasítás érzését. Általában mindenki felállít magának egy képzeletbeli menetet, és szeretjük is, ha ugy történik minden, ahogy elképzeljük, mert akkor biztos, hogy nem történik semmi váratlan dolog, ami megzavarhatna minket. Hiszen gondoljunk csak bele: a világ az a hely, ahol a dolog nem az, ami, hanem ahogy hat. A világban az embert nem valódi élete, hanem színészi teljesítménye szerint ítélik meg. Nem ismerjük más emberek reakcióit. Aki ismeri az embereket, az okos; aki ismeri önmagát, az bölcs. Tisztában kell lennünk saját értékeinkkel mivel addig nem tudunk semmit kezdeni az életben, amíg saját magunkat bizonyos szintig meg nem ismerjük, és el nem fogadjuk magunkat. Mindig is igyekeztünk beilleszkedni közösségekbe, és ennek érdekében mindannyian igyekszünk felölteni az illő ábrázatot és külsőt, hogy a többiek annak lássanak, akinek szeretnénk látszani, vagyis elmondható, hogy az egész világ megannyi álarc. De megesik, hogy néha az emberek nem azt várják tőlünk, hogy igazul, belső igazságunk szerint éljünk, hanem hogy úgy, ahogy ők elvárják tőlünk. Botlásainkat is megbocsátják, sőt, el is várják, ha egybeesnek az ő elképzeléseikkel. Csak azt nem bocsátják meg, ha szembehelyezkedünk az elvárásaikkal és a magunk kedve szerint élünk. De persze, ott vannak azok az emberek, akik pont úgy szeretnek minket, ahogy vagyunk. Ebben a világban

megszámlálhatatlanul sok rendes ember él. Csak rajtunk múlik, hogy barátaink legyenek. De igenis nem szabad csak úgy belemennünk holmi mindenféle „barátságba". Inkább legyen pár igaz barátunk, mint száz hamis, aki az arcunkba mosolyog, és a hátunk mögött kibeszél. Mert hát, mit ér a barátság, ha az ember nem mondhatja ki kereken, ami a szívén fekszik? Kedveskedni, kellemes dolgokat mondani és hízelegni mindenki tud, de az igazi jó barát mindig kellemetleneket mond, és nem törődik azzal, hogy fájdalmat okoz. Sőt, az igazi hű barát szinte keresi rá az alkalmat, mert tudja, hogy jót cselekszik vele. Igyekszik megvédeni minket a csalódástól, mert inkább ő viselné el terheinket, mint hogy minket lásson összeomolva. Mindig magunknál különb embereket keresünk, akik a barátaink lehetnének. Keressük a megértést, amiből manapság igen keveset találhatunk. A legkülönbözőbb helyeken, időben és társaságban találhatjuk meg. Egyrészt kísérteties dolog, hogy az életben senki sem tudhatja, mire készül titokban az ember, aki mellette ül. Minden találkozás meghatározó lehet. Minden találkozás ajándék. Tévedés az egyedüllét fogalma. Életünk minden mozzanata az emberekhez kapcsolódik – hogy is lehetnénk csak egyedül? Az embereknek csak akkor nyílik rá alkalmuk, hogy kedvesek legyenek és segítsenek, ha mi felhagyunk azzal, hogy bátornak és erősnek mutassuk magunkat, amikor nem vagyunk azok. Csak akkor érthetünk meg igazán valakit, ha az ő helyzetébe képzeljük magunkat. Persze valószínűleg mást tennénk az ő helyzetében, de mivel mindannyian eltérőek vagyunk, ezért ez a veszély könnyen felállhat. Mindenki más, és ezért könnyű barátokat szerezni, mivel nem találunk még egy ugyanolyan embert, mint mi. Na jó, talán ha ikertestvérünk van, de ez egy más téma, ne bonyolódjunk bele… Ha közösséget alakítunk ki magunk körül, akkor úgy választjuk meg a körülöttünk lévő embereket, hogy azok között biztonságban érezzük magunkat, és hogy teljes nyitottságot is élvezhessünk. Lehet hogy ez egy kicsit fájdalmasan is hangzik, de szeretjük, hogyha ötleteinket, érveinket elfogadják. Azokat, akik nem tudják elfogadni, vagy meghallgatni gondolatainkat, akarva akaratlanul is kitaszítjuk szféránkból. Ha már a mindennapokban folyamatos elutasítással, és megkérdőjelezéssel találkozunk, néha azért örülünk, ha van olyan társaság, aki nem kérdőjelezi meg szavunkat, és nagyrészben egyetért döntéseinkben, gondolkodási menetünkben (persze, társaságnál reméljük, ezt többes számban mondhatjuk el). Persze, néha eszünkbe jut, hogy talán nem kellene arra törekednünk, hogy magunk alakítsuk a világot… Lehet, hogy hagyni kéne, hogy az események a saját medrükben folyjanak, de valószínűleg az ember nem tudná elviselni, hogy a dolgok tudta nélkül történjenek. Úgy gondolom, hogy az emberek azért alakítanak ki maguk között bizonyos csoportokat, mert így biztonságban érzik magukat. Nem kell attól félniük, hogy történik valami olyasmi, amiről ők nem tudnak, mert tudtunk nélkül harcolunk az „alfa" szerepéért, ezért valamilyen szinten mindent tudunk,és nem történhet meg az a felállás, hogy kirekesszenek minket tudatlanságunk miatt. Az én elvem az, hogy a jövő nyitott, és mi fogjuk eldönteni hogy abban mi lesz. Igenis eldönthetjük, hogy mit akarunk kezdeni az életünkben, hova szeretnénk eljutni, hol szeretnénk egyetemet végezni, kikkel szeretnénk örökre szóló barátságot kötni, és hogy mik a terveink az élettel. Nem igaz az a mondat, mikor valaki azt mondja: „ Így alakult. Nem tudok mit csinálni." Saját magunk alakítjuk jövőnket, és igenis mi határozzuk meg saját sorsunkat. És sajnos, igen, vannak olyan emberek, akik ezt nem hajlandók elismerni. Tőlük származik az az érzés. A reménytelenség. Hogy nem lehet kellemes életünk, nagy családunk, és hogy bármibe is kezdünk, az nem fog sikerülni, minden vállalkozásunk kudarcba fog fulladni. Persze, hangsúlyozom, mint minden másnak az univerzumban, itt is vannak kivételek. Mégis azt gondolom, hogyha az ember nagyon akar valamit, akkor azt meg tudja valósítani. Képes saját maga alakítani az életét úgy, hogy az neki megfeleljen.

Szeretném egy idézettel lezárni elbeszélésemet:

„Álmodj, amit csak akarsz, menj, ahova szeretnél, légy az, aki szeretnél, mert csak egy életed van, s csak egy lehetőséged, hogy olyan dolgokat csinálj, amit szeretnél!" *(Paulo Coelho)*

Igen, az ember képes jó iskolába bekerülni. Igen, képes jó életet teremteni magának. És igen, létezik olyan, hogy igaz barátság…

2012

ONLINE ÚJSÁG

www.hajnoczy-koll.hu

INGYENES

Kred...

A Hajnóczy József Középis...

2012-13/tél

ELŐÍTÉLETEK

HAJNÓCZY NAPOK

2012

SOKSZÍNŰ EURÓPA
HATÁRTALANUL

Jelenlegi számunk központi témája nagyon sokszínű és kimeríthetetlen, ugyanis az előítéletekről lesz szó. Manapság mindenkinek vannak előítéletei, még akkor is, ha ezt az illető nem veszi észre.

Megpróbáltuk megközelíteni a témát több szemszögből és több személy véleménye alapján. Innentől kezdve már csak a Te feladatod, hogy eldöntsd, vajon az előítéletes, vagy előítéletek nélküli csoportba tartozol-e! Ha nem tudod megfogalmazni a véleményedet tisztán, észérvekkel, mi erre is gondoltunk, ugyanis két újságíró társunk a *Pro-Kontra* rovatban erről vitázik, és érvelnek álláspontjuk mellett. A közkedvelt *Feeling* rovatunkban szintén kivesézzük az előítéleteket, azonban itt a hangsúlyt a női sors sztereotípiáira fektetjük, és ezen kívül megtudhatjuk, hogy milyen kapcsolat is van a zene és az ember személyisége között.

Egészség rovatunkban szó lesz a diétákról, különböző fogyókúrákról, mely egy megunhatatlan és kimeríthetetlen téma. *Portré* rovatunkban egy teljesen egyedi és ismert kollégista fiatalember beszél nekünk saját előítéleteiről őszintén, tabuk nélkül.

A *Visszatekintő* rovatban pedig idősebb, tapasztaltabb kollégisták adnak jó, megfontolandó tanácsokat az új diákoknak.

Érdemes velünk tartani ebben az évszakban is, hiszen sok-sok új és izgalmas dologról szerezhettek tudomást!

Laszlóczki Eszter

Az újság hátlapján új rovatot indítunk **„Kredenc Arca"** címmel, ahol egy kollégista portréfotóját láthatjátok mostantól. A téli számban a „Kredenc Arca" Nagy Vivien (Kodály tagintézmény). Várjuk a további jelentkezőket a hátlap fotóra és fotózásra az Impresszumban megadott e-mail címen!

Szluka Bernadett

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Tördelő: Hegedüs Kata
Fotók: Hajnóczy Kollégium Fotószakkör
Címlap: Kalányos Valentin
Hátlap: Heller Petra
Rovatok: Visszatekintő (Ludvig Réka, Juhász Dalma), Pro/Kontra (Ilia Anita, Karai Blanka), Egészség (Solymosi Mónika), Film (Juhász Dalma), Sport (Mancinelli Dániel), Körkérdés (Basa Bella), Aktuális (Kisbenedek Dorina), Portré (Hajdú Ákos), Feeling (Ilia Anita, Laszlóczki Eszter), Humor (Vankovics Zalán), Könyv (Hodován Szabina)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Kredenc

19. szám
2012-13/tél

VISSZATEKINTŐ	**4-5**
Jótanácsok az új kollégistéknak	
PRO/KONTRA	**6**
Előítéletek	
EGÉSZSÉG	**7**
Diétázás	
FILM	**8**
A Hitetlen	
SPORT	**9**
Az amerikai foci	
KÖRKÉRDÉS	**10**
Jó-e, ha vannak előítéleteink?	
AKTUÁLIS	**11**
Vélemény	
FÓKUSZBAN	**12**
Interjú Mancinelli Dániellel	
FILM	**13**
A segítség	
FEELING	**14-15**
A zenei ízlés és a személyiség	
FEELING / HUMOR	**16-17**
A nők egyenjogúsága / Faviccek	
KÖNYV	**18**
Rhonda Byrne: A titok	

A szerkesztőség csapata egy foglalkozáson a következő verset alkotta egy gyakorlat során:

Az
utcán nincsen
szerelem, de mégis
kell, vagy nem nekem
ez.

Túlélési tippek új kollégistáknak

Az első év mindenki számára tele van új dolgokkal. Éppen ezért úgy gondoltuk, összegyűjtjük az esetlegesen felmerülő kérdésekre, problémákra a megoldást.

Kaja, és egyéb:

Erre nem igazán lehet mit mondani. A kollégium közelében több kisbolt, mindenes, abc, vagy nagyobb bolt is van. (Tesco, Spar, Lidl, stb.) Ezeket javaslom, mert ott mégis csak bolti áron van minden, és talán még olcsóbban is kijössz belőle, mintha a különböző büfékben, vagy gyorséttermekben pótolnád az ebédet/vacsorát.

A büfé olyankor hasznos, amikor a kimenőtök nem elég hosszú ahhoz, hogy esetleg 8 óra után kimenjetek magatoknak kaját venni. Szerintem nem érdemes itt szendvicset venni. Jobban jártok, ha otthonról hoztok magatokkal felvágottat, vajat stb. Nem olyan nehéz, szóval nem hiszem, hogy bárkinek gondot okozna magával hoznia. Tárolni pedig itt is tudod, hiszen van rá lehetőség. Azzal, hogy nem ízlik az itteni kaja, nem tudsz mit csinálni, sajnos. Legalábbis egyelőre még nem.

Honvágy, nyugalom hiánya:

Ez mindig kényes téma. Legalábbis az elsősök 90 százalékának ez gondot szokott okozni, szóval nem kell aggódni. Nekünk október, november környékén jött elő az, hogy: „Haza akarunk menni!" Egy akkori végzős azt mondta nekünk: „Megszoksz, vagy megszöksz." Milyen igaza volt! Sajnos ezt túl kell élni. Mindenki átesik rajta. Ne lovaljátok bele magatokat, ne ez legyen a téma, és észre sem fogjátok venni, hogy milyen gyorsan telik az idő. A szobatársakkal és barátokkal együtt nem nagy feladat megküzdeni a honvággyal.

A nyugalom, az teljesen más kérdés. Mivel sokan élünk itt, és csak két emelet a miénk, ezért nemigen lehet nyugodt zugot találni az épületben. Erre azt tudom csak mondani, hogyha nyugalmat szeretnék, a könyvtár és az előtte lévő társalgó tökéletesen megfelel ennek a célnak. Ott szinte soha nincs senki, de ha mégis, akkor sem időzik sokáig. Nem csak akkor mehetsz oda, ha tanulni szeretnél. Telefonálni ott sokkal nyugodtabban lehet, mint mondjuk egy lépcsőfordulóban, és tökéletesen alkalmas arra is, hogy fontos dolgokat megbeszéljetek egymás között. Suli, magánélet, párkapcsolat, stb.

Sok a program, és nincs idő tanulni:

Ez nekem így nagyon nem tetszik. Szerintem egy 14-15 éves ember elég nagy már ahhoz, hogy be tudja osztani az idejét. Hetente két kötelező foglalkozás van (csoport és a választott). Ez pedig összesen max. 2 órát vesz el az egész hetedből! Rossz duma, ha valaki ezzel védekezik. Nincs ideje. Ha valaki kórusról későn ér vissza és fáradt,

és még foglalkozásra kell mennie, akkor az igen bosszantó tud lenni, de ha ilyen előfordulna, akkor erre van egy nagyon egyszerű megoldás. Az esti programod helyett, amit valószínűleg kint, vagy az ebédelőben töltenél, tanulj! Igen, ez borzalmasan hangzik, de majd be fogjátok látni, hogy sokszor szükség van rá, és javasolt ezt csinálni. Tavaly mi sem nagyon akartuk beismerni azt, hogy lenne időnk tanulni, csak lusták vagyunk, és minden mást elé helyezünk. Most viszont sokkal többet kell tanulnunk, edzésre is járunk, és a barátainkkal is vagyunk, mégis van időnk tanulni. Ez 100 százalékban attól függ, hogyan osztjátok be az időtöket.

Kimenő hosszúsága:

Nyolc óra. Túl korán van. Én akkor is és most is kevésnek tartom, de ebbe egyszerűen bele kell törődni. Be kell látni, hogy az első félévben talán még jobb is, hogy sötétben nem mászkáltok egyedül. Végül is oka van annak, hogy eddig maradhattok csak kint. A nagyváros szép és jó, és sok lehetőséget nyújt, de veszélyes. Sajnos a mai világban igenis oda kell figyelni arra, hogy mikor és hova mész ki egyedül, vagy akár barátnőkkel, barátokkal. Meg lehet szokni ezt is, ahogy mindent mást. Második félévtől már lesz fél órával több időtök. :) Az első év az ilyen. Mindenki túlesett rajta. Nektek is menni fog.

Nevelők szigorúsága:

Ez szerintem egy vicces dolog. Legalábbis utólag. Nem elég, hogy be kell illeszkednünk, önállósodnunk, és még tanulnunk is kell, egy olyan ember felügyelete alá kerülünk, akit alig ismerünk, és úgy gondoljuk, hogy direkt akar kitolni velünk.

Ez persze nem így van, még ha néha úgy is tűnik. Nem szabad mindent magatokra venni, és úgy felfogni, hogy ez személyesen ellenetek irányul. Mert ez nem így van. Meg kell értenetek, hogy ők felelősek értetek, és azért akarják tudni, hogy hova mész, mert ha történne valami, akkor ott fognak először keresni, ahol ti elvileg vagytok éppen. Ilyenkor biztos forgatjátok a szemeteket, és azt mondjátok, veletek nem lesz semmi. Nem tudhatjátok, de legyen igazatok. A tanulás szempontjából sem véletlenül noszogatnak. Utólag már mi is belátjuk, hogy jót akartak, csak mi nagynak éreztük magunkat, hogy „lázadhatunk". Most persze első dolgunk a nevelőkhöz fordulni, ha nem értünk valamit, vagy ha szimplán beszélgetni szeretnénk. Sajnálatos módon el kell fogadnotok, hogy ők jót akarnak, és vigyázni akarnak rátok.

Ludvig Réka, Juhász Dalma

Jó-e, ha vannak előítéleteink?

Blanka: Az emberek többsége előítéletekkel él, ami nem minden esetben jó, mert az embereket nem a külsejük, vagy az anyagi helyzetük alapján kell megítélnünk, de nem a róluk hallottak alapján. Tehát először mindenféleképpen meg kell ismernünk az embert, és bizalmat kell beléjük fektetnünk. Bár a csalódás kockázatosabb, de minden ember érdemel egy esélyt.

Anita: Hogyha sétálsz az utcán, és ránézel egy emberre, akkor akaratlanul is kialakul a fejedben egy kép róla, legyen ez akár jó, vagy akár rossz. Sok olyan ember van, aki másnak tetteti magát, mint amilyen, aztán pedig kiderül róla, hogy egy angyalbőrbe bújt ördög. Szerintem az előítélet fontos és szükséges dolog az emberek életében, mert sohasem árt, ha elővigyázatosak vagyunk, a naiv embereket pedig nagyon könnyen becsaphatják. Az ismerőseinknek csak egy bizonyos idő eltelte után szabad elmondanunk személyes dolgainkat, mert sosem tudhatjuk, hogy mikor és kiben bízhatunk meg, és hogy milyen mértékben.

Blanka: Viszont minden ember megérdemli azt, hogy előítéletek nélkül viszonyuljunk hozzá, mert nem biztos, hogy amilyennek mutatja magát, olyan is belülről. Sokszor egy rideg álca mögött érző szív lakozik. Attól függetlenül, hogy valaki jószívű, még nem biztos, hogy naiv ember is, és fontos, hogy ők legalább nem előítéletekkel fordulnak a más stílusú emberekhez. Felhozhatunk példának egy kollégiumi esetet, amikor új szobába kerültem, új szobatársakkal, akikkel szemben próbáltam minél nyitottabb lenni, annak ellenére, amiket hallottam, vagy akár tapasztaltam velük kapcsolatban, hisz fontos, hogy mindenkinek tiszta lapokat osszunk.

Anita: Például egy új közösségbe való bekerülésnél szerintem szintén nagy szerepe van az előítéleteknek. Mert attól még például, hogy valakivel egy szobába kerültünk, nem azt jelenti, hogy a legjobb barátoknak kell lennünk. Ha nézeteltéréseink vannak egymással, azt fontos, hogy megbeszéljük, de azért mégsem állhatunk egymáshoz két nap után úgy, mint akik már ezer éve ismerik egymást, hisz az emberek mindig képesek meglepetést okozni a másiknak.

Blanka: De szerintem, ha túlságosan előítéletesek vagyunk, akkor elzárkózhatunk másoktól, és ha teljesen egy kis világba burkolózunk, nagyon sokféle pozitív dologból kimaradhatunk. Néha kicsit ki kell jönnünk a jól megszokott komfortzónánkból, és nyitottaknak kell lennünk olyan dolgok és olyan emberek iránt, akik, vagy amik mellett amúgy csak elsétálnánk az utcán.

Anita: Az előítéletesség nem egyenlő azzal, hogy elzárkózunk a külvilágtól. Ez szerintem inkább csak azt segíti elő, hogy ne ugorjunk egyből fejest az összes dologba, ami elénk kerül, ne akarjunk gyorsan jóban lenni mindenkivel, hanem óvatosabban, lassabban közeledjünk a dolgok felé, így kevésbé érhet minket csalódás.

Karai Blanka, Ilia Anita

A diétázásnak nem csak előnyei vannak

Ebben a cikkben fény derül arra, hogy a jóból is megárthat a sok. Véleményem szerint sokakat érint ez a téma, ami főként lányok számára oly kedvelt.

Maga a *diéta* szó görög eredetű, már az ókorban is használatban volt. Régebben kicsit szélesebb körű jelentéssel bírt, mint ma. Az egészséges táplálkozást, a mozgást, alvást és a nemi élet teljességét is magába foglalta.

Mostanra elsősorban az étkezésben lett népszerű az alkalmazása. Aki elhatározza, hogy diétázik, az tudatos fogyasztóként vásárol, ügyelve arra, hogy megőrizze, és megóvja egészségét. Megfelelő étrendet állítanak maguknak össze, amit igyekeznek minél szigorúbban betartani. Hogy ne csak a hasukra gondoljanak, különböző alakformáló fitness-programon vesznek részt. Hazánkban ez egyre elterjedtebbé válik.

Sokan tévhitben élnek azzal kapcsolatban, hogy a fogyókúra megegyezik a diétával. A fogyókúra egyértelmű és konkrét célja a súlyleadás, súlycsökkentés. Általában, aki fogyni szeretne, minél hamarabb és minél látványosabban akarja megvalósítani. Ezt csak úgy lehet megoldani, ha valamely ételcsoportot kihagyja. A diéta ezzel ellentétben huzamosabb ideig eltarthat, akár életmóddá is válhat. Bár ennél a módszernél is megesik, hogy néhány ételcsoportot tiltanak. Ezzel szeretném hangsúlyozni, hogy a diéta nem feltétlenül egyezik meg a súlyleadással. Természetesen, ha a „tiltott kategóriában" lévő ételeket kihagyjuk az étrendből (pl. cukor) ezzel a módszerrel is lehet eredményt elérni. De ismét szeretném hangsúlyozni, hogy elsősorban a tudatos étkezés a fontos a diétánál, illetve az egészség megőrzése.

Mivel minden jó mögött ott áll a rossz, így a diétázásnak is vannak hátrányai. A diétázás lényege, hogy a szénhidrátok helyett fehérjéket és zsírokat vigyünk a szervezetünkbe, így oda kell figyelni arra, hogy mindent csak mértékkel fogyasszunk. A túlzott zsírbevétel növeli a szív- és érrendszeri megbetegedés esélyét. A fehérjék bomlása során pedig a vese károsodása következhet be.

A szénhidrátszegény, illetve szénhidrátmentes étkezés nem túl nyerő. Az izomműködéshez szükséges tápanyaghoz nem jut hozzá a szervezet, mivel azt a szénhidrátból tudná kivonni, így zavart okozhat a hiány. A nőknél a fogamzás csökkenhet. A szénhidrát hiánya miatt az agy számára nincs biztosítva egy nagyon fontos energiaforrás, a glükóz.

Szintén nem igaz az sem, hogy a szénhidrátszegény étrend mellett a fogyás nagyobb mértékű lehet.

Tehát ha az alakotok nagyon fontos, figyeljetek oda, főleg ti, lányok! A túlzásba vitt diétázás nagyon káros lehet. Ne csak a jelenben éljetek, gondoljatok a holnapra is!

Solymosi Mónika

A Hitetlen

(Figyelem! A filmbemutatóban a végkifejlet is szerepel.)

Az antiszemita nézeteket valló Danny, aki zsidó családból származik, nem a vallással, a hovatartozással harcol, hanem saját magával és származásával.

Nem ért egyet teljes mértékben a zsidó tanokkal, de el sem utasítja őket, annak ellenére, hogy szélsőséges nézeteket vall, és a zsidók kiirtása a fő programja. Hamarosan egy szekta egyik kulcsfigurája, hangadója lesz, aki úgy gondolja, hogy a banda két vezetője, Curtis és Lina (Billy Zane és Terese Russell) nem eléggé szorgalmazza a határozott fellépést az „ellenséggel" szemben. Curtis-ék azt a nézetet vallják, hogy az amerikai zsidók kulturális beilleszkedés iránti mérhetetlen vágya hosszú távon a saját pusztulásukhoz vezet, de Danny szerint ez kevés: tenni is kell azért, hogy fogyatkozzon a zsidók száma…

Az egész filmen átfutó jellemfejlődés jól megfigyelhető. Úgy gondolom, több esemény hatása indította el a helyes úton. Az, amikor a vidéki háznál összever egy hasonló nézeteket valló embert, vagy az éttermi balhé, aminek következménye a tolerancia teszt. Az idős zsidó, aki elmeséli, hogy halt meg a fia, aki csak 3 éves volt, vagy a náci tiszt, aki szuronyát a fiú mellkasába döfi, mintha vasvillával emelné a szalmát. Ez többször is megjelenik a filmben. Eleinte ismeretlen a tiszt, mert új az élmény. Később, ahogy gondolkodik, úgy veszi észre, hogy a jelenlegi énje a náci katona. Majd jön a végső felismerés, amikor kiderül ország világ előtt, hogy ő is zsidó. Amint „bajtársai" tudomást szereznek Danny származásáról, a fiú kénytelen szembesülni saját elvakult elveinek borzalmaival. Önmaga lett az általa gerjesztett ellenségkép megtestesítője! Ő egy személyben a náci katona és a gyermekét elvesztő apa, de itt megváltozik a történet. Az apaszerep módosulása tükrözi az egész film mondanivalóját. Az apa nem nézi végig tétlenül fia halálát, hanem saját élete árán is végez a náci tiszttel. Mit mond ez? Csak annyit, hogy az elveink mellett ki kell állni, akármi történjen. A saját igazunk, saját érdekeink mellett ki kell tartani. Az öngyilkosság vet véget Danny őrlődésének, itt érti meg, hogy nem élhet úgy, hogy mindkét oldalon áll. Gyűlöli a zsidókat, és ő maga is az.

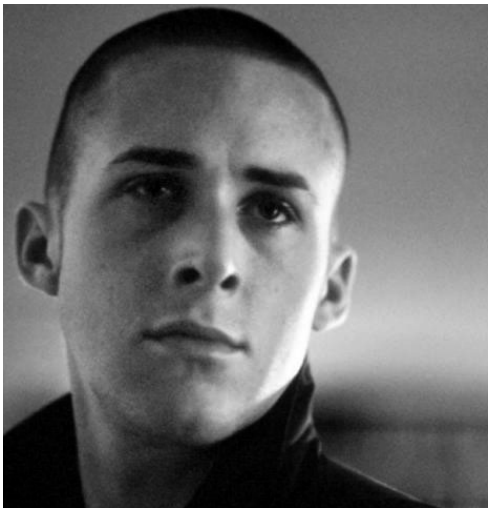

Kellemes csalódás volt a film, azt gondoltam, hogy egy történet nélküli antiszemita filmet nézek meg, ami semmi érdemi információt, gyenge játékot, esetleg élvezhetetlen gyilkolást, kegyetlenséget mutat. Minden szempontból egy többször nézhető film.

Juhász Dalma

Az amerikai fociról

Azoknak, akik semmit nem tudnak róla:
„Az americanfutball – vagy ahogy az USA-ban és Kanadában egyszerűen hívják: futball – a rögbiből kifejlődött csapatjáték. A játék célja, hogy a labdát az ellenfél endzone-jába vigyék, és ezzel pontokat szerezzenek. A labdát lehet hordani vagy passzolni, esetenként rúgni."
(http://hu.wikipedia.org/wiki/Amerikai_futball)

Pontot többféleképpen lehet szerezni: a labda gólvonal mögé vitelével, a gólvonalon áthaladt csapattársnak való passzal, vagy kapura rúgással. A játékot az a csapat nyeri, amely a játékidőn belül a legtöbb pontot szerzi. (Ezek megjegyzése természetesen viszonylag egyszerű.)

Az americanfutball a kollégiumunkban:
A kollégiumunkban kevesen űzzük ezt a sportot. Ennek talán az az oka, hogy elsőre igencsak ijesztő sportnak tűnhet és közel sem egyszerűnek, pedig a szabályok semmivel sem nehezebbek a jóval elterjedtebb (láb)focinál. Az viszont igaz, hogy ez „durvább", ugyanis a sérülések ebben a sportban szinte elkerülhetetlenek. Nekünk, (Csirke Kristóf, Nagy Tamás, Aladics Antonello, Mancinelli Dániel, Krámos Arnold, Szula Gergely) akik hobbi szinten játszunk amerikai focit, elég egyszerű volt megjegyezni a szabályokat. Legnagyobb nehézségünk a labda „kezelésével" adódtak, ugyanis nem kerek, mint más labdajátékokban, és van rajta „fűző, ami a labda fogásában és eldobásában is nagy szerepet játszik. Különösen fontos szerepet tölt be az egymásra való odafigyelés, mivel a felszerelés drága (sisak, „protector" = váll-, mellkas- és lapockavédő, kesztyű, stb.). Ezért általában azok nélkül játszunk, így a durvább „blockolásoknál", leterítéseknél komolyabb sérüléseket lehet szenvedni. Ezért nagyon fontos, hogy olyanokkal kezdjünk el (még ha hobbi szinten is) játszani, akik már jártasak ebben a sportban; elméletben el tudják magyarázni, és gyakorlatban is meg tudják mutatni az alapokat és azt, hogy mi számít szabálytalanságnak. Általában ezt a sportot erősebb testalkatúaknak, jó állóképességűeknek, vagy folyamatos edzésben lévő embereknek ajánlják. De ha valaki ennek a sportnak a segítségével szeretne megerősödni… Kemény edzéssel ugyan, de menni fog!

Nagyon jó lenne, ha felkeresnétek minket és beállnátok játszani. Szerintem minden olyan ember, aki kipróbálja ezt a játékot, „szerelmes" lesz ebbe a sportba.

Mancinelli Dániel

Előítélet

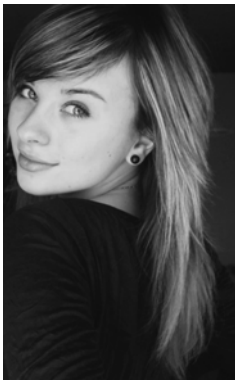

Ha azt mondom, előítélet, akkor az emberek többségében egy negatív dolog fogalmazódik meg, viszont az előítélet nem csak rossz lehet. Ezt alátámasztják azok a válaszok is, amiket kaptam néhány kollégistától, mikor erről kérdeztem őket.

Elsőként *Bogit* kérdeztem meg, hogy ő mit is gondol, vannak-e előítéletei. A következő választ kaptam: Vannak előítéleteim, igen. De ez nem azt jelenti, hogy ránézésre eldöntöm, hogy na, akkor vele én nem fogok beszélni, mert mondjuk kék a haja, nem, ettől függetlenül még nem zárkózom el előle, hanem egyszerűen magamban alkotok az illetőről egy képet, és lehet, hogy kicsit vigyázva közeledem hozzá, és vannak vele szemben fenntartásaim.

Aztán *Danival* is beszéltem, aki így felelt: Hát persze, vannak előítéleteim, ez természetes, szerintem az a normális, ha vannak. Ez szerintem saját magunk védelmében van, hiszen sok csalódás érhetne bennünket, ha minden ismeretlent egyből barátként kezelnénk. Jó, hogy nem, majd odaadom a lakásunk kulcsait egy embernek, mert ránézésre azt mondom, hogy megbízható, aztán ő meg puszta jóindulatból teljesen kipakolja a házat. Nem, ez nem így megy. Az előítélet fontos.

Matyi teljesen eltérő választ adott: Hogy őszinte legyek az előítélet számomra többnyire negatív jelentéssel bír. Szerintem mindenkinek megjár egy esély arra, hogy megmutathassa ki is ő igazából. Én nem zárkózom el senki elől. Van olyan barátom, akire sokan azt mondanák, hogy vele sem találkoznának este az utcán, de én ismerem, hiszen a barátom, és tudom, hogy a légynek sem tudna ártani.

Noéminek az előítélet szóról a faji előítélet jutott eszébe, ami nagyon megosztja a társadalmat: Nekem vannak előítéleteim, méghozzá a környezetem miatt. Egy olyan faluban nőttem fel, ahol nagyon sok a roma. Jópár közülük nem kevés bajt okozott, és elég problémás életet él, és én ezt kiskorom óta folyamatosan akaratlanul is nyomon követem. Nem azt mondom, hogy nincs közöttük rendes, mert van, és azok közé a szerencsések közé tartozom, akik személyes baráti körükben tudhatnak egy valóban rendes, becsületes roma barátot. Nem tehetek erről, a sok − nem éppen pozitív − élmény ezt hozta ki belőlem, sajnos.

Most négy ember véleményét olvashattuk egyazon kérdéssel kapcsolatban. Egyetértek Bogival és Matyival is abban, hogy nem zárkózhatunk el mások elől, lehetőséget kell adni nekik, hiszen mi sem szeretnénk, hogy kinézetünk, vagy akár egy rólunk terjesztett pletyka alapján megítéljenek, beskatulyázzanak minket, és aztán szóba se álljanak velünk. De úgy gondolom, hogy emiatt ne kezdjünk „nagy barátkozós hadjáratokba", mert egyet kell értenem Danival is, hiszen minden idegenben vakon nem szabad megbíznunk, kell az egészséges tartás az új emberekkel szemben, hiszen ezt diktálja a józan ész is. Nem szállunk be egy vadidegen kocsijába, mert mosolyogva azt mondja kedvesen, hogy gyere, menjünk el egy körre csak itt a városban…

Az előítéletnek nem csak ezen fajtája létezik. Van olyan, amikor, tegyük fel, van egy neves iskola, és tudjuk, hogy aki odajár, annak nagyon sokat kell felmutatnia. Így egyből azt gondoljuk, hogy egy társunk, aki odajár, biztosan okos, szorgalmas, pedig lehet, hogy ez nem így van a valóságban.

Basa Bella

Véleményem az előítéletről

A mai világban, sajnos, mindenkinek vannak előítéletei másokkal szemben. Nem feltétlenül a nemzetiségük, vallásuk, bőrszínük, gondolataik miatt, hanem szimplán egy megmagyarázhatatlan ok miatt: ő nem olyan, mint én. Pedig nem biztos, hogy az, ami különbözik tőlünk, rossz is. Sőőt…

Attól, hogy valami eltér a számodra megszokottól, attól, ami számodra evidens, örök érvényű, az még lehet más számára ugyanolyan jó, és hihet ugyanannyira abban, mint te a magad igazában. Mindenkinek el kellene kezdenie gondolkodni azon, hogy igenis legyünk toleránsak másokkal szemben, és tágítsuk ki egy kicsit a látókörünket. Próbáljunk meg olyannal is megbarátkozni, ami totálisan idegen számunkra, mert lehet, meglátjuk igazának valóságtartalmát. Az etnikai különbözőségekbe nem szeretnék belemenni, mert sajnos, ehhez még borzasztóan fiatal vagyok, emellett nem szeretnék senkiről sem bármi bántót mondani, mindenesetre mind a két félnek kompromisszumképesnek kellene lennie, vagy legalább megpróbálhatnák.

Külföldön is ugyanez a helyzet: aki picit másabb, talán furább, rögtön megbélyegzik, aztán jön a kirekesztés. Ezt a viselkedést, ezt az abszolút elutasítást nem is biztos, hogy maguktól találják ki, lehet ez egy otthonról hozott minta. Hiszen mit is tartunk mi jónak? Azt, amit a szüleinktől hallottunk. És sajnos, ha ők röghöz kötöttek, és alapból elutasítanak minden tőlük távol álló dolgot, mi is beleesünk az ő hibájukba. Egy személyes példával ezt be is bizonyítanám: évekig külföldön éltem, és sajnos nem egyszer tapasztaltam, hogy olyan dolgokkal bélyegeznek meg, olyan dolgok alapján ítélkeznek felettem, amiről vajmi keveset tudnak, arról nem is beszélve, hogy engem sem ismertek eléggé ahhoz, hogy autentikus véleményt mondhassanak rólam. Szimplán azért, mert egy másik országból jöttem, amiről szintúgy nem tudtak semmit, olyan érzéseket váltottam ki egyesekből, amiken nem tudtak felülkerekedni. Érdekes, másnak miért nem jelentett ez gondot? Miért fordult úgy felém, mint egy „kuriózumhoz”? Miért akart megismerni engem és a magyarságom minden velejáróját? Valakinek nem volt furcsa, hogy más nyelven is tudok beszélni, hogy otthon mást eszek, másról beszélgetünk, a kultúrám totális ellentéte az övének.

Én nyitott voltam minden „másságra”, sőt, kifejezetten érdekelt, hiszen így jobban átláttam a különbségeket. Ma már ezt egy nagy előnyömnek érzem, hiszen elmondhatom, hogy ismerek egy más kultúrát, más nyelvet. Igaz, ehhez fel kellett nőnöm, hiszen eleinte kifejezetten zavart, hogy én elütöttem az ottani mintától. Pedig a vallásom, a bőröm, hajam, szemem színe teljesen megfelelt a „követelményeknek”. Mégis éreztem, hogy van egy nagy kulturális szakadék közöttünk. Egy gyereknek ez nagy trauma tud lenni, de ha van segítség, ezt is át lehet vészelni. Primitívségnek gondolom az ilyen fajta előítéleteket, hiszen általában nincs is semmi alapja. Azt is be kell vallani, hogy nap, mint nap hozunk túlságosan elhamarkodott kijelentéseket, mint például, hogy azért mert ő így meg úgy beszél, biztos, hogy ilyen meg olyan, azért mert szőke, biztos buta is. Pedig hányszor tévedünk! És mennyire rossz irányba halad a társadalmunk, ha ilyen csalfaságok alapján akarunk valóban megítélni valakit. Hiszen hány meg hány okos, erős, szőke nő van, hányszor direkt viselkedünk másképp, hogy felhívjuk magunkra a figyelmet, vagy hogy megfeleljünk pont az ilyen előítéleteknek.

Mindenkit megillet a tiszta lappal való kezdés, gondolok itt új iskolákra, új társaságokra. Mégis úgy gondolom, a legfőbb az, hogy mindenki önmagát adja, és ne egy szerep szerint éljen, emellett szélesítsük a világról alkotott nézetünket, így minden „furcsaság” megfér egymás mellett.

Kisbenedek Dorina

Mindenki változhat

Gyakran érnek támadások személyiségünk, viselkedésünk miatt. De mi van akkor, ha egy olyan dolog miatt érnek atrocitások, amelyekről nem tehetünk? Sokszor hallhatjuk, hogy valakit a származása miatt ítélnek el. De mi van a másik oldalon? Mi váltotta ki ezt a hatalmas gyűlöletet? Miért rasszisták a rasszisták? Mostani interjúmban Dantéval (Mancinelli Dániel), hajdani „rasszistával" beszélek erről a témáról.

− *Hello Dante!*

− Hello Ákos!

− *Szeretném megtudni , hogy te mit gondolsz a rasszizmusról?*

− Ez egy olyan dolog, amit nem tartok sem jogosnak, sem pedig jogtalannak. A rasszizmusnak több fajtája van. Van a fehér amerikaiak és fekete amerikaiak (afroamerikaiak) között kialakult ellentétes viszony, illetve van a magyar és roma ellentét. Ezen kívül persze van több is, de ezek azok a konfliktusok, amelyekről eddig sokat hallhattunk.

− *Magyarként van problémád a romákkal?*

− Most már nem, de régebben volt, sőt, nem is kevés. Akkoriban az ország keleti felében éltem, Egerben, ahol tudomásom szerint sokkal több a roma származású ember, mint máshol. A Kompolti Általános Iskolába jártam, ami miatt vonattal kellett közlekednem nap mint nap. Az iskolám pár lépésre volt a vasútállomástól, amiről tudni kell, hogy a várost választotta el a helyi cigányteleptől. Gyakran, szinte minden nap találkoztam olyan romákkal, akik belém kötöttek. Ennek oka az volt, hogy öltözködésem miatt azt hitték, skinhead vagyok. Mivel szeretem a rock zenét, ezért annak megfelelően öltözködöm. Sok esetben a rockerek és a skinheadek öltözködése hasonló. Ezen kívül mindig egyedül voltam, ami még inkább arra késztette őket, hogy belém kössenek. Az iskolámban is sok volt a roma, így a cigányokkal szemben sokkal agresszívabb lettem, és a folyamatos stressz miatt magatartásbeli problémáim voltak. Legjobban az idegesített, hogyha ők csapatban belém kötöttek, esetleg megpróbáltak megverni, akkor az csak „szimplán" bűncselekmény volt, viszont ha én keveredtem bajba velük, még akkor is, ha ők voltak többen, akkor az rasszizmusnak számított, nem csak „egyszerű" bűnnek.

− *Gyakran értek fizikai támadások?*

− Igen, nem is egyszer. Nem mindig tudtam védekezni, ugyanis karatéztam, s ha nagyobb bajba kerültem volna, vagy nagyobb kárt tettem volna valakiben, kicsapnak az egyesületből. Később olyan társaságba kerültem, ahol szinte mindenki fajgyűlölő volt. Ez nekem sokáig biztonságot jelentett, mert a környéken élő romák láttak ezeknek az embereknek a társaságában, és hogyha gyengébbenk is bizonyultam, elkerültek. Ez a társaság hitette el velem, hogy hatalmas a romabűnözés, amit akkoriban a tapasztalataim is alátámasztottak.

− *Hogyan „szoktál le" a rasszizmusról?*

− Eljöttem Pécsre tanulni, ahol ezek a problémák kevésbé vannak jelen, és észrevettem, hogyha valakinek sötét a bőre, attól függetlenül még ugyanolyan ember, mint én. Rájöttem, hogy roma és roma között is van különbség, mert az embert nem a származása, hanem a személyisége határozza meg. Sőt, megtanultam a roma származású embereket tisztelni, mert barátságot is kötöttem egy-két cigánnyal, és az egyik rávilágított arra a tényre, hogy nemcsak a romabűnözéssel kell tisztában lenni, hanem azzal is, hogy egy olyan cigánynak, aki „ugyanott tart, mint én", többet kell tennie a sikerért, mert rengetegen elítélik. Ezért tisztelem őket!

− *Köszönöm Dante!*

Mint olvashattátok, nem csak „rossz" cigány létezik. S az, hogy rossz, nem azon múlik, hogy ki milyen származású, hanem azon, hogy miképp viselkedik embertársaival, milyen célokat ért el, és hogy mit tesz le az asztalra az életben. A tanulság az, hogy mielőtt elítélnénk valakit, ismerjük meg az adott embert közelebbről, és ahelyett, hogy ellene fordulnánk, álljunk mellé. Emberek vagyunk, sokszor hibázunk, de nem élünk örökké. Éljünk eszerint, a felesleges energiánkat és időnket ne gyűlöletre fordítsuk, hanem arra, hogy szeretteinkkel, barátainkkal minél többet együtt legyünk.

Hajdú Ákos

The Help – A Segítség

Diszkrimináció, kiközösítés… Még a város utcáit is különválasztják, és nagybetűkkel jelölik meg a külön utat a színeseknek…

1960-as évek, Mississippi (Jackson). Dübörög az amerikai álom, a középosztály is él azon a szinten, hogy bár a nők gyakorlatilag nem dolgoznak, szinte mindenhol megtalálható egy-egy színes bőrű cseléd, aki mindenes a háznál. Bevásárol, főz, takarít, gyereket nevel. A gyerekeket szívvel, szeretettel neveli, tanítja, de sohasem bántja, nem üti meg. Ahogy ő mondja: „Azt előszeretettel elvégzik a fehérek!"

Akkoriban az a fiatal fehér lány, aki huszonéves korára nem volt férjnél, és nem volt legalább egy gyereke, különcnek számított. Ezek közé tartozik Skeeter Phelan (Emma Stone) is, aki friss egyetemi diplomájával visszatér szülővárosába, ahol újságíróként próbál pénzt keresni. Nem igazán tud azonosulni kortársnői viselkedésével, akiknek a heti bridzsparti és a többiek kritizálásán kívül sok mindenre nincs idejük, esetleg arra, hogy külön WC-t csináltassanak a néger szolgálónak, mert „nehogy már ugyanabba a mosdóba járjanak" – a feketék amúgy is másfajta betegségeket hordoznak, és az nagyon veszélyes. Skeeter első munkájaként a házimunka rovatot kapja meg az újságnál, viszont ehhez a legkevésbé sem ért, ezért megkéri Aibileent (Viola Davis), aki az egyik barátnőjének a cselédje, hogy segítsen neki az olvasói levelek megválaszolásában. Mindeközben tanúja lesz, hogyan alázzák meg nap, mint nap ezeket a fekete nőket a fehérek, ezért úgy dönt, ha név nélkül is, de megírja a történetüket. Természetesen nem nagyon akaródzik egyik szolgálónak sem részt venni a könyv megszerkesztésében, féltik az állásukat, de még inkább az életüket. Hosszas rábeszélés után Aibileen, a hallgatást megtörve, elsőként mesél a kívülállók számára zárt fekete közösség félelmeiről. Annak ellenére, hogy Skeeter életre szóló barátságait kockáztatja, Aibileennel közösen folytatják a kutatást, és hamarosan több nővel találkoznak, akik szeretnék elmesélni történetüket, és kiderül, sokkal több mondanivalójuk van, mint amire számítottak…

A filmet Tate Taylor rendezte Kathryn Stockett A Segítség című könyve alapján.

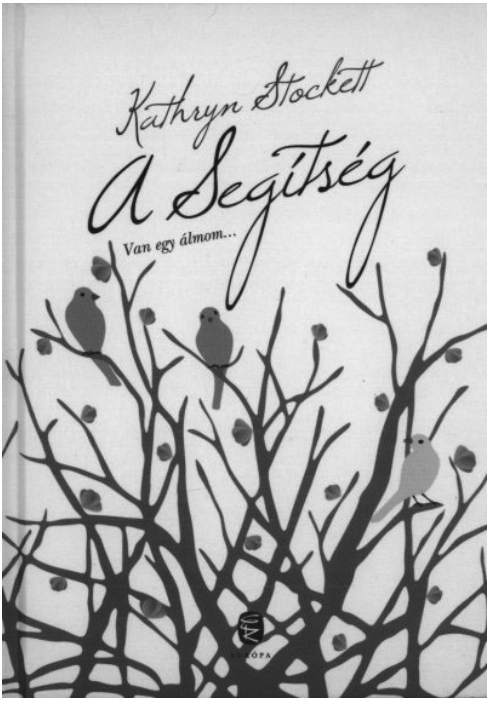

Magával ragadó, megkapó történet a rasszizmus megoldásáról, egy film arról, hogy nem az számít, honnan jöttél, vagy milyen a bőröd színe. Izgalmas és néhol még vicces is, megszakítás nélkül végig lehet nézni még úgy is, hogy jóval több, mint két óra hosszú.

Juhász Dalma

A zenei ízlés és a személyiség kapcsolata

„Az embereket meg lehet ismerni a zenén keresztül, amit hallgatnak." – jelentette ki Paulo Coelho. De vajon mennyi igaz ebből a mondatból? Meghatározhatjuk egy ember személyiségét a zenei ízlése alapján?

Szerintem te is elgondolkoztál már azon, hogy miért van az, hogy a barátaid többsége ugyanolyan zenét hallgat, mint te, és leginkább az ilyen emberekhez vonzódsz. Gondoltad volna, hogy a hobbid után a második dolog, ami a legtöbbet elárul rólad, az a zenei ízlésed?

Egy amerikai tudományos magazin, a J*ournal of Personality and Social Psychology* egy teszt alapján kiderítette, hogy bárki bármit mond, igenis sok mindent meg lehet tudni egy ember jelleméről az alapján, hogy milyen stílusú zenét/zenéket hallgat. Biztos találkoztál már te is pl. a lázadó rocker, vagy a szókimondó rapper kifejezésekkel, amiben – hogyha kicsit belegondolunk − van valami. Vannak olyan emberek, akik egyes zenéket csak divatból hallgatnak, úgyhogy rájuk nem illenek a felsorolt személyiségjellemzők. Szerintem ez is elárul az emberről egy-két dolgot, mint például a bizonytalanságot, és az attól való félelmet, hogy nem fogadják el, s azt várja, hogy szeressék azért, amit mutat, ahelyett, hogy önmaga lenne, és azt csinálná, hallgatná, amit tényleg szeret. Attól még, hogy kemény zenét hallgatsz, nem leszel „kemény". Szóval attól még, hogy másnak adod ki magad, mint aki vagy, nem fognak jobban szeretni, sőt, inkább szánalmasnak tartanak majd.

A teszt alapján 4 típust különböztettek meg egymástól.

Zenei stílus: blues, dzsessz, népzene, komolyzene

Ezek az emberek általában sokkal nyitottabbak a világra, az új dolgokra. Nagyon összetett személyiségek, az átlagosnál sokkal többet gondolkoznak a világ dolgain, s minden mások. Van, hogy magukba fordulnak, és nem szeretnének hallani semmiről és senkiről sem, de általában ez csak egy átmeneti állapot náluk. Többségében nép- és komolyzenei koncertekre, színházakba járnak, itt érzik jól magukat. Közülük kevesen kedvelik, illetve űzik a sportokat, inkább a művészeti irányzatokban jeleskednek. Köztük volt a tesztre válaszolók közül a legtöbb intelligens ember.

Zenei stílus: heavy metal, alternatív, rock

A rock zenét hallgató személyek szintén nyitottak, magukat okos embernek tartják. Érzelmekben gazdagok, s lételemük a lázadás. Fokozott kíváncsiság és kockázatvállalás jellemzi őket, sosem ijednek meg és fordulnak vissza az első akadálynál. Általánosságban úgy vallják, hogy a szabályok azért vannak, hogy megszegjük őket. Sokan előítéletes emberek köztük, és megválogatják azt, hogy kivel barátkoznak. Feszültségüket szívesen levezetik különféle sportokban is. Közülük több zenész; énekes, gitáros van, akik néha azonban túl nagyra vannak tehetségükkel. Van köztük, sajnos, pár rosszabb fajta is, de ők nem feltétlenül sorolhatók ebbe a kategóriába, viszont másikba pedig egyáltalán nem, úgyhogy inkább itt említeném meg őket. Ők ugyan pl. elmennek egy koncertre, de ott részegre isszák magukat, bedrogoznak, majd belevetik magukat egy pogóba, ahol agyonverik az első

embert, aki közeledik feléjük, és megpróbálják belevonni a dologba az olyan embereket is, akik szolidabban – mondjuk headbangelve és énekelve vagy egy „lightosabb pogó'' mellett – szeretnék élvezni az élő rockzene varázsát. No comment.

Zenei stílus: pop, filmzenék, vallásos zenék, country

Az emberek túlnyomó része ezt a zenei irányzatot kedveli a legjobban. Nekik nem mindennapos dolog a pörgés, mint mondjuk a keményebb zenét kedvelőknek, inkább a lazább, hagyományosabb dolgokat kedvelik, mint pl. hogy elmenjenek egy koncertre, és ott sok fényképezés közepette nyugalomban végigénekeljék kedvenc dalaikat. De közöttük egy réteg bulikba is szeret járni (leginkább a popzenét kedvelők közül). Szeretik a megszokott dolgokat, nehezen lépnek ki a komfortzónájukból, és nem érdekli őket, hogyha valakitől a „maradi" jelzőt hallják. Betartják a társadalmi szabályokat, nem mernek kockáztatni. Ha elérnek valamit, vagy megszereznek maguknak valakit, akkor pedig mindennél jobban vigyáznak rá és ragaszkodnak hozzá. A válaszoló emberek közül köztük volt a legtöbb vidám, boldog ember.

Zenei stílus: rap, hip-hop, soul, funk, elektronikus zenék

Szerintem ez a legérdekesebb kategória, mert én pl. nem feltétlen sorolnám egy kategóriába a rap és hip-hop zenét hallgató embereket az elektronikus zenét hallgatókkal. Viszont tény, hogy mindegyikük sokkal nagyobb sebességen éli az életet, mint a többi ember. Lételemük a pörgés, a bulizás, de sajnos van, hogy ezt töménytelen drog, alkohol, cigi, verekedés által végzik, nagyon sok bennük a fölösleges energia, melyet így próbálnak levezetni. Könnyen megbántódnak, de könnyen meg is bocsátanak másoknak. A rockereknél is lázadóbbak, nem tisztelik, sőt, utálják a hagyományokat, a szabályokat, s fokozottan imádják a tilos, tiltott dolgokat. A rapperek érzelmeiket általában dalszövegek írása, illetve éneklése által vezetik le, és annak ellenére, hogy nem ezt mutatják, a többségük nagyon is érzelmes ember, akik, bár szókimondóak és ugranak, ha megbántják őket, tudnak kedvesek is lenni.

„A zene szubjektív. Nem vagy köteles szeretni mindent, amit hallasz, de ha szeretsz valamit és megmozgat, nyertél. Tehát ne engedd senkinek, hogy megmondja, mi a menő, vagy a gáz, vagy mit hallgass. (...) A zene a tiéd." *(Daniel Nathan Leone)*

Ilia Anita

A nők egyenjogúsága

„A férfi a fej, ami mindent irányít, a nő viszont a nyak, ami a fejet irányítja.”- mondja a közismert idézet.

A mai világban egyenrangúság van, nincs megkülönböztetve a férfi a nőtől, munkahelyen/otthon/bárhol ugyanolyan tapintatossággal és figyelemmel állnak a nőkhöz, akár a férfiakhoz. - állítja ezt sok tudatlan ember.

A nőket a férfiak szinte soha sem kezelték egyenrangúaknak magukkal. Sokan úgy vélik, hogy a férfiak élete a büszkeségről, dicsőségről és a folytonos versengésről szól. A nők pedig a szép ruhába öltöztetett babák, akik ott állnak a párjuk mellett mosolyogva, és csodálattal tekintenek férjeikre.

A női nem sorsa tehát megpecsételt volt. Számos irodalmi és történelmi mű szól a nők sanyarú, tehetetlen életéről. Ezeket a női alakokat nyomon követhetjük az irodalmi művekben, amióta megjelentek az első írásos művek az ókorban, egészen napjainkig.

A nők élete a várakozásról, kiszolgáltatottságról és a tehetetlenségről szólt. Az újkori nő alakja a „new-woman” kifejezésben fogalmazódott meg.

Azonban, hogy hogyan viseljük sorsunkat, az csak saját magunkon múlik/múlott, függetlenül attól, hogy melyik nembe tartozunk.

Ha megnézzük a főbb irodalmi nőalakokat, melyekkel akár tanulmányaink során is megismerkedhettünk, akkor hirtelen rádöbbenhetünk, hogy a céltudatosság, büszkeség, magabiztosság ugyanúgy megvan és meg is volt bennünk, akár a férfiakban.

Már az ókorban íródott művekből kiérződik a nők talpraesettsége és önállósága.

Első példának ott van Pénelopé, a nő, akinek férje háborúba ment, de az asszony mégsem lesz kiszolgáltatva számtalan kérőjének, hanem keményen kezébe veszi sorsa irányítását.

Megemlíthetjük Antigonét is, a becsületes érző lelkű nőt, aki minden áron, akár az élete árán is kiáll szíve akaratáért.

Ki ne ismerné a reneszánsz kori Rómeó és Júlia csodálatos, magával ragadó szerelmét?! Júlia, a főhősnő, szintén önálló, makacs asszony, aki mindig a szívére hallgat, és képes bármit feláldozni azért, hogy végre teljesüljön akarata, még a családjával is szembe száll.

A Bánk Bánból jól ismert Gertrudis királynő tisztában volt az emberi jellem rejtélyeivel, így remekül manipulálta a körülötte élőket, és úgy mozgatta őket kedve szerint, mintha bábok lennének.

Az ember tragédiájában Éva, a sokszínű asszony, aki képes hazaszerető, oroszlánszívű lenni úgy, hogy ezt tökéletesen ötvözi női bájjal, szépséggel

és büszkeséggel egyaránt.

Agatha Christie regényeiből szívünkhöz nőtt Miss Marple, az idős, kotnyeles nyomozónő, akit a férfiak a nyomozási ügyek elején kinevetnek, ám a végén, amikor csodával határos módon csak neki sikerül felgöngyölíteni a szálakat, minden férfi meghunyászkodik előtte és kalapjukat emelik.

Harry Potter… Ugyan, Harry Potter kinek is köszönhetné a legtöbb segítséget? A csinos kis boszorkány barátnőjének, Hermionénak, a hatalmas tudással rendelkező mugli lánynak, aki nem csak a tudásával támogatta, hanem érzelmi gondokban is mindig a fiú mellett állt.

Ezeket a különböző női alakokat próbáltam különböző korszakokból kiragadni. Sorsuk különbözik, ám életcéljuk mindegyiknek ugyanaz. Kiállni saját maguk és szeretteik mellett, bármi áron.

Ezek a példák reményt adhatnak a bajbajutott, reménytelen, kilátástalan helyzetű mai nőknek, hogy élhetsz bármilyen körülmények között, a sorsod mindig rajtad áll. A sorsunkról senki más, csak mi, nők, döntöttünk, döntünk és dönteni is fogunk. Ez az a hit, amit soha senki el nem vehet tőlünk.

A mai világban is, hiába mondják, hogy egyenrangúság van, mégis nagyon sok hasonlóságot lehet felfedezni a régebbi időkkel. Nem is kell messzire mennünk, hogy észrevegyük, még mindig falat húznak a nők és a férfiak között.

Még mindig lenézik azokat a nőket, akik családalapítás helyett inkább dolgoznak. A munkahelyeken még mindig több fizetést kap egy férfi, még akkor is, ha butább, hiszen olyannal rendelkezik, ami az adott nőnek nincs meg, méghozzá azzal, hogy az anyakönyvében férfi nem van beírva.

Számtalan vicc kering a nők vezetési tudásáról, és a nők és a fizikai munka kapcsolatáról. Azonban titokban mindenki tudja, hogy ezeket a sztereotípiákat az olyan kiábrándult, magukba roskadt férfiak találták ki, akik rájöttek, hogy bizony egy nő is képes olyan eredményeket elérni, akár jobbakat is, mint ők. Legyen szó munkáról, sportról, vagy bármi egyébről.

Laszlóczki Eszter

Faviccek

Minden rapper néger, csak Eminem.

Kihirdetnek egy világméretű káromkodási versenyt.
Bemegy az amerikai, káromkodik 15 percet.
Bemegy a német, káromkodik 20 percet.
Bemegy az egyszeri magyar ember, megbotlik a küszöbben, káromkodik 30 percet, majd megkérdi:
– Kezdhetem?

Angol érettségin:
– Hogy mondod angolul azt, hogy merőkanál?
– Because he is spoon...

Pistike és az anyja beszélgetnek.
– Mit tanultatok ma az iskolában, Pistike?
– Kémiaórán a robbanóanyagokról tanultunk.
– És mit fogtok tanulni holnap az iskolában?
– Miféle iskolában?

Agresszív kismalac bemegy a Mcdonald's-ba:
– Hello! Egy epres shaket kérnék!
– Kicsit vagy nagyot adhatok?
– Epreset!

Mit csinál Walt, egy csinos hölggyel?
– Elmegy vele ranDisney.

Az arab gyerek kérdezi az apját:
– Apu, mi az a lúdtalp?
– Nem tudom kisfiam, kérdezd meg a libától!
– Ali bá, mi az a lúdtalp?

– Mi az, fekete és fehér levelei vannak?
–???
– Néger postás.

Gyűjtötte: Vankovics Zalán

Rhonda Byrne: A titok

Az utóbbi évek ezoterikus irodalmának egyik sikerkönyve ez a mű.

Néhány szót az írónőről. Rhonda Byrne 1951. március 12-én született. Híres ausztrál írónő és egyben producer is. Legismertebb könyve a The Secret (A titok) és annak folytatása, Az erő (The Power), valamint az ősszel megjelent könyve, A varázslat (The Magic). A titok című műve több mint 19 millió példányban kelt el fél év alatt, 40 nyelvre fordították le. Filmbeli változata is igazi kasszasiker lett, az eladott DVD-k száma meghaladta a 2 millió példányt. 2004. szeptember végén Rhonda felfedezett egy olyan csalhatatlan és kifogyhatatlan módszert, amely − szerinte − áthatja életünk minden egyes pillanatát. Megdöbbentette, hogy ez az életeket átalakító információ még nem olyan széles körben alkalmazott. Ettől az időtől az vált élete céljává, hogy ezt a tudást megoszthassa mindenkivel, hogy milliárdok javíthassanak életükön.

A vonzás törvényének használata életformájukká válik, így bárhová is mennek, bármihez is nyúlnak, csoda terem. Ők azok, akik folyamatosan − és nem csupán kivételes esetekben − támaszkodnak a bennük levő erőre.

Az írónő számos tanítómesterből, íróból, vezetőből, filmesből és tervezőkből álló csapat segítségével hozta létre a remekművet. Ezek az emberek mesés dolgokat értek el életükben. A könyv segítségével hatalmas összegű pénzt szereztek, betegségektől szabadultak meg, akadályokat győztek le, valamint lehetetlen dolgokat vittek véghez.

Személyes tapasztalatom, hogy a vonzás törvénye valóban működik. Érdekes és tanulságos dolgokat fedeztem fel a könyv által. Miután elolvastam, az én életem is színesebbé vált. Mindezek alapján ajánlanám minden olyan könyvkedvelőnek, akik erősíteni szeretnék önbizalmukat, és színt szeretnének vinni a szürke hétköznapjaikba. „Amikor reggelente felkelsz, a szívednek csordultig kell telnie boldog izgalommal, hiszen tudod,

Azonnal elkezdte tanulni és alkalmazni ezt a módszert, amelyből később a könyv született. A titok életünk kézenfekvő dolgait tartalmazza, Megtanít arra, hogyan szerezzünk meg magunknak bármit, amit szeretnénk. A titkot életünk bármely területén felhasználhatjuk, legyen szó pénzről, egészségről, sikerről, boldogságról, általános dolgokról. Segítségével egy kiaknázhatatlan erőforrást fedezhetünk fel önmagunkban, mely képes megszépíteni életünket. Akik megélik az élet csodáját, csupán egyetlen ponton különböznek azoktól, akik nem: a szokásaikban. hogy napközben csupa jó dolog történik veled. Nevetned kell és örvendezned. Erősnek kell lenned, és tudnod kell, hogy biztonságban vagy. Jól kell érezned magad a bőrödben, abban a biztos tudatban, hogy felbecsülhetetlenül értékes vagy. Természetes, hogy az élet számodra is tartogat kihívásokat, és szükség is van rájuk, mert segítenek a fejlődésben, ugyanakkor tudnod kell, hogyan nézz szembe a problémákkal és nehézségekkel. Győztesnek születtél! Boldognak születtél! Csodálatos életre születtél!”

Hodován Szabina

Kredenc

INGYENES

2013/tavasz

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM
2013

Végre kijött a 20. jubileumi lapszámunk! Ünnepeljetek velünk, de elég annyit tennetek, hogy boldogan, önfeledten olvassátok különleges, ámulatra méltó cikkeinket.

Itt a tavasz végre, csiripelnek a madarak, bimbóznak a románcok. A jó idő miatt utazgatunk, városokban töltjük az időnket, akár nagyvárosban is, és mint köztudott, a nagyvárosokban, üdülőhelyeken hemzsegnek a szórakozóhelyek és szerencsejáték termek. Sok áldozata van a kaszinóknak, pénzes játékoknak. Az ember csak szórja és szórja a pénzt, felelőtlenül, bízva abban, hogy visszanyeri akár a dupláját, és eközben észre sem veszi, hogy bizony függővé vált. Mostani számunkban átvilágítjuk az összes játék előnyét és hátrányát. Ezen kívül betekintést nyerünk a közösségi oldalak veszélyeibe, aktuális, imádott filmjeinkbe, és írunk a szerepjátékról is. Amint azt megszoktátok, ebben a számunkban is azt tesszük, amihez értünk: vicceket mesélünk, kritizáljuk a filmeket, és keresztrejtvénnyel is szórakoztatunk titeket. Mivel itt a Jubileum, megismerhetitek három kedves, rendkívül tehetséges és népszerű társatokat az „Így írunk mi" rovatunkban. Sajnos nem árulom el, miről lesz szó, a ti épségetek érdekében. CSAK 18 éven felüliek, akik olvasni tudnak, kapnak elolvashatósági engedélyt. Jól gondold meg, hogy mit teszel, hiszen nekünk, mindenhol van szemünk és fülünk! Vigyázz, lehet, hogy a következő számban már Rólad írunk! :)

By the way, szeretnétek pletykarovatot kollégista társainkról? Kő kövön nem marad, csak szavazzátok meg.

Laszlóczki Eszter

Ebben a lapszámunkban a „Kredenc Arca" Mim Lilla, a Radnóti Miklós Szakközépiskola 9. osztályos tanulója.

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett
Munkatársak: Horváth Balázs, Kálecz Rudolf
Tördelő: Juhász Dalma
Fotók: Hajnóczy Kollégium Fotószakkör
Hátlap fotó: Járányi Zsófia
Rovatok: Pro/Kontra (Szakács Bernadett, Paderni Patrícia, Hajdú Ákos, Mancinelli Dániel), Portré (Hajdú Ákos), Egészség (Solymosi Mónika), Film (Juhász Dalma), Feeling (Ilia Anita, Laszlóczki Eszter), Aktuális (Ludvig Réka), Körkérdés (Basa Bella), Így írunk mi (Jakab Anna Réka, Géczi Rebeka, Pankotai Petra), Feeling (Ilia Anita, Laszlóczki Eszter), Humor (Vankovics Zalán), Fókuszban (Ludvig Réka), Szórakozás (Horváth Balázs)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Kredenc

20. szám
2013/tavasz

PRO/KONTRA	**4**
Sajtóvita	
PORTRÉ	**5**
Egy sportolóról	
PRO/KONTRA	**6**
A játékról	
EGÉSZSÉG/FILM	**7**
Játékszenvedély/ Zathura	
FILM	**8**
Az éhezők viadala	
FEELING	**9**
A számítógépes játékokról	
AKTUÁLIS	**10**
A szerepjáték	
KÖRKÉRDÉS	**11**
A játékról	
ÍGY ÍRUNK MI	**12-13**
Filmkritikák	
FEELING	**14**
A közösségi oldalak veszélyei	
HUMOR	**15**
Viccek	
FÓKUSZBAN	**16-17**
Az öngyilkosságról	
SZÓRAKOZÁS	**18**
Keresztrejtvény	

Nyomtatott és elektronikus sajtó

Az elmúlt foglalkozáson a nyomtatott és az elektronikus sajtó előnyeiről és hátrányiról volt szó. Két csoportba voltunk osztva. Pro és kontra.

Íme az eredmény a „vita" során, és pár személyes tapasztalat:

Nyomtatott sajtó előnyei:

Az emberek sokkal jobban szeretik a kézzel fogható dolgokat olvasni (könyv, újság), mivel közelebb érzik magukat az adott műhöz. Ha leülnek olvasni, el tudnak szakadni a külvilágtól. Az újság nem roncsolja a szemet olyan mértékben, mint ha elektronikus eszközökön át olvasunk. Kialakíthatjuk a saját hírolvasási szokásainkat. Eldönthetjük, hogy a nyomtatott újság közepét kezdjük elolvasni vagy teljesen az elejétől nyálazzuk át a napilapot. Hiteles, biztos dolgokat közölnek le a lapokban.

Nyomtatott sajtó hátrányai:

Nem percre kész, mivel a lapzártáig megjelenő híreket tudják csak belerakni az újságokba, mivel nincs olyan újság, ami napi 3x jelenik meg. Hozzáférése eléggé macerás, ha megrendelem azt a bizonyos lapot, amit olvasni szeretnék, lehet, hogy késik, vagy éppenséggel rossz helyre szállítják, és sok kvarc keletkezik belőle. Persze ennek eléggé kicsi az esélye. Legbiztosabb, ha fogjuk magunkat, felkelünk kényelmes helyünkről és elbattyogunk az akár több kilométerre lévő bódéhoz. Nos, ilyenkor az egész újságot meg kell venned, egy bizonyos cikk miatt, ami érdekel téged, lehetséges, hogy a többi cikk, ami benne van, eléggé száraz, unalmas, vagy nem kelti fel az érdeklődésedet. Lám, így kidobtál 100-500 forintot egy cikkért, amit lehet, hogy az interneten is elolvashatsz. Nos nem nagy tudás kell, hogy rájöjjünk, az újság papírból készül. A papír fából. Mostanában a Föld is egyre jobban kezdi kimutatni a fák hiányát a légkörből. Sajnos, hogy kezünkbe vegyünk egy havi-, heti-, napi lapot, több fát is ki kellett irtani, ami valljuk be, csak nekünk árt.

Elektronikus sajtó előnyei :

Friss, hamar elérhető, tömör. Ez a három szó tökéletesen jellemzi a mai elektronikus hírek előnyeit. Alig van olyan háztartás, ahol ne lenne megtalálható egy számítógép vagy laptop, vagyis könnyen elérhető, ráadásul „ingyen" olvashatjuk a legfrissebb híreket. Miért is olyan friss? A hír portálokon általában nincs lapzárta, ha megbíznak azzal, hogy akkor 15-20 perc múlva közölj le egy cikket, minden további nélkül megteheted. Így friss híreket olvashatunk.

Elektronikus sajtó hátrányai :

A gyorsaságnak is van hátránya, mint például, lehetséges, hogy túlságosan összecsapott munkát olvashatunk, mivel a főnök azt mondta, hamar le kell közölni az anyagot a nézettség miatt. Az internetes hírek adatai kevésbé leellenőrizhetőek, így megbízhatósága olykor kétséges. Persze csak a blogoknál, mivel a hírportálok próbálnak törekedni a hitelességre. Nagyon sok olyan blogot látni az interneten, ahol „kacsa híreket" olvashatunk és sajnos sok ember be is veszi ezeket a meséket, amelyet néhány ember poénból, vagy tudatlanságból írt ki. Bár ezek nem is tekinthetők igazán hírnek, a blogokon inkább személyes vélemények, tapasztalatok találhatók, ezért ezeket mindig érdemes kétkedéssel, fenntartásokkal olvasni.

Paderni Patrícia, Szakács Bernadett

Beszélgetés Balla Dorottyával

Csapatban 2011-ben U16-os Európa Bajnok, a 2011-es és 2012-es szezonban junior magyar bajnok, Felnőtt Magyat Kupa 3. és Felnőtt Magyar Bajnokság 3. helyezettje, valamint MB1/B 2. helyezett. Továbbá 2009 óta négyszeres területi és megyei bajnok. Ezeken az eredményeken kívül még sokat felsorolhatnék, köztük azt is, hogy 2010-ben Balla Dorottyát Baranya megye U16 legjobb játékosának választották.

No, de lássuk, hogy kezdődött az egész!

– *Szia Dorka*!

– Szia Ákos!

– *Elmesélnéd, hogy kezdtél el kosárlabdázni?*

– Kiskoromban egyszer lementem a nővéremmel kosárlabdázni, aki már akkor nagyszerű sportoló volt. Miközben játszottunk, arra eszméltem rá, hogy imádom ezt a sportot, így hát elkezdtem kosárlabdázni.

– *Hogyan alakult az elején?*

– Eleinte eggyel idősebb korosztályban kezdtem, majd ezzel párhuzamosan a saját korosztályomban is játszottam. Kadet koromban átkerültem a PVSK-hoz, ahol kadet, junior és MB1/B-s bajnokságokon játszottam.

– *Ebben az időszakban milyen eredményeket értél el?*

– Elsőéves kadet koromban az egy évvel idősebbekkel 7. helyezettek lettünk, a következő évben pedig másodikak. Ezen kívül megválasztottak kétszer a torna legjobb öt játékosa közé. S hogy megemlítsem, a csapattal OGYB (Országos Gyermek Bajnokság) harmadikak és OSB (Országos Serdülő Bajnokság) negyedikek lettünk.

– *Pályád során értek kudarcok?*

– Természetesen. Kudarcként éltem meg, hogy mikor a felnőttekhez kerültem, a 2. évben sem kaptam több lehetőséget, mint az elsőben. Ez igazából egy személyes kudarc volt, ami viszont arra motivált, hogy még jobb játékos legyek. Habár a kudarcot ellensúlyozza a tény, hogy együtt játszhattam Iványi Dalmával.

– *Mik a további terveid?*

– Amerikából több meghívás is jött. Sportösztöndíjat ajánlottak, felkínálva ezzel egy óriási lehetőséget. Számomra a tanulás is fontos, ezért csak érettségi után mennék ki. Amerikában, a sport mellett gyógyszerészeti és sportpszichológia szakon szeretném folytatni a tanulmányaimat.

– *Mint sok sportolónak, neked is van valami létfilozófiád?*

– Az életben mindig lesznek akadályok, amelyeket kellő kitartással legyőzhetünk. Továbbá hiszem, hogy a kemény munka mindig meghozza gyümölcsét!

– *Köszönöm Dorka! Sok sikert a továbbiakban!*

Hajdú Ákos

A szerencsejátékokról

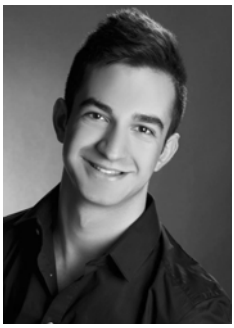

Pro

Szerencsejáték. Többnyire csak negatívumokat hallunk róluk. De mi van a másik oldalon? Igaz, a függőség kialakulásának veszélye miatt nem éppen a legjobb időtöltés, de ha ésszel és mértékkel játszunk, akkor elérhetünk valamit anélkül, hogy a függőség komoly mértékben kialakulna.

Vegyük példának a tippmixet. Ha alacsony téttel kezdünk, s abból egy kis nyereséget összehozunk, akkor célszerű csak a nyereséget a további játékra (jelen esetben tippmixre) fordítani. Így, ha például a további játékot, illetve játékokat elvesztjük, akkor az csak a korábbi nyereség elvesztését jelenti, nem pedig az alaptőkéét. Mint ahogy a mondás tartja: Könnyen jött, könnyen ment.

Ráadásul a pénz nem minden. Persze, senkinek sem célja elveszíteni a pénzét. Ezért fontos ésszel és türelemmel játszani, mert az önfejűség, türelmetlenség, komolytalanság könnyen függőséghez, ebből adódóan pénzünk elvesztéséhez vezethet. Mielőtt valaki nekiáll valamilyen szerencsejátékot játszani, fontos, hogy eldöntse, mennyi pénzt hajlandó rászánni a játékra.

Ebbe természetesen bele kell kalkulálni magát a veszteség lehetőségét is. Ezért a legegyszerűbb, ha eleinte „kicsiben" utazunk, mert a mértékletesség az, amit szerencsejáték világában nem szabad elveszítenünk. Ennek tudatában játsszunk!

Hajdú Ákos

Kontra

A szerencsejátékok ellen egyszerűbb összeszedni az érveket, mint mellette. Bár sokan űzik ezt a hobbit, és lehet akár izgalmas időtöltés is, megvannak a veszélyei. Az elsők között említeném, hogy a szerencsejátékokkal nagyon sok pénzt veszthetünk el. Ha viszont nyerünk, és esetleg ez többször is ismétlődik, könnyen kialakulhat a függőség. Ha a tevékenységében akadályoztatva érzi magát az illető, akár a függőség fizikai tünetei is megjelenhetnek. Veszélyes lehet a lottónál, ha valaki mindig ugyanazt a számot játssza meg, mivel soha nem meri abbahagyni attól való félelemében, hogy éppen akkor húznák ki a számait, amikor nem játszott. Veszélyes az is, hogy a szerencsejátékokban nincs tét vagy pénz limit, hivatalos fogadásokon házakat, kocsikat veszíthetnek el az emberek.

Tudni kell azt is, hogy a szerencsejáték nem mindig van teljesen a szerencsére „bízva", a játékosoknak a csalás lehetőségét is be kell vállalnia, ami néhány esetben bizonyíthatatlan, tehát a törvény nem bünteti. De még ha bizonyítható is, pár százezres összeg alatt a bíróságra járás, ügyvéd fogadás, pereskedés nem éri meg.

Ezeken túl, mondjuk, ha rendszeresen lottózunk, abba is bele kellene gondolnunk, hogy olyan emberek „zsebeit tömjük" nap, mint nap, akik nem csak, hogy mások játékszenvedélyéből húznak hasznot, hanem a főnyereményt a befolyt pénz töredékéből állítják össze.

Mancinelli Dániel

Játék az élet (?)

A játékszenvedélyt nem véletlenül hasonlítják a droghoz, a súlyos alkoholfüggőséghez, hiszen betegség ez is, méghozzá nem is ritka. Ám gyógyítható, kezelhető.

A probléma felismerését és értékelését tovább bonyolítja, hogy a betegség és a hétköznapi szokás közötti határ egyáltalán nem éles. Az ember egyébként is szokásokhoz viszonyítva éli életét, és ragaszkodik ahhoz, ami számára jó.

A szerencsejáték, a „játékszenvedély", a fogadás, a győzelem vágya szinte egyidős az emberiséggel. Minden kornak megvolt a maga divatos szerencsejátéka. A római katonák például szerettek kockázni, a múlt században sokan lóversenyre jártak és fogadásokat kötöttek. Ma a kaszinók, a „félkarú rablók" a divatosak, vagy a társadalmilag elfogadottabb, konszolidáltabb, kedvelt szerencsejáték, a lottó.

De vajon hol a határ? Meddig játék és honnantól betegség? Ez néha a pszichiátereknek is kérdéses. Probléma van akkor, ha:

– gyakori a belemerülés a szerencsejátékba, illetve a hozzá szükséges pénz megszerzésébe;

– ha a játék során adósságba keveredés történik és nyilvánvalóvá válik, hogy ezt nem tudja fizetni, ennek ellenére ezt a formát alkalmazza a pénzhez jutás érdekében;

– a játék abbahagyása sikertelennek bizonyul;

– ismételtek vesztések és visszatérések a játékhoz azért, hogy veszteségeit visszanyerje;

Illetve egyéb rászokásra utaló jelek. Néhányat összeszedtem a legjellegzetesebb tünetekből.

Az egyik jellemző az lehet, hogy a betegségben már torzul a gondolkodás, nem tud reálisan mérlegelni. Bár nem kémiai függőség alakul ki, de a lényege ugyanaz, mint a többi szenvedélynek – menekülni a hétköznap gondjai elöl. A függőség jellemzője a hozzászokás kialakulása, a megvonási tünetek megjelenése. Ilyenkor a személy nyugtalan, feszült, ideges, sehol nem találja a helyét, nem tudja lekötni magát. A függőséget jellemezheti az, hogy a személy ugyan megpróbál felhagyni a kényszeres viselkedéssel, de ezek a kísérletek sorozatosan kudarcba fulladnak.

Persze, nem mindenki beteg, aki játszik. Van olyan, aki egyszer-egyszer betér a kaszinóba vagy csupán a Vidámparkban próbálja ki szerencséjét. A lottózókra sem mondhatjuk, hogy valamennyien egy súlyos szenvedély rabjai. Ám a kényszeresen cselekvőkre éppúgy egy iparág települt, mint a csupán szórakozni vágyókra, s őket sem engedi szabadulni.

Solymosi Mónika

Zathura az űrfogócska

Remélem (gondolom… ajánlom!), hogy mindenki látta már, és emlékszik még a Jumanjira, a különös társasjátékra, ami két gyermek keze alatt életre kelt, vízözönt, afrikai állatsereget és egyéb zűrzavarokat hagyva maga után. Mindenki emlékszik rá? Remek!

Akkor most ugorjunk kicsit feljebb, pontosabban az űrbe, és tekintsünk be Zathura világába! A Zathura a Jumanjihoz hasonló társasjáték, szintén életre kel a gyerekek keze alatt. Ennek következtében a három folyton civakodó testvér Danny (Jonan Bobo), Walter (Josh Hutcherson) és Lisa (kristen Stewart) a játék folyamán a sötét és mély űrben találják magukat.

Ahhoz, hogy hazajuthassanak, össze kell fogniuk, szembe kell nézniük önmagukkal (és jövőbeli önmagukkal), és végig kell játszaniuk a játékot. Ám ez cseppet sem ilyen egyszerű… Ugyanis, ha a társast elrabolják a földönkívüliek, úgy igencsak nehéz végigjátszani. Még nehezebb visszaszerezni. De tegyük fel, hogy sikerül. Akkor még mindig ott van a makacs testvér, aki nem hajlandó játszani, merthogy az túl veszélyes, és ott van a legkisebb testvér, aki megpróbál csalni, és ezért a játék megbünteti…

A történet alapvetően is nagyon hasonlít a Jumanjihoz, nem véletlenül, hiszen egyazon személy (Jon Favreau) rendezte őket. Előkerül egy régi poros társasjáték, életre kell játék közben, hatalmas a káosz, aztán hőseink összefognak, és közös erővel visszaállítják a régi rendet, amit az állatok, a vadász, vagy ezesetben éppen a Zorgonok okoznak. A Zathura mégis kicsit más, olyan mintha fokoznánk a Jumanjit. Izgalmas, izgalmasabb, legizgalmasabb...

Juhász Dalma

„Játék életre - halálra”

Az éhezők viadala

A nem túl távoli jövőben járunk, Észak- Amerika romjain, Panem országában. Az országban 12 körzet, és az irányító Kapitólium található. A Kapitólium kegyetlenül bánik Panem lakóival, mert azok 74 évvel ezelőtt fellázadtak ellenük, és hatalmas háborút robbantottak ki, aminek rengetegen estek áldozatul. Emiatt most a lázadók leszármazottainak kell bűnhődniük.

Ugyanis a háború óta, minden évben, minden körzetből kisorsolnak egy-egy tizenkét és tizennyolc év közötti fiút és lányt, akiknek harcolniuk kell az Éhezők Viadalán. A küzdelmet az összes körzet láthatja a tévében és a kivetítőkön. A történet főszereplője a 16 éves Katniss Everdeen (Jennifer Lawrence) aki a 12. körzetben él édesanyjával és 12 éves húgával Primmel. A húga nagyon fél, rémálmaiban látta, hogy kihúzzák a nevét. Katniss megnyugtatja és egy fecsegő poszáta alakú kitűzőt ad neki, hogy az védje. Ám hiába minden, amikor megszólal a jelzőhang, a gyerekek felsorakoznak, és a Kapitóliumi hölgy kihúzza az apró borítékot, felolvassa Prim nevét, Katniss pedig kirohan a tömegből, önként jelentkezve a Viadalra. Ezzel aláírta saját halálos ítéletét. A másik kiválasztott Peeta Mellark, (Josh Hutcherson) a helyi pék fia. A kiválasztás után egy szobába vezetik őket, ahol elbúcsúzhatnak a családjuktól. Katniss megígéri húgának, hogy megpróbál győzni.

Vonattal viszik őket a Kapitóliumba, az úton megismerkednek Haymitchel, (Woody Harrelson) a szókimondó mentorukkal. Az ő dolga, hogy felkészítse őket a kegyetlen valóságra, hogy mi lesz velük az arénában. A Kapitóliumban kapnak egy-egy stylistot, akik gondoskodnak megfelelő megjelenésükről. Katniss Cinnát kapja, aki kihozza belőle a maximumot, mivel nemcsak figyelemfelkeltő ruhát ad neki, hanem bátorítja is, lelket önt belé.

A kiválasztottaknak fel kell vonulniuk az Elnök, a Játékmester és a Kapitólium lakói előtt. Lángoló ruháikkal Katnissék aratják a legnagyobb sikert. Fontos a jó benyomás, hiszen, ha az emberek megkedvelik őket, akkor bármit beküldhetnek nekik a párbaj folyamán. A felvonulás után egy élő interjúban is részt kell venniük, ahol Peeta bevallja, hogy fülig szerelmes Katnissbe, amitől a lány nagyon feldúlt lesz, mert azt hiszi, a fiú csak a show miatt csinálja. Haymitch megnyugtatja, mert szerinte ez később még jól is jöhet, eladhatja őket úgy, mint a körzet szerelmespárja. Ezek után már csak egy bemutató van vissza az élő párbaj előtt, ahol meg kell mutatniuk, hogy mi az erősségük, miben jók, és ezek alapján pontozzák őket. Katniss a maximális pontot kapja.

A Viadal reggelén Cinna készíti fel Katnisst, és elbúcsúzik tőle. Aztán a lányt felengedik a többiek közé. Az aréna egy erdőben van, aminek a közepén áll egy tisztás, ott található a Bőségszaru, ahonnan felszerelést és fegyvereket szerezhetnek. A visszaszámláló óra lejár, és elkezdődik az öldöklés. Katnisst megtámadja a 2. körzet lány választottja, ezért felkap egy táskát, és bemenekül az erdőbe… A Viadal során többször is szembe kell néznie a halállal, az éhséggel, a fájdalommal… és a szerelemmel is…

Suzanne Collins regénye alapján rendezett Az Éhezők Viadala a vártnál sokkal nagyobb sikert aratott. Folytatása a Catching Fire (Futótűz) még idén ősszel várható.

Juhász Dalma

A számítógépes játékok hatásai

Ha a számítógépes játékokra gondolunk, több típusa is eszünkbe juthat: lehet ügyességi, logikai, stratégiai, sport, stb.

Sok ember szeret játszani a számítógépen, de vannak köztük olyanok, akik túlzásba viszik. Ez oda is vezethet, hogy teljesen antiszociálisak lesznek, nem érdeklik őket a külvilág történései, a család, a barátok, csak a számítógép, és a játék, amely szépen, lassan, de biztosan az életükké válik. Sokszor – főleg az arra hajlamosaknál – a folyamatos „kockulás" elhízáshoz is vezet, mivel nem kelnek fel a gép elől (csak kizárólag étel, ital miatt) gyorsan felszedik a kilókat. Vannak, akik úgy vélik, hogy a lövöldözős játékok (pl. counter strike 1.6, call of duty) ahhoz vezetnek, hogy az emberek sokkal agresszívabbak lesznek, mint amúgy. De ezt a Huddersfield Egyetem diákjai egy tanulmányban megcáfolták, mely szerint a futball játékok, mint pl. a FIFA vagy a Pro Evolution Soccer sokkal inkább váltanak ki érzelmeket, illetve agressziót a gép előtt ülőből, mintha valakit lelövünk egy játékban. De ez végülis logikus, hiszen mindannyian ismerjük azt a helyzetet, amikor a kedvenc csapatunk nyer, veszít, szabálytalankodnak valamelyik kedvenc játékosunkkal szemben, vagy a bíró igazságtalanul dönt. Ezzel szemben viszont szerencsére nagyon kevesen ismerjük (remélem, az olvasók közül senki) azt az érzést, hogy milyen is megölni egy embert, így azt a lövöldözős játékok által nem igazán tudjuk ezt átérezni, szerencsére. 2012 májusában fordult elő egy olyan esemény, amelyen sokan megdöbbentek.

Egy 32 éves férfi a sokak által kedvelt Diablo III három napos folyamatos játszása közben meghalt. Erre volt, aki azt a teljesen értelmetlen mondatot mondta, hogy „a játék megölte őt!" . De most komolyan… Hogyan tudna egy játék megölni egy embert?! Ez már így kimondva, leírva is elég hülye mondat. S immár köztudott az is, hogy a férfi, Russel Shirley életét egy végzetes szívroham oltotta ki, amelyet az egészségtelen és mozgásmentes életmód idézett elő, szóval a Diablo III már nem is a hab volt a tortán, hanem a cseresznye a hab tetején. Ebből is látszik, hogy nem ajánlatos nonstop a gép előtt ülni. Hódít mostanában az Angry Birds mánia is, főleg, mert közben facebookon tudnak beszélgetni az ismerőseikkel az emberek, így ''két legyet ütnek egy csapásra''; kockulnak is, de a barátaikkal is tartják a kapcsolatot.

Szerintem – ha ajánlani kell – akkor számomra a call of duty minden verziója tökéletes (a Diablo III-as halálesettől függetlenül), kicsit feszültséglevezető is, de mégis játszol és gyilkos gondolatok nélkül élvezheted is a dolgot. Bár vannak olyanok, akik itt is képesek túlstresszelni magukat minden egyes adandó alkalommal, de az ilyen ember inkább menjen el jógázni kockulás helyett.

Ilia Anita

A szerepjátékról

Barátnőm nővérével beszélgettem a játékról, aki nem szeretné elárulni a nevét. Megismertem egy izgalmas időtöltést, a szerepjátékot.

– Ha meghallod azt a szót, hogy játék, akkor mi jut eszedbe először?

– A társasjáték az, ami elsőre beugrik.

– Van kedvenced? Vagy játszol valamilyennel?

– Társasjátékkal nem, viszont szerepjátékoznom több mint kilenc éve, már ha van rá időm.

– Mit takar ez a szerepjáték? Hogyan kell ezt elképzelni?

– Nem is tudom, hogy mihez hasonlítsam leginkább. Talán olyan, mint a World of Warcraft. Mi Forgotten Realms-t játszunk, a társaságunkban 6 játékos és a mesélő van. A játékosok választanak maguknak karaktert a következő kasztokból: mágus, varázsló, lovag, harcos, druida, szerzetes, barbár, bárd, kalandor, vándor, pap. Én a legutolsó kasztot kedvelem. Kapunk lapokat, amire felírjuk a karakterünk nevét, amit szintén mi találunk ki, valamint a hajszínét, magasságát, stb. Vannak a játékban különböző fajok: ember, elf, fél-elf, fél-ork, félszerzet, gnóm, törpe. Tehát nemcsak kasztot választunk, hanem fajt is.

– Milyen varázslatok vannak? Olyanok, amiket ti magatok találtok?

– Nem. A szabálykönyvben van lista minden varázshasználó kasztnak, hogy mi az, amit tudhat. A varázslatoknak is vannak szintjeik, akárcsak a karaktereknek. Minél nagyobb szintű egy karakter, annál több, és erősebb varázslatot tud megidézni és annál több életpontja lesz. Nem minden kaszt tud varázsolni. Arról nem is beszélve, hogy ez még bonyolódik annyival, hogy erő, ügyesség, bölcsesség, támadóerő és egyéb ilyen „finomságok" is vannak.

– Mi a szerepe a mesélőnek ebben az egészben? Neki is van karaktere?

– A mesélő az, aki kitalálja az egész történetet. Úgy történnek a dolgok, ahogy ő mondja, és bármikor kitalálhat bármilyen fordulatot bele. Neki nincs kimondott karaktere, csak ha például olyan van, hogy egy kocsmárossal kell beszélnie valakinek, akkor a kocsmárost játsza el ő.

– Milyen történetek vannak?

– A mi mesélőnk nagyon kreatív. Igazából már inkább fanatikusnak mondanám. Most olyat talált ki, hogy van egy kő, aminek gonosz kisugárzása van, és nekünk az a feladatunk, hogy pusztítsuk el. Ehhez viszont szükségünk van egy ládára, ami egyszer már nálunk volt, de eladtuk, mert úgy gondoltuk, hogy nem fog kelleni. Utólag persze már bánhattuk. Vissza akarjuk szerezni, de a ládikáért cserébe teljesítenünk kell egy küldetést. Volt például olyan is, hogy egy szigetre kellett mennünk, ahol egy verseny volt. Az volt a cél, hogy megszerezzünk 5 ereklyét. Az egyik például egy imakönyv volt, ami egy templomban volt elrejtve. Amikor azonban el akartuk hozni, feltámadtak az élőholtak és megtámadtak minket. Itt nagy előnyünk lett abból, hogy volt a csapatban pap karakter, mert ő el tudta űzni őket. De mivel túl sok volt belőlük, ezért maradt a futás.

Olyan is volt, hogy a mesélő kitalálta, hogy egyikünket megfertőzte a kő gonosz hatalma és megbolondult. Ez a szerep pont rám esett, ezért el kellett játszanom azt, hogy ki vagyok kötözve egy fához és üvöltöznöm kell és idiótán viselkednem.

– Hogyan tudtok szintet lépni?

– Meg van adva, hogy a következő szinthez hány pontra van szükség. Minden ilyen játékülés után a mesélő elmondja, hogy ki hogyan teljesített, és az alapján osztogatja a pontokat. Illetve a legyőzött lényekért, ellenfelekért is jár megadott tapasztalati pont.

– És hogyan kell megidézni egy varázslatot?

– Van amihez csak azt kell mondani, hogy én ezt most szeretném elvarázsolni, de van amihez kockákkal kell dobni. Bosszantó, amikor kicsi számot dobunk, és a mesélő közli, hogy nem sikerült eltalálni az ellenfelet, mivel egy nap csak megadott számú varázslatot tudunk. Ez a szám függ a karakter szintjétől.

– Ez annyira bonyolult, mint amilyennek hangzik?

– Nem mondom, hogy könnyű, de azért bele lehet lendülni. Ennél sokkal nehezebb játékok is vannak. Mi a múlban játszunk és azt kell, hogy mondjam, ez a könnyebbek közé tartozik. Azok a történetek, amik a jövőben vannak, még nekem is nehézséget okoznak, pedig azért én már játszom

egy ideje.

– A szerepjátéknak kötött szabályai vannak, amik minden társaságra vonatkoznak?

– Végülis mindegy melyik fajtát csinálják az emberek, ugyanaz az alapja mindegyiknek. Külön ilyenhez való könyvek is vannak, például Szerepjáték alapkönyv, Elfek könyve. Ilyen igazi fanatikusoknak valók. Pécsen is van szerepjáték bolt, ahol a könyvek és a kockák is beszerezhetőek (mert nemcsak 6 oldalú, hanem 4, 8, 10, 12 és 20 oldalú kockákkal kell dobnunk).

– És nem lehet valahol ilyen történetek olvasni?

– A mi mesélőnk vezet egy jó kis blogot, ahol fent van az összes eddigi története. Forgotten Realms a mi mostani játékunk. De ha valakit részletesebben is érdekel, vagy szívesen kipróbálná, akkor a http://meseimesmasok.blogspot.hu/ blogon megtalálja őt. Biztos vagyok benne, hogy sok érdekes dolgot tud még hozzátenni.

Ludvig Réka

A játék

Mi az a játék? Te el tudnád mondani? Mit értünk játék alatt? Ugye, nem is olyan egyszerű? A 20. században jelent meg a játékelmélet problémája, amikor felmerült ugyanez a kérdés, hogy mi is az a játék. Egészen addig nem foglalkoztak vele, létezését természetesnek vették, ám a játék definíciója még azóta is mindenkinél mást takar, és e szó hallatán mindenkinek más jut eszébe...

Először *Anitával* beszélgettem, neki mi ugrik be a játékról: „ Ha ezt a szót hallom, nekem először a szerepjáték jut az eszembe, erről pedig az, hogy az életben is mindenki olykor-olykor szerepet játszik. Van, hogy másnak akarunk tűnni, hogy valakinek megfeleljünk és álarc mögé bújunk, ami persze nem jó, hiszen azért szeressenek minket, akik vagyunk."

Aztán *Bogival* váltottam pár szót: „A játék… Nekem a gyerekkorom jut róla eszembe, a gyerekkori játékok, a társas játékok, stratégiai játékok. Sok mindenre megtanítottak. Arra, hogy hogyan nyerjek, vagy veszítsek. Arra, hogy hogyan kerüljem ki az akadályokat, a nehézségeket, és hogy mindig fordulhat a kocka, olykor az én javamra, olykor olyan oldalra, ami nekem nem kedvező.

Matyi is megosztotta velem pár gondolatát: „Sport! Nekem a sportjátékok jutnak az eszembe, a csapatjátékok. Imádom őket. Egy véleményen vagyok Bogival, ezek is megtanítanak győzni, és emelt fővel veszíteni alkalom adtán. Szórakozást, élményt nyújt, összehozza a bandát. Nagyon fontosak az ilyen játékok, szerintem még a barátságokat is megerősítik. Legelső gyerekkori barátaimat a játszótéren szereztem focizás közben, és őket még most is magam mellett tudhatom, azóta is, ha időnk engedi és az időjárás is kegyes hozzánk, együtt futballozunk."

Dani így vélekedett: Nekem egyből a videójátékok jutnak az eszembe. Szerintem nem jók, esetleg talán egy esős délutánon, amikor mást nem nagyon tud csinálni az ember. Rengeteg időt elvesznek feleslegesen az ember életéből, helyette lehetne a barátaival, és igen, persze, tudom, hogy vannak párosan is játszható játékok, de nekem többet ér az, ha a szabadban lehetek és mondjuk a kedvenc elfoglaltságomat, a BMX-ezést csinálhatom velük. Nem beszélve arról, hogy függőséget is okozhatnak, és szép lassan akár tönkre is tehetik az ember életét, elveszíthetjük miatta barátainkat, egészségünket.

Magam sem tudnám pontosan megmondani, mi is az a játék, de tudom, hogy van pozitív és negatív oldala, mint azt a többiektől is hallhattuk. Van, amelyik tanít, oktat, de van, amelyik akár tönkre is tehet. Mindenesetre a „jó" játékot játsszuk, a „rosszat" pedig messzire kerüljük!

Basa Bella

Így írunk mi

Kollégiumunk az idei tanévben is meghirdette a hagyományos írói pályázatát. Tavaly színvonalas alkotások születtek az esszé műfajában. Most egy kicsit könnyedebb témát kaptak a diákok, ugyanis filmkritikát kellett írniuk.

A filmklubon levetített filmekből kettő közül lehetett választani, így górcső alá került a Rómeó és Júlia modern változata, melynek rendezője Blaz Lurmann és Kertész Imre Nobel-díjas művéből, a Sorstalanságból készült filmadaptáció, Koltai Lajos rendezésében.

A két téma, bár nagyon különböző, egyaránt felkeltette a diákok érdeklődését, és a pályázat megírására öt diák vállalkozott. A beérkezett alkotásokat Edit néni és Major Zoltán újságíró bírálta, és döntésük alapján az első három helyezett az itt olvasható kritikákból került ki.

A hivatalos eredményhirdetésre és díjátadásra május 30-án kerül sor egy szakmai nap keretében, ahol az újság szerkesztősége és a kollégium fotószakköre, rádiósai, azaz a Kommunikációs Műhely mutatkozik be. A nyerteseknek ezúton is gratulálunk!

A meghirdetett pályázatra érkezett többi alkotás megtekinthető a kollégium honlapján online újságunkban (http://www.hajnoczy-koll.hu/index.php?p=kredenc) az „Így írunk mi" rovatban.

Gyurka táborozása

A film Kertész Imre Nobel-díjas regénye alapján készült 2005-ben, Koltai Lajos rendezésében. Egyértelműen az irodalmi elismerést követő sikert lovagolta meg, mivel korábban aligha jutott volna eszébe bárkinek is filmre vinni Köves Gyuri szenvedéseit. De nevezhető-e egyáltalán szenvedésnek az, amit a főszereplő a koncentrációs táborban átél?

A fiút alakító Nagy Marcell színészi teljesítménye nem igazán mutatkozik meg a filmben, mivel szerepe kimerül abban, hogy rezzenéstelen arccal rácsodálkozik az élet dolgaira. A Citrom Bandit játszó Dimény Áron viszont remekül ellensúlyozza Köves Gyuri érzéketlenségét, ezzel könnyen elnyeri a nézők szimpátiáját.

Bár a film képi világáért ezúttal nem az elsősorban operatőrként elhíresült Koltai felelt, mégis ez tekinthető a Sorstalanság legnagyobb erősségének. A nyomasztóan sötét és fakó színek nagyszerűen visszaadják a korszak lehangoló atmoszféráját. A beállítások egytől egyig művészien kifejezőek, az emberben mégis olykor a túlzsúfoltság érzetét keltik.

A könyv naplóbejegyzésekre épül, melyek olykor nem függenek össze, ezért filmre vitelük sem egyszerű feladat. A film szerkezete ezért igencsak csapongó, mely nehezíti a megértést. A jelenetek között legtöbbször nincs igazi átvezetés, így ezt a blende gyakori használatával igyekeznek pótolni. Ezenkívül túlzásba viszik a meghatónak szánt zenés montázsok alkalmazását is.

A Sorstalanság rendelkezik a Holokauszt-filmek minden jellegzetes tulajdonságával, éppen ezért nem tűnik ki a hasonló témájú filmek közül. Koltai több mint két órán keresztül zúdítja a nézőkre a nyomasztó haláltáboros hangulatot. Ennio Morricone zenéje pedig még inkább rásegít az öngyilkos hangulatra. A film egésze mintha csak arra törekedne, hogy depresszióba sulykolja a nézőt, ezért megtekintése csak saját felelősségre ajánlott.

Jakab Réka

Sorstalanság

A történet Kertész Imre Nobel-díjas regényének megfilmesítése. A rendezőnek, Koltai Lajosnak sok elvárással kellett szembesülnie, amit teljesíteni is kell, hiszen a nézők szemében a film nem rombolhatja le a regény színvonalát. Koltai látványfilmet készített, a kontrasztos fényképezés a film jellemzőjévé nőtte ki magát, amihez aláfestő zene is társult. A felháborító történetet erős érzelemmel akarja elmesélni. A Holokausztot a főszereplő, Köves Gyuri szemszögéből mutatja be a történet.

Tökéletesnek tartom erre a szerepre Marcellt, hiszen az egész játékstílusa ragyogóan illeszkedett a film hangulatához, érzékeny szemein keresztül át tudta adni az átélt fájdalmakat, az arckifejezései pedig minden kérdésre válaszul szolgáltak. Köves Gyuri elmeséli mit lát, és hogy mit él át, de mégis elfogadja a sorsát, nem ellenkezik, és ami engem fölháborít, hogy a film végére természetes dologként reagál a szörnyű eseményekre, mintha minden jó úton haladna. Egy évet töltött a koncentrációs táborban és ő ez idő alatt átgondolta, hogy ha ez az egy év letelik, úgy kell majd élnie, mintha nem halt volna már meg egyszer.

Ami nekem tetszett a filmben, hogy nincs benne erőszak, véres jelenetek és megcsonkított testek, Gyuri orrvérzését leszámítva. A legnagyobb szenvedést az éhség jelentette a filmben az emberek számára. Ezt akkor érzékeltem a legjobban, amikor a főszereplő két napig egy majdnem oszlásnak induló hulla mellett aludt, csak azért, hogy megkapja az ő fejadagját is. Tetszik az a technika is, amivel a rendező érzékelteti az idő múlását, mintha a hangulat megmaradna annak ellenére, hogy lezárja a történetet, mégis nyugvópontra kerülnek a látottak.

A Sorstalanság röviden arról szól, hogy minden rosszban van valami jó, és meg lehet találni a békét, szépet és a jót, ami létszükséglet a túléléshez. Erre remek példa Dimény Áron, azaz Citrom Bandi, aki a reményt szimbolizálja, hiszen optimista felfogása és vidám hangulata segítette Gyurit, hogy átvészelje ezt az időszakot. Véleményem szerint, ha a laza felfogású Bandi nem lett volna, Gyuri nem sokáig bírta volna a szörnyűségeket.

Én nem olvastam a regényt, a film láttán mégis gazdagabb lettem, hiszen mindig is érdekelt, hogy az emberek hogy élték meg ezt a borzalmat, és sokszor elgondolkoztam, hogy miért kellett ennek az egésznek megtörténnie.

Pankotai Petra

A modern Rómeó és Júlia

A film valójában a shakespeare-i Rómeó és Júlia történet, kivéve hogy egy teljesen a modernizált változatát tekinthetjük meg. A legfigyelemfelkeltőbb részt a végén láthatjuk. Júlia abban a pillanatban, ahogy kinyitja szemét a „mély álomból" , Rómeó már éppen végez magával, végső monológját pedig elhagyva, szótlanul lesz öngyilkos. Amin viszont meglepődtem az az, hogy a filmből teljesen kimaradt Páris meggyilkolása. Ezen felül a szövegen is változtattak némileg, néhol elhagytak belőle, máshol pedig hozzáadtak az eredeti szöveghez. A veronai tengerparton már évek óta harcol egymással a két rettentően gazdag család, a Monteaguek és a Capuletek. Sarjaik felturbózott autókkal és töltött pisztollyal járják a várost, hacsak épp nem a strandon süttetik a hasukat, és a lányokat hajkurásszák. A két család fiatal gyermekei, Júlia és Rómeó azonban a Capuleték partiján tűzijáték, discofény és minden egyéb mellett egymásba szeretnek, és örök hűséget fogadnak egymásnak.

A film 100%-osan látványosnak mondható… De személy szerint engem sajnos nem bűvölt el a film annyira, mint DiCaprio elbűvölően kék szemei. Lehet, hogy azért van, mert már láttam az eredeti filmet, de szerintem nem ez a fő ok, hanem az, hogy túlságosan giccses volt. A discofények, a pisztoly, az, hogy Rómeó bedrogozva megy Capuleték partijára, a medence Júlia erkélyénél, stb. Mind a giccset jellemzik. Pedig ahogy a mondás is tartja: a kevesebb, néha több. Jobban örültem volna, ha erre törekednek.

Géczi Rebeka

Az internet fogságában

Sokan szinte fel sem fogják, hogy az internet milyen veszélybe sodorhatja az életünket, barátainkat, családunkat, személyiségünket.

Csak innen-onnan hallunk rosszmájú pletykákat emberekről, akik meggondolatlanul cselekedtek, akár egyszer az életükben, és mégis egész életükön át kísérik őket ezek a „tévedések”… Nem csupán arról van szó, hogy rosszul érzik magukat pár hétig/hónapig az áldozatok, hanem akár az életükbe is kerülhet a felelőtlenségük.

Manapság az interneten már minden megtalálható, pláne a közösségi oldalakon, ezek afféle hírportáloknak is számítanak. Emberek milliói osztják meg képeiket, kedvenc idézeteiket, személyes információikat. Azonban a világ egyre gonoszabb és gonoszabb lesz. Azt hisszük, hogy nekünk senki nem akarna keresztbe tenni, nekünk senki nem akarna rosszat, pláne nem egy olyan ember, aki az életünk fontos része. Ám sokan cselekednek indulatból és hirtelen haragból. A közösségi oldalakon hogyha valaki valami olyasmit tesz fel rólunk, amit mi nem vállalnánk, megvan az esélyünk rá, hogy jelentsük, és örökre leszedjék az oldalról.

Ezért is alakultak pár éve olyan internetes oldalak, ahol az ex-pasik megoszthatták a volt barátnőik pikáns fotóit, ahol egy alkoholmámoros éjszakáját az adott személynek megörökítette, és feltölthették ezekre az oldalakra, ahol már bárki megtekinthette. Hiába lett perelve az oldal, mégis az jött ki győztesnek.

Mi csak innen-onnan hallunk pletykákat, vagy látunk nem száz százalékosan igaz cikkeket pár áldozatról, akik szintén a meggondolatlanság és az internet csapdájába estek.

Talán a leghíresebb Amanda Todd volt, egy tinilány, aki megmutatta melleit egy idegennek csetelés közben. A képei ellepték a világhálót, a lányt elítélték és mindenki ellene fordult. Hiába próbálkozott új városban, új emberekkel, múltja mindig megtalálta. A lány depressziós lett, úgy érezte, hogyha nem tud megszabadulni a problémáitól, nincs értelme tovább élnie kirekesztettként. Ezért öngyilkos lett. Halála okát egy videóban mutatta be, papírfecnikre írva, hogy mennyire kiábrándult, és úgy látja, hogy már csak ez jelenti neki az utolsó lehetőséget. Ezután hirtelen mindenki megsajnálta, és mondhatom, hogy majdnem minden fiatal együtt érzett vele, és siratta őt. Csakhogy akkor már nem volt mit tenni.

„-Hello! Úgy döntöttem, elmesélek nektek mindent… Egy ismeretlen férfi bókolni kezdett nekem az Interneten, és kérte, hogy mutassam meg neki a cicimet… Megtettem…” Egy évvel később az idegen rátalált a lányra, és képei az egész világhálót körbejárták. A férfi fenyegette Amandát, hogy a barátainak és családjának is megmutatja a képeket, ha nem tart neki egy újabb bemutatót. Szerencsétlen, elkeseredett, törékeny kislány nem tudott mit tenni, megtette amit a férfi kért. Ám a képek mégis megint felkerültek, és újra mindenki elkezdett erről beszélni a környezetében.

„Esténként sírtam, elvesztettem a barátaimat, nem tisztelt senki. Mindenki elítél. Tudtam, hogy soha nem fogom tudni eltüntetni már azt a képet...!

A fiúk a pletykák miatt kihasználták a lányt, aki amúgy is visszahúzódó volt és sebezhető. Anyukája mellette állt, de egy kamasz lánynak, igenis szüksége van a család mellett barátokra is, hogy normális életet élhessen. És mindez nem adatott meg neki, egy idióta szerencsétlen kép miatt, és egy elmebeteg zaklató miatt. Amanda Todd tulajdonképpen egy kép miatt halt meg.

És még halála után sem talált békére a kislány, mert még ezek után is voltak rosszmájú megszólalók, akik úgy gondolták, hogy „ha hülye volt, igenis haljon meg". Ezek az emberek ostobák, ugyanis az élet tele van csalódásokkal és hibákkal, amiket túl kell élni. És pont ezek miatt a szívtelen, gerinctelen emberek miatt nem volt képes Amanda túlélni ezt a csalódást.

Azonban nemcsak ez az egyedi eset. Az online bántalmazás sorra veszi áldozatait az egész világban. Áldozatokat, akik öngyilkosságba hajszolt kamaszok.

Erin Gallaghert egy csodaszép 13 éves ifjú hölgy volt, akit közösségi oldalakon figuráztak ki, és szépsége miatt gyötörték a féltékenykedő osztálytársak és ismerősök, ezért vetett véget az életének a házuk melletti erdőben. Nővére, Shannon pedig nem volt képes feldolgozni a traumát és azt, hogy húga nincs többé, pár hónap után ő is öngyilkos lett.

Amerikában sincsen másképp. Egy Felicia Garcia nevű lány hasonló zaklatások miatt ugrott egyik nap a metró elé. Még előző este közölte is a Twitteren, hogy elmegy, végleg.

Kik a felelősek ezeknek a lányoknak a haláláért? A gonosz emberek? Saját maguk? Az internet? A közösségi oldalak, ahol lehetőségünk van mindent megosztani?

Sajnos, erre nem lehet pontosan válaszolni, sokkal összetettebb a dolog ennél.

Annyi biztos, hogy muszáj elővigyázatosnak lennünk, és tanulnunk ezeknek az eseteknek a hibáiból.

Mindenki élete egy kincset ér, és nem szabad eldobni magunktól elkeseredettségünkben.

„Ha elesel hétszer, állj fel nyolcadjára is."!

Laszlóczki Eszter

Viccek

Biológia vizsgán az egyk diáknak az volt a tétele, hogy a madarakat a lábuk alapján kellett felismernie. Persze megbukott. Már kint volt a teremből, viszi magával az indexét (amibe még nem volt beírva az egyes). Erre a tanár:

- Hogy is hívták magát?

Erre a diák a folyosóról bedugta a lábát az ajtónál és ezt monda:

- Találja ki!

Fiú a barátnőjének:

- Akkor is szeretnél, ha az apám nem hagyta volna rám ezt a nagy vagyont?

- Jaj, te csacsi! Csak nem gondolod, hogy érdekel, ki hagyta rád a pénzt?

Három elítélt beszélget az egyik magyar börtönben:

- Titeket miért ítéltek el? - kérdi az egyik.

- Elkötöttem egy autót, 1 millió forintos kárt okozva. És te?

- Én loptam az állam pénzéből, 2 millió forintos kárt okozva.

- Hát te cimbora? Te mit csináltál?

- Én 3 millió forintos kárt okoztam.

- Na, akkor te vagy itt a legjobb. Hogy csináltad?

- Hóvirágot szedtem.

Látogatáskor az asszony halkan kérdi a börtönben ülő férjétől:

- Rendben van minden a kis reszelővel, amit a kenyérbe rejtettem neked?

- Igen, holnap operálnak - mondja a férj.

Lány és fiú beszélgetnek. Fiú:

- Mi a foglalkozásod?

Lány:

- Az EDS Hungary EMEA North-Central HUB Központjában az ABN AMRO Team-hez tartozó Workplace Services - Service Deskjén vagyok Chat Support Agent. És neked?

- Ács.

Válogatta: Vankovics Zalán

Válaszd az életet!

Ludvig Réka

Azért fontos erről beszélni, mert élete során minden ötödik (azaz kétmillió) ember átesik súlyos depressziós epizódon, egy éves időtartalomra vizsgálva pedig minden tízedik.

Manapság egyre több helyen tapasztalni az öngyilkosságot, vagy az öngyilkos hajlamot. Ez engem azért érint rosszul, mert sok ilyen él a közvetlen közelemben. Ledöbbent az a tény, vagy tudat, hogy mennyi korombeli, és nálam jóval idősebb és érettebb ember szeretne véget vetni az életének. Sajnos, vannak, akik nem csak dobálóznak a szavakkal, hanem meg is teszik azt, amit mondanak.

Az öngyilkosságot nem csak úgy lehet érteni, hogy valaki fejbe lövi magát, vagy gyógyszereket vesz be. Ennél sokkal mélyebbre kell ásni. Vannak olyan emberek, akik depressziósok, nem mozdulnak ki, nem esznek rendesen, esetleg alkoholizálnak vagy cigiznek. Lehet, hogy valaki „csak" cigizik, és alkoholizál, esetleg más tudatmódosító szereket fogyaszt. Itt értem az olyan dolgokat is, mint például az olyan fiatalok, akik szeretnének hamar látványos testre szert tenni, ezért szteroidozni kezdenek. Köztudottan ez a szer egy idő után igencsak roncsolni kezdi a szervezetet, és akár szívleállást is okozhat. Ők lassan, de biztosan teszik tönkre az életüket.

Tudtad?

Egy 2011. szeptemberi felmérés szerint Magyarországon minden negyedik órában valaki öngyilkos lesz, (általában szerelmi csalódás miatt, az esetek 30%ban viszont a gazdasági válság a kiváltó ok).

Van egy másik lehetőség is.
Például egy zárkózott, lelkileg sérült ember, aki nem beszél a problémáiról, mellette folyamatosan piszkálják a társai, netán kiközösítik. Nemrég minden tele volt egy lánnyal, aki véget vetett a saját életének, mert nem bírta a folytonos lelki terrorizálást. Ez nyilván a társai hibája is, de úgy gondolom, hogy egy egészséges embernek nem az jut eszébe megoldásként, hogy végez inkább magával. Ha hibázunk, nem elmenkülni kell. Szerintem a család, és a barátok támogatása és jelenléte mindent meg tud oldani. Senki sincsen egyedül.

Tudtad?

Hazánkban a hangulatzavarok (depresszió ill. mániás-depresszió) gyakorisága a világon a legmagasabbak közé tartozik.
Legtöbben májusban és júniusban vetnek véget életüknek.
A szegények között nem gyakoribb az öngyilkossági kísérlet, mint a jómódúak között.

Gyakori problémát szokott okozni még az, ha egy párkapcsolatnak vége lesz. Ilyenkor még egy felnőtt ember is padlóra tud kerülni, nem ám még egy ki nem fejlett személyiséggel rendelkező „gyerek". Összegezve a dolgokat, valaki a nehéz helyzete miatt, valaki egy barát, családtag elvesztése miatt, valaki pedig szimplán a butasága miatt veszti életét. Ilyeneknek nem szabadna megtörténnie.

Foglalkoztat, hogy mi lehet ezeknek a dolgoknak az oka, ezért néhány emberrel beszélgettem, hogy megismerjem mások véleményét is. Fiatalok és idősek egyaránt válaszoltak a kérdéseimre. Többségük egyet értett a következőkkel.

Az olyan emberek, akik öngyilkosságot követnek el, nagyon magányosak. Ők egy adott szituációra, helyzetre mondanak NEM-et, nem pedig az életre.

Érdeklődtem egy kollégiumban is, ahol középiskolás lányok élnek, hogy történt-e öngyilkosság, vagy öngyilkossági kísérlet az intézmény falain belül. Megtudtam, hogy néhány éve volt egy eset, aminek a célja tipikusan a figyelemfelkeltés volt.

Este volt, és azt hittük a többiekkel, hogy alszik. Aztán észrevettük a gyógyszereket a földön, és a hányást. Azonnal tudtuk, hogy baj van. Ébresztgetni kezdtük, de csak a pofonos megoldás bizonyult hatásosnak. Lerohantunk szólni valakinek. Azonnal mentőt hívtak. Emlékszem bennem csak az maradt meg, hogy segítenem kell, össze kell pakolnom a holmiját, hogy legyen nála minden a kórházban. Fel se fogtam mi zajlik körülöttem. Amikor elvitték, és már biztonságban volt, akkor döbbentem rá a dolgokra.

Velünk senki nem foglalkozott, ezért a barátokkal együtt léptünk túl a dolgokon. A lány utólag nagyon könnyen kezelte az egészet, olyan volt, mintha dicsekedett volna vele. Néha még ma is összefutunk, és az első dolog ami eszembe jut, az a kép, amikor megtaláltuk.

Az olvasottak, és az elmondottak alapján, sajnos, igenis sok ember találkozott már ilyesfajta esettel. Az öngyilkosságot mindig komolyan kell venni! Egy általam megkérdezett pszichológus szerint mindig van előjele ennek, tehát nem egyik napról a másikra történik.

Kutatások szerint az öngyilkosság elkövetése előtti pár hétben, mindenki valamilyen módon jelzi szándékát. Általában sok negatív dolgot mondanak, esetleg elkezdik megsemmisíteni az igazolványaikat, talán olyan kijelentéseket is teszenek: „Ha már nem leszek."

Valamint jellemváltozást is észre lehet venni náluk. Oda kell figyelnünk a körülöttünk élőkre, még akkor is, ha „csak" dobálóznak ezzel a szóval. Én hiszem azt, hogyha figyelünk, akkor meg lehet akadályozni, hogy ilyen történjen. És nem szabad elfelejtetnünk, hogy csak EGYÜTT tehetünk ez ellen.

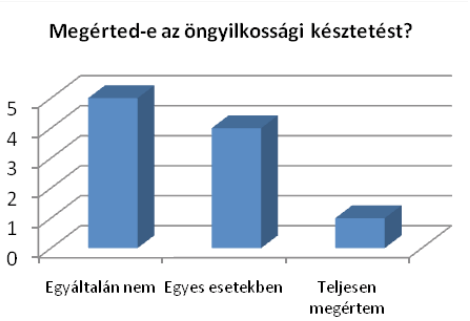

Megkérdeztem 10 diáktársamat, hogy mi a véleményük az öngyilkosságról, egyet értenek-e azzal, hogy van olyan helyzet az életünkben, amiből nincs más kiút, csak az öngyilkosság.

Az eredményből kitűnik, hogy legtöbbjük úgy látja, hogy minden krízisnek van megoldása. A feladat, hogy megtaláljuk a kifelé vezető utat, és ha sikerül, többek lehetünk az átélt nehézségekkel való megküzdés által.

Horváth Balázs

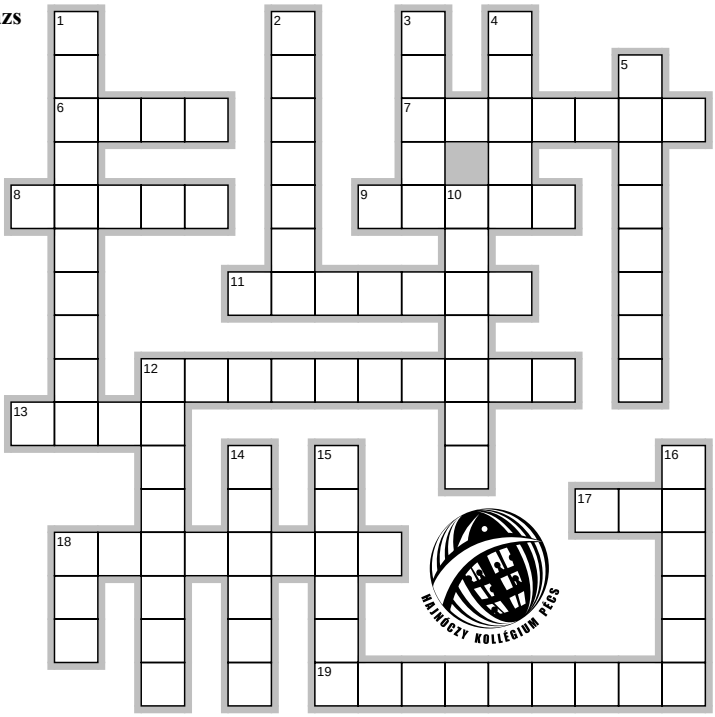

Vízszintes

6. Táblajáték két személy részére, és egyben sportág is

7. ... Lajos, Országgyűlési Tudósítások - egyik leghíresebb újságírónk, politikusunk

8. Az egyik legjelentősebb hazai hírportál

9. Az egyik legnépszerűbb kártyajáték a világon

11. Játékgolyókkal, rugókkal működő karokkal játszott táblás játék.

12. Hosszúkás alakra vágott írólap, a hírlapírók kezdetben ilyenekre írtak

13. A Dunántúli Napló online változata

17. Olyan ellenőrzött és igaznak bizonyult információ, amely közérdeklődésre tart számot.

18. Táblás társasjáték; lényege területeket és épületeket venni, eladni vagy bérelni

19. Az információs műfajcsaládhoz tartozó újságírói műfaj. A tényeket, eseményeket és összefoglalásukat közli, nem tartalmaz személyes véleményt.

Függőleges

1. Kézzel játszott labdajáték, melyet két öt főből álló csapat játszik

2. A rögbiből kifejlődött csapatjáték

3. Franciakártyás játék - az nyer, akinekelfogy a lapja

4. A Hajnóczy József Kollégium diáklapja

5. A futó, gyalogló, ugró és dobó vagy lökő sportágak összefoglaló elnevezése

10. A Hajnóczy József Kollégium diáklapja

12. ... Ferenc, író, költő, a nyelvújítás vezéralakja

14. Érdekes eseményről szóló, emberközpontú műfaj, mely a helyszínen, vagy helyszíni tapasztalatok alapján, az illetékes(ek) megszólaltatásával készül

15. Kaszinókban és játéktermekben elterjedt szerencsejáték

16. Népszerű kártyajétk, mely sport is

18. Magyar állami hírügynökség (rövidítve)

INGYENES
Kredenc
A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja
2013/tél
fiúk ↔ lányok

HAJNÓCZY NAPOK

2013

MAGYARSÁG A SOKSZÍNŰ EURÓPÁBAN

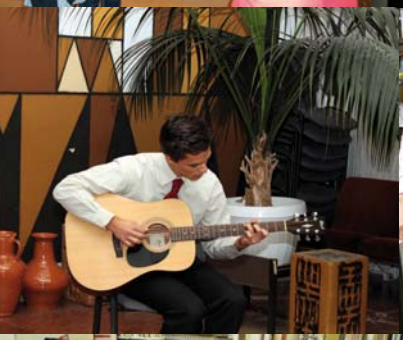

Fiú-lány ellentétek

Legfrissebb lapszámunkban egy örökzöld témát, a fiú-lány ellentétet próbáltuk meg górcső alá venni. Úgy gondoltuk, hogy ez a téma sokatokat érdekel, mert erről mindenkinek megvan a saját véleménye. Ezek a vélemények egyéntől függnek, de vannak olyan gondolatok, amelyek mindig megjelennek, ha a fiúkról vagy a lányokról van szó. Néhány példát felhozunk nektek, ami az általános nézet szerint jellemző a két nemre. Például a lelki világuk teljesen eltérő. A szeretetet, fájdalmat, csalódást különféle módokon és intenzitással élik meg. A lányok egyszerre több dologra képesek figyelni és több tevékenységet tudnak elvégezni, míg a fiúk általában szétszórtabbak. Még sorolhatnánk a sok-sok ellentétet, de erről újságíró társaink cikkeikben olvashattok bővebben. Ezt a témát sok szempontból és szemszögből körbejártuk. Kísérjétek figyelemmel és jó néhány hasznos tudnivalót a magatokévá tehettek! Jó szórakozást!

Rónai Vivien és Ziegenheim Dorina.

Ebben a lapszámunkban a "Kredenc Arca" Jakab Anna Réka, a fotót készítette Nidermayer Nóra.

Impresszum

Főszerkesztő: Szalainé Kovács Renáta
Külső munkatársak: Horváth Balázs, Koncz Karola, Dancsházy- Nagy Ágnes
Tördelő: Juhász Dalma
Címlap: Tamicza Dávid
Rovatok: : Bruszt Míra (Könyvajánló), Csonka Krisztián (Kocka), Gitt Diána (Pro/ kontra), Hajdú Ákos (Interjú/ Portré), Juhász Dalma (Filmajánló), Karnis József (Sport), Kopecskó Jáde (Így írunk mi), Kovács Kata (Filmajánló), Kő Dávid (Pro/kontra), Ludvig Réka (Feeling), Matus Ádám (Pro/ kontra), Németh Regina (Körkérdés), Rónai Vivien (Vezércikk), Szigeti Krisztina (Érdekes), Szondi Renáta (Pro/ kontra, Könyvajánló), Ziegenheim Dorina (Vezércikk)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor

Kredenc

21. szám
2013/tél

AKTUÁLIS	**4**
Hasonlít - különbözik?	
ÉRDEKES	**5**
Fiúk/Lányok	
KÖRKÉRDÉS	**6**
Kinek könnyebb és miért?	
INTERJÚ	**7**
Gondolkodj, ne csak szeress!	
FEELING	**8**
Különbségek	
FILMAJÁNLÓ	**9-10**
Makrancos csajok - Hajsza a győzelemért	
PRO/KONTRA	**11-12**
Alapvető különbségek a férfiak és nők között.	
SPORT	**13**
Kosárlabda	
KOCKA	**14-15**
Mágusföld	
ÍGY ÍRUNK MI	**16-17**
Sohaország küszöbén	
KÖNYV	**18**
Gyógyír északi szélre - A parfüm	

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

A mostani számban azt vesézzük ki, hogy vajon a fiúk és a lányok miben különböznek egymástól. Sok mindenben másképp állnak a dolgokhoz és emiatt másképp látják a világot is.

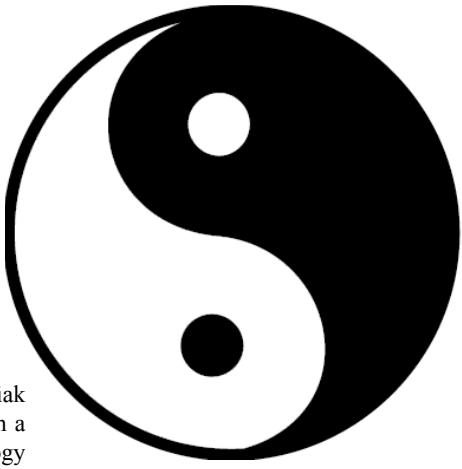

Felesleges arról vitázni, hogy kinek könnyebb vagy nehezebb boldogulni szívügyekben, sportban, matekban vagy rajzolásban. Ennek pedig egyetlen oka van: mindenkinek megvannak a csak rá jellemző tulajdonságai, amik néha könnyebbé, néha nehezebbé teszik a boldogulást egy adott helyzetben. Az igazán nagy különbségek abból adódnak, hogy teljesen máshonnan közelítjük meg a problémákat, vitákat, mint a másik nem képviselői.

Ez a téma, hogy miben különböznek a férfiak és a nők, nem csak minket foglalkoztat, hanem a tudósokat is. Sok tanulmány született arról, hogy a férfiak főként a bal agyféltekéjüket használják, ami a térlátásért, a logikus gondolkodásért és a számolási képességekért felelős. Meglepő módon ebben a féltekében található a beszédközpont is, pedig a bőbeszédűséget általában a nőknek tulajdonítják. A nőknél a tanulmányok szerint a jobb agyfélteke aktívabb, ami a muzikalitásért, a kreatív gondolkodásért és az érzelmekért felelős. Mégis több férfi zeneszerző van, mint női. Gondoljunk csak énekórára! Akkor hogy is van ez?

Egyszerűen: ezek csak lehetőségek, amik általában jellemzőek a fiúkra és a lányokra, de nem biztos, hogy minden fiú és lány pont olyan lesz, mint az átlag.

Mindenkit más élmények érnek, amik befolyásolják, hogy valaki milyen személyiség lesz. Az egyetlen dolog, ami mindenkire igaz, hogy egyedi és megismételhetetlen.

A fiúk és a lányok másképp látják a világot és ez a különféle látásmód sokszor ad okot veszekedésre, de ha ügyesen használjuk a benne rejlő lehetőséget, nagyon hasznos. A félreértések persze nagyon bosszantóak. Mindenkinek volt már olyan vitája, amikor az volt a vita oka, hogy nem ugyanúgy látta a helyzetet a két fél. Viszont ez a két fél együtt kiad egy egészet. Minden problémának van gyakorlati oldala, amit előbb a fiúk hajlamosak felismerni és érzelmi oldala is, amire a lányok hívják fel a figyelmet. A teljes képhez elengedhetetlen az, hogy mindkét oldalról megvizsgáljuk a helyzetet. Ehhez pedig elengedhetetlen, hogy másképp lássuk a világot. Ne felejtsük el, hogy a fiúk és lányok egymásnak lettek teremtve, ezért logikus, hogy különböznek, mert csak így tudják kiegészíteni egymást. Ha jobban megnézzük, a természet érti a dolgát.

Szalainé Kovács Renáta

Számos újságcikk, könyv és weboldal foglalkozik a férfiak és nők közti különbségekkel. Így nem könnyű olyan „tényekkel" szolgálni, melyek az újdonság erejével bírnak. Számtalanszor hallottunk már olyan elméleteket, hogy a nők a Vénuszról, a férfiak pedig a Marsról jöttek. Ritka olyan embert találni, aki ne tudna a nők, illetve a férfiak „rossz" szokásairól viccet mondani.

A kutatómunkám során én is számtalan ilyen és ezekhez hasonló oldalakkal találkoztam. Olyan oldalakkal is, melyek e különbségek megértését szolgálják. S kiderült, hogy több olyan cikk olvasható az interneten, melyek a férfiak megismerésére szolgálnak. Ezekből a cikkekből az a tanulság szűrhető le: a férfiak egyáltalán nem különböznek annyira tőlünk, nőktől, mint ahogy azt állítják. Hogy miért? Nézzünk pár példát:

A srác, akivel megismerkedtél, még nem igazolt vissza Facebook-on? Pedig olyan jól elvoltatok… Nos, egyik lehetséges válasz a kérdésre, hogy nem akar túl lelkesnek tűnni. Hisz szerintük ez a tartózkodó magatartás a férfias.

Sokunkban merült már fel az a kérdés, hogy pletykálnak-e az erősebb nem tagjai. Erre a kérdésre egy határozott igen a válasz. Minden bizarr információt megosztanak egymással. Bár ők nem feltétlen vesézik ki annyira a dolgokat, mint mi.

Tény, hogy nem szeretik, ha barátnőinkkel róluk beszélünk. S ha belegondolunk, van benne igazság, hisz néha jobb bizonyos dolgokat titokban tartani, mivel nem biztos, hogy mások mindig megfelelően következtetnek.

„Őket megviseli egyáltalán a szakítás?"- merül fel bennünk joggal a kérdés. Mivel szakítás után a külvilág felé azt mutatják, hogy boldogok, minden rendben velük. Az igazság viszont az, hogy őket is megviseli a szakítás. Néha jobban, mint minket.

Az tény, hogy a gyengébbik nem egyik legrosszabb tulajdonsága a hisztizés. Viszont e téren az erősebbik nem képviselői sem maradnak el tőlünk. (Sőt!) Bár ez náluk gyakran a mártírkodással is párosul. S ez általában nem tűnik fel nekik.

S most, hogy megtudtunk pár dolgot a fiúkról, vegyük górcső alá a lányokat is. Szinte egyáltalán nem, vagy csak alig kell ahhoz internetet használni, hogy elmondjuk a nők milyen szokásaikban különböznek a férfiaktól. Például a lányok órákat képesek egy üzletben tölteni, s mire távoznak a kasszától egy kisebb vagyont hagynak ott. Míg a fiúk céltudatosan vásárolnak. Vagy: a csajok képesek minden egyes tevékenységükhöz másik ruhát, cipőt húzni. Míg a srácok gond nélkül elvannak egész nap ugyanabban a ruhában. Illetve, hogy a gyengébbik nem képviselői kivétel nélkül félnek valamilyen állattól, s még a legbátrabbak is sikítanak, ha meglátnak egy nagyra nőtt pókot, vagy lódarazsat.

De például a hisztizés, - melyet a férfiak nem vesznek észre magukon-, vagy az, hogy mindkét nem előszeretettel tárgyalja meg egymással az ép aktuális „híreket", illetve a hiúság,- mely be kell vallanunk elérte a férfiakat is- mindkét nemnél jelentkezik.

Bár ezek nincsenek kőbe vésve, így nem csoda, ha nem igaz mindenkire. Amúgy is a kivétel erősíti a szabályt. :)

Szigeti Krisztina M.

A mostani téma a nők és a férfiak közötti különbségek. Kollégistákat kérdeztem meg, hogy mit gondolnak a nők és férfiak közti különbségekről, hogy szerintük kinek könnyebb és hogy miért.

Először Anitát kérdeztem meg: „Szerintem a nők véleménye sokszor nem számít, félénkek, bátortalanok. Ez valószínűleg régről maradt meg, amikor még nem volt egyenjogúság. Természetesen a férfiaknak könnyebb, mert erősebbek, nincsenek „női" gondjaik és nem bonyolítanak túl mindent, mint mi nők."

Marcsi így fogalmazott: „A férfi és a nő között már ősidők óta vannak különbségek. Mind gondolkodásban, mind a munkában, mind jellemben. Számomra a nő és a férfi is egy-egy fél, így ketten alkotnak egy egészet. Akár női, akár férfi szemmel nézem, mindkettőnek nehéz a maga módján. A férfi feladata a család eltartása, védelmezése, míg a nőé a gyerekek nevelése, a házkörüli munkák elvégzése. Mindkettőnek hasonlóan nehéz, és mára már vannak olyan nők, akik az előbb felsoroltak mellett dolgoznak is. A férfiaknál kevésbé elterjedt, hogy otthon maradnak például házi munkát végezni, így azt gondolom, az egészséges, ha nő és férfi a maguk feladatát végzi el."

Bernadett válasza a következő volt: „Szerintem, a mai napig nincs egyenlőség a férfiak és nők között. Ezt észre lehet venni abban is, hogy a vezetői posztokon nagyon kevés a nő. Egyértelműen a férfiaknak könnyebb! A nő mosogat, főz, takarít, neveli a gyereket, még a férfi a tv előtt ül, persze vannak kivételek. Szerencsére!"

Szabina így vélekedett a témával kapcsolatban: „Nagyon sok férfi előítéletekkel rendelkezik a nőkkel szemben, például a szőke nőket butának tartják. A férfiaknak természetesen sokkal könnyebb!"

Ha a válaszokat nézzük, szinte mindegyikben szerepelt az egyenjogúság kérdése. Már nekünk is szembe tűnik, hogy a nők még mindig nem kapnak annyi lehetőséget, mint a férfiak. Szerintem ezek a kérdések megosztják az emberek véleményét. Hogy kideríthessük, kinek könnyebb, a női és a férfi életet is ki kellene próbálni.

Németh Regina

Gondolkodj, ne csak szeress!

Van úgy, hogy egy pár nem képes tovább folytatni szerelmi kapcsolatukat, ezért elhagyják egymást. Miért nem lehet előre tudni, hogy a partnerünkkel működhet-e a dolog? Az érzelmeink mellett oda kell figyelni arra, hogy mit súg az eszünk? Ezekre a kérdésekre próbálom megtalálni a válaszokat egy osztálytársnőm segítségével, akinek nevét - az ő kérésére - nem fedem fel az interjúban.

- Kedves Osztálytársnőm! Mesélnél arról, hogy milyen volt a legutóbbi kapcsolatod?

- Nos, nem alakultak túl rózsásan a dolgok. A volt barátom többször is megcsalt. Noha én többször is megbocsájtottam, tudtam, hogy ennek a kapcsolatnak véget kell vetni. Dióhéjban ennyi.

- Mikor először megismerkedtél vele, milyennek találtad őt?

- Ő az a tipikus „rossz fiú" volt, akiért minden lány epekedett. Szabadelvű ember volt, mindig kimondta azt, amit gondolt, s mindig azt csinálta, amihez éppen kedve volt. Többek között ez volt az, ami megfogott.

- A tulajdonságaiból adódóan, megfordult a fejedben az, hogy esetleg túl „veszélyes" lehet ez a kapcsolat?

- Sejtettem, de annyira odavoltam érte, hogy azt hittem, megváltoztathatom. Sajnos, ahogy telt az idő, egyre inkább éreztem, hogy ő nem szeret engem annyira, mint én őt. Például többször felhozta a nyitott kapcsolat lehetőségét, aminek én természetesen egyáltalán nem örültem. Végül mivel nem mentem bele a dologba, a megcsalás mellett döntött. Többször is szakítottunk, s újra összejöttünk, míg nem betelt a pohár, s végleg elváltunk egymástól. A szakításborzasztóan fájt, de tudtam, nincs más megoldás.

- Milyen tanulságot vontál le ebből a kapcsolatból?

- Mindig hagyatkozni kell az ösztöneinkre és az eszünkre. Ha hosszú távra tervezünk, figyelembe kell venni, hogy a partnerünk mennyire igazodik hozzánk és fordítva. Sokszor halljuk, hogy azt mondják: „Hallgass a szívedre!", de mindenki elhiheti, csak az érzelmekre hagyatkozva nem lehet egy jól működő kapcsolatot létrehozni, illetve azt fenntartatni.

- Köszönöm a beszélgetést!

- Szívesen, Ákos!

Hajdú Ákos

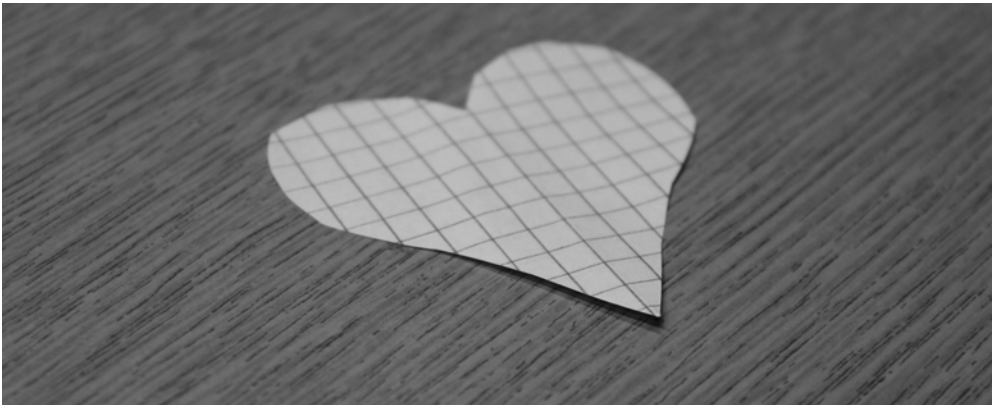

A nők és a férfiak közti különbség, avagy létezik-e fiú lány barátság? Szerintem erre kétféle választ lehet kapni. És nem, nem a szokásos igen-nemre gondolok.

A nők és a férfiak között rengeteg ellentét van, de tulajdonképpen mégis nagyon hasonlítanak. Akkor is, ha foggal-körömmel tiltakoznak ellene. A nők hajlamosabbak túlgondolni a dolgokat, és ebből kifolyólag rengeteg nézeteltérés alakulhat ki, de én most nem ezekről a konkrét általános dolgokról szeretnék írni. Engem sokkal jobban érdekel a két nem közötti barátság. A saját példám alapján tudok erről a dologról véleményt mondani. Szerintem a barátság időtartama csak és kizárólag az érintett feleken múlik. Az egyik fél egy idő után mást fog érezni, mint a másik. Ez mindig így van. A kérdés csak az, hogy mennyire fogják tudni kezelni a helyzetet. Akik nem tudják, azok azt fogják mondani, hogy nem létezik a két ellentétes nem között barátság, akik pedig igen, azok természetesen pozitívan fognak tekinteni erre az egészre. Az is lehetséges, hogy az egyik fél valójában nem érez többet, csak úgy gondolja. Lássuk be, nagyon könnyű elhitetni magunkkal, hogy olyat érzünk, amit valójában nem.

Én ezt így gondolom. Akiknek van fiú/lány barátja, az tudhatja, hogy annak ellenére, hogy mennyire különbözőek vagyunk, mégis nagyon hasonlítunk, máskülönben nem érthetnénk meg egymást barátként. Az, hogy a dolgokra másképp reagálunk, akkor is előfordul, ha két lány barátról van szó. Ahány ember, annyi féle vélemény és személyiség létezik. Soha nem lesz tökéletes az egyetértés. A barátok pedig azért vannak, hogy elmondják, ha valamiben hibázunk. Őszintén szólva, én elmondhatatlanul boldog vagyok, hogy van egy nagyon-nagyon jó fiú barátom, akinek elmondhatok bármit, mert tudom, hogy nem akar nekem rosszat. Sablonosnak tűnhetnek ezek a mondatok, de ha valakinek volt már hasonló élménye, tapasztalata, az tudja, mire gondolok. Sok múlik azon, hogy mennyire tudnak őszintén és komolyan beszélni a dolgokról. Legyen szó akármilyen kínos témáról.

Személy szerint engem az bosszant a legjobban, amikor más emberek egyáltalán nem értik, vagy nem akarják érteni a „csak barátság" kifejezést. Amint meglátnak egy fiút és egy lányt az utcán beszélgetni mi az, ami először eszükbe jut? Igen, ezen mindenki gondolkodjon el.

Senki sem mondja, hogy ez egy könnyű, konfliktusok nélküli dolog, de akkor sem olyan reménytelen, és lehetetlen, mint amilyennek egyes emberek gondolják.

A férfiak és a nők közötti különbségek mindig is jelen lesznek az életünkben. Már csak azért is, mert egy bizonyos szintig ebben nő fel mindenki. Sokszor viccként hangzanak el a két nem közti különbségek, de mégis elhangoznak, amik miatt kialakul bennünk egy amolyan rivalizálás. Ami sokszor poénos, sokszor viszont már bosszantó.

Ludvig Réka

Makrancos csajok

Ha szóba jön a férfiak és nők közötti ellentét, mindenkinek két lehetőség jut az eszébe: 1. ezek az ellentétek vonzzák egymást, 2. akkora a különbség, hogy az kibírhatatlan.

Érdekes hogy ezek az ellentétek már egészen kicsi korban is felfedezhetőek. Főként akkor, amikor a gyerek elkezd serdülni!

Ehhez a témához kapcsolódik filmünk is, a Makrancos csajok. A film Sprotte-ról és 3 legjobb barátnőjéről: Frida-ról, Melanie-ról, és Trude-ról szól, akik négyen alkotják a Makrancos csajok nevű bandát. Mint minden tinibanda, ők is vezetnek bandanaplót, van főhadiszállásuk és vannak kabalaállataik is. Jelen esetben ezek az állatok Sprotte nagymamájának tyúkjai. Mint minden bandának, természetesen nekik is vannak halálos ellenségeik. Ők a Pigmeusok. Négy fiú, név szerit: Fred- a bandavezér, Torte- Frida idegesítő exbarátja, Willi- a banda legvandálabb tagja, és Steve- a jóstehetség.

Az iskolában a két banda tagjai állandóan cukkolják és ugratják egymást, sértegetéssel töltik napjaikat, aztán kezdenek elfajulni a dolgok: Sprotte-t belelökik a vízbe, mire az osztályfőnökük (aki folyamatosan szemmel követi a civakodásukat) közbelép és megbünteti mind két bandát.

Eközben otthon is kitör a katasztrófa, ugyanis Sprotte nagymamája le akarja vágni a Makrancos csajok szeretett kabalaállatait. A lányok elhatározzák, hogy elrabolják és a főhadiszállásukra menekítik a tyúkokat, ám a kísérletük teljes kudarcot vall, mivel kevesen vannak, és nem bírnak az állatokkal. Ekkor jönnek rá, hogy nincs más választásuk, mint az ellenséges Pigmeusok segítségét kérni…

A kabalamentő hadművelet mellett pedig ott vannak a kisebb problémák is. Mi van, ha az ellenség felfedezi a főhadiszállást? Mi van, ha külső erők lerombolják az ellenség főhadiszállását? És ha egy új tag segítségét kell kérniük?

Gyerekes csípkelődés, bandázás, csapatmunka, összetartás… szerelem…

Juhász Dalma

RUSH
Hajsza a győzelemért

Az 1970-es években élte a Forma1 az aranykorát. A film az akkor két legendás versenyző, vetélytárs és „barát” James Hunt És Niki Lauda versengését mutatja be.

Az 1976-os idényt James és Niki küzdelme jellemezte. Az osztrák Niki Lauda már az 1975-ben megszerzett világbajnoki címmel a háta mögött szállt szembe a vagány brit-el James Hunt-al, hogy a világ legveszélyesebb pályáin döntsék el melyikük a jobb pilóta.

A Hajsza a győzelemért nem sportfilm. A kezdetektől bemutatja Niki és James karrierjét, magánéletét és természetesen azt a lenyűgöző évet mikor a feje tetejére állították a világot.

Az Oscar díjas rendező Ron Howard, Peter Morgan zseniális forgatókönyvével megalkotta azt az igazi szerelmeslevelet a sportág rajongóinak, ami még talán a legnagyobb laikusokat is jobb belátásra bírhatja.

Magát a sztorit felesleges lenne kifejteni, mivel ami ott megtörtént az már „történelem”. Amit azért érdemes elmondani az, hogy a film nem merül ki Lauda szörnyű Nürburnringen-i balesetében, hanem két zseniális ellenfél életútja bontakozik ki a szemünk előtt, akik személyiségükben talán nem is lehetnének eltérőbbek egymástól, még akkor sem, ha kitalált emberek lennének.

A szenvtelen osztrák, és a nőfaló brit versengése persze csak a csillogó felszín, ami alatt valódi dráma van. Ezt mutatja meg nekünk a rendező, aki nem csupán a már dicsért forgatókönyvre, de kiváló színészeire is támaszkodhatott.

A német Daniel Brühl ismét igazolta, hogy remek színész. Igazán hitelesen formálja meg az alapos osztrák autóversenyzőt. A meglepetést nem is ő, hanem a nagy ellenfélt alakító Chris Hemsworth okozza, akit leginkább Thor filmekben láthatunk. Remekül kelti életre Hunt-ot pedig nem sok drámai műben láthattuk szerepelni eddig. A két főszereplő mellett ott vannak az említésre méltó színésznők Alexandra Maria Lara, mint Niki, és Olivia Wilde, mint James felesége. A két gyönyörű színésznő alakítása remekül segédkezik a két főszereplő játékához.

Amikor az ember elhagyja a mozi termet egyszerűen, nem tudja megfogalmazni, mit érez, hiszen olyan lélegzetelállító jelenetekkel találta szemben magát az elmúlt két órában, amikre még csak gondolni sem mert volna soha életében.

A RUSH-t nem csak az F1 fanoknak, hanem mindenkinek ajánlóm, mert jobb filmet aligha láttam életemben.

Kovács Kata Csenge

Mik az alapvető különbségek férfiak és nők között?

Biztosan sok emberben felmerült már ez a kérdés. Ezt a témát most női szemszögből járjuk körbe, de a tényt, hogy mi is nőből vagyunk, félre tesszük.

A férfiak és a nők már kiskoruk óta különböznek egymástól mind testi mind lelki adottságok terén.

A nőnek jobb a kommunikációs képessége és nagyobb a nyitottsága. A nők folyamatosan versengenek egymással, így egy nőnek több konfliktus lehetősége adódik az életben. Míg egy nőnek nagyobb az ismerétségi köre, több ismerőse van, így egy férfinál több a szorosabb és tartósabb kapcsolatok száma.

Egy nőben mindig nagy a megfelelési kényszer az élet minden területén. Ez már régóta így van, folyamatosan küzdünk az elnyomás ellen. Viszont egy nő önbizalmát mindig ápolni kell. A férfiak sokkal inkább tisztában vannak a saját adottságaikkal és nagyobb az önbizalmuk. Náluk ez sokkal magától értetődőbb.

Lássuk be, mi nők szeretjük a dolgokat túlkombinálni. A másik fél szavait szeretjük saját álláspontunk szerint formálni és a végén a saját igazunkat előtérbe helyezni. Bolhából csinálunk elefántot és a végén már azt sem tudjuk, honnan ugrott elő az a bizonyos bolha. A férfiak ennél egyszerűbbek, a gondolatokat nem csűrik-csavarják tovább, előbb találnak megoldást dolgokra. A nők sokkal inkább generálják a konfliktust, míg a férfiak próbálják azt kerülni és menteni magukat a feleslegesen futott köröktől.

A férfiak inkább a spontaneitás hívei, tehát az „ahogy esik úgy puffan„ elvben hisznek. Az ellenkező nem viszont szeret előre megtervezett játszmát játszani.

A férfiak hajlamosak az igazság elhallgatására. Azonban a nőket sem kell félteni ilyen téren. A hölgyek elvárják az igazságot, de annak kezelése és lereagálása már rosszul történik.

A nőket megérteni biztosan nem könnyű egy férfinak sem. A női nemet leginkább úgy lehetne jellemezni, hogy olyan, mint az időjárás. A „hogyan értsünk meg egy nőt” kérdés megválaszolására még a Google sem tud optimális választ adni.

A férfi nem tűri a monotonitást. Mindig valami újra, jobbra vágyik.

A nő nyíltabb, érzelmesebb, gyengédebb, gondoskodóbb. Befolyásolható, precíz, rendszerető. A férfi határozottabb, magabiztosabb, önfejűbb, függetlenebb. Lázadó, elégedetlen, hatalom mániás.

A különbségek ellenére elmondhatjuk, hogy egyik fél sem lenne meg a másik nélkül és a kettő együtt kerek egész. Cikkünket egy Karinthy Frigyes idézettel zárjuk: „Férfi és nő, hogyan is érthetnék meg egymást, amikor mind a kettő mást akar; a férfi a nőt, a nő a férfit.”

Gitt Diána,
Szondi Renáta

A Kredenc mostani száma a fiú, lány különbségekről szól és én kaptam a feladatot, hogy fiú szempontból a lányokról beszéljek. Az én véleményem, hogy a sportban szinte teljesen egyformán vannak a lányok, mint a fiúk. Sok fiú szerint a lányoknak könnyebb a sport, mivel gyengébb a fizikumuk, viszont a saját teljesítményükbe ők is maximális energiát fektetnek bele. A kapcsolatokban szerintem a lányoknak nehezebb dolguk van, mert a lányok sokkal érzékenyebbek a fiúknál (persze vannak kivételes esetek). A férfiak szerint a nőknek megint csak könnyebb dolguk van munka terén, viszont egy nőnek sokkal nehezebb feladata van, mivel a mai világban nem sok nő tud „egyszerű" háziasszony lenni, nekik is dolgozni kell és emellett a házimunka is rájuk hárul. Barátság terén a lányoknak nehéz dolguk van, mivel könnyebben és sokkal több ideig vannak haragban egymással, mint a férfiak. A rovatunk pro részébe ennyi fért bele, köszönettel: Kő Dávid.

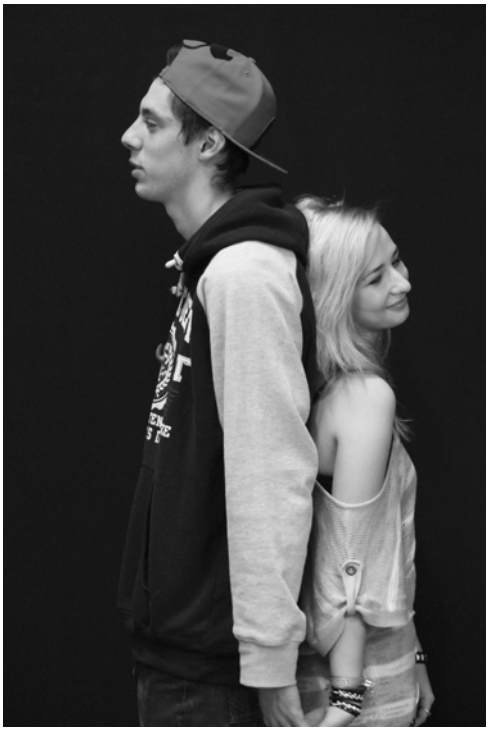

A mostani Pro kontrában a fiú lány ellentét nehézségeit fogjuk megbeszélni. Én a fiúk szemszögéből fogom leírni a nehézségeket. Szerkesztő társam Kő Dávid, aki a nők szemszögéből írja le a nehézségeket. Mindkét nem képviselői be tudnak számolni előnyökről és hátrányokról is. A fiúknak sokkal nehezebb a sport terén az élet, mert köztudottan a fiúknál nagyobb az elvárás, mert ők erősebb fizikummal rendelkeznek.

A lányok azt hiszik, hogy fiúkat nem bántja meg a szakítás, pedig a fiúknak is rosszul esik, ha faképnél hagyják őket. Legbelül ugyanúgy, sőt lehet, hogy rosszabbul viselik a fiúk a szakítást, mint a lányok. A munka terén a férfiaknak sokkal nehezebb dolguk van, mint a lányoknak, mert a fiúk többsége felnőtt korában nehéz fizikai munkát végez, míg a nők többsége irodai vagy pedagógiai munkát választ. A férfiakra vár még természetesen a komoly erőt igénylő házkörüli munka is. A fiú lány barátságokat tekintve személyes tapasztalatom szerint egy fiú nem tud csak barátja lenni egy lánynak, legalábbis hosszabb ideig nem. Rovatunkba ennyi fért bele, köszönettel: Matus Ádám.

Azoknak, akik semmit nem tudnak a kosárlabdáról:

„A kosárlabda egy olyan labdajáték, melyet két öt főből álló csapat játszik. A játékosok célja, hogy a labdát az ellenfél csapatának kosarába dobják, illetve megakadályozzák ugyanebben a másik csapatot. ”

(hu.wikipedia.org/wiki/Kosárlabda)

Pontot kétféleképpen lehet szerezni ebben a játékban: zsákolással. (ami ha engem kérdeztek, kicsit nehéz), vagy három és két pontos dobásával. A zsákoláshoz hatalmas fizikai felkészültség kell. Két- vagy hárompontos dobáshoz pedig jó labda érzék és pontosság szükséges.

Sokan kérdezték már, hogy nehéz játék- e a kosárlabda.

Szerintem nem nehéz sport, csak kicsit oda kell figyelni és máris menni fog.

Számomra a labdavezetést volt nehéz megtanulni. Nekem az segített, hogy délutánonként kijártunk hobbi szinten kosarazni a barátaimmal.

Megkérdeztem az egyik osztálytársamat is, Ács Marcellt, a PVSK egyik játékosát, hogy mi a véleménye a kosárlabdáról. Ő ezt mondta: „Szerintem élvezhető kis sport.

Már nagyon régóta játszok és még nem sikerült megunnom.

A szabályokat kicsit nehéz volt először megjegyezni, de utána már nem volt vele semmi gondom.

A három pontos vonalon kívüli dobás három pontot ér, ezt ’távoli’ dobásnak nevezzük, ami pedig a vonalon belül van, az két pontot ér és ’középtávolinak’ hívjuk. Ha büntetőről dobunk, akkor „közelit” dobtunk.

A kosárlabda a gyors tempó és a ritka trükkök miatt válik különlegessé és érdekessé az emberek szemében. Labdavezetés nélkül a játékos a pályán két lépésnél többet nem léphet. Ha mégis többet lép, mint kellene, akkor lépés hibát fújnak rá. A csapatok 24 másodpercet kapnak a támadásra. Egy meccs során 5 személyi hibát szedhet össze a játékos. Ha „sikerült” összeszednie az öt hibapontot, le kell cserélni. A kipontozódott játékos már nem térhet vissza a pályára a meccs ideje alatt.

Ha a támadó csapat a labdát a félpályán már átvitte, nem viheti vissza a saját térfelére.

Azt is kérdezték már tőlem, hogy miben különbözik a férfi kosárlabda a női kosárlabdától. Véleményem szerint semmiben. Talán a játékosok magasságában és a labda méretében. Ezzel a kérdéssel is megkerestem Ács Marcellt, aki ezt mondta: „Szerintem annyi a baj a női kosárlabdával, hogy annyira nem nőies. Mert képzeljünk már el egy nőt zsákolni.”

Lényeges különbség nincs a két nem között ebben a sportban, hiszen a szabályok is ugyanazok a női kosárban és a férfi kosárban. Nagyon jó lenne, ha egyre többen kezdenének érdeklődni a kosárlabda iránt.

Karnis József

Mágusföld

A Mágusföld az első, teljesen magyar fejlesztésű MMORPG (Massively Multiplayer Online Role-Playing Game), vagyis sokszereplős internetes szerepjáték. A játék alapja egy terület, aminek a nagy részét az oda érkező népek elfoglalták és itt kell boldogulnunk különböző, általunk választott és alakított szerepekben, azaz kasztokban. A játék jelenleg fejlesztés alatt áll, amit időnként megnyitnak több ember számára, hogy teszteljék azt. Jelenleg a béta verzió tesztelése folyik, amit egy előre kiválogatott csoport zártkörűen végez el. Ahhoz, hogy több információt tudjak meg a játékról, felkerestem a csapatot, és a projektvezető Pusztai Gábor (Thilon) válaszolt a kérdéseimre:

- Kinek az ötlete volt az elképzelés hogy egy saját játékot készítsetek?

- Az ötlet hozzám és egyik közelebbi barátomhoz fűződik. Így együtt gondolkodtunk el még tavaly májusban, hogy milyen jó lenne egy játékot összehozni. Utána is néztünk a dolgoknak, hogy ezt hogyan is lehetne megvalósítani. Több játékmotort is végignéztünk, végül a Unity Engine-re esett a választás.

- Hány fő dolgozik a játékon, a játékban?

- Jelenleg a csapatunkban 13 ember végzi a dolgát, ebből 4-en, mint hivatalos tesztelők (asztali PC-n, laptopon és különféle platformokon), 3-an játék moderátorként (akik a játékosok in-game, illetve külső problémáinak elhárítására szakosodnak), 3 ember, akik egyéb tartalmi feladatokat látnak el, mint például zene, hangeffektek, 2D-s grafika, és még 3 ember, akik a játék hálózati, és programtervezését végzik.

- Mekkora az érdeklődés a játék iránt, hányan jelentkeztek a bétára?

- Az érdeklődés folyamatosan növekszik, az oldalon egyre több a regisztrált felhasználó, és a jelentkezés is növekedett. Szám szerint körülbelül 600 játékos fiók lesz a zárt béta alatt.

- Akkor el lehet mondani, hogy nagy az érdeklődés a játék iránt. Pedig szinte még csak most kezdtétek el.

- Igen, így egyéb információként október hónapra csak több mint 4500 látogatás történt a weboldalon. Ebből természetesen vannak új emberek, és visszatérő látogatóink is.

- Általában mennyi időt töltesz/töltötök a játék fejlesztésével és tesztelésével egy átlagos héten?

- Én, mint projektvezető, 1 héten átlagosan 100 órát biztos eltöltök vele, de van, hogy többet is. Ez igazándiból annak a függvénye, hogy közben jönnek-e egyéb fontos dolgok is. A többiek is naponta többször jönnek. Van, aki délelőtt. van, aki este. Sok a munkásember, és akad olyan is köztünk, aki még mindig folytatja a tanulmányait, így változó az időpont náluk. Ami nálunk hátrány, hogy nem vagyunk nagy cég, ezáltal nem tudunk gyorsan fejleszteni. Viszont, hogy kompenzáljuk ezt a problémát, minden kihasználható időt a játékra fordítunk. „Ahhoz képest” gyorsan haladunk.

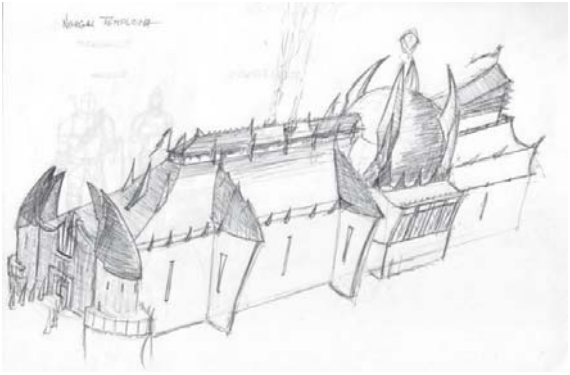

- Jelenleg minden feladatra van ember, vagy még szükség lenne segítségre?

- A későbbiekben több mint valószínű, hogy szükség lesz segítségre. Ha arról van szó, be is tanítjuk az embereket, feltéve, ha legalább az alapokat tudja. Viszont ez hosszú folyamat, ami megint időt igényel, amiből nekünk a legkevesebb van. Valószínűleg csak a zárt-béta utáni időszakban lehetséges ez a dolog.

- Mi az előfeltétele annak, hogy valaki bekerüljön a csapatba?

- Csapatmunka, az adott témakörhöz alaptudás és legalább 18 éves életkor. Illetve mikrofon a szóbeli beszélgetésekhez.

- Hová valósiak a csapattagok, illetve te hol laksz?

- Van Pest környékén pár csapattagunk, jómagam és a brigád nagy része Északkelet-Magyarországon vagyunk.

- Magát a játékot tudnád valamilyen más piacon elérhető játékhoz hasonlítani?

- Hát igazándiból nem tudom, sok mindenben eltér a mi játékunk. Habár rengeteg ötletet is merítettünk más piacon található játékokból, ilyen például a jól ismert Diablo II teleport rendszere. Mi is hasonló elven működőt készítettünk.

-A grafikája a játénak teljesen saját fejlesztés?

-A játék grafikájának elkészítéséhez az Engineben ingyenesen megtalálható objektumokat és textúrákat természetesen felhasználtunk. Viszont található benne fizetős tartalom is, ami megtetszett és úgy gondoltuk, hogy illik a játék stílusához, így ezekből is raktunk bele.

-A csapattagok ingyen segítenek a játék elkészítésében?

- Igen, ingyen segítenek.

- Nagy az összetartás a csapaton belül?

- Igen, mindig szívesen jönnek fel segíteni, és folyton beszámolunk egymásnak az újdonságokról.

- Van valami fejlesztői neve a csapatnak?

-A kezdetekkor csak simán Mágusföld Team volt a név, viszont ez 2013-ban megváltozott TrueForce System-re.

TrueForce System. Lehet, hogy ez a név később világszerte ismert lesz, hiszen a játék gyors fejlődésen ment keresztül az elmúlt időszakban és Thilon hozzáállásából ítélve még közel sem fejeződött be. Arról, hogy mikorra várható a teljes játék, még nem tudunk beszélni, de ha elkészül, biztosan nagy dobás lesz. Ha megtetszett a játék, bővebb információt a www.magusfold.hu weboldalon találsz róla, ahol akár jelentkezhetsz is a következő tesztidőszakra.

Csonka Krisztián

Sohaország Küszöbén

Bevezető

Egyszer egy napon, hogy iskolába menet valami egészen furcsa dolog történt velem. Halottam egy hangot, ami olyasmit suttogott, hogyha szeretném, megváltoztathatom a múltat. Persze azt hittem valami gyerekes tréfa vagy hallucinálok, de valamiért eszembe jutottak az óvódás éveim. Ahogy ez járt a fejemben, egy szempillantás alatt az oviba kerültem. Ott álltam értetlen fejjel, két copffal, rózsaszín virágos ruhában. Az futott át rajtam, hogy ez mégsem olyan jó ötlet. Ahogy ezt gondoltam, mire észrevettem volna, újra 2010-et írt a naptár.

Ott voltam az iskola előtt, úgy, mintha még életemben soha nem jártam volna ott azelőtt. Bementem, a folyósón megszólított egy idegen lány, akit eddig még sohasem láttam:

- Komolyan! Mégis mi tartott ennyi ideig?

- Nem tudom, miről beszélsz, hiszen nem is ismerlek...

- Nagyon vicces vagy, inkább menj órára, mielőtt elkésel! Szia.

Megszólalt a csengő és a lány amilyen gyorsan jött, úgy el is tűnt. Felfelé futottam a lépcsőn, mivel angol óra volt és ennél a tanárnál nem ajánlatos elkésni. Még pont időben, a tanárnő előtt értem be a terembe. Már mondta volna mi a feladat, mikor hírtelen bejött az osztályfőnökünk.

- Sziasztok! Elnézést kérek az óra zavarásáért, de fontos bejelenteni valóm van. Ma érkezett meg Japánból a cserediák. Mivel ugye az osztálytársatok lesz, ezért valakinél el kell szállásolni. Ugye, ez az ember Lilith lesz. Ne aggódj, anyukáddal már mindent megbeszéltem, és mivel a nővéred távol van, övé lehet a középső szoba. Te meg akkor a húgoddal alszol együtt. Gyerekek, ő itt David Wolf. Mivel tud magyarul, ezzel nem lesz gond és remélem, hamar be tud majd illeszkedni! További jó munkát!

Én, mint aki szellemet látott, falfehéren bámultam ki a fejemből. Emily odahajol hozzám:

- Te, nem gondolod, hogy egész jól néz ki? Milyen jó már, hogy nálatok fog lakni! Tényleg, húgoddal és nővéreddel mi van? Olyan rég láttam őket.

- Arról sem tudtam, hogy ez a David vagy ki, hozzánk jön! Viszont akkor mindig pesztrálgatnom kell... Milyen húgról beszélsz?

- Hát a húgodról, Rosetta-ról! - szól Emily.

Hamar kicsöngettek, ezután rögtön az állítólagos testvérem keresésére indultam. Nem volt nehéz megtalálni, mivel hosszú vörös haja volt, mellé aranyosan szeplős arccal.

- Rosetta, te vagy az?- kérdezem a vállat megfogva, nehogy eltűnjön.

Meglepődött arccal fordul hátra és megkérdezi:

- Persze, miért, mit hittél?

- Tudod, az az igazság, hogy nem emlékszem rád, mivel... - majd elmondtam neki mindent. Érdekesen nézett rám, de ahogy a történet végére értem, furcsa módon azt a választ kaptam, hogy hisz nekem. Ezután megkértem, hogy mindent mondjon el nekem erről az új, számomra ismeretlen világról.

Rövid Ismertető

Mint azt a húgomtól megtudtam, Los Angelesben lakok egy kis lakásban vele, anyukámmal meg a barátjával, akit James-nek hívnak és persze a nővéremmel. A nővérem nem igazán van itthon, mert lassan költözik Hollywood-ba a barátjához, Spencer-hez. Persze van még háziállatunk is, egy aranyhörcsög, aminek a neve Gold.

Meg van valaki, aki mostantól velünk fog lakni. Ez pedig nem más mint David. Erről én nem is tudhattam persze, de nem nagyon örülök neki. Mindenki mondja mennyire helyes és mekkora mázlista vagyok. Kérlek! Ő egy vadidegen! Majd megpróbálom megszokni...

Visszatérve a családunkra. Anyukám egy éttermet vezet, ami nagyon jól megy, sok a vendég. Én és Rosetta iskolába járunk, de a húgocskám modellkedik, én pedig bármilyen dal feldolgozását elénekelem fellépéseken. Magyarul énekes vagyok, de senki nem tudja hogy a „Hangváltoztató Sachi(ko)" ki is valójában. Még az kellene, hogy a többiek megtudják! Végem lenne... Renee is modellként dolgozik, egyelőre ő még keresettebb, mint Rosetta. Viszont szerintem ő előtte is nagy jövő áll. Spencer, a nővérem barátja pedig egy nemzetközi szállodalánc ifjú vezérigazgatója.

James anya barátja, aki kamionozik. Általában Olaszországba visznek tejet, és bort hoznak vissza.

David Wolf... Annyira ismerős a neve, de nem tudom honnan. Biztos vagyok benne, hogy hallottam már róla valahol.

A történet kezdete: A cserediákom és az első koncertek

Miután Rosetta elmondta ezeket a dolgokat, elveszettnek éreztem magam... Én, mint énekes? Nehéz lesz feldolgozni, de megpróbálom a többivel együtt.

Csak egy pillanatra bambultam el és hírtelen azon kapom magam, hogy Sophi meg Jessica elrántanak a földről és berángatnak az ebédlőbe, Emilyvel együtt. Eszünk, s én közben azon gondolkodom, milyen jó, hogy ők hárman megmaradtak és nem tűntek el. Végig turkáltam az ételt, nem értették mi bajom.

- Gyere Lilith, nekünk mennünk kell, hiszen ma este megyünk a húgod meg a nővéred divatbemutatójára.- mondta Emily izgatottan.

- Jól van, megyek! - mondtam nagy szemekkel, mivel persze nem tudhattam róla.

Már éppen indulnánk, mikor úgy érzem, mintha valamit elfelejtettem volna. Eszembe jut, hogy nekem most van egy cserediákom, akit kísérgetni kell. Nagy nehezen előkutattam a könyvtárból és elindultunk hazafelé, mivel Rosetta már hamarabb hazament, hogy összekészüljön.

Kopecskó Jáde

Illusztráció: Kopecskó Jáde

Daniel Glattauer: Gyógyír északi szélre

Emmi Rothner úgy dönt, lemondja a Like magazin előfizetését. Az e-mailje félregépelés miatt egy bizonyos Leo Leike nevű úr elektronikus postaládájában köt ki. Miután többször is rossz címre küldte el lemondási kérelmét, a férfi felvilágosítja a tévedésről. Ekkor kezdődik el folyamatos levélváltásuk, ami tele van vallomásokkal, cinikus sorokkal és monitoron kívüli életük kisebb darabjaival. Üzeneteiken keresztül egyre közelebb kerülnek egymáshoz és éjszakákba nyúlóan várják a másik fél jelentkezését. Leoról kiderül, hogy kapcsolatai mennyire megviselték és hogy Emmi már-már elhidegült férjétől. Mindketten az egymással való levelezésbe menekülnek a valóság elől. Hogy élőben találkozik eme két fiatal vagy sem, az kiderül Daniel Glattauer népszerű kötetéből.

A könyv e-mailekből épül fel és nem tudjuk hogyan is néznek ki a szereplők, milyenek is valójában, de az író nagyszerűen megoldja a helyzetet a szépen megfogalmazott levelekkel. Bár vannak a regénynek mélypontjai, de mindig fellendülnek az események.

Ezt a könyvet mindenkinek ajánlom, még annak is, aki egy kicsit ódzkodik a csak levelezésből álló történetektől. Aki pedig beleszeret ebbe a regénybe, annak jó hír, hogy az osztrák író már megírta a folytatást „A hetedik hullám” címen.

Bruszt Míra

Patrick Süskind : A parfüm

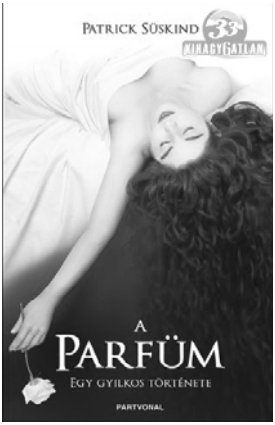

Jean-Baptiste Grenouille a 18. századi Franciaország egyik városának, Grasse-nek a bűzölgő halpiacán született. Édesanyja sorsára hagyja, de túléli, így egy árvaházban kell töltenie gyermekkorát, ahol még dajkája is úgy gondolja, hogy maga az ördög szállta meg a fiút. Jean-Baptiste már egész fiatalon munkát vállal, és hamarosan a város egyik parfümkészítő mesteréhez szegődik. Kifinomult szaglásával nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy mestere újra olyan híressé váljon, mint régen volt. Cserébe az idős parfümkészítő megtanítja őt a szakma legapróbb fortélyaira is. Főhősünk elhatározza, hogy elkészíti a világ legjobb illatszerét. Ehhez viszont szüksége van olyan fiatal lányokra, akiknek különleges, finom illatuk van. Hogy vajon mit is tesz ezekkel a lányokkal és hogyan készíti el a tökéletes parfümöt? Hogy mi vár még Jean-Baptiste-ra ezek után? A könyv minden felmerülő kérdésre választ kínál. Bár a történet eleinte kissé vontatott, de ez ne szegje kedvét senkinek, mert a későbbiek minden egyes unalmasnak tűnő oldalért kárpótolnak. Én csak ajánlani tudom, főleg azoknak, akik kedvelik a régebbi korokban játszódó krimiket és thrillereket.

Szondi Renáta

Nemzeti
Tehetség Program
EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA
EMET

INGYENES

Kredenc

A Hajnóczy József Középiskolai Kollégium diáklapja

2014/nyár

PÉLDAKÉPEK

KOLLÉGIUM

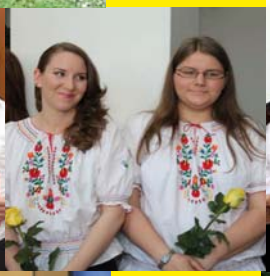

Make a Wish

Dr. Lehota Tamás (orvos, gyógyíthatatlan betegségek ellenszerének kutatója, 2013-ban az év példaképe díj győztese). Harangvölgyi Anna (vállalkozó). Pribély Péter (az év példaképe cím jelöltje). Órákon át lehetne sorolni azokat az embereket, akiknek a neve első hallásra nem mond számunkra semmit. Hogy kik ők? Példaképek. Igaz ez egy relatív dolog, hogy kinek mit is jelent ez a szó, de újságunk pont azért foglalkozik ezzel a témával, mert olyan sok különböző nézőpontból lehet nézni ezt a kérdést. Valakinek egy színész jelenti a példaképet, valakinek az anyukája, és valakinek olyan hétköznapi emberek, mint a fent említett emberek egyike, akik mégis letettek valamit az asztalra. Orvosok, vállalkozók, ügyvédek, katonák és még sorolhatnám. De vajon a tizenéves korosztály számára kit takar a példakép? Ők, vagyis mi, hogyan vélekedünk róluk? Lehet, hogy a mi szemünkben már nincsenek is ilyen személyek?

A tanév utolsó Kredencében választ kaphattok ezekre a ki nem mondott kérdésekre.

Jó olvasást!

Ludvig Réka

Ebben a lapszámunkban a "Kredenc Arca" Toldi Tamara, a képet Heiter Bence készítette.

Impresszum

Főszerkesztő: Szalainé Kovács Renáta
Külső munkatársak: Horváth Balázs, Koncz Karola, Dancsházy- Nagy Ágnes
Tördelő: Juhász Dalma
Címlap szerkesztése: Csonka Krisztián *(Képek forrása az online Kredencben)*
Rovatok: Bálint Réka (Interjú), Bruszt Míra (Körkérdés, Fan Fiction, Könyvajánló), Csonka Krisztián (Kocka), Gitt Diána (Pro/ kontra, Interjú), Hajdú Ákos (Kocka), Horváth Balázs (Keresztrejtvény), Juhász Dalma (Filmajánló, Aktuális), Karnis József (Sport), Klein Ágnes (Visszatekintő), Kopecskó Jáde (Sport), Kovács Kata (Filmajánló), Kő Dávid (Pro/kontra), Ludvig Réka (Feeling, Vezércikk), Matus Ádám (Pro/ kontra), Rónai Vivien (Interjú), Szigeti Krisztina (Érdekes, Körkérdés, Fan Fiction), Szondi Renáta (Pro/ kontra, Könyvajánló, Fan Fiction), Ziegenheim Dorina (Interjú)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Kredenc

22. szám
2014/nyár

AKTUÁLIS	**4**
A példaképekről	
KÖRKÉRDÉS	**5**
Kinek ki, és miért?	
PRO/KONTRA	**6-7**
Toldi vs. Superman	
INTERJÚ	**8**
Bálint Réka cikkje	
FEELING	**9**
Rajongás vagy tisztelet?	
FILMAJÁNLÓ	**10-11**
Egy gése emlékiratai - Démonok között	
KOCKA	**12**
Egy zseniális elme	
INTERJÚ	**13**
Sztárláz	
ÉRDEKES	**14**
valóban érdekes...	
KÖNYVAJÁNLÓ	**15**
Én vagyok Malala - Gyilkosok szektája	
KOCKA	**16**
Dragon Age	
SPORT	**17**
Kobe Bryant	
VISSZATEKINTŐ	**18**

Bárkit nevezhetünk példaképnek.

Példaképp: egy híres kosarast, akinek a neve a történelemkönyvekbe is bekerült. Egy énekest, aki olyan dalokat ír, amelyek megmozgatják a világot. Egy írót, aki képes olyat alkotni, amit egy nyolc és egy nyolcvannyolc éves is elolvas.

Az, hogy kire nézünk fel, és kinek a munkáját tiszteljük, többször is változhat életünk során. Egy hét éves kisgyereknek talán pókember a példaképe, vagy Superman. Aztán a gyerekből tinédzser lesz, és Tony Hawk-ot követve deszkával szeli majd az aszfaltot. És ki tudja, mire felnőtt lesz, talán egy Kossuth- díjas íróra fog felnézni.

Ha a példaképéről kérdezed az embert, a legtöbb egy-egy híresség, énekest, színészt, sportolót fog mondani. De mi van a többivel?

Személy szerint: úgy gondolom, hogy lehet egy embernek sok díja, rengeteg filmje, vagy saját márkája. Igaz, hogy letett valamit az asztalra, de szerintem az a legfontosabb, hogy valóban ismerjem is ezt az illetőt.

Nekem a nővérem a példaképem. 18 éve ismerem őt. Nem kapott Nobel díjat, nem szerepelt az olimpián, sem a tévében, és nem ismerik a nevét más országokban. De látom, hogy milyen sikereket ért el, akár karrier terén, akár a magánéletben. Látom, hogyan bánik másokkal és miként oldja meg a problémáit. Ezek azok a dolgok, amelyeket tényleg megéri tisztelni és követni.

Persze kinek a pap, kinek a paplan. Ez az érzés eltérő az életkor, a nemek, a stílusok és a más-más érdeklődési körök között is.

Mostani számunkban velejéig boncoljuk, hogy kinek ki a példaképe és miért.

Juhász Dalma

Egyébb hírek, interjú, keresztrejtvény és érdekes cikkek az online Kredencben!

www. hajnoczy-koll.hu

Ebben a számban a példaképeinkkel foglalkozunk, s ehhez kapcsolódóan tettünk fel néhány kollégistának kérdéseket, mint például: „Ki a példaképed és mióta?" , „Miért pont őt választottad?"

Mivel e két kérdés nem szűkíti le a választási lehetőségeket, ezért a kérdezettek elég szabadon mozoghattak a témában. Ennek ellenére a legtöbb ember a szüleit és egyéb rokonait tartja példaképének, de akad olyan is, aki szenvedélyéből kifolyólag azt az ágat képviselő híres embert tartja követendő példának. Összegyűjtöttük a legérdekesebb válaszokat, bár a maga módján mindenki figyelemre méltóan felelt a kérdéseinkre.

Lássuk hát a mini interjúkat:

Kitti: „Nos, ha gondolkodás nélkül kellene mondanom valakit, az anyukámat mondanám, hisz ő a legkedvesebb ember, akit ismerek. Viszont ha híres embert kell mondanom, egyértelműen Steve Harris-t választanám. Ő az Iron Maiden alapító tagja, és nem mellékesen a legjobb basszusgitáros a világon."

Következő alanyunkat Kristófnak hívják. Ő ezt válaszolta:

„Nekem Steve Morse (a példaképem). Azért, mert összesen egyszer vágatta le a haját, ezt is akkor tette, amikor felvételizett az egyetemre. S nem utolsó szempont, hogy eszméletlen jó gitáros."

Harmadik megkérdezettünk, Olívia ezt felelte:

„Én a nevelőapámra nézek fel. Hatalmas szíve van, becsületes, és megvan a képessége ahhoz, hogy bármikor fel tudjon vidítani."

„Én a bátyámra nézek fel."- nyilatkozott nekünk Gitta.

Osztálytársuk, Peti válasza:

„Amióta bokszolok, szóval úgy öt éve, a példaképem Manny Pacquiao. Egyszerűen nagyszerű sportoló!"

Esztert az aulában ülve kaptuk el:

„Sok emberre nézek fel a családomból. A nagybátyámra, mert ő rallyversenyző, s én is az szeretnék lenni. Az anyukámra, mert csodálatosan főz, és apukámra is, mert ő mindenhez ért."

Örs sem gondolkozott sokáig a válaszon:

„Nekem a zenetanárom, Radics Miroslav a példaképem. Ő egy nagyszerű és képzett művész, mindemellett kiválóan játszik klarinéton."

Dávid habozás nélkül osztotta meg velünk gondolatait:

„Amióta az eszemet tudom, focizok, s ebből kifolyólag Ronaldinho a példaképem."

„ Az én példaképem az anyukám, mert nála jobb embert nem ismerek a világon."- Adta a rövid, de lényegre törő választ Leontina.

Tény, hogy ez egy nagyon nehéz téma, és ha az ember nem szokta magában végiggondolni, hogy ki a példaképe és miért, akkor hirtelen nehéz mondani valakit, hisz oly sok mindenkire felnézünk. Egy biztos, példaképek mindig lesznek, akár egy családtagról, akár egy tőlünk több ezer kilométerre élő hírességről legyen szó.

Bruszt Míra, Szigeti Krisztina

www.inspirehub.com

www.profiboksz.hu

„Toldi vs. Superman”

Mostani cikkünkben a példaképeket fogjuk vizsgálni „akkor és most” szemszögből.

Minden kornak megvan a maga ideálja, példaképe. Ez már egészen kiskorban elkezdődik. Emlékezzünk vissza, mikor édesanyánk magassarkújában tipegtünk és összekentük magunkat a kozmetikai szereivel. Vagy éppen a fiúk, édesapjuk szerszám készletét bolygatták és mindenfélét összeeszkábáltak. Mindannyian olyanok akartunk lenni, mint ők. Már akkor tudatalattiban példaképként tekintettünk egy-egy személyre.

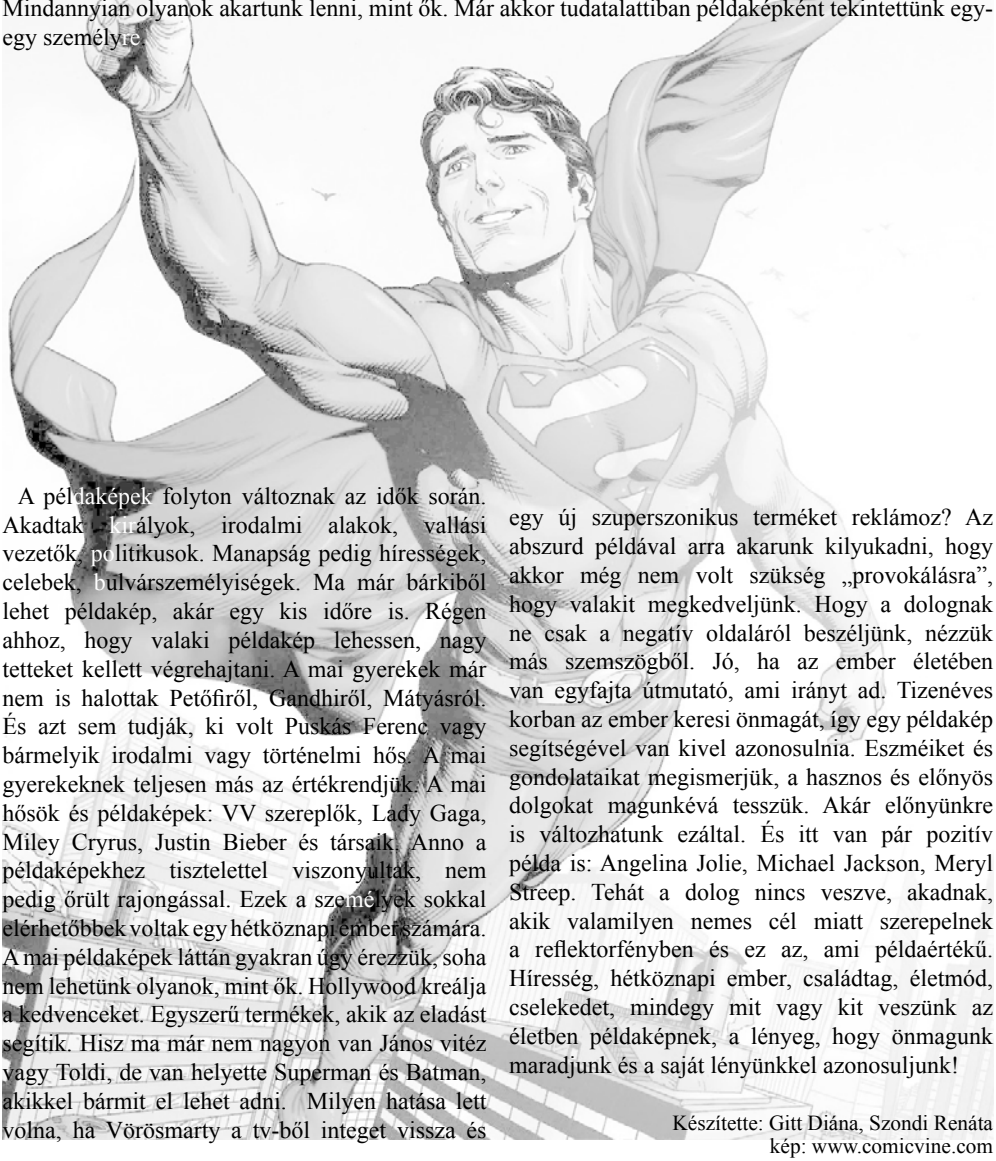

A példaképek folyton változnak az idők során. Akadtak a királyok, irodalmi alakok, vallási vezetők, politikusok. Manapság pedig hírességek, celebek, bulvárszemélyiségek. Ma már bárkiből lehet példakép, akár egy kis időre is. Régen ahhoz, hogy valaki példakép lehessen, nagy tetteket kellett végrehajtani. A mai gyerekek már nem is halottak Petőfiről, Gandhiről, Mátyásról. És azt sem tudják, ki volt Puskás Ferenc vagy bármelyik irodalmi vagy történelmi hős. A mai gyerekeknek teljesen más az értékrendjük. A mai hősök és példaképek: VV szereplők, Lady Gaga, Miley Cryrus, Justin Bieber és társaik. Anno a példaképekhez tisztelettel viszonyultak, nem pedig őrült rajongással. Ezek a személyek sokkal elérhetőbbek voltak egy hétköznapi ember számára. A mai példaképek láttán gyakran úgy érezzük, soha nem lehetünk olyanok, mint ők. Hollywood kreálja a kedvenceket. Egyszerű termékek, akik az eladást segítik. Hisz ma már nem nagyon van János vitéz vagy Toldi, de van helyette Superman és Batman, akikkel bármit el lehet adni. Milyen hatása lett volna, ha Vörösmarty a tv-ből integet vissza és egy új szuperszonikus terméket reklámoz? Az abszurd példával arra akarunk kilyukadni, hogy akkor még nem volt szükség „provokálásra”, hogy valakit megkedveljünk. Hogy a dolognak ne csak a negatív oldaláról beszéljünk, nézzük más szemszögből. Jó, ha az ember életében van egyfajta útmutató, ami irányt ad. Tizenéves korban az ember keresi önmagát, így egy példakép segítségével van kivel azonosulnia. Eszméiket és gondolataikat megismerjük, a hasznos és előnyös dolgokat magunkévá tesszük. Akár előnyünkre is változhatunk ezáltal. És itt van pár pozitív példa is: Angelina Jolie, Michael Jackson, Meryl Streep. Tehát a dolog nincs veszve, akadnak, akik valamilyen nemes cél miatt szerepelnek a reflektorfényben és ez az, ami példaértékű. Híresség, hétköznapi ember, családtag, életmód, cselekedet, mindegy mit vagy kit veszünk az életben példaképnek, a lényeg, hogy önmagunk maradjunk és a saját lényünkkel azonosuljunk!

Készítette: Gitt Diána, Szondi Renáta
kép: www.comicvine.com

Pro

Az én meglátásom szerint mindenkinek szüksége van valamiféle példaképre, akit követhet. Jó az, hogyha valaki fel tud nézni egy bizonyos személyre, akinek az életmódja vagy akár a személyisége olyan, hogy az követésre vagy figyelemre méltó. Sok embernek, férfiaknak és nőknek egyaránt, nagy segítség lehet, ha van egy olyan személy, akire tudnak támaszkodni, vagy akitől tanácsot tudnak kérni. Az embereknek egyszerre több példaképe is lehet különböző területeken, például a sport, üzlet, tanulmány, eredmények alapján. Ilyenek lehetnek a barátok, híres emberek, sportolók, zenészek, üzletemberek, vagy bárki, akit arra méltónak tartanak. A gyerekeknek eleinte olyan példaképeik vannak, amelyek a valóságban nem léteznek, csak a képzelet szüleményei, amiket képregényekben, rajzfilmekben, filmekben látnak vagy hallanak és ezeket gyakran próbálják utánozni. A későbbiekben, mikor elérik a tinédzser kort, idősebb kortársaik lesznek a példaképeik, így szélesedik a látókör, ilyenkor vállnak példaképekké a zenészek, mint például Bob Marley vagy Bruno Mars. A fiúk körében népszerű példaképek a sportolók, például a footballban David Beckham.

Matus Ádám

Kontra

Véleményem szerint az embereknek nem feltétlenül van szükségük példaképekre, sőt bizonyos esetekben még rossz hatással is lehetnek rájuk. A példaképek egyik rossz hatása, hogy egy bizonyos ideig az ember felnéz valakire, megpróbál hasonlítani rá, viszont ha nem sikerül neki, kevesebbnek, értéktelenebbnek érzi magát. Másként is lehetnek károsak a példaképek, például, ha valaki olyanról vesz példát, aki káros szenvedélyeken él, agresszív. A gyerekekre is vannak káros hatásai, ha a példaképe egy olyan ember, aki másoknak, másokban kárt okoz. Később lehet, hogy ő is a példát követve ilyen életmódot folytat majd. Bizonyos személyek példakép nélkül is elérnek olyan, vagy talán még jobb eredményeket, mint példaképekkel. Némelyik ember annyira fontosnak tartja a példát, hogy ugyanúgy próbál élni, mint a példaképe, így nem lesz önálló gondolkodása, nem lesz saját, egyedi élete.

Kő Dávid

Manapság már nehéz olyan embert találni, akinek van példaképe, vagy éppen célja az életben. Sokan csak sodródnak az árral, és nem is gondolkoznak ilyenen, hogy példakép…

Nekem is elég nehéz volt olyan személyt találnom, akivel elkészíthetem az interjút. De végül is nagy nehezen sikerült elkészítenem az interjút egy közeli ismerősömmel, aki nem szeretné, ha feltűntetném a nevét.

- Kedves Barátnőm! Megosztanád velünk, hogy szerinted mit takar a példakép szó?

- Természetesen, ezért vállaltam az interjúkészítést. Annyi példakép lehet a világon, amennyi ember létezik. Mindenkinek megvan a saját terve, célja az életben, és olyan példaképet választ, vagy olyan személyre néz fel, aki hasonló dolgokat vitt véghez az életében. Lehet ez olyan ember is, aki például nevelőotthonban nőtt fel, mégis sikeres ember lett belőle, lett jól-fizető munkája, családja, és boldogan él. Vagy éppen olyanra is felnézhetünk, aki egy rocksztár, híres színész, vagy humorista. De a mai világban példaképekről már nem sokan beszélnek.

- Értem. Nagyon jól megfogalmaztad. Megtudhatjuk, hogy neked ki a példaképed és miért?

- Az én példaképem az édesanyám. Szerintem példaértékű, amit tesz az egész családért, főleg a gyerekeiért. Szeretnék olyan lenni, mint ő. Kiegyensúlyozott életet élni, jól keresni, segítőkész, jószívű lenni. Megbecsülni mindent, amit kapok az élettől, és örülni annak, hogy élhetek.

- Ilyet is ritkán hallani. Valamilyen híresség esetleg, akire felnézel?

- Híresség is van természetesen. Demi Lovato. Demi énekesnő és színésznő is. Mikor kicsi volt, sokat bántalmazták, emiatt nem tudott iskolába járni. Most pedig bántalmazás ellen küzdő szervezetekben is tag, jótékonysági akciói is vannak.

Hihetetlen, hogy milyen körülmények között nőtt fel, és milyen híres, példaértékű érett nő lett belőle. Több betegsége is volt, de mindből ki tudott keveredni. Felnézek rá.

- Szerinted annak, akinek nincs példaképe, miért nincs?

- Ezt nem tudom megmondani pontosan. A mai rohanó világban nem érnek rá az emberek ilyeneken gondolkodni. Építgetik a saját életüket, jövőjüket, vagy szimplán nem is érdekli őket.

- Köszönöm szépen a válaszokat!

- Ez csak természetes!

Bálint Réka

Példaképek, rajongás, vagy tisztelet? Ezek között hatalmas különbségek vannak, akkor is, ha sokszor azt hisszük, hogy ezek hasonlóak, vagy ugyanazt jelentik.

Ha valaki megkérdezi tőlem, hogy van-e példaképem, nem tudok rá azonnal válaszolni. Sőt! Egyrészt azért nem, mert sok olyan ember van, akikre felnézek valami okból kifolyólag, de ettől még nem feltétlen tartom a példaképemnek. Számomra nincs olyan, hogy példakép, maximum egy-egy példa értékű cselekedet van. Hogy miért gondolom így? A válasz egyszerű. Azért, mert nincs olyan, hogy tökéletes ember. Nincs olyan, hogy valaki ne követne el hatalmas hibákat az életben, és olyan sincs, aki ne bánt volna meg soha semmit. Ha valaki a semmiből állt fel, vagy kezdte újra az életét, akkor az egy példaértékű cselekedet, ami reményt adhat nehéz időkben, de ne felejtsük el azt sem, hogy azért, hogy valamit felépítsünk vagy elérjünk, kivétel nélkül mindig át kell gázolni valamin vagy valakin. Sok mindenről le kell mondani azért, hogy valami mást megkaphassunk. Ez az egyenértékűség elve.

Pontosan ezek miatt a dolgok miatt gondolom úgy, hogy nem azért kellene egy embernek küzdenie, mert valaki más is azt tette. Nem azért kellene harcolnia, hogy megfeleljen másoknak, és ne csalódjanak benne, hanem azért, hogy ő maga tükörbe tudjon nézni. Magunk miatt kéne a dolgokat csinálnunk, hogy ha később visszagondolunk a múltunkra, akkor egy olyan személyt „lássunk" magunk előtt, akire érdemes felnézni, akit érdemes tisztelni a cselekedetei és a kitartása miatt. Mert én nem akarok úgy élni, hogy meg kelljen bánnom a döntéseimet az életemben. Szerintem erre kellene törekednie mindenkinek.

A rajongás a szememben egy üres dolog. Mindig is érdektelennek tartottam az ilyesmit, mert szerintem semmi értelme egy-egy ember „nagyobb" emberért, vagy híresség ért rajongani. Ők is ugyanolyanok, mint mi. Nem többek, nem kevesebbek. Ha például egy énekesről van szó, akkor ott annyi az egész, hogy jó hangja van és tehetséges valamiben. Mindenki tehetséges valamiben, csak meg kell találni, hogy pontosan mi is az a valami! :) Persze ez megint egyéni vélemény, de úgy érzem fontos ezekre rávilágítani, mert sok ember csak néz, de nem lát.

A tisztelet szerintem nagyon fontos dolog ebben a világban. Fontosnak tartom, hogy egy gyereknek legyen kit tisztelnie. Én például akkor tisztelek valakit, ha egyetértek valamivel, amit tett. Tisztelem, mert elég erős és bátor volt ahhoz, hogy megtegyen egy olyan lépést, amit kevesen mernének. Pontosan emiatt érzem úgy, hogy én is képes lehetek rá. Nekem is erőt ad, amikor éppen úgy érzem, hogy egyedül vagyok, és el vagyok keseredve, mert nem tudom, mit is kellene tennem. Számomra a keresztanyukám és az édesanyám jelentik azokat, akikre mindig fel fogok nézni és tisztelni fogom őket, mert nekik már sikerült elérniük azt, hogy ha visszatekintenének saját magukra, akkor nem csalódnának. Eljutottak oda, hogy volt értelme az eddigi cselekedeteiknek és életüknek, mert példaértékű dolgot mutathattak és taníthattak meg egy fiatal embernek. :)

Természetesen nem kell velem egyetérteni: ahány ember, annyi féle gondolat. Mindenesetre én büszkén ki merem jelenteni, hogy sok mindent megtanultam, ami ebben az életben példaértékű lehet, és sok olyan embert ismerek, akik jó úton járnak ahhoz, hogy valaki más felnézzen rájuk. Nincs is jobb érzés, mint amikor valaki odalép hozzánk, és azt mondja: „Mindig is felnéztem rád!" Ilyenkor az ember már úgy érezheti, hogy volt értelme az életének.

Mindig eszembe jut erről két idézet, ami talán majdnem tökéletesen tükrözi az érzéseimet, gondolataimat, felfogásomat ezzel a témával kapcsolatban:

„Sose mondtam, hogy „hát, nekem ez sincs, nekem az sincs". Azt mondtam: nekem ilyenem még nincs, de meg fogom szerezni."

/Tina Turner/

„A legnagyobb siker mindig az, ha adhatok nektek valamit, ami szebbé teszi a napjaitokat, ami erősít, ami útmutatást ad. Ez a legszebb siker."

/Csitáry-Hock Tamás/

Ludvig Réka

Egy gésa emlékiratai

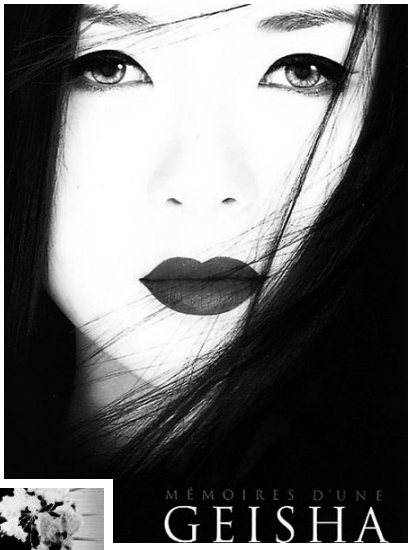

www.en.wikipedia.org

Ha azt mondom neked, hogy gésa, mi jut róla az eszedbe? Egy fehérre meszelt arcú, tűzpiros ajkú örömlány, ugye? Pedig a gésák nem kurtizánok voltak. Művészek, akik énekeltek, táncoltak, a gazdagokat szórakoztatták a tudásukkal, és nem a testükkel.

A film 1929-ben kezdődik, Japánban járunk. A kilenc éves Chiyot és nővérét eladják a szüleik egy – egy gésaháznak. Ugyan Chiyo összebarátkozik az Úritöknek nevezett kislánnyal, aki már előtte is ott lakott a házban, mégis fél és egyedül érzi magát. A ház tulajdonosai és a híres és közkedvelt Hatsumomo, a ház főgésája kegyetlenül bánnak vele. A lányok, Chiyo és Úritök, szolgálóként dolgoznak az okiyában (a gésák és gésatanoncok lakhelyén), míg a ház feje, Nitta asszony el nem küldi őket gésa iskolába. Bár Chiyonak tetszik a tánc és a tanulás, mégis felkeresi a nővérét egyik éjjel és megbeszélik, hogy másnap együtt megszöknek. Chiyo ugyan elindul, de még mielőtt elérné nővérét, baleset ér és visszakerül az okiyába. Büntetésből (és mert vissza kellett fizetnie az orvosi kezelést) kiveszik az iskolából, és szolgálóként dolgoztatják. Ám amikor betölti a tizenötödik életévét, felkeresi őt a Hanamachi

www.hithefloor.com

gésanegyed egyik legnagyobb gésája, Hatsumomo riválisa, Mameha, és pártfogoltjává teszi őt. Megtanít neki mindent, amit egy jó gésának tudnia kell. Hogyan sminkelje ki magát, hogyan öltözzön fel, hogyan sajátítsa el a zene és a tánc művészetét, hogyan mozogjon a gazdagok körében, hogyan csábítsa a férfiakat és mindeközben hogyan maradjon titokzatos. A kis Chiyo Sayuri néven legendás gésává válik, és bár a legbefolyásosabb férfiakkal társalog, a férfit, akiért már kiskora óta rajong, így sem tudja elérni. Ráadásul a történelem is utoléri Japánt, és a második világháborúban a gésáknak is menekülni kell.

És hogy képes-e egy gésa újra visszatérni, és mindent feledve újra szórakoztatni?

Nézzétek meg a filmet! Sőt, olvassátok el Arthur Golden könyvét is, amely alapján a film készült!

Juhász Dalma

Démonok Között
(The Conjuring)

A Démonok Között a Perron család és a Warren házaspár közös kis „kalandjait”meséli el,

miután Perronék egy árverés keretén belül megvesznek egy házat a szebb élet reményében.

Az ingatlanról természetesen semmit sem tudnak, mégis gondolkodás nélkül beköltöznek.

Azonban nem tart sokáig a családi boldogság, ugyanis valakik vagy valamik nem akarják, hogy a házban békésen teljenek a napok. A családi „démonok” egyre durvábban nyilvánítják ki nem tetszésüket az ott lakás végett, ezért Peronnék olyan paranormalitás kutatókhoz fordulnak segítségért, akik háta mögött már nem egy megoldott estet áll. Ed és Lorraine Warren több száz ilyen ügyet oldott már meg. A család kérésére ellátogatnak a házba, ahol szinte azonnal érzékelik a gonosz jelenlétét. Megállapítják, hogy több démon is van az lakásban. Megígérik a családnak, hogy utána néznek kicsit az épület történetének. Kiderül, hogy a házban nem egy személy vesztette életét gyanús körülmények között és az egyik nő, aki a házban lakott, kapcsolatba hozható a salemi boszorkányokkal. Ezután természetesen közös erővel megpróbálnak szembeszállni a természetfeletti erőkkel, amiből az következik, hogy elszabadul a pokol.

(képek:filmadatbazis.hu)

A film állítólag igaz történet alapján készült, mivel Ed és Lorraine Warren léteztek és a korábbi titulussal ellátott feladatkört látták el. Mindenesetre annyi igaz, hogy tényleg ők jegyezték fel a történetet és a forgatókönyv annak alapján íródott. James Won, a rendező abszolút rutinosnak mondható a horrorfilm rendezésben, hiszen olyan filmeket tudhat magáénak, mint a Fűrész vagy a Halálos hallgatás.

„Megtörtént eset alapján.” A mondat, melynek hatására a legtöbb néző nevetésben tör ki, mert gyakorlatilag senki sem hisz egy ördögűzős történet valóságában, de azért a film végén mégis csak elgondolkozunk ezen a tényen, hogy mi lenne, ha tényleg igaz lenne ez az egész história.

Mindenesetre a stáb kitűnő munkát végzett, ugyanis a film remek alkotás lett. Egy dologban biztos vagyok: az ijedősek biztosan ugrálni fognak filmnézés közben, mert hasonlóan például a Fekete ruhás nőhöz, itt is tapintható a feszültség. Az edzettebbekre mégsem gyakorol akkora hatást, mert végig az az érzés motoszkál bennünk, hogy bizony ezt jó pár filmben láttuk már.

Azoknak ajánlom, akik tényleg minőségi rémisztgetésben szeretnének részt venni.

Kovács Kata Csenge

Egy zseniális elme

Steven Paul „Steve” Jobs, aki forradalmasította a filmipart, a számítástechnikát és a jelenben teremtette meg a jövőt. Egy zseniális elme, sorvadó testben.

Jobs születése után nevelőszülőkhöz került, és az iskola által, egy klubban látott először asztali-számítógépet. 15 évesen marihuána függő lett, és az LSD-t is kipróbálta. Ekkor találkozott Steve Wozniakkal, akivel később megalapította az Apple Computer nevű céget.

Az Apple Computer folyamatosan fejlődött, majd hirtelen óriási áttörést ért el a tőzsdepiacon a cég, majd Jobs 1985-ben kilépett a cégtől és megalapította a NeXT-et. Itt egy egyetemi számítógép elkészítésébe fogott bele, és sok gondot jelentett, hogy Jobs tökéletes „kocka” alakú számítógépet akart. Ez sok mérnöki bravúrt eredményezett, de végül elkészült és 6500 dollárért dobták piacra. Majd otthagyta a NeXT-et és 1985 nyarán találkozott a Lucasfilm számítógépes részlegével és megpróbálta rávenni az Apple vezetőségét, hogy vegye meg a céget. A cégben nem volt már semmi befolyása, így nem került sor a vételre, de később 70%-os részesedéssel a cég vezetője lett. Ekkor megalapította Pixar filmstúdiót, ami az animációt készítő számítógépről kapta a nevét. 1996-ban visszatért az Apple-höz és a hanyatló céget az IMac-el sikerült fellendítenie.

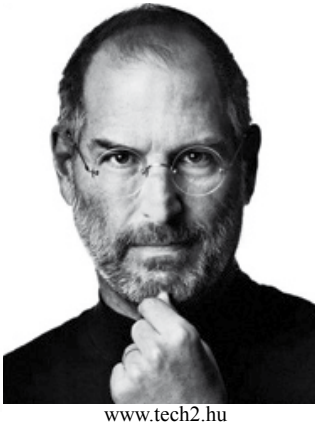

www.tech2.hu

A mérnökök eleinte **„38 okot soroltak fel, hogy miért nem megvalósítható, de én azt válaszoltam: «Nem érdekel, mert ezt akkor is megcsináljuk.» «De miért?» kérdezték. «Azért, mert én vagyok az igazgató és szerintem megvalósítható.”. Jobs felismerte, hogy az olcsó termékek közt egy általagos boltban nem fogják megvenni a termékeit, ezért egy saját bolthálózatot hozott létre. 2011-re már több mint 350 boltot létesítettek. A 2000-es évek elejére elszaporodtak az mp3 formátumú zenefájlok, és erre Jobs az iPoddal reagált 2001-ben. Egy évvel később próbált jó megoldást találni arra, hogy legálisan, jól működően lehessen zenéket letölteni. Bemutatta az iTunes-bolt prototípusát, ahol úgy oldotta meg, hogy ne legyen konfliktus a lemezkiadók között, hogy minden zeneszám egységesen 99 centbe került. A kezdeti ellenvetések után nagy sikert aratott a koncepció, és még ma is stabilan fennáll. Jobs óriási áttöréseket ért el, mind az érintőképernyő multi-touch funkciójának kifejlesztésével, mind iOS operációs rendszerének kifejlesztésével.**

Steve Jobs 56 évesen, rákban hunyt el. Az Apple által kifejlesztett operációs rendszerek halála után is az ő elvein alapulnak.

„ Kevés idő adatik itt a Földön mindenkinek. Talán csak néhány igazán jelentős dolgot alkothatunk, ezért mindent igazán jól kell megcsinálnunk.” Steven Paul Jobs

www.old-computers.com

Csonka Krisztián

Sztár láz

Minden embernek az életében van egy olyan személy, akit a példaképének mondhat. Ez lehet sztár, de családtag, barát is. Példakép lehet valaki külső vagy belső tulajdonságai vagy pozitív tettei miatt. A tinik képesek túlzásokba esni. Mindent megtesznek, hogy olyanok lehessenek, mint a példaképük. Nos, ennek az eléggé érdekes témának mi is utána jártunk és egyik kedves barátnőnket kifaggattuk, hogy ő miért is „rajong" ennyire példaképéért.

- Kedves Iza! Bemutatnád nekünk néhány szóban a példaképedet?

- Gondolkodás nélkül mondhatom, hogy Lana Del Rey az én példaképem. Körülbelül két évvel ezelőtt az egyik barátnőm mutatta meg az egyik számát. Amint meghallgattam, rögtön megszerettem. Elkezdtem róla keresgélni némi információt az interneten. Egyre több számát ismertem meg, (szinte az összes dalt tudom már kívülről) és nagyon imádom mindegyiket. Nem csak a felkapott számai nagyon jók, hanem a kevésbé ismertek is!

- Melyik a kedvenc számod tőle?

- Hűha, ez egy fogós kérdés, mert ugyebár mindegyiket nagyon szeretem, de ha választanom kellene, akkor a „Dark Paradise", egyrészt a szövege miatt, másrészt ez fogott meg a legjobban.

- Mik azok a tulajdonságai, ami miatt szeretnél rá hasonlítani?

- Elsősorban a csodálatos énekhangja, a szuper stílusa és persze a külseje miatt. Számomra ő egy gyönyörű nő. Szinte tökéletes.

- Mi is kicsit utána érdeklődtünk, és azt hallottuk, hogy most szerepelt egy filmben, mesélnél erről is

- Azt azért túlzásnak mondanám, hogy film, mivel csak 27 perces sajnos. A Tropico tulajdonképpen egy „álomszerű tanmese" amellyel az énekesnő pontot szeretne tenni eddigi művészi pályájára és egy új korszakot nyitni. Három –mondhatni kevésbé ismert- száma is elhangzik benne, amiket én a film megnézésekor ismertem meg, és nagyon megszerettem őket. Véleményem szerint Lana nagyon jól játssza a szerepét (én akár színésznőnek is el tudnám őt képzelni), és az egész történt megfogott engem. Ezért is van, hogy már legalább 5-ször megnéztem.

- Mit csinálnál, ha találkoznál vele?

- Tuti, hogy először szóhoz sem jutnék, aztán ha magamhoz térnék, személyesen beszélhetnék vele. Ezzel egy álmom válna valóra. Mindenképp megkérdezném tőle, hogy a számai kiről szólnak, és ki volt az, aki ennyire összetörte a szívét. Meg persze képet is csinálnék vele, végül jól megölelném.

- Köszönjük szépen Iza!

- Igazán nincs mit lányok!

Ziegenheim Dorina és Rónai Vivien

„Ki a példaképed?” , „Miért pont Ő?” , „Mi fogott meg benne a legjobban?” – hangzanak el az ehhez a számhoz köthető kérdések. Ezekre a kérdésekre nem mindig érkezik egyenes válasz, hisz az igazat megvallva nem nagyon gondolkozunk el ezen. De mégis mi alapján választunk magunknak példaképet/példaképeket?

Egy cikk szerint az emberek 90%-a sport-, illetve zenei világból, valamint a televíziós műsorokból, esetleg filmekből választ magának példaképet. A cikk őket 3 kategóriába sorolja: az „átlag”, a „sodródok az árral” típusú, és a „lázadó”. Az első „csoport” tagjai általában olyan példaképeket választanak maguknak, akik kicsit hozzájuk hasonlóak: példamutató életmódot folytatnak, betartják a szabályokat s züllésmentes életmódot élnek.

Míg a középső „csapat” a sajtó álltat felfedezett híresség eket tekinti példaképnek. Ezek a rajongások általában rövidebb ideig tartanak, hisz ha egy „sztárt” már nem lehet nyomon követni sajtóban, elavulttá válik, s a helyébe lép egy újabb valaki, akire ideig-óráig felnéznek.

S végül a „lázadó” típusúak, akik árral szemben haladnak. A cikk írója szerint nekik a legnehezebb példaképet választani, hisz nehéz valaki olyat találni, aki kicsit másabb, mint a többiek, aki a szöges ellentettjét mutatja a megszokottnak, elvártnak.

Ez így eddig igaz is lehetne, ámde ha mindenféleképp kategorizálni akarjuk az embereket, akkor 2 „szempont”még hiányzik.

Az egyik azon emberek csoportja, akik a saját környezetükből választanak, illetve azok, akiknek saját elmondásuk szerint nincs példaképük.

Az előbbibe többek között egy csomó kollégista társunk is tartozik hisz, ha rákérdeznénk nálunk, tömérdek olyan válasz érkezik, mint például: „Az anyukám”; „Apukám” vagy bármelyik másik családtag, esetleg valamelyik tanár, a szomszéd bácsi/néni. Rájuk nem csak azért nézünk fel, mert tudjuk, mit értek el, hanem mert tanúi lehettünk a sok verejtéknek, amit a cél érdekében hullajtottak. Részesei lehetünk az egésznek, ami talán jobban sarkall arra, hogy elérjük azt, amit ők, hogy még büszkébbek legyünk arra, hogy hasonlítunk rájuk. /Félreértés ne essék, tény, hogy a híres emberek, közéleti személyek rögös útjait is végigkísérhetjük a technológiának köszönhetően./

www.stock-free-images.com

www.thestyleofthecase.files.wordpress

Végül az utolsó besorolási szempont: állításuk szerint nekik nincs olyan személy az életükben, akikre felnéznének. Talán ők nem szeretnének másra semmilyen cselekedetben hasonlítani. Teljes mértékben a saját, még kitaposatlan útjukat szeretnék járni, ezzel példaként szolgálva másoknak.

Neked ki a példaképed? Ha döntened kellene, Te hova sorolnád magad?

Szigeti Krisztina M.

Malala Juszufzai, Christina Lamb: Én vagyok Malala

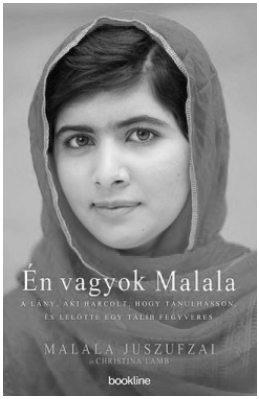

www.libri.hu

A mai napig vannak olyan helyek, ahol a terrorizmus mindennapos jelenség, ahol a férfiak magasabb rendűnek számítanak a nőknél és ahol az emberek rettegésben élik mindennapjaikat.

Egy ilyen ország szülötte Malala Juszufzai is. Pár éve a pakisztáni Szvát-völgyben a tálibok magukhoz ragadták a hatalmat. Betiltottak minden olyan tevékenységet, ami a véleményük szerint ellentmond a Koránban leírtaknak. Több iskolát felrobbantottak, míg végül megtiltották a lányoknak, hogy iskolába járhassanak. Malala nem hagyta magát, és továbbra is órákra járt, mindemellett a lányok taníttatásának fontosságáról beszélt a nyilvánosságnak. Többször megfenyegették emiatt őt a médián keresztül és személyesen is, de nem adta fel álmait, hogy egy szép napon minden lány szabadon tanulhasson.

2012. októberében fegyveresek támadtak az iskolásokat szállító buszra és közvetlen közelről eltalálták Malalát és két osztálytársát. Az orvosok nem sok esélyt láttak a gyógyulására, de ő csodával határos módon mégis felépült.

Megmutatta az emberiségnek, hogy sokat jelenthet az is, ha egyetlen ember felemeli a hangját az igazságtalansággal szemben. Malala lett mindenidők legfiatalabb Nobel-békedíjra jelölt személye.

Bruszt Míra

Licia Troisi: Égvilág : Gyilkosok szektája

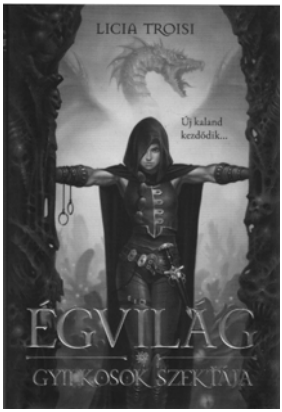

www.konyvmolykepzo.hu

Ez a könyv egy trilógia első kötete. A főszereplő, Dubhe, egy 16 éves lány. A mű az ő eddigi és jelenlegi életét párhuzamosan mutatja be az olvasónak. Betekintést nyerhetünk gyermekkorába, mikor alig 8 évesen játék közben megölte egy barátját, ezáltal Theenar istenség kiválasztottjává vált, a falujából viszont száműzték. Megtudhatjuk azt is, hogy miután elszakították szüleitől, miként találkozott mesterével, aki később a példaképe lett. A mester megtanította a tolvajlás és az orgyilkosság minden apró fortélyára. Megismerjük Dubhe életét a mester mellett és menekülésük történetét a Gyilkosok szektája elől. Ezekben a fejezetekben jól elrejtve, de mégis megjelenik a szerelem. Ezzel párhuzamosan a jelenben is rengeteg dolog történik. Dubhet egy idegen megátkozza, ennek hatására pedig egyre gyakrabban tör rá a vérszomj és érzi magát őrjöngő szörnyetegnek. Úgy tűnik, hogy az egyetlen megoldást az átok megtörésére csak az általa olyannyira gyűlölt szekta tudja megadni, viszont cserébe ők is kérnek tőle valamit. Egy perc unalom sincs a műben, szinte letehetetlen. Ajánlom mindenki figyelmébe, akit nem riaszt vissza néhány véresebb jelenet, szereti a fantasy könyveket, és nem okvetlenül egy romantikus leányregény elolvasására vágyik.

Szondi Renáta

Ebben a cikkben egy olyan játékot szeretnék bemutatni, melyet remélem, hogy sokan kipróbáltok majd. Varázslat! Harc! Izgalom! Többek között ezek jellemzik a játékot. És hogy mi is ez a játék? A Dragon Age.

A Dragon Age egy RPG (role play game), azaz egy szerepjáték, melyet a BioWare fejlesztett ki és az ElectronicArts adott ki Windows, Xbox360 és PS3 platformokra. A Dragon Age 2009-ben indult világhódító útjára a Dragon Age: Origins-szel, amely azonnal megnyerte a játékosok szívét. A játék számos díjat bezsebelt, köztük az IGN (Imagine Games Network) év játéka elismerését is.

Na de miről is szól a játék? Első lépésként létre kell hoznod a karakteredet. Kialakíthatod karaktered szemének színét, hajának hosszát, hangjának mélységét, és még sok minden mást, többek között azt is, hogy a karaktered elf, törpe vagy ember legyen, illetve ezek mellé a hősöd történetét is, mely meghatározza az események alakulását, valamint az emberek hozzád való viszonyát. A lényeg, hogy igényeidnek megfelelően tudod létrehozni a kívánt karaktert. Itt még kiválaszthatod, hogy a hősöd harcos (warrior), mágus (mage) vagy szerencsevadász (rogue) legyen. Miután ez megtörtént, kezdetét veheti a játék! A játékban Ferelden földjén kell számos problémára megoldást találni, de jól vigyázz, mert minden döntésed súlyos következményeket von maga után. A világot az éjfattyak hada fenyegeti, melyet egy minden eddiginél erősebb démon vezet. A Te feladatod, hogy megállítsd az éjfattyakat, igazságot szolgáltass az árulókkal szemben, s megmentsd a világot a pusztulástól.

A játékhoz számos kiegészítő jelent meg, melyek között találhatunk olyanokat, amelyek tárgyakat szolgáltatnak a játékhoz, s olyanokat, melyek kiegészítő fejezetként funkcionálnak.

A Dragon Age sorozat első részét, a Dragon Age: Origins-t hamar követte a Dragon Age 2, mely szintén rengeteg küldetéssel várja a játékosokat.

Jó hír, hogy ősszel megjelenik a sorozat harmadik tagja, a Dragon Age: Inquisition. Ha kedved kaptál a játékhoz, próbáld ki!

Hajdú Ákos

www.dragonage.bioware.com

Kobe Bryant Philadelphiában született 1978. augusztus 23-án. Amerikai kosárlabdázóként volt aktív az Észak-Amerikai Profi kosárlabda ligában (NBA). 1996 óta a Los Angeles Lakersben játszik dobó hátvédként. Kobe-t az apja edzette másodikos koráig, majd az Adidas ABCD torna legértékesebb játékosává választották.

www.latimesphoto.files.wordpress.com

Ha részletesebben megnézzük az életét, megtudhatjuk, hogy nagyon tehetséges volt kisebb korában is, főleg tizenévesen.

Kobe az egykor Philadephia- ban játszó Joe Bryantnek, azaz „Jellybean" becenéven futó kosarasnak az egyetlen fia. Apja az NBA-ben több csapatban is játszott, például 1972-ben a Philadelphia 76ers mezében láthatták a szurkolók. Jelenleg a Los Angeles Sparks (WNBA) edzőjeként tevékenykedik. Kobe szokatlan nevét a szülei egy japán étlapból választották ki. Kobe három éves kora óta kosarazik, de eközben megtanult focizni is. Hat éves korában, mivel apja Olaszországban játszott, oda költöztek, ahol ez idő alatt megtanult olaszul és spanyolul is. Majd 1991-ben visszaköltöztek a szüleivel Amerikába.

Tanulmányait a Philadelphia-i Lower Merion High School-ban kezdte meg, majd a már fent említett Adidas ABCD tornán vett részt. John Lucas, a 76ers edzője meghívta egy edzésre. Ezután elvezette csapatát az Állami Bajnokság döntőjéig, amit meg is nyertek. A szezon során 30.8 pontot, 12 lepattanót, 6.5 gólpasszt, 4.0 labdaszerzést és 3.8 blokkot produkált minden meccsén átlagban. A Délkelet Pennsylvania vezető pontszerzője volt, és 2883 ponttal fejezte be a gimnáziumi sportpályafutását.

1996. november 3-án lépett először parkettre a Lakers színeiben Jerry West csapatában. Bár a kezdéssel voltak gondjai, ma már igazi csapatjátékossá érett. Korábbi csapattársa, O'Neal távozása után a csapat elsőszámú vezérévé lépett elő. 2006 januárjában egy meccsen belül 81 pontot dobott, amivel minden idők legeredményesebb játékosa lett.

2008-ban a csapatba átigazolt egy spanyol származású játékos, Pau Gasol. Kettőjükkel a Los Angeles Lakers első helyen végzett az alapszakaszban. Pau és Kobe a 2008-as rájátszásban a döntőig vezette a csapatot. Azonban a hatmérkőzéses döntőt sajnos elveszették. Bryant a hosszú, fárasztó szezon ellenére vállalta a pekingi olimpiai szereplést, és sikeresen vezette a Team USA-t az aranyéremig.

Az NBA All-Star gálát 2011 februárjában Los Angelesben rendezték, ahol Kobe negyedszer hódította el a legeredményesebb játékosnak járó díjat.

Lehetne még részletezni ezen évek között történteket, de szerintem felesleges, mivel ezek után mást sem gondolhat róla az ember, csak azt, hogy ő egy legenda, és sokaknak példaképe is.

Kopecskó Jáde és Karnis József

visszatekintő

Mióta elkezdődött az új tanév, nem csak a suliban, hanem a kollégiumban is jobbnál - jobb programokkal foglaltak el bennünket. Szeptemberben nálunk is megrendezésre került a diák polgáravató, közkedveltebb nevén a „szecskaavató". Itt az elsősöknek különböző viccesebbnél-viccesebb feladatokat kellett elvégezniük, hogy hivatalosan is a kollégiumi közösségbe tartozzanak. A hangulat adott volt, hiszen a szecskáknak kukásmellényben és egyéb idióta szerelésben kellett érkezniük a programra. Az elsősök beavatását követte az Egészség-napok témahét. A témahét keretein belül is számos játékkal és vetélkedővel vártak minket. Csapatjátékban kipróbálhattuk, hogy mennyit tudunk például az emberi szervezetről vagy a szelektív hulladékgyűjtésről. Ráadásként megnézettük a Wall-E című animációs filmet, természetesen környezetvédelem témakörben. Az őszi szünet után következtek a Hajnóczy Napok. Nagyon vegyes programok váltakoztak ezen a két héten. Volt például nyári fotó kiállítás a Galériában, Bagolysarok, sőt modellként is kipróbálhattuk magunkat pár perc erejéig a „Gyere, Lefényképezünk!" nevű fotózáson. Januárban újabb témahét kezdődött „Az Légy, Aki Vagy!" címmel. Ez a hét a pályaválasztás körül forgott, ami mindenki számára hasznos információkkal szolgált a továbbtanulásról. Sok tájékoztatást kaptunk az egyetemekről és az álláskeresés rejtelmeiről. Szakemberek és az adott szakmák tapasztalt szakértői tartottak nekünk érdekes előadásokat. Időben eddigi „legfiatalabb" programunk a diákközgyűlés, azaz a Fórum. Itt a diákok beszélték meg a panaszaikat és bármit, ami a kollégiumi életet érint. Az évnek lassan vége, de remélhetőleg még idén is és jövőre is ilyen változatos és érdekes programokkal várnak bennünket!

Klein Ágnes

INGYENES

Kredenc

A Pécsi Hajnóczy József Kollégium diáklapja

2014/tél

AZ ÉRZÉKEKEN TÚL

HUMMUS
(ARAB)

Természetfeletti

Szellemek. Földönkívüliek. Holtak. Boszorkányok. Űrutazók. Talán ezek az első szavak, amik eszünkbe jutnak akkor, ha valaki azt mondja nekünk, hogy természetfeletti, vagy sci-fi. Ebben a számban arra keressük a választ, hogy kinek mit jelent ez, hiszen a lehetőségek tárháza végtelen ebben az esetben. Ahány ember, annyi féle vélemény, gondolat lehet. Elsőre talán valakit megrémíthet a téma, talán elgondolkodik, talán kicsit jobban elmerül abban, hogy mennyi minden olyan dolog van körülöttünk, amiről nem tudunk, vagy nem akarunk tudni. Talán ami a mozivásznon történik, az közel sem annyira abszurd és lehetetlen, mint azt elsőre gondolnánk. Sokan kutatják ezeket hivatalosan, sokan nevetnek ezeken és csak legyintenek. Minket azonban az érdekel, hogy Nektek, korunkbelieknek mi a véleményetek, mit gondoltok ezekről a dolgokról. Ha titeket is érdekelnek ezek a dolgok vagy a válasz ezekre, akkor jó szórakozást a Kredenc mostani számához.

Ludvig Réka

Ebben a lapszámunkban a "Kredenc Arca" Sólyom Melinda, a képet Albert István készítette.

A képen szereplő lány: Kalmár Adrienn, a képet készítette : Hegedűs Boglárka, illetve szerkesztette : Szigeti Krisztina.

Impresszum

Főszerkesztő: Szalainé Kovács Renáta
Külső munkatársak: Horváth Balázs, Koncz Karola
Tördelő: Juhász Dalma
Címlap szerkesztése: Kálecz Rudolf
Rovatok: Árki Rudolf (Érdekes), Bálint Réka (Interjú), Bruszt Míra (Könyvajánló), Csonka Krisztián (Helyi), Gitt Diána (Pro- Kontra), Juhász Dalma (Filmajánló), Kertész Levente (Kocka), Kopecskó Jáde (Sport), Kovács Kata Csenge (Körkérdés, Filmajánló, Művészeti), Kuszinger Márk (Pro-kontra), Lackó Hajnalka (Körkérdés), Ludvig Réka (Vezércikk, Feeling), Rónai Vivien (Interjú), Schludt Dominik, Szakács István (Pro- Kontra), Szigeti Kriszta (Érdekes), Szondi Renáta (Könyvajánló, Művészeti), Szűcs Rebeka (Aktuális)
Szerkesztőség: Hajnóczy Kollégium - Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.
kredenclap@gmail.com
Tördelés, nyomdai előkészítés: Hajnóczy Kollégium
Nyomdai munkálatok: Reproflex Kft.
Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor
Megjelenik félévenként 400 példányban.

Kredenc

23. szám
2014/tél

AKTUÁLIS	**4**
A kollégium élete	
KÖRKÉRDÉS	**5**
Vélemények	
INTERJÚ	**6**
Te homokba dugod a fejed?	
ÉRDEKES	**7**
Természetfeletti erő	
KÖRKÉRDÉS	**8**
Létezik természetfeletti?	
INTERJÚ	**9**
Misztikum	
KOCKA	**10**
Szellemek a játékvilágban	
SPORT	**11**
Neymar	
FEELING	**12**
Paranormális jelenségek	
PRO/KONTRA	**13**
Ellentétek vonzásában	
ÉRDEKES	**14**
A Magyarországi fanyűvő	
HELYI	**15**
Uránváros	
FILMAJÁNLÓ	**16**
A holló / Az emlékek őre	
KÖNYVAJÁNLÓ	**17**
Bűnös vágyak / Álom kétkeréken	
MŰVÉSZETEK	**18**
Leiszter Antal bemutatkozik	

Idén augusztus utolsó napját azzal töltöttük, hogy beköltöztünk a kollégiumba. Vannak köztük olyanok, akik számára új az élmény, de sokan vagyunk, akiknek már rutinfeladat a csomagolás, ágyfoglalás és kipakolás.

Másnap, ami pont szeptember elsejére esett, újra elkezdődött a tanév. A kellemes nyári nyugalmat ismét felváltotta a nyüzsgés, a sok feladat és a sok tennivaló. A kollégiumban sem maradt sok időnk az unalomra, mert indultak a csoportfoglalkozások és a szakkörök. Az idei év a gólyák avatásával kezdődött. A programok során sok vicces és érdekes feladatot kaptak, amiket meg kellett oldaniuk. Voltak itt például állatok a Terráriumból, amiket meg lehetett simogatni. A hónap végén a gólyák énekeltek, táncoltak, láthatósági mellénybe öltöztek és hivatalosan is felesküdtek a Hajnóczyra. Ezzel végre teljes jogú kollégisták lettek. Ki sem pihentük az izgalmakat, és máris kezdődött az Egészség- és Környezettudatos témahét, ami nem meglepő módon az egészséget érintő és környezetvédelmi kérdésekkel foglalkozott. Meghallgathattunk néhány előadást,majd úgy döntöttünk, hogy ezentúl lelkesen gyűjtjük majd a szelektív hulladékot. A dohányzás káros hatásairól is szó volt.

Aztán volt pár hét nyugalom, amíg szokásos medrükben folytak a dolgok. Ez sem tartott sokáig, mert elkezdődött Hajnóczy- Napok, ami két hét programdömpinget jelentett. Nem voltak foglalkozások, cserébe programokon kell részt vennünk. Mindenki négy programot látogatott meg a két hét alatt. E két hétben számos programon vehettünk részt, például vetélkedőn, filmvetítésen és irodalmi teaházon. A programhetet a Karaoke zárta le. És lám, máris itt a Karácsony és minden csoport megünnepli, hogy együtt vagyunk és megemlékezünk arról, hogy miért is jó, ha vannak barátai az embernek. Ha engem kérdeztek, a kollégiumban ez a legjobb: egész délután a barátaiddal lehetsz. Karácsonykor erre is gondolunk és ezért jó a közös ünneplés. Aztán VÉGRE itt lesz a téli szünet és remélhetőleg szusszanhatunk egy kicsit. Közben lassan elkezdődik az Új év, ami remek lehetőségeket tartogat. Ha az információim pontosak, lesz jövőre Pályaválasztási témahét, ahol megismerünk majd sok szakmát és információt kapunk a helyi egyetemről. Tavasszal pedig jön a kihagyhatatlan Hajnóczy Kupa! Azt hiszem, sok minden vár még minket az idei tanévben és nem fogunk unatkozni júniusig.

Szűcs Rebeka

HAJNÓCZY KOLLÉGIUM PÉCS

Egyébb hírek, interjú, keresztrejtvény és érdekes cikkek az online Kredencben!

www. hajnoczy-koll.hu

E félévi újságunk témája nem más, mint a természetfeletti, valamint a science-fiction, aminek jelentése tudományos fantasztikus. Ehhez kapcsolódik kérdésünk, melyet a kollégiumban élő diákoknak, valamint az itt tanító felnőtteknek tettünk fel:

Mit gondolsz azokról az emberekről, akik azt állítják, hogy láttak már valamilyen természetfeletti lényt? Többen is adtak nekünk választ, és volt szerencsénk más-más korosztályba tartozó embereket megkérdezni.

Első válaszolónk Tina volt: „Szerintem ezek a személyek őrültek. Véleményem szerint ilyesmi nem létezik, mert akkor a tudomány jelenlegi fejlettségével már találtak volna rá bizonyítékokat."

A képet készítette: Hammer Anita

Tóni úgy gondolja, létezik természetfeletti, és ha maga látná, nem kételkedne a saját épelméjűségében, de másnak nem hinné el, hogy ilyesmit tapasztalt. Szerinte ezek az emberek csak erős hittel rendelkeznek.

Lora szintén hisz a természetfeletti lények létezésében, és nem tartja hihetetlennek, hogy valaki ténylegesen látott egyet már közülük.

Istinek érdekes meglátásai voltak a témával kapcsolatban. Elhiszi, hogy nem csak emberek élnek az univerzumban, de egyáltalán nem úgy képzeli el a földönkívülieket, ahogy azokat általában a filmekben ábrázolják zöld testtel, valamint aránytalanul nagy fejjel és szemekkel. Nem tartja őrültnek azt, aki ilyet állít, de ha neki valaki azt mondaná, látott egy UFO-t, akkor az adott szituációban nem ezt mondaná, mert magának sem akarja bevallani, hogy talán tényleg nem vagyunk egyedül.

Melinda azt mondta, ő biztosan elmebetegnek gondolná az illetőt, aki ezt állítja, és kizárólag akkor hinné el, ha ő maga is szemtanúja lehetne az esetnek, vagy ha bármiféle bizonyíték lenne a történet hitelességére.

Utolsó megkérdezettünk Ági néni volt, az egyik kollégiumi tanárnő. Szerinte biztosan létezik természetfeletti, amit lehet, hogy a mi tudatunkkal nem vagyunk képesek felfogni, mert a jelenlegi tudásunk még, vagy esetleg már nem elegendő a jelenségek megértéséhez. Ő teljes mértékben elfogadja, hogy vannak olyan emberek, akiknek képességeik vannak ezeknek az érzékeléséhez.

Rengeteg elgondolkodtató véleményt hallhattunk. Senki nem tudhatja, mi is a valóság, és míg ez az állapot nem változik, mindenki abban hisz, amiben csak szeretne, és csakis a fantáziánk szabhat határokat elképzeléseinknek.

Kovács Kata Csenge és Szondi Renáta

Te homokba dugod a fejed?

Kikérdeztem egy barátnőmet - aki nem szeretné, ha feltűntetném a nevét -, hogy ő mit is gondol a spirituális dolgok létezéséről. Az emberek vajon hisznek a szellemekben? Olvassátok el ezt a röpke kis interjút, és megtudhatjátok, hogy ő mit is gondol a természetfeletti dolgokról.

- Szép napot kedves interjúalany! Lapunk fő témája a természetfeletti.
Először is mi jut eszedbe erről a szóról először?

- A félelmetes horrorfilmek és a temető. Egy ködös kastély is eszembe jut erről és hasonlók.

- Mit gondolsz ezekről a horrorfilmekről? Van benne igazság, vagy túlzás az egész?

- Szerintem mindenképpen van igazságalapja némelyiknek. Sokszor el is hangzik egy ilyesmi film elején, hogy valódi eseményen alapul. Én hiszek benne, hogy hasonló dolgok történnek a való világban. Miért ne?

- Neked volt bármilyen hasonló tapasztalatod? Gondolok ez alatt például egy szék megmozdulására csak úgy ok nélkül, vagy furcsa hangokra, padlóreccsegésre…

- Régebben az iskolai táborokban esti szokás volt, hogy heccből szellemet idéztünk. Természetesen nem történt semmi, de nagyon jó móka volt. Később jó páran azt mondták nekem, többet ilyet ne tegyek, mert rossz is kisülhet belőle. Nem tudom mire gondoltak, de hiszek nekik. Egyébként párszor úgy éreztem néhány helyen, hogy furcsán jéghideg szél kapott el. Nem gondolom, hogy az időjárás okozta volna. Nem akarok senkit megijeszteni, de én hiszem, hogy léteznek szellemek. Lenne pár történetem, de nem szeretném kifejteni őket. Egyébként, ha léteznek is, semmi ok az aggodalomra.

- Szóval sosem félsz? Éjszaka teliholdkor elég bátor lennél bemenni egy temetőbe?

- Nem mondtam, hogy nem félek. Csak szerintem nem érdemes. Ha bántani szeretnének, már megtették volna. Természetesen amit nem ismerünk, attól félünk, akár van rá okunk, akár nem, és akár tisztában vagyunk vele, hogy fölösleges félni, akár nem. Ez egy felettébb elgondolkodtató kérdés. Azt hiszem, hogy egyedül nem szívesen mennék be a temetőbe , de egy jó barátnőm társaságában szívesen sétálnék ott egy kört.

- Azt hiszem, ezt nagyjából kiveséztük. Mit gondolsz a földönkívüliekről? Erről a szóról mi jut eszedbe legelőször?

-A gagyi E.T. -s filmek jutnak eszembe. Ezek a kis zöld fura lények, akik ellepik a Földet egy-két filmben. Hiszem, hogy él valaki vagy valami rajtunk kívül a galaxisban, de nem hiszem, hogy így néznek ki, így kommunikálnak. Ez egy fura elképzelés. De ez a dolog nem igazán mozgatja meg a fantáziám. Élem a kis életem, és a földönkívüliek is éljék a kis életüket a saját bolygójukon!

- Köszönöm ezeket a szépen kifejtett gondolatokat! Öröm volt veled interjút készíteni.

- Én köszönöm a lehetőséget.

Bálint Réka

Neked mi a véleményed a természetfeletti erővel bíró emberekről, jelenségekről?

Mindenki hallott már történeteket tisztánlátó/érző emberekről, akik a túlvilági lényeket saját fizikai valójukban látják, hallják. Az ilyen és ehhez hasonló tudást birtokló embereket feltűnően jó megérzéseikről (tisztánlátók), valamint a szokottnál nagyobb megértő készségéről (tisztánérzők) ismerhetjük fel. (Ez utóbbi nem összekeverendő az empátiával!) Ők nemcsak átérzik mások gondjait, hanem át is veszik azt. (Itt most nem a tv-ben időkitöltőnek használt ezotériás bolondozásokra gondolok.)

Az is tény, hogy az állatok ezekre a jelekre finomabban hangoltak, így az ember legjobb barátja, a kutya is fogja a túlvilági jeleket. Biztosan ismerős, mikor a kutyád meredten bámul egy pontot, pedig te az égvilágon nem látsz ott semmit.

Evezzünk át kicsit más vizekre. Valószínűleg láttál már természetfeletti jelenségekkel foglalkozó filmeket, például a „*Paranormal Activity*" című filmek valamelyikét. Illetve olyan hírt is olvashattál a neten, újságban, vagy hallhattál a híradóban, hogy XY a helikopterből csodálta az alatta elterülő tájat, és észrevette egy gabonatáblában Jézus arcképét. Ám ugyanazon a helyen az ott élő lakosság egy teljesen „ép" gabonatáblát hagyott ott este, és úgy hajtotta álomra fejét. Vajon egy álmatlanságban szenvedő ember akarta megtréfálni az embereket, vagy valóban egy felsőbb védelmező hatalom üzen vele, hogy lát minket és vigyáz ránk? Ki tudja… Mindkettő lehetséges, de sajnos erre a pontos választ nem mostanában fogjuk megkapni.

Szintén ez a kérdés vonatkozik a rejtélyesen keletkezett gabonakörökre is, annyi különbséggel, hogy az idegen lények, bár jelzik jelenlétüket és azt, hogy figyelnek minket, korántsem olyan biztos, hogy békés szándékkal fordulnának felénk. Erről is számos film, illetve könyv szól.

Ki ne emlékezne a „*Jelek*" című 2002-es sci-fi thrillerre, ami szerintem szintén lehetne egy alternatíva. Bár tény, hogy eléggé ijesztő, sőt hátborzongató.

Vagy az olyan filmekre, ahol a csúnya, gonosz alien egy emberből kimászva megeszi az embereket, és elfoglalja világunkat. Abban is biztos vagyok, hogy sokan láttátok a híres „*Világok harcát*" Steven Spielberg rendezésében. Személy szerint azt gondolom, hogy a filmben elénk tárt alternatíva akár valóra is válhat, hisz senki sem tudhatja biztosan, hogy jártak-e a Földön még mielőtt megjelentek volna az ősemberek.

Szintén ehhez a kategóriához tartozik *Pittacus Lore* lorin krónikáinak kötetei, mint például „*A negyedik*", melyben a Lorin-bolygóról megmenekült kilenc kiválasztott és segítőik harcolnak a mogadoriak ellen, hogy visszaszerezzék a bolygójukat.

Mindenki fel tud sorolni rögtön 3 olyan könyvet, amiben minimum egy természetfeletti lény szerepel. Abban is biztos vagyok, hogy sokan mondják majd az „*Alkonyatot*" is, még akkor is, ha az emberek többsége furcsán néz a napfényen csillogó vámpírok hallatán. De ki ne szeretné a szupergyorsaság, vagy akár a gondolatolvasás képességét magáénak tudni, avagy kölcsönkérni „*Superman*" röntgenszemeit.

Ha belegondolunk a mesék világának egyik alappillére a természetfeletti képességek birtoklása. Ilyen például a „*Naruto*" című anime-sorozat is. Azt hiszem, alig akad olyan fiú, aki ne sóvárgott volna a sorozat valamelyik karakterével helyet cserélni, vagy legalábbis a karakterek természetfeletti erejét birtokolni.

Szigeti Krisztina M.

Szerinted létezik természetfeletti?

Feltettem ezt a kérdést pár embernek. Akiket megkérdeztem, egyhangú és egyben érdekes válaszokat adtak erre a kérdésre.

„Szerintem vannak természetfeletti dolgok, élőlények és minden,
amit el tud az emberi agy képzelni.”

„Induljunk ki abból, hogy a keresztények azt mondják, léteznek angyalok. Oké.
Akkor létezik minden más is. De tényleg minden.
Vámpírok, tündérek, boszorkányok, amit csak akarsz.
Hiszen olyan buták és tudatlanok vagyunk.
Semmit nem tudunk a világról, ami körülvesz.
A tudósok bohóckodhatnak és kereshetnek minden butaságra magyarázatot,
de ehhez az ember túl kevés és bele is kell törődnünk ebbe a tudatlanságba.
Egy napon talán majd jön valaki, aki választ tud adni a kérdéseinkre.
De mivel a világ végtelen és az sem biztos, hogy létezik, bizonyára van természetfeletti.
Ha meg nincs, akkor valójában nem vagyunk mi sem.”

„Szellemekben hiszek, mármint nem konkrétan a szellemekben,
hanem inkább a testekből kiszabadult lelkekben.
Mert miután meghal az ember, valahova kerülnie kell a lelkének.
Az egyéb mesebeli dolgokban nem hiszek.
Tündérek, vagy ördögök, vagy nem is tudom, hogy mik szerintem nem léteznek.
Maximum olyan formában, hogy a lelkek rossz illetve jó útra kerülnek,
miután elhagyják a testet.

Lackó Hajnalka

A Kredenc mostani számában a természetfelettivel és a misztikummal foglalkozunk. Úgy gondoltam, hogy jó lenne tudni kollégista társaink véleményét a dologról.

Megkérdeztem Dorinát, hogy ő miként vélekedik a természetfelettiről.

- Kedves Dorina! A természetfeletti témával kapcsolatban szeretnék feltenni néhány kérdést. Először is az érdekelne, hogy hiszel-e a természetfeletti erőkben vagy képességekben?

- Igen. Legfőképp a „fentiekkel és a lentiekkel" való kapcsolatteremtésben. Szerintem lehet velük kommunikálni, vagy akár segítséget kérni tőlük.

- Volt már bármilyen természetfeletti élményben részed?

- Erre is igennel kell, hogy válaszoljak, bár lehet, hogy egy kicsit őrültnek fognak nézni emiatt. Ez idén nyáron történt egy este. Fél tizenkettő körül lehetett. Apukámnál voltam és a nagymamámmal aludtam egy szobában. Én még fent maradtam és számítógépeztem, és mikor a mama felé pillantottam, egy hatalmas emberi alakot láttam az ágya előtt. Azt gondoltam, hogy csak képzelődöm, de mikor néhány perc múlva újra odanéztem, még mindig ott volt. Később pedig, mikor lefeküdtem, egy árny jelent meg előttem. Hihetetlennek gondoltam én is, de biztos vagyok benne, hogy nem csak egyszerű képzelgés volt.

- Nem ijedtél meg?

- Nem.

- Értem. Ezek szerint a természetfeletti lényekben is hiszel?

- Teljes mértékben.

- Mit gondolsz: lehetséges, hogy bizonyított tény legyen mindenki számára a természetfeletti jelenségek létezése?

- Hát én úgy gondolom, az, hogy ki mit hisz el, teljesen személyfüggő. Vannak, akik úgy döntenek, hogy ezt elhiszik úgy, ahogy van, mert akár nekik, akár egy közeli ismerősüknek van ilyen téren tapasztalata. Vannak, akik egyszerűen csak el tudják képzelni, hogy ilyen igenis létezik. De vannak, akik az ilyen témáktól nagyon távol állnak és egyáltalán nem veszik komolyan. Sőt, kizártnak tartják. Én minden esetre úgy gondolom, hogy minden okkal történik!

- Köszönöm szépen a válaszaidat! Nagyon elgondolkodtató volt.

- Szívesen!

Rónai Vivien

Szellemek a játékvilágban

Mit tegyünk, ha a konzolunkat megszállta az ördög? Egy gyermek, aki a barátai helyett szellemekkel versenyez?

A „konzolháború" jelenleg a Sony és a Microsoft legújabb konzoljai, a PlayStation 4 és az Xbox One között zajlik. Mivel az áruk százezer forint felett van, nem kis költség mind a kettőből beszerezni egyet, plusz játékokat vásárolni hozzájuk. Ezért a konzolt vásárlók két részre szoktak szakadni, ki ezt veszi, ki azt. Összehasonlítások születnek, melyik a jobb konzol, melyiket éri meg jobban megvenni. A PlayStationnek rengeteg pozitív tulajdonsága van, viszont ha megszállja az ördög, az nem tartozik közéjük. Ilyenkor elkezd csipogni és kidobálja a lemezt. Aki viszont ez miatt venné meg a másik konzolt, megnyugtatom, van megoldás! Nem az, ha papot hívunk, elég megnyomni pár gombot, kihúzni és visszadugni pár kábelt. Ha a probléma továbbra is fennáll, akkor megpróbálhatjuk szenteltvízzel locsolni, persze csak miután kihúztuk a tápkábelt. Szellemekkel viszont nem csak itt találkozhat az ember. Példa erre egy 16 éves srác esete, aki a barátai helyett inkább a halott apjával versenyzett.

A történet egy YouTube videó komment szekciójában látott napvilágot. A videó a játékok spirituális élményéről szólt, az ázsiai srác pedig úgy gondolta, megosztja a többi nézővel a történetet. A fiú így mesélte az esetet: „Mindössze 4 éves voltam, amikor az édesapám megvette az Xboxunkat. Rengeteget játszottunk vele és csodás pillanatokat éltünk át együtt, míg nem édesapám 6 éves koromban elhunyt. 10 évig rá se tudtam nézni a konzolra, de amikor elővettem, észrevettem valami furcsaságot. Anno rengeteget játszottunk a RalliSport Challenge-dzsel, és amikor újra betettem a lemezt és mentem egy kört, egy szellemmel néztem farkasszemet. A játék elmentette a legjobb teljesítményt, amely egy szellemautó formájában még mindig megtalálható benne. Addig játszottam, amíg végül egy nap sikerült megelőznöm, de a cél előtt megálltam, nehogy véletlenül kitöröljem apám szellemét." Ezek után több ázsiai hírportál is foglalkozott az esettel. A srác kommentjére rengeteg válasz érkezett, a legtöbben együttérzésüket fejezték ki. A fiú először nem is hitte el, hogy az összes válasz neki szól. „Csak írtam egy kommentet", válaszolta később egy interjúban.

Kertész Levente

Forrás: gamestar.hu, google.com

Neymar

Neymar da Silva Santos Junior, vagy ahogy mindenki más is ismeri Neymar, egy 22 éves brazil labdarugó, aki jelenleg a brazil labdarugó-válogatott tagja, illetve a Barcelona támadója. Mezszáma a 11-es. A Nike legismertebb reklámarca, emellett saját generációjában az egyik leghíresebb játékos.

Neymar 1992. február 2-án született egy Mogi das Cruzes nevű településen Brazíliában. Vallási példaképe Ricardo Kaká, futballista példaképe pedig Christiano Ronaldo. 2011. augusztus 24-én gyermeke született, aki a David Lucca da Silva nevet kapta.

Santos FC

2003-ban a brazil Santos FC szerződtette le, ám 2009. március 7-én, amikor debütált egy Oeste ellen játszott sikeres meccsen, csak 17 éves volt. A Paulista-bajnokság elődöntőjében rúgta első gólját, amit is Palmeiras csapata ellen szerzett. Ezzel a góllal győzött csapata. Mindezen szép eredmények ellenére a döntőben azonban kikaptak, így a bajnokságról veszteségként távoztak. 2010 áprilisában öt gólt szerzett a Guarani ellen, akik 8-1-re kikaptak.

A 2012-es szezonban 47 találkozón összesen 43 gólt rúgott, és mindennek fejében még a Puskás-díjat is magáénak tudhatta.

FC Barcelona

2013-ban az FC Barcelona szerződtette le 35 millió Euróért öt évre. Októberben szerezte meg első gólját a legelső El Clásicóján, amely eddig a legnagyobb mérkőzése volt ezzel a csapattal. Az El Clasico egy olyan mérkőzés, amely az FC Barcelona és a Real Madrid FC között zajlik le, amelyek Spanyolország két legerősebb csapata. Ugyanez év decemberében rúgta első három Bajnokok ligája találatát.

Már ilyen fiatalon olyan kiemelkedő teljesítményű brazíliai focistákhoz hasonlítják, mint Pelé és Robinho.

Pályafutása a brazil válogatottban

Neymar játszott hazája csapatában is, az U17-es labdarugó-világbajnokságon. ahol egy gólt is szerzett Japán ellen. Az egész ország úgy gondolta, hogy megérdemelné, hogy helyet kapjon Dunga csapatában. Azért, hogy ez megvalósulhasson az emberek aláírásokat kezdtek gyűjteni. Ám a 14 ezer aláírás ellenére sem választotta be Dunga a 23 fős csapatba Neymart.

Bár azt ő is elismerte, hogy Neymar nagyon tehetséges, kifogásként azonban azt hozta fel, hogy szerinte akkor még nem rendelkezett kellő nemzetközi tapasztalattal.

A nyáron megrendezett vb-n igen súlyosan megsérült: a Brazília- Kolumbia-negyeddöntő 87. percében Juan Zuniga a hátába térdelt. Azonnal a földre került, egyből cserét kért. Olyan fájdalmai voltak, hogy saját lábán nem tudta elhagyni a pályát. Azonnal kórházba vitték, ahol kiderült, hogy Neymar egyik csigolyája eltört, így nem folytathatta a vb-t.

Mára már a futballista jobban van, és alig várja, hogy mielőbb visszatérhessen a pályára.

Kopecskó Jáde és Karnis József

Paranormális jelenségek. Szellemek. Holtak. Nekem ez jut eszembe először, ha meghallom azt a szót, hogy természetfeletti.

Szerintem sok embert foglalkoztatja ez a gondolat, ez a téma akkor is, ha nem ismeri be. De miért nem? Azért mert a mostani társadalom fél és túlzottan rohan ahhoz, hogy megálljon egy pillanatra, és körbe nézzen. Ezekben a dolgokban valaki vagy hisz, vagy pedig nem. Én hiszek. Nem szeretem, amikor emiatt valaki negatív megjegyzéseket tesz másokra. De amikor előtte feljön ez a téma, fél, és szorong. Kérdezem én, ha valaki nem hisz, akkor mégis mitől fél? Szerintem rengeteg érdekes történetet lehet ezzel kapcsolatban olvasni, mint a neten, és bárhol máshol. Gondoljunk csak bele, mennyi olyan dolog van, amit az emberek még nem tudnak, és mennyi olyan van, ami pár száz évvel lehetetlennek tűnt, és ma meg már valóság. Semmi sem lehetetlen, és attól, hogy valamiről nem tudunk, nem biztos, hogy nem is létezik.

Szóval vissza a szellemekhez, és a paratudományhoz. A szellemek olyan lelkek, akik már meghaltak, eltávoztak közülünk, de ők sosem bántanak senkit. Vannak emberek, akik érzik ezeket a dolgokat, mert fogékonyak erre az egészre. A lelkek tudják, hogy kik ezek a nyitott emberek, ezért őket szokták felkeresni mindeféle dologgal, amit vagy ért, vagy nem. Próbálnak üzenni nekünk, ami nem biztos, hogy rossz dolog. Nem kellene félni, de mi mégis azt tesszük. De miért? Mert nem ismerjük pontosan őket. És az ismeretlentől általában félünk. Ezt kell mindenkinek megjegyezni. Annak is, aki hisz, és annak is, aki nem. Nem bántanak, és ha félsz… azzal magadnak ártasz. Aki fél, az sebezhető. És szerintem igenis beszélnünk kell ezekről a dolgokról. Mert létező dolgok ezek, hit ide vagy oda.

Egy valamivel nem értek egyet. Miért kell elviccelni, eltúlozni, és elkomolytalankodni ezt az egészet? Gondolok itt a már néha nevetségesen ható sci-fi sorozatokra, filmekre, és egy két valóságtól elrugaszkodott könyvre. Talán azért lenne ez az egész, hogy ”könnyebben emészthető” legyen ez a téma? Nem tudom.

Szomorú, hogy bután néznek arra, akit érdekel ez a téma. Tisztelet persze a kivételnek, aki akad azért még.

Akit jobban érdekel, ez a téma olvasson utána, hallgasson EVP-t (fehér zaj), amik a másvilág felvett hangjait mutatják meg nekünk. Nem számít, hogy mit gondolsz, de ne ítélj el másokat azért, mert esetleg jobban érdekli őket ez az egész, mint téged.

Ludvig Réka

Ellentétek vonzásában

Mióta Stephanie Meyer berobbant a köztudatba, kisgyermektől a felnőttekig mindenkit foglalkoztat a vámpírok, illetve vérfarkasok világa, pedig már jóval előtte nem egy író feldolgozta ezt a témát.

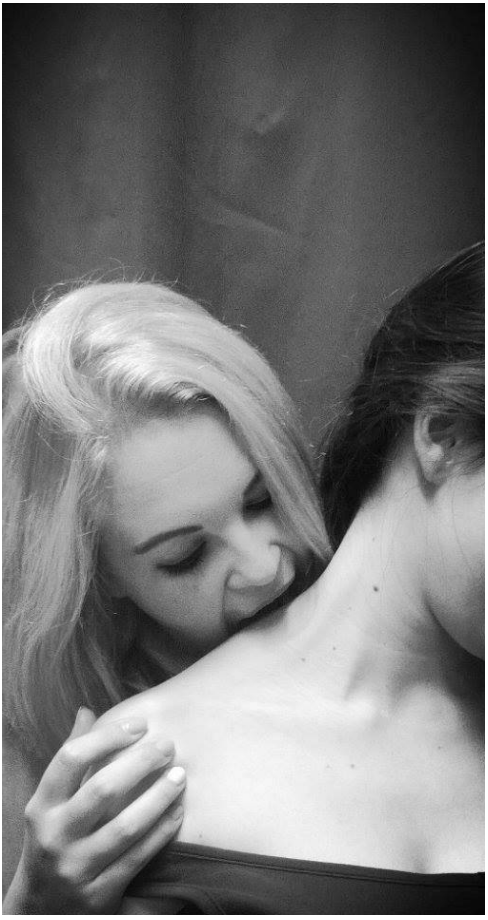

A gyengébbik nem nevében szólva, talán mindannyian vágytunk már arra, hogy egy kicsit Kristen Stewart helyébe lépjünk. Kortól, nemtől függetlenül mindannyiunkban alakultak ki sztereotípiák és meg lehet a saját favoritunk. Vajon melyiket kedveljük jobban? Mi alapján választhatunk?

Régen rettegtek a vámpíroktól és túlvilági szörnyetegnek tartották őket. Mára ez megváltozott: kedvenc karakter vagy éppen álompasi lett a régen rettegett vámpírokból. A vámpírok szexepilje a hófehér bőr, helyes vagy hegyes szemfog, szőrtelen test. A mítoszokban gyönyörűségesen sápadtnak nevezik őket. A vérfarkasokat erős izmok jellemzik, ami önmagában imponáló, azonban rendkívül szőrösek is. A vérszívókat, mint tudjuk, napfény nem érheti, így egy tengerparti napozás biztosan nem szerepel a naptárukban. Egy vérfarkassal azonban nem csak a holdfényben lehet sétálgatni. Ha egy vámpír jön hozzánk vendégségbe, kerüljük a fokhagymás ételeket, mert könnyen elriaszthatjuk vele. Vérfarkas kedvesünknek ne ajándékozzunk ezüst ékszert, hisz rettegnek az ezüsttől. A denevéremberek majdnem halhatatlan lények, tudnak repülni és más emberfeletti képességgel is rendelkeznek. Szívverésük hol van, hol nincs. A vérfarkasok tudnak alakot váltani és a gyors gyógyulás sem hátrány. A vérmérsékletük heves, testük mindig forró, ami a hideg téli napokon jól jöhet.

A vámpírokkal ellentétben ők nagyon is élők. A vérszívók mindig háborút vívnak. Minket, nőket a tenyerünkön hordoznak, és a holtunkig védelmeznek. Egy vérfarkas érzelmes, birtoklási ösztönnel rendelkezik.Hierarchiában élnek, nagy összetartozás jellemzi őket. Ha egy vámpír leselkedik ránk, döfjünk karót a szívébe, hisz csupán így pusztíthatóak el.

Nos, a döntés mindenkinek a saját kezében van, mindenki eldöntheti melyik team oldalára áll. A tudomány már egy jó ideje foglalkozik a misztikus lények elméleti vizsgálatával, de addig is minden laikusak azt ajánlom, élvezze tovább a róluk szóló izgalmas és varázslatos történeteket.

Gitt Diána

A Magyarországi Fanyüvő

Egy Magyarországi legenda terjed az úgy nevezett „Fanyüvőről”. A nevét O. István adta a mindenki által ismert Fehérlófia című történetből. Szemtanuk által állított tulajdonságok: 2 méter magas, vékony, végtagjai hosszúra nyúltak, szürke szőrős majomhoz hasonló erős testalkatú lény, melynek arca egy előző ember őshöz köthető. A lábai 30-35 cm hosszúak, szinte harmadik és negyedik kézként funkcionálnak, amit a fán való mozgáshoz, valamint mászáshoz tud alkalmazni. Ahhoz hasonló hangot ad ki, mintha egy macskát nyúznának, viszont sokkalta mélyebb a hangja. Amint beméri azt a személyt, aki figyeli őt, menten menekülésnek indul. Rohanás közben nem úgy fut, mint egy ember, hanem két kezét előre téve, akár csak a gorillák, ugrálva menekül. Valószínűleg a gibbon leszármazottja. Érdekes hogy több helyen is látták pár órás különbséggel a több száz kilométerrel távolabbi településeken.

Egy pár hely, ahol jelezték az észlelést: Mátranovák, Drégelypalánk, Szigetköz, Farkaserdő és a Bükk.

Bár Mátranovákról érkezett a legtöbb jelentés, hogy látták a Fanyüvőt, viszont egy szigetközi biciklisnek sikerült fényképet is készítenie róla:

Részlet elmondásaiból:

„Valami olyat láttam, amire nem találok magyarázatot. A Szigetközben bicikliztem, amikor hazafele indulva az út menti bokrok között megláttam valamit. Először azt hittem, hogy valami kidobott rongy vagy szemét. Nem is foglalkoztam vele, csak messziről szokatlan volt a formája. Aztán amikor közelebb értem, akkor hirtelen felugrott az a valami és elkezdett menekülni. Emberszerű alakja volt, de nem ember volt. Nem ugrott be azonnal az erdőbe, mert oldalt bokrok (és szalagkorlát) van, ezért futott előttem kb. 20-30 métert. Mint amikor az őz vagy a nyúl nem találja a csapást a bozótban. Nagyon magasnak tűnt, főleg mert vékony volt. Nem úgy futott, mint egy ember, hanem ugrálás szerűen, kacsázva, sasszézva. Néha le is rakta a feltűnően hosszú kezeit, mintha segítette volna magát. Nagyon erősen, lendületesen mozgott, nagyokat lépett…”.

Ezek alapján felmerülnek kérdések: Miért fél az emberektől? Miért van egyáltalán Magyarországon? Mit akar tőlünk? Mindenesetre elég érdekes legenda ez. Izgalmas lenne, ha kiderülne az igazság a Fanyüvőről.

(Ha több is érdekel: http://kriptid.blog.hu/tags/fanyüvő)

Árki Rudolf

Uránváros

Egy második otthon, melynek szíve a kollégium? Vagy csak egy szürke és unalmas városrész, ahol csak átutazóban vagyunk? Az, hogy kinek mit jelent és magában hova teszi Uránvárost, az mindenkinek a saját döntése.

Uránvárost az uránbányák megnyitása keltette életre. Alig húsz év alatt több mint kétezer lakás épült, nagyrészük vaskos panellakás. Ezeken az idő vasfoga még karcolást sem tudott ejteni, vagy ha igen, könnyedén kijavították. Kollégiumunk munkásszállóként szolgált a régi időkben. Uránváros időközben forgalmas városrész lett, és az egykori munkásszálló is diákok százainak nyújt szállást.

Napközben a rengeteg ember, a nyüzsgés és az autók végeláthatatlan sora töltik be élettel az utcákat. Fiatalok, idősek, diákok és munkások róják az utcákat, kik közül sokaknak ez a városrész egyet jelent az otthonnal. Autók, motorok, buszok, melyek hangyaként rendezetten haladnak céljuk felé. De ez az élet, ez a nyüzsgés estére elcsendesül. Az autók és az emberek szinte teljesen eltűnnek. Már csak fiatalok csoportjaival találkozhatunk a tereken és csak néhányan járnak az utcákon, egy-két kocogó ember kíséretében. Ami pár órája zsongott, most csendes és árasztja magából a nyugalmat.

Hogy mit lehet csinálni a rövid kimenő, vagy a délutáni szabad percek alatt? Szinte bármit! Vagy inkább mindent? Akiket a sport vonz, azoknak ott vannak a betonos, műfüves pályák, a Mecsek áruház fallabda termei és konditerme, ahogy az Olympia kondi is. Utóbbi rögtön mellettünk. Szinte kötelező még megemlíteni a műjégpályát vagy a tenisz komplexumot.

Ha pedig egy izgalmas focimeccset szeretne valaki megnézni, akkor sem kell messze mennie, hiszen a PMFC stadion is itt van a közelben. De ezek mellett színház, vendéglők, kávézók és kocsmák is bőségesen vannak. (Ez utóbbit elkerülni javaslom- A szerk.) Akik pedig el szeretnének szakadni a társadalomtól, csak keressenek egy eldugott kis teret vagy játszóteret a panelok közt. Ha nappal vannak is néhányan, este egy lélekkel sem találkozunk.

Este végül visszatérve a kollégiumba kipihenten, vagy éppen izgalmaktól felpörögve ismét lehajthatjuk a fejüket, hogy felkészüljünk egy új, ismeretlen napra.

Csonka Krisztián

A holló (1994)

„…Örökké nem eshet…”

A Halloween előtti éjszakát az Ördög éjszakájának nevezik. Ezen az éjjelen több tűzvész és gyilkosság történik, mint egész évben. Egy legenda szerint ezen a napon egy ember, akit értelmetlenül ért a halál, visszatérhet, és bosszút állhat gyilkosán. A bosszúállót egy holló hozza vissza az életbe. Az a bizonyos holló aznap éjjel Eric Drawen (Brandon Lee) sírjára száll, akit egy évvel ezelőtt, pontosan azon napon, menyasszonyával együtt brutálisan meggyilkoltak. A fiatal rock zenész feléled, kifesti arcát, hogy ne ismerjék fel, majd beleveti magát az éjszakába útmutatója, a holló társaságában. Gyilkosai felkutatása közben meggyűlik a baja a helyi bűnbanda vezérével is, Top Dollarral (Michael Wincott). De persze segítsége is akad, a hollón kívül is, Albrecht őrmester (Ernie Hudson) személyében.

Izgalmas film az első percétől az utolsóig, tele akcióval, és lazasággal. Mindenkienk ajánlom!

A valóságban történtek viszont tükrözik a film katasztrófáját. Sajnálatos módon, a főhőst játszó Brandon Lee a film forgatása közben halt meg egy pisztolylövés miatt. Csak találgatni lehet, hogy véletlen volt-e, vagy valaki a tehetséges színész életére akart törni – sikeresen.

Juhász Dalma

Az emlékek őre - The Giver

Milyen lenne egy olyan jövőben élni, ahol nincsenek háborúk, nincs fájdalom, szenvedés és nem ismerik a szeretet érzését. Ahol egységes minden, nincsenek színek, illatok és nem léteznek emlékek arról sem, hogy milyen volt a múlt. Ez mind az egyenlétnek köszönhető.

Az egyenlét egy terv, ami eltüntette az emberek legmélyebb érzelmeit.

Jonast kiválasztják, hogy betöltse az Emlékek őrének pozícióját. Az Emlékek őrének lenni a legnagyobb kiváltság a közösségben, mert csak is az töltheti be a szerepet, aki értelmes, bátor, bölcs és rendelkezik a túlra látás képességével. Kiképzése során megismeri az egyenlét előtti időket, ahol még létezek a jó dolgok, a szeretet, az öröm és természetesen a rosszak is, mint a kín és a bűnhődés. Amint Jonas megkapja az emlékeket rádöbben, hogy milyen felszínes világban élnek, és hogy a közösség vezetői, a Döntéshozók eddig miket titkoltak el az emberek elől. Ezért Jonas megtagadja a jelent a jövőért, és elindul, hogy kiszabadítsa az emlékeket és megismertesse az emberekkel az élet valódi értelmét.

Számomra ez a film arról szól, hogy nekünk mennyire egyértelműek az érzések, és nem is látjuk, hogy mennyivel szegényebbek lennénk nélkülük. Mindenkinek ajánlom, aki egy kitűnő sci-fit, és egyben egy érzelmes drámát szeretne látni.

Kovács Kata Csenge

Laurell K. Hamilton: Bűnös vágyak

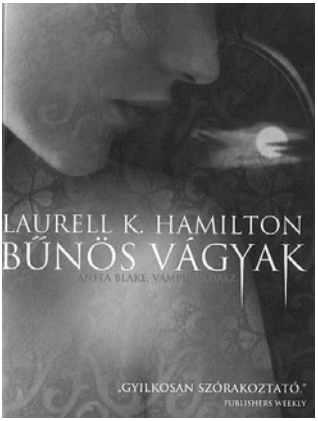

Ez a könyv az immár több mint 20 kötetből álló Anita Blake, vámpírvadász című regénysorozat első része. Főszereplőnk nem mindennapi lány, szoros kapcsolatban áll a természetfeletti lényekkel. Ez köszönhető munkájának, hisz Anita halottkeltő, mindemellett vámpírhóhér, később pedig szövetségi rendőrbíró lesz, valamint a rendőrségnek is segít független szakértőként. A történetben a legfelsőbb bíróság engedélyezte a vámpírizmust, de nem csak ők veszélyeztetik az embereket. Vérfarkasok, vérpatkányok, és számos lény kószál még szabadon, amik közül az idő múlásával egyre többet ismerhetünk meg. Ám ezúttal egy sokkal erősebb és kegyetlenebb ellenfél érkezik a városba, és kezdi sorban megölni a legerősebb vámpírokat, akik végül Anitához fordulnak segítségért. Ha ez még nem lenne elég, egy másik rettegett vadász is érkezik, aki mellékesen bérgyilkos, és mindenképpen meg akarja tudni St. Louis vámpírurának tartózkodási helyét. Akár a lány élete árán is.

Ha tudni szeretnéd, mi vagy ki áll a gyilkosságok hátterében és hogy milyen ára van annak, hogy Anita mindezt túlélje vagy egyszerűen szereted a humoros, némileg krimi jellegű fantasy könyveket, ne habozz, olvasd el, és keress válaszokat a felmerülő kérdéseidre.

Szondi Renáta

Sarah Dessen: Álom két keréken

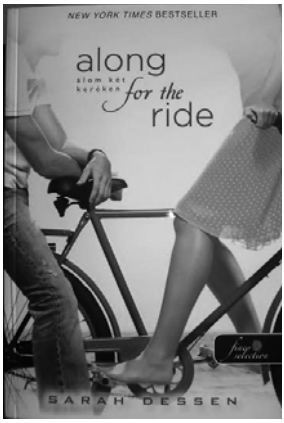

Szülei válása után Auden nem képes aludni. Éjszakáit tankönyveivel együtt éjjel-nappal nyitva tartó kávézókban tölti.

Édesanyja kiskora óta komolyságra neveli. Teljesítményközpontú iskolákba járatja lányát, amely mellett semmi másra nem jut ideje.

Audennel szemben, aki egész életét tanulással tölti, bátyja Hollis a szüleik pénzéből járja a világot. Felelőtlen és az életében semmi sem állandó, kivéve a kalandokat.

Bátyja példáján felbuzdulva Auden úgy dönt, hogy az egyetem előtti utolsó nyarát édesapja tengerparti házában szeretné tölteni, hogy új élményekkel gazdagodjon.

A kisvárosban is folytatott éjszakai életmód alatt összeismerkedik a szintén alvási problémákkal küszködő Eli-jal, aki társává válik esti kiruccanásai alkalmával. A fiú segítségével, ha csak egy kicsit is, de megpróbálja visszaszerezni azokat az élményeket, amelyeket középiskolás korában a túl sok tanulás miatt elszalasztott.

Vajon képes-e Auden megtalálni a közös hangot az átlagos életet élő kortársaival és lehet-e több a fiúval való barátságból? Mindez kiderül eme utolsó oldalig izgalmat nyújtó olvasmányból.

Mindenkinek ajánlom ezt a könyvet, aki egy kellemes kis nyári regényre vágyik a hideg téli hónapokban.

Bruszt Míra

Művészet rovatunkban a kollégiumunk egy-egy tehetséges diákját mutatjuk be.

E félévi számunkban a Leőwey Klára Gimnázium 10. a osztályos tanulójáról, Leiszter Antalról és műveiről olvashattok.

Leiszter Antal (Tóni) szórakozásból három-négy éve kezdett történeteket írni és verseket költeni. A régi klasszikusoktól a feldolgozásokon át a modern művekig minden megtalálható a repertoárjában.

Csupán hobbiból rajzol és tagja a kollégiumi színjátszókörnek is, aminek előadásaiban eddig főszerepeket játszott. Tóni egy igazi művészlélek. Műveinek egyszerű ihletői vannak: a zene vagy akár csak egy séta a szabadban. Reméljük, hogy még sok remek darabban láthatjuk szerepelni és rengeteg művét olvashatjuk el a jövőben is.

A képet készítette: Hammer Anita

Verseiből és feldolgozásaiból válogattunk:

Kínszenvedés

Kínoz a látvány, hogy szép.
Hogy oly kedves, darabokra tép.
Kín a fájdalma, hogy sír.
Nem az enyém. Ez a kín.

Boldoggá tesz, ha ő boldog,
Örülök, ha valamit nyújthatok
És felcsillan a remény,
Hogy még lehet az enyém.

Nem lelem…

Olykor elmerülök gondolataimban,
Kérdéseket teszek fel magamnak,
De válaszokat nem kapok
és csalódok.

Olykor levetném magamat
Egy hegyről, mely magasabb
A végtelennél és csak zuhannék
és zuhannék.

Nem érnék földet,
Nem lelnék feleletet
És csak telne az idő,
Várnám,mi jő?!

Kovács Kata, Szondi Renáta